

တောင်တွင်းဆရာတော်

ခင်ကြီးယျော်

၏

ပ ထ မ ဆ ရာ သင် လက် စွဲ

ကသောရကျမ်း။

(ပ) + (ဒု) တွဲ

ဦးဘဟန်-ဒေါ်သိန်း (တူ) ပောင်ဘညွန့်

ကျားခေါင်းစာအုပ်ဆိုင်

နံပါတ် ၉၈-၉၉၊ (ဝိ-၅) ဗျေးချို

ပန္နလေးမြို့။

မကာရလောပ အတုလနာမာ ညာဏာလကာရ
မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု သွန်းထုမင်းစံ
သံဃနာယက သံဃရာဇာ သာသနာ
ပိုင်ဆရာတော် တောင်တွင်း
ခင်ကြီးပျော်သည် ရှုမျှော်နှိုင်းညှိ
လောကီအရာ အာသာတောင်တ
မျိုးလေးဝတို့၏ ဆန္ဒပြည့်စေ ညာဏ်မိုးစေ့အပ်သော

ပ ထ မ ဆ ရာ သင် လက် စွဲ

ကဝေသာရကျမ်း။

ပ န္ဒ မ တွဲ

ဦးဘဟန်-ခေါ်သိန်း (တူ) မောင်ဘညွန့်
ကျားခေါင်းစာရောင်ဆိုင်
နံပါတ် ၉၈-၉၉၊ (စိ-ရုံ) ဈေးချို
မန္တလေးမြို့။

နိဒါန်း

စကြာဝဠာ တမျက်နှာကို နံနက်စာခင်း အမှန်မရွေ့ ဣဏ်
 ဓလေ့ဖြင့် ဈာန်မေ့၍ လင်းနိုင်သော မင်းမင်းမုနေ မှာဘက်ကမ်း၊
 ခတ် စွမ်းကုန်တတ်သည့် မြတ်မဟေတို့သည် ရွှေရင်နှစ်တူ ပမာ
 မခြား မျိုးလေးပေါ့တို့ကို သနားတော်မူသောကြောင့် ကူးယူ အက္ခ
 ရာ တန်းဆောင်ထိန်လင်း စိန်အဆင်းကဲ့သို့ ထင်းထင်းကြီးသာခဲ၍
 မဟာနတ္ထံ (ကဝေသာရ) တနာမဖြင့် (လ) တံဆိပ်နံ့သလို ဝေဘန်
 မြက်ဟ အမိန့်တော်သ-ခဲ့သော အကြောင်းအရာတို့ကား။

ကျမ်းဦးအာဒိ အစချိ၍ နိဒါနဥယျော ပယေစဂဆေး
 ပြုရေးအင်္ဂါ လက္ခဏာအပြား ဘမ်းစားနာမ ဝိမံသအခမ်း စုံစမ်း
 တချက် စက်နှင့်တမံ ဝံသံမျိုးရိုး တံခိုးအပြား မျိုးခြားဝေဘနီ
 ကဝေပျံ ၉-ပါး ဘုတ်သားနွယ်စုန်း ဂမုန်းအညွှန်း ပယ်တုန်းစတီ
 ဖြတ် နတ်နိုင်အာဏာပြု ကိစ္စလဆေး လေးကျွန်းတနည်း၊ ဆီမီး
 လှူနီးလင်း မြစ်ခြင်းပြီး အဝဝ ဩသဓ ဆင်ကွန်း ဘော်ညွှန်း
 အဖြာဖြာ ကုသလဒ်အဋ္ဌ နပတပ် အသွယ်သွယ် ကြီးငယ်ဘော်ထုတ်
 ကာလသုတ် ကဝေမြောက် ငြိမ်းဆောက်ပုံမိုး ရွှေသွီးနှင့် တနည်း၊
 ဇော်ဂနီ နတ်မိရွှာသူ မှတ်ယူကွဲလွဲ အနဲနဲအခမ်းခမ်း စမ်းရန်သပ်
 ရန် ဆောင်စေရန်နှင့် လွတ်ရန်တချက် စောင့်ဆေးဘတ်၍ ယှင်း
 ကွက်ခါက်ပြန် လှန်ကန်ရုပ်မြှုပ် အပင်းထုတ်နှင့် နတ်ရုပ်မြင်သိ
 စေတိတမန် အန်စေအေခူစေ ဆေးရွှေလေးကျော် မနော်ဟရီ ဆေး
 သီတခွဲ အာဏာစွဲနှင့် လုပ်မြဲစေတီ ထိုပြီဘဝ ပဋ္ဌမသက္က ဒေဝရာဇာ
 မဟာမြိုင်ဩဒိန္ဒ သမားဂုဏ်ပြ အတန်တန် ဗူးခဲရန်နှင့်ညာဏ်အတုလ
 မီးထုန်းပြု၍ အာဝုဓမိုးကြီး ဖြတ်ရိုးတထုံး ရုပ်လုံးလွှဲနံနိပ် ထိပ်ပိတ်
 လောင်မီးစက် ဖြတ်ချက်နတ်ဓား နတ်လုံများနှင့် သီးခြားဘော်ပြ
 ပီယအန မီးထုန်းပြုလျက် ဆောင်မှုဂဝံ ညာဏ်တံခွန်ဟု မိုးစွန်မက
 ဆယ်ပါးပြု၍ဖေယျပထဝီ ဩောင်းကိုးလိဖြင့် နည်းမီအသင့် နတ်ပင့်

နိဒါန်း

နတ်ကျေး ခေါ်ရေးလာဘာ၊ ဗြဟ္မာသိကြား အကြူးများနှင့်
၉-ပါးဒေဝီ ၁၂-လိနတ်ကြီး ပွားစီးရောက်ရန် မန္တာန်တံဆိပ် ခပ်
နှိပ်မယွင်း နေမင်းဘဝ လမင်းတဖြာ ယက္ခာ ၉-ပါး အကြူးများ
နှင့် ၇-ပါးသုံးဆယ် တွင်းငယ်ပြင်ပ ယက္ခထက်ယက္ခာ မဟာကျွန်း
စောင့် မနှောင့်ဘေးရန် မန္တာန်အဝဝ ကြူးနိပြုလျက် သတ္တဒေဝီ
မဒီမယ်လျှ စသည်အပြား နတ်အများနှင့် ဘုရားအမိန့်တော် ထုတ်
တော်မကျန် မန္တာန်ခပင်း အင်းပေါင်းအချုပ် အဋ္ဌမုက်နှင့် နောက်
ဆုတ်တဖြာ ဖည်လာတခြား ခယားစောက်တတန် ဖမ္မာနဝ ဝဆုန
အင်း ပေဘအင်းနှင့် ၉-အင်း ၁၂-အင်း စီရင်ခြင်း အဖြာဖြာ
သေလာမရဏ ဒီပလေးချက် ပြိုဟ်သက်သွင်းရေး ၂၄-ပစ္စယ
သုဝဏ္ဏဘုမ္မိ သုကိယိတော်ပြ အဇ္ဇာဂရေ သုံးထွေသရဏဂုံ အလုံးစုံ
ရောစုံ အာယုသမိုက် ရှေ့လိုက်နောက်သွား ရထားခရ ပုံပြုသေချာ
အကွရာတို့နှင့် (တရာအလွန် ခုနစ်ဆယ်လောက် - ကျော်မြောက်
ခြောက်ပါး) နည်းမျိုးခြား၍ ရေးသားထုံးတော်မူခဲ့သော (ကဝေ
သာရကျမ်းရင်းကြီး ၉-တွဲ၏ ၂-ပိုင်းပဋ္ဌမတွဲနှင့် ၎င်း ၃-တွဲ၏ ၄-ပိုင်း
ဒုတိယအုပ်ပါ ဆက်လက်၍ မန္တလေးမြို့၊ ဈေးချိုတော် စီ-ရုံအတွင်း
အလယ်တန်း၊ ဆိုင်နံပါတ်(၁၃၁) (၁၃၂)၊ မြန်မာသီရိန် ပိဋကတ်
စာအုပ်တိုက်ဆိုင်ရှင် ကိုတုတ်က မူပိုင် ရေစေ့တြိပြုလုပ်၍ ပုံနှိပ်လုပ်
ဆောင် ရောင်းချလျက်ရှိပါကြောင်း။

ဤစာဝေသာရကျမ်းနို့ကံ သိလွယ် မှတ်လွယ်စေရန်
 အစဉ်အတိုင်း၊ မှာတိကာကို ဘော်ပြ
 ထားပေအံ့။

ဦးရေနံပါတ်	အကြောင်းအရာ	နံပါတ်
၁	နိဒါနဥယောဇဉ်ကိုပြခြင်း	၁၁
၂	ပယောဂဆေးတို့ကို သိရန်ပြခြင်း	၁၁
၃	သတ္တဒ္ဓါရ အစရှိသောဂါထာကိုပြခြင်း	၁၄
၄	ပယောဂတို့ အင်္ဂါလက္ခဏာကိုပြခြင်း	၁၆
၅	ပယောဂအပြားကိုပြခြင်း	၁၇
၆	ပယောဂတို့ ဘမ်းစားနိုင်ကြောင်း	၁၈
၇	စုန်းတို့၏ ခံစားသော အရသာကိုပြခြင်း	၁၉
၈	အမည်သမုတီသည်ကိုပြခြင်း	၂၂
၉	ပယောဂစမ်းသပ်ရန်ကိုပြခြင်း	၂၃
၁၀	ပယောဂစက်တို့ကိုပြခြင်း	၂၅
၁၁	ပယောဂတို့၏ တမန်တို့ကိုပြခြင်း	၂၆
၁၂	ပယောဂဘမ်းစားကြောင်းပြခြင်း	၂၇
၁၃	ဘီလူးတို့ ဘမ်းစားကြောင်း	၂၈
၁၄	စမ္ပဉ်တိုင်စုန်းတို့ကိုပြခြင်း	၃၁
၁၅	စုန်းမျိုးတို့ပြခြင်း	၃၁
၁၆	တံခိုးရှိသော စုန်းတို့ကိုပြခြင်း	၃၁
၁၇	စုန်းတို့အပြားကိုပြခြင်း	၃၂
၁၈	ကဝေပျံ ၉ ပါးကိုပြခြင်း	၃၃
၁၉	တံခိုးရှိသော စုန်းတို့ကိုပြခြင်း	၃၃
၂၀	စုန်းဘုတ်တို့ကို အရုပ်တို့၏လက္ခဏာကိုပြခြင်း	၃၄
၂၁	ဂမုန်းညှန်းတို့ကိုပြခြင်း	၃၆
၂၂	စုန်းနိုင်ဂမုန်းတို့ကိုပြခြင်း	၄၂
၂၃	နတ်နိုင်ဂမုန်းတို့ကိုပြခြင်း	၄၄
၂၄	စင်္ကြံဖြတ်ဆေးတို့ကိုပြခြင်း	၄၈
၂၅	သမားတို့ အာဏာပြခြင်း	၄၉
၂၆	ကိစ္စဇာတိဆေးနည်းကိုပြခြင်း	၄၉

၂၇	လေးကျွန်းဆေးကိုပြခြင်း	၅၀
၂၈	ဆီမီးထွန်းကိုပြခြင်း	၅၁
၂၉	မြစ်ခြင်းပြီးဆေးတို့ကိုပြခြင်း	၅၂
၃၀	တနည်း မြစ်ခြင်းပြီးဆေး	၅၃
၃၁	မြစ်ခြင်းပြီး စုန်းနိုင်ဆေး	၅၃
၃၂	အရုပ်တော်ဆေးတို့ကိုပြခြင်း	၅၃
၃၃	ဆင်ကွန်းဆေးတို့ကိုပြခြင်း	၅၄
၃၄	တနည်း ဆင်ကွန်းဆေး	၅၄
၃၅	တနည်း ဆင်ကွန်းဆေး	၅၅
၃၆	တနည်း ဆင်ကွန်းဆေး	၅၅
၃၇	ကုလအဋ္ဌာဆေးတို့ကိုပြခြင်း	၅၅
၃၈	နပတပ်ဆေးတို့ကိုပြခြင်း	၅၆
၃၉	တနည်း နပတတ်ဆေး	၅၆
၄၀	တနည်း နပတတ်ဆေး	၅၇
၄၁	ကာလသုတ်ဆေး	၅၇
၄၂	ကဝေမြောက်စုန်းဆေး	၅၈
၄၃	တနည်း ကဝေမြောက်စုန်းဆေး	၅၉
၄၄	တနည်း ကဝေမြောက်စုန်းဆေး	၅၉
၄၅	ရွာသွီးဆေးကိုပြခြင်း	၅၉
၄၆	တနည်း ၎င်းဆေးကိုပြခြင်း	၅၉
၄၇	တနည်း ၎င်းဆေးကိုပြခြင်း	၆၀
၄၈	ဇော်ဂနီဆေးတော်ခြင်း	၆၀
၄၉	တနည်း ၎င်းဆေးကိုပြခြင်း	၆၀
၅၀	တနည်း ၎င်းဆေးကိုပြခြင်း	၆၀
၅၁	ရွာသူဆေးကိုပြခြင်း	၆၁
၅၂	ဆနည်း ရွာသူဆေးကိုပြခြင်း	၆၁
၅၃	တနည်း ၎င်း	၆၂
၅၄	တနည်း ၎င်း	၆၂
၅၅	ဆောဇီဆေးကိုပြခြင်း	၆၃
၅၆	ဆေး ယက်ဖွဲကိုပြခြင်း	၆၃
၅၇	အာဂသိရန်စမ်းနည်းကိုပြခြင်း	၆၃

၅၈	သုပြုဆေးကိုပြခြင်း	၆၄
၅၉	တနည်း၊ သုပြုဆေးကိုပြခြင်း	၆၄
၆၀	ပယောဂလွတ်ရန်ဆေးကိုပြခြင်း	၆၅
၆၁	ပယောဂဆောင်ဆေးကိုပြခြင်း	၆၅
၆၂	ပယောဂချစ်ဆေးကိုပြခြင်း	၆၆
၆၃	တနည်း၊ ပယောဂဆောင်ဆေးကိုပြခြင်း	၆၆
၆၄	တနည်း။ ၎င်း	၆၇
၆၅	ပယောဂစမ်းဆေးကိုပြခြင်း	၆၇
၆၆	ပယောဂတို့ထိတ်လန့်စေသောဆေးကိုပြခြင်း	၆၇
၆၇	စောင့်ဆေးကိုပြခြင်း	၆၈
၆၈	ပယောဂပြေပျောက်ဆေးကိုပြခြင်း	၆၈
၆၉	ဆောင်ဆေးကိုပြခြင်း	၆၉
၇၀	ဒါဏ်ပြန်ဆေးကိုပြခြင်း	၇၀
၇၁	၎င်းတနည်း	၇၁
၇၂	ပယောဂမြင်ဆေးကိုပြခြင်း	၇၁
၇၃	တနည်း၊ ၎င်းဆေး	၇၁
၇၄	အပင်းထုတ်ဆေးကိုပြခြင်း	၇၁
၇၅	အပင်းသတ်ဆေးကိုပြခြင်း	၇၂
၇၆	ပယောဂဒါဏ်ပြန်ဆေးကိုပြခြင်း	၇၂
၇၇	နတ်တိုက်ဒါဏ်ပြန်ဆေးကိုပြခြင်း	၇၂
၇၈	ရုပ်မျှပ်ဆေး	၇၃
၇၉	နတ်တိုက်ဒါဏ်ပြန်တနည်း	၇၃
၈၀	ပယောဂနိုင်သောအစီအရင်	၇၃
၈၁	တနည်း၊ ၎င်းအစီအရင်	၇၄
၈၂	ပယောဂစမ်းနည်းအစီအရင်	၇၄
၈၃	စုန်းနတ်သိရသောနည်း	၇၄
၈၄	စုန်းနတ်လှိုကြည့်ရသောနည်း	၇၅
၈၅	စုန်းအနိဆေးကိုပြခြင်း	၇၅
၈၆	မနော်ဟရီဆေးကိုပြခြင်း	၇၅
၈၇	သီဟဆေးကိုပြခြင်း	၇၆
၈၈	အာဏာစွဲဆေးကိုပြခြင်း	၇၇

၈၉	ဆေးစေတီကိုပြခြင်း	၇၉
၉၀	ပဌမအာဏာစွဲကိုပြခြင်း	၈၀
၉၁	ပဌမသက္ကဒေဝရာဇာဆေးကြီးကိုပြခြင်း	၈၁
၉၂	နတ်ချစ်ဂန္ဓာရုံဆေးကိုပြခြင်း	၈၂
၉၃	မဟာမြိုင်နတ်ဆေးကိုပြခြင်း	၈၃
၉၄	ဂန္ဓာရုံနတ်ဆေးကိုပြခြင်း	၈၄
၉၅	မဟာဩဒိန္ဒဆေးကိုပြခြင်း	၈၅
၉၆	အပင်းပရိယာယ်တို့ကိုပြခြင်း	၈၇
၉၇	ကြိမ်လုံးအစီအရင်ကိုပြခြင်း	၈၈
၉၈	သမားဂုဏ်ကိုပြခြင်း	၈၉
၉၉	ပယောဂဗျက်စဉ်းကိုပြခြင်း	၈၉
၁၀၀	ဝယောဂနာကိုပြခြင်း	၈၉
၁၀၁	ဘူးအပြားကိုပြခြင်း	၉၀
၁၀၂	ဘူးခွဲရန်ကိုပြခြင်း	၉၀
၁၀၃	ပယောဂမီးထွန်းကိုပြခြင်း	၉၀
၁၀၄	စက်ဖြတ်နည်းကိုပြခြင်း	၉၁
၁၀၅	မိုးကြိုးစက်ဖြတ်ကိုပြခြင်း	၉၁
၁၀၆	နံနိပ်ဆေးကိုပြခြင်း	၉၁
၁၀၇	ရုပ်လုံးလွဲဆေးကိုပြခြင်း	၉၁
၁၀၈	လောင်မီးစက်ဖြတ်နည်း	၉၂
၁၀၉	ရုပ်လုံးလွဲဆေးနည်း	၉၂
၁၁၀	ဘွဲ့ဖြူစက်ဖြတ်ဆေး	၉၂
၁၁၁	ပယောဂဗျက်စဉ်းကိုပြခြင်း	၉၂
၁၁၂	နတ်လှမ်းဆေးကိုပြခြင်း	၉၃
၁၁၃	အနုမုန်ကူဆေးကိုပြခြင်း	၉၃
၁၁၄	ရုက္ခစိုးစေ့နည်းကိုပြခြင်း	၉၄
၁၁၅	ပိယမီးထွန်းနည်းကိုပြခြင်း	၉၄
၁၁၆	ပိယဂဝံနည်းကိုပြခြင်း	၉၄
၁၁၇	ပိယတရဲတိုက်နည်း	၉၅
၁၁၈	ပိယဝင်ယော်စီရင်နည်း	၉၅
၁၁၉	ဘြောင်လေယပထစီမန္တဝန်ကိုပြခြင်း	၉၇

၁၂၀	ဉာဏ်တော်ဆယ်ပါးမန္တန်ကိုပြခြင်း	၉၈
၁၂၁	ဧည့်ခင်းကိုးတန်မန္တန်ကိုပြခြင်း	၉၉
၁၂၂	နတ်ပင့်မန္တန်ကိုပြခြင်း	၁၀၀
၁၂၃	နတ်စာကျေးမန္တန်ကိုပြခြင်း	၁၀၀
၁၂၄	လာဘ်ခေါ်မန္တန်ကိုပြခြင်း	၁၀၀
၁၂၅	ပြဟွာသိကြာ၊ အကြူးမန္တန်ကိုပြခြင်း	၁၀၁
၁၂၆	ဒေဝီ ၉-ပါးအကြူးမန္တန်ကိုပြခြင်း	၁၀၁
၁၂၇	နတ်ကြီး ၁၂-ပါးအကြူးမန္တန်ကိုပြခြင်း	၁၀၂
၁၂၈	တံဆိပ်မန္တန်ကိုပြခြင်း	၁၀၃
၁၂၉	နေမင်းလမင်းဘီလူး ၉-ပါးအကြူးမန္တန်ကိုပြခြင်း	၁၀၅
၁၃၀	၃၇-မင်းနတ်တို့၏အပည်ကိုပြခြင်း	၁၀၆
၁၃၁	ပြင် ၃၇-မင်းပင့်ရန်ကိုပြခြင်း	၁၀၈
၁၃၂	ကျွန်းစောင့်နတ်မင်းကြီးငါးပါးအကြူးမန္တန်ကိုပြခြင်း	၁၁၀
၁၃၃	အတွင်း ၇-မင်းပင့်ရန်မန္တန်ကိုပြခြင်း	၁၁၁
၁၃၄	မင်းဝန်မင်းကြူးရန်မန္တန်ကိုပြခြင်း	၁၁၂
၁၃၅	ဒေဝီ ၇-ပါးပင့်ရန်မန္တန်ကိုပြခြင်း	၁၁၃
၁၃၆	ဒေဝီ ၇-ပါးအကြူးမန္တန်ကိုပြခြင်း	၁၁၄
၁၃၇	မန္တလေးမင်းကြူးရန်မန္တန်ကိုပြခြင်း	၁၁၆
၁၃၈	မင်္ဂလာရေသွန်းကြူးရန်မန္တန်ကိုပြခြင်း	၁၁၆
၁၃၉	ရွှေကြင်မင်းကြူးရန်မန္တန်ကိုပြခြင်း	၁၁၇
၁၄၀	ဝသုန္ဒြီ ၄-ပါးပင့်ရန်ကိုပြခြင်း	၁၁၇
၁၄၁	အာဠာဝဏ္ဏအစီအရင်ကိုပြခြင်း	၁၁၈
၁၄၂	ဘုမ္မာဒေဝနတ်ပင့်ရန်ကိုပြခြင်း	၁၁၉
၁၄၃	မြေဘုတ်တွင်းစားပေးမန္တန်တို့ကိုပြခြင်း	၁၂၀
၁၄၄	ဘုမ္မာဒေဝနတ်မင်းကြီးအကြူးကိုပြခြင်း	၁၂၁
၁၄၅	ဆေးခွယ်မန်းရန်ကိုပြခြင်း	၁၂၂
၁၄၆	ဥပသမ္ပဒါမန္တန်ကိုပြခြင်း	၁၂၂
၁၄၇	ပြန်တမ်းအမိန့်တော်ကိုပြခြင်း	၁၂၂
၁၄၈	ဘုရားဝါးဆူအမိန့်တော်ကိုပြခြင်း	၁၂၃

၁၄၉	ရာဇမတ်အစီအရင်ကိုပြခြင်း	၁၂၄
၁၅၀	အဋ္ဌမုတ်အင်း၊ သဘောကိုပြခြင်း	၁၂၅
၁၅၁	၎င်း ၁၂-အင်း၏အဓိပ္ပာယ်ကိုပြခြင်း	၁၂၆
၁၅၂	၎င်းအင်းဖည်လာမုတ်အင်း၊ ချရန်ကိုပြခြင်း	၁၂၆
၁၅၃	၎င်းအင်းခယားစောက်ပုံကိုပြခြင်း	၁၂၇
၁၅၄	ဖည်လာမုတ်ချနည်းကိုပြခြင်း	၁၂၉
၁၅၅	ရုပ်သွင်း-၁၂ အင်းချရန်ကိုပြခြင်း	၁၃၁
၁၅၆	၎င်းခယားစောက်ပုံကိုပြခြင်း	၁၃၁
၁၅၇	စမ္မာနဝနတ်ချစ်ကိုပြခြင်း	၁၃၃
၁၅၈	၎င်း ၉-အင်းကိုပြခြင်း	၁၃၃
၁၅၉	၎င်း ၂-အင်းတွဲကိုပြခြင်း	၁၃၅
၁၆၀	၎င်းအင်းအညွန့်ကိုပြခြင်း	၁၃၅
၁၆၁	၎င်းအင်းအကျိုးကိုပြခြင်း	၁၃၇
၁၆၂	ပေတကင်းသင်းကိုပြခြင်း	၁၃၈
၁၆၃	စမ္မာနဝနတ်ချစ်သွားခြင်း	၁၃၈
၁၆၄	ယတြာလောင်တိုက်ကိုပြခြင်း	၁၃၈
၁၆၅	၎င်းခယားပုံကိုပြခြင်း	၁၃၉
၁၆၆	အဋ္ဌမုတ်ဂါထာကိုပြခြင်း	၁၄၁
၁၆၇	စတုရဂံပတ်ကိုပြခြင်း	၁၄၁
၁၆၈	၎င်းစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၁၄၂
၁၆၉	မရဏသေလာကိုပြခြင်း	၁၄၄
၁၇၀	၎င်းခယားစောက်ကိုပြခြင်း	၁၄၆
၁၇၁	ဂြိုဟ်သတ်အင်းကိုပြခြင်း	၁၄၇
၁၇၂	၄-ကျွန်းအင်းကိုပြခြင်း	၁၄၉
၁၇၃	၂၄-ပစ္စည်းအင်းကိုပြခြင်း	၁၅၂
၁၇၄	မိတ်ဂြိုဟ်အင်းစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၁၅၂
၁၇၅	သုဝဏ္ဏဘုမ္မိအင်းကိုပြခြင်း	၁၅၅
၁၇၆	သုတိတ္ထိမေအင်းကိုပြခြင်း	၁၅၆
၁၇၇	အဇ္ဈတဂုဏ်အင်းပြခြင်း	၁၅၇
၁၇၈	သရဏဂုဏ်အင်းပြခြင်း	၁၅၈
၁၇၉	အာယုသမိုက်အင်းပြခြင်း	၁၅၈

နမေခတသဘဂဝတောအရဟတော

သပ္ပာသမ္ပုဒ္ဓသ

၁။ နိဂါနဥပေျာဇဉ်

ဣဝေသာမရ အာဒိအတ္တော၊ သတ္တံဗဟုလံဘဝေယျ၊ တံပ
ယောဂံမရဏန္တိ၊ နမ္မေတံသုဇလိတ္တာယ၊ ကဝေသခရေ၊ ကဝေ
သရကျမ်းဉ္စ၊ အတ္တော၊ အနက်ကို၊ အာဒိ၊ အစမှ၍၊ သတ္တံ၊ ခုနစ်ပါး၊
သောပယောဂသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တံပယောဂံ၊ ထိုခုနစ်ပါးသော
ပယောဂသည်၊ ဗဟုလံ၊ ဘန်ဆင်းခြင်းသဘောများ၏၊ သုဇလိတ္တာ
ယ၊ လွန်မြောက်ခြင်းငှာ၊ ညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တံ၊ ထိုခုနစ်ပါး
သော ပယောဂကို၊ နဉ္စ၊ မသိမူကား၊ သောဇနာ၊ ထိုသူနာသည်၊
မရဏံ၊ သေခြင်းသည်၊ ဘဝေရာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊

၂။ ပယောဂဆေးတို့ကို သိမြင်ရန်ပြခြင်း

အနာရိးနိဒါန်း ပယောဂနိဒါန်းကို မကျွမ်းကျင် မသိမမြင်
ကြဘဲ စွပ်စွဲမိချေလျှင် မကောင်းမှုဝသီဝိပါက်ကမ္မိသည်ဟု နို့သဏ်ခံ
တပည့် ပညာဗိဗ္ဗဆရာနှင့် ဆရာဇီဝကတို့ မိန့်သောကြောင့် သမာ၊
တို့အား အနာရိးနိဒါန်း ပယောဂနိဒါန်းကို ဆောင်အပ်၏၊ အနာရိး
နှင့် ပယောဂတို့ကို မသိဘဲလျက် အမည်မည်၍ လက်ဆေခင်ပဏ္ဍာ
လာဘ်သပ္ပကာတို့ကို စားသောသူသည် နှစ်ဆယ့်ငါးပါးသေခိုးခြင်း
တို့၌ ဝစီဘေခခိုးခြင်းသို့ ရောက်၏ဟု နို့သဏ်ခံတပည့် ပညာဗိဗ္ဗ

ဆရာတို့ မိန့်ဆိုသောကြောင့် သမားတို့အား အသိအမြင်လိုချေသည်။ ဆရာကိုသာမှီ၍လည်း သမားတို့ကျေးဇူးကို ခံသည်။ ဤကျေးဇူးကိုသိမှ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ နှစ်ဖြာသော အကျိုး ဖြစ်သည်ဟု နို့သက်ခံတပည့် ပညာဒီဗ္ဗဆရာတို့ မိန့်ဆိုသောကြောင့် ဆေးနှင့် အသစ်ကို မွေးလိုသော သမားတို့သည် နှလုံးသွင်းထိုက်လှပေသည်။

သမားတို့အား လောကဝတ်ပျူငှားဆရာတို့၏ မျက်နှာပနီ၊ သွေးတိုးခန်းကို ပြဆိုအံ့သတည်း။ ယောက်ကျား လက်ယာ မိန်းမလက်ဝဲ သတိစွဲ၊ လက်မအရင်းအဆစ်တွင် ကြပ်ကြပ်ကိုင်၍ စမ်းသပ်က တွက်တွက်ဝတ်ဝတ် အတွင်းကတိုးလျှင် အနီးလူပြု ဖြစ်သည်။ ပြင်ဘက်ကတိုးလျှင် အဝေးလူပြုဖြစ်သည်။ အလည်အဆစ် တွင် စမ်းသပ်မှု အတွင်းကတိုးလျှင် အတွင်းတိုက် ဖြစ်သည်။ ပြင်ဘက်ကတိုးလျှင် အပြင်တိုက်ဖြစ်သည်။ ၎င်း၏အဖျားအဆစ်ကို စမ်းသပ်မှု၊ အတွင်းကတိုးလျှင် တောသူတို့တိုက်သည်ဖြစ်ရာ၏။ ပြင်ဘက်ကတိုးလျှင် အဝေးကတိုက်သည်ဖြစ်ရာ၏။ လက်မထိပ်ဖျား ထိုးလျှင်ဆေးမရှိ၊ မရှင်နိုင်ရာ၊ လက်မနှင့်လက်ညှိုးအကြားတွင် စမ်းကြည့်၊ အတွင်းကတိုးလျှင် စုန်း၊ ဘမ်းစားရာ၏။ ပြင်ဘက်ကတိုးလျှင် ရွာသူတို့ဘမ်းစားရာ၏။ အကြားအဖျားက ထိုးလျှင် ဆင်ကွန်၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဇာတ်ဝါ၊ ပြင်ကိုစမ်းသပ်၊ အတွင်းကတိုးလျှင် ဇော်ဂနီ စုန်းဘမ်းစားရာ၏။ ပြင်ဘက်တိုးလျှင် ဇော်ဂနီ နတ်ဘမ်းစားရာ၏။ လယ်ညှိုး၊ အရှင်၊ အဆစ်ကိုစမ်းသပ်၊ အတွင်းကတိုးလျှင် အိမ်တွင်း နတ်ဘမ်းစားရာ၏။ ပြင်ဘက်ကတိုးလျှင် ပြင်နတ်ဘမ်းစားရာ၏။ အလည်အဆစ်တွင် စမ်းသပ် အတွင်းကတိုးလျှင် ဘိုးဘွားမိဘတို့ ရိုသေကိုင်းညွတ် ကိုးကွယ်သော နတ်ဘမ်းစားရာ၏။ ပြင်ကတိုးသော် အပဖြစ်သော နတ်ဘမ်းစားရာ၏။ အဖျားအဆစ်ကိုစမ်းသပ်၊ အတွင်းထဲ တိုးလျှင် ရွာနတ် ဘမ်းစားရာ၏။ ပြင်ဘက်ကတိုးလျှင် တောစောင့်နတ်ဘမ်းစားရာ၏။ လက်ညှိုး ထိပ်ဖျားကို စမ်းသပ်၊ ၎င်းထိပ်ဖျားကတိုးသော် သစ်ပင်စောင့်နတ် ဘမ်းစားရာ၏။ လက်ဖျားလယ်လည်အဖျားကအဆစ်ကိုစမ်းသပ်၊ အတွင်းကတိုးသော် ကဝေခနီ၊ ဘမ်းစားရာ၏။ ပြင်ဘက်က တိုးသော် ကဝေနတ် တုမ်းစားရာ၏။ လက်လည် အလည်ဆစ်ကို စမ်းသပ်၊ အတွင်းက

တိုးလျှင် မိန်းမနပဒတ် ညှိုးလေရာ၏။ ပြင်ဘက်က တိုးလျှင်
ယောက်ကျား နပဒတ်ညှိုး လေရာ၏။ လက်လည် အရင်းဆစ်ကို
စမ်းသပ်၊ အတွင်းက တိုးလျှင် အတွင်းနတ် အိမ်အိုးအဝတ်
တန်ဆာကို လို၍ဖြစ်ရာ၏။ ပြင်ဘက်က တိုးလျှင် ပြင်နတ်အိမ်အိုး
အဝတ်ကန်းဆာကို လို၍ဖြစ်ရာ၏။ အဖျားအဆစ်ကို စမ်းသပ်
အတွင်းကတိုးလျှင် မိရိုးဖလာနတ် မိန်းမညှိုးရာ၏။ ပြင်ဘက်က
တိုးလျှင် မိရိုးဖလာနတ် ယောက်ကျား ညှိုးရာ၏။ လက်လည်
ထိပ်ဖျားသာ တိုးလျှင် ဆေးကု၍မရ၊ သေတို့ ရာ၏။ လက်သူကြွယ်
အရင်းအဆစ်ကိုစမ်းသပ်၊ အတွင်းကတိုးလျှင် ဝမ်းတည်းနှိုက် သွေးနာ
သော်ဖြစ် တို့ရာ၏။ ပြင်ဘက်က တိုးလျှင် အပေါ် သွေးနာသော်
ဖြစ်တို့ရာ၏။ အလည်အဆစ်ကို စမ်းသပ်၊ အတွင်းကတိုးလျှင် ဝမ်း
တည်းနှိုက် သွေးပျက် အနာဖြစ်တို့ရာ၏။ အဖျားအဆစ်ကိုစမ်းသပ်၊
အတွင်းက တိုးလျှင် အသွားအစာ အထိုင်မသင့်၍ အနာဖြစ်တို့ရာ၏။
လက်သူကြွယ်ထိပ်ကတိုးလျှင် ဆေးကု၍မရစေသတို့ရာ၏။ လက်သန်း
အရင်း အဆစ်ကိုစမ်းသပ်၊ အတွင်းကတိုးလျှင် တစ္ဆေရှိတို့ရာ၏။ ပြင်က
တိုးလျှင် ဖုတ်ပြုတ္တာ ဘီလူးတို့ ပြန်တို့ရာ၏။ အလည်ဆစ်ကို စမ်းသပ်၊
အတွင်းက တိုးလျှင် ဂြိုဟ်စီးခြင်း ဖြစ်တို့ရာ၏။ ပြင်ဘက်ကတိုးလျှင်
ဋ္ဌလာ ပါဒရက်နာဖြစ်တို့ရာ၏။ အဖျားထိပ်ကိုစမ်းသပ်၊ အတွင်းကတိုး
သော် ကမ္မဇရုပ် ချုပ်တို့ ရာ အနာ မဟုတ်ချေ။ ပြင်ဘက်က တိုးလျှင်
လွတ်လွယ်ခြင်း ဖြစ်တို့ရာ၏။ လက်သန်းထိပ်ကတိုးလျှင် တာရှေ့မှ
လွတ်လိမ့်မည်။ သေစရာ အကြောင်းမဟုတ်။ လက်သူကြွယ်နှင့်
သက်သန်းအကြားကိုစမ်းသပ်၊ အတွင်းကတိုးလျှင် ဝမ်းတွင်းနာ
သေစရာ အကြောင်းမမြင်၊ လက်ကောက်ဝတ် အဆစ်ကိုစမ်းသပ်၊
အတွင်းက ပြင်းပြစွာတိုးလျှင် ယတရာယာယီကို လိုသည်ထင်၏။
ပြင်က ပြင်းပြစွာတိုးလျှင် အလှူကောင်းမှုများကို ပြုစုလို၏။ လက်ရုံး
အလည်တွင်း ပြင်းပြစွာ တိုးလျှင် ပကတိနတ် ဘမ်းစားတို့ရာ၏။
လက်မောင်းအလည်တွင် ပြင်းပြစွာတိုးလျှင် အနာရိုး သတ်သက်ပင်
ဖြစ်ရာ၏။ လည်တိုင် လက်ယာဘက်က ပြင်းပြစွာခုန်၍ တလျှောက်
တည်းနေခဲ့လျှင် ဆယ်ရက်အတွင်းသာ ခံရချေမည်။ ကြာမကြာမှ
ခုန်ခဲ့လျှင် သုံးရက်အတွင်းသာ ခံရချေမည်။ ပြင်းပြစွာ တန်၍ ခုန်ခဲ့
သော် ခုနစ်ရက် အတွင်းသာ ခံရချေမည်။ ပြင်းပြစွာ လက်ဝဲဘက်

က ခုန်လျှင် ရှည်ကြာစွာ အနာမဖြစ်နိုင်၊ တန်၍ တန်၍ခုန်လျှင် လရှည်မှပင် လွတ်လိမ့်မည် ထင်၏၊ ကြာမှကြာမှခုန်လျှင် ရက်ရှည်မှ ပင်လျှင် လွတ်တို့ရာ၏၊

ပြင်းပြစွာ အနာဖြစ်သောအခါ၊ တက်၍နေသောအခါ၊ မှန်းတည့်သောအခါ၊ နေဝင်ရှစ်ခါ၊ နေဝင်ကျော်တခါ၊ သန်းခေါင် လေးခါ၊ နေထွက်ရှစ်ခါ၊ သွေးကိုစမ်းသဖြင့် သမားတို့သည် မဟော အပ်ကုန်၊ သွေးတိုးလက္ခဏာ၏ အခြင်းအရာကို မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ရသေ့လေးသောင်း၊ သမာဒိဋ္ဌိရသေ့လေးသောင်း၊ ဒိသာပပါမောက္ခ ဇီဝက ပညာဒိဋ္ဌိ ရသေ့ ဇော်ဂီတို့သည် မသုံးဆောင်သည်တူ မယုံ ကြည် မရှိအပ်၊ သုံးဆောင်ကြောင်းကို နောက်နှိုက် ထင်ရှားလတ္တံ့၊

၃။ ကဝေသာရကျမ်းနှိုက် သတ္တဝေယအစရှိသည် ဝါထာကိုပြခြင်း

သတ္တဝေယကဝေသာဒိ၊ ကမ္ဘာတို့၏တန်းဆာ ဖြစ်ကုန်သော ပယောဂအပြား၊ ခုနစ်မီးတို့ကို၊ သုဇာတာ-ဇော်ဂီဆရာတို့သည် ပြအပ်ကုန်၏၊ ပြခြင်းအကြောင်းကား၊ ကမ္ဘာတို့၏ တန်းဆာ ဖြစ်သော အညီအစ ပဌမကပ်နှိုက် စကြာဝဠာတံဟိုင်းတွင် နှား မတန်းပမာကရှိသော အက္ခရာတို့သည် ထင်ရှားစွာ တည်သည် ဖြစ်ကုန်၏၊ ထိုအက္ခရာတို့သည် ဟိန၊ မဇ္ဈိမ၊ ပဏိတဟူ၍ သုံးပုဒ် အပြားရှိ၏၊ ထိုသုံးပါးပြားရာတို့ကို အသီးသီးစိတ်ယှဉ်၍ မိစ္ဆာဇီဝ၊ သမာဇီဝဟူ၍ အထူးထူးသော အခြင်းအရာနှိုက် ရသေ့ပျံ၊ ဇော်ဂီပျံ တို့သည် အထူးထူးသော အက္ခရာတို့တွင် အသီးသီး ယူခဲ့ပြီးလျှင် လိုရာလိုရာယှဉ်၍ အနာမှထွက်မြောက်ရာ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ် စေခြင်းငှာ သုဇေတာမည့်သော ဇော်ဂီပျံသည် သူနာတို့ကိုကရုဏာ မေတ္တာ ရှေ့ထားခြင်းစိတ်နှင့်ယှဉ်၍ ပညတ်လေသည်၊

ပယောဂနှင့် ဆေးသမား နှစ်ပါးတူကြကုန်၏၊ တူဟန်ကား ဆေးသမားတို့ကို ပယောဂတို့ကစ၍ သေကြောင်းကြံသဖြင့် ဘမ်း စားတတ်သည် ညှင်း ရှိချေသည်၊ ပယောဂတို့ကို ဆေးသမားတို့က လေကြောင်းကြံ၍ဘမ်းခြင်းလည်းရှိ၏၊ ထိုသို့ဖြစ်ကြသောအကြောင်း၊

အရာသည် ပြစ်လျက်နှင့် တပောက်ကိုတယောက် မျက်နှာခွဲသဖြင့် ဆေးသမားကြောင့် ပယောဂတို့ ကျေးဇူးခံစားရသည် ဖြစ်၏။ ပယောဂကြောင့် ဆေးသမားတို့ ကျေးဇူးကို ခံစားရသည်ဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့် ကျေးဇူးကိုခံစားရပါဘိသနည်း ဟူမူကား နတ်ဆိပ် ချ၍ သွေးကိုမြေခက်စေခြင်း၊ လက်ဖွဲ့ဆွဲချည်ခြင်း၊ ကွမ်းမန်းတိုက် ခြင်း၊ ဆေးစက်သွင်းခြင်း၊ မီးထွန်းခြင်း၊ အစရှိသည်တို့ကို စီရင်၍ ပယောဂတို့ကို ခေါ်ဝေါ်လျက် အစာကျေးဇူးမြင်း၊ တို့ကြောင့် ပယောဂတို့ကို အကျွမ်းစင်၍ သူ့နာကို ချမ်းသာခြင်းလည်း ရှိ၏။ မချမ်းသာခြင်းလည်းရှိ၏။ ထိုသို့ တပေါင်းတရက်တည်း ဖြစ်ခြင်း ကြောင့် ပယောဂသည် ဆေးသမား၊ ဆေးသမားသည် ပယောဂ အညမညဟုဆိုအပ်သော စကားသည် မိစ္ဆာဇီဝစကားပင်တည်း။ တုညေယျံ၊ ကောင်းစွာထင်လျား သိနားလည်အပ်၏။ မိစ္ဆာဇီဝသည် ကား ဆိုလျှင် သူတပါးတို့အသက်ကို အသက်ဟုမထင် အဆုံးစီရင်၍ အဆုပ်၊ နှလုံး၊ ကျောက်ကတ်၊ အသည်း၊ အအူ အစ ရှိသည်တို့ကို စားခြင်းကြောင့် မိစ္ဆာဇီဝတို့၏ စိတ်နှင့် သမာဆန္ဒ ညီမျှခြင်း မရှိ ဖြစ်သတည်း။ သမာဇီဝ ဟူသည်တို့ကား သူ့နာတို့၌ ဆေးကုခြင်းဖြင့် ဖည်းကောင်း၊ ဆေးပေးသွင်းခြင်း၎င်း၊ သူ့နာတို့၌ဆေးကုခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဆေးပေးသွင်းခြင်း၎င်း၊ သူ့နာတို့ကို ပယောဂ အစရှိသည်တို့ကို ပျောက်ပလွင့်ပေးနိုင်သော ဆေးကိုသာ သုံးဆောင် စေကုန်၏။ ဥပမာဆိုသည်ရှိသော် တတိုင်းပြည်လုံးကို အစိုးရသော မင်းသည် ခိုးသူမုဒိန်း တန္တပြည့်သူပြည်သားတို့၏ ညောင်သဘွယ် ဖြစ်သော သူတို့ကို တရားသဖြင့်စီရင်၍ သုတ်သင်သကဲ့သို့ များစွာ သော သူတို့၏ စီးပွားချမ်းသာကို စွမ်းဆောင်အပ်၏။ တယောက် တည်းသာ ပျက်စေ၍ အများသတ္တဝါတို့ မပျက်မစီးစေရာ မကောင်း သော အယူဝါဒကို ပယ်ဖြောက်၍ ကောင်းသော အယူဝါဒကို တည်စေရာ၏။ မုဆိုးကောင်းစုန်းနှင့် နတ်ကဝေမြောက်စုန်း၊ ဟင်၊ အိမ်တလိမ့်စုန်းနှင့် မကောင်းသောသူတို့ကို သတ္တဝါယကဝေအာဒိ စကားအဓိပ္ပာယ်ဟူ၍ ညေယျံ၊ ကောင်းစွာထင်လျား၊ မှတ်သားခြင်း ပြုရာသတည်း။

၃။ ကဝေမြောက်သောပယောဂတို့၏အင်္ဂါ

လက္ခဏာကိုပြခြင်း

သမင်မတို့၏ မျက်နှာမျက်စိနှင့်တူ၏။ မျက်စိမျက်နှာ အလွန် ရွှင်ခြင်းရှိ၏။ ဦးခေါင်းလည်း မငြိမ်စသက်လူးလဲသည်။ ထိပ်သည့် အခါ ကျောပုတ်သည်။ မျက်နှာလည်း ရဲတင်းသည်။ အမျက်ဒေါသ ထွက်ခြင်းမရှိ။ မိမိသွားသောအခါ ကျော်မိနင်းမိသမျှကို မိမိအဆိပ် အတောက် လွမ်းခဲ့မိ၍ ဥပါဒ်ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ လက်ညှိုးထိုးခြင်း၊ မျက်စောင်းထိုးခြင်း၊ မျက်တောင်မခပ်ကြည့်ခြင်းတို့ကို အလေ့အထ ပြုတတ်ကုန်၏။ ထိုကဝေမြောက်မှတစ်ပါး ကြွင်းကုန်သောပယောဂ တို့ကို အစဉ်မှတ်ထားရ၏။ ကဝေမြောက် ပယောဂမျိုးတို့ကား အထူးထူးအပြားပြားသော ပညာတို့ကို တတ်ကုန်၏။ တတ်ကြောင်း ကား ဤသို့သိရ၏။ အိမ်တလိမ့်စုန်းအတတ်၊ မောက်လုံးစုန်း၏ အတတ်၊ ခေါင်းစုန်းအတတ်၊ ခြေစုန်းအတတ်၊ ဤငါးမျိုးသော အတတ်တို့နှင့်တကွ တောင်သူကြီးတို့အတတ်၊ မုဆိုးအတတ်၊ အိမ် တလိမ့်စုန်း အတတ်၊ မောက်ပြားစုန်း အတတ်၊ မောက်လုံးစုန်း အတတ်၊ ခေါင်းစုန်းအတတ်၊ ခြေစုန်းအတတ်၊ ကိုယ်စုန်းအတတ်၊ ဤခြောက်မျိုးသော စုန်းတို့၏အတတ်၊ မုဆိုးတို့၏အတတ်၊ တံငါ တို့၏အတတ် အစရှိသည်တို့ကို တတ်သောသူတို့၏ နှလုံးအစွမ်းကို သိတတ် မြင်တတ်၏။

ပယောဂအမှောင်တို့သည် ဇော်ဂနီသို့မီရမသာ ပြစ်သည်။ ဇော်ဂနီကို မေ့မပူရသော် မဖြစ်နိုင်ကုန်။ ဇော်ဂနီကိုမေ့မပူရသော် သမ်းခြင်း၊ ဝေခြင်း၊ ဝိုခြင်း၊ ရယံခြင်း အစရှိသော အတွေ့ထွေသော အကြောင်းတို့ မရှိနိုင်ကုန်။ မှီရမသာလျှင် ဤအကြောင်းတို့ ရှိနိုင် ကုန်၏။ ဤကား ဇော်ဂနီကို အမှီပြုနည်းတည်း။

နတ်ကဝေမြောက်စုန်း၊ အိမ်တလိမ့်စုန်း၊ မောက်ပြားစုန်း၊ မောက်လုံးစုန်း၊ ခေါင်းစုန်း၊ ခြေစုန်း ဤခုနစ်မျိုးကုန်သော စုန်းတို့ သည် တယောက်၏ကျေးဇူးကို တယောက်လိုက်၍ ခံစားကြကုန်သည်။ တယောက်၏ ကျေးဇူးကို တယောက်လိုက်၍ ခံစားကြကုန်၏။ ကျေးဇူးကို ခံစားကြသည်ကိုကား ဤသို့သိအပ်၏။ နတ်ကဝေမြောက် တို့၏ ကျေးဇူးကို အိမ်တလိမ့်စုန်းက ခံစားသည်။ အိမ်တလိမ့်စုန်း

ကျေးဇူးကို မောက်ပြားစုန်း ခံစားသည်။ မောက်ပြားစုန်းကျေးဇူးကို မောက်လုံးစုန်း ခံစားသည်။ မောက်လုံးစုန်း ကျေးဇူးကို ခေါင်းစုန်းသာ ခံစားသည်။ ခေါင်းစုန်း ကျေးဇူးကို ခြေစုန်းကခံစားသည်။ ခြေစုန်းကျေးဇူးကို ကိုယ်စုန်းကခံစားသည်။ ဤသို့လျှင် သုဇာတာ အမည်ရှိသော ဇော်ဂျီဆရာဆိုသောကြောင့် ၇-မျိုးသော စုန်းတို့ကို အကြီး အငယ် အရွယ် အလတ် ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ ခံစားကြကြောင်းကို သိအပ်၏။

၅။ ပထမသောကဏ္ဍ၊ ခုနစ်ပါးတို့ကို ခွဲခြမ်း

ဝေထန်၍ပြခြင်း။

ခြေစုန်းလည်းတပါး၊ ခေါင်းစုန်းလည်းတပါး၊ ကိုယ်စုန်းလည်း တပါး၊ မောက်လုံးစုန်းလည်းတပါး၊ မောက်ပြားစုန်းလည်း တပါး၊ အိမ်တလိမ့်စုန်းလည်းတပါး၊ ကဝေမြောက်စုန်းလည်းတပါး၊ အားဖြင့် စုန်းမျိုး ၇-မျိုး၊ အပြားရှိသတည်း။

ထိုစုန်းမျိုး ၇-ပါးတို့တွင် ခြေစုန်းသည် အသီးအပွင့်တို့ကို သာစားသည်။ ကိုယ်စုန်းသည် မစင်ချေးချောထိကိုသာ စားသည်။ ခေါင်းစုန်းကား သစ်သီးမှည့် အချိုအချဉ်ကိုသာ စားသည်။ မောက်လုံး စုန်းကား အသွေးအသား အရေကိုသာ စားသည်။ မောက်ပြားစုန်းကား အသဲအမြစ် အဥကိုသာစားသည်။ အိမ်တလိမ့်စုန်းကား အဆိမ့်အအိမ့် အကြော်အလှော်ကိုသာ စားသည်။ ကဝေမြောက်စုန်းကား လူတို့၏ အသား အသွေး အရိုးကိုစားတတ်သည်။ ခြေစုန်း၊ ကိုယ်စုန်း၊ ခေါင်းစုန်း ဤစုန်း သုံးဦးတို့ကား ရေကို မကြောထိတတ်။ အမောတိမရှိခြင်းကြောင့် ငုပ်၍လည်းနေနိုင်၏။ မောက်လုံးစုန်း၊ မောက်ပြားစုန်း၊ အိမ်တလိမ့်စုန်း၊ ကဝေမြောက်စုန်း ဤလေးဦးသော စုန်းတို့သည် ရေကို အလွန်တရာ ကြောထိတတ်၏။ ငုပ်၍လည်းမနေနိုင်။ ခြေစုန်း၊ ကိုယ်စုန်း၊ ခေါင်းစုန်း၊ မောက်လုံးစုန်း၊ မောက်ပြားစုန်း ဤငါးဦးသော စုန်းအမျိုးတို့ကား ကိုးကျယ်ရာနတ် အထူးကို မရှိခြင်းကြောင့် မိမိကိုယ်တိုင်တမ်းစား မှသာလျှင် ဖြစ်နိုင်ကုန်၏။ အိမ်တလိမ့်စုန်း၊ ကဝေမြောက်စုန်း

တို့မှာကား မြောက်ဘက်ကတော်၊ ဦးရှုနတ်၊ ဇော်ဂနီနတ်အထူးကို ကိုကွယ်ရရှိခြင်းကြောင့် ကိုယ်တိုင်မဘမ်းစား၊ မြောက်ဘက်ကတော်၊ ဦးရှုနတ်၊ ဇော်ဂနီနတ်တို့ကိုသာ စေလွှတ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ခြေစုန်း၊ ခေါင်းစုန်း၊ ကိုယ်စုန်း ဤသုံးဦးသော စုန်းတို့မှာကား သေကြေအောင် မဘမ်းစားနိုင်ကုန်၊ မောက်လုံးစုန်း၊ မောက်ပြားစုန်း၊ ဆိမ့်တလိမ့်စုန်း၊ ကဝေမြောက်စုန်း၊ ဤခလးဦးသော စုန်းတို့သည် သူတပါးအသတ်ကို လတ်ဘလော သေကြေပျက်စီးအောင် ကြံနိုင်ကုန်၏။

**၆။ ပယောဂခုနစ်ပါးတို့သည် အမှီတကဲရှိပု
အမ်းစားနိုင်သည်ကို ပြခြင်း**

ခြေစုန်းသည် ခြေကိုသော်၎င်း၊ ခြေရာကိုသော်၎င်း၊ တခုခု ကိုင်ရမှသာ တမ်းစားနိုင်၏။ ကိုယ်စုန်းသည် ခြေရာ အရိပ်ကို၎င်း၊ ကိုယ်ကိုသော်၎င်း ကိုင်ရမှ ထိရမှသာ တမ်းစားနိုင်၏။ ခေါင်းစုန်းသည် ခြေရာကို၎င်း၊ အရိပ်ကို၎င်း ထိရမှသာလျှင် တမ်းစားနိုင်၏။ မောက်လုံးစုန်းနှင့် မောက်ပြားစုန်းတို့သည်ကား မြင်ရာ၊ ထိရာ၊ နမ်းရ၊ ခုပ်ရမှသာလျှင် တမ်းစားနိုင်၏။ ဆိမ့်တလိမ့်စုန်း၊ ကဝေမြောက်စုန်းတို့သည် အမည်ကို သိမှသာ စေပါးခိုင်းခံ၍ တမ်းစားနိုင်၏။

ခြေစုန်း၊ ခေါင်းစုန်း၊ ကိုယ်စုန်း၊ မောက်လုံးစုန်း၊ မေ့စက်ပြားစုန်း၊ ဤငါးယောက်သော စုန်းတို့သည် ဝမ်းနာအောင်၊ ဝမ်းယောင်အောင်၊ ခေါင်းခဲအောင်၊ ခေါင်းကိုက်အောင်၊ ကိုယ်လက်ကိုက်ခဲအောင်၊ ပူလောင်အောင်၊ ချမ်းဇအောင်၊ ထိတိလန့်အောင်၊ အစာမစားရအောင်၊ ဝမ်းလုံးတက်အောင်၊ ခြေတဖေတက်အောင်၊ အသားအရေ ခန်းအောင်၊ တကျည်းထအောင်၊ ပန်းဟိုက်အောင်၊ တတွေတွေ တဝေဝေရှိအောင် တတ်နိုင်ကုန်၏။

ဆိမ့်တလိမ့်စုန်းမှာကား ၎င်း ငါးယောက်သော စုန်းတို့၏ အတတ်နှင့်တကွသော တစ်ကိုယ်လုံး နတ်ဝင်သကဲ့သို့ တုန်ရည်အောင် တသမ်းသမ်း တဝေဝေ ရယ်လိုရယ်၊ ငိုဇိုငို၊ ရှင်လိုရှင်၊ ညိုလိုညို ရှိအောင်၊ ခြေလက်ကို တံကျင်လျှိုသကဲ့သို့ရှိအောင်၊ သွေးယောင်

လေယောင် ကြို့ထိုးလေအောင်၊ လင်နှင့်မယား မသင့်မတင့်လေ အောင်၊ စိတ်မာန်ဒေါသကြီးသဖြင့် ကွဲလေအောင်၊ ကိုယ်ကိုရိုက်ပုတ် လေအောင်၊ အပင်းကိုဝင်လေအောင် သွတ်နိုင်ကုန်၏။ ကဝေမြောက် စုန်းသည်ကား ငါးယောက်သော စုန်းအမျိုး အတတ်တို့နှင့်တကွ အိမ်တလိမ်စုန်းအတတ်ပါ လိပ်ပျာကိုယ်ကကွာအောင်၊ ရူးသွပ်လေ အောင်၊ ဟစ်အော်လေအောင်၊ မျက်စိတကြောင်ကြောင်နှင့် ခြေ လက်အင်္ဂါတို့ သေလေအောင်၊ အထွေထွေ အပြားပြား၊ များစွာ ပြစ်လေအောင်၊ အစာထည့်ကျွေးမွေးသမျှကို စားလေတော့ဟုပေး၍ ခူး၊ ဝက်၊ ကြောင်၊ ငှက်၊ အိမ်မြောင်၊ ခြင်၊ ကြွတ်၊ ယင်၊ နကြယ်၊ ပိတုန်း၊ တောသူ၊ တစ္ဆေ၊ ဘုတ်၊ အနောက်ကတော်၊ မြောက်ဘက် ရှင်မ၊ ဇော်ဂနီ၊ ဦးရူးနတ်တို့ကို ကဝေမြောက်စုန်းတို့က စေခိုင်းခန့် ထစားနိုင်သည်။

ခြေစုန်း။ ကိုယ်စုန်း။ ခေါင်းစုန်း။ မောက်လုံးစုန်း။ မောက် ပြားစုန်း။ ဤငါးဦးသော စုန်းတို့ကို ဆေးကောင်းက နိုင်လေ၏။ ထို ငါးဦးသော စုန်းတို့သည်လည်း လူရိပ်ကိုနှင်းမိမှ၊ သူနာကို ဆေး သမားက စကားပြောရမှသာလျှင် ဆေးကို ဖျက်ဆီးနိုင်လေတော့ သည်။

အိမ်တလိမ်စုန်း။ ကဝေမြောက်စုန်း ဤနှစ်ဦးသော စုန်းတို့ မှာကား ဆေးပင် ကောင်းငြားသော်လည်း တိုက်၍မလိုက်နိုင် မထိ နိုင်၊ စေပါးခိုင်းခံသော သူတို့က ဖျက်ဆီးစေသည်။ ထိုစေပါးခိုင်းခံ သောသူတို့ ပြောဆိုလာလျှင်လည်း ထာဘီကိုဖြန့်လျက်ဝတ်၍ ဦးရူး တိုင်မှ လက်ပြု၍ကလျှင်၊ ကြမ်းတင်းပေါက်သို့ ခေါင်းစောက်ထိုးနေ လျှင်၊ အိမ်ရိပ်ကိုနှင်းလျှင် ဆေးပင် ကောင်းသော်လည်း ပျက်လေ သည်။

၇။ ခုနစ်ပါးသော စုန်းတို့၏ ခံစားသော အရသာကို ပြခြင်း

ဤစုန်းခုနစ်ပါးတို့တွင် ကဝေမြောက်စုန်းသည်ကား လူတို့၏ အသားကိုစား၍ အမွှေးအကျိုက်ကို စားတတ်၏။ ထိုအမွှေးအကျိုက်နှင့်

တူသော အာရုံကိုပြုလျက် ခံစားတတ်ချေသည်။ မောတိပြားစုန်း၊
ကွား၊ အသည်း၊ အာရုံကို စားမိတတ်သည်။ မေ့ကိလီးစုန်း၊ ကား၊ အရေ
အသားကို စားတတ်ချေသည်။ ခေါင်းစုန်း၊ ကွား၊ အုန်းသီး၊ ထန်းသီး
နှင့်တူသောဦးခေါင်းနှိုက် အရေအသားရှိသမျှ ဦးနှောက်ကိုသာ စား
တတ်သည်။ ကိုယ်စုန်း၊ ကား၊ ခြေစာစလျက် ဝမ်းပြင်နှိုက် တည်ရှိသော
အဆီအခဲ သွေးသားတို့ကို စား၏။ ခြေစုန်း၊ မှာကား၊ ပန်းပွင့်နှင့်
တူသော အအူအသည်းလွှာကိုသာ စားတတ်ချေသည်။

ကဝေမြောက်သောစုန်းသည် ရှေးဦးအစပထမနှိုက် စက်ခွေး
တို့ကို စေ၏။ အပင်၊ သွင်းခြင်း၊ သွေးကိုခြောက်ခြင်း၊ လိပ်ဖျားကို
ယူခြင်း၊ အထွေထွေ အပြားပြား ဖြစ်စီမံသောငှာ လက်နက်ကို
အပ်ခြင်းကြောင့် စက်အရှိန်နှင့်ပင် သွားရလေသည်။ ထို ဝက်၊ ခွေး
တို့ကို စက်ရစ်ပတ်သဖြင့် မသွေးတတ်ရှိ၏။ စက်ရစ်ပတ်ရာ အနား
ဖြစ်တတ်၏။ ထိုခွေးဝက်တို့၏ နေရာကား လှေကားသုံးသစ်ခံအံတ်
တွင် အတင်းသို့ ဦးခေါင်းပြု၏။ ထို့ကြောင့် ပူခြင်း ချမ်းခြင်းရှိ၏။
ထိုတ်လန်ခြင်း ပြင်းစွာရှိ၏။ ကိတ်အခါ ရာတုအခါတို့ နှိုက်သာ စွဲခြင်း
ကို ပြုနိုင်ကုန်၏။ ဇော်ဂနီခမြာတို့သော အိမ်စာလိမ့်စုန်းတို့ စေခိုင်း
ခြင်းသည်ကား အများပင်ရှိ၏။ မြောက်ခရီးနှိုက်သော်၎င်း၊ အနောက်
ခရီးနှိုက်သော်၎င်း၊ နတ်သုံးပါးဟို လက်နှစ်အပ်သော စက်အရှိန်နှင့်
ကံကွဒိုသွားရလေကုန်၏။ ထိုနတ်သုံးပါးတို့ သည် စက်ရစ်သဖြင့်
စက်ရစ်ရာအရပ်သည် အိမ်အနောက် အိမ်မြေရယ်၊ သူ့နတ် အိပ်ရာ
အောက်နှိုက် စက်ကျ၏။ ကိတ်အခါ ရာတုအခါတို့ နှိုက်သာ စွဲခြင်းကို
ပြုနိုင်ကုန်၏။

ခေါင်းကဝေစုတ်၊ ဇော်ဂနီနတ်တို့ ဘမ်းစော၊ ဟန်ကား၊ တက်ယလံ၊
တုံလှုပ်၏။ ဝမ်းနှစ်ပါးတို့ သည့် ဘူးသွင်း၊ ဖတ်၏။ ဘူးသွင်းခြင်း
လက္ခဏာကား ဤသို့ သိရာ၏။ သွေးရောင် တလိုက်တသန်းသန်း
တစေစေ ရှိခြင်း။ ကိုယ်တွင်းဘူး တည်သဖြင့် ငိုတုံရယ်တုံ ပြုလျက်
ဦးလည်မငြိမ်ရှိခြင်း၊ အချို့လည်၊ နတ်ယေခင်ဖြစ်ခြင်း။ စားသောက်
မကောင်း နှစ်ခါစီနှိုက် ငယ်တို့အိမ်က အပင်ကိုသို့ ထင်အောင်
တည်စေခြင်း။ အထက်သဏ္ဍန် ခင်ပြုသိုရင်လေးသဏ္ဍန်ရှိခြင်း။ ပူတုံ
ချမ်းတုံ ရှိခြင်း။ အဆင်းမလှသော သူတို့၏ အရောင်ထင်ခြင်း။ အေဒု
အရိုးအားထခြင်း၊ ပန်းကိုတည့်၊ နှပ်၊ ရှိခြင်း။ ဦးနှောက်လှေကား၊
နှိုက်ပြုစားမှုအရင် ခင်အလေးစေ တင်ပြုစားမှုအရင် ပြုစေတမ်းဝယ်

အိမ်ခေါင်တိုင်၊ မဟာဂီရိအိုးအစရှိသည်တို့တွင် စက်ထားထတ်ချေသည်။ ကဝေဒုတ် ဇော်ဂနီနတ်တို့၏ အတတ်တူ သီလင်ကုန်ရာ သတည်း။

ယောက်ျားစုန်းကားလက်ယာနှိုက်တည်၏။ မိန်းမစုန်းမှစကားလက်ဝဲနှိုက် တည်၏။ အနီအဝါ အစရှိသည်တို့သည် များပြား၏။ ဝင်းဝင်းရွှေရွှေ စိမ်းစိမ်းရွှေရွှေတို့၏ တည်ရာအရပ်၌ လှုပ်သဖြင့် ရွှင်ပျော်ခြင်း၊ ဝမ်းမြောက် ရမ်းသာ ရှိခြင်း၊ ညဉ့် အိပ်၍မပျော် တကြောင်ကြောင်ရှိခြင်း၊ ဤကား ကဝေဒုတ် ဇော်ဂနီနတ်တို့ ကြောင့် ဖြစ်ခြင်းတည်း။

ကဝေမြောက်စုန်း၊ အိမ်ဘလိမ့်စုန်း ထိုနှစ်ပါးသော စုန်းတို့သည် ထာဘီကို စောက်ထိုး ပြောင်းပြန်လှန်၍ ၃ ထပ် ဝတ်လျက် တဖန် ထောင်လိုက်ဝတ်ပြန်၏။ ထိုသို့ ဝတ်ပြုသည့်နောက်နီထိ ဆေးသမားကို မေးမြန်းဟန်၊ မီးယူဟန်ပြု၏။ စကားဘက်သော် ဆေးပျက်၏။ ဤနှစ်ယောက်သော စုန်းတို့သည်လည်း ကိုယ်တိုင် ဘမ်းစား၏။ အထက်စတ် ၃၀ အောက် ၃၀ လွတ်ခြင်းကြောင့် ဆေးပျက်ချေသည်။ ဆေးပျက်သောကြောင့် ဆေးကို တိုက်လျက်နှင့် မသိနိုင်တိုက်လျှင်လည်း နတ်တို့သည် ခုခံလေသောကြောင့် ဆေးမထိနိုင်။ ၅ ယောက်သော စုန်းတို့သည် နှစ်ယောက်သော စုန်းတို့၏ အစေအပါးတည်း။ ထိုနှစ်ယောက်သော စုန်းတို့သည် သာမညမဟုတ်ပေ။ ဇော်ဂနီနတ်ကို သတ်နိုင်သော ဆေးမှ ဖြစ်၏။ စစ်ချုပ်စစ်ပြတ် ဇော်ဂနီနတ်တို့ကို အချစ်အသတ်ဆေးကို အထစ် ဆိုခဲ့သော ၅ ယောက်သော စုန်းဟူသည်ကား မောက်ပြားစုန်း၊ မောထီလုံးစုန်း၊ ခြေစုန်း၊ ကိုယ်စုန်း၊ ခေါင်းစုန်း၊ ဤငါးယောက်တို့ပင်တည်း။ ထိုစုန်းတို့သည်ကား ကိုယ်တိုင် ဘမ်းစားရ၏။ လက္ခဏာသော်ကား ခေါင်းခြေခြင်း၊ ဝမ်းခွာခြင်း၊ မလှုပ်ချင်ရှိခြင်း၊ နှမ်းနယ်ခြင်း၊ ပူဆာလိုက်လှခြင်း၊ ခြေညောင်းခြင်း၊ လက်ခြေထုံခြင်း၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ အစစ်ကိုယ်လှုပ်ထိုခြင်း၊ တထိတ်ထိတ် အလန်လန်ရှိခြင်း၊ ငိုယောင် ရယ်စေ့ရင်ရှိခြင်း၊ တခါတခါ ပျိုးအန်ခြင်း၊ တခါတခါ ရမ်းသက်ခြင်း၊ သွေးပျက်ခြင်း၊ လေပျက်ခြင်း၊ သွေးဖုန်ခြင်း၊ လေလွန်ခြင်း၊ မျက်စိပြူးတူး မျက်ဆံပြူးတူးရှိခြင်း၊ ကျောကေခွံခြင်း၊ လျှော့ထုတ်ခြင်း၊ နတ်လိုစကားဆိုခြင်း၊ လယ်နှင့်နတ်သီးကို အစားအစာမဝင်ရအောင် ဟန့်ဆီးထား

ခြင်း၊ မုန့်အောင်ပြုခြင်း၊ လင်မယားမကွာကွာအောင်ပြုခြင်း၊ စိတ်
 မာန်ဒေါသ ကြီးအောင်ပြုခြင်း၊ စိတ်လေလွင့်အောင်ပြုခြင်း၊ သတ်
 ပုတ် ခိုက်ရန် ဖြစ်အောင်ပြုခြင်း၊ အပိဘမယ်-ဘရအောင်ပြုခြင်း၊
 လည်ကုတ်ကို ချိုးခြင်း၊ လျှာခိုင်အောင်ပြုခြင်း၊ သွေးကြောလေကြော
 ကို ချိုးခြင်း၊ ပါဒရက်သဏ္ဍာန် အထွေထွေထင်အောင်ပြုခြင်း၊ သတိ
 မေ့လျော့အောင် အစရှိသဖြင့် အပမ်းတတ်သည်။ ဆေးတိုက်သော
 အခါ ၅-ပါးသောစုန်းတို့ ခုခံတိုက်ခိုက်လေသည်။ ၅-ပါးသော
 စုန်းတို့၏လက္ခဏာကို ကောင်းစွာမှတ်အပ်၏။

ဂ။ ပယောဂတို့ကိုအသီးအသီးအမည်မည့်၍
 သမုတ်သည်ကိုပြုခြင်း

ပယောဂအပေါင်းတို့တွင် ခြေစုန်းကိုရွာသူဟု သမုတ်သည်။
 ကိုယ်စုန်းကား ဆင်ကွန်းဟု သမုတ်လေသည်။ ခေါင်းစုန်းကား
 နှပဒတ်ဟု သမုတ်လေသည်။ မောက်လုံးကို ကိုယ်စုန်းဟု သမုတ်
 လေသည်။ မေတ္တိပြားကို ရွာ၏သမီးဟု သမုတ်လေသည်။ အိမ်တ
 လိမ့်ကို ဇော်ဂနီဟု သမုတ်လေသည်။ ကလေးမြွေကွက်ကို ကဝေ
 မြောက်ပင်ဟု သမုတ်လေသည်။ ဤသမုတ်ခေါ်ဝေါ်သော အပြား
 ခုနစ်ပါးကို ပယောဂဆရာတို့သိအောင် အားထုတ်ရာသတည်း။

သူဝမ်းတွင်းကို မုဆိုးဟုသမုတ်လေသည်။ မှော်ဝင်ကို တငါ
 ဟု သမုတ်လေသည်။ ဤသမုတ်သော အခြင်းအရာကိုလည်း သိမှ
 ပယောဂဆရာတို့နိုင်ရန် အကြောင်းထင်သည်။

ဘီလူး၊ သဘက်၊ ဥပါကို တောသူဟု သမုတ်လေသည်။
 တစ္ဆေ၊ ပြိတ္တာကို ဘုတ်ဟုသမုတ်လေသည်။ သူရဲအပေါင်းကို နတ်
 စိမ်း၊ နတ်ဝါးဟု သမုတ်လေသည်။ ဤသမုတ်ခြင်းသုံးပါးကိုလည်း
 သိမှ ပယောဂဆေးကို သမားတို့နားလည်မည်။ တပါးသောအတတ်
 ကို စုန်းမျိုး ၅-ပါးအတတ်မှာပင်သွင်း၍ ပြုလေတော့သည်။ ပယောဂ
 ဆရာနှိုက်၊ ဆေးအစဉ်အဆက် ဆောင်ရွက်ကြသည်မှာ ရွာသူဆေး။
 ဆင်ကွန်းဆေး။ နှပဒတ်ဆေး။ စုန်းဆေး။ ရွာသမီးဆေး။ ဇော်ဂနီ
 ဆေး။ ကလေးမြွေကွက်ဆေး။ သူပြုဆေး။ ဘုတ်ဆေး။ နတ်စိမ်းဆေး။

နတ်ဝါးဆေး ဤဆေးတဆဲ တပါးသော ဆေးအပိုင်အခြားရှိသည် များကို သမားတို့သိလေအပ်ကုန်၏။ ၎င်းဆေးတဆဲ တပါးတို့သည် နောက်နှိုက်ထင်ရှားလတ္တံ့သတည်း။

၉။ ပယောဂတို့ကိုစမ်းသပ်ရန် နည်းကိုပြခြင်း

စထုပတ္တ ကလျာဏီပင်ကိုဖြစ်စေ ပဉ္စပတ္တကလျာဏီပင်ကိုဖြစ် စေ ဗမ္မုဒိပ်ကျွန်းတွင် အရှင်ဆေးမင်းသည် တိတ်-နိမိတ်ကို ပြစေ သတည်းဟု ဆန်ပန်း၊ ကွမ်းဆေး၊ လဘက်တို့နှင့်ပူဇော်၍ယူ၊ သူ့နာ ကိုပေး၊ တစ်မိစ်မိဝါးစေ၊ အနာရိုးသွေးနာဖြစ်ခဲ့လျှင် ဘယ်သို့မှ မရှိ၊ ပယောဂ သူတပါးတို့ပြုသည်မှန်လျှင် ချို၏။ စုန်းဘမ်းစား လျှင်ခါး၏။ နတ်ဘမ်းစားခဲ့လျှင်ဆိမ့်၏။ တောသူ တစ္ဆေဘုတ်ငှက် ဘမ်းစားခဲ့လျှင်ချဉ်၏။ ဂြိုဟ်မာတရာဘမ်းစားခဲ့လျှင်ပနီ၏။ သေမည့် အနာမှန်ခဲ့လျှင်အော့၏။ ရှေးရှေးသော ဆရာသမား အစဉ်အဆက် တို့ လက်သုံးပြုတော်မူကြကြောင်းကို ယုံကြည်အပ်၏။

အရှ်၊ ကျွန်းကြီးလေးဖြာ ကျွန်းငယ် ၂၁ထောင်အလယ်ခေါင် ချက်မတိုင်ထိပ် သူဇာသည်းရင်း သိကြားမင်း၏ အာဏာကား၊ အရွံ့စဉ ဗမရက္ခန္တု၊ မစုတ်ဖခရောင်းတကျပ်ကို ဆီမီးငါးတိုင်လုပ်၏။ ယခင်ကမန္တာန်နှင့် နတ်ရှေ့မှာ တဆဲ ငါးအုပ်စုတ်၊ မှန်လှအောင် စုတ်ရမည်၊ ကြေးစင်လင်ပန်းကိုဖြူစင်လှအောင် ပွတ်၊ လှင်ပန်းလေး မျက်နှာသည်၊ လှအောင်တတိုင်စီကပ် လင်ပန်းလည်ခေါင်တွင် စုံစုံ ရှိအောင် ပြုပြီးလျှင် ဖယောင်းကိုကပ်၊ တင်းတိမ်ကို လေမဝင်နိုင် အောင်ကာ ဖြူစင်လှစွာသောပုဆိုးနှင့် အတန်တန်စစ်၍ လင်ပန်း ပြည့်အောင်ထည့် ကြက်မနက်မဥတင်းကို အစင်ဖြစ်အောင် တဘက် တချက် အကောင်လိုက် ဆီမီးတိုင်ဝင်ရုံဘောက်လျက်ထား၊ အလယ် က ဖယောင်းမန္တရားကိုမန်း၍ ကြက်ဥကိုရွဲရွဲပွတ်၍သုတ်၊ အလည် ခေါင်ဆီမီးတိုင်ကို စွန့်လိုက်ပြီးလျှင် ဖယောင်းတိုင်ကိုမီးညှို့ အူအူ ဖောက်အောင်ညှိလေ၊ ရတနာသုံးပါးကြည်ညိုသောသူ သိလှနှင့် ပြည့်စုံသောသူကို လေးမျက်နှာနှိုက်နေ၍ ကြည့်စေရမည်။ ဤမျှကို

မရခဲ့သော် ငြိမ်ဆိမ် မှန်ကန်သောသူငယ်ကို ကြည့်စေ၊ ပကတိ အနာရီး၊ သွေးရိုးမှန်သော် အထူးမထင်နိုင်ရာ၊ အရိုးပင်ရှိငြားသော် လည်း အခဲအယှင်မြင်လေရာ၏၊ ချွဲ၊ သွေး၊ ပြည်၊ သလိပ်နာ မှန်ခဲ့လျှင် အပြင်အပြားကိုမြင်ရာ၏၊ ရုပ်ထာ၊ နံထား၊ အင်းထားဖြစ်ခဲ့သော် ရှိရာအရပ်ကိုမြင်ရာ၏၊ လူပြုဖြစ်ခဲ့လျှင် လူအဆင်းနှင့်တကွ နေရာအရပ်ကိုမြင်နိုင်၏၊ စုန်းဘမ်းစားဖြစ်ခဲ့လျှင် စုန်းအဆင်းနှင့်တကွ နေရာအရပ်ကိုမြင်နိုင်၏၊ နတ်ဘမ်းဖြစ်ခဲ့လျှင် နတ်အဆင်းနှင့် နတ်အိုး၊ နတ်ဝင်၊ နတ်ဆင်းတု၊ နတ်၏နေရာအရပ်နှင့်တကွမြင်နိုင်၏၊ တောသူ၊ ဘီလူး၊ သဘက်၊ ဥပါဖြစ်ခဲ့လျှင် သူတို့၏အဆင်းနှင့်တကွ နေရာအရပ်ကို မြင်နိုင်၏၊ ဘုတ်-အပ မြေကမ်းဖြစ်ခဲ့လျှင် ခေးဝက်တို့၏အဆင်းနှင့်တကွ နေရာအရပ်ကိုမြင်နိုင်၏၊ ဆီမီးမထွန်းမညှိခင် တတိုင် ငွေနှစ်မတ်စီတင်စေ၊ မရှိသောသူတို့ကို ပယောင်းတတိုင် ငွေတမတ်စီ တင်စေရမည်၊ နံနဲမှမရှိသော သူတို့ကို ဆေးသမားက စိုထိ၍တင်စေရမည်။

တနည်းတုံး၊ အိုဗေဗျဒီပါ၊ ကျယ်စွာပတ်ကုံး၊ တောလုံး၊ နံ့မျှ အနန္တတည်း။ ရှိသည့်နတ်ဆောင်း၊ ဂြိုဟ်အပေါင်းတို့ ကောင်၊ သောမဇိလ္လာ ကောင်၊ ချမ်းသာကို ရှာစေသတည်း။ (အရှံဟေဟေဟေ ဘုဉ္ဇာဟိဘုဉ္ဇာဟိ) ကွမ်းခုနစ်ရာ လတ်ဘတ်ခုနစ်ကျပ်၊ ဆီ-ဆန် နှမ်း၊ လှော်ပြုလျှင် ယခင်ရွာနတ်ခေင် မန္တန်ကို ခုနစ်အုပ်မန်း၊ ပျားသွန် ပယောင်း၊ ငါးမတ်စီချိန်၍ ဆီမီးလေးထိုင်ထွန်း၊ ယခင်မန္တန်ကို လည်း ခုနစ်အုပ်မန်း၊ လင်ပန်းတွင် ဆန်ကိုပိုလှအောင်ထည့်လျက် ဆန်ပေါ်တွင် လက်ဘက်ကိုထည့်၊ ကြက်မပြေဥတင်းကို စင်ကြယ်အောင်ဘောက်၍ အရေကိုသွန်ဘိ၊ မဆစ်ဆီကို ခုနစ်အုပ်မန်းလျက် ကြာထဲဥကိုသုတ်၍ လက်ဘက်ပေါ်တွင်ထည့်၊ လင်ပန်းလေးမျက်နှာ ဆီမီးတိုင်ကိုစိုက်လျှစ်မီးညှိ၊ ရှေးကအတိုင်း လူရှာ၍ကြည့်စေရာ၏ ဆိုခဲ့သည်မြင်တို့ရာ၏။ ဆီ-ဆန် လက်ဘက်ကား၊ စီရင်သော သမားတို့၏ အဘို့ သာဖြစ်လေသည်၊ လောဘကို လိုက်သဖြင့် သမားတို့က ကြေး တင်ဟူ၍ မဆိုထောင်းဟူပေ။

တပါးတုံး၊ အရှံဘုမ္မဒေဝါ မံ၊ ပါရက္ခန္တ၊ အရှံအာကာဒေဝါ၊ မံ၊ ပါရက္ခန္တ၊ အရှံရက္ခဒေဝါ၊ မံ၊ ပါရက္ခန္တ။

မဆစ်ဆီငါးမတ်သားကိုမန်းလျက် အိုးထိန်းလက်စည် ဆီမီး
 ခွက်တင်ထည့်ပြီးသော် အောင်ချည်ကိုမီးစာပြု၍ လင်ပန်းတိုင် ဆန်ကို
 မိုလှစွာထည့်၊ ဆန်ကို အထက်ထမန္တာန်ကိုမန်း၍ လက်ဘက်ကိုတင်
 လေ၊ လက်ဘက်ပေါ်တွင် ဆီခွက်တင်လျက် ဆီမီးညှိထွန်းရ၏။
 ဆီမီးခွက်တွင် ဆီကိုလက်မသည်းတွင်ပူတ်၊ ရွဲရွဲလိမ်း၊ ဆီမီးတောက်
 ကို တည့်တည့် လက်မသည်းကို ထောင်ကြည့်ရမူ သူတပါးကို
 အကြည့်ခိုင်းစေ၊ သွေးရိုးအနာရိုးမှန်ကဲလျှင် အထူးလက်သည် မှာ
 မထင်နိုင်၊ ပယောဂဖြစ်ခဲ့သော် ဆိုအပ်ခဲ့သောနည်းအတိုင်းတို့သည်
 မချွတ်ထင်လေရာ၏။

ဘီမီးထွန်းကြည့်၊ ဆီမီးထွန်းကြက်ဥကြည့်၊ ဆီမီးထွန်းလက်မ
 သည်းကြည့်များကို မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရသေ့လေးသောင်း သမ္မာဒိဋ္ဌိရသေ့
 လေးသောင်းနှင့်တကွ ဒိသာပါမောက္ခ၊ ဇီဝက၊ ပညာဒိပ္ပ ရသေ့
 ဇော်ဂီတို့ကား မသုံးဆောင်သောကြောင့် မယုံကြည်အပ်သည်လည်း
 တကြောင်း၊ ထိုရသေ့ရှစ်သောင်း၊ ဒိသာပါမောက္ခ ဆရာဇီဝက၊
 ပညာဒိပ္ပရသေ့ ဇော်ဂီတို့သည်ကား သူ့နာကိုဖြစ်စေ၊ သူငယ်ကို
 ဖြစ်စေ၊ နတ်ဆိပ်ချ၍ နတ်မိစ္ဆာကို ပွဲခစပြိုးလျှင် ဆေးကိုလည်း
 ခပ်၏။ ပတ်၍ယုံကြည်အပ်၏။ ယုံကြည်အပ်သော်လည်း စမ်းဆေးမြစ်
 ကို တူးရခြင်းကြောင့် နတ်ဆိပ်ချ၍ မေးနည်းကို မပြလိုက်ပေ။

၁၀။ ပယောဂတို့၏ အခိုးဖြစ်သော စက်ကိုပြခြင်း

လူတို့အမှတ်သင်္ကေတပြုအပ်သောလသည် တနှစ်လျှင် ၁၂ လ
 ရှိ၏။ အစိပ်အားဖြင့် မာသဘလတွင် အဘိတ်နေ့ လေးသီတင်း
 လပြည့်နေ့-လကွယ်နေ့နှိုက် အရောင်အဝါ ထွန်းခစတတ်သော အခိုး
 ဖြင့်ဖြစ်စေသော စက်သည် ၂၀ တည်း၊ ရုပ်ကား ယခင်ပါသော
 အခိုးဖြစ်သော စက်ဟုဆိုသော ကာယလက္ခဏာနှင့်ပင် ထင်သော
 စက်သည် ခွေး- ကြောင်- ဝက်- ကြက်- ပင့်ကူ- အိမ်တတ်တူ- ယင်မ
 ဘဲခိုင်း- ယင်- နကြယ်- ယုန်ရုပ်- ကာယလက္ခဏာနှင့်တကွ ပါသော
 စက်ပင်တည်း။ ထိုအခိုးဖြင့်ဖြစ်သော စက်သည်ကား မြေကြီးမှစ၍
 သစ်မြစ်မျိုး၌လည်းကောင်း၊ သစ်ခေါက်မျိုး၌လည်းကောင်း၊ သစ်ရွက်

မျိုး၌ လည်းကောင်း၊ သစ်ညှို့မျိုး၌ လည်းကောင်း၊ သစ်သီးမျိုး၌ လည်းကောင်း၊ သစ်ဖုမျိုး၌လည်းကောင်း၊ သစ်ဥမျိုး၌လည်းကောင်း၊ ရေမြစ်သောင်မျိုး၌ လည်းကောင်း၊ ၎င်းစက်မျိုးကား နတ်ရွာဝေ မြောက်စုန်း၊ အိမ်တလိမ့်စုန်း၊ ကဝေနတ်၊ ဇော်ဂနီနတ်သည် နှစ်ပါး သောစုန်း၊ တို့၏ တံခိုးဖြင့်သာလျှင် ဖြစ်သည်ဟူ၍ သုဇာတာဇော်ဂျီ ပြန်ဆိုခြင်းကြောင့် ဤအရာတွင် အခိုးနှင့်သာဖြစ်သော စက် ၂၀ သည်ကား အဘဲကြောင့် အခိုးဖြစ်သည်ဟူ၍ သုဒိပ္ပရှင်ရသေ့က ငါ အား ပြဦးလောတု သုဇာတာဇော်ဂျီပျံကို မေးသတည်း၊ ဤစက် ၂၀ တို့သည်ကား နတ်ကဝေမြောက်စုန်း၊ အိမ်တလိမ့်စုန်း၊ ကဝေ နတ်၊ ဇော်ဂနီနတ်တို့သည် လပြည့်နေ့၊ လကွယ်နေ့၊ အဘိတ်နေ့တို့ ဖြင့် သွားလာကြကုန်၏၊ သွားလာသော ခရီးနှိုက်လည်း မိမိတို့ နှင်းမိလေလျှင် နှင်းမိသမျှတို့သည် မိမိတို့ အခိုးအစေ့ သင့်သဖြင့် အသီးအသီး စုန်း ဖြစ်ကြကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် အခိုးဖြင့်ဖြစ်သော စက်ကို ဆိုလေသည်။

၁၁။ ပယောဂတို့၏ တမာန် အပြားကိုခြင်း

ပယောဂတို့၏ တမာန်တို့သည် အဘယ်နည်းဟူမူကား နတ် ကဝေမြောက်သော စုန်း၊ အိမ်တလိမ့်စုန်းတို့သည် အထူးထူး အပြား ပြားသော နတ်တို့ကိုပင် ကိုးကွယ်ရခြင်းသဘော လက္ခဏာရှိ၏၊ ကဝေနတ်၊ ဇော်ဂနီနတ်၊ နဲခရုနတ်၊ မြောက်ဘက်ကစော်၊ အနောက် မိဖုရားတို့ကို အခိုးဖြင့်ဖြစ်သော နတ်တို့သည် ခစားကြကုန်၏။ တမာန်ဟူသည်ကား ဤသို့သိရာ၏။ ဝါးစုန်း၊ သစ်စုန်း၊ ရေစုန်း၊ မြေစုန်း၊ တီစုန်း၊ သဘက်စုန်း၊ တီလူးစုန်း၊ တစ္ဆေစုန်း၊ တောသူစုန်း၊ နတ်စုန်းအားဖြင့် ဤဆယ်ပါးသော စုန်းတို့သည် နတ်ကဝေမြောက် စုန်း၊ ဇော်ဂနီစုန်း၊ အိမ်တလိမ့်စုန်းတို့၏ အခိုးတို့ကြောင့် ဖြစ်ကြ ကုန်၏၊ ထိုဆယ်ပါးသော စုန်းတို့ကား အပင်းသေ၊ အပင်းရှင်၊ အပင်းပျံ၊ အပင်းချောက်၊ အပင်းကတ်တို့ကိုသာ သွင်းကတ်သော အလေ့အကျင့်ရှိ၏၊ ငါးယောက်သော စုန်းတို့နှင့် တူသောသဘော လက္ခဏာ ရှိကုန်၏၊ နတ်ပင်းတို့ သဘော လက္ခဏာကား လပြည့်

လက္ခဏာ အဘိတ်သတင်းနေ ခုနှစ်ပါးသော စုန်းတို့၏ အခိုးပြင်
 ဖြစ်ကုန်သော နတ်ဝင်တို့သည် ဝိုတုံရယ်တုံ ပြု၏။ ရှင်မြူးကုန်၏။
 စုန်းဝင်ဖြစ်၏။ ဤကား စုန်းဆယ်ပါး ဖြစ်သတည်း။ ဘုတ်-တစ္ဆေ၊
 နတ်စိမ်း၊ ၎င်းသုံးပါးတို့ကား အမွှေးအကျိုင် အညော်အသင်း အနံ့
 ကိုသာ ခံစားခြင်းအလေ့အမူ ရှိ၏။ ဆေးကောင်းလျှင် ဆေး၏
 အဝဋ္ဋကို မခံ၊ ထွက်ပြေးတတ်၏။ စုန်းသုတီသည် နှစ်ပါးကား ဘု
 အောင် ဘုမ္မိဒ်ခြင်းသဘောလက္ခဏာရှိ၏။ ဆေးဝင်အောင်တိုက်သွင်း
 သော်လည်း မထွက်၊ ဘုတ်ရေနတ်ရေတို့ကို စွဲစေသော အလေ့အမူ
 အရာ ရှိခြင်းကြောင့် သေကြေနိုင်အောင် ဘမ်းစားနိုင်လေတော့
 သည်။ သွေးဘုတ်ငါးပါးတို့သည် အဘွင်းဘုတ်ဖြစ်သည်။ သစ်သီးစုန်း၊
 သစ်ရွက်စုန်း၊ ရေစုန်း၊ မြေစုန်းသည် ၎င်းပါးသော စုန်းတို့သည်
 အခိုးပြင်ဖြစ်သောစက်ဟူ၍ သုဒ္ဓိပ္ပရှင်ရသေ့၊ သုဇာတာဇော်ဂျီတို့
 မိန့်ဆိုတော်မူလေသည်။

၁၂။ ပယောဂနှင့်နတ်ပူးပေါင်း၍
 တမ်းစားသည်ကိုပြခြင်း။

တပါးသောသူ၏လိပ်ပြာကို ခွာစေသော် တိတ်လန့်ခြင်း။
 ပူပန်မှုတ်သိတ်ခြင်းဖြစ်၏။ တနေ့ကခြား သတိမေ့လျော့ခြင်း။ ကျော
 ပူ၏။ ခေါင်းချွေးထွက်၏။ ခြေလက်ယောင်တော၏။ ခေါင်းငိုက်စိုက်
 ပြုသဖြင့် မျက်စိခင်၏။ ခြေဖျားလက်ဖျား ပူတုံတေ့ရှိ၏။ ပါဒရက်
 ယောင်ဆေစင်၍ ဘမ်းတတ်လေ့ရှိ၏။ စုန်းနှင့်နတ် လိမ်လည်
 သဖြင့် အရှူးတိုက်ဟန်ကား။ ဤသို့သိရာ၏။ နတ်စင်မှာ လိပ်ပျူ
 ကိုထားခြင်းကြောင့် ပန်းနံ့သာပန်၍ ရယ်တုံငိုတုံ ဟစ်အော်
 ရှင်ပြခြင်း။ သီချင်းသီလျက် တခါတခါလျှာသေ၍ စကားမဆို မေ
 လျော့ခြင်းရှိ၏။ နတ်ကဝေမြောက်စုန်း၊ ဇော်ဂနီနတ် နှစ်ပါးလည်
 ဆယ်၍ ဘမ်းဟန်ကား။ အိပ်ခိုက်နေခိုက်ကို ထိတ်လန့်တကြား
 ဖြစ်၍ လိပ်ပျာကိုထူ၍ ငါးယောက်သော စုန်းတို့ကို အပ်သော
 ကြောင့် ကိုယ်ပူသည်၊ နှလုံးပူသည်၊ နှလုံးတုံသည်၊ နှလုံးခုံသည်။
 တု တု ရည်ရည် အိပ်၍မပျော်၊ စားသော်မစောစား၊ စိတ်ပျံ့လွင်ခြင်း။

ဆေး စားသောက်သော် ပျောက်တုံပေါ်တုံရှိ၏။ သီတင်းနေ့မျှ၅။ တွင် အော့အန်လေသည်။ ဦးရှုဘိုင်ကို ရှိခိုးလေသည်။ အထွေထွေ ပြုလေသည်။ ခေါင်းစုန်း တိုက်ဟန်ကား နတ်စေ့နတ်တိုက်။ ရုပ်ထား၊ နံ့ထား၊ ဆူးတိုက်၊ ညောင်တိုက်၊ ခြေရာတိုက်၊ လက်နက် တိုက်၊ မြေတိုက်၊ ကင်းတိုက်၊ ခွေးတိုက်၊ ကျွဲတိုက်၊ နွားတိုက်၊ နတ် စေ့နတ်တိုက်တို့ကို ပြုဘတ်လေသည်။

၁၃။ မြေဘုတ်ဘိလူးတို့ဖမ်းသော လက္ခဏာကိုပြခြင်း

ဘိလူးမသား နှစ်ယောက်သည် သူငယ်တို့နို့ကိုလည်းကောင်း၊ လူကြီးတို့နို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘိလူးမသည် ဘမ်းစားခြင်းအကြောင်း ကား၊ ခါးစောင်နှစ်ဘက်ကို ခြေနှင့်ကန်ပြီးလျှင် ပါးချိပ်ကို တဘက်တချက် လက်နှင့်တွန်းလျက် လည်ချောင်းသွေးကို စုတ်တတ် လေသည်။ ဘိလူးမသား နှစ်ယောက်သည်ကား နောက်ဆက်တွင် နောက်ကျောသွေးကို စုတ်တတ်လေသည်။ လက္ခဏာသဘော ကား၊ ကျောကော့သဖြင့် ငိုခြင်း၊ မျက်ဖြူလန်ခြင်း၊ မျက်ဖြူဆိုကို ခြင်း၊ လူးလဲခြင်း၊ ကိုယ်ပူသဖြင့် ရေသောက်ဘန်များခြင်း၊ ထိတ် လန့် တုန်လှုပ်ခြင်းပြင် တုံတုံရည်ရည် ရှိခြင်း၊ ထမင်းအဟာရ မစားနိုင်၊ နို့ကို မစို့နိုင်ခြင်း၊ ၎င်းဘိလူးမ အဘမ်းလွန်သော်၊ တကိုယ်လုံး ဖျော့ဘော့ရှိခြင်း၊ အချို့သောဆရာတို့သည် အဿမုခိဟု ဆိုကြကုန်၏။ မြေဘိလူး ဘမ်းစားခြင်း လက္ခဏာ သဘောသည် အများပင်ရှိ၏။ အများရှိခြင်းကြောင့် ဘမ်းစားခြင်း အရပ်ကို ခွဲချမ်းဝေဘန်၍ မထားပြီ။ အချို့ကား လိင်ကို စုတ်တတ်သည်။ အချို့ကား ခြေ ဘ နှောင့် သွေးကို စုတ်တတ်သည်။ အချို့ကား ခကောက်ကွေး သွေးကို စုတ်တတ်သည်။ အချို့ကား လက်ကောက် ဝတ်သွေးကို စုတ်တတ်ချေသည်။ အချို့ကား ချိုင်းကသွေးကို စုတ်တတ်ချေသည်။ ဤမျှသာ ကွဲလွဲ၏။ စုန်း ဆယ်ပါးတည်း ဟူ၍ သိအပ်ရာ၏။ ၎င်း၏လက္ခဏာကား မုဆိုးရုပ်၊ မုဆိုးတို့၏ အဝတီတန်ဆာဆင်လျက် စဉ်းသွားဘွင် ဆေးသုတ်လေ၏။ လက်လှုပ်

တွင် ပအက္ခရာကိုထား၏။ ဣတို့က အက္ခရာထားလေ၏။ လေးညှို့တွင် စန္ဒသုခိ အာဝရ်ဂဟုထား၏။ အယေခင်ကား။ သူတော်ယောင်၊ အရောင်တထွေထွေနှင့် ကိတ်လက်တွင်ထားလေတော့သည်။ အသမာသကြိမ်တွင် ထားလေတော့သည်။ သာရိတအခါတွင် ထားလေတော့သည်။ ရုက္ခဘုတ်-၁၀ ပါးတို့သည် အစဉ်လိုက်သဖြင့် သတ်၏။ သစ်စုန်းနှင့် ဘုတ်နားပင်း၊ တီစုန်းမြေဘုတ်၊ မြေစုန်းနှင့် ဘုတ်သစ်ဘီလူး၊ ဘီလူးစုန်းနှင့်ဘုတ် နောက်လှန်း၊ ရေစုန်းနှင့်ဘုတ်အော့၊ သဘက်စုန်းနှင့်ဘီလူး၊ တောသူနှင့်ဘုတ် အသည်းကြီးတထွေနှင့်ဘုတ်အပြင်ဘမ်း၊ နတ်စုန်းနှင့် ချတ်တက်၊ ဤစုန်းဘုတ်တို့ထားသော စတ်တို့ကား၊ ခြေမချားနှိုက်၎င်း၊ ခြေမျက်စိခြေဖမိုးနှိုက်၎င်း၊ ခြေဖနောင်ကျော၊ ခြေသလုံးကျော၊ တင်သားတို့နှိုက်၎င်း၊ ဣဆစ်ပေါင်သား-မောင်းသားတို့နှိုက်၎င်း၊ ခါး-နို့၊ ဆီးစ၊ ပေါင်ချုံ၊ ခေါင်းတွင်းနှိုက်၎င်း၊ ဖရုံဆွဲတင်ပါးနှိုက်၎င်း၊ ရင်ညွန့်မေးဖျားနှိုက်၎င်း၊ ချိုင်းတွင်း၊ နို့အုံ၊ လက်ပြင်နှိုက်၎င်း၊ ကုတ်ကျော၊ နောက်ဆက်၊ နဖူး၊ နားရင်းနှိုက်၎င်း၊ လည်ချောင်း ညှပ်ရိုး နှိုက်၎င်း၊ တထောင်ဆစ် လက်ဆစ်နှိုက်၎င်း၊ အတွင်းမှာဖြစ်စေ ပြင်မှာဖြစ်စေ အပင်းရှိ၏။ အပင်း၏သဏ္ဍာန်လည်းရှိ၏။ အသံဩဩရှိ၏။ မေးဆက်အောက်တွင်ရှိ၏။ စကားမပြောဘဲ နေတတ်၏။ ဘုတ်နားပင်းကား၊ ပါးစပ်ဘဟဟနှင့်နေတတ်၏။ မြေဘုတ်ကား တဆွေဆွေ ခုန်ခြင်းပြုတတ်၏။ ဝက်တို့စားသကဲ့သို့ စပ်စပ်မည်အောင် ပြုတတ်၏။ ဘုတ်သစ်ဘီလူးကား၊ တချက်တည်းတက်သဖြင့် သေကြေတတ်၏။ သေသောအခါနှိုက်လည်း သူသေ၏အဆင်းမှာ ညိုညိုရှိ၏။ ဘုတ်အော့ကား၊ အောက်သို့လေစုန်ခြင်းမရှိ၊ အထက်သို့သာ တအော့အော့ အန်တတ်ချေသည်။ ဘုတ်သစ်ဘီလူးကား၊ ရင်ထည်းနှိုက်ပြည့်၍ တချက်တည်းတက်သဖြင့် သေကြေတတ်သည်။ နောက်သို့လန်သဖြင့်လည်း လဲတတ်နေသည်။ သစ်တီတို့ကား တဘောင်ဘောင်နှင့် အသံမဆိပ်အောင် စကားပြောတတ်၏။ တစာစာအိပ်ချင်ယောင်ပြု၏။ ဘုတ်အပြင်ဘမ်းဏား၊ အထက်ပြင်သို့ တက်သဖြင့်လည်း စေခြင်း၊ ဘုတ်အသည်းကြီးကား၊ လက်ခြေလှုပ်ခြင်း၊ တလှုပ်လှုပ်နှင့် နေ့ရက်ရှည်ကြာစွာနေတတ်ခြင်းရှိ၏။ သစ်မြစ်တားကား၊ ခြေလက်ဆောင်ခြင်း၊ ရယ်မောလျှစ်နေတတ်ခြင်းရှိ၏။ ဤဆယ်ပါးသည်

ကား။ တန်ဆောင်မုန်း၊ နတ်တော်၊ ပြာသို့၊ ဤ ၃-လမျှားနှိုက်သာ
 စွဲတတ်၏။ ဤစကားနှိုက် အချို့ကုန်သော ဆရာတို့သည် စုန်း
 တုတ်ဟု အမည်မှည့်ဆိုကြကုန်၏။ သစ်ပင် နိမ့်မြင့်သစ်ရွက်ဆင့်ဟု၊
 သုဒ္ဓိဗ္ဗရှင်ရသေ့ ဆိုတော်မူ၏။ ဤအရာကို သုဇာတာ ဇော်ဂျီပြသေး
 ၏။ ပြခြင်းအကြောင်းကား။ သစ်ပင်၏အရင်းနှိုက် မြေဘီလူး၊ နေ
 ခြင်းပြု၏။ သစ်ပင်၏အလည်နှိုက်ကား ရုက္ခစိုးဘီလူးတို့နေခြင်းပြု၏။
 သစ်ပင်၏အရွက်နှိုက်ကား။ သာဓပတ္တနတ်ဘီလူးတို့ နေခြင်းပြု၏။
 ဘမ်းစားခြင်းလက္ခဏာ သဘောကား။ ခေါင်းကိုက်ခြင်း။ ဦးလည်
 မထူနိုင်ခြင်းရှိ၏။ မျက်လုံးနီ၏။ အပူပြင်းပြစွာပူ၏။ ရေကိုအတန်တန်
 ဧသောက်၏။ အော့အန်ခြင်းများ၏။ မျက်စိမဖွင့် တမော့မော့နေတတ်၏။
 အသားအရေတို့သည် အလွန်နာကျင်ခြင်းရှိတတ်၍ အထွေထွေ ပြော
 ဆိုရေရွတ်တတ်၏။ အဖုတ်အကင်ကိုစားလို့၏။ ဓားပြီးလျှင် ငါ့သွား
 တော့အံ့ဟူ၍ဆိုတတ်၏။ ဤအရာတွင် ဆေးပင်ထောင်းငြားသော်
 လည်း သတ်ခြင်းငှာမတတ်နိုင်ဟု။ သုဒ္ဓိဗ္ဗရှင်ရသေ့ ဆိုတော်မူ၏။
 အချို့တို့ကား သစ်ဘီလူးဟူ၍ဆိုကြကုန်၏။ အာဇာသစိ၊
 နတ်သည် နေနှင့် တပြိုင်နက်ထွက်၏။ သူ့ရောင်အဆင်းနှင့် တူ၏။
 သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာ၏ဟု။ သုဇာတာ ဇော်ဂျီ ဆိုသောကြောင့်။
 အာကာသစိုးနတ် အဘယ်ကဲ့သို့ နေကြောင်းကိုသော်၍ ပြဆိုညီ၊
 လောဟု သုဒ္ဓိဗ္ဗရှင်ရသေ့ ဆိုတော်မူခြင်းကြောင့် နေကြောင်း
 ၏။ နေမင်းကရှေ့သို့ လွန်သဖြင့်သွား၏။ အာကာသစိုးနတ်
 သည် နေနောက်က သူ့ရောင်အဆင်းနှင့်တကွပါ၏။ သန့်ရှင်း စင်
 ကြယ်စွာသော အဆင်းအင်္ဂါနှင့်ရှိ၏။ ဤကာလကား။ ပသန္တဉတု
 ဟူ၍ဆိုလေသည်။ လက္ခဏာ သဘောကား။ အုပ်ခဲကျောက်
 ခဲပစ် မိုးကျိုးလောင်မီးပစ် သစ်ငုတ်ဝါ၊ ငုတ်တို့သည် အလိုလို
 သွားကြကုန်၏။ သစ်ခွန်ဝါးခွန်တို့သည်လည်း အလိုလိုဖြင့်သာ
 လျှင် သွားကြကုန်၏။ သူ့ရောင် ပုဏ္ဏကတို့သည်လည်း သွားခြင်း
 ပြုကြကုန်၏။ စုန်းမျိုး ၇-ပါးတို့သည်လည်း ပျော်ရွှင်းမြူးထူး၍
 ကခုန်ကြကုန်၏။ ဤအရာနှိုက် သုဇာတာဇော်ဂျီသည်ကား အာ
 ဇာသစိုးနတ်ဟူ၍ဆိုသတည်း။ သုဒ္ဓိဗ္ဗ ရှင်ရသေ့သည်ကား ကဝေ
 မြောက်နတ်ဟု ဆို၏။ စက်မျိုး-၇ ပါးကို ဆိုခဲ့လေပြီ။

၁၄။ ကဝေမြောက်စုန်းအိမ်တလိမ့်စုန်းမျိုးတို့တွင် စမည်းတိုင်စုန်း
၆ မျိုးကို ညွှန်ကြားပြဆိုခြင်း

၁။ မြေချဉ်ကိုစားသောစုန်း၊ ၂။ မြေစပ်ကိုစားသောစုန်း၊
၃။ မြေပုပ်ကိုစားသော စုန်း၊ ၄။ မြေအဖန်ကို စားသော စုန်း၊
၅။ မြေအညိုကို စားသော စုန်း၊ ၆။ မြေအခါးကိုစားသောစုန်း၊
ဤစုန်း ၆-မျိုးတို့သည် အမောက်ရှိသည်ဟူ၍ မဆိုကုန်၏။ ထို့
ကြောင့် စမည်းတိုင်စုန်း ၆-မျိုးဟူ၍ မှတ်လင့်ကုန်၏။

၁၅။ စုန်းမျိုး ခြောက်ပါး၊ ဆယ်ပါး စသည်တို့ကိုပြုခြင်း

စုန်းနားပင်း၊ စုန်းကျောက်ခဲ၊ စုန်းလေပေ၊ စုန်းဥတစ်လုံး၊
စုန်းဘီလူး၊ စုန်းနဂါးစက်၊ ဤစုန်းမျိုး ၆ မျိုးတို့သည် အလွန်
တန်ခိုးကြီးကြကုန်၏။ အမောက် သုံးဆယ်စီရှိကြကုန်၏။ နာနာဇုပ်
ကိုလည်း သုံးဆယ်စီ တန်ဆင်း၊ နိုင်ကြကုန်၏။ ထိပ်လယ်နှိုက်
အမောက်ရှိသော သူကြွယ်စုန်း၊ နားလယ်၌ အမောက်ရှိသော
စုန်းသူကောင်း၊ ရင်နှိုက် အမောက်ရှိသော စုန်းဖုတ်၊ နံစောင်နှိုက်
အမောက်ရှိသော စုန်းမာတယာ၊ နားဖျားနှိုက် အမောက်ရှိသော
စုန်းတွတ်ဆိုး၊ ခြေဖျားနှိုက် အမောက်ရှိသော စုန်းကြက်တက်၊
မီးညောင်း၌ အမောက်ရှိသော စုန်းသိုးစုတ်၊ ချက်နှိုက် အမောက်ရှိ
သော စုန်းအောင်း၊ ဝမ်းနှိုက်အမောက်ရှိသော စုန်းပန်းဝါပျောက်၊
သလုံးသားတွင် အမောက်ရှိသော စုန်းသမယ၊ ထိပ်လယ်၌
အမောက်ရှိသော စုန်းကဝေ၊ မေးဖျား၌အမောက်ရှိသော စုန်းညီ
နောင်၊ ဤဆယ်ပါးတို့သည် အသီးအသီး မိမိစွမ်းနိုင်သလောက်
တန်ခိုးရှိကြကုန်သတည်း။

၁၆။ ကမ္ပဇိဒ္ဓိတန်ခိုးရှိသောစုန်းမျိုးတို့ကိုပြုခြင်း။

အမောက်ကားမရှိ၍ စက်ဝင်းလေးခုစီရှိသော ကဝေမည်
သော စုန်းမျိုး၊ ရနီမည်သော စုန်းမျိုး၊ ရဝါမည်သော စုန်းမျိုး၊
ပိတ်တုမည်သော စုန်းမျိုး၊ ဤလေးပါးသော စုန်းမျိုးတို့သည်

တန်ခိုးဣဒ္ဓိ အလွန်ကြီးကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုလေးမျိုးသော စုန်း
အမည်တို့ကို ပယောဂဆရာ သိမှသာလျှင် ကုသရန် လွယ်လင့်တကူ
ပျောက်နိုင် ကင်းနိုင်ကြမည်ဖြစ်၍ အလေးဂရုအမှတ်ပြုရာသတည်း။

၁၇။ စုန်းမျိုးတို့အပြားကိုပြခြင်း

မှော်ဝင်စုန်း၊ စုန်းမှော်စုန်။ နတ်စုန်း၊ မှော်စုံ
စုန်း၊ ဘီလူးစုန်း၊ သိုးမှော်စုန်း၊ မှော်ပါစုန်း၊ မှော်
သိမ်းစုန်း၊ မှော်စင်စုန်း၊ ကြိုစုန်းမျိုး၊ ကိုးပါ၊ တို့သည်၊
နာနာရုပ်ကို အရာအထောင် အသိမ်းအသန်းမက တန်ဆင်းနိုင်
ကြကုန်၏။

တနည်းကား၊ သွေးစုန်း၊ လေစုန်း၊ ဆေးစုန်း၊ ဖိလာဘ
လခစုန်း။ လက်တောက်သော်လက်စုန်း၊ ခြေတောက်သော် ခြေ
စုန်း၊ အမောက် သုံးဆင့်ရှိသော စုန်းဟူ၍၊ စုန်းမျိုး ခုနစ်ပါး
တည်း၊ ကဝေစုန်း၊ ခြေစုန်း၊ လက်စုန်း၊ မှော်ဝင်စုန်း၊ အိမ်
တလိမ်စုန်း၊ ဇော်ဂနီစုန်း၊ သားစားစုန်း ဟူ၍လည်း၊ စုန်းမျိုး
ခုနစ်ပါး ပြားသတည်း။ အစုစုပေါင်း စုန်းမျိုး ခြောက်ဆယ့်
ခြောက်ပါးကို သေချာစွာ မှတ်သားပြီးမှ အချုပ်စကားအားဖြင့်
မြေခြောက်ပါးကို ဇွဲ၍ဖြစ်သော စုန်းခြောက်ပါး၊ အမောက်
သုံးဆယ်ရှိသည်ဖြစ်၍ နာနာရုပ် သုံးဆယ်စီ တန်ဆင်းနိုင်သော
တန်ခိုးကြီးသော စုန်းမျိုးခြောက်ပါး၊ နားလယ်နှိုက် အမောက်
ရောက်သောစုန်း၊ နှာဖျားနှိုက် အမောက်ရောက်သောစုန်း၊ မေး
ဖျားနှိုက် အမောက် ရောက်သောစုန်း၊ ဦးခေါင်းနှိုက် အမောက်
ရောက်သောစုန်း၊ နံတောင်နှိုက် အမောက်ရောက်သောစုန်း၊ ဝမ်း
နှိုက် အမောက်ရောက်သောစုန်း၊ ချက်နှိုက် အမောက် ရောက်သော
စုန်း၊ ရင်နှိုက် အမောက်ရောက်သောစုန်း၊ မီးညောင်းနှိုက်အမောက်
ရောက်သောစုန်း၊ ခြေခေါင်းနှိုက် အမောက်ရောက်သောစုန်း၊ ခြေ
ဖျားနှိုက် အမောက် ရောက်သောစုန်း၊ သလုံးသားနှိုက် အမောက်

ရောထီသောစုန်း၊ ဟူ၍ စုန်းမျိုး၊ တဆယ့်နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ။
 အမောက်ကားမရှိ၊ စက်ဝန်းလေးခုစီရှိသော စုန်းမျိုးလေးပါး။ ။
 အမော့စ် စက်ဝန်းကားမရှိ၍ နာနာရုပ် အရာအထောင်အသောင်း
 ကို ဘန်ဆင်းနိုင်သော စုန်းမျိုးကိုးပါး။ ။ ခါးနှိုက် ရံဘန်ရံဘန်
 အမောက်ရောက်သောစုန်း ကစေမျိုးကိုးပါး။ ။ လက်ဝဲ နားနှိုက်
 အမောက် စီရီရီရှိသော အခြားသော စုန်းတို့ထက် တန်းခိုးကြီး
 သော စုန်းမျိုးခြောက်ပါး။ ။ ကဝေ အိမ့်တလိမ့်စသော စုန်းမျိုး
 ၇-ပါး။ ။ ပေါင်း ခြောက်ဆယ့်ခြောက်ပါးတည်း။ ။ ဤစုန်းအပြား
 တို့ကို ပယောဂဆရာ ပြုလုပ်လိုသူတို့သည် နားလည်စေရမည်။
 ဆရာအထံ၌ အာဏာယူပြီးလျှင် သီလဖြူစင်စေ၊ သစ္စာလည်းရှိစေ၊
 သို့မှ မိမိအာဏာ တည်ကြည်လိမ့်သတည်း။

၁၈။ ကဝေပျ ကိုးပါးတို့ကိုပြခြင်း

မြင်းကဝေ၊ ။ နတ်ကဝေ၊ ။ ရက္ခိုက်ကဝေ၊ ။ နရ
 ကဝေ၊ ။ ဘီလူးကဝေ၊ ။ နဂါးကဝေ၊ ။ ဂဠုန်ကဝေ၊ ။
 ဆင်ကဝေတို့သည် ရံဘန်ရံဘန် ခါးနှိုက် အမောက် ရှိကြကုန်၏။
 ထို့ကြောင့် ဤကဝေပျကိုးပါးကိုလည်း ပယောဂဆရာ၊ ဆေးဆရာ
 တို့သည် နားလည်စိမ့်သောငှာ သေချာစွာ ဘော်ပြလိုက်သည်။

၁၉။ တန်းခိုးဣဒ္ဓိကြီးသော စုန်းတို့ကိုပြခြင်း

ဟဲဘူးစုန်း၊ ။ စုန်းဘီလူး၊ ။ မော်နာခေါင်းစုန်း၊ ။
 ပြန်ဟာစုန်း၊ ။ နှော့ထံသိုးစုန်း၊ ။ ကျားစုန်းတို့သည် လက်ဝဲနား
 နှိုက် စီရီရီအမော့စ်ရှိသောကြောင့် အခြားသောစုန်းတို့ထက် ထက်
 မြက်၏။ ။ ဤစုန်းမျိုးတို့ကို ကျမ်းကျင်လိမ္မာအောင် အဘန်ဘန်
 ကြည့်ရှုမှတ်သားလင့်ကုန်။

၂၄။ ၁၀-ပါးသော စုန်းဘုတ်တို့၏ အရူးတိုက်ဟန်

လက္ခဏာကိုပြခြင်း

စုန်းဆယ်ပါး၊ ဘုတ်ဆယ်ပါးတို့၏ အရူးတိုက်ဟန်လက္ခဏာ သဘောတို့တွင် သစ်စုန်းနှင့် ဘုတ်အရူးတိုက်ခြင်း လက္ခဏာကား၊ သစ်ပင်ရိတ်တွင် နတ်စက်ထားတတ်ချေသည်။ တောသို့သွားသဖြင့် သစ်ခက်သစ်ညွန့် သစ်သီး သစ်ပင်ယေကိုကို တောတည်းနှိုက် စားလေဟန် အမူအရာ၊ ဆွတ်သဖြင့် ယူလေဟန် အမူအရာ၊ ပရပ်မနေ သွားတတ်၏။ တငါစုန်းနှင့် နားပင်းအရူးတိုက်ဟန်ကား တောင်ပို့ တွင် စက်ကို ထားတတ်ချေသည်။ ခေါ်ယောင်၊ စကားပြောယောင်၊ ဆိုမြည်တမ်းယောင်၊ လာ၍ လိုက်အံ့လောဟူ၍မေး၏။ နားမကြွား ချင်ယောင်ပြုတတ်ချေ၏။ အသံလည်း အယောင်ပြုတတ်၏။ တီစုန်း နှင့်မြေဘုတ် အရူးတိုက်လက္ခဏာသဘောကား၊ သစ်မြစ်အကျားတို့ တွင် စက်ကို ထားတတ်ချေသည်။ မြေတွင် လူးလဲတတ်၏။ မြောက်နှင့် တူစွာ အထအလှိုင်အမူအရာပြုတတ်၏။ မရပ်မနေသွားလာတတ်၏။ လက် ပန်း ပေါက်ခတ်ခြင်းကို ပြုတတ်၏။ တသွင်သွင်ရယ်မောခြင်းကို ပြုတတ်၏။ မြေစုန်းနှင့်ဘုတ်ဘီလူး အရူးတိုက်ဟန် သဘောလက္ခဏာ ကား၊ သစ်ပင်တွင် စက်ကို ထားတတ်ချေ၏။ ဆွမ်းသင်ပုတ် တင် ယောင်ပြုတတ်၏။ လူတို့ကိုမြင်သည်ရှိသော် ရှိခိုးတတ်၏။ မြေကို လည်း ကြွက်တို့ကဲ့သို့ ရက်ခြင်းပြုတတ်၏။ ရေစုန်းနှင့် ဘုတ်အေဇူ အရူးတိုက်ဟန် သဘောလက္ခဏာ၊ တွင်းဆိုးကျင်းဆိုးတို့နှိုက် စက်ကို ထားခြင်း ပြုတတ်ချေ၏။ တောင်ချောင်းကမ်းနားသို့ လှည့်လည် သွားလာချေတတ်၏။ ခြေဆစ်-ဗူးဆစ်တို့နှိုက်လည်း ဘောဘော ယောင်ယောင် ရှိတတ်၏။ ယောင်သောအခါလည်း ခရီးကို မသွား မလာရှိတတ်၏။ အထွေထွေသောစကားကို ပြောဆိုတတ်၏။ လက် ကိုရှက်လျက်(က)တတ်၏။ တပျိုပျို အော့အံတတ်၏။ ဘီလူးစုန်း နှင့် ဘုတ်နောက်လှန် အရူးတိုက်ဟန်သဘောလက္ခဏာကား၊ နတ် ကြီးဦးရူးတွင် စက်ကို ထားတတ်ချေသည်။ သစ်ပင်ကို ရှိခိုးတတ်၏။ အစားအစာကို မစားမသောက်ဘဲ နေတတ်၏။ မိမိသွားနှင့်အံ့စောင့် ကို ကြိတ်ခဲတတ်၏။ လက်ကိုရှက်လျက်(က)တတ်၏။ ပန်းနံ့သာ ကို ပန်လျက် ပြေးတတ်ချေ၏။ သဘက် စုန်းနှင့် မြေဘုတ်တို့ အရူး

တိုက်ဟန်ကား၊ သဘော လက္ခဏာ သစ်ရွက်တွင် စက်ကို ထားတတ်
 ချေ၏။ အထွေထွေသောစကားကို ဆိုတတ်၏။ တီးတိုးတီးတိုး ဆို
 တတ်၏။ ဆုတ်ဘိဆုတ်ဘိဆိုတတ်၏။ လာလာသွားကြစို့ဟူ၍ ဆိုမည်
 တန်းတတ်၏။ တစ္ဆေစုန်းနှင့် ဘုတ်အပြင်းဘမ်း အရူးတိုက်ဟန်
 သဘောလက္ခဏာကား၊ လမ်းဆုံးတွင် စက်ကိုထားတတ်၏။ ခေါင်း
 ကိုက်ခဲတတ်၏။ ခွေးကို ခေါ်သောအဟန်ကို ပြုတတ်၏။ ထိုင်ချည်
 ထချည် ငုံ့ချည်လျှိုးချည် ပြုတတ်ချေ၏။ တောင်ကြည့်မြောက်ကြည့်
 လူကို ကြောက်ရွံ့သောတောခွေးကဲ့သို့ ရှိတတ်၏။ တောသူစုန်း
 နှင့် ဘုတ်အသည်းကြီး အရူးတိုက်ဟန်သဘောလက္ခဏာကား၊ သစ်
 ပင်ရင်းတွင် စက်ကို ထားတတ်ချေသည်။ သစ်ငုတ်နှိုက်လည်း စက်ကို
 ထားတတ်ချေ၏။ ထို့ကြောင့်ရကား၊ အထွေထွေ လှေလှော်ဟန်၊
 ထင်းခွေဟန်၊ တောသွားဟန် ပြုတတ်ချေ၏။ တမေးမေး ဆိပ်ပျော်
 လေဟန်ပြုတတ်၏။ နတ်စုန်းနှင့် ဘုတ်ပျက်တို့ အရူးတိုက်ဟန် လက္ခ
 ဏာသဘောကား တောနက်ကြီးအိုးတွင် ၎င်း၊ နတ်အိမ်တွင် ၎င်း
 စက်ကို ထားတတ်ချေသည်။ ရယ်ခမာလျက်၊ ပန်းနံ့သာပန်လျက်
 (က)တတ်၏။ ရင်တီးလက်ခတ်ပြုတတ်ချေ၏။ လူကိုမြင်လျှင် တံတွေး
 နှင့်ထွေးတတ်၏။ ဆံပင်ကိုလည်း မိမိလက်နှင့်နှုတ်တတ်၏။ ရံခါရံခါ
 သူရောင်အဆင်းကဲ့သို့ ခေါ်လာသည်ဟူ၍လည်း ပြောဆိုတတ်၏။ ။
 ဤကား-စုန် ဆယ်ပါး၊ ဘုတ်ဆယ်ပါး တို့၏ အရူးတိုက်ခြင်း
 အကြောင်းတည်း။

၎င်းအရူးတိုက်ခြင်းအကြောင်းသည်၊ ဝသန္တဥတုနှိုက်စွဲသော
 သူတို့ကို အတတ်ကျ ယူမှတ်ရာ၏။

ဤတွင် ပဒယာဂတို့ကို အသီးသီးခွဲခြမ်း၍
 ဖြစ်ရာဖြစ်သော၊ ကဝေသာရကျမ်းရင်းကြီး
 ၉-တွဲ ပဌမပိုင်း ပြီး၏။

နမောတဿိ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿိ။

၂၀။ ဂမုန်းညွှန်းတို့ကို ပြခြင်း

၁။ ဂမုန်းနီသည်ကား ဆိပ်ဖူးရွက်ကဲ့သို့ ပြာလုံလုံနှင့် ပင်ရင်း နီ၏။ နန္ဒင်းတက်၊ နန္ဒင်းတောင့်ကဲ့သို့ရှိခြင်း၊ ထုံးရေစင်သော် နီ၏။ သို့မှ ဂမုန်းနီ မှန်၏။ ဟင်းသပတားကဲ့သို့ နီမြန်းမှသာ စစ်သည်။ သုံးလိုသော် သဗ္ဗရာဇ အစိမ်းဘုတ်ဘဇ္ဇေ-ဘိလူးတို့ကို နိုင်နင်း၏။ ဂဝံရုပ်ထု၍ဆောင်၊ ရှိန်းဆာယာမြောက်၏။

၂။ ဂမုန်းဖြူ စစ်မစစ် သိလိုမှု ၎င်းအရွက်ကား နန္ဒင်းရွက် ကဲ့သို့ရှိ၏။ အမြစ်သည် ဖြူ၏။ တနှစ်တခါ တခြားနေကုသို့ ရွှေ့ ပြောင်း၍ ပေါက်တတ်၏။ ထိုဂမုန်းကို ဂမုန်းလည် ဟူ၍လည်း ခေါ်ကြကုန်၏။ အဖြူစစ်လျှင် နေရာမမြဲ၊ ရွှေ့မြဲဓမ္မဘာ ဖြစ်၏။

၃။ ဂမုန်းနက်သည်ကား နန္ဒင်းဥ-နန္ဒင်းရွက်ကဲ့သို့ နက်၏။ ကျော့တီမီးသွေးကဲ့သို့ ရှိတတ်၏။ သို့မှသာလျှင် စစ်သည်။ ကိုယ် တွင် လိမ်းကျံသော် ရှိန်းဆာယာပြုံးစီး၏။ ဂဝံထု၍ဆောင်မှု ရှိန်း ဆာယာ အောင်မြင်၏။ ကျား-မိကျောင်း-ခွေး-ဝက်-ဘင်း မမြဲတို့ မကိုက်ဝံ့ကုန်။ အမုံ့ပြုလျက် ကြေးခပ်ပြာကို ထိပ်လင်းအောင် တိုး၍ခပ်၊ ရေနံတွင် ၇-မီးသွန်း၊ သုဝဏ္ဏဓမ္မအစစ် ဖြစ်၏။

၄။ ဂမုန်း ခတ္တာသည်ကား ဂမုန်း ကတိုးရွက်ကဲ့သို့ အရွက် အနား လစ်တလုံးလုံးရေးရေးနီ၏။ မြေမြင့်ပြာသာဗ် ရောက်တတ် ၏။ ကျောက်လည်း ပေါက်တတ်၏။ ခေါင်းကြက်ဥခန့် ပမာဏ ရှိ၏။

၅။ ဂမုန်းကတိုး၏ အဆင်းသဏ္ဍာန်ကား အရွက်လစ်ဝါး ပမာဏခန့် ရှည်ရှည်ဝန်းဝန်း ရှိ၏။ မြေနှင့် တထွာ တခိုက်ခန့် ပေါက်တတ်သည်။ အသုံးပြုရန်ကား ဣတ္ထိသျှောင်တွင် ဆောင်၊ အောင်မြင်တတ်၏။

၆။ ဂမုန်းဝတ်လာသည်ကား ဝမ်းနီ၍ ကျောက်မဲ၏၊ ဝက်တို့ ချစ်ခင်တတ်၏။

၇။ ဂမုန်းခွေးလာသည်ကား အရွက် လက်မပမာဏနှင့် ရှိ၏။ မြေတွင် ပြာသာဒ်ရောက်၏။ ဆိပ်ဖူးရွက်ကဲ့သို့ အသွင် ပြာပြာ စိမ်းစိမ်းညိုညိုလည်း ရှိ၏။ ခွေးတို့သည် ချစ်ခင်တတ်ကုန်၏။

၈။ ဂမုန်းနွားလာသည်ကား ဝမ်းနီလျက် အကြောက်ညို၏။ ညိုမောင်းတွင်လည်း အဖြူပြောက်ပေါ်၍ ထင်၏။ ဂ-ပါးသော ဂမုန်းတို့သည် ဆိပ်ဖူးရွက်သဏ္ဍာန်တူ၏။ အဥသာ ကဲ့လဲ့ကြကုန်၏။

၉။ ဂမုန်းကြက်လာသည်ကား ဆိပ်ဖူးရွက်ကဲ့သို့ သဏ္ဍာန်တူ၏။ ပြာပြာစိမ်းစိမ်း အရောင်ရှိ၏။ ပြာလဲ့လဲ့လည်း စာတစောင်က ဆိုလေသည်။ ကြက်တို့ ချစ်ခင်တတ်ကုန်၏။

၁၀။ ဂမုန်းပြောက်ငယ်သည်ကား ဆိပ်ဖူးရွက်ကဲ့သို့ သဏ္ဍာန် တူ၏။ မြေတွင် ပြာသာဒ်ရောက်၏။ အရွက်မှာလည်း ညှင်းပြောက် ကဲ့သို့ ရှိလေ၏။

၁၁။ ဂမုန်းပြောက်ကြီးသည်ကား နုနင်းပင်သဏ္ဍာန် တူ၏။ ညိုမောင်းတွင်လည်း အဖြူညှင်းပြောက် ရှိလေ၏။

၁၂။ ဂမုန်းရှင် ထူငယ်သည်ကား ဆေးတလုံးပင်ကဲ့သို့ ပမာ တူ၏။ ငှက်ပျောရွက်ကဲ့သို့ အဖျားက တိတိဝန်းဝန်းရှိ၏။ အရွက် နီမြန်း၏။ ခေါင်းမှာ ငှက်ပျောခေါင်း- ပိန်းခေါင်းကဲ့သို့ ရှိမှ ဂမုန်းရှင်ထူငယ်စစ်သည်။ အမှိုက်ပြုလျက် ဘင်ကိုဖြူး၍ထိုး၊ နွားချေး ရေမှာ ဆယ်မီးစေ့အောင် သွန်၊ ဘင်ဖြူ၏။ ဒါန်ကိုဖြူး၍ထိုး၊ ဒါန် သေရာ၏။

၁၃။ ဂမုန်းရစ်သည်ကား နုနင်းပင်သဏ္ဍာန် အရွက်နီမြန်း၏။ ပြာပြာစိမ်းစိမ်း ညှင်းပျောက် သေးသေးလည်းရှိ၏။ အရွက်လည်း ထူ၏။ အရွက်ဖျားမှာလည်း စိမ်း၏။ အသုံးပြုရန်မှာ ဣတ္ထိသဗ္ဗသျှို ပြီး၏။ ဆောင်သောအခါ စားသောဒဏ်ပြန်၊ ထမင်းဟင်းလျာတွင် သူ တထူး မကောင်းဆေးခပ်လျက်ပေးလျှင် ၎င်းဂမုန်းရစ် အမှုန်ကို ထည့်၊ ၎င်းထမင်းဟင်းလျာကို နုနင်းသားကဲ့သို့ ဝါမှစားလေ။ မသေ နိုင်ပြီ။ သေစေသောဆေးဟူ၍ မျှကို နိုင်နင်းနိုင်၏။ ကျားမြွေများ လည်း မကိုက်ဝံ့ပြီ။

၁၄။ ဂမုန်းလိပ်မေ့သည်ကား၊ ဇရစ်မဟောရာ ပိနိုးတို့နှင့် တူ၏။ အပင်ခတ်သေးသေး၊ အရွက်မှာတချစ်တည်းရှိ၏။ အမြစ် မှာ တလုံးတည်းရှိ၏။ အရိုးကိုဆိပ်၍ကြည့်လျှင် နို့ရေကဲ့သို့ ထွက် လာ၏။

၁၅။ ဂမုန်းလိပ်မထွားသည်ကား၊ ဆိပ်ဖူးရွက် သဏ္ဍာန်ကဲ့ သို့ သဏ္ဍာန်တူ၏။ ကုက္ကုလည်းရှိ၏။ အရွက်ရော်၍ကျလျှင် အညွန့် အပင်ပေါ်ရော်၍ကျသည်။ အမြစ်ပေါ်သည်။ ထမင်းဟင်းယျာတွင် အမှုန့်ပြု၍ကျေးလေ။ စားခါလျှင် ကျွန်မပြေးနိုင်ပြီ။ ဣတ္ထိသျှိုလည်း ကောင်းလှ၏။

၁၆။ ဂမုန်းဆိပ်နာသည်ကား၊ ခတ္တာရွက် ကဲ့သို့ ကျေစု ကျော့။ အမြစ်မှာ တမာမြစ်နှင့် သဏ္ဍာန်တူ၏။

၁၇။ ဂမုန်းသင်္ဘာလင်သည်ကား၊ ဗလတ္တခပင်ပုံသဏ္ဍာန်ကဲ့သို့ အမြစ် လုံးလုံး နေ၏။

၁၈။ ဂမုန်းလိပ်လှသည်ကား၊ ဆိပ်ဖူးရွက်ကဲ့သို့ အတင်း ဝမ်းက အပြောက်ရှိ၏။ အမြစ်တွင်လည်း အပေါက် အပေါက် ရှိ၏။

၁၉။ ဂမုန်းဝေါ်သင်သည်ကား၊ သူတထူးတို့နို့ထိ ခက်ပြန် ကောင်းလှ၏။

ဆိုခဲ့ပြီးသည့် ဂမုန်းမျိုးတို့ကို အစဉ်မှန်အောင် စုယူပြီးလျှင် သုံးရသောအကျိုးမှာ၊ ရာဇသဗ္ဗသျှို၊ ပြီးနိုင်သည်။ ခြင်္သေ့-သစ် ကျား-ဆင်-မြင်း-ကျွဲ-နွား-မိကျေခင်း-ဝံ-ဘီလူး-တစ္ဆေ- ရုက္ခဘုမ္မဋ္ဌ စသော-နတ်ပြိတ္တာ-စုန်းပြိတ္တာ-တို့ကို နိုင်ရန် အကြောင်းရှိ၏။

၂၀။ ဂမုန်းဆင်ကာလကဏ္ဍီသည်ကား၊ ဆေးဘလုံး ရွက် သဏ္ဍာန်ကဲ့သို့ အရွက်နီမြန်း၏။ အရွက်ကျော့မှာ စိမ်း၏။ ဘေးကဲ့သို့ ခေါင်းတွင် အထက်က သရက်ကင်းနှင့် တူ၏။

၂၁။ ဂမုန်းလူကာလ ကဏ္ဍီသည်ကား၊ အရွက်မှာ ကြက် သူန်ဖြူရွက်ကဲ့သို့ရှိ၏။ ခေါင်းတွင် လှံရာကဲ့သို့ ကြက်ခြေအရာလည်း ရှိ၏။

၂၂။ ဂမုန်းမြင်းကာလ ကဏ္ဍီသည်ကား၊ အရိုးအရွက် အကျော့ နီးမြန်း၏။ အရွက်မှာ တဘက်စာစိမ်း၏။ တဘက်ကား

သရက်ကင်းနှင့် ပုံသဏ္ဍာန်တူ၏။ ဤဂမုန်းတို့သည် ရာဇဏ္ဍိယံ၊
ခန်ကိုလည်း ဖြူစေခြင်းအကြောင်းရှိ၏။

၂၃။ ဂမုန်းမသည်ကား၊ ရှေ့သား၏သဏ္ဍာန်ရှိ၏။ ကြောင်
ပန်းရှားဇောင်းပင်တွင် ရောက်တတ်၏။

၂၄။ ဂမုန်းကြက်တောင် ဇင်သည်ကား၊ ကြက်ကဲ့သို့ အရင်း၊
စိစိ အဖျားဖွားဖွားရှိ၏။ အရွက်မှာ စိမ်းပြာပြာ စုစုရှိတတ်၏။
အမြစ်ခြခေါင်းကဲ့သို့ ပုံသဏ္ဍာန်ရှိ၏။ အရွက်အဖျားက ခတ်ချွန်ချွန်
ရှိ၏။

၂၅။ ဂမုန်းသစ်ခါဇင်သည်ကား၊ ဆေးတလုံးပင်နှင့် တူ၏။
တပင်လုံးအရိုးကို ဆိပ်သည်ရှိသော် နို့ရေကဲ့သို့ အဖြူအနီ ရှိ၏။

၂၆။ ဂမုန်းစမ္မာဥသည်ကား၊ နွားမျက်ရင်းရွက် ကဲ့သို့
အစေးတို့ထွက်၏။ သဏ္ဍာန်တူ၏။ အရွက်ခတ်ထူထူ အရိုးစိမ်းစိမ်းနှင့်၊
အမြစ်စုစုလုံးလုံး နေတတ်၏။

၂၇။ ဂမုန်းကြက်တောင်သည်ကား၊ ကြက်တောင်နှင့် တသ
ဝေမကွာ အရွယ်ချွန်းချွန်းရှိ၏။ ခေါင်းတလုံးတည်း။ ရှစ်ရှားသီး
ဝှေးသီးကဲ့သို့ ရှိ၏။

၂၈။ ဂမုန်းကြက်ခေါင်းကား၊ အရွက်ကြက်တောင်သဏ္ဍာန်
ကြက်တောင်ခဏ်ကဲ့သို့ သွယ်သွယ် နီကျကျ ရှိ၏။

၂၉။ ဂမုန်းလက်ညှိုး သည်ကား၊ လက်ညှိုး၊ ပုံသဏ္ဍာန်၊
သွယ်သွယ်သပ်သပ်ရှိ၏။ အရွက်ကားမရှိ၊ ကျောက်သစ်ပင်တို့တွင်
ပေါက်ရောက်တတ်၏။

၃၀။ ဂမုန်းကြက်မီးသည်ကား၊ ကြက်မီးနှင့်ပုံသဏ္ဍာန်တူ၏။
သွယ်သွယ်သပ်သပ်လည်းရှိ၏။ အရွက်ကားမရှိ၊ ကျောက်သစ်ပင်တို့
တွင် ပေါက်ရောက်တတ်၏။

၃၁။ ဂမုန်းကျီးခြေသည်ကား၊ အပင်ခပ်သေးသေး ကျီးတို့၏
ခြေသဏ္ဍာန် အခက်နှစ်ခုရှိ၏။ အပင်စောက်မှာ တမိုက်ဘညိုသာ
ရှိ၏။ အင်တိုင်းတောတို့တွင် ပေါက်ရောက်တတ်၏။

၃၂။ ဂမုန်းကျေးခြေသည်ကား၊ ကျေးတို့၏ ခြေသဏ္ဍာန်
ရှိ၏။ သွယ်သွယ်လည်း ရှိ၏။ ကျောက်များတွင် ပေါက်ရောက်
တတ်၏။

၃၃။ ဂမုန်းသံဆက် သည်ကား လက်ဆက်လည်း ဆိုကြကုန်၏။ သံဆက်နှင့် တသဝေမကွာတူ၏။ အမြစ်ထွေးထွေး ရှုပ်ရှုပ် ရှိ၏။ အရွက်ကားမရှိ။ အရွက်ခံပင်ကဲ့သို့ အဖြူအနီနှစ်ပါးရှိ၏။

၃၄။ ဂမုန်းကျောက်ငို သည်ကား ကြောင်သို့ ဟူ၍လည်း တချို့ဆိုကြကုန်၏။

၃၅။ ဂမုန်းကိုယ်ရဲကြီး သည်ကား ခတ္တာပင်နှင့် သဏ္ဍာန်တူ၏။ အရွက်မှာ ဆပ်သွားရွက်ကဲ့သို့ကြီး၏။ ခေါင်းကြက်သွန်ဖြူခန့် ပမာဏရှိ၏။ သည်ခင်ဂမုန်း၊ ဂမုန်းကျောက်ငို၊ ဂမုန်းကျောက်မီး၊ ဂမုန်းကိုယ်ရဲကြီး၊ ဂမုန်းခတ္တာ၊ ဂမုန်းကျောက်ထိပ်၊ ဂမုန်းမြွေ၊ ဂမုန်းဆိပ်နို့၊ ၎င်းဂမုန်းမျိုးတို့သည်ကား ဒန်ကိုဖြူစေနိုင်၏။

၃၆။ ဂမုန်းရန်မီးသည်ကား ခတ္တာရွက်နွယ်တွင် သေးသေး မြင်မြင်ရှိ၏။ အပင်မကိုလည်း အပင်ငယ်များက ဝတ်ရုံကြကုန်၏။ တခါတခါနှိုက် ကချို သာပတ်ကြကုန်၏။

၃၇။ ဂမုန်းရန်လွတ်သည်ကား ရန်းမီးနှင့် ပုံသဏ္ဍာန်တူ၏။ တချို့တဝက်သာရသည်။ တချို့တဝတ်ကြွင်းသည်။ တရံတခါလည်း ရှိ၏။ ရန်လွတ်ကိုသိလိုမှ သစ်သာကို ဝန်းခြံပတ်လည် စိုက်၍သား၊ တနှစ်လည်လျှင် ပြင်ဘက်မှာသာ ပေါက်ကုန်၏။ သို့မှ စစ်သည်၊ သုံးလတကြိမ်၊ ခုနစ်လတကြိမ်လည်၍ ပေါက်၏။ ရန်လွတ်စစ်လှချေသော် ရန်သူဝိုင်းမိသော်လည်း ထောင်သောင်းဗိုယ်ပါ စစ်သည်တို့လက်တွင်းက လွတ်ထွက်နိုင်၏။

၃၈။ ဂမုန်းခတ္တာဖြူမှာ ခတ္တာပင်ကိုဆိုလိုသည်။

၃၉။ ဂမုန်းခတ္တာရွှေ သည်ကား ခတ္တာပင်နွယ်တွင် နှင်းသားသို့တူ၏။ နှာကိုဖြူစေနိုင်၏။ ကန့်ချုပ်နီ၊ စွနီလက်သဲ၊ ဆိပ်ချေး၊ သရက်ကောင်၊ နှင့် ခုနစ်ရက်စိမ်း၊ စိမ်းပြီးမှ အမုန်းပြုလျက် အရောင်အောင် ထိုးရမှ ၎င်းအထက်က စိမ်းရေတွင် အဘန်များစွာသွန်လျှင် နှာကိုသိစေနိုင်၏။

၄၀။ ဂမုန်းခတ္တာကြောင်သည်ကား ပင်ရင်းက နီမြန်းခြင်းရှိ၏။

၄၁။ ဂမုန်းခတ္တာနီသည်ကား အပင်က အပွင့်မှာ ဟင်းသပဓါးကဲ့သို့ နီခြင်းရှိသည်ဟု ဣမ်းတစောင်တွင်ဆိုလေသည်။ အမြစ်

ကား ဖြူ၏။ စမ်း၍ကြည့်လိုမှု ကြိတ်ပြီးလျှင် သစ္စေတင်ခပ်။ ၎င်း
လစွေဖြူ၏။ ဂမုန်းအဘော်ရှိမှသာနေ၏။ တပါးတည်းရှိမှ မနေ
ဟူ၍ ဆိုကြကုန်၏။ ကျမ်းတစောင်က ဆိုသည်မှာကား အမှုန့်ပြုပြီး
လျှင် ခန့်တွင် ဖြူးကာဖြူးကာထိုး။ ဓမ္မစစ်ခေ့ ဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။
နာကို ငြုတ်ပျံတလုံးနှင့်ကြိတ်၍ လိမ်းရမှု ထွက်၍လာရ၏။ ဦးရည်
သွေးနာနှင့် ဆိုင်သမျှကို အတုမရှိကောင်းလှ၏ဟု ဆရာမြတ်တို့ မိန့်
ဆိုတော် မူကြကုန်၏။

၄၂။ ဂမုန်းနကျးမီး သည်ကား ကျေးတို၏ သဏ္ဍာန်နှင့်
အရွက်ထူ၏။ ခေါင်းကြက်သွန်ဖြူကဲ့သို့လည်းရှိ၏။ ဆင်သမား၊ နွား
သမား၊ မြင်းသမားတို့ကို တံထွေးနှင့်တင်ရမှု လွတ်ကင် နိုင်၏ဟု ဆရာ
တို့ဆိုကြကုန်၏။

၄၃။ ဂမုန်းလဝန်း သည်ကား အပင်ရင်း နီကျွံကျွံရှိ၏။
အရွက်မှာထား ခတ္တာရွက်ကဲ့သို့ရှိ၏။ ခေါင်း ကြက်သွန်ဖြူ ကဲ့သို့
လည်း ရှိ၏။ လှေခါးရင်းတွင် စိုက်ထားရမှု၊ လာဘ်သပဏ္ဍာ တိုး
တတ်ဝင်ရောက်တက်၏။ ဘုတ်ပြင်းဘမ်းငြားမှု နိုင်စေနိုင်၏။ မြေ
ကိုက်ခဲမှု တံထွေးထွေးပြီးလျှင်ပူတ် လွတ်ကင်း၏။ ဟုတ္တိသျှိုမှာ
လည်း ပြီးစီးနိုင်၏။ လဝန်းရန်မီးကြက်ညွတ်တို့သည်ကား။ စုန်းတို့
ကို ဒဏ်မြန်ရ၏။

၄၄။ ဂမုန်းလဝန်းသည် ခေါင်းကြက်သွန်ဖြူကဲ့သို့ရှိ၏။
အရွက်ကား တွန့်ကော်ပိတ်တောက်ရွက်ပုံသဏ္ဍာန် အချို့ကလည်း
ခတ္တာခတောက်ရွက် ပုံသဏ္ဍာန်ရှိ၏ဟုဆိုကြကုန်၏။ တမိုက်တညို့
သရရှိ၏။ အမြစ်သည် အဥလုံးရားရားရှိ၏။ အညွန့်ထွတ်တိုင်း အဆစ်
တွင် အမြစ်ရောက်၏။ အပင်အညွန့်တိုင်းထွက်၏။ အညွန့်ထွတ်
တိုင်းလည်း အမြစ်ရောက်၏။

၄၅။ ဂမုန်းနီ၊ ဂမုန်းရစ်၊ ဂမုန်းကဘိုး၊ ဂမုန်းလိပ်မှထွား၊
ဂမုန်းလဝန်း၊ ဂမုန်းပြာသာဒ်၊ ဤဂမုန်းတို့သည် ပီယသိဒ္ဓိပြီး၏။

၄၆။ ဂမုန်းသဘောကာလကဏ္ဍ၊ ဂမုန်းလူကာလကဏ္ဍ၊
မြင်းကာလကဏ္ဍ၊ ဆင်ကာလကဏ္ဍ၊ ဤဂမုန်းမျိုးတို့သည် သဒ္ဓ
ရာဇသုတ္တိသျှိုသုံးပါးပြီးဆုံးတိုင်ရောက်၏။

၄၇။ ဂမုန်းခတ္တာ ရွှေသည်ကား။ မိကျောင်းသည်ခြေ၊
စပါးကြီးသည်ခြေ၊ ကြောင်လျှာမြစ်၊ ဤဆေးသုံးပါးနှင့် ကြိတ်

F 6 A

ပြီးလျှင် ကြေးနီတွင်ပစ်၊ ရေနံနှင့်ဆေးတို့ဖျော်ပြီးလျှင်သွန်း၊ သုဝဏ္ဏ အစစ်ဖြစ်၏။ ဂန္ဓမာလာကရိုပြီး၏။

၄၈။ သစ်တတ်လင်းနေသော်ကား နားပင်းလျှင် သွေး၍ ဝါဂွမ်းနှင့်ညှစ်ချ၍ ကြပ်ရမှုကောင်းစွာ ပျောက်ကင်းနိုင်၏။ နွား နက်မှာတူသည့်များ၊ ရှဉ့်သွေးကြက်နက်သွေးနှင့်ကြိတ်၊ တစ်တီ တူးတောင်ကို စုတ်တန်ကိုလုပ်လျက် နွားနက်မွေးကို စုတ်သွားလုပ် ပြီးလျှင် ခြေမကြီးနှင့်စည်း၊ ထမည်ကို နတ်အိုးတွင်ရေးရမည်။

၂၂။ စုန်းပယောဂတို့ကိုနိုင်ရာသော ဂမုန်းတို့ကိုပြခြင်း

၄၉။ ဂမုန်းသူတော် ရောင်သည် စမ၍၊ တိုင်စုန်းတို့ကို ကောင်းစွာနိုင်နှင်းနိုင်၏။

၅၀။ ဂမုန်းနီသည်ကား စုန်းနားပင်းကို နှိပ်နှင်းနိုင်၏။

၅၁။ ဂမုန်းနက်သည်ကား စုန်းဥတလုံးကို ကောင်းစွာ နှိပ်နှင်းနိုင်ခြင်း အကြောင်းရှိ၏။

၅၂။ ဂမုန်းကတိုးသည်ကား စုန်းလေပွကိုနှိပ်နှင်းနိုင်ခြင်း အဖြစ်သို့ရောက်၏။

၅၃။ ဂမုန်းခတ္တာသည်ကား စုန်းဘီလူးကို ကောင်းစွာ နှိပ်ကွပ်နိုင်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

၅၄။ ဂမုန်းခေတက်သည်ကား စုန်းနဂါးကို နှိပ်နှင်းနိုင်ခြင်း အကြောင်းရှိ၏။

၅၅။ ဂမုန်းခွေးလာသည်ကား စုန်းသူကောင်းကိုနှိပ်ကွပ် နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၅၆။ ဂမုန်းနွားလာသည်ကား စုန်းသူကြွယ်ကိုးကောင်စွာ နိုင်ခြင်းအကြောင်းသို့ရောက်၏။

၅၇။ ဂမုန်းပြာသာဒ်သည်ကား စုန်းဘုတ်ကို ကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်နိုင်၏။

၅၈။ ဂမုန်းပြောက်ကြီးသည်ကား စုန်းမစတယကို နှိပ် ကွပ်နိုင်ခြင်း အကြောင်းရှိ၏။

၅၉။ ဂမုန်းပြောက်ဝယ်သည်ကား စုန်းဘွတ်သိုကိုကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၆၀။ ဂမုန်းရစ်သည်ကား စုန်းသိုစုတ်ကို ကောင်းစွာ နှိပ်နင်းနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၆၁။ ဂမုန်းလိပ်မထွားသည်ကား စုန်းညီနောင်ကို နှိပ်ကွပ်နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၆၂။ ဂမုန်းလိပ်မေ့သည်ကား စုန်းအောင်ကို ကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၆၃။ ဂမုန်းဆိပ်နွားသည်ကား စုန်းပုဝါပျောက်ကို ကြပ်ကြော်တည်းတည်း နှိပ်စက်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၆၄။ ဂမုန်းသီခါသည်ကား စုန်းပုဝါနီကို ကောင်းစွာ နှိပ်စက်နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၆၅။ ဂမုန်းသဃီာဇင်သည်ကား စုန်းပဝေဏီကို ထောင်းစွာ နှိပ်နင်းခြင်းရှိ၏။

၆၆။ ဂမုန်းကြက်ငိုသည်ကား စုန်းပုဝါပြိတ္တောကို မပြတ်နှိပ်စက်နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၆၇။ ဂမုန်းရန်မီးသည်ကား မှော်စုန်းမျှားကို ထောင်းစွာ နှိပ်စက်နိုင်၏။

၆၈။ ဂမုန်းရန်လွတ်သည်ကား မှော်ဝင်စုန်းကိုကောင်းစွာ မပြတ် နှိပ်စက်နိုင်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

၆၉။ ဂမုန်းကိုရန်ကြီးသည်ကား မှော်ဘီလူးစုန်းတို့ကို နှိပ်ကွပ်နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၇၀။ ဂမုန်းခတ္တာဖြူသည်ကား စုန်းမှော်သိန်ကိုကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ရောက်၏။

၇၁။ ဂမုန်းခတ္တာရွှေသည်ကား ပြင်ကဝေကို ကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၇၂။ ဂမုန်းဆိပ်နို့သည်ကား ထိမ့်တလိမ့်စုန်းကိုကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၇၃။ ဂမုန်းလဝန်းသည်ကား ဘီလူးကဝေကို ကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၇၄။ ဂမုနိံကြက်သွေးသည်ကားနဂါးဣဝေကိုကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၇၅။ ဂမုနိံဧညိလာ သည်ကား ဣဝေခြောက် စုန်းကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

ဤသို့လျှင် စုန်းပယောဂတို့အား နိုင်နှင်းနိုင်သော ဂမုနိံ တို့ကို ရှာတွေ့စည်းပေါင်း၍ ပယောဂဟူသမျှကို ကုသကြကုန်။

၂၃။ နတ်တို့ကို နိုင်ရသော ဂမုနိံတို့ကိုပြခြင်း

၇၆။ ဂမုနိံသဇင်သည်ကား မှော်နတ်ကို ကောင်းစွာနိုင် ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၇၇။ ဂမုနိံရွေ့ရောင်သည်ကား ကျားနတ်ကို ကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၇၈။ ဂမုနိံဇီဝါသည်ကား ဖုတ်နတ်ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်း အဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၇၉။ ဂမုနိံသေဝသည်ကား ငန်းနတ်ကိုကောင်းစွာနိုင်ခြင်း အဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၈၀။ ဂမုနိံနဂါးသည်ကား သိုးနတ်ကိုကောင်းစွာနိုင်ခြင်း အဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၈၁။ ဂမုနိံဆင်စွယ်သည်ကား သိုးမွန်နတ်ကို ကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၈၂။ ဂမုနိံမြင်းသာသည်ကား မိုးနတ်ကို ကောင်းစွာနိုင် ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၈၃။ ဂမုနိံ အင်ကြင်းသည်ကား မြောက်ဘက် ရှင် မ ကို ကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၈၄။ ဂမုနိံ လက်ဆက်သည်ကား အနောက် မိဖုရားကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၈၅။ ဂမုနိံဘယောင်းပန်းသည်ကား မိုးညှင်း မိဖုရားကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၈၆။ ဂမုန်းဖြူသည်ကား စလေမိပုရားကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၈၇။ ဂမုန်းနက်သည်ကား၊ တောင်အူမင်းကြီး နတ်ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၈၈။ ဂမုန်းကတီးသည်ကား၊ ရခိုင်မိပုရားကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၈၉။ ဂမုန်းရစ်သည်ကား၊ ထီးဖြူဆောင်းနတ်ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၉၀။ ဂမုန်းပြောက်သည်ကား၊ တောင်မကြီးနတ်ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၉၁။ ဂမုန်း ကျီးခြေသည်ကား၊ မင်းကျော်စွာ နတ်ကို ထောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၉၂။ ဂမုန်းသင်္ဘောသည်ကား၊ မင်းစစ်သည်ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၉၃။ ဂမုန်းပြုသားသည်ကား၊ ရှင်မင်းခေါင်ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၉၄။ ဂမုန်းသိကြားသည်ကား၊ ကိုးမြို့သင်ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၉၅။ ဂမုန်းကာလ ကဏ္ဍသည်ကား၊ ရွှေလင်ပန်းနတ်ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၉၆။ ဂမုန်းရန်လွတ်သည်ကား၊ တောင်စတီရှင်မနတ်ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၉၇။ ဂမုန်းလဝန်းသည်ကား၊ ဇလွန်မှော်နတ်ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၉၈။ ဂမုန်းကြက်ညွန့်သည်ကား၊ မဟာဂီရိနတ်ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၉၉။ ဂမုန်းနာဂထာသည်ကား၊ အနောက်မိပုရားနတ်ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၁၀၀။ ဂမုန်း နာဂနီသည်ကား၊ အောင်စွာမကြီး နတ်ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၁၀၁။ ဂမုန်း နာဂရွှေသည်ကား၊ စလေမိဖုရား နတ်ကို
ကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

၁၀၂။ ဂမုန်းနာဂသိန်သည်ကား၊ ကျစွာနတ်ကို ဆောင်းစွာ
နိုင်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

၁၀၃။ ဂမုန်း နာဂမသည်ကား၊ မော်ဘင် မိဖုရားနတ်ကို
ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၁၀၄။ ဂမုန်းနာဂမိုင်းသည်ကား၊ ပုပ္ပါးမောင်တော်-နှမ
ထောက်ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၁၀၅။ ဂမုန်းနာဂနက် သည်ကား၊ မြင်းပြုရင် နတ်ကို
ကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၁၀၆။ ဂမုန်း နာဂမိုင်းသည်ကား၊ ရှင်မင်းခေါင် နတ်ကို
ထောင်းစွာနိုင်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

၁၀၇။ ဂမုန်း နာဂထေ သည်ကား၊ ရှင်တော်မ နတ်ကို
ထောင်းစွာနိုင်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

၁၀၈။ ဂမုန်းကြက်သုဇယ်သည်ကား၊ အတွင်းဦးရှု ပြင်ဦးရှု
ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၁၀၉။ ဂမုန်းညွှေလာ သည်ကား၊ မဟာဂီရိ ဘိုးတော်နတ်
ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၁၁၀။ ဂမုန်းကတိုးသည်ကား၊ နဂါးနတ်ကို ကောင်းစွာ
နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၁၁၁။ ဂမုန်းလိပ်လာသည်ကား၊ ငါးစီးရှင်နတ်ကို ကောင်း
စွာ နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၁၁၂။ ဂမုန်းဆိပ်နို့သည်ကား၊ ဂဠုန်နတ်ကို ကောင်းစွာ
နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၁၁၃။ ဂမုန်းခြံထွက်သည်ကား၊ တစီးရှင်နတ်ကို ကောင်းစွာ
နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၁၁၄။ ဂမုန်းတောင်စွန်ဖြူသည်ကား၊ ဆယ်စီးရှင် နတ်ကို
ထောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၁၁၅။ ဂမုန်းဘီလူးသည်ကား၊ မာတရာနတ်ကို ကောင်းစွာ
နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၁၁၆။ ဂမုန်းဥတလုံးသည်ကား နတ်နားပင်းကို ကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ရောက်၏။

၁၁၇။ ဂမုန်းတင်သည်ကား ဥဘလုံးနတ်ကို ကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ရောက်၏။

ဤနတ်နိုင်ဂမုန်းတို့ကို ပေါင်း၍ကြိတ်ပြီးလျှင် တဝက်ခွဲလျက် တဝက်တွင် ဆေးဒန်း၊ ကန့်၊ လင်းနေ၊ ဆိပ်ဖူး၊ စစ်တုံနှော၊ သာသနာငါးထောင်ဆေးနှော၊ အမတေပေါင်း၊ စွယ်ပေါင်း ရွှေဆိုင်းနှောလျက်ကြိတ်၊ နံ့သာမျိုးငါးပါး၊ ကထိုးစွက်၍ နံ့သာဆီတို့နှင့် ဖုန်းပြီးလျှင် ကြိတ်ပြီးသည်ကာလ ဆေးကိုတောင့်လျက်တား၊ စုန်းဘမ်းနတ်ဘမ်းရှိခဲ့မှု၎င်းဆေးကိုထိပ်တွင်-တဘက်တချက်ပိတ်၍ ထိုး၊ သည်-၃ လုံးစီထိုးလေ၊ စုန်းမျိုး၊ နတ်မျိုးတို့ကို နိုင်ခြင်းအကြောင်းရှိ၏။

ဤဆေးထိုးမိလျှင် စုန်းတိုက်၊ နတ်တိုက်၊ သူပြု-လူပြု-တစ္ဆေတိုက်၊ အင်းတိုက်၊ ရုပ်ထား၊ နံ့ထား၊ ခရုပိတ်၊ ကြိတ်လိပ်သော ခြေရာကောက် အစရှိသော အပြုဟူသမျှ မကပ်မရောက်နိုင်ပြီ။

ဤသည်လျှင် စုန်းနိုင်သောဂမုန်း၊ နတ်နိုင်သောဂမုန်းတို့ကို ပြရာပြကြောင်းဖြစ်သော ကဝေသာရကျမ်းရင်းကြီး ၉-တွဲ၊ ဒုတိယကဏ္ဍသည် နိဋ္ဌိတံ ပြီးပြီ။

ကဝေသာရကျမ်းရင်းကြီး ၉-တွဲ။

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၂၄။ ပယောဂစက်ပြတ်ဆေးစသည်
ကိုပြခြင်း

ဒဟဿကိုင်းပျံ၊ ကျုတ်ပျံ၊ ရှားလောင်းကြီးပျံ ဤဆေး၃-ပါး
ကို ပွဲနတ်ယကာတင်လျက် တူးပြီးလျှင် ထည့်ရမည်။ ယူသောအခါ
လှူနည်းကို နောက်ထင်ရှားစွာဖြစ်လတ္တံ့။ သမ္ဗရာစေ၊ လင်းလေး၊
ဆုံတုင်းကစင်၍ ကျသည့်ဆန် ၇-စေ၊ ဆီးဖြူစေ၊ ရှိနှိုင်းခို၊ ပိတ်ချင်း၊
နှွားမြေရင်း၊ ဝရုပ်၊ ပိုဆီဆိုး၊ ကွန်ဆိုး၊ ဝက်ချေး၊ ဆင်ချေး၊ ဝတ်
မုညှင်။ ပလိုင်၊ ၇-ဇေ့ခါ၊ ဣဿရမူလီ၊ ဖြောက်ဆိပ် ၇-ရွက်၊
ဆိတ်ဖူးရွက် ၇-ရွက်၊ အုပ်သျှစ်ရွက် ၇-ရွက်၊ နှတ်ချိုရွက် ၇-ရွက်၊
သစ်ရင်းကြီးရွတ် ၇-ရွက်၊ တောရှောက်မြစ်၊ သင်းဝင်မြစ်၊ ပြေရှင်၊
စိုင်ရှင်၊ ဆင်စွယ်ပြာ၊ ကျွဲချိုပြာ၊ နင်းဥ၊ ဒေါင်းဦးစွန်း၊ ကြယ်ဆူ
ရိုးနီစေ၊ ယမ်း၊ ဇာတ်ထုပ်ကြီးမြစ်၊ ခပေါင်းရေကြည်၊ တပဆေးပို၊
ဇော်ဂျီအုပ်ထုပ်၊ ရိုးတုံချောင်းချား၊ ဩော်လဲ၊ သမင်စာနီဖြူ၊ ဆင်
သမနွယ်၊ ကြာဘက်ကြီး၊ ကြာဘက်ငယ်၊ ဆေးပုလဲ၊ ပညာလက်ခ၊
ဆိတ်နံကြီး၊ ဆိတ်နံငယ်၊ အောင်မဲဖြူ၊ ပြနီပေါင်း-၃၀၊ ကျီးပေါင်း
၃၀ ဖရုံပွင့်ဝတ်ဆန် ၇-ချောင်း။ ဤဆေးအားလုံးကိုပေါင်းလျက်
အိုးတွင်ထည့်။ အန္တာပိတ်၊ ၇-ရက်စေအောင် ဝင်းကားပြီးလျှင်ထား
ဝင်းတိုင်တို့ကာ၊ တစူးဝါး ၄-တိုင်၊ ထဘီရပ်စောက်တာ၍ ၇-ရက်
စေသောအခါ ပွဲနတ်ယကာ ကြက်ဖိုမ၊ သေဖိုသေမနှင့် ဝင်းကား
လျက်၊ နတ်ခေါ်မန္တာနီနှင့် ဥခေါက်ကျူး၍ယူလေ။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်
မိမ္မခတ်သော်ရေနှင့် ကြိတ်အတောင့်ပြု၍ထား။ အဝကိုးပါးကို
လိမ်း၍ ချုပ်ပြီးလျှင် ၎င်းဆေးပေါင်းကိုကျင်ဝယ်ရေ၊ ရွှံ့အိုင်ရေ၊
ဝတ်စားကျွန်းရေ၊ အရက်ရေ၊ ၎င်းရေလေးပါးနှင့်ဖျော်၊ လင်းတ
ဦးခေါင်းခွံနှုတ်၍ မျက်စင်းလည်းပြု၍ခပ်၊ ဆေးတောင့်ကိုပင်
နှုတ်ခေါင်းနှုတ်အပင်းရှိငြုစားသော်လည်း ဤဆေးတောင့်တွင် ဆေး

ခါန်း တန္တရိထည့်ပြီးလျှင်တိုက်၊ စုန်းပူးထုတ်သောဆေးသည်ကား
ဗူးခါးသီးတကျပ်၊ ကျက်ဆူရိုးနီစေ့ကို အညက်ကြိတ်၍တိုက်။ ဆေး
အမည်ကား လောင်တိုက်စစ်ချုပ်ဆေးတည်း။ မိုင်းခံလျက် ချုပ်
လျှင်လည်း ပြီးတိုရာ၏။

ဥုံထိခဲထဲအဲသီရိသွားဟ၊ ဤဇော်ဂနီ စက်ချုပ်မန္တရန်ကို
ပေါင်း နေချည်ကို အတွင်းကြိုးကျစ်လျက် ၂၅-အုပ်စုတ်လေး။ လည်
တွင် ခိမ္မချည် ချည်ခေပြီးမှ လောင်တိုက်စက်ချုပ်ဆေးကို မျက်စဉ်း
ခပ်၊ အကုန်ပျောထိလိုသော် အိမ်လုံးရဲဆေးကိုခပ်၊ ၎င်းဆေး ရှေ့
နှိုက်ထင်ရှားလတ္တံ့ ။

၂၅။ သွားတို့အာဏာပြဆေးကိုပြခြင်း

ဘီလူးတံ ထွေ၊ မိန်းမဥတုသွေး၊ ၎င်း ၂-ပါးကိုပေါင်း၍
ကြိတ်၊ သွားနုပွားတွင်ကွက်လေ။ သူ့နာ၏လက်ကို ကိုင်လျက်မေး၊
ပယောဂမှန်က ခိုက်ခိုက်တုံလာလိမ့်မည်၊ သည်ဆေးကို မျက်စဉ်း
ပြု၍ခပ်၊ ပြီးမှ စက်ဖြတ်ရမည့်ဆေးကား သစ်ခေါင်းခွပျံဆေးပဲဆိပ်၊
ဟင်းသပဒါး၊ ၎င်းအမျှစီစု၊ ညက်စွာကြိတ်ပြီးလျှင်တိုက်၊ စက်ဖြတ်
ဆေးသွားတို့အနား မကွာဆောင်အပ်ရာ၏။

တနည်းစက်ဖြတ်ဆေးကား

ခွေးချေးဆန်း၊ လင်းလေစုန်း၊
ဣဿရမူလီ၊ ဇလင်နီ၊
ဗူးခါးမြစ်၊ တဇွက်မြစ်၊
၎င်းအားလုံးကို ၅ လီမူးယုံ၍စု၊ အယက်နှင့်ကြိတ်၊ ငါးမူး
မှန်လှအောင်ချိန်လျက် တခါတည်းအကုန်တိုက်လေကုန်။

၂၆။ ကြိစ္စလဆေးဘော်နည်းစသည်ကိုပြခြင်း

ပံသုကူလိပ်သည်၊ ခြေ၊ မြေဟောက်သည်၊ ခြေ လင်းတသည်၊ ခြေ
သင်းချိုင်းတလူရုံ၊ ဣဿရမူလီရွက် ၇-ရွက်၊ ထမင်း ၇-ခေ၊ မြင်း

ကစော့ညွန့် ၇-ညွန့်၊ ၎င်းတို့ကိုညက်စွာကြိတ်။ အဘောင်ပြုလုပ်၍
 ထား။ မျက်စဉ်းကြိတ်သည့်အခါကား၊ ကိုယ်ဝန်ရေနှင့်ကြိတ်၊
 ပံသုကူလင်းတနုတ်သီး၊ လင်းတအနီပါးပျဉ်း၊ လင်းမေ့ခေါင်း ငရုပ်
 စေ့၊ တောနုတ်ပန်း၊ တောနုတ်အိုး၊ အိမ်နုတ်အိုး၊ လမ်းဆုံမြေ
 ပွဲလည်မြေ၊ ရေအိမ်အိုးအခွန်၊ ရေလုံအိုးကဲ့၊ ၎င်းဆေးအားလုံး
 ကို အမျှစီစု၊ ညက်စွာကြိတ်၍ဖြူး။ ဘားပြုတ်ဝမ်းတွင်းသို့သွတ်၊
 ဘားပြုတ်ကိုခြေမကြီး၊ လက်မကြီးနှင့်ချည်၊ တစပုဆိုးခင်းလျက်
 ၃-တံစည်းတား၊ တလားသင်းချိုင်းပဉ္စစမြည်းတိုင်၊ မြင်းစင်္ဂနီ၊ ထင်း
 ကာ။ ဆီးသား၊ ဘိတုန်းကြက်ဆူရိုးနီ၊ စည်း ၃-တန်သား၍သဂြိုဟ်
 ကြိတ်သောအခါ ထားလေးစင်းဝင်းလေးထပ်၊ နီးခေါက်ဖြာခင်း၊
 ဖြင်အပေါ်တွင် ကျောက်ပြင်ခင်း၊ ကျောက်ပြင်ပေါ်ရွှေငွေ ကွမ်း
 လက်ဘက် လေးထောင့် ဆန်ပန်းလေးခုတွင် ကျောက်ပြင်ဦးက
 ထမင်းတပွဲ၊ မုန့်ကြော်၊ ငါးကြော်နှင့် တင်လျက်ကြိတ်၊ အယက်
 လည်းကောင်း၊ စေ၊ နှစ်ရွေးတိုက်၊ တရွေးတိုက်၊ ငါးရွေးတိုက်၊ ခွက်
 တား သီသခွန်နှင့်တိုက်တို့ရာ၏။

၂၇။ လေးကျွန်းဆေး စသည်တို့ကိုပြခြင်း

မြင့်မိုရ်ထိုင်မှန်ကင်းကိုအစ လေးရွေးတည်၍ ခုံလောက်ကိုင်
 လေးကျွန်းဦးသစ်ထိပ်ကို လေးရွေးစီ တိုက်လေ၊ လေးကျွန်းဆုံသည့်
 မြေ၊ ခရီးဆုံသည့်မြေ လေးရွေးစီ၊ မြင်းမိုရ်အောက် ငရဲအိုးအသည်
 မြေပျာမီးသွေ၊ လေးရွေးစီ၊ ငရဲထိမ်းကိုင်သည့် ခရင်း၊ တစူးဝါး
 လေးရွေး၊ စတုစားခွေးရှာပျံ ၄ ရွေး၊ ငရုပ်ပျံလေးရွေး၊ နရွဲပျံ လေး
 ရွေး၊ နုတ်အိုးကဲ့ လေးရွေး၊ ဆိပ်ဖလူးလေးရွေး၊ ဆိပ်ဖူးလေးရွေး၊
 ဆိပ်နကြီးလေးရွေး၊ ကြက်မွေးပျံ လေးရွေး၊ ၎င်းနှုတ်သီးလေးမရွေး၊
 ခွေးနက်ခြေသီးဖြား ၄ ရွေး၊ တောကြက်တက် လေးရွေး၊ မြင်းရူး
 စွယ် လေးရွေး၊ ဝက်သုငယ်ခွာတက် လေးရွေး၊ လိပ်ကျောက်ဆူး
 လေးရွေး၊ မိကျောင်းလက်သီး လေးရွေး၊ ကျားလက်သီး လေးရွေး၊
 ၎င်း ၃၂ ပါးသောဆေးကို သန်းခေါင်အခါတွင် စုပြီးမှ ငရဲအိုး
 အသည်တွင် ကျောက်ပြင်တင်၍ ဆန်ပန်းကွမ်း လက်ဘက်တင်လျက်

ဆီးမီးထွန်း၍စု၊ ဆီမီးထွန်း၍ကြိတ်၊ ဆီမီးကို ၇ ထပ်သားရမည်၊
ညခြင်းပြုစေ၊ အာရုံမကူးစေနှင့်၊ ၎င်းဆေးအကျိုးကား၊ တင်
အတတ်၊ တောင်သူကြီးအတတ်၊ စုန်းမျိုး ၇ မျိုးအတတ်၊ ရုပ်ထား
နံထား၊ သူရောင်သေ၊ ဆံချ-ခြေရာနွက် ခြေရာပြတ်၊ သံဘမ်းရိတ်
ဘမ်း၊ သစ်တက်အတိုက်မျိုးကိုပင် လျက်စေ နမ်းစေ၊ အရေးကြီး၊
လျှင် အရက်နှင့် တရွေးတိုက် ၂ ရွေးတိုက်၊ သုံးခါစေ အောင်
တိုက်ပြီးလျှင်ကျေ၊ လေးလုံး အလေးတိုက်လေး၊ လေးကျွန်းမထကို
တိုက်သောအခါ ဆီမီးထွန်း၍တိုက်၊ သေစေလိုသော် သန်းခေါင်
အခါတွင်တိုက်၊ တမျိုးလုံး ပျက်စီးသေးပျောက်စေလိုသော် ကိတ်
အခါ ရာဟုအခါတွင်တိုက်။ သိကြားမင်းအုပ်ဆောင်းကို ခုတ်ပြု
လေ၊ စုန်းမျိုး ၇ ပါးတို့နှင့် စုန်းမျိုး ၇ ပါးတို့စက်၊ စုန်းနှင့်နတ်
လိမ်လည်၍ထားသောစက် ဤစက်လက္ခဏာ သဘောကို ဆိုခဲ့ပြီး
သော နည်းအတိုင်းပင်။

၂၇၈ ဝက်ငါးပါးကို ဆီမီးထွန်းသည်ကို ပြခြင်း

ဥသဗ္ဗဓမ္မပါလသာရအဇသော၊ အသင်္ဂါထာ၊
ဥသဗ္ဗဓမ္မပါလသာရဂေါနယေဓပေသ၊ အတင်္ဂါထာ၊

ကျီးမနားထမ်းရွက်အတွင်း သည်ဂါထာ အသင်္ဂါအတင်္ဂါ
မှန်အောင် စနေနေ့တွင်ရေး၊ လိုသောအခါ သူနာသက်စေ ချည်
မျှင်ကို မီးစာပြုလုပ်၍ နာသူတလံပြည့် ချည်မျှင်သက်စေ အပုံး
ထည့်လေ၊ ဘယောင်းနှစ်ကျပ်နှစ်မတ်ဖြစ်စေ၊ ငါးကျပ်ဖြစ်စေ ဆီမီး၊
ခွက်ကား ရေလုံအိုးကဲ့တွင် ဇော်ဂနီရုပ်ဦးချဟန် စနေမီးသွေးနှင့်
ရေး၊ မီးပေါ်တွင် တောနှမ်း ငါ့မဲ့ကြီးပင်ကို လက်ပြန်နှုတ်လျက်
အရပ်ပေါ်တွင် ထပ်၍ရေး၊ ထိုအရပ်ပေါ်တွင် ဘယောင်းနှစ်ကျပ်
နှစ်မတ်ကို မြလှအောင် စိုက်၍ထွန်းပြီးလျှင် သူနာကို သုံးပတ်လှည့်
လည်၍ ထပ်ထပ်ကြည့်စေ၊ ပြီးမှ ခေါင်းရင်းတွင် ထွန်းလျက်ထစေ၊ ရ
မည်၊ ထွန်းပြီးမှ ခြေရင်းကထွန်းရမည်၊ အားလုံးပြီးသည်နှင့် တပြိုင်
နက် ပြောစေလိုလျှင် တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ စနေနံ ဘုဏ္ဏသုံးဆူ

ခြေတော်ကို ရေဆေး၍ထည့်စက်၍သည်မှန်က ကျွန်း၏၊ မရှိလျှင်
မကျွန်း၊ စက်ဖြတ် ဆီမီးတွန်းကာလသုတ်ဆေး ဘော်နည်းကား
နဂါးမောက်တရွေး၊ နဂါးချွတ်လေးရွေး၊ ကြာဘက်ကြီးလေးရွေး၊
ကြာဘက်ငယ်လေးရွေး၊ ဘက်ယားကြီးလေးရွေး၊ ဘက်ယားငယ်
လေးရွေး၊ မဟာဂီရိအို ကွဲလေးရွေး၊ မဟာဘိနိမြစ်လေးရွေး၊ မဟာ
ဂီရိနတ်အိုးတိုင်ရှင် ၄ ရွေး၊ အစိမ်းသေခေါင်းခွံ ၄ ရွေး၊ ရီ-ပျံ ၄ ရွေး၊
ဘုရားပိန်းနဲတိုင် ၄ ရွေး၊ ရေလုံအိုးကွဲ ၄ ရွေး၊ ပိတောက်မို့ ၄ ရွေး၊
ပုံနရိပ်ကြာ ၄ ရွေး၊ ရှူးပျံ ၄ ရွေး၊ ကြက်ဆူရိုးနီမြစ် ၄ ရွေး၊ တံခွန်-
ကြက်လျှာ ၄ ရွေး၊ စိတ်ဆောင်မှန်းတိုင်ပြာ ၄ ရွေး၊ သယ်ကြမ်း
မြေလေးရွေး၊ ညောင်ပျံလေးရွေး၊ ကျုပ်ပျံလေးရွေး၊ ရှိန်းခို
လေးရွေး၊ နုရွဲပျံလေးရွေး၊ သူရဲပြုယောင်းမ-လေးရွေး၊ တောင်
ဇလပ်နီလေးရွေး၊ ဘုမ္မရာဇာလေးရွေး၊ ဥပသကာလေးရွေး၊ ပညာ
လင်္ကာ လေးရွေး၊ တောင်ပျံညွန့် လေးရွေး၊ လက်ကတုံးချေး
လေးရွေး၊ လှေခါးမချေးလေးရွေး၊ ဆုံချေးလေးရွေး၊ ကျည်ပွေ့ချေး
လေးရွေး၊ လက်သည်းဆေးမင်း၊ တပူခုနစ်ချောင်း၊ ၎င်းနောက်
ဆေးမှာ နှစ်မတ်စီကာလသုတ် ဆေးမှာနေခြင်းပြီးစေ၊ မြေသန့်ပြန်
ရာမှာ ကြိတ်လေး၊ ရသေ့လေးယောက် လေးထောင့် စောင့်စေ၊
ရသေ့ဦးခေါင်းပေါ် ဆီမီး ထွန်းလေး၊ ကွမ်း လက်ဘက် အမွှေး
အကြိုင် ပူဇော်လေး၊ တိုက်သောအခါ နဂါးဦးခေါင်း ခွက်နှင့်
တိုက်၊ ခြောက်ရွေးကစလျက် ဆယ်ရွေးတိုင်အောင် တိုက်ရမည်၊
စုန်းမျိုးခူနစ်မျိုးအတတ်၊ ကဝေမြောက်သောစုန်း၊ မုဆိုးအတတ်
ခေါင်းစုန်းနှင့်၊ တင်္ဂါအတတ် အိမ်တလိမ့်စုန်းနှင့်၊ တောင်သူကြီး
အတတ် အတိုက်မျိုးပုဏ္ဏားမျှကို နိုင်၏။

၂၉။ ကယောဂတို့ကိုနိုင်သော ဆေး-မြစ်ခြင်း
ပြုကိုပြခြင်း

ပြဿဒါးလကွယ်နေ ကြုံသောနေ့တွင် မယားသိန်ကို ဆီမီး
လေးတိုင်၊ ပန်းလေးခက်၊ ကွမ်းလေးရာ၊ လက်ဘက်လေးထုပ်၊ ရွှေ

ငွေတင်၍တူး၊ ငရပ်-ခုနစ်လုံး၊ ဆေးငါးမူး၊ အရတ်နှင့် ကြိတ်၊ အကုန်တိုက်လေ။ ထိုနည်းတော်၍ တနေ့သုံးကြိမ်စေ့အောင်တိုက်၊ စုန်းဆေးမြစ်ခြင်းပြီး၏။

၃၀။ တနည်း မြစ်ခြင်းပြီးစုန်းနိုင် ဆေးကိုပြခြင်း

ရှမ်းရက်ပြဿဒါး ကြံသောနေ့တွင် ကြာပုဏ္ဏရိတ်ကို ရှေ့ ငွေကျောက်သံပတ္တမြားတင်လျက်တူး၊ ငရုတ်ခုနစ်လုံး၊ ဆေးငါးမူး၊ အယက်၊ ရေနှေး၊ ရရာနှင့်ကြိတ်၊ သူနာကို လူကောင် ကျောက် ဘက်လျက်နေစေ၍ လူကောင်ကို အကုန်တိုက်၊ ထိုနည်းအတူ ၃-ကြိမ်စေ့အောင်တိုက်ရမူ စုန်းဆေးမြစ်ခြင်းပြီး၏။

၃၁။ တနည်း မြစ်ခြင်းပြီးစုန်းနိုင်သောဆေးကိုပြခြင်း

ပြဿဒါး သမားဖြူကြံသော လက္ခယနေ့တွင် စောင်ခြမ်း ပျံကို ရှေ့ ငွေ ကျောက်သံပတ္တမြား တင်လျက် နေဝင်သောအခါ တူးရမည်။ ငရပ်ခုနစ်လုံး၊ ဆေးငါးမူး၊ ရေကျက်၊ အယက်၊ တစက် လက်ပြန်ရေ ၎င်းရေသုံးပါးကို ရရာနှင့်ကြိတ်ရမည်။ သူနာကို ရင် ခွင်တွင်ထား၍ လူကောင်းကိုတိုက်၊ ခွက်ကို နောက်လှန်လျက်ချ လိုက်ရမည်။ ဆေးကူးမြစ်ခြင်းပြီး၏။ ဆောင်ဆေးလက်ပွဲမှာ ရှေ့ ရွာသူပိုင်းနှိုက် ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လိမ့်သတည်း။

၃၂။ အရပ်ဘော်ဆေးစသည်ပြခြင်း

ရေနတ်မျက်လုံး၊ နဂါးပါးပျည်း၊ နတ်ကျားကြီးမျက်လုံး၊ အာဠာဝကမျက်လုံး၊ တံငါးကြမ်းစင်၊ မုဆိုးကြမ်းစင်၊ တောင်သွဲ ကြမ်းစင်၊ ရေထဲတွင် ထောင်လျက်မျောသည့် သစ်သား၊ စုန်းမျိုး၊ ခုနစ်မျိုးဟူ၍ လမုတ်လျက်ယူ၊ ၎င်းအားလုံးကို သုံးပဲစီ၊ ပေါင်း- အားလုံး အလေး၊ ခုနစ်ရက်သားသမီးတို့ ကိုယ်ဝန်ဆောင် မစင်၊ ကိုယ်ဝန်ရေနှင့် ခုနစ်ထပ်ကြိတ်လျက် အမှုန်ပြု၊ ခြေကစ၍ ခေါင်း

တိုင်အောင်မူတ်း သင်းတို့ အရပ်နှင့်တကွကြ၏။ သုံးနှစ်မျှပင်သာ အရပ်ဖြစ်စေကာမူ ပေါ်ရသည်ဟူ၍ သုဒ္ဓိဗ္ဗရှင်ရသေ့ဆို၏။ အရပ် ဖော်ဆေး။

ထိုတွင်တိုက်ဆေးပြုလိုလျှင် ၎င်းတွင် ပျံပေါင်၊ ၃၀-ထည့် လျက်တိုက်၊ တိုက်ဆေးပြုသည်တွင် မဟာဂါနက်ထည့်၊ မာလိကာ လည်းထည့်၍ ဝမ်းနှုတ်ဆေးပြု၊ မျက်စင်းဆေးပြုလိုသော် မာလိကာ ကိုပယ်၍ ထိုအရာကို လင်းတစားကျင်း၊ အရက်နှင့် ကြိတ်လျက် မျက်စင်းခပ်၊ စုန်းမျက်လုံးကန်း၏။ မယုံသော် စုန်းစာကျေးသည့် ခွေးကိုတမ်း၍ခပ်၊ စုန်းမျက်လုံးကန်း၏။ အိပ်တွင်ပါက အဖန် တလဲလဲကြည့်လေမှ သူ့နာသည်ဆေးကို ဖျက်တတ်သည်။ ဖျက် ကြောင်းကား၊ လက်ဝါးခြင်း ပွတ်သည်။ စဖိုလယ်ပျာကိုယူ၍ လတ်ဝါးတွင်ပွက်လျက် မီးသွေးနှင့် ကျောက်ပြင်တွင် အရပ်ခရား သည်းမိမိဝတ်သော ခါးကျိုးကိုလှည့်သည်။ ဆံထုံးပြေသည်။ မိမိအင်္ဂါ ဇာတ်ကို လက်ဝါးနှင့်ပွတ်သည်။ ဤသို့ပြုခြင်းသည် ဆေးပျက်ခြင်း အကြောင်းတည်း။

၃၃။ ဆင်ကွန်းဆေးစသည်တို့ကိုပြုခြင်း

ပြုသီဒါးရက်ဖြစ်စေ၊ ရှမ်းရက်ဖြစ်စေ၊ တရက်ရက်ကြိုလျှင် တန်ချုပ်ဖြူကို ဆန်ဘလင်ပန်း၊ ငါးပိငါးကျပ်၊ ဆားငါးကျပ်၊ ဆီ ငါးကျပ်နှင့်ပူဇော်၍ တူးရမည်။ ဆေးမြစ်ကိုယူပြီးလျှင် ဆန် ဆား၊ ငါးပိကို တွင်းထဲကိုထည့်၊ မဖို့နှင့်ထားကဲ့၊ ငရုပ်နိုင်ခြင်း၊ အရက် နှင့် ကြိတ်ရမည်။ တမတ်သားချိန်၍တိုက်၊ မြစ်ခြင်းပြီး၏။

၃၄။ တနည်းဆင်ကွန်းဆေးကိုပြုခြင်း

ပြုသီဒါးရက်၊ ရှမ်းရက်၊ သမားညိုရက်၊ တရက်ရက်ကြို လျှင် ရွှေငွေ လက်စွပ် ပုတီး လေးမျက်နှာတင်၍ သံသပ်ပင်ကိုတူး အတက်မပေါ် နှိုင်းအောင်ယူ၊ ဆေးတမတ်၊ ငရုပ်နှင့်လုံး၊ အယက် ရရာနှင့်ကြိတ်၊ လူနာကို လူကောင်းကျေစေ ကြပ်ကြပ်တည်းတည်း။

ဘက်လျက်နေစေ၊ ကြိတ်သရွေ့ ဆေးကုန်အောင် လူကောင်းကို တိုက်၊ ၎င်းအတိုင်း သုံးကြိမ်တိုင်အောင်တိုက်၊ နေ့ခြင်းတိုက်လေ၊ မညွန့်လျှင် ဆင်ကွန်းကို မရိုးပေနှင့်၊ ဆေးကူးမြစ်ခြင်းပြီး၏။

၃၅။ တနည်းလည်း ဆင်ကွန်းဆေးကိုပြခြင်း

သမားဖြူရက်၊ သမားညိုရက်၊ စခန-အင်္ဂါလက္ခဏာနေ့တွင် တောမဲပင်ကို ရွှေခွေပုံတီးလက်စွပ် လေးမျက်နှာ ဆန်ပန်းကွမ်း ဆေးလက်ဘက်တင်၍ တူးရမည်၊ ငရပ်တလုံး ဆေးတမတ်၊ သူနာ ကို ရင်ခွင်နှိုက်ပိုက်လျက် လေးစုတစု လူကောင်းကိုတိုက်၊ ၎င်း နည်းတူ နေ့ခြင်းကုန်အောင် တိုက်လေ၊ မညွန့်လျှင် ဆင်ကွန်းကို မရိုးလေနှင့် ဆေးကူးမြစ်ခြင်းပြီး၏။

၃၆။ တနည်းတုံ ၎င်းဆင်ကွန်းဆေးကိုပြခြင်း

သမားဖြူရက်၊ သမားညိုရက်၊ ရက်ကန်းကြံသောလက္ခဏာ နေ့တွင် ကွမ်းဆေး လက်ဘက် ဆီမီးပူဇော်၍ လက်ပြန်နေလျက် တအောင့်တည်းပါအောင် ရွှေတံတိုင်းပင်ကို နှုတ်ရမည်၊ ငရပ် တလုံး ဆေးတလုံးတမတ်၊ တစက်ရှေ့နှင့်ကြိတ်၊ ထက်ဝက်မှန်လှ အောင်ခွဲ၊ တဝက်ကို သူနာအားတိုက်၊ တဝက်ကို တိုက်သူကသောက် ရမည်၊ ဆေးကုန်လှည့်လျက်သောကံ၊ မြစ်ခြင်းပြီး၏။ ဆောင် လက်ဖွဲ့မှာ နောက်၌ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လတ္တံ့သတည်း။

၃၇။ ကုလအဋ္ဌာမည်သောဆေးခမန်နည်းကိုပြခြင်း

သမန်းကျားနက်၊ ကန်ကျပ်နက်၊ မဟာဂါနက်၊ ကျွန်းနက် ကန်ကူဆဲနက်၊ သန္တာန်နက်၊ ပျံပေါင်းသုံးဆယ်၊ တိုက်ပေါင်း သုံး ဆယ်၊ ခုနစ်ရွာ သင်းချိုင်းကလူရိုး၊ ရွာလယ်အမဲရိုး၊ ရွာလယ်ကျီ ပွေ၊ တံဘားဦးမြေ၊ သုံးရွေးစီပေါင်း၍ ညက်စွာကြိတ်၊ ဘီလူး မဝမ်းတွင်းသို့သွတ်၊ စနေသမီး သင်္ဂြိုဟ်သည့် ထင်းကုလားနှင့်

သင်္ဂြိုဟ်သည့်အတိုင်း မပျက်မကွက်ရအောင် အားလုံးရစေရမည်။
 ၎င်းကို ညက်စွာကြိုက်၊ အရက်ကောင်းအောင်းနှင့်တိုက်၊ ခွက်မှာ
 ဘီလူးမဦးခေါင်းကို ခွက်ပြု၍ ကျားမုတ်ဆိတ် တပင်အလေးတိုက်၊
 နတ်ကဝေမြောက်စုန်းနှင့် မုဆိုးအတတ်၊ ခေါင်းစုန်းနှင့် တင်
 အတတ်၊ အိမ်တလိမ့် စုန်းနှင့် တောင်သူအတတ်၊ ၎င်းမှတစ်ပါး
 အတိုက်မျိုးဟူသမျှကိုပင် နိုင်၏။

ဆိုခဲ့ပြီးသော စက်ဖြတ်ဆေးစုတွင် ကြိုက်နှစ်သက်ရာကောက်
 ၍ မီးထွန်းလျက် တိုက်လေ၊ ၎င်းနှင့်မှ မချမ်းသာသော် လေးကျွန်း
 ဆေးကို ဆီမီးထွန်းလျက် တိုက်၊ ထိုမှတစ်ပါး ဆိုခဲ့ပြီးသော စက်
 ဖြတ် မျက်စဉ်းကို ကြိုက်နှစ်သက်ရာ ကောက်၍ မျက်စဉ်းခပ်လေ၊
 ပြီးမှ ကာလသုတ်ဆေးကို တိုက်ရမည်။

၃၀။ နပတပ် ဆေးဘော်နည်းကို ပြခြင်း

တနင်္ဂနွေ- အင်္ဂါရက်ကခန်း ကြုံသောနေ့တွင် ရွှေငွေပုတီး
 လက်ဝပ်လတ်စားတင်၍ ဆီမီးပန်းပေါက်ပေါက်ကို ပူဇော်ပြီးလျှင်
 မျက်နှာပန်းပင်ကို တူး၊ ဆေးမြစ် တချမ်းကို ဆေးမြစ်ယူရာတွင်
 ဆက်ခဲ့လေ၊ တချမ်းကိုယူခဲ့၍ ဆေးတမတ်၊ ငရုပ်တလုံး အရက်နှင့်
 ကြိုက်၊ သုံးစုမှန်လှအောင်ချိန်၊ တစုကိုတိုက်၊ ထိုနည်းနှင့်နှင့် နေ့ခြင်း
 ကုန်အောင် တိုက်လေ၊ နပတပ်ဆေးမြစ်ခြင်း ပြီး၏။

၃၁။ တနည်း-နပတပ် ဆေးဘော်နည်းကို ပြခြင်း

တနင်္ဂနွေနေ့ ရက်ကခန်း ကြုံသော လကွယ်နေ့နိုက် ရွှေငွေ
 လက်စွပ် လေးမျက်နှာတင်၍ ဆန်ပန်းလက်ဘက်တင်လျက် ပူဇော်
 ပြီးလျှင် သစ္စာပန်းဥကို တူး၊ ငရုပ်တလုံး ဆေးတမတ် အယက်
 တစတ် လက်ဖြန့်ရေ တခုခု ရရာရေနှင့်ကြိုက်၊ အကုန်ဖျော်၊ သူနာ
 ကို လူကောင်းကျောကဖက်လျက် နေစေပြီးလျှင် လူကောင်းကို
 လက်ဖြန့်တိုက်လေ၊ ဆေးကူးမြစ်ခြင်း ပြီး၏။

၄၀။ တနည်းလည်း နပတပ်ဆေးဘော်နည်းကို ပြခြင်း။

တနဂ်န္တေ ရက်ကာနိုး ကြုံသော လကွယ်နေနှိုက် ဆီဖီး
လေးတိုင်၊ ပန်းလေးခက်၊ ကွမ်းလေးရာ၊ လက်ဘက် လေးထုပ်၊
ရွှေငွေပုတီးတင်၍ မွန်းတဉ်မတ်မတ်တွင်စ၍ ရှင်မတက်ကြီးကို တူး
ရမည်။ ငရုပ်တလုံး ဆေးဘမတ် အယက်နှင့်ကြိတ်၊ လေးစုမှန်အောင်
ခွဲ၍ထား။ သူ့နာကို ရင်ခွင်ထက်ပိုက်လျက် လူကောင်းကို အယထီ
နှင့် ခွက်ချင်းပြီးအောင်တိုက်၊ ဆေးကူးမြစ်ခြင်း ပြီး၏။ ဆောင်
ဆေးလက်ဖွဲ့မှာ နောက်နှိုက် ထင်ရှားလတ္တံ့ သတည်း။

၄၁။ ကာလသုထ် ဆေးဘော်နည်းကို ပြခြင်း။

နဂါးပါးမျဉ်းလေးရွှေ၊ နဂါးမြီးပျားလေးရွှေ၊ နဂါးချွတ်
လေးရွှေ၊ ရှားပင်ပျိုမြစ် လေးရွှေ၊ တောင်သူကြီးစပါး လေးရွှေ။
လယ်စပါးအလိုကျေလေးပါး၊ ယာသူတို့ကြာသည့် နထိစဝါး လေး
ရွှေ။ ကျောက်ပျံ၊ ရှားပျံ၊ လက်ပံပျံ၊ နတ်ယကာပွဲနှင့် ယူရမည်။
အိုမိမခေါင်ချေးလေးရွှေ၊ လှေခါးသုံးထစ် အောက်ကွမြေ လေး
ရွှေ၊ အစိမ်းသေ ခေါင်းခွံ လေးရွှေ၊ လေးကျွန်းမြေ လေးရွှေ၊
အထိစရရှိသည့်မြေ လေးရွှေ၊ အထိကရ တောင်ဘို့မြေ လေးရွှေ၊
အထိစရနတ်ကြီးအောက်ကွ မြေလေးရွှေ၊ အထိကရ လယ်ကြမ်း
မြေလေးရွှေ၊ ခနောက်စိမ်းလေးရွှေ၊ ရှမ်းခိုလေးရွှေ၊ ဆေးဒါနံ၊
လေးရွှေ၊ အထိကရသစ်ငုတ်ကြီးမြစ်လေးရွှေ၊ တံတားဦးမြေ လေး
ရွှေ၊ လမ်းဆုံမြေ လေးရွှေ၊ ကန့်လေးရွှေ၊ ကြက်ဥတစ်လစ်သေ
လေးရွှေ၊ ခွေးချေးလေးရွှေ၊ ရထားဝင်ရိုးတစ်လစ်ကြီးလေးရွှေ၊
စမြင်းတိုင်လေးရွှေ၊ ခုနစ်ရွာက သင်းချိုင်းလူရိုးလေးရွှေ၊ ခုနစ်
ရွာ သိမ်မြေ လေးရွှေစီ၊ ခုနစ်ရက်သား ကျင်ငယ်စုန်ရာမြေ လေး
ရွှေ၊ ခုနစ်ရက်သားစီးသည့် ဘိနပ်စုတ် လေးရွှေ၊ ခုနစ်ရက်သား၊
ဆောင်းသေခ မောက်စုတ်လေးရွှေစီ၊ ခုနစ်ရက်သား၊ စားသည့်
တပူဖတ် လေးရွှေစီ၊ မီးနေထမီ လေးရွှေ၊ ကျားခေါင်းလေးရွှေ၊
နွားတင်ကျ လေးရွှေ၊ နွားတင်အုံချေး လေးရွှေ၊ နွားမြီးသုတ်
လေးရွှေ၊ ကုန်သည်အိပ်စုတ်လေးရွှေ၊ မုဆိုး လေးရွှေ၊ မြား လေး

ရွှေ၊ မုဆိုးလေးဖြား လေးရွှေ၊ လေးနောက်ဖြာ၊ လေးရွှေ၊
 ဇလပ်နီလေးရွှေ၊ ပုဏ္ဏရိပ်လေးရွှေ၊ တံဆောင်းတိုင်ဖြားလေးရွှေ၊
 မိုးကြိုးပစ်သစ်သား လေးရွှေ၊ ခေါဆိုးလေးရွှေ၊ ရေလုံအိုး လေး
 ရွှေ၊ ခုံပင်လယ်တိုင်ဖြား လေးရွှေ၊ ကုန်သည်တူကဲ့ လေးရွှေ၊
 ပိုက်စုတ်ကွန်စုတ် လေးရွှေစီ၊ စမ့်နက်၊ သူငယ်ချက်တပ်၊ ဤဆေး
 အားလုံးကိုပေါင်း၍ ဆယ်စုပြု၊ တစုံအလေး တောင်ပိုင်းမြ၊ တစု
 အလေး ငရုပ်ပျံ၊ တစုအလေး ကန္တခိုမြစ်၊ တစုအလေး ကျား
 ကိုက်ခဲလျက် ကျားစားသည့်အမဲ၊ တစုအလေး ကြောင်စားသည့်
 ထမင်း၊ တစုအလေး စုန်းစားသည့်ထမင်း ထည့်လေး၊ ဤကာလ
 သုတိဆေးကို မုန့်အောင်စု၊ အသတ်မရှိသော ရသေ့လေးပါး
 အလည်တွင်ကြိတ်၊ ကွမ်း လက်ဘက် ပန်းပေါက်ပေါက် တံဆေးခင်
 ထီး၊ ပူဇော်လေး၊ နဂါးဦးခေါင်းခွက်နှင့်တိုက်၊ ခြောက်ရွေးကစ၍
 ဆယ်ရွှေတိုင်အောင် တိုက်လေ၊ စုန်းမျိုးခုနစ်မျိုး အတတ်၊ နတ်
 ကဝေမြောထံသော စုန်းနှင့် မုဆိုးအတတ်၊ ခေါင်းစုန်းနှင့် တငါ
 အတတ်၊ အိမ်တလံမိစုန်းနှင့် တောင်သူကြီးအတတ်၊ နတ်စုန်းတိုက်
 တောင်သူတိုက်၊ ကုန်သည်တိုက်၊ ရွာသူတိုက်၊ ကျားတိုက်၊ သစ်
 တိုက်၊ ကြောင်တိုက်၊ ခွေးတိုက်၊ မြွေတိုက်၊ ကင်းတိုက်၊ တောင်
 တက်တိုက်၊ အတိုက်မျိုး၊ အဖျက်မျိုး၊ အာယုစုန်းလွန် ငြိတ်မတောင်း
 နှင့် စက်ထိသမျှတို့ ခံနိုင် ပြေပျောက်သတည်း။

၄၂။ ကဝေမြောက်စုန်းဆေး ဘော်နည်းကိုပြခြင်း

မိုးနံ့ပျံကို တနင်းလာနေက လေးထောင့်၊ စာစူးဝါးစိုစို၍
 ဝင်းသုံးထပ်ကာ၊ ဆီမီးလေးတိုင်း ပန်းလေးခက်၊ ရွှေရည်ငွေရည်
 ပူဇော်ခဲ့၍ အင်္ဂါနေ့ နေဝန်းပေါ်မှ တူးရမည်၊ တူးရာကို ရွှေရည်
 ငွေရည် သွန်းလောင်းခဲ့၊ ငရုပ်တလုံး၊ ဆေး ၅-မူ၊ အယက်နှင့်
 ကြိတ်၊ အကုန်တိုက်လေ၊ မြစ်ခြင်းပြီး၏။

ခြင်းနှင့်တိုက်လေ၊ သူ့နာကို လူကောင်းကျောက် ဘယ်၍နေစေရမည်၊ ငါးမူးချိန်ပြီးလျှင် လူကောင်းကိုတိုက်၊ ဆေးကူးမြစ်ခြင်း ပြီး၏။

၄၇။ တနည်းလည်း ရှာသမီးဆေးဘော်နည်းကိုပြခြင်း

တနင်္ဂနွေပြဿဒါးကြုံသောနေ့တွင် ခင်ပုတ်ချည်ပင်ကို နှပ်နှပ်စင်း၍ မီးနှင့်တိုက်၊ တနင်္ဂနွေပြဿဒါးကြုံသောနေ့မှ ရွှေငွေကျောက်သံပတ္တမြားထားလှံတို့ကို လေးမျက်နှာတင်လျှာကံ ကွမ်းလေးရာ၊ လက်ဘက်လေးထုပ်၊ ငှက်ပျောလေးဘီးစီတင်၍ နေဝင်ကိုတူး၊ ငရုပ်နိုင်ခြင်း၊ အယဏ်နှင့်ကြိတ်၊ သူ့နာကို ရင်ခွင်ထက်ထားပြီးလျှင် ငါးမူးချိန်၍ လူကောင်းကိုတိုက်၊ ဆေးကူးမြစ်ခြင်း ပြီး၏။

၄၈။ ဇော်ဂနီဆေးဘော်နည်းကိုပြခြင်း

တနင်္ဂနွေ အင်္ဂါလကွယ်ကြုံသောနေ့တို့တွင် ကုက္ကိုပင်ကြီးအောက် ပေါက်ရောက်သော ကုက္ကိုပင်ငယ်ကို ရေလုံအိုးကဲ့စွပ်၍ ထား၊ တစပုဆိုး အပေါ်ကမိုးဖော်၊ ပြဿဒါးကြုံသောနေ့မှ ထမင်း၊ မုန့်ကြော်၊ ငါးကြော်၊ ကွမ်းလက်ဘက်၊ ငွေတင်၍ ၎င်းရေနှင့်ပင် တိုက်လေ၊ မြစ်ခြင်းပြီး၏။

၄၉။ တနည်းဇော်ဂနီဆေးဘော်နည်းကိုပြခြင်း

အင်္ဂါ စနေလကွယ်နေ့ကြုံသောနေ့တွင် ရှာ၊ ပျံကို မီးလေးတိုင်၊ ပန်းလေးခက်၊ ကွမ်းလေးရာ၊ လက်ဘဏ်လေးထုပ်၊ ထဘီပုဆိုး ကောင်းစွာတင်၍တူး၊ ငရုပ်နိုင်ခြင်း အယဏ်တောင်းနှင့်ကြိတ်၊ အယက်နှင့်ပင်တိုက်၊ သူ့နာကို ရင်ခွင်ထက်တင်ထား၍ ငါးမူးချိန် မုန့်မှန်တိုက်၊ ဆေးကူးမြစ်ခြင်းပြီး၏။

၄၃။ တနည်း ကဝေမြောက်စုန်းဆေး ဘော်နည်းကို ပြခြင်း

ကလိမ်ပင်ကို ဖြတ်လျက် ရေလုံအိုး လည်ပင်းနှင့်စွပ်၊ ရပ် စောက်ထဘီ အုပ်လျက်ထား၊ အင်္ဂါနေ့နေ့ဝန်းပေါ်လျှင် ရွှေရည် ငွေရည် ပန်းပေါက်ပေါက် ကွမ်း ဆေး လက်ဘက်တင်၍ တူးရမည်၊ ငရုပ်ခုနစ်လုံး၊ ဆေးငါးမျိုးကို ထယက်နှင့် ကြိတ်ပြီးလျှင် တိုက်၊ သူနာကို လူကောင်း ကျောက ဘက်လျက် နေစေရမည်၊ လူကောင်းကို ၎င်းဆေးအကုန်တိုက်၊ ဆေးကူးမြစ်ခြင်းပြီး၏။

၄၄။ တနည်းလည်း ကဝေမြောက်စုန်းဆေး ဘော်နည်းကိုပြခြင်း

တနင်းလာနေ့က စစ်သိန်ပြန်ကို မိန်းမ ဝတ်စားတန်ဆာ ဖုံလင်အောင် ဝတ်စား၍ထား၊ ချည်ဝင်နှင့် ၃-ထပ်ရုံ၊ ရွှေရည် ငွေရည် ပူဇော်ခဲ့ရမည်၊ အင်္ဂါနေ့ နေထွက်မှ တူးရမည်၊ နေဝန်း၊ ပေါ်မှ ဖြတ်၍ယူ၊ ငရုပ် ၇-လုံး၊ ဆေးငါးမျိုး၊ အယက်နှင့် ကြိတ် ပြီးလျှင် တိုက်၊ သူနာကို ရင်ခွင်ထက်ထား၍ ခွက်ကိုနောက်လှန်၍ ချ၊ ဆေးကူးမြစ်ခြင်းပြီး၏။ ဆောင်ဆေးလက်ဖွဲ့မှာ နောက်နှိုက် ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လတ္တံ့ သတည်း။

၄၅။ ရွာသမီးဆေးဘော်နည်းကိုပြခြင်း

ပြဿဒါးကြုံသောနေ့ရက်တွင်၊ ပြည့်ဇင်ပျံကို ဆန်တခုကို ချက်သည့်ထမင်း၊ မုန့်ဆဲ ငါးရှက်၊ တွမ်းဆဲ ငါးရာ၊ ရွှေခေ့ထားလုံ တင်၍ နေဝန်းပေါ်လျှင်တူး။ ငရုပ်နိုင်ခြင်း အယက်နှင့်ကြိတ် ငါးမျိုးစီအယက်နှင့်ကြိတ်ပြီးလျှင်တိုက်။ ရွာသမီးဆေးမြစ်ခြင်း။

၄၆။ တနည်းရွာသမီးဆေးဘော်နည်းကိုပြခြင်း

ပြဿဒါးကြုံသော လကွယ်နေ့တွင် ခဲစပ်ပင်ကိုစီး၍ မီးတိုက်၊ ပြဿဒါးကြုံသောနေ့မှ ရွှေခေ့ထားလုံတင်၍ တူးရမည်၊ ငရုပ်နိုင်

၅၀။ တနည်းလည်း ဇော်ဂနိဆေးဘော်နည်းကိုပြခြင်း

စနေ လက္ခယံကြံသောနေ့တွင်မရိုးပျံကို လက်ဘက်ဟင်၍တူး
ရမည်။ ငရုပ်နိုင်ခြင်း အယက်ကောင်းနှင့်ကြိတ်၊ လူ့နာကို လူ
ကောင်းကျောက် ဘက်လျက်နေစေ၊ ငါးမူးချိန်မှနီမှန်နှင့် လူ
ကောင်းကိုတိုက်၊ ဆေးကူးမြစ်ခြင်းပြီး၏။

၅၁။ ရွာသူဆေးဘော်နည်းကိုပြခြင်း

စနေအင်္ဂါလက္ခယံကြံသောနေ့၌ နေဝန်းပေါ်လျှင် ထချက်
တည်းနှင့် ပြတီအောင် ခရမ်းကစော့ပင်ကိုမုန်း၊ မတ်မတ်တည့်
သောအခါမှ ကွမ်းလက်ဘက်၊ မုန့်ဖြူ၊ ထမင်းဖြူ ပူဇော်လျက်တူး။
အမြစ်တချောင်းကို မပြတ်စေနှင့်ဦး၊ နေဝင်လျှင် ချိပင်ပါမည်ဟူ၍
ဆိုလျက် ပြန်လာကဲ့ရမည်။ နေဝင်သောအခါ တအောင်တည်း
နှုတ်လေ၊ မြေဝင်ဟူသမျှကိုဖြတ်လျက် ယူခဲ့ရမည်။ အရေးကြီးလှမှ
သာ လတ်တဆစ်လောက်ကို ငရုပ်နိုင်ခြင်းနှင့် အယက်ဘက်စပ်
ကြိတ်၊ သုံးစုစုလျက် တစုကို အယက်ကောင်းနှင့်တိုက်လေ၊ မညံ့
သော် တစုကိုထပ်၍တိုက်၊ ဤသို့မညံ့သော် တစုကိုထပ်၍တိုက်၊
မညံ့သော် ရွာသူကို မရိုးသေနှင့်၊ ကိုယ်မှုဖြစ်မှ တခါတည်း တိုက်
ရာ၏။ ဆေးမြစ်ခြင်းပြီးသတည်း။

၅၂။ တနည်း ရွာသူဆေးဘော်နည်းကိုပြခြင်း

ပြဿဒါးစနေ လက္ခယံနေ့ ကြံသောနေ့တွင် အောင်မဲ့ဖြူ
ပင်ကို နေဝန်းပေါ်သည်နှင့် တပြိုင်နက် တချက်တည်း ပြတ်
အောင်ဖြတ်၊ ရပ်စောင့် ထဘီအုပ်လျက် ထားခဲ့လေ၊ နေအစီတရဖီ
နေဝန်းပေါ်မှ ကွမ်း ၁၇-ရာ၊ ပန်း ၁၇-ညွန့်၊ ပေါက်ပေါက် ၁၇ပွင့်၊
မုန့် ၁၇-ရှက်ပူဇော်ပြီးမှတူးလေ၊ တချက်တည်းပါအောင် နေအစီ
ပြန်နှုတ်၊ ပူဇော်သည့် ကွမ်း ပန်း၊ မုန့်ပေါက်ပေါက်တို့ကို တွင်းထဲသို့

သွတ်၍ ဖြိုကွဲရမည်။ တနင်္ဂနွေနေ့ကို လက်တဆစ်၊ တနင်းလာနေ့ကို လက်နှစ်ဆစ်၊ အင်္ဂါနေ့ကို လက်သုံးဆစ်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ကို လက်လေးဆစ်၊ ကြာသပတေးနေ့ကို လက်ငါးဆစ်၊ သောတကြာနေ့ကို လက်ခြောက်ဆစ်၊ စနေနေ့ကို လက်ခုနစ်ဆစ်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှန်းလွှဲကို လက်ရှစ်ဆစ်၊ ငရုပ်ဘလုံး အယက်နှင့်ဖြစ်စေ၊ ရေနှေးနှင့်ဖြစ်စေ တခုခု ရရာနှင့် ကြိတ်၊ သူနာကို လူကောင်း ကျောက်ဘက်လျက် နေစေရမည်၊ လူကောင်းကိုတိုက်၊ ခွက်ကိုနောက်လှံ၍ လူနာပေါ် သို့ချပစ်ရမည်၊ မည်လျှင် ရွာသူကို မရိုးလေနှင့်၊ ဆေးကူးမြစ်ခြင်း ပြီး၏။

၅၃။ တနည်းတူရွာသူဆေးဘော်နည်းကို ပြခြင်း

စနေအင်္ဂါလကွယ်ကြိုသောနေ့တွင် နှားငုတ်ပင်ကို တလင်းတပျက် လှည်းပြီးလျှင် ဆေးမှန်ကို ၁ ရက်နေ့ နေ့ဝန်းပေါ်လျှင် ချီပင့်ပါမည်ဆိုကဲ့၍ တိတိမန်ပြီးမှ ဆေးပင်ခလေးထောင့် လူနေသာအောင် တစူးဝါးစိုက်လျက် ချည်မြှင်နှင့် ၎င်းအပင်ကိုကာ၍ထားကဲ့ရမည်၊ မိုးသောက်ရောက်သောအခါတွင် ဆန်တခုကိပ်ချက် ထမင်း၊ ဆီဆမ်း နှမ်းဆားလျော်ဖြူး၍ ပူဇော်ပြီးလျှင် ဟောင်းလုံး ကုန်အောင် တူးရမည်၊ ဆေးဒါန်း၊ ငရုပ် ၇ လုံး၊ အယက်ရေနှေး၊ တစ်လီလက်ပြန်ရေ တခုခု ရရာရေနှင့်ကြိတ်၊ သူနာကို ရင်ခွင်ထက်တင်၍ ထား၊ လူကောင်းကို ကြိတ်သမျှ ကုန်စင်အောင်တိုက်၊ ရင်ခွင်ပိုက် ဆေးမြစ်ခြင်း ပြီးသတည်း။

၅၄။ တနည်းတူရွာသူဆေးဘော်နည်းကို ပြခြင်း

စနေအင်္ဂါလမကွယ်မီ ညညှဉ်းက ဇင်ရွေးဖြူကို အပင်ရင်းက ကြပ်ကြပ်ဖြတ်၊ ဆေးမှန်းကို နက်ဖြန် နေမှန်းတည့်မှ ချီပင့်ပါမည် ဟူ၍ဆိုလျက် နှားစုတ်ပင်နည်း တူစွာပူဇော်၍ ဤအချိန် ပူဇော်ပါမည်၊ တစ်ဘဝါး မကြွပါနှင့်ဟု ပန်းပေါက်ပေါက်ကတော့ပြီးမှ ဆေးပင်ခလေးထောင့်တွင် အပ်တစင်းစီ နက်ခဲပြီးလျှင် လကွယ်နေ့

မုန်းဘည့်မှာ နွားစုတ်ပင်နည်းအတိုင်း တူး၊ ပူဇော်ပြီးလျှင် တူးဖော်လေး ဆေးတကျပ်၊ ငရုပ်တလုံး ရရာရေနှင့်ကြိတ်၊ ၄ စုမှန်လှအောင်စု၊ တစုကို အမှန်ချိန်လျက် သူနာကိုတိုက်၊ တစုကိုတိုက်သူပင် သောက်ရ၏။ ထိုနည်းတူစွာ ဆေးလေးစုကုန်အောင်တိုက်၊ ခွက်လှည့်သောက်စေ မြစ်ခြင်းပြီးသတည်း။

၅၅။ ဆောင်ဆေးဘော်နည်းကို ပြခြင်း

စနေအင်္ဂါ လကွယ် ပြသဒါ၊ နေ့တွင် ထိကရုံးပင်ကို ကွမ်း၊ လက်ဘက် ဆန်ပန်းပူဇော်ပြု လျှင်တူး၊ ယောက်ကျားကို လက်ယာ လက်ညှိုးနှင့် တိုင်း၍ (၇) ဆစ်ဆောင် မိန်းမကို လက်စွဲလက်ညှိုး၊ နှင့် တိုင်းပြီးလျှင် (၇) ဆစ်ဆောင်၊ လူကြီးလူငယ်တို့ ကိုယ်နှင့်မြဲစေ၊ ရွာသူအဖရိုသော စုန်းမျိုးတို့သည်မတမ်းဝံကုန်၊ ။ ဤကားဆောင်ဆေးမြစ်ခြင်းပြီး၏။

၅၆။ ပယောဂ ဆောင်လက်ဖွဲ့ကို ပြခြင်း

အရှံလေယျတု၊ ဇေယျတု၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဓမ္မေ၊ သံသေ၊ အဟံ နာမိ၊ ငွေပြားတွင် ဤဂါယာကို (၃) ကြောင်းစေ အောင် ပြုသစွာ ရေး၍ လက်ဖွဲ့လုပ်လျက်ဆောင်၊ ပယောဂဟူသမျှတို့ မတတ်နိုင်ကုန်၊ ဆီမိအောက် ကြိုးတမ်းအောက်ကိုရှောင်၊ လက်ဖွဲ့အကျိုး (၁၀၀၀) ပြီး၏။

၅၇။ ပယောဂ မှန်မမှန်ကို သိရာသည်ကိုပြခြင်း

သူနာတို့နှိုက် မီးညောင်ခါးဆစ် မနေမသာ တရှိန်ရှိန် ပူသော် ရွာသူဟူ၍ သိရ၏၊ မီးညောင်ခါးကျိုးပူလျက် ခွေးတပြိုက် ပြိုက်ထွက်လျှင် ဆင်ကွန်းဟူ၍ သိရ၏။ မီးညောင်ဆီးစ နှစ်ချက်

ပူလှိုင် နပတပ်ဟူ၍ သိရာ၏၊ မီးညောင်းဆီးစ နှစ်ချက်ပူ၍ ချွေ၊
 တပြိုက်ပြိုက်ထွက်လျှင် စုန်းဟူ၍ သိရာ၏၊ ဆီးစ ရင်ပတ် ပူလျက်
 ကိုယ်လုံးလျှင် ရွာသမီး ဟူ၍ သိရာ၏၊ ဆီးစ ရင်ပတ် ပူလျက်
 ကိုယ်၍ ချွေ၊ တပြိုက်ပြိုက် ထွက်လျှင် ဇော်ဂနီ ဟူ၍ သိရာ၏၊
 မီးညောင်း ရင်ပတ်ခါးချိုးနဖူး လေးချက် ချွေ၊ မထွက်ဘဲ ပူလှိုင်
 အရှေ့လှိုင်လျှင် ကဝေမြောက်စုန်းဟူ၍ သိရာ၏၊ ဤအပိုင်းအခြား
 လေးပါးကို သမားတို့ မှတ်ကုန်ရာ၏။

၅၈။ သူပြုဆေးဘော်နည်းကိုပြခြင်း

သုံးပန်လှကို အင်္ဂါလပြည့်နေ့ကြိုမှ၊ တနင်းလာနေ့ကဆိုခဲ့ပြီး
 သော အတိုင်းဆေးပင်ကို ပူဇော်ဘိတ်မနီ၍ထား၊ အင်္ဂါနေ့ နေ
 ဝန်းပေါ်မှ ဆိုခဲ့ပြီးသောအတိုင်း ဆေးပင်ကိုမြောက်က နေလျက်
 တူးလှေ၊ ဆိုခဲ့ပြီးသော အတိုင်းပင် ဆေးမြစ်ကိုဖြတ်၊ ရှေးနည်း
 မြေတို့လေ၊ ရှေးနည်း ငရုပ် (၇) လုံး ဆေးတမူးသာ၊ ရရာရေနှင့်
 ကြိတ်၊ သူ့နာကို လူကောင်းကျောထ ကြပ်ကြပ်ဘက်လျှာ နေ
 စေ၊ တစူးဝါးကျည်တောက်ပျံ့ခွက်နှင့် လူကောင်းကိုတိုက်လေ၊
 ခွက်ကို နောက်လှန်၍ချလိုက်၊ သူ့နာက အောင်စေ၊ ဆေးတိုက်
 သူက ဟိန်းချစေ၊ ဆေးမတိုက်မီက သင်၍ထား၊ သူပြုဆေးမြစ်ခြင်း
 ပြီး၏။

၅၉။ တနည်းသူပြုဆေးဘော်နည်းကိုပြခြင်း

နရံပင်ပျိုကို စနေပြည့်ခါး လပြည့်ကြိုသောနေ့ကို သောက်
 ကြာနေ့က ဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းအတိုင်း ဆေးပင်ကို ပူဇော်ပြီးလျှင်
 ထား၊ စနေနေ့ နေဝန်းပေါ်မှ ဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း၊ မြောက်
 အရပ်က နေစေ၍ တူးရမည်၊ ဆိုခဲ့ပြီးသည့် နည်းအတိုင်း ဖြတ်၊
 ဆက်၍ မြေတို့မြေတို့လေ၊ ငရုပ် (၇) လုံး၊ ဆေးတမူး၊ ရှေးစီရင်

သည့်အတိုင်း စီရင်ပြီးလျှင် ကြိတ်လေ၊ သူ့နာကို ရင်ခွင်ထက်တင်၍
တိုက်မြဲခွက်နှင့်တိုက်၊ ရှေးနည်းပင် နှစ်ယောက်တူဆိုလေ၊ သူပြု
ဆေးမြစ်ခြင်းပြီး၏။

၆၀။ ပယောဂဟူသမျှလွတ်ကင်းရန် အစီရင်ကိုပြခြင်း

ပျံပေါင်း (၃၀) ပြည့်အောင်စု၊ ကြိတ်ပေါင်း (၃၀) ပြည့်
အောင်စု၊ လင်းလေ၊ သစ်တက်လင်းလေ၊ လင်းလေစုန်း၊ တစပျဉ်၊
ဆယ်ရွာမြေနှိုက်တောင်ပျံညွန့် ဆယ်ရွာလယ်မြေနှိုက် စိုက်သောပုပ္ဖ
ကြယ်တိုင်၊ ဆယ်ရွာမြေနှိုက်ရှိသော တောနတ်စင် အနီးလမ်း၊
ဆယ်ရွာမြေနှိုက် စိုက်သောတစူးဝါး၊ ဆယ်ရွာမြေနှိုက် ရှိသော
သင်းချိုင်းက လူဦးခေါင်းခွန်၊ ငါးမူးစီးပေါင်း၊ သင်္ဘောစေ့ပျက်၊
ပုံးရည်နှင့်ကြိတ်၊ အညက် ပြု၍လှမ်း၊ သင်္ကြံတက်သည့်နေ့ လူကြီး
လူငယ် ခေါင်းဆေးလေ၊ ပယောဂ ဟူသမျှတို့ရှင်း၏။ စန်းလွန်း
မခိုင်၍ယိုင်သော်၊ ဇာတာယိုယွင်းသော်၊ ရွှေရည်ငွေရည်နှင့် ဂဟ
ပတိအရပ်မှာ နေဝင်ယံဘရော့တွင် ခေါင်းဆေးရာ၏။ မကောင်း
ဟူသမျှ ပျောက်ပရာ၏။

၆၁။ တနည်းပယောဂဆောင်ဆေးကိုပြခြင်း

လူဆွဲကြိုးချ၍ သေသောသစ်ပင်ကို လူကောင် ရှိခိုက်တွင်
လူသားစားကြူး၊ သစ်ဘီလူး၊ လူနှင့်ပူဇော်လေပြီ၊ ကြောက်မက်
ဘွယ်လီ ဘေးအတိ၊ အရှိလိုက်၍ခွင်း၊ ဆေးမင်း ကြူးစေ
သတည်း ဟူ၍ လူမရှိလျှင် နှုတ်မြွက်လျက်ဆို၊ လူရှိက စိတ်က
အောက်မေ့လေ၊ အသက်အောင်လျက်ယူ၊ ၎င်းကို အသက်အောင်
လျက်ဖြတ်၊ ဇူကောင် မရှိလျှင် မယူနှင့်၊ ပယောဂ ဟူသမျှကို
ယောက်ျားသော် လက်ျာ၊ မိန်းမသော် လက်ဝဲ လက်တဆစ်တိုင်း၍
ငရုပ်တလုံးနှင့် သာဆောင်၊ ပယောဂနှင့်တကွ၊ အပင်းဟူသမျှကို
အောင်လိုလျှင် လက်တဆစ်တွင် အရင်းက စူးနှင့်ပွတ်၍ ငရုပ်

(၇) လုံး သူတို့၍ ဆောင်လေ၊ ဆေးကိုမဆောင်မိ၍ ပယောဂကို ကုက္ကုစ္စ၍သော် ဆေးမြစ်ကို ဆိတ်၍ သွားကြားထိုးလေ၊ မထိုးလျှင်လည်း ငရုပ် တခြမ်းနှင့် သွေးလျက် တိုက်လေ၊ သူတပါး ပယောဂအတမ်းကို ကုသလိုလျှင် ငရုပ်နှိုင်းခြင်းနှင့် တပဲသား တိုက်လေ၊ အပင်းကို တိုက်လို ကုလိုသော် တိုက်ဆေးတွင် ဝဿ ဝရော နှိုင်းခြင်းထည့်၍ တိုက်ရာ၏။

၆၂။ ပယောဂတို့ ချစ်စေတတ်သောဆေးကိုပြခြင်း

ဘယောင်းမှာစစ်လှစေ၊ နကြယ်အိမ်မြေစစ်လှစေ၊ လေးကျွန်းလုံးမြေစစ်လှစေ၊ စမုမုးငါးပါးစုံစေ၊ နွံသာမုးငါးပါးစုံစေ၊ ဆေးအားလုံးအမျှ မှန်မှန်ချိန်၊ နွံသာရေသွတ်လျက်ကြိတ်၊ မြတ်စွာဘုရားရှေ့တော်တွင် ဂုဏ်တော် ၉-ပါးကို သုံးခေါက်စုတ်၊ သမ္ဗုဒ္ဓကို ၈-ခေါက်စုတ်၊ တမူးမှန်မှန်ဆောင်၊ မြင်လေသမျှ ပယောဂတို့ စုံမတ်ချစ်ခင်လေရာ၏။

ပီယသိဒ္ဓိအခင်းဖြစ်သော ဆဋ္ဌမဏ္ဍုဋ္ဌိ ၎င်းအဆက် ဒုတိယတွဲတွင် ထင်ရှားစွာပါလိမ့်မည်။

၆၃။ တနည်း ပယောဂဆေးကို ပြခြင်း

ကြုတ်မြစ်ကို ခွေးသေခကောင်တွင်သွတ်လျက် တလလှေခက် ထားပြီးမှယူ၍ အငွေ့အနံ့ မပြယ်ရအောင် လုံစွာထားရမည်။ ပယောဂမျိုးပင်မတတ်နိုင်၊ ကျင်ငယ်ခရနှင့် သွေး၍ မျက်နှာကို တောက်၊ ငရုပ်ဘတ်၍ကြိတ်၊ သူငယ်တွင် ပုဆိုးစနှင့်ထုတ်လျက်ဆောင်စေရမူ ပယောဂဟူသမျှကိုပင် မဖြစ်နိုင်၊ လူကြီးလူငယ် ငရုပ်နှိုင်းခြင်းနှင့်ကြိတ်၍ နေသွေစွာလှမ်း၊ တမူးမှန်မှန်ဆောင်၊ ပယောဂဟူသမျှပင်မတတ်နိုင်၊ သူတပါးအား ကုသလိုလျှင် ငရုပ် ၇-လုံး၊ ဆေးတမူးအယက်နှင့်တိုက်၊ ၎င်းမဆ နှင့်ပင် ဝဿဝရော အတောင်တတ်လျက် ဝမ်းနှုတ်ရာ၏။

၆၄။ တနည်း ပယောဂတို့ ဆောင်ဆေးကို ပြခြင်း

အလုံထားသော လူကောင်တွင် တပျက်မြစ်ကို ၁၂-သစ် မှန်မှန်ပြတ်လျက် အပုတ်ရေ ဝင်အောင်ထည့်လိုက်၊ သင်္ဂြိုဟ်သော အခါမှ နှုတ်၍ ယူငရပ်နှိုင်းခြင်းနှင့်ကြိတ်၊ အမြဲဆောင်လေ၊ ပယောဂ အပင်းကုက္ကုစွ မရှိလေနှင့်၊ အပင်းဟူသမျှကိုပင် ဝဿဝရော့နှိုင်း ခြင်းနှင့် တိုက်ရာ၏၊ အမှောင်ပယောဂ ဟူသမျှကိုပင် ငရပ် ၇-လုံး၊ ဝနခို ၃-ပိုင်၊ တပိုင်၊ ဆေးတမတ်၊ အယက်နှင့်ကြိတ်လျက် တိုက် ရာ၏၊

၆၅။ ပယောဂ ဝမ်းဆေးကိုပြခြင်း

ဒဟိတ်သင်္ကင်းမြစ်ကို ခွားနက်သေးနှင့် ကြိတ်လျက်ထား၊ သွေ့မှအမှုန်ပြ၊ တစူးဝါးကြုတ်နှင့် ထည့်၊ ကုက္ကုစွရှိသော အစာ ဟူသမျှကို လက်သုံးချောင်းနှင့် အသက်အောင်လျက်ဖြူး၊ ကွမ်း တရာညက်ကြာ၍ အထူးဖြစ်၍ သိသာလိမ့်မည်၊ ဖြူး၍စစ်ဆေးနည်း ကို သမားကောင်းပြုလိုသော သူတို့သည် သေချာစွာ မချွတ်မလှ စီရင်ရာ၏၊

၆၆။ ပယောဂတို့ ထိတ်လန့်မဝတတ်သော အစီရင်ကို ပြခြင်း

ဥုံ ဗုဒ္ဓစိက္ကံ၊ သုညံသတြျ သွားဟ၊ သေသေချာချာ မမှားမလွဲရအောင် ဆိတ်ညိမ်သော အရပ်နှိုက်သွား၊ ကိုမွေးနေ့တွင် ရေးစေ၊ ရေးသောသူကိုလည်း ဆုလာတ် ပေးရမည်၊ နေ့ရက် သန့် လှစေ၊ မရေးမီကာလလည်း ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုစွာ ပူဇော် လေ၊ ပယောဂဟူသမျှသည် အသံကြားကားမျှနှင့်လည်း ထိတ်လန့် ကြောက်ရွံ့၏။ အိမ်အောက် ကြီးတမ်း လက်ကသုံး လှေခါးတံတား အောက်ကို ရှောင်ကြဉ်ရမည်၊ စုန်းပယောဂတို့ အလိုလို ထိတ်လန့် ရ၏၊

၆၇။ သူတပါးအပြုကို စောင့်တတ်သော ဆေးကိုပြခြင်း

တနင်္ဂနွေနေ့တွင် လူချမ်းသာကို ရှာပေဘူးသည့် ကျေးဇူး အရှင် မွေးကြိုင်ပျိုစွာ ပန်းနံ့သာနှင့် ပူဇော်ပါ၏။ ပြောင်ပြောင် တောက်ပြီ။ ဆီမီးနှင့်ပူဇော်ပါ၏။ လင်ပန်းဖြူစင် မွှဲကြော်တင်လျက် လက်တက်ဆီဆမ်း နှမ်းဖြူနှမ်းလှော် ပူဇော်ပါ၏။ ရတနာရွှေငွေ လက်စွပ်တန်းဆာ ပူဇော်ပါ၏။ လေည်းဆေးမွန် လျှင်လျှင်ဧ၊ ညောင်လည်းဆေးမွန် လျှင်လျှင်ညောင်။ ၊ ဤသို့ ဘိတ်မာန်ပြီး ထားရမည်။ တနင်းလာနေ့ နေဝန်းပေါ်လျှင် ဆေးပင်မြောက်က နေလျက် သံသတ်ပင်ပျိုက်တူး။ အရှေ့အရပ်သို့သွားသော အမြစ်ကို တစူးဝါး တဆဲ နှစ်သစ်တိုင်း၍ အစာမထွက်ရအောင် ဆောက်နှင့် တည့်တည့်ဖြတ်။ တစူးဝါးကို ဆက်ပြီးလျှင် ထားခွဲရမည်။ အပေါ် မြေကို အထဲ၊ အထဲမြေကို အပေါ်တို့၍ယူ။ ငရုပ်တစ်လုံး၊ ဆေး တမူးသားနှင့် ကြိတ်၊ ရောရေနှင့်တိုက်။ ငရုပ်ငါးလုံးငါးမူး အယက် နှင့်ကြိတ်။ ကျောက်ပြင် လေးထောင့်တင်။ လှမ်းရာမှာဆန်ပန်းတင်။ ရတနာသုံးပါးကို ရှိခိုးပူဇော်ပြီးမှ ခါးတောင်းကြိုက်လျက် ဆောင့် ကြောင့် ထိုင်၍ကြိတ်။ ဆေးမညက်သရွေ့ကို ထလျက်မနေနှင့်။ ညတ်လျှင် ငါးလုံးညီမျှအောင်လုံး၊ ညီညာစွာချိန်၍ ခွဲထားလေ။ ချိန်၍မှန်လျှင် တစ်လုံးစီလှမ်း၊ လှမ်းသောအခါ ဆေးလုံးပေါ်တွင် ဆီးခက်အုပ်၊ ဆီးခတ်ပေါ်တွင် ကွန်အုပ်၊ သွေ့လှဖောင်လှမ်း။ သွေ့လှမှ ကိုယ်တွင်ဆောင်။ သူစမ်း၍ထိသော် တလုံးကိုမျိုလေ။ မမျိုနိုင်သော် လက်မှာ ကြပ်ကြပ်ဆုပ်မိစေ၊ ပြေးသွားလေ၏။ ၊ ဤအစီရင်ကို ကောင်းစွာစီရင်ရာ၏။

၆၈။ ပယောဂပြေပျောက်နိုင်သော ဆေးကိုပြခြင်း

ဘယောင်းမဲ့၊ လင်းတမစင်၊ ကျီးမစင်၊ ကြက်မနတ်မမစင်၊ ခွေးမစင်၊ တောက်တဲ့မစင်၊ လင်းနို့မစင်၊ ပိုးဟပ်မစင်၊ တစပုဆိုး၊ လင်းလပ်ပုဆိုး၊ မီးနေထဘီး၊ ခြေမကြိုး၊ လက်မကြိုး၊ ဆွဲကြိုး၊ ဆွဲရိုး၊ လင်၊ တတောင်၊ ကြက်တောင်၊ ငှက်ကြီးတောင်၊ လူအချင်း။

ရှောမ္မားအား၊ စုစုပေါင်း၍လျှော့၊ တဝက်ခန့် ကန့်တိုက်၊ ကန့်
 တိုက်တဝက်ကို ဆေးခန်း၊ ဆေးခန်းတဝက်ကို ယမ်း၊ ယမ်းတဝက်
 ကို ပွဲရက်၊ ပွဲရက်တဝက်ကို လင်းလေ၊ လင်းလေတဝက် ကြက်သွန်
 ဖြူ၊ ကြက်သွန်ဖြူ၊ ဓာတ် ကြက်သွန်နီ၊ ကြက်သွန်နီတဝက် ရှိန်းခို၊
 ရှိန်းခိုတဝက် ဆိပ်ဖူး၊ ဆိပ်ဖူးတဝက် ပြင်နတ်ဖူး၊ အတွင်းနတ်ဖူး
 ရေနှင့်ကြိတ်၊ အသွေ့လှမ်း၍ထား၊ သွေ့မှ ပုန်းရည်နှင့် ဖျော်၍
 ယံဝုန္တိမိတ္တံ အဝဓင်္ဂကလဉ္စလးဝိနသမေတ္တု၊ ဟူ၍ ၎င်းဂါထာနှင့်
 ဘုရားရွှေတော်တွင် ၃၇-အုပ်စုပ်၊ ကျီးငှက် ဘုတ် အစရှိသော
 ပယောဂဟူသမျှပင် ဆေးအငွေ့သင့်မခံနိုင်၊ ပြေပျောက်၏၊ ကုလာ၊
 ကာကာ၊ ပိုးရည်နှင့်ဖျော်၍ တစပုဆိုးနှင့်နယ်၍ နေသွေ့စွာလှမ်း၊
 ၃-လွန်းတင် ကြီးကျစ်လျက် မီးညှို့၊ သူနာကို သုံးပါတ် လှည့်၊
 မခံနိုင်၊ ပယောဂဟူ သိအပ်ရာ၏၊ သာမညပယောဂ မဆိုထား၊
 အစောင့်ထားသော ဥစ္စာစောင့်မျှမခံနိုင်၊ ပြေပျောက်ရ လေတော့
 သည်။

၆၉။ ဆေးခန်းဆေးစသည်ကိုပြခြင်း

ထီး ၄-စင်း၊		အိုး ၄-လုံး၊
တိုင် ၄-တိုင်၊		စွယ် ၄-ချောင်း၊
ကြိုး ၄-စင်း၊		ပျံ ၄-ပါး၊
တံခွန် ၄-ဆူ၊		

ထီးလေးစင်း ဟူသည်ကား ကျုပ်မှို၊ ပျဉ်းမှို၊ ရှားမှို၊ ပိတ်
 တောက်မှိုကို ဆိုသည်။ တိုင်လေးတိုင် ဟူသည်ကား ငှက်ချေးခံ
 တိုင်၊ စမြင်းတိုင်၊ ဘုရားပိန်းခဲတိုင်၊ သိမ်သမုတ်သည့် ပံနက်သဲတိုင်
 ကို ဆိုသည်။ တံခွန်းလေးဆူ ဟူသည်ကား ဘုရားတံခွန်၊ ရထား
 တံခွန်၊ သိမ်တံခွန်၊ သင်းချိုင်းတံခွန်ကို ဆိုသည်။ အိုးလေးလုံး
 ဟူသည်ကား အတွင်းနတ်အိုး၊ ပြင်နတ်အိုး၊ ရေလုံအိုး၊ ပဉ္စင်းခံသည့်
 ပရိတ်တော်အိုးကို ဆိုသည်။ ကြိုးလေးစင်း ဟူသည်ကား ခြေမ
 ကြိုး၊ လက်မကြိုး၊ သေဘွဲ့မကြိုး၊ ငှက်ချေးခံကြိုးကို ဆိုသည်။

ဖွယ်လေးချောင်း ဟူသည်ကား ဆင်စွယ်၊ ကျားစွယ်၊ မိကျောင်း
 စွယ်၊ ဝက်စွယ်ကို ဆိုသည်။ ပျံလေးပါး ဟူသည်ကား မိုးနံပျံ၊
 ကြွပ်ပျံ၊ ရှားပျံ၊ နဂွဲပျံကို ဆိုသည်။ ကြွဆေးအားလုံး လေးရွေးစီ
 အမျှချိန်လျက် အားလုံး အလေးဝရပ်ကောင်း၊ အယက်ကောင်း
 ကောင်းနှင့် ကြိတ်ပြီးလျှင် ဆေးကို ဆီးကင်းခန့်မျှ လုံး၍ထား၊
 ကောင်းစွာ ကြွပ်တွင်းသို့ သွင်းရမည်။ ရန်သူရှိလျှင် ဆေးသုံးလုံးကို
 တစုဝါးကျည်တောက်နှင့်ထား၊ ရန်သူရှိသည်မှန်လျှင် ဆေးနှစ်လုံး
 ကို လက်ဝါးတွင်ထား၊ ဆေးတလုံးကို ခံတွင်းတွင် ကိုက်၍ထား၊
 ဆေးလုံးကြွမှု ရန်သူသည် လည်၏၊ ဝါး၍မျှီမှု တအိမ်လုံး၊ သေကြေ
 ပျက်စီး၏၊ မသေစေလိုသော် ဆန်ဆေးရေနှင့် သွေး၍ စုန့်ပါလေး
 ရုပ်လုံးလွဲ ဆေးနည်းတည်း၊ အသက်ရှည်သမျှ ကာလာပတ်လုံး ဝိဇ္ဇာ
 စရဏကို ဆင်ခြင်၍ သုံးဆောင်တော်မူကြပါ။ ၎င်းဆေးကို နေ
 သွေ့အောင် သုံးရက်လှမ်းပါ။

ဆေးကြိတ်သောအခါတွင် ပွဲနတ်ရကာစုံစေ၊ ရေလည်တွင်
 စဉ်ဆောက်၍ ကြိတ်ရမည်။ ပွဲလေးယောင်မှာ တကျပ်စီတင်၊ ပွဲမမှာ
 သုံးကျပ်တင်၊ ပွဲမစုံခွဲလျှင် ဆရာကို ထိဘတ်၏၊ မထိဘူးဟူ၍လည်း
 မထင်မမှတ်လှေနှင့်၊ သတိသမ္ပစဉ် အမြဲယဉ်စေရန် သတိဆောင်
 ထိုက်သည်။

၇၀၁ ဝုန်းနတ်ဝတ်ပြန်ရေချိုးဆေးကို ပြုခြင်း

အတွင်းနတ်ပန်း၊ ပြင်နတ်ပန်း၊ အတွင်းနတ်အိုး၊ ပြင်နတ်အိုး၊
 သေဆွဲသစ်ပင်၊ ရေလှဲအိုး၊ စမြဉ်းတိုင်၊ ခေါစုတ်၊ ဘုရားအပ်တေ၊
 ဥဒဲရွက်၊ ဖျောက်ဆိတ်ရွက်၊ ခုနစ်ရက်သာ၊ နံ ရေး၍ ထည့်လေ၊
 သူပြုရေချိုး၊ ခေါင်းလျှော်ဆေး နတ်ဘမ်၊ စုန်းဘမ်းပြုမှု၊ သားစရ
 ခံလျက်ရေချိုးရာ၏၊ ချိုးပြီးသည့် ရေကို ၇ ရက်တည့်တည့် ထပ်ခါ
 ထပ်ခါ ပြန်၍ချိုး၊ လမ်းဆုံတွင် ဆီး သားထင်းနှင့် မီးတိုက်ရာ၏၊
 နတ်စုန်းတို့ နေနိုင် မထိုင်နိုင် ပြစ်၏။

၇၀။ စုန်းစုတ်ပြန်ဆေးကို ပြခြင်း

မြေတောက်ခေါင်း ခုနစ်လွှာ၊ လှလင်ကျော် ခုနစ်လွှာ၊ သီသခွန် ခုနစ်လွှာ၊ ငရုပ်စေ့ ခုနစ်စေ့၊ ၎င်းတို့ကို အယက်နှင့် ကြိတ်လေ၊ အယက်နှင့်ပင်တိုက်၊ ထိ၏ လည်း၏၊ စုန်းတို့ မနေနိုင်ခြင်း ဖြစ်လေကုန်၏။

၇၁။ စုန်းပယောဂတို့ကို မြင်နိုင်သည့် ဆေးကို ပြခြင်း

ဒဟယကိုင်းမြစ်ကို နှားနက် ကျင်ငယ်ခရနှင့် သွေးပြီးလျှင် ကွင်းကြည့်၊ အမောက်ကို မြင်နိုင်၏။ စမ်းလိုသောအခါ သမ္ဘရာ ရေနှင့်သွေးလျက် ပို့လာသည်ကိုလူး၊ သင်းပို့လာသည့်အရာ မူလ မမှန်မူ အထူးထူး အထွေထွေ လုပ်သည့်အတိုင်း ဖြစ်တတ်ကုန်၏။

၇၂။ တနည်း စုန်းပယောဂတို့ကို မြင်နိုင်သည့်ဆေးကို ပြခြင်း

လေပိနီ၊ လင်းတမျက်စိတဘက်၊ ခွေးလည်စွပ်အိုးခြမ်း၊ ခေဝါ ပွတ်သည့်ပျဉ်တွင် အမျှပြု၍ကြိတ်၊ ကျော့ကပ်ပြင်ထည့် ဆေးကို အလယ်တွင်ဝိုင်း၍သွေး၊ လက်နှင့် မျက်စိတဘက်ကို လှမ်းပြန်ကွက် ၍ကြည့် မြင်၏။

၇၃။ စုန်းပယောဂတို့၏ အပင်းထုတ်ဆေးကိုပြခြင်း

သံသတ် ပင်ပျိုကို နှစ်သစ်အပြောင်းတွင် အကျနေ့ အကြပ် နေ့ အတက်နေ့များကိုတူ၍ထား၊ အကျနေ့ ဆေးပင်ကို မီးပုံပြီး လျှင် တိုက်၊ အတက်နေ့အကြပ်နေ့ သူနာဘို့ဆို၍ ရေချမ်းတအိုးသွန်း၊ သူပြုအိုးဆိုလျက် ရေနှေးတအိုးသွန်း၊ တချက်တည်းပြတ်အောင် ဖြတ် လျက် ငရုပ်နိုင်ခြင်း၊ ကနခိုတခြမ်း ထည့်၍ အယက်နှင့်တိုက်၊ အပင်းဟူသမျှ ကျ၏။ ၂၂၊ ထိန်ထိန်ဝါဝါ ညည့်အခါလာသည့်

ခေါ်ဖြာငါ့သို့ချင်း၊ ခေါ်ဖြာငါ့သို့ကပ်၊ ကြိုဂါထာကို စုန်း၊
 ပယောဂလာအံ့ဟု သင်္ကာမကင်းရှိခဲ့သော်၊ စုန်းမကိုကြည့်ပြီးလျှင်
 ခုနစ်ကြိမ်ရွတ်၊ ချစ်သနား၏၊ ဥပ္ပံ ကျားကျား လာလာ၊ ညောင်
 ညောင် သွားဟ၊ ကြိုဂါထာသည် ပယောဂဆေးဟူသမျှ ကြိတ်
 သောအခါတွင် တရံမပြတ်၊ မင်းရသောဂါထာဖြစ်သည်၊ သို့ဖြစ်၍
 ပယောဂဆရာတို့ သတိပြု ဆောင်ရွက်ရာ၏။

**၇၅။ တနည်း စုန်းပယောဂတို့၏
 အပင်းသတ်ဆေးကို ပြခြင်း**

သံသတ်ပင်ပျိုကို မိန်းမတို့ ခုနစ်ရက်စေ့ အောင် ကျင်ငယ်ရေ
 နှင့် စုန်းစေ့ရမည်၊ ခုနစ်ရက်စေ့ လျှင် ဆန် ပန်း ကွမ်း လက်ဘက်နှင့်
 ပူဇော်၍ယူ၊ ရေခွေးနှင့်သွေး၍ အပင်းရှိရာတွင် လိမ်းလေး၊ အပင်း၊
 ရှိရာအရပ်ကိုမသိလျှင် တကိုယ်လုံးလိမ်းရမည်၊ ချွေပင်၊ ပြင်ပင်း၊
 အသားပင်း၊ သွေးပင်း၊ ကြိုအပင်းလေးပါးမှ ကြွင်းသောအပင်းတို့ကို
 သတ်ရာ၏၊ အသက်ထက်ဆုံးသတ်၍ ထားငြားသော် အပင်းခကြောင့်
 လူမသေနိုင်ပြီ။

၇၆။ စုန်းပယောဂတို့ ခက်ပြန်ဆေးကိုပြခြင်း

လိပ်တိုက်ခေါင်း၊ ဖက်ရားကြီး၊ ပိတောက်မို့၊ ငါးရွေးစီဟုင်
 ကနခိုလေးစိတ်တစိတ်ထည့်၊ အယက်နှင့်ညက်စွာကြိတ်၊ ၎င်းအယက်
 နှင့်ပင် တိုက်လေ၊ စုန်းပယောဂတို့ မနေနိုင်ကြပြီ၊ ပြေးကုန်ရာ၏။

၇၇။ နတ်တိုက်ခက်ပြန်ဆေးကိုပြခြင်း

ရေလုံအိုးကဲ့၊ မဟာတာ၊ ဥပါသကာ၊ မဟာဂီရိထိုးကဲ့၊
 မဟာဂီရိတိုင် အထွတ်ပျား၊ တောင်မင်းကြီးပူးကဲ့၊ ပြင်နတ်ဗူးကဲ့၊
 ကျားချေးတွန် ပါသည့်အရိုး၊ လိပ်တိုက်ခေါင်း၊ ငရပ်နိုင်းခြင်းနှင့်
 ကြိတ်၊ အလက်နှင့်တိုက်လေ၊ နတ်တိုက်ခက်ပြန်ဆေး။

၇၈။ ဝုန်းပယောဂတို့၏ ရုပ်မြုပ်ဆေး
ဝသည့်တို့ကိုပြခြင်း

ရန်သူ၏ခြေရာကို ယူပြီးလျှင် မြေဘယောင်းနှင့်ရော၍ အရုပ်
လုပ်၊ ဆူးခုနစ်မည်ထိုး၊ ကြက်ကြောက်ကိုခွဲ၍ အောင်ချည်ခုနစ်ပတ်
ရစ် တစူးဝါးတစို့ကိုပြုလျက် ထိပ်တိုင်အောင်ထိုး၊ လမ်းဆုံမှာဖြစ်စေ
သစ်ပင်ကြီးရင်းတွင်ဖြစ်စေ တွင်းတူး၍မြှုပ်၊ ဖဲ့တဆုပ် ဝါခေ တဆုပ်
အောက်မှာခံ၍ ရေတမုတ်သွန်း၊ ပြန်၍မကြည့်ပါလေနှင့်၊ ရုပ်မြုပ်
စီရင်နည်းတည်း။

၇၉။ တနည်း နတ်တိုက်ဒဏ်ပြန်ဆေးကိုပြခြင်း

ဥပါသကစ၊ ကန်ချုပ်နီ၊ ပိတောက်မို့၊ ပိတ်ချင်း၊ ရေလုံ
အိုးကဲ့၊ ငရုပ်တရွေးစီအော်၍ မဟာကာတလွှာထည့်၊ ညက်လှ
အောင်ကြိတ်၊ အယက်နှင့်တိုက်လေ၊ နတ်တိုက်ဒဏ်ပြန်ဆေးတည်း။

၈၀။ ဝုန်းပယောဂတို့ကိုနှိုင်းနင်းသော
အစီရင်ကိုပြခြင်း

ဥပုဏ္ဍရက္ခာ သင်္ချာပတ်ကုံး ကျွန်းလုံ၊ နှံ့မျှ အနန္တတည်း
အုမ္မရက္ခာ အာကာသစိုး တံခိုးကြီးစွာ စန္ဒီပရမီသွာ မဟာပိန်း၊ နဲ့
ခပ်ရက္ခာ ဂုမ္ဘာန်စသား နတ်များအပေါင်း နတ်ထောင်သောင်းတို့
ကောင်းသောမင်္ဂလာ ကောင်းသော စည်းစိမ်းချမ်းသာ ပေးစီမံ
သောဌာ ခိပ္ပ သာဓုတိခိပ္ပ သာဓုတိ ဧဟိဘုဇ္ဇာဟိ အလောင်းဌာရှင်
စားစေချင်၏။ ကွမ်းလက်ဘက် ခုနစ်အုပ်မန်း၍တင်ရမည်။ စား
စော်ခေပြီလျှင် မိမိတို့လိုရာအကြောင်းကို ပြောကြားလေကုန်။

၈၁။ စုန်းပယောဂတို့နိုင်သော
အစီရင်ကိုပြခြင်း။

ကြက်မောတ်မြစ်၊ ပရုံခါးမြစ်၊ သပန်းမြစ် ဤသုံးပါးကို
တပဲ့စီစု၊ ထိုသုံးပါးအလေး ငရုပ်၊ အယက်ကောင်း၊ ကောင်း၊ နှင့်ကြိတ်၊
၎င်းအယက်နှင့်ပင်တိုက်၊ စုန်းလာ၍ တောင်းပန်ခယပြောဆိုလိမ့်
မည်။ ။ ဤနည်းအစီအရင်ကိုလည်း၊ ပယောဂဆရာတို့သည် ကောင်း
စွာ ဆောင်အပ်ရာသတည်း။

ဤပယောဂနှင့်စပ်သော အကြောင်းတို့သည် သတ္တိမကဏ္ဍ
ဖြစ်သော ၎င်းအဆက် ဒုတိယတွဲနှိုက်ထင်ရှားလတ္တံ့။

၈၂။ စုန်းပယောဂတို့စမ်းစုန်း
ငါစီရင်ကိုပြခြင်း။

ညိုပုဇွန်၊ ဓမ္မဇုတ်၊ သံဃဇုတ်၊ ချုပ်ဆရာချုပ်၊ ထိုနုနှင့်၊
ကို ခုနစ်အုပ်မန်း၍ လျက်စေရမည်။ စုန်းဖြစ်လျှင်ခါး၏၊ နတ်ဖြစ်
လျှင် ချို၏။ ။ ဤအစီအရင်ကိုလည်း၊ ပယောဂဆရာပြုလုပ်သူတို့
သည် စုန်းနှင့်နတ်ခွဲခြမ်း၍ သိရာသောအကြောင်းကို နည်းနာကျကျ
မှတ်သားလေ့လာရာ၏။

၈၃။ တနည်း စုန်းတို့ကိုသိရာသော
အစီရင်ကိုပြခြင်း။

ငရုပ်ကောင်းတလုံး၊ နဖာဈေး၊ ငရုပ်လုံးခန့် လက်သည်း။
ခြေသည်း၊ ငရုပ်လုံးခန့်၊ ရှောမွေးသား၊ ငရုပ်လုံးခန့်၊ ခွဲသား၊ ငရုပ်
လုံးခန့်၊ ခွေးသား၊ ငရုပ်လုံးခန့်၊ သိတ္တနဂါးစက်ကို ဘီလူ။
တံဆွေနှင့် နယ်လျက်ကြိတ်၊ သွေ့လှေအောင်လှမ်း၊ ယောက်ကျား၊
သုတ်သွေးနှင့် ညှတ်လှအောင်ကြိတ်၊ သွေ့အောင်လှမ်း၊ မိန်းမ
ရာသီဥတုသွေးနှင့် ညှက်လှအောင်ကြိတ်၊ သွေ့အောင်လှမ်း။ မျှော်
စင်၊ တောင်ပြုလုပ်၍ထား။ သုံးလိုသောအခါတွင် ကျင်ငယ်ရေနှင့်

သွေး၍ မျက်စင်းပြုလုပ်၍ခတ်၊ ပယောဂမှန်လျှင် ကိုယ်တွင် အမှီရှိ သမျှ ကုန်စင်အောင်ပြောလိမ့်မည်၊ မျက်စင်းခပ်လျက် မေးနည်း များကို အနာပိုင်း၌ ထင်ရှားခဲ့ပြီ၊ ကြွက်စုတ်အရေနှင့်မရိုးသာ။ ခုနစ်သစ်ပျဉ်အဖျားကို ပလုပ်ကျက်၊ ခေါင်းညှိုးနှင့်စည်း၊ ဧတိတိ တောင်ဆံတုန်းမိတ်ကွင်း၊ ညင်းမညင်၊ နှင်း၊ မယ်မင်းကတော် မူလေ လေ့၊ ၊ သီချင်းဆိုပြီးလျှင် တီးလေ စုန်းအထွ၍ (က)လားလိမ့် မည်၊

၈၄။ စုန်းပယောဂတို့ကိုကြည့်ဆေးကိုပြခြင်း

ဒဟထကိုင်းမြစ်ကို နှာ၊ မနက် ကျင်ငယ်ရေနှင့်ကွက်လျက် ကြည့်၊ နဘူးစုံတွင်မှန်ကူ၊ ကြက်မောက်ကဲ့သို့ မြင်လိမ့် ထင်လိမ့် မည်၊ သို့အမူလည်း ၎င်းကြည့်ဆေးကို သတ္တိနဂါးစက်၊ ဆေးအခံ ရှိမှ အထက်ကဆေးကို ကြည့်ပါလေကုန်း၊

၈၅။ စုန်းပယောဂတို့ အန်ဆေးကိုပြခြင်း

ဆေးလေပေ၊ ခွေးအန်ပတ်မြက်၊ ခွေးချေးဆန်၊ ကြက်ဆူစေ၊ အမျှစီ အမွန်ပြုလျက်ကြိတီ၊ ဟင်းများတွင် ခပ်၍ပေးလေ၊ စုန်းမှန် က အန်၍လားလိမ့်မည်၊ သို့အမူလည်း ၎င်းနည်းကို အထက်က ဆိုခဲ့သော ဆောင်ဆေးရှိမှသာလျှင် ပေးရာ၏၊ နောက်၌ ရွန်ညှိုး ပြုတတ်၏၊

၈၆။ ပနောဟရိဓေဝိနုတ်ဆေးကိုပြခြင်း

ပတောက်မို့၊ ဇလင်နီမြစ်၊ ဣဿရမူလီမြစ်၊ ပုဏ္ဏရိပ်ကြာမြစ်၊ စပါးကြီးချက်ညှို့၊ ကျားလျှာ၊ နံသာဝါး၊ ပါ၊ ကတိုး၊ ဘုမ္မသိမ်၊ အမျှ စီ၊ မင်းမဟာဂီရိရေနှင့်ကြိတ်ပြီးလျှင် အရိပ်တွင် သွေ့လှအောင် လှမ်းလေ၊ ၎င်း၏ အစုတ်မန္တာန်ကား၊ ၊ ဥံ့ဗုဒ္ဓကရဏိယံ၊ ရှေ့စက် နှင့်တို့ ရှေးကဝါသနာ တတ်သောပညာမနောသာ၊ ဟယ် ဇော်ဂနီ၊

ကပ်ဆရာကပ်၊ ဥဉ်မေ့ကရဏီယံ၊ ရွှေစက်နှင့်တို့၊ ရှေးကဝါသနာ
 တတ်သောပညာ မနေသာ ဟယ် ဇော်ဂနီ၊ ကပ်ဆရာကပ်၊ ဥဉ်သံသံ
 ကရဏီယံ၊ ရွှေစက်နှင့်တို့၊ ရှေးကဝါသနာ၊ တတ်သောပညာ မနေ
 သာ၊ ဟယ် ဇော်ဂနီ၊ ကပ်ဆရာကပ်၊ ချဉ်းဆရာချဉ်း၊ ဤမန္တာန်
 နှင့် သုံးဆဲခန္ဓာအုပ် စုတ်လေ၊ တရွာသွားလေသော် နှုတ်ခမ်းဖျား၊
 နှာဖျား၊ နားဖျား၊ လက်ဖျားတို့ကို သုတ်၍သွား၊ မီးမဖွားနိုင်
 သော် နဖူးမှာကူ ဆေးသမားတို့ အတွေးအခေါ်မရနိုင်လျှင်
 မင်းမဟာဂီရိရေနှင့် မျက်လုံးကို ကွက်၊ ချုပ်လျက်ထားရမည်၊
 ထင်ရှားအောင် ပြောရ၏၊ ပြီးလျှင် ရေနှင့်ဆေး၍ ပစ်ပါ၊ စုန်း
 နတ်တို့ ထင်ရှားအောင် သိလိုမူ၊ ခွေးစားကျင်းရေနှင့် တိုက်လေ၊
 ဆူးငြောင့်စူးမူ အပေါ်ကကွက်၊ ထွက်၍လာ၏၊ ဤဆေး၏အမည်
 ကား၊ မနောဟရီနတ်ဆေးတူ ခေါ်ဆိုကြ၏၊ ရာဇာသဗ္ဗသျှိုလို့
 လျှင် ၎င်းဆေး အတန်ငယ်ခွဲ၍ ဂမုန်းနက်၊ ကတိုးစစ်များကို ဘက်
 ၍ကြိတ်၊ ဆေးစုတ်မန္တာန်ကား၊ ဥဉ်နေမင်းရင်ခွင် လမင်းဝင်
 ရင်ခွင်ပိုက်ထုတ် အုပ်စေသော်၊ ဥဉ်ရာဇာသဗ္ဗတောသမဏံ၊ နတ်ကြီး
 ရှေ့တွင် ပဲ့ကျင်း၍ တထောင်စုတ်ရမည်၊ သုံးလိုသောသူ၏ ကိုယ်
 တွင် ကွက်၍လိမ်းလေ၊ ခပ်လေအလောင်းမှာ အဦးကိုပယ်၊
 အသည်တွင်သွင်း၊ လျှာဝတ်ပန်းနှင့် မန်းလေ၊ စွက်လေ၊ ခပ်ရန်ဆေး၊
 တွင် လောင်းလျက် ခပ်တိုရာ၏၊

၈၇။ သီဟဆေး ကြီးကိုပြခြင်း

ဘုရားပိန်းနဲတိုင်၊ ဣသရမူလီအမြစ်၊ သီသခွံမြောက်ခေါင်း
 ခွံ၊ ရေလုံအိုးကွဲ၊ လမ်းဆုံတွင်ပစ်သည့်ခေါ၊ လင်းလပ်ပုဆိုး၊ ထီးဖြူ
 ပုဆိုး၊ သိမ်ဝင်ဆန်၊ သိမ်ဝင်သပိတ်ကွဲ၊ ခွေးချေးဆန်၊ ခွေး
 အန်ပတ်မြက်၊ ပုဏ္ဏရိုက်၊ ဆေးဒါန်း၊ ကန့်၊ မိုးကြိုးပစ်သည့် သစ်
 သား၊ ဘက်ယားကြီး၊ ဘက်ယားငယ်၊ နတ်တိုက်ရှင်၊ နတ်အုန်း၊
 မဃားသိမ်မြစ်၊ ဆင်အန်၊ မြင်းသွား၊ ဘုရားအင်္ဂုတေ၊ အတွင်းနတ်ဗူး၊
 ပြင်နတ်ဗူး၊ ဖြူးထွား၊ လိပ်ရင်ဘတ်၊ လိပ်တိုက်ခေါင်း၊ အမဲတံစို့၊

ငါးတံစို့၊ တံတားဦးနှစ်ဘက်မြေ၊ လမ်းဆုံမြေ၊ ပိုက်ဆိုး၊ ကုန်ဆိုး၊ ယုန်ရိုး၊ တပူဘတ်၊ ၎င်းအားလုံးကို ခုနစ်ထိပ်တပုန်းရေနှင့်ကြိတ်၊ လေ၊

စုန်းနှင့် နက်က ဘမ်းကြခေင်၊ ကိုယ်တွင်လိပ်ပြာ၊ နတ်မှာ ထားပေ၊ ပူထွေပြင်းပြ၊ မုန်လွဲကမူ၊ ပူဆာမီးသွင်၊ ထမင်းမဝင်၊ နာကျင်စပ်ရှိန်း၊ မိန်းမိုင်တုံတီး၊ သတိမတည်၊ သွေးမလည်လျှင်၊ ဆေးမည်သီဟ ကြီးတေဇကို တိုက်ကလည်၊ ကြေ နမ်းလျှင်ပြေ၏၊ တထွေနှာမှာ မွေးစွာ ဖုန်းမသိမ် နှိုင်းချိန်မွေးညက် ကတိုးဘက်၍ တချက်နှာနှပ် မတ်လေအများ၊ တလုံးအားကို ထွားထွားမုန်ချေ ဆီနှင့်မေ့၍ လိမ်းလေကိုယ်လုံး ဆေးတလုံးကို ပုန်းရေ အယက် လျှော်ရာဘတ်၍ ဖျော်လျက်တိုက်ပါ၊ ထိုအနာသည် ကြမ္မာကိုလေ မရိုးပေနှင့် ကဝေဒေဝ ရွာစုန်းမတို့ ပြုကြလုပ်ကြ ဆေးမုက်မုန် ကား အယ်ရန်မထီ မသိကိုယ်မှာ မလာအလျှင်း ဘေးမျိုးကင်း၏၊ အပင်၊ အတိ ဂိုယ်တွင်းရှိလည်း မှတ်သိကုန်ကြ ဆေးသီဟကို ခဏ ဖျော်သောက် ကျလေမြောက်၏၊ နောက်ကိုတဝ သုဏစလျှင် ကြေမှုပျက်စီး ကြတိုင်းပြီးသည်၊ ဆေးကြီးသီဟအစွမ်းတည်း၊ ၊ ဤတွင် သီဟဆေးကြီး ဘော်နည်းနှင့် အသုံးပြုနည်းတို့ကို မိတ်လင် စုံအောင် ဘော်ပြခြင်းတည်း။

၈၈။ အခုဏာစွဲဆေးကြီးကိုပြခြင်း။

ပျံပေါင်း	၃၀	ကြိတ်ပေါင်း	၃၀
ကြီးပေါင်း	၃၀	သိုက်ပေါင်း	၃၀
ပြတ်ပေါင်း	၃၀	တိုက်ပေါင်း	၃၀

သမိုင်းကြီး၊ လေးစပါး၊ တပါး ၃၀-စီး၊ သမိုင်းလေးပါး၊ ဟူ သော်ကား၊ ကြီးပေါင်းပွင့်သမိုင်း၊ ပျားတန်သမိုင်း၊ အထတ်ကောင်း၊ ထင် ပိုးအိမ်သမိုင်း၊ အောက်ကောင်းကင် ပိုးအိမ်သမိုင်း၊ ထည့်၊ ထိုနှစ်ပုံသော ဆေးရိုးကြီးကို မတည်လျက် သစ်ထိပ်၊ သစ်တံတွင်၊ သစ်တံစို့၊ သစ်ဘီလူး၊ သစ်လေးပါးကိုလောင်း၊ ဗဠမ ဆေးကြီး

ပြစ်၏။ ဤစာဆဲလေးပုံဆေးကို တကျပ်စီစုပြီးလျှင် စစ်တုံ၊ ဆိပ်ဖူး၊ လင်းလေး၊ ဆေးဒါန်း၊ ကန့်၊ ထိုငါးပါးသော ဆေးကို ငါးကျပ်စီ လောင်း၊ အောင်မဲဖြူမြစ်၊ သပွက်ကြီးမြစ်၊ ခွေးငယ်မြစ် ထိုသုံးပါးကို ခါချဉ်အုံတွင် ခုနစ်ရက်စေ့အောင်သွတ်၊ ခုနစ်ရက်လည်လျှင် ယူလာခဲ့ရမည်။ လူလက်ြိတ်ရာ သင်းချိုင်းမှာမြှုပ်၍ မဟာခံပြီးလျှင် ၎င်းသုံးပါးကို တကျပ်စီလောင်း၊ မုဆိုးမဆုံပေါင်း၊ စိတ်ဆိုးဆဲ၊ မုဆိုးမ ဝါကြိုတိလိမ်ကို မရေအောင်ယူ၍ ဆိပ်ဖူးသည့် ယန္တရားတွင် ကြည်ပွေ့ပေါင်း၊ ညှတ်ဆုံ အားလုံးရအောင်ခိုးလျက် ယူ၊ ဤဆေးစုမှာ အတန်လောင်းပြီးလျှင် ၎င်းဆေးအားလုံးကို ညှစ်စွာကြိတ်၊ ညက်လျှင် စေတီငါးဆူပြုလုပ်ပြီးလျှင် နွေနှုတ်ကောင်းသည့်နေ့ကို ဘုရားတန်းခိုးကြီး ရှေ့တော်သို့သွားပြီးလျှင် ဆီမီးငါးတိုင်၊ သင်ပုတ်ငါးပွဲ၊ ညောင်မရအိုးငါးလုံး၊ ပရိတ်ပန်းခုနစ်မည်စိုက်လျက် သာသနာငါးထောင်အတွင်း လိုအပ်သောဆုကို ပြည့်စေသတည်း။ ဟူ၍ အဓိဋ္ဌာန် ပါရမီပြုလျက် ဆီမီးငါးတိုင်၊ ဆွမ်း၊ သင်ပုတ် ရေချမ်း လှူပြီးလျှင် ၎င်းစေတီငါးဆူကို လျှောက်ပတ်စွာ ဘုရားရှေ့တော်တွင်ထား၍ ဣတ်ပိသော၊ သူကွာတော၊ သုပ္ပဋိပန္နော အားတော်ဆယ်ပါး၊ ညာဏ်တော်ဆယ်ပါး၊ လူငါးယောက် သေချာစွာ ၅၀-ပြည့်အောင် ရွတ်ပြီးလျှင် နတ်ပွဲကို ကောင်းမွန်စွာ ခင်းကျင်းပြီးလျှင် ကြိတ်လေး နတ်ကြီးရုပ်လုပ် အာဇာနည်သုတ်ကိုရွတ် နတ်ပူဇော်လေး၊ ဇာတိကိုများစွာရွတ်၍ ပူဇော်ရမည်။ ပြီးလျှင် လိုအပ်သောဆုကို ပြောဆိုတိုင်ကမ်းလိုက်ရမည်။ ပြီးမှ နတ်ပင့်ခေါ်မန္တာန်ကြီးများနှင့်ခေါ်၍ ကျွေးမွေးပြီးလျှင် စတုလောကပါလဒ၊ သမာဒေဝ၊ သာသနာ ငါးထောင်စောင်သည့် နတ်မင်းကြီးတို့ အမိန့်တော်၊ ကောက္ကသန်၊ ဂေါဏာဂုဏ်၊ ကဿပ၊ ဂေါဓမ္မ ဘုရားသခင်တို့က သစ္စာနှင့်ဘက္ခ အမိန့်တော်မြတ် ရှိသည်။ ငါဆရာ (မည်) ပုတ်(မည်) ဟူ၍ နတ်အမိန့်တော်မြတ်ကို သုံးခေါတ်ဘတ်ရွတ်လျက် ၎င်းနတ်ဘုတ်တွင် အပ်ပြီးလျှင် ကြိတ်ပြန်၍ အဖျားဝန်းဝန်းလုပ်၊ စမ္မာနဝနတ် အာဏာအင်းကိုချ၍ ကောင်းစွာထား၊ အာဏာစွဲအမှုတွင် လိုအပ်သမျှကို သုံးလေး စမ္မာနဝ နတ်အာဏာအင်းကို ရှေးနှိုက်ထင်ရှားလတ္တံ့။

ဂဠု။ ဆေးတိဆင်နည်း အစီရင်ကို ပြခြင်း

ကာလေးပါ။ ဆင်ဆယ်စီး၊ ထီးဆယ်စင်း၊ မင်းတပါးနုပူ၊
 ချေး၊ ရင်ဘတ်ချေး၊ ချက်ချေး၊ လက်ရုံးနှစ်ဘက်ချေး၊ ခြေသလုံး
 ချေး၊ ဘဝါးလယ်ချေး၊ လျှာချေး၊ ခုနစ်ရက်သခင်းတပူဘပ်၊ နတ်
 ဝင်ခုနစ်ယောက်ပန်သည့်ပန်း၊ ဘုရားခုနစ်ဆူတင်သည့်ပန်း၊ ခုနစ်
 ရွာသင်းချိုင်းမီးသွေး၊ ခုနစ်ရွာ စမြင်းတိုင်၊ ခုနစ်ရွာ လမ်းဆုံးမြေ၊
 နတ်ကြီးခုနစ်ဌာနမြေ၊ မြို့လေးထောင်မြေ၊ တောင်ပို့ ခုနစ်ညွန့်၊
 မောင်းရှေ့စွန်း၊ နောက်စွန်း၊ လူသဂြိုဟ်သောအခါ တလားရှေ့
 စွန်း၊ နောက်စွန်း၊ အင်တိုင်းပိုးနီ၊ ဇလပ်ဖြူစေ့ ပဲစိပ်၊ ပုဏ္ဏရိပ်
 တောင်လုံးကျော်၊ စပါးကြီးသည်းခြေ၊ မြေဟောက်သည်းခြေ၊
 ခွေးသည်းခြေ၊ နွားသည်းခြေ၊ ဆိတ်သည်းခြေ၊ ကြိုက်မနက်သည်း
 ခြေ၊ လင်းတသည်းခြေ၊ နက်ပေါင်း၊ ခုနစ်ပါး၊ စွယ်ပေါင်း၊ ခုနစ်
 ပါး၊ ဆူပေါင်းသုံးဆယ်၊ ကြပ်ပျံ၊ နရံပျံ၊ ရှာပျံ၊ လက်ပံပျံ၊ သစ်
 ခေါက်ခွံပျံ၊ ငရန်ပတူပျံ၊ ရင်းနှောင်းပျံ၊ မိုးနံပျံ၊ မှန်နီကြီပေါင်။
 ရှောက်ကြီပေါင်း၊ ဗောဓိကြီပေါင်း၊ အုပ်နီကြီပေါင်း၊ မဲရိုးကြီ
 ပေါင်း၊ လက်ပံကြီပေါင်း၊ သည်ဆေးဆယ်ခိုင် တစိုင်မှန်မှန်၊ ငရုပ်
 ကောင်းထည့် တောအရပ်မှာ ဝင်းကိုးထပ်ရုံ နန်းဆောက်၍ ရာဇ
 မှတ်ကစ လေးမျက်နှာမှာ ထားလေးစင်း၊ သေနတ်လေးလက်၊
 ကြက်ဖြူလေးကေခင်ရံပြီးလျှင် ကျောက်ပျဉ်ခင်း၍ထား။ ဤသို့လျှင်
 ကြက်ဘိုမ၊ သေဘိုမ၊ မှန်နီမှန်ဖြူ၊ ဆီမီးတိုင် ဂြိုဟ်စေ့ထွန်း၊ ဆေးကို
 သစ်ခွေပြန်နှင့်ကြိတ်၊ ထိုဆေးကြိတ်ပြီးလျှင် တောက်တဲ့ ပစပ်ကို
 သွတ်၍ထား။ ဘားပြုတ်ကို ၎င်းတောက်တဲ့ သွတ်၊ ၎င်းဘားပြုတ်
 ကို ကြက်တောင်ပြန်ကို ကျောကခွဲပြီးလျှင် သွတ်၊ ပျဉ်တလားနှင့်
 လူတို့ကဲ့သို့ စီရင်လေး၊ ဤနည်းတူအောင် စီရင်၍ ပျဉ်ထဲသို့သွင်း။
 နန်းအဆောင်မတွင် ထေးလျက် သင်းဂြိုဟ်ရမည်း၊ မြို့လေးထောင်
 မြေကို လူရုပ်လုပ်လေး တဆယ်စီလုပ်၊ တမျက်နှာ တဆယ်ထား။
 လူလေးယောက် လေးမျက်နှာကွထား။ ထား လှန် သေနတ်အစုံနှင့်
 အသင့်စောင့်၍နေစေ။ ထိုဆေးသင်းဂြိုဟ်၍ပြီးလျှင် ပြင်ကလူ လေး၊
 ယောက် ခါးတောင်းကြိုက်လျက် သေနတ်နှင့်ပစ်လေး၊ လူ၏မြို့ကို
 တိုက်၍အောင်ပြီး ရန်သူတို့ကိုနိုင်ပြီဟူ၍တခါတည်း အရပ်ကို ထား

နှင့်ခတ်၊ သေနှုတ်နှင့်ပတ်၍ ထိုဆေးကိုယူ၊ နန်းနှင့်တကွ အလုံးစုံကို မီးတိုက်ခဲ့၊ ထိုသို့လျှင် ဆေး၏ဆင်ရိုးတည်း၊ ဤဆေးကို ဝကြက်မီး တည်းမှ ဘော်၍ကြိတ်၊ ကြိတ်ကို သင်းချိုင်းမီးတိုက်ရာမှာပစ်ခဲ့လေ၊ ဆေးညက်၍ ဘုရားထုလုပ်သည်ကာလ အများဖြစ်ခဲ့လျှင် ဆောင်သူ ခြေသည်း၊ လက်သည်း၊ ဆံပင်၊ ကိုယ်ချေးထည့်၍ဆေးခင်၊ ဘုရားရုပ် တု၊ ညီညွတ်ချောမွတ် ထုလုပ်ပြီးလျှင် မန္တာန်တထောင် စုတ်ဥုံ အိမ် အိမ်အတိတ်တပ်လျှင် မပြတ်ဒေဝါ ဗြဟ္မာသကြား၊ နဂါး ဂဠုန်၊ ပြင်းတုန် ဂဝံပတေ၊ ရသေ့ရှစ်သောင်း၊ အပေါင်းများစွာ ဝါဆရာ၊ အသုရာနှင့် သကြား၊ စစ်ထိုးသွားသည်ဆုပ်၊ ဗုဒ္ဓကာ၊ ဓမ္မကာ၊ သယံသီ၏၊ ခရီးမသာနှင့် ကျမ္မာဟုန်းစုန်း၊ တိုက်ဆရာ တိုက်၊ လိုက်ဆရာလိုက်၊ စုတ်ပြီးလျှင် အနေကဇာတင်၊ ကမ္မဝါဘတ် ညွတ်သွင်း၊ ရှေ့သစွေးသရိုးလှပစေ နံကိုသွင်း၍ ရေးလိုက် အကျိုး ကို မဆိုပြီ၊ ရှိသေ့စွာ ဆောင်လေ။

၉၀။ ပထမ အာဏာခွဲဆေးကို လောင်းရန် ဆေးကိုပြခြင်း။

ယခင်က ပထမအာဏာခွဲဆေးကို တန်ရုံသင့်ရုံယူ၍လောင်း။ ပြန်ရမည်ဆေးကား။ ပိုးဟင်ပျံ ခုနစ်လေး၊ ပိုးနသံ ခုနစ်ခဲလ။ ကြွက်စုတ်၊ ဘားပြုတ်၊ လင်းနီ၊ လင်းတရင်သား၊ ပါးယျဉ်းသား၊ နှုတ်သီးဖျား၊ တိတိဘွတ် သည်းခြေ၊ လိပ်ကျောက်ဆူး ဖြူဆူး၊ အမဲတစ်၊ ငါးတစ်၊ ငါးညှပ်၊ ခွေ၊ ချေ၊ ဆွဲသေသား၊ ရှောမေး၊ လက်ပြင်ရိုး၊ ဥတုသွေ၊ ထိုဆေးစုကိုလောင်း၍ ကိုယ်ဝန်ဆောင် ရေပြန်နှင့်ကြိတ်၊ နတ်စက်၊ စုန်းစက် ပြတ်စေလိုမူ၊ ကြောက်စေ လိုမူ ကိုးရွာသင်းချိုင်းသံကို ထားထုပ်၍ တစူးဝါးကို ထားရိုးတပ်၊ ထားရိုးတွင် ၎င်းဆေးကိုသွင်း၊ ရှိန်းခိပိတ်၍ထားလေ၊ အလိုရှိသော အခါ ထားနှင့်မီး၊ နတ်စာစွေ အစရှိသည်တို့ကို ပူးဆိုလျှင် ပူးလာ၏၊ ခွာဆိုလျှင်လည်း ခွာ၏၊ နတ်ဝင်သည့်အခိုက်တွင် ဆင်းဟဲ့ဆိုလျှင် ဆင်း၏။ ဥဂ္ဂ မင်းဆင်း-မဝင်နှင့်ဟဲ့ ဆိုလျှင်လည်း ဆင်းရ၏။ ဤ ပထမ အာဏာခွဲ ဆေးမကို ဝါး၍မှုတ်သော်၊ နတ်စုန်းတစွေ မြေ ဘုတ် မှင်ဇာတို့ တွမ်းသော်လည်း ပြေ၊ ခွာရ၏။ သူငယ်ငိုသော်

ဆေးကို နှမ်းစေ့ခန့်ဝါး၍ ထိပ်ကိုထွေး၊ အင်္ဂုတိတ်၏၊ ရွာကို ကျားဝင်လျှင် လက်တွင် ဆေးကို ဆုပ်၍ သုံးပတ်လှည့်လည် သောအခါ မိဖြူ၊ နှင့်တောကိုသိမ်းဆို၍လှည့်၊ မဝင်ဝန်ပြု၊ တော အရပ် တောစခမ်းကြုံမှု အိပ်သည့်သစ်ပင်မှာ ဆေးအိပ်နှင့်ဆေးကို ခေါင်းရင်းက ဆွဲပြီးလျှင် ထားလေ၊ ခြင်္သေ့-သစ်ကျား-ဆင်အစ ရှိသည်တို့သည် မချဉ်းမကပ်ဝံ့ကုန်၊ ဘေးအန္တရာယ်ကင်း၏၊ ၎င်း သရေပင်းကို စေ့ခင်းလိုလျှင် ပထမအာဏာစွဲဆေးကျမ်းတွင် ဘုရား ပိန်းနဲတိုင် ရေလှံအိုးကွဲ၊ ဘုရားအင်္ဂုတေ၊ ဘုရားလုပ်မြေ၊ အစိမ်းသေ လူရိုးရွာနတ်ကြီးအိုး၊ ခြေမကြီး၊ လက်မကြီး၊ သူရဲပြုသည့်ယောင်းမ၊ ဘုရားတံခွန်၊ ကြက်လျှာ၊ ကြာဘက်ကြီ၊ ကြာဘက်ငယ်၊ ရှားမြစ်၊ ရွာလယ်မြေ၊ ဘားပြုတ် ပက်လက်သေ၊ မဟာဂီရိတိုင်ရှင်၊ တံဆောင် မုန်းလ တူးသည့် နဂါးမောက်၊ ကုလားနက်သွေး၊ ပိတောက်မို့၊ ဘတ်ယာ၊ ကြီး၊ ဘက်ယားငယ်၊ ၎င်းဆေး အားလုံးကို အမျှ ပေါင်း၍ ကြိတ်လေ၊ မန္တန်ကား၊ ဥယျာဉ်မမဆို၊ ယင်ဘိုမရိုင်း၊ ယင်မမနေ၊ ငါ့ရန်သူ ခွဲလေစေ၊ နှင့်အတတ်ကား အလယ်မရောက်၊ အလတ်တွင်တကား၊ ငါအတတ်ကား ဝရဇိန်လက်နက် သိကြား စစ်၊ သွားဆရာသွား၊ ဝင်ဆရာဝင်၊ သေစွဲမှု ပုဆိုးဖြစ်စေ၊ ထဘီဖြစ်စေ၊ မင်လုပ်၍ ကျားကိုက်သရေတွင် သည်မန္တန်ကို တကြောင်းတည်းရေး၊ ရေးရမည် စုတ်တန်ကား၊ သေဆုံးမှုချသည့် သစ်သားကို စုတ်တန်ပြု၍ရေးလေ၊ သရေတွင် ဆေးကိုလူး၍ နတ် လူရဲသစ်ပင်မှာ ပွဲနတ်ယကာ အစုံနှင့် ခုနစ်အုပ်မနီး၍ လက်ညှိုး ညွှန်ခဲ့ အပြီးသို့တိုင်၏။

၉၀။ ပထမသက္ကဒေဝရာဇာဆေးကြီးကိုပြခြင်း

နံ့သာဖြူ၊ နံ့သာနီ၊ အကျော်၊ စမ္မာ၊ ကရမတ်၊ ကြာမျိုး ငါးပါး ဝတ်ဆံ၊ ပိုးညက်ပွင့်၊ သရဖီပွင့်၊ ခရားပွင့်၊ ကွဲကော်ပွင့်၊ ဂုံကမံ၊ ပန်းဥ၊ ကံပလူ၊ ဥပါသကခ၊ ရိုးတုံ၊ ချောင်းခြံ၊ ကတိုး၊ ဖိုးမသိမ်၊ သစ်ကျွန်း၊ တွင်းနက်ကြီး၊ တွင်းနတ်ငယ်၊ ပဲနံ့သာ၊ ၎င်း ဆေးစုကို မနမ်းမရှူစေရ၊ သန့်ပြန့်စွာ ၎င်းဆေးတွင် လေခင်း။

ဆေးကား တဆဲ နှစ်ရာသီ ပန်းပေါင်း၊ ညွန့်ပေါင်း၊ ညွန့်ပေါင်းမှာ
 ပန်းညွန့်ပေါင်းကိုယူ၊ ကြီးပေါင်းမှာ ပန်းကြီးပေါင်း၊ ခုနစ်ပါးပြင်
 ကြီးပေါင်းသုံးဆယ်ထည့်၊ လောဘန်း ကတိုး၊ ဆတ်သွားဖူး၊ ၎င်း
 ဆေးတို့ကို မှန်မှန်စုံအောင် စုပြီးလျှင် ကြိတ်ရမည်မှာ ရွှေဘယောင်း
 တိုင်၊ ငွေဘယောင်းတိုင်၊ လေးတိုင်စီလုပ်လျက်၊ ပုံ့အမဲ ယိုချဉ်
 သနပ်၊ နွားနို့၊ ထောပတ်၊ ကြံသကာ၊ အုန်းသီးဆန်း၊ အုန်းရည်၊
 ပေါက်ပေါက်ပန်း၊ မွှေးပေါင်းတို့နှင့် လေးပွဲစီပြင်၍ သတင်းနေ
 ကို သန့်ပြန်ရာ အရပ်တွင်ကြိတ်လေ၊ ကြိတ်ပြီးလျှင် ဘန်ရုံခြေ၍
 သိဒ္ဓိဘင်၊ မကြိတ်မှီ နတ်ခေါ်ရမည်များ၊ ယာနီတ ဘူဘာနီ၊
 အကြိမ်များစွာ ခေါ်လေ။ ။ခေါ်ပြီးလျှင် အဘိဓမ္မာတရားတော်
 ကို သံဃာတော်တို့ တောစေ၍ ထိုပွဲတွင် ဆေးကြိတ်၊ လူဆေး
 ဆရာတို့လည်း ငါးပါးသီလကို ခံယူစေ၍ တရားတော်ကိုနာပြီးမှ
 ဣတိအာယသ္မုဂါထာကို နာနာဘောဇနိဘုဉ္ဇာဟိ ထည့်၍ခေါ်
 ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို ကျွေးမွှေးပြီးမှ ဆေးကို ညက်လှစွာကြိတ်၊ ကြိတ်
 ပြီးလျှင်သိကြားမင်း အရုပ်လုပ်၍ထာ။ မြင့်မြတ်ကောင်းမွန်သည့်နေ
 ရာအရပ်တွင် ထားပြီးမှ၊ ဩောင်ဇေယျပထဝီ၊ တကျိတ်ရှစ်ပါး၊
 ဂါထာကို တရံရံရှစ်အုပ်ရှတ်လျက် သိကြားမင်းကို လက်အုပ်မိုး၍
 ပူဇော်လေ။ ထိုသို့ပြီးမှ ဝိတိဒုက္ခဂါထာများစွာ ရှင်၍ ဆုတောင်း
 လေ။ ပြီးလျှင်ကြိတ်ပြန်၍ နေဝန်းလဝန်းတို့ကို သို့ ဝိုဗီးဝိုင်းလုပ်၍
 အဋ္ဌာရသအင်းကိုချ၊ ရှေ့ကြုပ် ငွေကြုပ်တို့နှင့် သန့်ပြန်စွာ မွှေး
 ပေါင်းထုံ၍ ထားလေ။ အဋ္ဌာရသ အင်းချပုံ အစရှိသည်တို့သည်
 ဤကဝေသာရကျမ်း အင်းပိုင်းတွင် များစွာ ထင်ရှားလတ္တံ့။

၉၂။ နတ်ချစ်ဂန္ဓာရုံဆေးကိုပြခြင်း

ကာလကုဏ္ဍိ၊ ဂမုန်းနီ နို့ သာဖြူ၊ အကျော်၊ စမ္မာထရမက်၊
 ဥပသကာနီဖြူ၊ ပန်းဥ၊ ပန်းနု၊ ပမ္မ၊ ပန်းရင်း၊ ပန်းညို၊ အသား
 ငေါ်ဓဝ တာက္ကံပလ္လ၊ ပဲနံ သာ၊ ရွှေးမြက်ပါး၊ ရှိန်ခိုး၊ နန္ဒရုပ်၊
 စမ္မာယ်ဆီနှင့်ဆီ၊ နံ့သာဆီ၊ ကြာမျိုးငါးပါးဝတ်ဆန်၊ စန္ဒကူးဖြူ၊
 သရဖီဝတ်ဆန်၊ ပုံးညက်ဝတ်ဆန်၊ ပစုည်းရွှေ၊ ပန်းပေါင်း - ၃၀။

မင်းပေါင်း-၃၀၊ ဂမုန်းခေါင်း-၃၀၊ တွင်းနက်၊ ကတိ၊ ဂမုန်း
 ကြက်သွေး၊ ဂမုန်းခြံဝင် ဂမုန်းလဝန်း၊ ဂုံဂုံ၊ ကမည်းစဉ်၊ ၎င်း
 ဆေးပေါင်းကို အမှူးစီမှန်မှန်စုံပြီးလျှင် ဆေးတပါး-၃ဆ၊ နံ့သာ
 ဖြူဆည့် နံ့သာနီဂါးဆ၊ စန္ဒကူးနီ ငါးဆထည့်၍ ဆေးကိုကြိတ်သော
 အခါတွင် နေ့နက္ခတ် ခပါတ်ကောင်းစေ၊ အမြိတ္တစုတ် နတ်လည်း
 ကြိုက်စေ၊ ပွဲခင်းကျင်းလျက်၊ ဆီမီး ၄-တိုင်ထွန်း၍ ရွှေရည်ငွေရည်၊
 နဝရတ် ၉-ပါးရည်၊ နံ့သာ ၅-ပါးရည်တို့နှင့် ကြိတ်ပြီးလျှင် ဆေး
 ကို ပုဝါအုပ်၍ အရိပ်တွင်လှမ်းလေး သုံးနည်းမှာ ရှေးနှိုက် ထင်
 ရှားလတ္တံ့။

၉၃။ မဟာမြိုင်နတ်ဆေးကြီးကိုပြခြင်း

နံ့သာဖြူ၊ နံ့သာနီ၊ ကတိ၊ ဖုံးမသိမ်၊ ဇလပ်နီ၊ ပုဏ္ဏရိပ်၊
 သဘောကြဇာ၊ ကျားလျှာ၊ ဂမုန်းကြက်သွေး၊ စပါးကြီးသည်းခြေ၊
 ၎င်းစပါးကြီးချက်ညို၊ ပိတောက်မိုး၊ ဤတဆဲနှစ်ပါးကို အမျှစီ
 စုပြီးလျှင် ကြိတ်သည်ကာလ ဖြာသင်းဖြူခင်း၍ ဝင်း-တင်းတိမ်
 သုံးထပ်ကာ၊ ချည်မျှင်သုံးထပ်ကာ။ ကျောက်ပျဉ်အောက်က ထဘီ
 ခင်း၊ မိန်းမ သန့်စွာဟန်းဆာ စုံလင်စွာခင်း၊ ခြေဘျဉ်း၊ လက်
 ကောက်၊ ဘီး၊ မုန့်၊ ပုတီး၊ လက်စွပ်၊ အစုံခင်း၊ ပွဲနတ်ယကာမှာ
 အဆီမိုး၊ အချိုတင်၊ ကြိတ်ပြီးလျှင် အဘောင့်ဖြူ၊ သုံးဆဲ ခုနစ်အုပ်
 စုတ်၊ စုတ်ရန် မန္တန်နီကား၊ ဥပြုအာကာသေး ဒေဝတာ-
 ဒေဝတာ၊ နဂျိန်နဂျိန်၊ ထွန်းပေဆရာထွန်းပေ၊ သက်ပေဆရာ
 သက်ပေ၊ လျှင်ပေဆရာလျှင်ပေ၊ လာပေဆရာလာပေ၊ ကပ်ပေ
 ဆရာကပ်ပေ၊ ၎င်းဂါထာနှင့်သုံးဆဲ ခုနစ်အုပ်စုတ်ပြီးလျှင် ၎င်းဆေး
 ကို ကလာပ်ပေ၎င်းတွင်တင်၍ ခေါင်းပေါင်းနှင့်ကလာပ်ကို တိုင်မှာ
 ချည်လျက် ကြူး၊ ကြူးရမည့်မန္တန်နီကား၊ ဥပြုဆံထိုးတော်
 သခင်၊ ပန်းပေါင်းငယ်ဆင်သည်၊ ဆံပင်ဆံထုံး၊ အုပ်ရှစ်လုံးမျှ၊
 ပန်းမျိုးစုံစီ၊ သရဖီအင်ကြင်း၊ ပျဉ်းနှင့်ပိတ်တောက်၊ ပေါက်နှင့်
 ရင့်မာ၊ မာလာဆန်းထူး၊ လေမိုးကြူးမျှ၊ ပန်းထူးပန်းမွန်း၊ ဂေ
 သဇင်ကို၊ လေးသွယ်ချ၍ သုံးပန်လှခေ၎င်းတွင်၊ ရွှေဘုရင်နှင့်၊ ရွှေ

စစ်သွင်ရုံမည်း၊ သမီးတော်ပုလူ၊ နှိခဏ္ဍက၊ ဝံဘုရင်သွေး၊ သိကြား
 သွေးကို၊ ရွှေပုခက်ကယ်နှင့်ကြူး၏လေး၊ ကြူး၏လေး၊ လေညှိ၊
 လျှင်လျှင်၊ အိုးလည်းလျှင်လျှင်အိုး။ ၊ ရွှေခုံသာပျိုဝါဟယ်ဆေး
 ကို ပျောကြောင်းလွဲ၊ သာသနာတော်ငါးထောင်ကျော်၊ ကမ္ဘာ
 ဆေးမြတ်ကို ပျော်ကြောင်းလွဲ၊ သေည်းလျှင်လျှင်၊ ခုနစ်ခါကြုံ။ ၊
 စနေနေ့မှာကြိတ်။ လူဝင်လူထွက်မရှိစေနှင့်၊ ရေင်သံမြိုင် ကြူးငယ်
 လေး၊ ရှိလျှင်အကြောင်းဟူသမျှကို ထိုးလည်းထိုး၊ လိမ်းလည်း
 လိမ်းလေး၊ မဟာမြိုင်နတ်ဆေးကြိုကို ညာဏ်ရှိသမျှသုံးကြပါလေ
 အကျိုးကိုမဆိုပြီ။

၉၄။ ဂန္ဓာရုံနတ်ချစ်ဆေးရိုးကြီးကိုပြခြင်း

ကာလုဏဏ္ဍီ-ဂမုန်းနီ၊ သစ်ကျပိုး၊ ဥပသကော၊ ပဲနံ့သခ၊
 ကမ္မလူ၊ ဆပ်သွားပူ၊ ပုံးညက်ဝတ်ဆန်၊ ကံကော်ဝတ်ဆန်၊ သရဖီ
 ဝတ်ဆန်၊ ပိတောက်မို့၊ ကတိုးစစ်၊ ၎င်းဆေးများကို အမျှစီစုပြီး
 လျှင် ကြိတ်သေစအခါ ၎က်ပျော ၄-ဘီး၊ အုန်း၊ ၄-လုံး၊ လက်ဘက်
 ၄-ထုပ်၊ ကွမ်း၊ ၄-ဘနီတော့၊ ဆေး၎င်းနည်း၊ ပန်း၊ ၄-ပွင့်၊ ဆန်
 ၄-ပြည်၊ ငွေ ၄-ကျပ်၊ ကြေး ၄-ခဲ၊ ထမင်း၊ ငါး၊ မို့အချိုပွဲ
 အချဉ်ပွဲစုံစေး၊ ငွေမီးတိုင်နှစ်တိုင်၊ ပေါက်ပေါက် ဆန်ပန်း၊ ဖျင်ဖြူ၊
 ဖျင်နီခင်း၊ ဝင်းပြုတင်းကာ နတ်အများကိုခေါ်၍ ကျေးမွေးပြီး
 လျှင် ကြိတ်လေး၊ မင်းမဟာဂီရိရေနှင့် ကြိတ်ရမည်၊ မင်း- ဟာဂီရိရေ
 နှင့် ကြိတ်ပြီးလျှင် ထွက်သူ မဝင်စေနှင့်၊ ဝင်သူ မထွက်စေနှင့်၊
 ညက်လျှင်အပြားပြုလျက် လှမ်းပြီးမှ ဘုရားရှေ့တော်တွင် ရေတ
 ကောင်း၊ ဆွမ်းသင်ပုတ်နှင့် တတ်အားသမျှစုတ်၊ နတ်ကြီးရှေ့မှာ
 လည်းစုတ်၊ စုတ်ရမည့်မန္တာန်ကား၊ ဥဂ္ဂ-စစ်ကအမျိုး၊ မင်းမဟာ
 ဂီရိ၊ ပျံချီတူက၊ မောင်နှမတို့၊ စ၍လှည့်လည်၊ တောင်တော်ပုပွေ၊
 မဝေးမှန်ညာ၊ ရှိကျိုင်းသွားနှင့် တခြားရသာ၊ မည်သာခေါ်မှန်း၊
 မြောက်ကျွန်းကတော်၊ ခေါ်သည့်မိန့်၊ ရွှေမင်းထဲက အလှမှန်စွာ၊
 မင်းစေသွင့်၊ အလောင်းချမ်းသာ၊ ကျော်စွာတွင်ခြင်း၊ တန်ခိုးပြင်း
 သည်၊ ဘွားရင်းမည်တော်၊ နောက်ပေါ်မှန်ငြား၊ တောင်လေးလုံး
 ကို၊ အုပ်ချုပ်စားသည့် ရှင်သာဠီနေခင်၊ တန်ခိုးဆောင်သည်၊ မင်း

ခေါင်ရှင်သား၊ မင်းနှစ်ပါးတို့၊ ဖြူထူးဆန်ရင်း၊ ပွဲတော်ကျင်းက၊
 ငြိမ်စွာ ယခုစားတော်မူ၊ ဂြိုဟ်မကောင်းကို၊ ပြောင်းတော်မူခဲ့၊ ရန်သူ
 အမှန်၊ မကောင်းကြံသည်၊ လန်လေစေသား၊ ရှင်နတ်များတို့၊ ဆေး
 ပေါင်းများစွာ၊ လူတကာကို၊ မေတ္တာ ငြိမ်းဆေး၊ ပေးတော်မူ
 ကြောင်း၊ ဩောင်းပီယဝါယေ ပီယေစိတ္တ ဟေဟေ၊ ချဉ်းဆရာချဉ်း၊
 ကပ်ဆရာကပ်၊ တထောင်စုတ်၊ တထောင်မှမစုတ်နိုင်လျှင် တတ်နိုင်
 သလောက် စုတ်ပါလေ။ လူနာတို့နှိုက်၊ သင်္ကာမကင်းခဲ့လျှင်၊ မင်း
 မဟာဂီရိရှေနှင့် လိမ်းလည်းလိမ်း၊ တောထံလည်းတောက်၊
 နပူ၊ တွင် မှန်ကူ၊ အစွဲအတမ်းရှိခဲ့မှု၊ သူနာနှိုက် ဘမ်းကြောင်းကို
 ပူးလျက် ပြောလိမ့်မည်၊ ပကတိလူတို့မှာလည်း၊ လိမ်းကျ သမျှသွား
 လျှင် မြင်မြင်သမျှလူမှစ၍ နတ်အပေါင်းတို့သည် ချစ်ခင် စုံမက်ရာ၏၊
 ကိုယ်ကိုမကွာစောင်မ၏၊ ရာဇသဗ္ဗ ဣတ္ထိသျှ၊ သုံးပါးကို လည်း
 ကောင်း၏၊ လူနာတို့နှိုက်ပူးပြီးလျှင် ပြောဆိုလျှင် ရိုးရာနတ်ကြီး
 နတ်မင်းကြီးတို့ ဖြစ်လင့်ကစား လိုရာကိုမေးမြန်းရာ ကုန်သတည်း။ ။
 အကျိုးကိုမဆိုပြီ၊ ညာဏ်ရှိသမျှ သုံးဆောင်ကြပါစေသတည်း။
 ဤတွင် ဂဗ္ဘာရုံနတ်ဆေးရင်းကြီး ပြီး၏။

၉၅။ မဟာဩဒိန္ဒဆေးရိုးဘွဲ့ကို ပြခြင်း

အိပ်ပေါင်း သုံးဆယ်ကို မဟာသုဒဿနဟူ၍ ဘွဲ့တော်မူလေ
 သည်၊ ကြိတ်ပေါင်း သုံးဆယ်ကို မဟာ ဝိမောက္ခ ပုဂံဝ ဆေးရိုး
 ဟူ၍ ဘွဲ့တော်မူလေသည်၊ ပန်းပေါင်း သုံးဆယ်ကို မဟာသာဂယ
 ဆေးရိုးဟူ၍ ဘွဲ့တော်မူလေသည်၊ ပန်းသွန်း၊ ပန်းရင်း၊ ပန်းဥ၊
 ကံ ပလူ၊ မြတ်လေးပွင့်၊ သရဖီပွင့်၊ အုပ်သျှစ်ပွင့်၊ မဲရိုင်းပွင့်၊ ကုက္ကို
 ပွင့်၊ လင်းလေပွင့်၊ စမ္မာ၊ တရမက်၊ အကျော်၊ နံ့သာဖြူ၊ နံ့သာနီ၊
 ဆေးတလုံး၊ နှင်းဥကတိုး၊ ဖုံးမသိမ်း၊ ချင်းချောက်၊ ကု ကုမ၊
 ၎င်းများကို မန္တာဂီရိတောင်ထိပ်နှိုက် သီတင်၊ သုံးနေတော်မူသော
 ရှင်ရသေ့သည် ပဉ္စရူပအားဖြင့် ငါးပါးသောအကြောင်းဟူ၍ တွေး
 ချင့်ရေတွက်တော် မူလေသည်၊ ဆေးရိုးကြီးခြောက်ပါးကို ခုနစ်လ
 ပေါင်းစုတော်မူ၍ သုံးလပတ်လုံး ကြိတ်တော်မူရသည်၊ ညက်သည်

ရှိသော် သုံးလ၊ ငါးလ၊ စုတ်နှိုးတော်မူ၍ ဆေးရိုးကြီးခြောက်ပါးကို ဘွဲ့တော်တံဆိပ် ခပ်တော်မူလေသည်။ သမိုင်းပေါင်း သုံးဆယ်ကို မဟာဩဒိန္ဒ ဆေးရိုးဟူ၍ ဘွဲ့တော်မူလေသည်။ ကြံပေါင်းသုံးဆယ်ကို မဟာသုဓဿန ဆေးဟူ၍ ဘွဲ့တော်မူလေသည်။ ဤခြောက်ပါးသော ဆေးရိုးကြီးကို ပေါင်းမီလျှင် ကောင်းမွန်စွာ စုတ်နှိုးရမည်။ သို့မှ ထိုသို့ ခံသူလိုသည် စတုဓာတုယော၊ လေးပါးသောသစ္စာနှိုက် တည်ကြည်သော် အပါယ်လေးပါး၊ ကပ်သုံးပါး၊ ရုပ်ပြစ်၍ ပါးတို့မှ လွတ်ကင်း၍ ချမ်းသာပြီးလျှင် နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းသည် အရင်းရှိ၏ဟု မိန့်ဆိုတော်မူလေသတည်း။

မဟာဝိမလဩဒိန္ဒ ဆေးရိုးကြီးကား ရာဇဣတ္ထိ၊ သဗ္ဗရှိ၊ သုံးပါးကို၊ အသက်ထက်ဆုံး သွားစေလိုမှ အားလတ်ရှိစေလိုမှ သုံးစုစု၊ တစုနှင့်ဘက်လော၊ သွားရ၏။ ညံ့စေလိုမှ နန်းတင်မီးဖြူဟူသော ဆေးရိုးကိုနှော၊ နန်းတင်မီးဖြူ ဟူသည်ကား ခဲမဖြူတည်း။ မြန်မာလိုမှ အသက်တထောင်၊ ကာမဂုဏ်ကိုနိုင်ခန့်စေလိုမှ ကာမဝဿဝရော၊ ဆေးရိုးကြီးကိုနှော၊ ကြိုက်စေလိုမှ ယန္တယားစစ်ဖြတ်ကိုနှော၊ ယင်မ၊ မဲရိုင်း၊ ယင်ပျား၊ ယင်ကောင်၊ ယင်းပျားဖြစ်၊ ၎င်းစေးပါးကို ယခင်ဆိုခဲ့ပြီးသော ဆေးရိုးကြီးခြောက်ပါးတွင် ပြည့်စွက်လောင်းသဖြင့် ထိုနှစ်ရမှ အလိုရှိတိုင်း ပြည့်စုံလျှင် ချောက်ချာ၊ တော့ဝေခြင်း ရှိတတ်ချေသည်။ ဤလေးပါးသည် လူသာမန်တို့နှင့် မထိုက်တန်ချေ။ သမာဓိဂတိသစ္စာနှင့် စောင့်သောသူ၊ သမာဓိတရားနှင့် ပြည့်စုံသောသူ၊ ဂတိနှစ်ပါးကို တွေးတောသောသူ၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသောသူ၊ သူတော်သူမြတ် ပညာရှိ ခပ်သိမ်းတို့ မှတ်သားဆင်ခြင်ရာသတည်း။

အထက်က ပြဆိုသောလေးပါးကိုနှောသဖြင့် ထိုးနှံသည် ရှိသော် မကောင်းသော ကမ္မဇရုပ်၊ ဗုက္ခဒဝဒနာ ဝိပါက် မကောင်းသောအကျိုးတရား ပျံ့ပွားစိမ့်သောငှာ ဆောက်တည်ကြီးစားသောသူတို့သည် ၎င်းလေးပါးကိုနှောသဖြင့် ထိုးနှံခဲ့ပါမှ အပါယ်လေးပါး၊ အဝီစိအဆုံးနှိုက် အလျားယူဇနာ ကိုးသောင်း၊ အဝံန်းယူဇနာ နှစ်သောင်းရစ်ထောင်၊ အစောက်ယူဇနာ ကုဋေကိုးရာ ရှိသော သူတို့ ကင်းငရဲနှိုက် ကမ္ဘာတစ်သိန်းပတ်လုံး ပြင်းပြစွာ ခံရလေတ္တံ့။ အပါယ်သူသည် ခံရဘူးသနည်းဟူ၍ငြားအံ့၊ ကန္တမည်သော

တောင်ထိပ်နှိုက် သီတင်းသုံးနေသောစရသော အာ၊ ကောသမ္ဘီမင်း၏ သမီးတော်ကို စေတုတ္တရာမင်းသားသည် မကောင်းကျိုးတရားကို စွဲလမ်းသဖြင့် ပြစ်မှားလိုသောကြောင့် ရှင်ရသေ့ကို ရွှေစင်တသိန်း၊ ပေးလျှာစီ တောင်းလျှောက်လေ၏။ ရှင်ရသေ့သည် မကောင်းကျိုးကို စိတ်တရားကို မဆင်ခြင်ဘဲလျက် ၎င်းဆေးကိုရောသဖြင့် ထိုးနှံသည်ရှိသော် ကောသမ္ဘီမင်း၏သမီးတော်ကို တညည့်တည့်ဖြင့်သာ ရလေ၏။ စေတုတ္တရာမင်းသားသည် ပင်လယ်တွင်းနှိုက် ခြေနှင့် လက်ကို သံကြိုးဖြင့် ဘွဲ့ရစ်တုတ်နှောင်လျက် ရေတွင်ပစ်ချလေ၏။ အရိန္ဒမမင်းဆရာသည် ခန္ဓာဆုံးခလလျှင် အပါယ်လေးပါးအဝင်ဖြစ်သော အဝီစိငရဲနှိုက် နောက်တပြဆိုကဲ့သည်အတိုင်း စီရင်ခြင်းကို ခံရဘူးလေသည်ဟူ၍ ရှေးဆရာတို့ မိန့်မှာတော်မူလေ၏။ ထို့ကြောင့် နောင်လခနောက်သား တပည့်မျှားတို့ ကြိုးစားလျက် မှတ်သားနာယူစေကုန်ရာသတည်း။

ဤစာအုပ်ဆေးရိုးတို့ကို ပြရာပြကြောင်းဖြစ်သော နည်းတည်း။

၉၆။ နတ်စုန်းတိုက် စသော အပင်းပရိယာယ်တို့ကို ပြခြင်း

စာခွေ အပင်းကို စေခိုင်းလိုမူ ပထမအာဏာ ဆေးမတူင် ရထား အိမ်မျှောင်၊ ကြိတ်မနက် မျက်လုံး၊ စမြင်းတိုင် ခြောက်ချောင်း၊ တံစူးဝါး၊ ရေလုံအိုး၊ ရှောမွေးလက်ညှိုး၊ စနေမီးသွေ၊ လူရူးလျှော၊ နတ်ကနားတိုင် ၎င်းဆေးစုကို အမျှစီပေါင်း လောင်း၍ ကြိတ်၊ စုတ်ရမည့် မန္တရန်ကာ၊ ဥဒ္ဓါဗျူဒီပါ ကျွန်းသာယာ တွင်၊ နေထံချင်သည်၊ နတ်တွင်နတ်ရူး၊ နတ်ဘီလူးတို့၊ ထူတွင်လည်းအောင်၊ နတ်အပေါင်းတို့၊ သေခင်းသောင်းကြီးစား၊ ရှင်နတ်မျှားတို့၊ သွားသော်အကြောင်း၊ သံညှောင်သေသာ၊ ကျွန်ုပ်မှာမှာ၊ မွေးကျွေးပါ၏၊ လျှင်စွာမနေ၊ ခုပင်ခေချ၏၊ မနေခုပက်၊ အင်္ဂုလျှံဝါ၊ ရှာဇာနတ်တို့၊ ပွိုလည်း ဆရာပွို၊ တိုက်လည်း ဆရာတိုက်၊ လိုက်လည်း ဆရာလိုက်၊ မိုးကြိုပစ်သည့် တန်းရွှစ်တွင် ၎င်းမန္တရန်ကို တကြောင်းတည်းရေး၊ ရေးသောအခါနှိုက် အောင်ချည်ချ မျှင်ဝင်၊ ဤ ပွဲနတ်ယကာနှင့် အရှင်နတ်ကြီးမျှားကို ကျွန်ုပ်

အရိအသေ မွေးကျွေးပါသည်။ စေခိုင်းတိုင်းသွားပါဆို၍ရေး။ ။
 ရေးရမည့် ကညစ်သည်ကား သင်းချိုင်းသံနှင့်ရေး။ ပွဲနတ်ယကာနှင့်
 စာခွေကို ဆေသုတ်၍ ရေနံပတူကို လျှင်လျှင်သွား၍ သင်္ကပါချေ
 ဟူ၍၊ ဤမန္တာန်ကို ခုနစ်အုပ်မန်းလျက် လက်ညှိုးညွှန်လျှင် အပြီး
 သို့တိုင်၏သတည်း။

အပင်း တစ္ဆေတိုက်လီမူ ပထမအာဏာစွဲ ဆေးမတွင် နှာ
 ခေါင်းကထွက်သော ထမင်းခုနစ်လုံး၊ ဘုန်းကြီးအလောင်းမှာ ခြံ
 သည့် သင်္ကာန်းကြီး၊ ငှက်ချေးခံကြီး၊ တလားကြီး နှုတ်သီးဖျား၊
 ရထားလွန်ပြတ်၊ တစ္ဆေပစ်သည့် ထမင်း၊ ၎င်းဆေး အားလုံးကို
 အမျှစီပေါင်းလျက်ကြိတ်၊ ကြိတ်သောအခါတွင် ထမင်းတစ်လောင်း၊
 ပါးပီတကောင်နှင့် ဘုတ်တစ္ဆေ နာနာဘာဝတို့ကို ငါအစာ မွေး
 ကျွေးမည်။ ငါစေခိုင်းတိုင်း သွားကြပါကုန်ဟူ၍ ဆိုပြီးလျှင်
 ကြိတ်၊ မန္တာန်ကား ဥျံထိန်ထိန်ဝါဝါ၊ ဝါဝါဝင်းဝင်း ငါ
 ဖြူမင်း၊ ငါမင်းမနေ၊ ငါရန်သူကို သွင်းလေစေး၊ ဥျံတစ္ဆေ
 တိလူး၊ ငါတောမူး၊ ယက္ခပုဏ္ဏက၊ ဥပါမိစ္ဆာ၊ လာဆရာလား၊
 ရူးဆရာရူး၊ သွတ်ဆရာသွတ်၊ ခေါ်ခွက်တွင် ထမင်းခုနစ်ဆုတ်
 ဆေးသုတ်လျက်ထည့်၊ သစ်ပင်ရင်းတွင် ဤမန္တာန်ကို ခုနစ်အုပ်
 မန်းလျက် ငါရန်သူ လျှင်စွာသွား၍ သွင်းပါချေဟူ၍ ဆိုပြီးလျှင်
 လက်ညှိုးညွှန် အပြီးသို့တိုင်၏၊ ဘို့တမူမည်း ပယောဂဆရာ
 တို့သည် ဆင်ခြင်ကြပါကုန်။

၉၇။ ပယောဂတို့၏ ကြိမ်လုံးအစီအရင်ကို ပြခြင်း

ဝါးပျံကိုယူ၍ နှစ်တောင်ပြည့် တစူးဝါးလုပ်၍ထိုး၊ တစူး
 ဝါးကို လင်းတပန်အူစွပ် သည်အပေါ်တွင် ခွေ အူစွပ်၊ ၎င်းအပေါ်
 တွင် ပယောင်းပုဆိုးရစ်၊ လင်းတ တကောင်လုံးကို အကျွမ်းမီနှင့်
 ဘုတ်၊ သစ္စေးနှင့် စယနယ်၊ သားရိုးလုံ ၍ မံ၊ အစုတ်မန္တာန်
 ကား အရွံ့တပင်တိုင်နှင့်၊ ရိပ်မြိုင်စိုးသည် တခိုးကြီးစွာ၊ ဟယ်
 ဒေဝ၊ ငါမင်းနီသူ၊ ခုမူမကြာ၊ နှိပ်နင်းပါလော့၊ မကြာထောင်း
 ထောင်း၊ မင်းစေကောင်း၊ လျင်ကြောင်းသိဒ္ဓိတိုက်၊ လျင်ကြောင်း

သိဒ္ဓိလိုက်။ ။ ခုနစ်အုပ်စုတ်ပါလေ။ ။ အကျိုးကား ရုက္ခစိုးရှိရာ
သစ်ပင်ကိုရိုက်မှု တပင်လုံး တုံ့လှုပ်ချောက်ချား၏။ သူ့နာကို စုန်း
ဘမ်းမှု မိုးလျှင်အော်၏။ ရိုက်လျှင်ပြေး၏။ ရေစိမ်လျက်တိုက် ခဏ်ပြန်
၏။ ။ ဤကြိမ်လုံးအစီအရင်ကို ကောင်းမွန်စွာ စီရင်ရသတည်း။

၉၈။ သမားဂုဏ်ပြနည်း တကြောင်း

သင်းလိပ်ဆီ၊ မြွေပေးဆီ၊ သင်းငွေ့ချပ်ဆီ၊ အိမ်မျှောင်ဥ၊
စနေမီးသွေးဒေါ်ထီပြု၊ ထဘီကိုသုတ်- ကျွတ်၏။ မန်ကျည်းချက်ကို
သုတ်၊ ပတုန်းဖြစ်၍ ပျံ၏။ ကြိုးကိုသုတ် မြွေရှင်ဖြစ်ခြင်းအကြောင်း
ရှိ၏။

၉၉။ ပယောဂတို့၏ မျက်စဉ်းနည်းကို ပြခြင်း

၁။ ရှောသားတကျပ်၊ ပဲစိတ်တကျပ်၊ ငရုပ်တကျပ်၊ ၎င်းကို
အညက်ကြိတ်လျက် မျက်စဉ်းခပ်၍ ကြည့်လေကုန်။

၂။ တနည်း။ ကနခို၊ နတ်ဆွဲရိုးဆွဲကြို၊ မိန်းမရာသီဥတု
သွေး၊ ငရုပ်၊ ၎င်းဆေးအမျှစီကို ရေပြန်နှင့်ကြိတ်၍ မျက်စဉ်းခပ်လေ။

၃။ တနည်း။ ခွေးလျှာ၊ လင်းတသည်းချေ လှ၏အသား၊
ငရုပ်၊ ၎င်းဆေးကို အမျှစီပြုလျက် ကျင်ငယ်ရေနှင့် ကြိတ်ပြီးလျှင်
မျက်စဉ်းပြု၍ခပ်လေ။

၁၀၀။ ပယောဂတို့၏ နှာနှုပ်ဆေးကိုပြခြင်း

၁။ ဗူးခါး၊ ဘားပြုတ်အကျွမ်း၊ နှစ်ပါးအလေး၊ ငရုပ်၊ ၎င်း
ဆေးကို အမှုန်ပြုပြီးလျှင် နှာနှုပ်ကြပါလေ။

၂။ တနည်း။ ဆင်အံ၊ မြင်းသွား၊ ကျွေဘုတ်၊ ခရသင်း၊
ပန်းမ၊ သီသခွံ၊ တြိကတုပ်သုံးပါး၊ ဇာတိပွိုလ်၊ လေးညှင်း၊ ဆေး
ခါန်း၊ ကန့်၊ ၎င်းဆေးအမျှစီပြုပြီးလျှင် ပယောဂတို့အား နှာနှုပ်
ခြင်းကို ပြုကြကုန်။

၁၀၁။ ပယောဂတို့ဘူအပြားကိုပြခြင်း

ပယောဂတို့ ဘူးသွင်းနည်းသည် ခုနစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ ခုနစ်
 ပါးတို့ဟူသော်ကား မြေဘူ၊ အရွှေဘူ၊ အရိဘူ၊ လေဘူ၊ သွေးဘူ၊
 အစိမ်းဘူ၊ ရေဘူးအားဖြင့် ခုနစ်ပါးရှိ၏၊ ထိုဘူတို့ကို ကုသရာ
 သောဆေးကား ဤသို့သိအပ်ရာ၏၊ ကျားနံရွက်၊ လင်းဘပါး
 ဖျဉ်း၊ စနေမီးသွေး၊ မဟာကာကြီး ၎င်းဆေး ၄-ပါးကို အမျှစီ
 စုပြီးလျှင် ညက်စွာကြိတ်၊ ပါစေ့ခန့် မျှီစေရမည်၊ တပွက်ပွက်
 အန်၏၊ အောက်ကိုဆင်းလိုမှု ကနခိုအစွယ်တတ်၍ ပေးလေကုန်၊

၁၀၂။ ပဒယာဂတို့၏ ဘူးခွဲစီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ဗူးခါးမြစ်၊ ဖရုံခါးမြစ်၊ ခွေးချေးဆန်၊ ခွေးအံဘတ်မြက်၊
 ကနတန် ခုနစ်ချောင်း၊ ခုနစ်လွှာစီ၊ တံပူအော့ပတ်ခုနစ်ချောင်း၊ ခုနစ်
 လွှာ၊ မောက္ခိတောတမူး၊ ၎င်းဆေးခုနစ်ပါးနှင့်ခွဲလေ၊ ၎င်းမှဘူးမကွဲ
 လို့လျှင် ဘုရားမှာတင်သည့်ပန်း၊ ၎င်းထမင်း၊ မုန့်၊ လက်ဘက်၊ ကွမ်း၊
 တံခွန်၊ ကြက်လျှာလောင်းလေရာ၏။ ဘူးခွဲနည်းတည်း။

၁၀၃။ ပယောဂရွှာသုတို့၏ ပီးထွန်းနည်း အစီအရင်ကိုပြခြင်း

ထော့ခွေ့ ငယ်မြစ်ကို စနေအင်္ဂါနေ့ကို တထွာပြည့်တူး၍ယူ၊
 သံဆက်ခွဲ လောင်းဆေးသည်ကား မြေဟောက် မြေလက်ပတ်တခု
 ခုရာ၊ အခြီးခေါင်းမပြတ်စေနှင့် အညက်ကြိတ်ပြီးလျှင်လောင်း၊
 ဆီမီးခွက်ကွင်ခပ်၊ မီးဇာမှာ တစုပုဆိုးဖြစ်စေ၊ သက်န်းကြီးနား
 ဖြစ်စေ လုပ်ရမည်၊ သူ့နားခေါင်းရင်းထ ၁၊ ခြေရင်းက ၁-ထွန်း၊
 ဘမ်းစားသည့် စုန်းမအိမ်မှာ မြေထင်လျက် ပြေးသွားလေ၏။

၁၀၄။ ကဝေစက်ဖြတ် ဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း

သမင်ကျားကိုက်ခေ၊ လူဝမ်း၊ တွင်းကရသည့်အပင်း၊ လူရိုး၊ လင်းလော၊ မိဿလင်၊ ငရုပ်၊ သမင်ရေကို သင့်ရုံလျော်ပြီးလျှင် ညက်စွာကြိတ်လျက်တိုက်၊ သွားရာကို မပြတ်ဆောင်အေး၊ ကဝေစက်ဖြတ်ဆေးကျော်၊

၁၀၅။ မိုးကြိုးစက်ဖြတ်ဆေးအစီအရင်ကိုပြခြင်း

တစပုဆိုး၊ မြေဘေးယောင်း၊ ပုဇွန်ဆိပ်ခေါင်း၊ မွှေစူးပတ်ကျိ၊ ခရုမဆန်း၊ မိန်းမရွှေပြန်နှင့် ၃-မတ်ခန့် တိုက်ရမှု မိုးကြိုးစက်သည် တခဏခြင်းပြတ်၍ ကျ၏။

၁၀၆။ ဝက်ဖြတ်နံနိပ်ဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ခွေးပါးရေ၊ လင်းနို့၊ ကြက်စုတ်၊ လင်းရင်သား၊ ဆွဲသား၊ ၎င်း ၅-ပါးကို အညက်ကြိတ်ပြီးလျှင် ရေပြန်နှင့်တိုက်တိုရာ၏၊ တောထိလည်းတော့က်ရာ၏။

၁၀၇။ ရုပ်လုံးလဲ ဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ဆွဲခေါင်းခွံတမူး၊ သစ္စာပန်း၊ တမူး၊ ဘုရားအင်္ဂါတေ တမူး၊ သိမ်ဝင်သပိတ်ကွဲတမူး၊ အယဏ်နှင့်ညက်စွာကြိတ်၊ တပဲ တမူး၊ တမတ်တိုက်၊ မွဲစေလိုလျှင် မဟာဂါ ခုနစ်လွှာ ထည့်၍တိုက်၊ အိမ်မျှောင်၊ ၎င်းအလေး၊ အိမ်လုံးချမ်းသာ၊ ၎င်းအလေး၊ ငရုပ်၊ ကနခို၊ အစွယ်တတ်၍ လူအားကိုကြည့်ပြီးလျှင် တိုက်လျှော့ခနော့ကို စိမ်း၊ လိပ်ကျောက်မီး၊ ဘုရားရင်တော်ကရွှေ၊ အားလုံး အလေး၊ ငရုပ်ထောင်းတရွှေ၊ နှစ်ရွှေ၊ သုံးရွှေ၊ လေးရွှေတိုက်၊ သမ္မရာ ရည်ပြန်နှင့် အရေးကြီးလျှင် တိုက်ပါလေ၊ သို့သော် ဆင်ခြင်၍ အကူသိုလ် မဘက်ရအောင် ကြံဆောင် စေကုန်သတည်း။

၁၀၈။ လောင်မီးစက်ဖြတ် ဆေးစိရင်နည်းကိုပြခြင်း။

ဆွဲသား၊ ရှောသား၊ ကျွဲချေးပိုး၊ လူအချင်း၊ မီးခနထဘီ၊
လင်းတသား၊ လိပ်တိုက်ခါင်း၊ ပုဏ္ဏရိတ်၊ လိပ်ကျောက်ဆူး၊ ကြွက်
စုတ်သား၊ ကျင်ငယ်ရေနှင့်ကြိတ်၊ လိပ်ကျောက်ဆူး၊ အသေးတိုက်၊
အိမ်တလိမ်စုန်းစက်ဖြတ်ကို လျင်လျားရနိုင်သတည်း။

၁၀၉။ ရုပ်လုံးလဲဆ ပြင်နည်းကိုပြခြင်း။

ဆိပ်ဖူး၊ လင်းလေ၊ ကြက်သွန်နီ၊ ထနောင်းမြစ်၊ ဣသံရမူလီ
မြစ်၊ ကျင်-၅ ပါး၊ စမုံမျိုး ၅-ပါး၊ ရှိန်းခို၊ လူရွှေသား၊ သံသဝံ၊
ခိုချေး၊ တားပြတ်၊ ဆေးဓါန်း၊ ကန့်၊ အားလုံးအလေ၊ ငရုပ်၊
ကျင်ငယ်ရေနှင့်ကြိတ်၊ သုံးရွေး၊ လေးရွေး၊ တပဲ၊ သူနာကိုကြည့်၍
တိုက်လေ။

၁၁၀။ ဘွဲ့ဖြူစက်ဖြတ်ဆေး စိရင်နည်းကိုပြခြင်း။

ခွေးရှူးလျှာ၊ မြင်းနတ်လျှာ၊ ဆွဲလျှာ၊ ကြက်စုတ်သွေး၊ ကျား၊
ချေး၊ တောပိတုန်း၊ လူချင်း၊ ရေပေါ်သစ်သား၊ သနီးခနစ်ကောင်၊
ကြမ်းပိုးခနစ်ကောင်၊ ခွေးသွေးနှင့်ကြိတ်၊ သင်းချိုင်းမှာ နတ်ပွဲ
ယကာနှင့် ကောင်းမွန်စွာကြိတ်၊ ကျောက်ပြင်ကျောက်သွား၊ မယူ
ခဲနှင့်၊ သင်းချိုင်းမှာမြှုပ်လေ၊ နမ်းသာနမ်းလေ၊ မလျက်လေနှင့်။
တမူးစီလုံး၍ထား၊ သူနာကိုကြည့်၍ တမူးတန်သည်၊ တပဲတန်သည်၊
တရွေးတန်သည်ယူ၍ ဆင်ခြင်၍တိုက်၊ လိမ်းလည်းလိမ်း၊ ဘွဲ့ဖြူစက်
ပြတ်၏။

၁၁၁။ ပဒယာဂတို့၏ မျက်စဉ်းစိရင်နည်းကိုပြခြင်း။

ရွှေတံတိုင်းမြစ်၊ ခနောက်စိမ်း၊ သံလိုက်၊ လိပ်ကျောက်ဆူး၊
မဟာတရ၊ စပီးကြီးသည်ခြေ၊ အားလုံးအလေးငရုပ် ကြိတ်သော

တခါ ကျောက်ပြင်မှာ ဟိုတိလင်း၊ ကျောက်သွားမှာ ဟိတေလင်း၊
ရေ။ ကျင်ငယ်ရေနှင့်ကြိတ်၊ ၎င်းရေနှင့် လေးရွေးခန်း၊ ခြောက်
ရွေးခန်းတိုက်၊

ဆွဲကောင်၊ ၎င်းအလေး၊ မြေရေလဲ၊ မဟာဏာ၊ ငရုပ်ဖွဲ့
အလေး၊ ချည်ထည့်လေး၊ ရေပြန်နှင့်ကြိတ်၊ ၎င်းအရေနှင့် တမူ၊
တမတ်၊ တပဲတိုက်၊ လူချေးဘုန်း၊ ဆင်ချေး၊ ဝယ်ဝဏ္ဏ၊ ချေး
တုန်းနှင့် နိုင်းချင်း တမူ၊ တမတ်တံ ဟူငယ်မချတံ၊ ပညာလင်္ကာ၊
မဟာကော၊ ပုဏ္ဏရိတ်၊ အညီအမျှ နှစ်ရွေးစီစုံ၊ စမ္မာနဝ ထွက်အင်၊
ခံလျက်ကြိတ်၊ လူအားကို ကြည့်ပြီးလျှင်တိုက်၊ ခွေးချေး၊ သံလိုက်၊
လူရိုး၊ ၎င်းဆေး၊ အမျှစီစုလျက် ရေပြန်နှင့်ကြိတ်၊ ၎င်းရေနှင့်တိုက်၊
ချက်ကိုလည်းအံ့ရမည်၊ မျက်စင်းလည်းရ၏။

၁၁၂။ နတ်လှန်ဆေး၊ အဝိအရင်ကိုပြခြင်း

ဆေးပဲဆိတ်တကျပ်၊ ပုဏ္ဏရိတ်တကျပ်၊ ရှေးသားတကျပ်၊
ငရုပ်တကျပ်၊ ၎င်းထေးပါးကို ရေပြန်နှင့် ကြိတ်ပြီးလျှင် ၎င်းရေ
နှင့်ပင် ပတ်လေး၊ နတ်တို့ချစ်ခင်၍ ပူးကပ်ခြင်းတို့ကို မပူးထပ်
နိုင်ပြီ။

၁၁၃။ အနုမှန်ကူလိမ်းဆေး ဝိရင်နည်းကိုပြခြင်း

ပရုပ်၊ ဖုံးမသိန်၊ ကတိုး၊ ကိုကုမံ၊ ပန်းဥ၊ ဥပသကာ၊ ဓာန်
ပလူ၊ အမျှစီစု၊ အားလုံးအလေး၊ ကျောက်သလင်းစစ်ကဲ မရနိုင်
လျှင် ဆီမွှေးနှင့်ပင်ကြိတ်၊ ကြိတ်၍ပြီးလျှင် ထမင်း၊ မုန့်၊ ငါး၊
အကျော်၊ အလှော်၊ ငှက်ပျော၊ အုန်း၊ ခင်းကျင်းပြီးလျှင် ဆွမ်း သင်
ပုတ် တက်လျက် ဘုရားရှေ့တော်တွင် စုတ်ရမည်၊ စုတ်ရှုမည့်
ဂါထာကား။ ။ ဥ၊ သဗ္ဗဒေဝါ သရက္ခာစ၊ ဘူတာပရိတ္တာစ၊
ဇော်ဂနီပရိတ္တာစ၊ ဥ၊ ဒေဝါဒေဝါကညာ၊ နာနာဒေဝါပဏ္ဍဝရံ၊
သဗ္ဗေသဗ္ဗသမိသိန္ဓေသိန္ဓေ၊ ဤဂါထာနှင့် တထောင်စုတ်လေ။

သန့်ပြန်ကောင်းမွန်စွာ ထားရမည်။ လိုသောအခါ ၎င်းဂါထာနှင့် ဆေးကို ခုနစ်အုပ်နှိုးပြီးလျှင် နဖူးတည့်တည့်တွင် မှန်ကူ ကိုယ်ကိုယ်လည်း လိမ်းလေ။ အလိုရှိတိုင်းပြီးနိုင်၏။

၁၁၄။ အနုဂ္ဂုက္ခစိုးစေနည်း။ အစီအရင်ကိုပြုခြင်း။

ခေါ်တွင် ထမင်းတင်၊ အကျော် အလှော် အညှော်ထည့်ပြီးလျှင် ငွေငါးမတ်ထည့်လျက် အထိကရ နတ်ရဲသစ်ပင်တွင် ခေါ်ကိုထား။ ခေါ်အောက်တွင် ယခင်ကငွေငါးမတ်ကိုလည်း မြှုပ်လေ။ သစ်ပင်ကို ခြေနှင့်ကျော့ခက်ကန်လျက်ခေါ်ရမည်။ မန္တန်ကား။ ဥပြဲယက္ခနိ ယက္ခာဒေဟိဟေ။ ခုနစ်အုပ်မန်းလျက်တဖန်ခေါ်ရမည် မန္တန်ကား။ ဥပြဲယက္ခဒေဝတာ သွားဟု။ ဤမန္တန်ကို ခုနစ်အုပ်မန်း၍ ချုပ်ပြီးလျှင် လိုရာဆုကိုတောင်းရာ၏။ ဆရာနတ်မြတ်ဂ္ဂုက္ခစိုးမင်းထံ ခိုကိုးပါသည်ဆိုပြီးလျှင် လာရမည်။ ညမှလိုသူအိမ်ကိုသွား။ မနေနိုင်။ ဝို၍လိုက်လာ၏။

၁၅၅။ ပီယမီးထွန်းနည်း။ အစီအရင်ကိုပြုခြင်း။

ဥပြဲဗ္ဗဂုဏံ ပီယံဟောတု၊ ဥပြဲဗ္ဗဂုဏံ ပီယံဟောတု၊ ဥပြဲသံသဂုဏံ ပီယံဟောတု၊ ဟေဟိဟေ။ ဤဂါထာကို သင်္ဘောတော့တွင် ပန်းပေါင်းမင်းပေါင်းတို့နှင့်ရေး ဘုန်းကြီးမျက်နှာ သွမ်းဘယောင်းငါးမတ်၊ ၎င်းမန္တန်ကိုပင် တယောင်စုတ်လေ။ လိုသောသူ အဝတ်အစားကို မီးစာပြု၍ နတ်စင်ရှေ့တွင်ထွန်း။ မနေနိုင်လာရ၏။ ဤကား ပီယမီးထွန်းတည်း။

၁၆၆။ ပီယဆောင်ဂဓံနည်း။ အစီအရင်ကိုပြုခြင်း။

မိန်းမကိုယ်ဝန်ဆောင်နှင့် ဆေးသည့် လက်ပြန်ရိုးကို ဂဝိသားပိုက် နို့စို့ သန္တာန်ဘူစွာထု။ ခုတ်ရမည်မန္တန်သည်ကား။ ဥပြဲဗ္ဗံ၊ ဓမ္မံသိတိ၊ နုပေဝဂုရု၊ ကာတုရသွားဟယျကပ်။ ဤမန္တန်နှင့်

တထောင်စုတ်လေ၊ ဥပြု ရသေ့ရှစ်သောင်း။ ဆရာကောင်းတို့ပညာ၊
ထ ဆရာ-ထ ကြွဆရာ-ကြွ၊ ဤမန္တာန်နှင့် ခုနစ်အုပ်မန်းပြီ၊
လျှင် နှိုးရမည်၊ ဂဝံထိပ်ပေါ်မှာ တနတ်နေ့နံ့ရေ၊ လက်နှစ်ဘက်
မှာ တနင်းလာနံ့ရေ၊ နှာခေါင်းပေါ်မှာ အင်္ဂါနံ့ရေ၊ ရင်ဘတ်
ပေါ်မှာ ဗုဒ္ဓဟူးနံ့ရေ၊ ဝမ်းမှာ ကြာသပတေးနံ့ရေ၊ ဖမ်းပေါ်
မှာ သောကြာနံ့ရေ၊ မီးညောင်းပေါ်မှာ စနေနံ့ရေ၊ နတ်ရဲရာ
တွင် စုတ်လေ၊ အစတ်ပုဆိုးပုဝါများတွင် ချည်နှောင်ပြီ၊ သဏ္ဍာ
လ ဆေးခင်လေ၊ ရှိသုံးပါးလည်းကောင်း၏၊ ငုံ့ရှုမောင်းနှင့်လျှင်
ဟစ်လျှင် ကြားသမျှ ရန်သူအပေါင်းတို့သည် လန့်ထိတ်ကြကုန်၏၊
ပုဆိုးစွန်း၊ နားတွင်ထုပ်လျက် မမ်းအိမ်သို့တက်လျက် မျက်နှာကိုမြင်ရုံ
မျှနှင့် နှုတ်ဆက်စကားပြော၏၊ အပါးသုံးဆယ်ပြီးစွမ်းနိုင်၏၊ အရေး
ကြီးလျှင်ငုံ၊ သေနှုတ်၊ ထား၊ လေး၊ ဟုတို့ မမှန်မထိနိုင်ပြီ၊
ဤကား၊ ပီယဂဝံစီရင်နည်းတည်း။

၁၈၇။ ပီယနတ်ရဲတိုက်နည်း အစိအရင်ကိုပြခြင်း

ဥပြုတတ္တကပ်၊ သိခိလကပ်၊ မရယိုင်ကပ်၊ သိရိသန္ဓ် ရာဇာဣ
စက္ကတောလေ၊ ဥစက္ကတောလေ၊ ဥဆေးစုပုတ္တအတ္တိသ္မာဒဟ၊ ။
တစူးဝါးကိုယူ၍ ထိုသူ၏နံ့မည်ကိုရေ၊ ဝါးခြမ်းတထွာသရယူ၊
မန္တရန်နှင့်ခုနစ်အုပ်မန်း၊ နတ်ရဲရာသစ်ပင်မှာ ထမင်းတဆုတ်၊ ရေ
တမူထိနှင့်တင်၊ ညဉ့်ကသွန်း၍ထွား၊ မည်သူ ငါ့အိမ်ကို ပို့လာ
ရမည်အဆိုလေ၊ မိုးသောက်လျှင် ထားသည့် ဝါးကိုထူး၊ တခြား
သစ်ပင်မှာ ထားပြန်၊ ဤကဲ့သို့ သုံးရက်စေ့လျှင် ချစ်သော သူ
သည် မိမိနေအိမ်သို့လာရောက်လိမ့်သတည်း။

၁၈၈။ ပီယဇင်ယော်အစိအရင်နည်းကိုပြခြင်း

ကြယ်ပျံသည်အခိုက်ကို ခေါင်းပေါင်းဖြစ်စေ၊ ပုဝါဖြစ်စေ
တခါပျံလျှင် တထုံ၊ နှစ်ခါပျံလျှင် နှစ်ထုံ၊ မှန်လှအောင်ထုံ၊ ပြီး
လျှင် ဇင်ယော်ရှိရာ သောင်ပေါ်တွင် ၎င်းခေါင်းပေါင်းနှစ်ထုံကို
မြှုပ်ပြီးထားခဲ့ရမည်၊ ဇင်ယော်သည် အတောင်နှစ်ဘက်ရှိ၍ ကျ

လခလိမ့်မည်၊ ကျွလာသည်ကာလ မိန်းမကိုယ်ဝန်နှင့် သေသည် ဆံပင်ကိုယူပြီးလျှင် တလားဖုံးဖြင့်နှင့် ရောလျက် လေးညှို့ကျစ်ရ မည်။ စမြင်းတိုင်ကိုလေးတိုင်လုပ်လျက် တံစူးဝါးများပြု၍ ဇင်ယော် ပစ်၊ ရလျှင် ရေလိုအိုးတွင် ဇင်ယော်ကောင်ကိုထည့်ပြီးလျှင် သင်း ချိုင်းတွင် အကျွမ်းလှော်၊ ပြာကိုယူပြီးလျှင် ခုနစ်အိမ်က နို့ ရေနှင့် စရနယ်လျက် ဇင်ယော်လုပ်ပြီးမှ အလျက်က လေးနှင့်ပင် ထပ်၍ပစ်၊ တလား ကောင်းမွန်စွာပြုလုပ်ပြီးလျှင် အလျှူအတန်း ကွမ်းဆေး၊ လက်တက်၊ ဖျင်အစုံအလင်နှင့် သရဏဂုံတင်ပြီးလျှင် ရွှေဇင်ယော် တော်သူမောင် ဆောင်လျှင်ပြီး၊ မီးလျှင်လောင်ဟုဆိုပြီးမှ မီးတင်၍ ရှိ၊ ရသမျှပြာကိုယူခဲ့၍အိုးထိန်းလက်စက်မြေကို ညောင်ရေအိုးလုပ်၊ ယခင်ပြာကို ထည့်လောင်း၊ ဆေးကား နံ့သာဆီ ငါးမတ်၊ နှင်းဆီ ငါးမတ်၊ စမ္ပာယ်ဆီငါးမတ်၊ ကတိုးစစ်ငါးပဲ၊ ကန့်ပလူဒါးမတ်၊ ကြက်စာကောက်ငါးမတ်၊ သူရူးပန်သည့် ပန်းငါးမတ်၊ နတ်ဝင်ပနီ သည့် ပန်းငါးမတ်၊ အရူးသေသည့်ဆံပင်၊ လေပေ့တိုက်၍မပါသည့် သစ်ရွက်၊ ဆင်မု၊ ကျားနို့၊ လှူနို့၊ ပေါင်တွင်းဈေး၊ ခုနစ်ရက် သားနံ့ကို ညောင်ရေအိုးတွင် ရေးလျက် နတ်ရဲသည့် သစ်ပင်တွင် ဆန်ပန်းပေါက်ပေါက်နှင့် တိုင်တန်းပြောဆိုပြီးလျှင် ဘုရားရှေ့ တော်တွင် ၎င်းဆေးအားလုံးကိုနှောလျက်ကြိတ်၊ ကြိတ်သည်ကာလ တွင် အယက်တပေါင်အိုးနှင့် ပွဲနတ်ယကာတင်ပြီးလျှင် တနင်္ဂနွေနေ့၊ တနင်းလာသားတို့ကို ကြိတ်စေရာ၏၊ ဤသို့ကြိတ်စေပြီးလျှင် ညောင် ရေအိုးတွင်ထည့်လျက် ဝမ်းပိုးနှင့်သေသည့် တနင်္ဂနွေသမီး သင်းချိုင်း တွင်မြှုပ်၊ ခုနစ်ရက်လည်လျှင်လည်ခြင်း၊ နံနက်စောစောသွားလျက် ယူရမည်၊ သွား၍ယူပြီးလျှင် ဘုရားရှေ့တော်တွင် တထောင်စုတ်၊ အမှုမျိုးကိုဆောင်၊ ကြံတိုင်းမြောက်၏ဟူ၍ ဆုတောင်းလျက် ယူရ မည်၊ ဆုတောင်းလျက် ယူပြီးလျှင် ကိုယ်တွင်မပြတ်ဆောင်၊ ရာဇ သဗ္ဗ-ဣတ္ထိသျှို သုံးပါးတို့သည် အပြီးသို့တိုင်၏၊ ကျမ်းလေးမည်စိုး ခြင်းကြောင့် အထူးမဆိုပြီး။

ဤအုပ် ပယောဂ၏အနှစ်သာရနှင့်ပြည့်စုံစွာသော ဆေးကို ပြရာပြကြောင်း ဝေဘန်ရာဇဝေဘန်ကြောင်းဖြစ်သော ကဝေသာရ ကျမ်း၏ ဆေးပိုင်းတတိယဗျာဏ္ဍပြီး၏။

ပန္နက်ပိုင်း

နပေတထယ် ဘဂဝ်တော အရတတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓထံ၊

၁၁၈။ ပဋိညာဏ်စကားကိုပြခြင်း၊

ဤအဝေသာရကျမ်းနှိုက် ယခင်က ပြဆိုခဲ့ပြီးသော ပဌမ၊
ဒုတိယ၊ တတိယ၊ စုံနိုး၏အပြား၊ ဆေးဂမုန်းညှိအပြား၊ နတ်ဆေး၊
တို့၏အပြား၊ ထိုအပြားတို့ကို အသီးသီး၊ ဝေဘုန်ဆန်သတ်၍ တဆန်
တကန်စီ ပိုင်ခြားစီရင်ပြီးသည်ဖြစ်၍ ယခုအခါနှိုက် စုံနိုးပယောဂ
တို့ကို ဝင်စေ၊ ထွတ်စေ၊ စေတလုံးရ ဆေးမကုဘဲ တခဏခြင်၊
ပြီးစေနိုင်သော ဂါထာမန္တရားတို့ကို သီးခြားကွက်သန့်လျက် တဆန်
တကန်စီ ပြပေအံ့သတည်း။

၁၁၉။ သြောင်းလေယျ ပထမိပန္နာနီထော်ကို ပြခြင်း၊

- ၁။ သြောင်းလေယျပထဝီ သဗ္ဗအနေ၏၊ အန္တရာယာယံ
လေယျပစ္စေကဗုဒ္ဓါစ၊ လေယျပရိမဟေသယော၊
- ၂။ လေယျာရောဟရိဒေဝါ၊ လေယျပြဟံအဋ္ဌမဋ္ဌော၊ လေ
ယျိနာဝေါစဝိရဋ္ဌော၊ ဝိရပက္ခောစစန္ဒိမာ၊
- ၃။ ဝိဣန္ဒေဝိနတေယောစ၊ ကုဝေရောဝရုဏောပိ၊ အဂ္ဂိ
ဝါရ ကာဝစွံန္ဓော၊ ကုမာရောစတုံပါလကော၊
- ၄။ အဋ္ဌာရသမဟာဒေဝါ၊ သိုတစပသိမ္မိတော၊ အသီတိ
အဂ္ဂသာဝတော၊ သဗ္ဗလေယျဘဝန္တုမေ၊
- ၅။ ဇေယျာဓမ္မော၊ လေယျာသံဃော၊ ဒသဗလောစ
ဇေယျဏော၊ ဒေတနသစ္စဝစေန၊ လေယျိသုခိဘဝန္တုမေ၊

13A

- ၆။ နရာဒေဝါမဗြဟ္မဏော၊ ယက္ခနာဂေါစဝိရဋ္ဌော၊ တေဝိ
ဒိသ္မုပိယံမယျံ၊ မုတ္တောမမေဝသိန္ဓေဟံ၊
- ၇။ ဗုဒ္ဓါပစ္စေတဗုဒ္ဓါစ၊ အရဟာအဂ္ဂသာဝဏဏ၊ သဗ္ဗေက
ရောန္တုမေမေတ္တံ၊ သဗ္ဗေတိဋ္ဌန္တုမတ္တကေ၊
- ၈။ ထာသံမေတ္တ နုဘာဝေန၊ သဗ္ဗံရောဂါ သုခိဟောန္တု၊
သဗ္ဗဘယာဝိနသန္တု၊ သဗ္ဗေနသန္တုပ္ပဒဝါ၊
- ၉။ ဣမသ္မိံစက္ကဝါဠေစ၊ အနန္တပါဏိနောဗဟူ၊ အနန္တ
စက္ကဝါဠေသု၊ အနန္တပါဏိနောဗဟူ၊
- ၁၀။ ဣမေသတ္တာအဝေရာစ၊ အညမညံပိယံဘဝ၊ ဣမေ
သတ္တာအဝေရာစ၊ အညမညံသုခံဘဝံ၊
- ၁၁။ အနရိယာတိရစ္ဆန္ဒော၊ ပေတောအသုရဏောယမေမံ၊
ဣမေသဗ္ဗေယဒ္ဓါသတ္တာ၊ ဒုက္ခာမုဗ္ဗန္တုတတ္တကာ၊
- ၁၂။ အသကောဋိဓသဇောစ၊ နဝကောဋိထလဇောစ၊ သံသေ
တဇောပပါတိကော၊ ဒီဃာယုကောဘဝန္တုတေ၊
- ၁၃။ ဥဒ္ဓံယဒဝ ဘဝဂ္ဂါစ၊ အခေါယာဝ အဝိစိယော၊
သမန္တံစက္ကဝါဠေသု၊ ယေသတ္တာပထဝိဆရာ၊
- ၁၄။ အဗျာဗုဇ္ဇာနိဝေရာစ၊ နိဒုက္ခာစန္ဒိပ္ပဒဝါ၊ သဗ္ဗေသတ္တာ
အဝေရာဟောန္တု၊ သဟသဗ္ဗေဟိညာတိဘိ၊ ၊ ဤဏား၊ သြောင်း၊
ဇေယျပထဝိပန္နာန်တော်ကြီးတည်း။

**၁၂၀။ ညွှန်တော်ဆယ်ပါး စသော
မန္တာန်တော်ကို ပြုခြင်း**

ဌာနာဌာနေ ဟိဝိပါကေ၊ မဂ္ဂေသဗ္ဗတ္ထဂါမိနံ၊ နာနာစေတု
ဇလာဏမ္ပိ၊ အဓိမုတ္တိရာဇာနံ၊ ပုဗ္ဗေဒိဝါသေဗိဗ္ဗစက္ခု၊ အစသဝက္ခ
ရာ၊ ဗုဒ္ဓဏညဏံ၊ မံရက္ခန္တု၊ သဗ္ဗေဝေရဝိနသန္တု၊ ၊ ညွှန်
တော်ဆယ်ပါး၊ မန္တာန်တော်၊

ကာလဝကဉ္စဂင်္ဂေယျံ၊ ပရန္တရတမ္ပိဂီလံ၊ ဝန္ဒာလာဟေမာ၊
ဥပေါသထဉ္စဆန္ဒန္တာနံ၊ ဗုဒ္ဓဏဒသဗလံ၊ မံရက္ခန္တု၊ သဗ္ဗဘယံဝိန
သန္တော၊ ၊ အားတော်ဆယ်ပါးမန္တာန်တော်၊

မိမိတို့ ဘိဇာနောလျက်၊ မိမိတို့၏ မူလပရိဝါယ အာယု
အစဉ်အတိုင်၊ ရောလျက်ထွားရာ၏။

ဥ၊ တနတန၊ မဟာတန၊ သဗ္ဗတန၊ ဣတ္ထိတန၊ ကမ္မတန၊
ပုရိသတန တနကြီး၊ တနငယ်၊ စင်ကြယ်သွားဟ၊ တနခြေမန္တာန်၊

ဥ၊ ဗုဒ္ဓသိဒ္ဓိ၊ ဓမ္မသိဒ္ဓိ၊ သံယံသိဒ္ဓိ၊ အာစရထက်ဆရာထက်၊
သိဒ္ဓိတင်မန္တာန်၊

ဥ၊ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိ၊ ဂန္ဓာန သောနုတ္တရာမဟိဒ္ဓိကာ၊ ပိသာ
စေနိဒ္ဓမိတွာန၊ ဗြဟ္မဇာလမဒေသယျ၊ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိ ဂါထာ
တော် မီးတိုင်ခံအင်းဆန်၊

ဪအင်း အသက်တရာရှည်စေ၊ လက်ဖျားတတောင်ဥသျှောင်
ပါးနား၊ နှုတ်ဖျားလျှာတ၊ စောင့်ထည့်ရသဒီ၊ အညီမယွင်း၊ မြတ်
ခြင်းနှလုံး၊ မြဲသုံးမကွား၊ ပညာနှင့်ညာဏ်၊ ပင့်ပွားန်သည်၊ မလပ်
မချာ လိုရာသမျှ၊ တတိုင်းရသည်၊ မြင်ကမေတ္တာ၊ လူတကာလည်း
ကြင်နာဆပွား၊ ငါ့အသံကို၊ တရံကြားက၊ သားနှင့်အတူ၊ ညီမူ
တမျှ၊ နှမအလား၊ ချစ်သနား၍၊ စီးပွားငါ့ကို ဆောင်ပါလော၊
စည်းစိမ်ချမ်းသာ တည်စေသော၊ ဪအင်း သဗ္ဗ မေနိစ္စံ၊ မဟာ
လာဘ်၊ ဧဟိပေမိ၊ မမသန္တိကေ၊ အာဂတာဥပေန္တု၊ သွားဟယ်
ယျကပ်၊ သူရသဒီနတ်စေမန္တာန်၊ အလိုရှိရာမှာ ထားလျက်စေ
လော၊ ဥ၊ အကျော်စေဝပသထ၊ ကြိမ်လုံးမှာထည့်လော၊
ရမထာကြိမ်လုံးမှာ ဒေဒေ-လေးလုံးလေးမျက်နှာက ရံလေကုန်၊

၁၂။ ဪအင်း ၉-တန် မန္တာန် ဂါထာတော်
ကြီးကို ပြခြင်း

- ၁။ ဪအင်း၊ ဟေဟေတိသျှတ္တိ၊
- ၂။ ဪအင်း၊ သဗ္ဗဓဝံအရံသွားဟ၊
- ၃။ ဪအင်း၊ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမဟေတာနောခွာတိ၊
- ၄။ ဪအင်း၊ ဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမဟေတာနောခွာ၊
- ၅။ ဪအင်း၊ သံယံသရဏံဂစ္ဆာမဟေတာနောခွာ၊
- ၆။ ဪအင်း၊ သိဂီရံဝါရဏံ၊ လူမေချေစေသွားတု၊

- ၇။ သြောင်းပတ္တိနစသောသွားဟု။
 - ၈။ သြောင်းအဝတ္တံဝတ္တိတိရိပီရိသွားဟူ။
 - ၉။ သြောင်းဥဒါနာသြနာမနိသွားဟူ။
- ဤသည်ကား-သြောင်းကိုးတန် မန္တန်တော်ကြီးတည်း။

၁၂၂။ နတ်ပင့်ခေါ် မန္တန်တော်ကြီးကိုပြခြင်း

ဣတိ အယံသမာရက္ခ ဒေဝါပီယံမမာ ချဉ်းဆရာချဉ်း။ ဣပိ ဆရာကပ်။ သြောင်းဘဒ္ဒန္တော အိုနတ်များအပေါင်းတို့၊ အတိသ ရညဏညာဏံဒေဝဝရာဝရံ၊ သဗ္ဗသတ္တာသမံ သာမိသိန္ဓေသိန္ဓေ နာနာဘောဇနာဘုဉ္ဇာဟိ၊ ဘုဉ္ဇာဟိ။ နတ်ခေါ် နတ်ကျွေးမန္တန် ကြီးတည်း။

၁၂၃။ နတ်စာကျွေးမန္တန်ကြီးကိုပြခြင်း

ဣတိအာ ယသ္မာရက္ခဒေဝါ၊ ပီယံမမာ ချဉ်းဆရာချဉ်း။ ဣပိ ဆရာကပ်။ သြောင်း ဘဒ္ဒန္တော အိုနတ်များအပေါင်းတို့၊ အတိ သရညာဏ ညာဏံ၊ ဒေဝဝရာဝရံ၊ သာမံသာမိ သိန္ဓေ သိန္ဓေ၊ ဘုဉ္ဇာဟိ၊ ဘုဉ္ဇာဟိ။ နတ်စာကျွေး နတ်ခေါ် မန္တန်ကြီးတည်း။

၁၂၄။ ဝိတဒုက္ခာသေခါဘိခေါ် မန္တန်ကြီးကို ပြခြင်း

ဝိတဒုက္ခာသေခါဘိ ခေါ်၊ အဘယာပိ တုပ္ပဒ္ဓဝါ၊ သကုဏ သုသုပိနာစ၊ သဗ္ဗေဘယိဒ ဣရမနာ၊ ဝိနယိန္တိ၊ အသေသတော၊ နာနာလစာ ဓနံရသေစ၊ ခိဏဇနပိယနန္တော၊ အာယုဒီယံ သတံ သုခံ၊ သဗ္ဗတ္ထဝရာဝရံ၊ သဗ္ဗသတ္တရံ ဝိနာသနံ၊ သဗ္ဗဘယံ ဝိနယိန္တိ။ ခေါ်အပ်သောမန္တန်ကို ပြည့်စုံစေတတ်သော လာဘ် ခေါ် မန္တန်ကြီးတည်း။

၁၂၅။ ငြိယွာမင်း သိကြားမင်း အကြံ မန္တန်တော်ကို ပြခြင်း

ဥပရိမာ ကောင်းကင်ချာဝယ် တေဇာဖြိုးမေတ် ကြာ၊
တိုင်းကြောက်မျှ ထက်အောက် မင်းရှင် ဘုရင်သနင်း နတ်မင်း
ဆယ်မည် ဘုံခိုဝေဟတ် စံလတ်ပျော်ထ တိလောကဟု ကြံ၊လှ
ငြိယွာ ဣန္ဒာသက္က ဒေဝနှစ်ပါး ညာထားလကျာ သုဇိတနှင့်
သုံးဖြာမဟေ လေးထွေသက်ထား မင်းဖျားမှုတုန် ဝိသကြံမှ ဇဝန
မင်း ထန်ပြင်းစွာဘိ မာတလိဟု ကျော်ဘိဂုဏ်လှိုင် ကြံခိုင်ဓေဝါ
ငြိယွာနတ်သား မင်းဆယ်ပါးတို့ တုငြားဘက်ကင်း သောင်းတွင်း
နှံ့သိ မိပတိတည့် မှန်တိထင်ရှား ဘက်လွတ်ငြားသည့် ဆယ်ပါး
ကြံငှန်း တုန်းပွင့်လန်းသည် တူမှန်းဆပွား ကျွန်ုပ်အားကို သနား
ကြည်ဖြူ မတော်မူလော ဆုယူမြဲမှန် သစ္စာပန်လျက် ကက္ကုသန်ဘုံ
ကောဏာဂုံက ကသိပနှင့် ဂေါတမမြတ် ပွင့်လတ် နောင်လာ
မေတ္တေယျာဟု သုံးဖြာလောက နှိုင်းမမျှသား ဗုဒ္ဓဝါးဆူ ထွတ်ဘုန်း၊
လူကို ကြည်ဖြူစေသာ ကိုးကွယ်ပါ၏၊ မချာနေည မေတ္တာမျှလျက်
ဒေဝသနင်း နတ်မင်းဘုန်းလူ မတော်မူလော ဆုယူမေတ္တာ ပန်
သစ္စာကြောင့် များစွာကောင်းကျိုး ဘုန်းမိုးရွာသွန်း ရှာသင်္ကီလွန်
အောင် ဆုမွန်ရည်တိုင်း ကြံမဆိုင်းသည်။ မြင်တိုင်းဘန်တော်မူ
စေသော။

၁၂၆။ ဒေဝိကိုးပါးအကြံ မန္တန်တော်ကြီးကို ပြခြင်း

နေခန်းစကြော၊ လှည့်လကျာဖြင့်၊ အာကာသလမ်း၊ ယုဂန်
နန်းဝယ်၊ ပတ်သန်းရစ်ခွေ၊ သုံးထွေဝိစိ၊ ခရီးညီလျက်၊ ကျွန်၊ ရှိ
လေးမည်၊ နှစ်ထောင်တည်လတ်၊ ကျွန်၊ မြတ်ကျွန်းငယ်၊ ရှစ်သွယ်
မျှောင်ဆိပ်၊ ရေနိမိတ်နှင့်၊ တောရိပ်တောင်တည်၊ မြစရှည်စောင့်
တတ်၊ မလင်ကုန်းကျဉ်း၊ အိုင်အင်းနိမ့်ဝှမ်း၊ တောင်ကမ်းတောခို၊
လူကိုချစ်စိတ်၊ အောင်နိမိတ်နှင့်၊ ဘိသိက်ပေးတတ်၊ နတ်မြတ်ငြိယွာ၊
ကမ္ဘာတည့်တည့်၊ စောင့်သည့်ဒေဝါ၊ သာလနာတု၊ မြို့ရွာပိုင်ချုပ်၊
ဇနဗုဒ္ဓနှင့်၊ အထူးတိမြေခြား၊ လူများသတ္တဝါ၊ ဘွယ်မှစမလတ်။

စောင့်ကြပ်နေကုန် ပစ္စုန်တသီး၊ နတ်မင်းကြီးက၊ စသည်မလတ်၊
 မိုးရပ်ကေခင်းကင်၊ ဘုန်းလျှင်ဘုန်းစည်၊ အပြည်ပြည်ဘည့်၊ တညီ
 တညွှာ၊ သမာဆန္ဒ၊ ပြုကြစမြ၊ နတ်ခပဲတို့၊ စွဲလော့မှတ်နေ၊ နတ်
 နန်းမြေက၊ မဟေဒေဝီ၊ ခုနစ်လီကို၊ စဉ်စည်မပြတ်၊ ဆရာအပ်ရှို၊
 ကပ်လျက်ရှိပြီ၊ ဒေဝီကိုးပါး၊ ယုဂန်ခါးနှိုက်၊ နောက်ပါးပြာသာဓ်၊
 စိုးလပ်ကိုစီ၊ ဆောင်သိဂီက၊ ကြံချီခဲ့ပါ၊ မာတာညိုမြ၊ ဟိရိန္ဒမုန်၊
 ထုရန္တသိ၊ ဟံချိန္ဒဘိ၊ မဏိရောင်ထွေ၊ မေခလောမု သီတခေါင်မှတ်၊
 ပိသုရပ်နှင့်၊ ထူးမြတ်မေယာ၊ ဖြူပြာဒေဝီ၊ ဇာဂရိလ၊ ထွန်းပဒေဝီ၊
 ဗျာဂရိဟု၊ ဇာရဝတီ၊ သိဂီအဆင်း၊ မိမင်းကိုးဖြာ၊ နတ်သူဇာတို့၊
 ကိုယ်မှာရောက်စိမိုး၊ နှုတ်သံလိမ့်လျက်၊ မိန့်ဆိုမကွာ၊ ကိုးကွယ်ပါ
 သည်၊ လိပ်ပြာလျှင်မြန်၊ ရောက်စေမုန်၏၊ အပ်နှံယခု၊ တေခင်းဆု
 ပေးကုန်၊ ရန်ဘတ်ကြံလည်၊ တမ္ပမ္မားမ္မား၊ နတ်ဆေးများနှင့်၊
 တိုက်ငြားတွန်းလှံ၊ အသံမကြာ၊ ရန်သူများလည်၊ ပြေးသွားကြစေ၊
 ကြိတ်သရေတို့၊ ဆေးအကျိုးကို၊ ဘိုးဘွားမိမင်း၊ ခမင်းတသုံး
 မလှည့်ကုန်၊

၁၂၅။ နတ်ကြီးတစ်နှစ်ပါး၊ ကြူးမန္တန်
 တော်ကြီးကိုပြခြင်း။

ဓာတ်ရိပ်သာ ကမ္မလင်နှင့် ဒေဝရာတီ သိရာနိက္ခံ သဟယီ
 ရောင် အမြင့်ဆောင်လျှာ၊ ရှေ့တောင်ရာဇေ ဝိရိဘေဝယ် လေးထွေ
 ရောင်စို မြင့်မိရိလည်ဏှာ စောင့်စည်းလာသည် တေဇာလူမီးပတ်
 ဒဋ္ဌရဋ္ဌာ ဂန္ဓဗ္ဗများ၊ ထူးဝိသေသ စောင်မစေချင် ဘောင်ခွင်လကျာ
 ကြေညာဝှန်ဆူ ဝိရိဋ္ဌတွင် နတ်ဘုရင်တည့် နောက်ခွင်ပစ္စိမာ ရပ်
 မျက်နှာနှိုက် နာဂအပေါင်း ဝတ်ညောင်းဇမ္မူ ဝိရိပက္ခ မြောက်ရပ်
 အမူ တုခေရမင်း စိုးပိုင်ခြင်းဖြင့် ထံရင်းညှိတ်ခ ယက္ခဂုမ္မာန် နတ်မုန်
 စုံပူး မင်းဇာဗျာဠာနှင့် ကွန်မြူးတူညီ ပရမိသံ တကန်ရောင်ဘိတ်
 ပရမိသ ဝေ ကွင်မှီ ဝရမိသွာ မဟာပိန်းနဲ ရန်ရှိဘပြာ အာဠာဝဏ
 အသံမုန် ကြိုးတိရိထုတ် မနုဿိဟ သီဟရာဇာ-တေဇာရောင်မု၊
 မိန့်နှစ်ဦးဟိုး ချီကြူးသေယာ-ရှိပန်ပါ၏ ငြဟွာမှော်ကွန်း၊ ဩဘာ

ညွှန်း၍ ရိုက်မှန်းထိန်းဆူ ပွင့်တော်မူသည် လေးဆူဘုရား တန်းခိုး
အားကြောင့် တဆဲနှစ်ပါးမင်း ကိုယ်တိုင်ဆင်း၍ အောင်ခြင်းမဝီ
လာ ကောင်းကြီးငြာသည်။ ဇေယျာတည့်သံကြူ သာပြန်ပြု။။

၁၂၇။ တံဆိပ်ပန္နာန်တော်ကြီးကိုပြခြင်း

အစိန္တေယျ-အစိန္တေယျ-အပ္ပမေယျ-တောက်ပလျှံထိန် ပြင်း
ရှိန်အရောင် ယုဂန်တောင်မှာ လေးရောင်စီပ နှိုင်းမမျှသည့် မဓမ္မရေစ
တိုက်ကျေးရသာ ဒေသနာ၏ အာဏာတော်ထွန်း သပြေကျွန်းတွင်
ရာဝန်းနှစ်ထောင် ကျွန်းမြဘောင်နှိုက် ဂုဏ်ရောင်ထွန်းပေါ် အာဏာ
တော်မြတ် ထက်ရပ်မဟာ ဗြဟ္မာနှစ်ဆယ် ဘုံဝယ်စံစား ဝတိန်ဖျား
ဝယ် သိကြားနတ်မင်း အမင်းမင်းတို့ ဝတီစင်းခရာ ယာမာတုသိ
ဘုံမှိသာဘိ နရတိက ပရမည်ရ နိမ္မိတနှင့် ဝသဝတီ ငါးလီဘုံရပ်
အောက်ထပ်ဆင်းလစ် မဟာရာဇ်မှ မနုဿိဘုံ လုံးစုံမဆွဲ ယက္ခဂုဗ္ဗာန်
ခွန်ဆံဆက်လတ် ဒဠ်ရဠ ဒေဝစိုးယူ ဝိရုဠက နာဂခွန်ယူ ဝိဂ္ဂူပက္ခ
ယက္ခခွန်သ ကုဝေရနှင့် ဒေဝဂ္ဂှစ်ပါး နှစ်ပါးနေလ ယက္ခကိုးဦး
ကွန်မြူးငါးလီ ကပသီလေး ရှုဒရးဝိဇ္ဇာ သင်္ချာလေးဆယ် စွန်းကယ်
တပါး ဆဲနှစ်ပါးတု ခေါ်ပြားဇော်ဂျီ ဆဲနှစ်လီကို ဘုန်းမိုရသေ
ဂူမဓမ္မဒေဝီ စဉ်စီဆဲ လေး ရပ်ကျေးကိုးလီ ဒေဝီမိမယ် တသွယ်မောင်
မင်း မကြွင်းမကျန် သူစံပမ ဂေါပတံဆိပ် ညာနှိပ်စစ ဗဝရန်နှိပ်
ဗဟိဒ္ဓဟု နာဂမာလာ မဟာဒေဝီ စန္ဒီဝမ လေးဝနတ်မင်း ရန်ဆင်၊
နိပ် တံဆိပ်ဗန္ဓု ခေါ်မူဒေဝ သုပဏ္ဍနှင့် ဒေဝရန်နှိပ် သူရိန္ဒဇော
ကျော်ဇောဆဲနှစ်ပါး လှထွားသူရပ် ပိဋကတ်ကို စောင့်လတ်ဒေဝီ
တလီအံ့ဩော နာဂေါယက္ခ ဒေဝဏ္ဍသိ နွံသိတင့်မော အန္တောဏတ
နတ်လှရာဇာ တဖြာဒေဝ ဗဟိဒ္ဓဟု နာဂရာဇာ အင်းမှာစောင့်ထ
သုပဏ္ဍနှင့် နတ်လှနှစ်ဆယ် တသွယ်ဘုမ္မ မင်းနှစ်ဝတု စသည်အကုန်
လုံးစုံနတ်ပေါင်း သောင်းဇမ္ဗုဒိပ် ကျွန်းရိပ်အပေါ် တံဆိပ်တော်ခံ
တမည့်မုန်၍ လေးတန်နာမ ဗဝဂုဏ်မှန် အာဏာသံနှင့် လျှင်မြန်မနေ
ဇမ္ဗုမြေတွင် ခေါ်တေ့ယက္ခ နတ်ဒေဝနှင့် ရာဇဒေဝီ မဟေသီက
စထအာဏာ ရွှေဗျာဒိပ်မျှော် တံဆိပ်တော်ကို ဘူမျှော်ညွတ်ခ

လာရောက်ကြလော မြစ်မင်းသွယ် မြစ်ဝယ်ဝါးရာ မင်္ဂလာငယ်
လေးသွယ်စိုးက ပိုင်မြဲဒီပ ရံထကျွန်းငယ် နတ်ဝယ်စောင့်မှု အောင်
စေမှုနှင့် ယခုရောက်စေ မဒဟသရ ဘောသရနှင့် ပဌမခေါ် ကျော်
သည်အတူ သရဘူဝင် နတ်လျှင်အပေါင်း ကျော်လောင်းကြွမ်းမှု
အာဘူသရ၊ ဒေဝမကျွန်း၊ သုမ္ဘန္တရ၊ ကျမ်းလှနတ်ရှိ၊ အာဒိကပ္ပ၊
မင်းကိုးဝံနှင့်၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၊ မဟာသုတ်လှ၊ သမယနက်၊ ကျမ်းမြတ်
ဟောချီ၊ ဆဒိသာထွက်၊ ဇေက်အာဠာ၊ သုတ်မှာနတ်ပေါင်း၊
တကြောင်းကျမ်းလွတ်၊ မဇ္ဈာဝိဇ္ဇာ၊ နတ်မှာရသေ၊ တောမေ့ဂူမှီ၊
ဇော်ဂျီမကြွင်း၊ တောင်မင်းစိုးချီ၊ တပသီနတ်၊ တူးမြတ်စကြွာ၊ ဝဠာ
သေခင်းတိုက်၊ ပျော်ပိုက်ဒေဝါ၊ ဘုမ္မာရက္ခ၊ အာကာသနှင့်၊ စောင့်
ထမြို့နေ၊ ဂါဇေနိဂုံး၊ အုပ်ဘုံးမနေ၊ တောတောင်ခြေနှင့်၊ ရေမြေ
အောက်ထပ်၊ ဝိုးလပ်သူရာ၊ လူမှာပိုင်ခြင်း၊ အမင်းမင်းက၊ စသည်
မတ်ပေါင်း၊ နူးခေါင်းပတ်ခြံ၊ ရွှေရံအများ၊ ယောက်ကျားမိန်းမ၊
အောင်ပမိတ်ရန်၊ ဓာတ်မှန်မကြွင်း၊ ရက်မင်းသတ္တိ၊ ရှစ်ဝအောက်
ဂြိုဟ်၊ ထက်ဂြိုဟ်ရှစ်ဝ၊ သတ္တဘိသ၊ စိုးထတာရာ၊ နတ်မှာခေါ်ကြ၊
အင်္ဂဝိဇ္ဇာ၊ ကျမ်းမှာချလမ်း၊ သူရဇ္ဇက၊ စသည်ဂဏန်း၊ ထူးဆန်း
ပေဒင်၊ စောင့်ချင်နတ်များ၊ ယုံမှားမိစ္ဆာ၊ တဖြာဗုဒ္ဓ၊ မေဃသံဃာ၊
ပြဟောသက္က၊ ဒေဝယက္ခ၊ သတ္တကဝေ၊ လေးတွေ့ကာက၊ လေးဝ
ကျော်ညီ၊ ဇော်ဂနီနတ်၊ ကိုးရပ်စုန်းမျိုး၊ ရေရိုးသတ္တ၊ တစ္ဆတလီ၊
မဒဂရိက၊ စသည်ကျော်သောင်း၊ မင်းပေါင်းသုံးဆယ်၊ စွန်းဝယ်
ခုနှစ်၊ မလစ်အတူ၊ မင်းမူခေါ်ခြင်း၊ တသင်းရေရင်၊ ဖုတ်လျှင်
အပေါင်း၊ မြေပေါင်းတသင်း၊ မျောက်မင်းရှင်မ၊ လာရောက်ကြရုံ၊
ဒေဝဒေဝါ၊ နတ်တကာနှင့်၊ ဆရာညစ်ဆိုး၊ လိပ်ပျားမျိုးပါ၊
မက္ခာဏတ္ထိ၊ ပုရိသတို့၊ စောင့်ထလိပ်ပျာ၊ ရွှေဗျာဒိတ်ပွဲ၊ ကံဆိပ်
တော်စွဲလျှင်၊ အောင်ပွဲဆုယူ၊ တပည့်မှုကား၊ မတူသစ္စာ၊ မက္ခာ
သီလ၊ ကြီးထအာဏာ ဂုဏ်ခတဇာကြောင့်၊ သမာနတ်ကုန်၊ လုံးစုံ
မစ၊ အောက်ကမိစ္ဆာ၊ မသမာနတ်၊ ကြောက်ဖြတ်ထန်တုံး၊ မှုကုန်
ပိုင်ဘိ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်၊ မြတ်ထက်မြတ်လည်း၊ လူနတ်ပြဟော၊ သတ္တဝါ
ခေါ်၊ ကိုးဂု န်တော်၏၊ တေဇော်အာဏာ၊ မနေသာ၍၊ ဒေဝါ
နတ်မင်း၊ အမင်းမင်းတို့၊ ချက်ချင်းယခု ရောက်စေသော်၊ နတ်
ကြီးတစ် နှစ်ပါး မှော်ပြီးလျှင်၊ ခြေစောင့်ဘိလူ၊ မှော်အပ်ပြီးမှသာ

တံဆိပ်တော်ကိုခပ်လျက် အပ်ရသည်။ ရှေ့နောက်လွဲမည် အလွန် စိုးခြင်းကြောင့်၊ မှာလိုက်သည်။

၁၂၉။ မနမင်းလမင်း ဘိလူးကိုးပါးအား
ကြူး၊ရန်မန္တန်တော်ကြီးကို ပြခြင်း။

ပတ္တမြားစိနီကြောင်၊ ညီးညီးပြောင်သည်။ မြရောင်ထိုရှက်၊ ပြိုးပြိုးပြတ်တည့်၊ ကိုးမြက်ရည်လျှာ၊ ချယ်စီမံသား၊ ယဉ်ပျံရထား၊ စတံနယားကို၊ ကြားကြားဟန်လှ၊ မြင်းပျံကရွှါ၊ မိုးဝမြင့်လယ်၊ ခုဝံကြယ်ကို၊ ရှေ့ငယ်တန်ပြ၊ မြက်ရမ်းဆသို့၊ ထွန်းပကြေငြာ၊ ယူဇနာဝယ်၊ ငါးဆယ်အံ့ခြား၊ ဖာလ်ရထားနှင့်၊ နတ်သားရံအာ၊ ကိုယ်တိုင်လာရွှါ၊ စကြာနှင့်သွား၊ လေယဉ်ဖျားတိုင်၊ ကျော်ကြား ရှိသား၊ နတ်ဒေဝါ၊ ကမ္ဘာတန်ဆာ၊ ဖြစ်ထိုက်ရာသည့်၊ များစွာ ချယ်ဘလ်၊ ဗိမာန်အတိ၊ ရဲရဲငြိမှ၊ လှတိကွေးကွေး၊ ယုန်ရေးတံဆိပ်၊ ခပ်နှိပ်စကြာ၊ ယူဇနာပြိုး၊ လေးဆဲ၊ ကိုးတည့်၊ တံခိုးရှိသည်၊ ကြီးဘိ ရောင်ဖြာ၊ နတ်ဒေဝါ၊ မနမုန်၊ လမုန်၊ သောတာပန်စစ်၊ ဇောန် ဖြစ်ထ၊ နတ်ဒေဝနှင့်၊ တကူအတူ၊ ဝေဘူတောင်ရ၊ ယက္ခရာဇာ၊ သီတာကွေ့ရပ်၊ နေလပ်ရန်နှိပ် မခွရိပ်မင်း၊ နတ်မင်းရာဇာ၊ ဟေမာ နောက်စု၊ တောင်ပုလူစံ၊ နတ်မှန်ယက္ခ၊ ဘုမ္မရာဇာ၊ ဟေမာသ တောင်၊ စိုးဆောင်ပိုင်သ၊ နဂရာဇာ၊ ပင်မှာဗောဓိ၊ ကြော်တိ နောက်မြောက်၊ အံ့ခလောက်တင့်မော၊ ဩပယ်က၊ တောင်လှူနေ၊ ခေ၊ ထေမင်းစော၊ နာဂေါယက္ခ၊ ဧညဝတိ၊ မဟိဇာ၊ ရပ်၊ တည့် လင်ပန်းဝါ၊ တောင်မှာတင့်မော၊ ဒလိဒွေါမင်း၊ သတင်းယောမြို့၊ ရစ်ဆို၊ စောစင်ညို၊ ပျော်လိုဂူရ၊ ဗလ ရာဇာ၊ တောင်မှာ မြင်မြူး၊ စန္ဒကူးထိပ်၊ ဂူရိပ်ပျံပြော၊ မာသောယက္ခ၊ ဟေမဝန္တာ၊ မြောက် မှာ ပပဒ၊ သေလာရ၏၊ စန္ဒဂူလိုက်၊ ရိပ်မြိုင် သာလှ၊ ဟိန္ဒရာဇာ မင်းမှာ ဒေဝ၊ ယက္ခကိုးပါး၊ နှစ်ပါး၊ နေလှ၊ သက်ဆင်းကြွရွှါ၊ မ-ပါစေ ကြောင်း၊ ဆယူတောင်၏၊ ဂုံဏ်ပေါင်းကိုးဖြာ၊ စိန္တေယျာဟု၊ သစ္စာ လေးညီ၊ ဆွတ်ရူးလေးဆူ၊ ထိပ်မုန်ရွက်၊ မပျတ်သစ္စာ၊ ကိုယ်မှာ စောင့်ခြင်း၊ မယွင်းသီလ၊ ဒါနမဝေး၊ လှူရေးပြုရ၊ ကုသလ၏၊ ဒိဋ္ဌ

F 14A

မျက်မှောက်၊ ကောင်းကျိုးရောက်အောင်၊ ကြံဆောင်မသွေ၊ ပေ၊
 ပေယခု၊ ကျွန်ုပ်ပြုသည်၊ အောင်ဆုပေးပါ၊ နတ်ဒေဝါတို့၊ လျှင်စွာ
 ချက်ချင်း-မစေသော်၊ ၊ ဤစွာ၊ နေမင်း-သမင်း၊ ဘီလူးကိုးပါး
 ကြူးရန် မန္တာန်တော်ကြီး၊ ၎င်းမန္တာန်တော်ကြီး၏အကျိုးကိုမဆိုပြီ
 ပညာရှိတိုင်း သုံးကြစေသတည်း။

၁၃၀၊ ၃၇-မင်းနတ်တို့၏အမည်ကို ပြခြင်း
 တကောင်းမြို့ နတ်ဖြစ်မင်း

- ၁၊ မဟာဂီရိနတ်၊
 - ၂၊ နှမတော်စေတင်ကြီးရှင်နတ်၊
 - ၃၊ ရွှေနပေနတ်၊
 - ၄၊ သားတော်စေတင်နတ်မင်းကြီးနတ်၊
 - ၅၊ ညီတော်စေတင်မင်းကြီးနတ်၊
 - ၆၊ သုံးပန်လှမရွေးလှနတ်၊
 - ၇၊ သမီးရှင်နတ်မိနတ်၊
- ပေါင်း ၇-ပါးတည်း။

ပန်းယမြို့နတ် ဖြစ်မင်း၊

- ၁၊ ပန်းယမြို့ရှင်ဘုရင်ငါးစီးရှင်နတ်၊
 - ၂၊ မောင်ပိုးတူနတ်၊
- ပေါင်း နှစ်ပါးတည်း။

အဝမြို့နတ်ဖြစ်မင်း၊

- ၁၊ အောင်ပင်လယ်ငါးစီးရှင်နတ်၊
- ၂၊ ဘုရင်မင်းတရားဗျာဒနတ်၊
- ၃၊ ရွှေနော်ရထာနတ်၊
- ၄၊ မင်းရဲအောင်ထင်နတ်၊
- ၅၊ မောင်မင်းပြုနတ်၊

- ၆။ အနောက်မိဖုရားနတ်၊
- ၇။ ထီးဖြူစောင့်နတ်၊
- ၈။ ထီးဖြူဆောင်းနတ်၊
- ၉။ ပရိမ္မမင်းခေါင်နတ်၊
- ၁၀။ ဒါနိုးမောင်နတ်၊

ပေါင်း ဆယ်ပါးတည်း။

တောင်ငူမြို့နတ်ဖြစ်မင်း

- ၁။ ဘုရင်ခေါင်မာရ်ခတ်နတ်၊
- ၂။ ဘုရင်မင်းခေါင်နတ်၊
- ၃။ ဘုရင်မင်းခေါင်သံတော်ခံနတ်၊
- ၄။ ဘုရင်ရွှေထီးမင်းတရားကြီးနတ်၊

ပေါင်း လေးပါးတည်း။

အဝမြို့နတ်ဖြစ်မင်း

- ၁။ ပေါက်ကဲမြို့ရှင်ဘော်နတ်၊
- ၂။ ပုခန်းကြီးမောင်မင်းကျော်နတ်၊
- ၃။ မင်းအောင်စွာနတ်၊
- ၄။ မန္တလေးတိုးတော်နတ်၊
- ၅။ ရွှေပြုံးမင်းဘဝယ်နတ်၊
- ၆။ ပုဏ္ဏေမမိဖုရားမယ်တိုးနတ်၊
- ၇။ ညီမမယ်ကွနတ်၊
- ၈။ မယ်တော်ရွှေစကားနတ်၊
- ၉။ သားမြင်းဖြူရှင် ရွှေစစ်သင်နတ်၊
- ၁၀။ ညောင်ခြင်းအိုနတ်၊
- ၁၁။ ပေါက်ကန်မြို့ပြည်စိုးနတ်၊
- ၁၂။ ကျောင်းတကာနတ်၊
- ၁၃။ ဂရိဘုခွဲဇင်းမယ်ပြည်ရွန်းရှင်ဘုရင်နတ်၊
- ၁၄။ ဘိုးတော်သံကြားမင်းနတ်၊

ပေါင်း တကျိပ်လေးပါးတည်း။

စုစုပေါင်း ၃၇-မင်း ဖြစ်သတည်း။

၁၃၁။ ပြင် ဥ၇ မင်းနတ် ပင့်ခေါ်ရန်မန္တာန်ကိုပြခြင်း၊
တကောင်းမြို့နတ်ပင့်ရန်ထက်

အကျမဉ္ဇူ သိမ်းပိုက်ယူသား ရိပ်ဖြူစက်ရှင် ဖြန့်မိုးဆင်
လျှာတ် ကြာသင်္ကန်းရုံ လေးငုံညွန့်ညောက် ပွင့်သည့်နောက်ဝယ်
ထွန်းတောက်တည်ရာ ဇမ္ဗူဒျာနီကံ မိန့်ဗျာဒိတ်လိုက် နိမိတ်သိုက်
နှင့် တိုက်ရိုက်ခပ်ဘိ ညီစေညီသို့ သီရိခေတ္တ မြောက်မှပုဂံ ရှေ့ရန်
ခပ်ကိုင်းမြင့်ဆိုင်းပန်းယ၊ စစ်ကိုင်းစသား ရွှေဝနန်းပါ ရတနာသိင်္ဃီ
ရှုန်းပြည်စသည် တည်ထတောင်ငူ မြို့မကေတု ထိုပြည်စုနီ၏
ဖြစ်မှုမမြင် ညာခွင့်မြောက်စောင်း မြို့ကောင်းကို နန်းကြောင်း၊
စိုက်ထူ ဖြန့်ထီးဖြူနှင့် ဇမ္ဗူဒီ၊ မင်းဇေဟု နာမထင်ရှား လူထွတ်
ထားလျှင် တိုင်းထားမြန်ယူ၊ စိုးတော်မူနောက် မိုးအောက်မြေပြင်
ကျော်ထင်ဘုန်းမီး၊ ရိပ်ထီးဖြူလူ အစိုးရသည် မင်းလှမြတ်၏
သက်မှတ်ရာဇာ လက်ထက်မှာနှိုက် ကြေငြာထင်ရှား နတ်မင်းဖျား
နှင့် ပုပ္ဖားထက်မှာ ရွှေမျက်နှာက ညီမထွေးဖြူ ကိုယ်မူသွယ်လှ
သုံးပန်လှ၏၊ သတ်မှအသွင် ရှင်နိမိနတ် သမီးမြတ်နှင့် ဝင်းပတ်
ဝါဝါ မဟာဂီရိ ကျော်သည့်ထင်ရှား နတ်မင်းဖျား၏ ညာထား
ချစ်ဆွေ ရွှေနပေနှင့် သတ်စေအကြီး သားကြီးမောင်ညို ခေါင်ဆို
တောင်မင်း မြောက်မင်းမောင်ဖြူ ကောင်းကြီးယူ၍ ကြည်ဖြူ
ခုနစ်ပါး ကြရောက်ညားလော။

ပန်းယမြို့နတ်ဖြစ်မင်းကိုပင့်လက်ား၊ ရွှေသားပုရ ဝိဇယ
ပြည် ပန်းယပြည် စက်ချီရောင်ညီ၊ ဘုန်းခနမီးသို့ ငါးစီးရှင်နှင့်
မြို့လျှင်မကွဲ ဖြစ်မြဲနတ်မူ မောင်ဘိုးတူဟု နက်မူနှစ်ပါး၊ ကြရောက်
ငြားလော။

အဝမြို့နတ်ဖြစ်မင်းကို ပင့်ခေါ်ရန်လက်ား၊ တိုင်းကား
ရွှေဝ ပြည်မပန်နတ် ရွှေနန်းထက်တွင် ဘက်မမီသည့် သီဟသူဟု
ဆင်ဖြူသခင် ငါးစီးရှင်နတ် သောင်းမြတ်ဇမ္ဗူ ထိနိဆူထင်ရှား
မင်းတရားနတ် ရှုမှတ်မျက်ပျော် ရွှေခန့်ရထာ ပွင့်လျှာလောင်းနတ်
ခေါ်မှတ်အတူ ရှင်မင်းဖြူက စသည်ရှင်ညောက် အနောက်မိပုရာ၊
ဆောင်ငြားထီးဖြူ မည်မူခေါ်ကြ ပရိမ္မတု သားလှမင်းခေါင်

ဂုဏ်ရောင်ဖြိုးမောက် ကြောက်စပွတ်မင်းသားရင်းဒေဝရှင်ဒါန်းစောရှင်
နတ် စိုးလတ်တနက် အောင်ချက်အင်းဝ ဒေဝဆယ်ပါး ကြွရောက်
ငြားဆော့

တောင်ငူမြို့နတ် ဖြစ်မင်းကိုပင့်ရန် လက်ာ။ ။တည်ထားစိုး
ခဲ့ နှစ်ဆဲ နှစ်မည် ကေတုပြည်ကို ဆက်ရှည်ဖြန့်စိုး ရိပ်ဖြူမိုးသည်
တရိုးစက်ရှင် ဘုရင်မင်းခေါင် ရန်အောင်စိုးဆက် မြောက်ဘက်ရှင်မ
ခေါင်ကြမယ်တော် ပျော်သည်ရပ်ပိုင်း ညိုမှိုင်းမှိုင်းနှင့် တိုင်၊ရွှေ
ပြည်ငယ် ဆက်ရှည်နှယ်ရိုး ရိပ်ဖြူမိုးကဲ့ ကြငှန်းဘွဲ့သည် နှစ်ဆဲ
နှစ်ဆူ ပြည်တောင်ငူကို ခွန်ယူစိုးသည် နောက်မိုးနတ်ရှင် ဘုရင်
မင်းခေါင် ဘုန်းရှောင်ထိန်လင်း ထန်ပြင်းထိန်ထိန် ထောင့်သန်းလိမ်
သည် ကိုးသိမ်းသခင် နတ်ဘုရင်နှင့် ပြည်တွင်ညိုမှိုင်း ကေတုတိုင်းနှင့်
တလှိုင်းရိတ်ရာ ဝပြောစွာသည် ဟိသာပြည်ကို စစ်ခြည်ဖြန့်စိုး
ရိပ်ဖြူမိုးလျက် တန်းခိုးပြိုင်ညီ ရွှေထိမင်းများ မင်းတရားနတ်
နောက်ထပ်ရိပ်ဖြူ မြို့တောင်ငူကို ခွန်ယူစိုးသည် ကိုးသိမ်းရှင်၏
မှတ်တိုင်ထင်ပေ၍ သံဇော်ခံနတ် လေးပါးနတ်တူ ရိပ်ဖြူလျှမ်း
လျှမ်း၊ ဇင်းမယ်နန်းကို သိမ်းမြန်းစိုးယူ ပိုင်တော်မူသည့် နတ်မူ
ထုတ်တင် ရွှန်းဘုရင်ခေါင် ပြည်ကျော်စေရာဇ် ကြသစ်ရေထိပါ
နတ်ဒေဝါတို့။

မြို့ကားပုဂံ နတ်မှန်ရှင်တော် ပြည်ကျော်ပုဂံ နန်းစံရိပ်ဖြူ
ဖြန့်ထီးဖြူနှင့် ဇေယျရွှေပင် သပြေတွင်တည် ပင်ရက္ခမှာ ဩကြိုင်
ရွှန်း၊ ရွှေခွန်းခတ်ပါး၊ မင်းလေးပါးနှင့် မတ်ကားခြံရံ ဘွဲ့ခံရာဇာ
မဟာသီရိ နယပတိစေသူ လှိုင်ကျူပျံ့ကျော် ဘုန်းတော်ဘွဲ့ခံ ပြည်
ရွှေဂံ၏ မျက်မှန်ပတ္တမြား ထုတ်ဖျားနတ်တူ လောင်းစည်သူနှင့်
ဇေယျမှန်ကင်း စက်တော်ရင်းက နတ်မင်းမောင်ကျော် မှူးတော်
ကုန်စွာ ထမ်းရွယ်ပါသည် အောင်စွာနတ်မင်း တသင်းဘို၊အော်
ခေါ်သည့်ခန္တလေး၊ ပြန့်မွှေးပန်းကိုး မယ်ကိုးမယ်ကူ ညီမနှစ်ဖြာ
တူသာပျော်ပါး စကားရွှေလျော် ပုပ္ဖိုးပေ၍က မယ်တော်ဒါလီ
နောင်ညီနှစ်ပါး ထင်ရှားလတ်ရုံး ရွှေပြုံးသူဒမာင် ပွဲတိုင်းအောင်
နှင့် လူတောင်ထင်ပေ၍ မယ်တော်မြတ်ဖျား ရွှေစကားနှင့် သား
ကား နတ်ရှင် မြင်းဖြူရှင်နှင့် ခေါ်တွင်သနစ် ရွှေစစ်သင်မင်း ကျော်
သတင်းနှင့် နတ်မင်းခေါ်ဆို ညောင်ခြင်းတိုဟူ မှိုင်းညိုရွှေဂံ နတ်

မှန်ဆယ်ပါး ကြွေရာတ်ငြားလော့ မနားလျှင်စွာ ပြင်မှစပေါင်း
 ထား၊ နတ်ဏားသုံးဆယ် ခုနစ်သွယ်မင်း တင်ခြင်းပွဲမှာ ဖြူစွာ
 ထမင်း ကောက်ညှင်းမှန်ဖြူ နီဖြူမခြား ယိုကားသုံးမယ် သီးဝယ်
 သုံးပါး ငါးကားခေါင်းစုံ အမြီးစုံနှင့် တင်တုံ ပန်းပါ မီးမှာကိုယ်စီ
 တတိုင်စီထည့် ရေကြည်နံ့သာ ကျွေးမွေးပါသည် နောက်ပါခေတ်
 မှတ် မရပ်မနေ ဆောင်လေမှုကုန် လုံးစုံစကား မှတ်သားနာကြ
 နတ်ဝေဝတို့ စောင်မကြပါ ကျွန်ုပ်မှာမူ ကြည်ဖြူကျွေးရ ကုသလ
 ကို မြတ်ကုသိုလ်ကြောင့် ဖြစ်လိုဘဝ သံသဒ္ဓန္တိကံ တည်တသန္ဓေ
 တိဟိဘ်နေ၍ မသွေစွဲမှန် ဤလူးထံနိုက် ကေခတ်ပြန်မရှိ မြင်သ်
 မမေ့ရ သုံးဘော်ရပ်သူ နတ်နှင့်လူကို ဆုယူဘော်ထ မြတ်ကုန်ကြ
 သား ဖလသမာ ငါးဖြာညေယျ ဓမ္မအယု နှလုံးဖြူလျက် လျှင်မူ
 မကြာ မဟာဗြဟ္မာ သတ္တဝါသ ဘုံသိမျှလည်း လွဲရမည်ရှိ သတိ
 ပါရမီ အစဉ်မှီသား ဘုရားရှင်စော ဖြည့်သောပါရမီ သုံးဆယ်စီ
 လျှင် ပြည့်ညီအမှန် စွန့်ဟန်ငါးပါး တရားအကျင့် အဆင့်ဆင့်ကို
 ပွားမြင်လေအောင် ဆောင်သည့်မေတ္တာ ဘာစနာနှင့် ရှစ်ဖြာမဂ္ဂင်
 အရှင်တို့အား မြဲမှတ်ထား၍ သုံးပါးထွင်ချာ မေတ္တယျာဇာ မြတ်
 စွာဘုရား ထင်ရှား ကံကော် ပလ္လင်ကျော်ဝယ် ပွင့်တော်မူခါ
 လက်ဦးစွာလျှင် ဇိနမြတ်စွ ဗုဒ္ဓမြတ်လောင်း ဝေးကြောင်းဗျာဒိတ်
 တံဆိပ်မိန့်ကစ သံသရင်ယူ မိန့်တော်မူငြာ၊ ငါ့ချစ်သားတု သနား
 ကြည်ဖြူ မစေသော်၊

ပြင်သုံးဆဲ ခုနစ်မင်၊ နထီပင်ပြီး၏၊

၁၃၂။ ဇဗ္ဗုဒီပါ ကျန်းစောင့်နတ်မင်းကြီး
 ငါးပါးအကြူး မန္တရန်တော်ကိုပြခြင်း

ဗာဒိဓာပွေ- မီးရေပျက်ပြီး-စဆိုးတမ္ဗာ-ပေင်္ဂါလာရောက်ဦး
 ကျန်ုပ် ကြီးဘွဲ့ ရှေးဦးပြုပ္ပာ ကျန်းဒီပါဒီပိ အောင်နိမိတ်တည်
 နေသည့်ကမ္ဘာ မတောတပွန် ကျော်ရှိန်နေခင်မြတ် နေရပ်သာလှ
 ထပ္ပန်နွဲ့ မည်သာတသီး နတ်မင်းကြီးနှင့် တေခင်တည်းရပ်ဘို့

လကျော့ဆိုတည့် လူတို့အမှတ် စောင့်ပေတတ်သည့် တပုဒ်နွား-
 မြောက်မှာတမူ- မြေငှေ့ကျွန်းဖျား နေငြားမှန်လှ- လေယျိုကပ္ပ မည်ရ
 အမှန် ကျွန်းရံထိပ်ဗွေ- လယ်မဇ္ဈေနှိုက် မကွေမကွာ- ကောင်းစူစု
 ကြည့်ရှု- ကောင်းအောင်ပြုသည် ရှုလေယျိုကပ် မည်မှတ်ဒေဝါ နတ်
 ငါးဖြာတို့ ကျွန်မှာယခု လေယျိုကပ် အောင်ဆုလည်းခံ အသမ္ဘိန္ဒ
 ခတ္တိယနွယ် မျိုးကောင်းကြွယ်သည့် လေးသွယ်လူဦး ပတ်မီမြေမိုး
 တန်းခိုးလွတ်လတ် ရောင်မြတ်ခြောက်သွယ် ဘဝင်ကယ်သည့် ဘုန်း၊
 ကြွယ်လေးဆူ မြတ်သူအံ့ရာ လေးဖြာဘုရား ထားပျာဒိတိတော်
 မြက်ဟတော်၍ ကျင့်သော်သစ္စာ အောင်ချာတံဆိပ် မြရိပ်စိုးစံ
 လေးတန်သစ္စာ ကျွန်ုပ်မှာလျှင် ရောက်လာစွဲကပ် အပြီးအပ်၍ ခံလတ်
 သရော် လေးဘော်နတ်ကြီး ဆော်တီးအောင်စည် ရုပ်ငါးမည်နှင့်
 ပဲ့လည်ကျင့်ခံ ဘိသိက်သံနှင့် ဆုမွန်ပေးကတ် နတ်ငါးရပ်တို့ လာ
 လတ်ကြလေ သံတုန့်ပေတည့်၊ ။ ဧရေယခု ကြူးလှည့် ကြူးလှည့်
 ကုန်၊

ဧရေကြူးကာ သမာဒေဝ ကမ္ဘာ့တန်းဆူ အောင်ချာ
 တံဆိပ် အောင်နိမိတ်နှင့် ဘိသိက်သွန်းလောင်း ကျွန်ုပ်တောင်းသည်
 မိုးဆောင်းနတ်မြတ် စောင့်ကြပ်ကြပါ လာပါလှည့်လား ကျွန်ုပ်
 အားကို နတ်ပေါင်းနတ်ဆေး နှုံးကျေးတော့မည် သွင်းသည်ခန္ဓာ ကိုယ်
 နှိုက်မှာလည်း တသက်လျှာသို့ ရှင်းမချိုဘဲ စောင့်နေမြဲကုန် မေတ္တာ
 ဟုဖြင့် မြူမုံမကပ် မအပ်မရာ ရောဂါဥပါဒ် ကင်းလွတ်စေကြောင်း၊
 လက်နက်ပေါင်းလည်း မျက်စောင်းမရိပ် စိတ်မကြံ့ညီသခ မလာ
 စေလို မဆောက်ဆိုတု ထိုထိုနတ်မြတ် ဥပါဒ်ကင်းဝေး ဘေးလွှဲ
 မဲ့ဆံ့ (မ)စေကုန်၊

၁၃၃။ အထွင်း သုံးဆံ့ခုနစ်မင်း ပင့်ရန်
 မန္တန်တော်ကြီးကိုပြခြင်း

အောင်လေယျိုတု အောင်ဆုမင်္ဂလာ ဤကမ္ဘာ့တွင် မြတ်စွာ
 လေးဆူ ပွင့်တော်မူပြီး နတ်ကြီးဗြဟ္မာ သတ္တဝါကို အချာမှန်ဆင်၊
 ဝင်းမင်းတကာ နှိုင်းရာမဲ့တုန် တုကဲလွန်သည် ဘဝန္တရု သဗ္ဗညု

စတုဗုဒ္ဓေါ ဓမ္မောသံဃာ ရတနာကို ပန္နနာမာန ဦးဖြင့်ချလျက် မြဲအလျှံဝေ ကျွန်းသပြေတွင် ဖနထချင်သည် နတ်ရှင်ဒေဝါ မင်း၊ တကာနှင့် ငါးပြာကြန်ညီ ဒေဝီအများ သင်္ဃာတို့အားကို ဘုရား တေဇော် အာနုဘော်နှင့် ခေါ်သည်ရောက်စေ မလာနေသူ ရှိဘိ မူလည်း ကုဝေရနတ် ဒဋ္ဌရဋ္ဌနှင့် ကျွန်းမြတ်ဗေဗျူ စိုးယူဝေဝါ နောက်မှာနာဂ ပိုင်သတမူ ဝိရူပက္ခ ဝိရုဋ္ဌနှင့် လောကပါဗျာ မင်းလေးပြာကို ငါသာမများ တိုင်ပင်ကြားလိမ့် ဘုရားမြတ်မွန် ဓမ္မ ခန်နှင့် အရဟန္တ သုံးဝပန်ဆင် ယခုတင်မည် အမြင်မကြာ ရောဏီ ကြပါလော့။

ဆရာမိန်ခွန်း ညွှန်းခဲ့သည်အတိုင်း၊ မဆုတ်ဆိုင်းနှင့် မှိုင်းမ ကိုယ်တွင် စောင့်ချင်နိစ္စ မြဲကျန်ကြသည် သတ္တဘာဂ သူရဿတီ လက္ခိမဗျာ ဗလိရာဇာ ဝါမနုသုရ ဗလသင်္ချာ ဂရာပါက ယောဂ တနှင့် တလျာဏတပြာ နန္ဒာဒေဝီ နရိန္ဒာဒေဝီ မဟာပိဿနီ၊ တန်းခိုးကြီးစွာ မိန္ဒရာဇော သဒ္ဓက္ကာဒေဝီ တလီရောင်ပြာ မင်္ဂလာ သည် ကိန္ဒရိရက္ခ ထိုမှစန္ဒိ ကျော်သည်စန္ဒာ ခုနစ်ဖြာနှင့်၊ မဗျာ ဒေဝီ ဣရန္တသီ ဣရန္တဒီ မဏိမေခလာ သူရဿတီ မာယာဒေဝီ ဇာဂရိ ပြာဂရိ ဒေဝီကိုပါ၊ မင်းမိဖြားအည်း ငါးဦးတလီ သူရဿတီ စန္ဒိပရမီသုခ မဟာပိန်းနဲ လွန်ကဲကျော်စွာ ဒဂါရဝိန္ဒ ဟူသမျှနှင့် ထက္ကပေါင်းရုံး သုံးကျိပ်သုံးထို့ ပေါင်းရုံးအကုန် ရောက်ကြတု လော လုံးစုံစကား ဆိုသည်များကို ထောင်နားနားကြ အချအချီ အလိုအဆွဲ အနွဲအင် ခုံပင်ထက်ချပ် မရပ်မနေ ပြုကြလေလော့ စောဇော်တံခိုး ဘေးဘိုးမတိမ် နန်းအိမ်ဘုံရ နတ်ဒေဝတို့ လောက ထွင်တင် ဘုရားရှင်ကို ဦးတင်ရုံကြီး လက်စုံမိုးလျက်၊ တန်ခိုး ထင်ထင် ပြုလင်ကုန်၊ ကြိုကား အတွင်းသုံးဆဲ ခုနစ်မင်း ပင်ရန် မန္တာန်တော်ကြီးတည်း။

၁၃၄။ မင်းဝန်မင်းကြူးရန် မန္တာန်တော်ကြီးကို ပြခြင်း

သန္တိကားခေါင်နှိပ် ရောင်ရှိန်လျှံညီ၊ စက်နေမီးသို့ သီ၊သီး ထင်ပေါ် နောင်တော်ညီရင်း သောင်းတွင်း ခေါ်ဆို တောင်ညို မင်းဝန် ဘာလွန်စိန်းမြ ခသလာရဟု နာမတွင်ပြီး ထောင်တည်း။

အဆူ လှိုင်မူခေါ်ကြ နန္ဒရေ၍ ဗမ္မာသောင်းတိုက် ထိန်ရိုက်ကျော်
ကြီး နတ်သားဘွဲ့သ ဗလသိဒ္ဓိ သောင်းသိဘုန်းရောင် ယာမ္ပေခင်
ရွှေလက် သံလျက်စိန်ထား ထမ်းငြားကိုင်ကာ ဘယ်မှဒရွှေသား
အင်းကားဖြစ်တော် လက်တော်နှိပ်ထား ယုံသွားနတ်မောင် လက်ရုံး
ထောင်လျက် ရန်ပေါင်းပယ်လှင့် တန်ခိုးတင်သည် နတ်ရှင်နှင့်သိ
ကေသီမျက်ရှု ရွှေရုပ်ထုသို့ လှမူမမို့ သီရိမမောင် ရွှေရောင်အဆင်း
မင်းဝန်မင်းဟု သောင်းတိုင်းကြေငြာ ဝိဇ္ဇာနောင်လတ် ကျွန်းမြတ်
ဗမ္မာ ဘက်သူပြိုင်ရှား သက်ဆင်းငြားလော့

၁၃၅။ ဒေဝီခုနစ်ပါ ပင်ရန် မန္တန်တော်ကြီးကို ပြခြင်း

ဪသား၊ နမောတု ဝိနောဓမ္မ သံဃသုံးဖြာ ရတနာကို ဝံနန္ဒာ
မာန ဦးနှိမ်သလျက် တင်ထထိပ်မှာ မကွာကိုးကွယ် လွန်တင့်တယ်
သည် အံ့ဘွယ်ထင်ရှား၊ မြတ်ဘုရား၊ ကိုယ်စားတော်မှာ ကိုကွယ်
ပါသည် သမာဓိတိ ကောင်းဘိအယု ကြည်ဖြူရှင်လတ် ဆရာမြတ်
၏ တပည့်အရင်း လေညှင်းပြန်ကြိုင် ယန်လှိုင်သည် မဏ္ဍိုင်ထိပ်ပန်၊
ရှင်လန်းညှစ်ခ ဦးနှိမ်သသည် ကိုးဝရောင်ဖြာ သာသနာ၏ ထိန်ဝါ
တောထိလင်း အတွမ်းမှာလျှင် ကြုံလာခဲ့သည် ရင်နွဲ့ဟံချီ နတ်ဒေဝီ
ဝသီနှုတ်ဖျား စောင့်နေနားလျက် ပျော်ပါးစေခြင်း နတ်မိခင်ငယ်
သိမြင်နှံ့စပ်- သတ္တဘာဂ တိုခဒဝက စသည်ဒေဝစံ ခုနစ်မိမယ်
တသွယ်ကိုရပ် မိသူရည်နှင့် နတ်စန္ဒီမေ ပရမေသွာ မဟာဒေဝီ
လေးလီ နတ်မင်း ကျေးချင်းစုံညီ ပြီပြီသသ နားဝ နားခေါင်
ထင်မြင် အောင်လျှင် ကြံဆောင်ပြသ သွန်ပင်ပ၊ ဒေဝတင်ဘိ
သမာဓိနှင့် သိသည့်အလျှင် လျှောက်ဦးတင်သည် လျှင်လျှင်မေတ္တာ
မကွာနေည တင်ပို့သည် သဗ္ဗေသတ္တာ အနိစ္စ- ဒုက္ခ- အနတ္တအ-
အဝေရာဟောန္တ၊ ကြည့်ရှုပွဲမှာ မိန္ဒရာဟု ဦးစွာမိခင် ရှိဦးတင်သည်
အလျှင်ရောထီစေကုန်သတည်း၊ ဪသား ဒေဝီ တိဋ္ဌတု တိဋ္ဌတု
အိုမိန္ဒရာဒေဝီ ချစ်ညီသီမ ခုနစ်ဝနွှပ်မြခံတွင်း မြစောင့်လျှင်းလေး
သညှင်းသံမြ တခွန်းဟ ပီယဝါစာ တရာသတ်လုံး ညှတ်ခရုံးသည်
ရှင်ပြုံးမယ်တို့ ခလှည့်ခလှည့်ကုန်၊ ၂၃၊ မိန္ဒဒေဝီ သက္ကောဒေဝီ

F15A

မဖျိမေခလာဒေဝီ ကိန္နရ ဒေဝီ ရုက္ခဒေဝီ စန္ဒဒေဝီ စန္ဒာဒေဝီ
 သဏ်ပေ ဆရာသက်ပေ၊ အို ကိန္နရာဒေဝီ လှသိင်္ဂီတို့ နှစ်လို
 ဇာကုန် လာပါတုံလော မွှေးထုံမာလာ ဂန္ဓမလှ ဒေဝကဏ္ဍာ
 စန္ဒာရုက္ခ တောင်လှဟေမာ ရွှေမာမြဂူ ဘလ်ဂူရောင်ကြား ပတ္တမြား
 ဂူ ငွေဂူမိုးကြီး ပန်းမျိုးကြိုင်စွာ ဂူလိုဏ်သာက မကြာခဏ သက်
 လှည့်ကုန်၊ ဒေဝီခုနစ်ပါးပင့်ရန် မန္တာန်ဘော်ကြီးကည်း၊

၁၃၆။ ဒေဝီခုနစ်ပါးအကြား ပန္တာန်ဘော်ကြီးကို ပြခြင်း၊

တောင်ဂန္ဓမာ သီလာစန္ဒ ရံခလေးဆိုင် လိုဏ်နန္ဒမူ မြင့်ရွှေဂူ
 ငယ် မဉ္ဇူမာလာ ဒိုင်သီတာကို ကြိုင်စွာရွှေဝတ် လေယူဆုတ်သား
 ညှာညှတ်ခကြွစ ပန်းမိုးကြလျက် ငွေသဲသင်္ခါ ပင်ရင်းမှာမူ မြတ်စွာ
 ဗုဒ္ဓ ဝစ္စေကတို့ အရညခါ ကိန်းစက်ရာတည့် ဂန္ဓမာဟု သာသည်
 ဌာန ထိုတောင်လှနိုက် ဒေသမက္ခာ ဟေမာလက စန္ဒရုက္ခာ စောလာ
 သဘ တောင်ထိုမျှနိုက် စိမ်းမြရွှေဂူ ရောင်မူမိလ္လာ ပျော်ရှာ ကုန်ကြ၊
 ဒေဝမှန်ကူ ထွတ်ဘုန်းလှ ရွှေမူလှကြား ပတ္တမြားရောင် လင်းပြောင်
 တောတ်ဖြာ မိန္ဒရာမေ မြုတေညွန့်ဖြိုး တန်ခိုးကြီးမား ခြောက်ပါး
 ဖြစ်လှင့် ရှုတိုင်တင်သည် ကေခင်းခြင်သိင်္ဂါ မဟာဒေဝီ မြရီပြာသခင်း
 မြင့်လတ်ဘု ပျံ ရွှေရံပေါင်းခ စမ္မယ်သသည် ထွန်းပလျံညီ မဟေ
 သီ၊ မဟိသပြေ ရေနုဒေဝတ် ဘောင်ကျွန်းမြက်မှာ မဏ္ဍာပံ
 မင်းဖျား မိဖုရားတူ ထွတ်ထားဥက္ကဋ္ဌ သောင်းရပ်ကျော်စော
 သက္ကောဒေဝီ ဝန်းချိုမြမြ ရွှေသွေးခသည် တောက်ပရောင်ဖြာ
 မယ်ဒေဝါ၊ ရှစ်ဖြာဝန်းရံ ကဒါန်ခေရွက် ရွှေထီးချက်လား
 မကိုင့်ဖျားသို့ လှထွားမဟေ ရွှေဇမ္ဗူမဲ့ ပင်ကိုယ်နွဲ့သို့ နဂိုခတ်လှ
 ရူပစန္ဒီ ဖြော်ရောင်ဖြာ မင်္ဂလာ၊ ဝါးဖြာကြန့်ညီ သိင်္ဂီရောင်ထွေ
 ရွှေဇမ္ဗူရောင် ပုံသွန်းလစ်သို့ နေမြစ်သက် ဇမ္ဗူဒီတင် ပလ္လင်ကြာခံ
 ရွှေဘု ပျံဝယ် ရွှေရံညှတ်ခ တင်ရွှန်းပလည် ဒေဝဟန်ချီ ကိန္နရီ၊
 နိုရောင်လှပ ကမ္ဘာကြက်သရေ မင်္ဂါးချွေးသား နေမှန်ရဝီ ထွန်းလျှံ
 ညီသို့ ကြီးဘိရောင်ဝါ တန်ခိုးဖြာသည် မူရာဟန်ပြင် ကေရှင်ကေဒွ
 မောက် ဆံမြတ်ခေါက်နှင့် ထက်အောက်မူရူ ဖြန့်ထီးပြုနှင့် ကမ္မ

နောက်ဆုံး ကြာရိပ်လယ်၌ စမ္ပါယ်စံရွှေ သမုနေသို့ လူခြံရံရာ မူတန်လှနှင့် ရုက္ခမဟေ အောင်မြေဆီမင် စုတ်ရေးထင်ခဲ့ လသွင် လင်းဖြာ မယ်ဒေဝါ၊ ၊ ငွေလွှာရောင်ခ စန္ဒာလသို့ ထွန်းပ ရောင်ကြား ဝတ္ထမြားဝန်း ယုန်မင်းထွန်းသို့ ဝန်းပြုလင်းဖြာ ပြစ်မျိုး ကွာသည် ငွေလွှာဝတ်ဆင် ရှေ့မထင်ဘဲ ကေရှင်ထုံးမတ် ရုံးမဘတ် သည့် ဆမြတ်ကေသာ မြာဇ္ဈာမှာ မူရာတော်ပို ရင်နဂိုရ်နှင့် ကြည်ညို မျက်နှာ သော်တာလသွင် ရောင်ရှင်ထွန်းညီ စန္ဒီမည်သာ ဒေဝါ တွင်မို့ မဟေသီ၊ ၊ သိဟဂဇာ အမရာမှာ ငွေသင်္ခါစစ် လကျာ ရှစ်တူ ရောင်ရှင်လှသည် ဇမ္ဗူဒီပ လှသည်ရောင်မို့ ဒေဝီစန္ဒာ မယ် ဒေဝါ၊ ၊ လေးဖြာမည်ရ စိန္တယျတူ လောကမျက်ရှု သဗ္ဗညု ဓား သားသမင်ယုန် အလုံးစုံတို့ မြူးစုံန့်ပျော်ရာ ဘွဲ့မည်သာသည့် မိဂဓါဝုန် ထုံန့်လှိုင်သည့် မြိုင်ရဂုံမှာ အာရုံကင်းစေ မဂ်လမ်းခွေသို့ ဝါးထွေတွင်ချထိ ပဉ္စဝဂ်ကို မပျက်မှန်ရာ သုံးဖြာမကိုဋ် အမြိုက် ရှေ့ တိုက်ကျွေးတော်မူ သယမ္ဘူကို ဆယ်ဆူပြန်မိုး လက်စုံမိုးရ ကုသလကို မျှလိုသည်မူ မယ်တိုရှုပ များလှရောဂါ ဝါးဖြာရန်သူ ဆယ်ဆူဘေးဒဏ် ရှစ်တန်ဟပြစ် ကင်းလစ်ပယ်ရှား နှစ်ဆဲ ဝါးနှင့် ဘေးများဝေကွာ ဓါတ်မှာဒသ ဒွတ္တိ သဏ္ဍ စသည်ကြမ္မာ ရံခါ မည် နုစုတ်ဆ မရှကိုဝယ် လွတ်ပယ်ပျောက်လွင့် ရန်ဖြင့်ကင်းကွာ သွားလေရာနှိုက် မေတ္တာသတ်မျှ လာဘုလက်မိုး စုံပြည့်ဖြိုးလျှင် တန်ခိုးတောက်ထိန် စည်းစိမ်ချမ်းသာ ရတနာစစ် ရတုလစ်၍ နေမြစ်ဂဠုန် ရောင်တူကျားမင်း မန်တင်းခြင်သီ ဆင်ဝေ ဗုဒ္ဓ ကြွတ်လှပူမင်း ထန်ပြင်းနာဂ မိန်းမ ယောကျ်ား ထွတ်ဖျားမဟာ ရာဇာမင်းစစ် စောစစ်နန်းညှို့ လကျာတော်မို့ မဟေသီလျှင် မြင်က စုံမက် သားဝမ်းဆွကိုသို့ မပျက်မေတ္တာ မဒယဇ္ဇန္တ ဒေဝကျော် သောင်း နတ်မင်းပေါင်လည်း ကောင်းခြင်းစောင်မ လိုကယခု အောင်ဆူပေးလတ် ကိုယ်စောင့်နတ်က စသည်အညီ ဒေဝီခုနစ် ထပ်ရစ်ကိုးပါ၊ မိမင်းများလည်း သနားထုံခဲ့ သုံးလိုတတန် ဝေယဇ္ဇန်ဘုရ နတ်ထိုမျှလည်း စောင်မမေတ္တာ လိုရာအောင်ဆူ ယခုလျှင်ဆော ပေးစေသော်။ ၊

၁၃၇။ မန္တလေးမင်းကြူးရန်မန္တန်တော်ကြီးကိုပြခြင်း

ဇေယျ ပုရနဂရမည် နေ့ခက်မှီဒေသ ပစ္စိမ၏ ရံမေးမြစ်
လှည့်ရစ် တံခွေ တောင်ရှေ့ပြန့်ပွား မန္တလေးတည် ကြေးအံ့
ဗျံ ဒိတ် တောင်ထိပ်စေတီ ရှေးမိုသီဟ နွေသေလာ ရွှေသဓ
လိက်စံ ခိန်ပျံသံလျက် ရွှေလက်ညှာထမ်း ထူးဆန်းသုံးဆယ်
ရှစ်သွယ်ရောင်ဖြူ မင်္ဂလာအင်း ပွေ့ခြင်းရင်မှာ ပိုက်ခါလက်စဲ
ရှန်ရှဲ့ပွဲအောင် ဘုန်းဇောင်းပယ်ခွင်း မင်းညီမန္တ-ဗ.ပသိဂီ နောင်
ညီအထွေး မန္တလေးမင်း အဆင်းရွှေသွေး လှရေးနုနယ် နတ်ဝယ်
ကျော်ခြင်း သောင်းတွင်းမရှိ နွံသည့်ကြေငြာ နတ်ဝိဇ္ဇာ ဒီပါ
ကြော်ငြား ငယာကျားတံခွန် လူလွန်တိုင်းသိ သက်ဆင်းဘိလေး
မြတ်သစ္စာ ပန်ကာကြူးမြောက် ကျွန်ုပ်လျှောက်အံ့ ဝိမောက္ခဆို
မင်္ဂလိသနင်း သုံးလူမင်းကို မယွင်းကြည်လင် ထိပ်ထက်တင်လျက်
လေးအင်ဗြဟ္မစိုရ် တရာကိုယ်လည်း ယွင်းယိုမမှာ၊ လွန်ဆပွား၊
လျက် ငါးပါးသီတင်း စောင်မြဲခြင်းဖြင့် နတ်မင်းဘုန်းလူ သိတော်
မူလော ဆုယူမေတ္တာ ပန်သစ္စာကြောင့် ဒေဝါပရမေ သိကြား၊
ဆွေသည် စေ့ရေကိုယ်တိုင်မစေသော၊ ။

၁၃၈။ မင်္ဂလာရေသွန်းကြူးရန်မန္တန်
တော်ကြီးကိုပြခြင်း။

မင်္ဂလာကြက်သရေ-အောင်မြင်စေအံ့ ရင်ခွင်လက်ျာ ဇနိန္ဒာ
တို့ ကိုးရာစုံမှတ် ယခုနတ်တွင် ရေမြတ်နေဇာ ညာလက်ယာဖြင့်
ကိုင်ကာမြှောက်ပေ နတ်ပန်းရေကို အောင်ဇေယျတု ချီးသွန်းပြု
လျက် သာနုသာရုံ မျှော်မကုန်သည် ပဗ္ဗမ္မာနိုင် ပွင့်သုံးဆိုင်ကို
စွဲကိုင်လက်စဲ ကောင်းစွာမြုမှတ် ဝတ်လဲထဘီ ရွှေနိဘယကို
ပြုံးပြက်ကျောက်စီ ဂီဝါနားချောင်း လျှံမောင်ဆံတိုး ပြည်ဖြိုး
စုံလင် ကောင်းစွာဆင်သည် မိခင်ဟုရီ နတ်ဒေဝီ၊ ။ အညီတိုးပွား၊
ကျွန်ုပ်အားကို ဘေးသာ၊ ရံဘနိ ပါပရန်ကို မကျန်စေရ ကင်းပ
လွတ်အောင် နတ်မြတ်မိခင် ဘန်စီရင်ကြောင်း၊ မကောင်းတသာ

ဂြိုဟ်တကာလည်း မလာစေကြောင်း နတ်ရေလောင်း၍ ကောင်း
နိမိတ်သံ ခြံရံပေကုန် ပန်းပဋိသို့ လွန်နှစ်မြို့လျက် ရှည်အသက်
ဝယ် မပျက်သီလ စောင့်ထမြဲမြဲ လှူရန်ကောင်းမှု ပြုလိုပါ
ကြောင်း ကျွန်ုပ်တောင်းသည်။ ၊ လျှင်ကြောင်း ယခုပြည့်စေ
သော်။ ၊ ဤသည်ကား မင်္ဂလာဓရသွန်း အကြူးမန္တန်တော်
ကြီးတည်း။

၁၃၉။ ။ ရွှေကြင်မင်းကြူးမန္တန်တော်
ကြီးကိုပြခြင်း

ကျွန်းကားလကျာ ဒီပါမြေပေါ် ဘုန်းတော်တောက်လွင်း
တန်ခိုးပြင်းသည့် ညီမင်းရွှေကျင် အင်းလျှင်ဗောဓိ ပက္ခိသုံးဆယ်
စွန်းဝယ်ခုနစ် မြော်လစ်လက်ယာ ရောင်ဖြာလင်္ကီဝဲ ထမ်းမြဲစိန်
ခတ် သံလျက် ရောင်ရှင် တောင်လျှင် မည်သံ ပပူတဟူ သဿ
မုက္ခိ မြင့်ဘိရွှေကျင် ဂူလျှင်မည်သံ နန္ဒမဉ္ဇူ ရွှေဂူစံနေ ခေါ်ထွေ
နတ်လှ ခန္ဓဗလ နောင်လှပန်းညို ရန်ဆိုပယ်လွင့် နောင်မင်ဒါလီ
ဆင်းဆီနံ့ပြုန်း နန်းလုံးခကသီ ရွှေပြည်မျက်ချယ် နောင်ဝယ်ဒေဝ
ဆင်းလှသက်လျာ နတ်ဝိဇ္ဇာ။ ။ ရွှေကျင်မင်းအကြူး မန္တန်တော်
ကြီးတည်း။

၁၄၀။ ။ ဝသုန္ဒြိလေးပါးပင့်ရန် မန္တန်တော်
ကြီးကိုပြခြင်း

ဝသုန္ဒြိလေးပါးပွဲကား ဖက်ခွက်-၄-ခု မီးလေးတိုင်ညှိထွန်း၊
ပူဇော်ပြီးလျှင် ပင့်ရမည်။ ၎င်းပင့်ရန် မန္တန်တော်ကား။ ။
ပြည်လျှင်းရော ရေသီတာဖြင့် သံချော အနက် ချင့်တုက်ရေ
ကောင်း စေခင်ရှစ်သောင်းတွင် ပန်ညောင်းရှုလောကီ ထိုရေ
အောက်နှိမ် ဖြိုးမောက်လျှံပ။ ဇောတပထဝီ မြေမဟီထက်
ဝဇီရာညောင် ကိုးမျက်နှောင်သား ဘုံဆောင်ပြသား မြင့်
လတ်သံချော ထူဇနားဆဲနှစ် မြက်ဆစ်စီမြှာ ရတနာခုနစ် ရောင်
မျိုးလွစ်သား သစ်သစ်ကျယ်စွာ ဖြေပြင်မှာဇာည်။ တရာငါး

ဆယ် တိရာဝယ်နှိုက် မွေယံစကဝါ တင့်ဖြိုးသခသခ၊ များစွာ
 နှုတ်ပေါင်း၊ ရှစ်သောင်း၊ လေးထောင် အရံဆောင်လျက် ဘုန်းခေါင်
 ဘွင်ထ ဝသုန္ဒဟု နာမစဉ်ရှည် မင်းလေးတည်ကား ထူးလည်
 စံကာ တူရိယာနှင့် ဝါးဖြာငြိမ့်လေး၊ ပဉ္စင်ကျေးလျှစ် ပြန့်မွှေးလှိုင်
 စွာ မလ္လာပန်းမန် ရေကန်ဥယျဉ် ကြည်လင်နှစ်လို နတ်တို့ဘွယ်ရာ
 စုံအင်္ဂါဖြင့် ရောင်ဝါကြားကြား ဝတ်စားကိုယ်ဝယ် ကောင်းကင်
 သယ်နှိုက် ကြွယ်သေစက်ရှူးသို့ ယွင်းမချို သား မိုင်းညိုပြုရီ
 ခဟိသခလှ မြေဇေတထတ် စိုးရမန်စွာ နတ်ဒေဝါ၊ ကြွပါမည့်
 ခကြောင်း မေတ္တာလောင်း၍ ဆုတောင်းပထနာ ပင့်ခေါ်ပါ၏
 ကိုးဖြာဂုဏ စိန္တေယျဟု ဗုဒ္ဓဆယူ ကျွန်ုပ်မူကား ကြည်ဖြူဟောထေး
 မမှားသီလ ဒါနမက္ခာ ဘာဝနာပေါင်း၊ ဆွင်ကြောင်းတရား
 မြတ်ဆစ်ပါးကို ဖြည့်ငြားအားထုတ် မယွတ်ပြုလို ဤကုသိုလ်စု
 ထိုဆောင်းမှုကို ဖြည့်ရှုပေစေစင်း ဆုတောင်းသားစု နမေဒဒနာ
 မဏ္ဍာရင်၊ မှ နိစ္စမပြုံး ထွန်း၍ချီသည်။ ဆောင်းချီးသက်သေတည်
 ခစသော်၊ သိုဝဋ္ဌိလေးပါ၊ ရော့ကီလျှင် ရေစက်ချ၍အမျှပေးဝေ
 ပါလေး။

၁၃၁။ အာဠာဝကအစီအရင်နှင့်မန္တာန်တော်ကြီးကိုပြခြင်း။

ကြီးလေးပါးကို ဒသသုံးထွေ စွန်းတွေသုံးခု ထိုဗျည်းစုမှစ
 ယူရပါလျှင် ပထမကြီးမင်း သေဒိသခ ရပ်မျတ်နှာကသွင်း ဒုတိယ
 ကြီးမင်းကို နဒိရသခ ရပ်မျတ်နှာကသွင်း တတိယကြီးမင်းကို အဂ္ဂိဒိ
 သခ ရပ်မျက်နှာကသွင်း စတုတ္ထကြီးမင်းကို ပါရပုဗ္ဗိသခ ရပ်မျတ်
 နှာကသွင်း ယခင်စာရ လေးတန်ကြီးမင်း၊ ၎င်းနည်းသွင်းလေ
 ကုန်၊ မနုဿတ္တ လယ်စေ့ကိုလည်းထည့် ဒေးဝေးချုတ်မှာ လေး
 မျတ်နှာက ရံခါမှောက်ခံထည့် အစီအရင်ကား ရမထာကြိမ်တွင်
 ၎င်းအရံအတိုင်၊ ကင်းဆံသွင်းပြီးလျှင် အင်းပေါ်က ဘီလူး
 ဆောင့်ချောင့်ထိုင်ဟန် သံလျက်လက်ျာ ရမထာလက်ဝဲ ကိုင်ဖွန်ရေ
 ပြီးလျှင်၊ အရံမန္တာန်တော်ကြီးကား။ ဥဝံစတုဒိသခ သီလဝန္တာ
 ယက္ခိတဗ္ဗဒိဏာသဝါ- ယက္ခဗျက္ခာမဟိ သခစ- ဟတ္ထိဇေရာနံ

နတ်မင်းသုံးဆယ် စွန်းကယ်ခုနစ် ကျော်သစ်မိစ္ဆာ နတ်ဒေဝါက
ညွတ်ခါကြီးရ တန်းခိုးပသည့် ဥတ္တရဘုမ္မာ ဒေဝါနတ်မင်း ကိုင်ခြင်း
စိုင်းစက် နှစ်ဘက်ဝဲယာ ညာမှာလှံသား အောက်စိုက်ငြားလျက်
ယောက်ျားစွမ်းအင် နတ်ရှင်တန်းခိုး မြေကလျိုး၍ ဘုတ်မျိုးဝင်က
ကြွရောက်ပါလော့။

ဘုရားနတ်မင်း တင်ခြင်းပွဲမှာ ဖြူစွာထမင်း ကောက်ညှင်း
ထည့်ပါ မုန့်မှာဖြူနီ စုံစီထင်ရှား ယိုသုံးပါးနှင့် ပန်းကားလေးမည်
အုန်းရည်ရေစ ဆန်ချည့်ထွေးက ပြန့်မွှေးလှိုင်စွာ ကွမ်းရာလက်ဘက်
ချိုမြက်ရသာ သီးမှာလွှေးပါး မီးကားနှစ်တိုင် ရှင်ပြိုင်စိုက်ခါ
များစွာနတ်များ ထံပါးရှေ့တွင် ကျွမ်းဝင်သောက်စား ကျပ်
ကျေးငြာ၏။ မင်းဖျားစီးထွေ ဗိုလ်ခြေခပွဲ သူရဲနောက်ပါ ဆင်စာ
မြင်းကျေး ဘုဉ်းစာမေး၏ နတ်လေးနတ်မ္မား မတရားသူ အယူ
မကောင်း မိစ္ဆာပေါင်းတို့ ကောင်းကောင်းမနေ ဖျက်ဆီးပေမူ
လေးထွေစောင့်က လှည့်ထစောင့်နေ နတ်တုန်းဝေ။

တခေတ္တကျပ်မူ လွန်ကြည်ဖြူ၍ စွဲယူဘက်ပွား မမှားနိစ္စ
ဒါနသီလာ ဘာဝနာနှင့် မေတ္တာဆင့်လောင်း သူတော်ကောင်းတို့
ကျင့်ကြောင်းတရား မြတ်ဆယ်ပါးကို အားထုတ်ရသား များလှ
ထိုထို ဤကုသိုလ်ကြောင့် ပြုလိုသည်မူ နတ်မင်းရှုဒလာ သာဓု
သာဓု နမောဂနာ ရည်မန္တာဖြင့် သွင်းခါနေည နိစ္စမှား မေတ္တာ
ပွား၏ မင်းကားဘုမူ နတ်ိယက္ခသည်။ ထောင့်တစောင့်၍ နေ
စေသော။ လက်ဝဲဘုမ္မာဒေဝ နတ်ပင့်နည်းတည်း။

၁၄၄။ မြေဘုတ်တွင်းစာပေ ပန္နာန်ကိုပြခြင်း။

ဥုံမြေထဲမနေ မြေပေါ်နေ ငွေချေမယ်လျှ မြေဘုတ်ဘိုနှင့်
မြေဘုတ်မ စားသင့်သည်ထမင်း ကြိုက်သားဟင်းနှင့် မြေမင်းစား
တော်ခေင်၏တည်း။ စားဟဲ့ဆိုလျှင် မစားလျှင် နင့်အူထုံးကို ထားမ
တုံးနှင့် ခုပ်လိမ့်မည်။ စားဟဲ့ဆိုလျှင် မစားလျှင် နင့်ဆံတုံးကို
ထားမတုံးနှင့် ခုပ်လိမ့်မည်။ ဧဟိဘတ္တံဘောဇနံ ဘုဉ္ဇာဟိ ဘုဉ္ဇာဟိ။

ဆန်ထောဖြစ်စေ၊ ခေါပက်လတ်ဖြစ်စေ၊ ထမင်းတပန်း၊ ဣန္ဒြေ၊
ပြေး၊ ကြက်ခေါင်၊ ကြက်အူ၊ တောင်ဘန်ရိုးနှစ်ဘယ်၊ ခြေတောက်
ရိုးနှစ်ဘယ် အစိမ်းထည့်၊ လှေခါးရင်းမှာ ခေါမြုပ်လေခက်
အောင်ကျင်းတူး၊ ၎င်းကျင်းနားမှာ ခေါချ၊ သူနာခြေခေါပေါ်မှာ
ထား၊ ထုံးနုနှင့် ခုံညှင်းခန့်ဖျော်လှေထိ မြေဇာရုနစ်ပင်နှင့် အနာ
ပေါ်ကို သတ်၍ အထက်က မန္တန်နှင့် သုံးခေါင်မန်၊ ၎င်း၊
ခေါကျင်းချ၊ အထက်မြေအောက်မြေ လှန်၍ချလေ၊ ၎င်းတုတ်
တွင်းစာပေးနည်းတည်း။

၁၄၄။ ဘုမ္မာဒေဝ နတ်မင်းကြီးအကြူ၊
မန္တန်တော်ကို ပြခြင်း။

ယုံဂံဣသိန် ထုရဝိန်ဟု နေမိန္ဒရ မည်ရသညာ ရုနစ်ပြာတွင်
သီတာရစ်လည် လှဲလှဲကြည်သား မြရည်ရောင်တင့် တောင်မင်ဣသိန်
စောက်ထိန်ခြေရင်း ရွှေခင်းမျက်နှာ မဟာဘုမ္မ နိမိတ္တတူ ဒီပ
သေခင်းတိုင်၊ ကြော်ခြင်းလှိုက်ဆူ ဇမ္ဗူနွံသိ မြင့်ဘိမိမာန် ဝေယံန်
ပြာသခွံ ကြာရုပ်ပလ္လင် တုံဥကင်ဝယ် စံပယ်စံနေ သက်ဝေစိမ်းလှဲ
မြရည်လှဲသို့ ယိမ်းနွဲဟန်ယူ နတ်မူဒေဝ ယက္ခစန္ဒီ မြရည်အဆင်း
မိမင်းဒေဝီ မဟေသီနှင့် အေခက်မိုသကျော ဂန္ဓလာဟု နာမာကျော်
တုံ ဆူးရစ်ခြုံက အကုန်ဆွဲဝင် လှသင်တေဇ နတ်လှခေါင်၊ လောင်း၊
ဘုတ်ပေါင်းဘုရင် စုန်းလျှင်းမကျွင်း ကိုးခြင်းလေးလီ ဇော်ဂနီနတ်
လေးရပ်ကာတ ပြင်ကနတ်ပေါင်၊ ဝတ်ညောင်းတုတ်ပြတ် ရွှေဘွဲ့
သတ်သည် နတ်မြတ်ဘုမ္မ သက္ခအေထျှစ် နတ်ဘုန်းမော် ကော်ရော်
ပန်ထွာ ကျွန်ုပ်မှာထား မေတ္တာပို့သ ဇေးဝသစွာ မြတ်စွာဓိဗ္ဗ
ဂေါတမ၏ မြက်ဟတရာ၊ ဟောကြားမွော မြတ်သံဃာဟု သရ
ဏာဂုဏ် သုံးပါးစုံကို ကြက်ရုံဆံထိုး ဤအကျိုးကြောင့် တနိုးခိုး
အာဏာ လှမ်းမိုးဖြာသား မင်းဖျားမျက်ဖျော် ရှုမြော်တိုးပွား၊
မေတ္တာထာ၍ ထင်ရှားမှန်စွာ စောင်မပါလော ရှာကျော်သမီးရှည်
စည်းစိမ် တည့်လျက် တိုးတက် ကောင်းကြီး၊ ကြံတိုင်းပြီးအောင်
စောင့်တည်းနတ်မူန် ရွှေညွှာဏ်ညွှန်သည်။ ၎င်းလှန်ဘန်ဆင်းမစေ
သော။

၁၄၅။ ဆေးခွက်ကို မန်းရန် ပန္နာန်ကို ပြခြင်း

သုဗေဒနီရမန္တာ ပဉ္စပတာဒေဝါ၊ ဝိယံဟောန္တ၊ နိသိပ္ပ
ဝါဒဒန္တုမေ၊ သစ္စာပေး မြေပေး၊ နက်ကြီးဝါးပါ၊ ရောက်လာ
လျှင် သူရဿတိကစလျက် ကြိုးရမည်။

၁၄၆။ ဥပသမ္ပဒဉာတ်ဟူသော မန္တာန်တော်ကို ပြခြင်း

သုကာတုမေ တန္တေသိယော၊ အယ်နာဂေါ၊ အာယသ္မဘော
တိဿိယံ ဥပမ္ပဒါ ပေခေါ၊ ငရိ သုဒ္ဓေါ၊ အန္တရာယိ ကေဟိ
ဓမ္မေဟိ၊ ပရိပုဏ္ဏသိပတ္တစီဝရံ၊ နာဂေါ၊ သံဃံဥပသမ္ပဒံ ယသစတိ၊
အာယသ္မဘာတိဿိန၊ ဥပဇ္ဈာယေန၊ ယဒိသံဃိယံ တွက္ကလ္လံ၊
သံဃောနာဂံ ဥပသမ္ပာဒေယျိ၊ အာယသ္မဘာတိဿိန၊ ဥပဇ္ဈာ
ယေန၊ ဒေသဉတ္တိ၊ ဩတိပြီး၏။

သုကာတုမေ တန္တေသိယော၊ အယ်နာဂေါ၊ အာယသ္မဘော
တိဿိယံ ဥပသမ္ပဒါ ပေခေါ၊ ငရိ သုဒ္ဓေါ၊ အန္တရာယိ ကေဟိ
ဓမ္မေဟိ၊ ပရိပုဏ္ဏသိပတ္တစီဝရံ၊ နာဂေါ၊ သံဃံ ဥပသမ္ပဒံ ယသစတိ၊
အာယသ္မဘာတိဿိန၊ ဥပဇ္ဈာယေန သံဃောနာဂံ ဥပသမ္ပာဒေ
တိ၊ အာယသ္မဘာတိ ဿိန၊ ဥပဇ္ဈာယေန ယဿာ ယသ္မတစ
ခမတိ၊ နာဂဿံဉာသမ္ပဒါ၊ အာယသ္မ ဝာတိဿိန၊ ဥပဇ္ဈာယေ
နသောတုဏ္ဍိယံ၊ ယဿိနက္ခမတိ၊ သောဘာဂောယျ၊ ဧတိယမ္ပိ
တေမတ္ထံ ဝဒါမိ၊ လ၊ တတိယမ္ပိ ဧဘေတ္ထံ ပဒါမိ၊ လ၊ ဥပ
သမ္ပန္တော၊ သိဗေဒနာဂေါ၊ အာယသ္မဘာတိဿိန၊ ဥပဇ္ဈာယေန
ခတေ၊ သံဃဿ၊ တသ္မ တုဏ္ဍိ၊ ဝေခမတံခာရယာမိ၊ သုံး
ခေါက်ရွတ်၊ သိမ်မာသုံးခေါက်ရွတ်၍သွင်း၊ ပြီးလျှင် မေတ္တာသုတ်
တော်တထောင် စုတ်ရာ၏။

၁၄၇။ ပြန်တမ်းအမိန့်တော်ကြီးကို ပြခြင်း

ကိုးပါးဆေး- တဆဲ နှစ်ပါးဆေး၊ ဒေဝီဆေး၊ ဝိဇ္ဇာဆေး၊
တို့ကို ကြိတ်ပြီးလျှင် ပြန်ဆိုရန် အမိန့်တော် မန္တာန်ကြီးကား။ ။
သတ္တိသင်္ခါရ သြဏာသဟု လောကသုံးပါးတို့တွင် အတုမရှိ ပရိ
နာယက ရာဇာထက်ရာဇာ ဒေဝါထက်ဒေဝါ ဗြဟ္မာထက်ဗြဟ္မာ

ရဟန္တာတို့၏ အဓိပတိ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူ၍ ပတ္တမြား
 တမုတ် အထွတ်ခကုဋ် လောကထိပိပန် လေးတန်သစ္စာ ရှစ်ဖြာမဂ္ဂ
 နိဒရေမဟု ဆုံးဆန်ဗွာန် ကော်ကူးမြောက်တော်မူပြီး၍ အရဟံအစ
 ဘဂဝါအဆုံး ကိုးပါးသော ဂုဏ်တော်အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်
 မူသော မြတ်စွာထွတ်ထွား တရားမင်းမြတ်သည် ထားတော်မူခဲ့
 သော သာသနာတော်မြတ် နှစ်ထောင်ငါးရာကျော်လျှင် သိကြား
 မင်းသည် သာသနာတော် နှစ်ထောင်ငါးရာကို ထပ်မံကြည့်ရှုမည်
 ဖြစ်၍ ဇာတိအာဏာ မဟာဝိသယခေတ်အတွင်း များလှသတ္တဝါ
 သစ္စာမှန်ဖြောင့် မြဲစောင့်တရား ကျင့်လှူအားကို နတ်များအပေါင်း
 တို့ ထောင်းကျောင်း စောင်းကြည့်ရှု စောင့်ရှောက်ရမည်။

၁၄၈။ ဘုရားငါးဆူ အမိန့်တော်ကြီးကိုပြခြင်း။

ဘုန်းတော် အလွန်တရာ ကြီးမြတ်တော်မူလှသော မြတ်စွာ
 ဘုရား၏ စကားတော်ကို ထုတ်တော်ခေသနာ အာဏာတော်မြတ်
 ဖြင့် ဘတ်ကြားဝါပြန်မည်။ သတ္တရဟန်သီတာ လေးဖြာဒီပ ရာဇ
 ဥဗျောင် ကျွန်းမြို့ဘောင်တွင် တောတောင်ခရမြေ ရှိလေသမျှ ရုက္ခ
 ဘုမ္မာ အာကာကိုစိုး တန်းခိုးကြီးခြင်း နတ်မင်း နတ်သွီးနှင့်တကွ
 ကာကနီလေးလီ ဇော်ဂနီလေးတေ့ တစ္ဆေ မြေဘုတ်ဘီလူး မိစ္ဆာ
 မသမာလျှင် နားနာကြကုန်၊ သုံးဘုံလူတွင် ဘက်မြင်သည် သင်တို့
 ဆရာ ဝါတို့ဆရာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ တိလောကရာဇာ မိန့်မှပိုင်းခြား
 ထားတော်မူခဲ့သည့် နှမစ၍ ပြည်ပေသာလီ လိစ္ဆဝီဘိုင်း အရိုင်း
 သူဘက် သုံးချွတ်သော ဘေးဒါဏ်တို့ကို ညီတော် အာနန္ဒာအား
 သင်ကြားပြသ ရတနသုတ် ပရိတ်တော်ကို ပျော်ပျော်ဆွတ်ဖြန်းလျှင်
 အကြမ်းသူရဲ ပြေးလွှဲကြပျောက် ကြောက်ရွံ့လန့်ပုံး သေဆုံးမတတ်
 မိစ္ဆာနတ်တို့ ပြေးလတ်ဘူးကြလေပြီ။ ဝဿဝတီခနဌ ၊ မာရ်နတ်
 သားလည်း များသေးစစ်သည် ဝန်းလည်ရန်အောင် မုံသောက်
 ပြောင်နှင့် တထောင်လက်ရုံး ချိမ့်အုံးသန့်စင် မြတ်ပလ္လင်ကို လိုချင်
 မိငြား လုမိမှား၍ စက်ချားရဟတ် မရပ်မတည် မိမိပြည်သို့ ပြန်လည်
 ထွက်ပြေး သေဘေးရောက်လုနီးချေပြီ။ ဂုဏ်တော်ကိုးတန် ရောင်လျှံ

ခြောက်သွယ် သုံးဆယ်လက္ခဏာ ရာဇာဓိပတိ မုနိထွဋ်တင် ဘုရား
ရှင်ကို စိတ်တွင်မလျော် ယသော်မောင်ရင်း မျိုးချင်းမပြတ် ဝေဝဒတ်
လည်း မလျှောက်ပတ်ကြိုးလွန် မကောင်းဝန်ကြောင့် အလွန်အံ့အဲ
မြေကွဲလျက် ငရဲသို့ရွာပါလေပြီ၊ ရတနာသုံးရပ် ဆည်းကပ်မှန်စွာ
သမာဓာရ ရှိသမျှသူ အယူဘောက်ပြားလျက် ဆယ်ပါးသော
ဒုစရိုက်ကို လိုလိုက်လေ့လာ သတ္တဝါအား ဘုရားအလိုတော် မရှိ၊
သတိမတိမ်း ကတိမ်းကပါး မတရားပြုကျင့်လျှင် စုတိခြား မမှား
မလွဲ ငရဲသို့ကျရလိမ့်မည်၊ ကတ္တုသန်၊ ကောဏာဂုံ၊ ကထိပ ဂေါ
တမ၊ အရိမေတ္တေယျ၊ ဘုရားငါးဆူ အမိန့်တော်၊

၁၄၉။ ပွဲခင်းရာဇမတ် အစီအရင်ကိုပြခြင်း။

ရာဇမတ်သုံးမျက်နှာချ၊ အလည် ပိတ်ဖြူ သုံးတောင်၊ ရှုနီ
သုံးတောင် ပြန်လျက်ခင်း၊ ၎င်းအပေါ်တွင် ဖက်ခွက် ဘခွက်လျှင်
စတင်ညှင်းဆန့်ရင်း ထပ်ထည့်၊ ၎င်းနောက် ယိုသုံးမည်၊ မုန့်
နှစ်မျိုး၊ သစ်သီးသုံးမျိုး၊ ကွမ်းရာဘရာ၊ လက်ဘက်ထုပ် တထုပ်၊
ပန်းသုံးမျိုးထည့်၊ ၎င်းနည်း ၁၂၇၊ ဖက်ခွက်မှာပြည့်အောင်ခင်း၍
ရာဇမတ် ထောင့်အတွင်းတွင် ငှက်ပျော့ဘီးကြမ်း လေ့ပွဲခင်း ထီး
ငါးစင်းကို ဘုရားရဟန္တာပွဲမှာ နံဘေးက ကပ်လျက် စိုက်ထားရ
မည်၊ ရာဇမတ်ခလေးမျက်နှာ၊ ကြက်လျှာ ဆယ်တိုင်စီစိုက်၊ လေး
ထောင့်မှာ တံခွန်ကုက္ကား၊ မုလေးပွားစိုက်၊ အပေါ်က မျက်နှာ
ကြက် ဇာလေး၊ ဤကား ပွဲခင်း ရာဇမတ်ဏှာရန်နည်းအစီအရင်
တည်း။

ကဝေသာရကျမ်းနိုက် မန္တန်အပိုင်းကိုပြရာဖြစ်သော
စတုတ္ထကဏ္ဍပြီး၏။

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁၅၀။ အဋ္ဌမုက်အင်း၏သဘောလက္ခာဏာကိုပြခြင်း။

ဝရမေဓာ ပညာအထူး ကျေးဇူးကြီးမြတ် အတုလွတ်တို့
ကြည်ညိုမြတ်နိုး ကောင်းကျိုးများထွေ ထားခဲ့သော၊ တွက်ရေ
ဆုံးဆဲ အနန္တဟု ကြီးလှကျီးဆက် ကောင်းညွှန်တက်ဘို့ ခါရက်
သိဒ္ဓိ ဇေယျခေါင်ထို့ ရပ်သီရိတွင် မဏိမေဓသာ အာကာသစိုး
မြောက်ချီးကိုးမှ ကျမ်းရင်းပင်ပင် ဂဗ္ဘီရစစ် အနှစ်သာရ ဇိနဂုဏ်
ထူး ချီးကြူးမဂ်လာ စိန္တာမဏိ ဖော်မိတ္တံ ရွတ်သံပြီစွာ ဩဇာ
ပြန်ပြူး ကြည်ညိုတိုးမှု ကျေးဇူးတော်ကို ပြဆိုကြောင်း ဆဲနှစ်
အင်းဖြင့် တအင်းကိုးကွက် မပျက်ကိုးမို့ ညီခစစတုရန်း မယုန်းမတိမ်
မပိန်မကောက် မပေါက်မကောင်း မသန်းမခွေ ဂဏန်းနေလည်း
မှန်စေထားရပ် ဇက်နှင့်အဋ္ဌပည်၊ မပြတ်မခွေ မတ်လှစေရှင်း
ခွေ၊နေဗျည်းက စတုစသည် ကျစေပါရပ် စေ့စပ်စွာလှ သတ္တံတရီ
နရတိသို့ ရှိစေစေ့ငှ ခြောက်ခုအင်္ဂါ နရတိမှာ သေညာသို့ ကျမ်း
လာအမြဲ မှတ်ယူစွဲမှ ဆင့်ကဲမယွင်း ဆဲနှစ်အင်းတည့်၊ လောင်းမင်း
တကာ စဉ်လာစေ့ငှ မြတ်နိုးပြုသည် စတုအစ ပဋ္ဌမအင်း တိုးခြင်း
ဆဲနှစ် တွက်စစ်မလွတ် ခရပတ်ခွေ အင်းချက်သေသော် ရာနေ
သင်္ချာ တရာရှစ်အုပ် ဂုဏ်ပေါင်းချုပ်မျှ သရုပ်ပဋ္ဌမ နည်းကျသေ
ခွေ စွဲယူနေဖြင့် ဆန်းထွေဒုဘိယ အဋ္ဌမဂ္ဂင် စည်ပင်တိုးလေ ပုဒ်၊
လေမှန်လှ ခွါဒသတွင် ဧက မှန်မှု တခုရှုပ်ဘိ နည်းမိုဘော်ပြ
သိကောင်းလှ၏၊ ခွါဒသကျော် မိန့်တော်တော်ထုတ် အဋ္ဌမုက်မူ သရုပ်
အထူး ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကြူး၊မဆုံး သမိုင်းကုံ လည်း စာလုံးခပ်
ရှည် ပွားစေစေမည်တည့် လျှိုခြည်တောက်ပြောင် ဝေဘူတေဇင်ဝယ်
အရောင်ထွန်းမြတ် ဇောတရတ်ကို မိုးနတ်ဣန္ဒ သက္ကစွဲတု သုဇာ
သည်၊ပင် နတ်ရှင်မြတ်လေး ယူ၍ပေးသို့ အရေးတမျှ မှတ်သာ၊ရမူ
မနသိဒ္ဓိ ထိုပြီတဝ ကာယသိဒ္ဓိ ဒုက္ခိလျှံဆဲ ကျော်သံအံ့လောက်
ကြံတိုင်းမြောက်၍ ထွန်းတောက်တေဇာ ကောင်းညွှန်းဖြေသည်။ ၊
သေခင်းချာဇေမူလုံးဝယ်တည်။

၁၅၁။ ။ အဋ္ဌမုက် ၁၂-အင်းတို့၏ အဓိပ္ပာယ်ကိုပြခြင်း

အဋ္ဌမုက်မည်ခြင်းသည်ကား၊ စတုခာတု စတုခာတုဟိ ဓာတ်
 လေးပါးကိုအရင်းမူလပြခြင်း၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတို့နှင့် ရောနှောခြင်း၊ ဒွါ
 ဝရာသီ အစဉ်အတိုင်း၊ နှုတ်ခြင်းဖြင့် အပြီးသို့ရောက်စေခြင်းသာလျှင်
 တည်း၊ ရှေးရှေးသော ပညာရှိတို့သည် ရှိ၊ ဝုတ်သေအမှုဖြစ်၍
 အစကအဆုံးတိုင်အောင် သွန်သင်ညွှန်ပြခြင်း မရှိလေသည်၊ အလိုရှိ
 ရာ စတုတ္ထအင်းကိုသေလျှင် အဋ္ဌမုက်အင်းဟူ၍ သမုတ်လေသည်၊
 အင်းကိုအင်းချင်း၊ ဇာတာကိုဇာတာချင်းထပ်လျက် စီရင်ကုန်ရာ၏၊
 ဤအင်းအရအတိုင်း အရပ်ကိုကား၊ အရပ်ချင်းထပ်၍ နှစ်အင်းလုံး
 ဤကဲ့သို့ချ၊ မိတ္တယောဂဂါထာ ဖော်မိတ္တိ အပုံ၊ အထဲ နှစ်ခုလုံးကိုပင်
 ရံလျက် စီရင်ရာတွင် ဇာတာအတိုင်းသွတ်လျက် စီရင်ခြင်းသည် သီရိ
 သမ္ဘတ္တိနှင့် ပြည့်စုံ၏ဟူ၍လည်း ဆရာအစဉ်အဆက်ထားသည့်နည်းကို
 အမှီပြု၍ ခုနစ်ရက်သား၊ သုံးဆောင်ရမည်၊ ပဋ္ဌမလျှင် ပဋ္ဌမ အင်း
 ချင်း၊ ဒုတိယလျှင်ဒုတိယအင်းချင်း နှစ်လုံးကိုထပ်၍ နည်းတူ
 စီရင်ကုန်သတည်း။

၁၅၂။ ။ အဋ္ဌမုက်ပီလာမုက်တဆဲ နှစ်အင်းချရန်
 အကြောင်းကိုပြခြင်း

အဋ္ဌမုက်ပီလာမုက် တဆဲ နှစ်အင်းကို ဓာတ်လေးပါးအရင်း
 အစပြုပြီးလျှင် ရှစ်ခုစီထုတ်ခြင်းကြောင့် အဋ္ဌမုက်ပီလာမုက် တဆဲ
 နှစ်အင်းဖြစ်သည်၊ ထိုတဆဲ နှစ်အင်းကို ဤသို့စီရင်၍ချအပ်ရာ၏ ။
 ပဋ္ဌမအင်းကိုလိုလျှင် ဓာတ်လေးပါးကိုဘည် ၁၂-ခုတိုး၍ချလေ
 အင်းကိုးထပ်ဖြစ်၏၊ ၁၀၈-တွင်းအောင်မြင်၏၊ ဒုတိယအင်း
 သည်ကား ၁၂-တည်း၊ ၁၁-ခုတိုး ၊ တတိယအင်းသည်ကား
 ၂၀-တည်း၊ ၁၀-တိုး၊ စတုတ္ထအင်းကား၊ ၂၈-ခုတည်း ၉-ခု
 တိုး၊ ပဉ္စမအင်းသည်ကား ၃၆ ခုတည်း ၈ ခုတိုး၊ ဆဋ္ဌမ
 အင်းသည်ကား ၄၄ ခုတည်း ၇ ခုတိုး၊ သတ္တမအင်းသည်ကား
 ၅၂ တည်း ၆ ခုတိုး၊ အဋ္ဌမအင်းသည်ကား ၆၀ တည်း ၅ ခု
 တိုး၊ နဝမအင်းသည်ကား ၆၈ ခုတည်း ၄ ခုတိုး၊ ဒေသမ
 အင်းသည်ကား ၇၆ ခုတည်း ၃ ခုတိုး၊ ကောဒသမအင်းသည်ကား
 ၈၄ ခုတည်း ၂ ခုတိုး၊ ဒွါဒေသမအင်းသည်ကား ၉၂ ခုတည်း

၇ ခုတိုး၊ ဤသို့လျှင် ထိုကိန်းအတိုင်း တည်လျက် တိုးလေ၊ တခုယုတ်စီပြု၍ ၁၂ အင်းစီရင်ကုန်ရာ၏။

ဤအင်း၊ တအင်း၊ တအင်းလျှင် ၉ ထပ်ပြုလျက် အင်း ၉ ထပ်တွင် တနင်္ဂနွေအိမ်က အစတခုသက် စီသွားလေ၊ တနင်္ဂနွေအိမ်ကချည်း အစဉ်အတိုင်းတည်လေ၊ အဋ္ဌလက် တကွင်းကွင်းသော် တိုးကာတိုးကာ ပတ်မိအောင် အစဉ်အတိုင်းလောင်းကာ လောင်းကာပြုလျက်ချအပ်၏။ အင်း ၉ ကွက်ကို ခရုပတ်လကျာရစ်လှည့်ပြီးလျှင် သွားအပ်၏။ ဤကဲ့သို့ တဆဲနှစ်အင်းလုံး ၁၀၈ တွင် အောင်မြင်၏။ တဆဲနှစ်အင်းကို ဓာတ်လေးပါးကို အရင်းပြုလျက်တည်တအင်းလျှင် ၈ ခုစီတိုး ဒွါဒသရာသီကျတွင် ၁ ခုစီယုတ်၍ တိုးကာတိုးကာချအပ်၏။ ၎င်းထက်အစင်အကျယ်အောက်နှိုက်ဆိုလတ်သောဇယားပုံကိုကြည့်ရှု၍သိအပ်၏။

၁၅၉။ ။ အဋ္ဌပုဂံ တဆဲနှစ်အင်း၏ဇယားစောက်ပုံကိုပြခြင်း။

(ပဋ္ဌမအင်းပုံ)

၄	၁၇	၃၀
၉၅	၁၀၈	၄၃
၈၂	၆၉	၅၆

(ဒုတိယအင်းပုံ)

၁၂	၂၄	၃၆
၉၆	၁၀၈	၄၈
၈၄	၇၂	၆၀

(တတိယအင်းပုံ)

၂၀	၃၁	၄၂
၉၇	၁၀၈	၅၃
၈၆	၇၅	၆၄

(စတုတ္ထအင်းပုံ)

၂၈	၃၈	၄၈
၉၈	၁၀၈	၅၈
၈၈	၇၈	၆၈

(ပဉ္စမအင်းပုံ)

၃၆	၄၅	၅၄
၉၉	၁၀၈	၆၃
၉၀	၈၁	၇၂

(ဆဋ္ဌမအင်းပုံ)

၄၄	၅၂	၆၀
၁၀	၁၀၈	၆၈
၉၂	၈၄	၇၆

(သတ္တမအင်းပုံ)

၅၂	၅၉	၆၆
၁၀၀	၁၀၈	၇၃
၉၄	၈၇	၈၀

(အဋ္ဌမအင်းပုံ)

၆၀	၆၆	၇၂
၁၀၂	၁၀၈	၇၈
၉၆	၉၀	၈၄

(နဝမအင်းပုံ)

၆၈	၃၇	၇၈
၁၀၃	၁၀၈	၈၃
၉၈	၉၃	၈၈

(ဒသမအင်းပုံ)

၇၆	၈၀	၈၄
၁၀၄	၁၀၈	၈၈
၁၀၀	၉၆	၉၂

(ကောဓသအင်းပုံ)

၈၄	၈၇	၉၀
၁၀၅	၁၀၈	၉၃
၁၀၂	၉၉	၉၆

(ဒွါဓသမအင်းပုံ)

၉၂	၉၄	၉၆
၁၀၆	၁၀၈	၉၈
၁၀၄	၁၀၂	၁၀၈

၁၅၄။ အဋ္ဌမုက်ဖီလာမုက်ဆေးထောင်ကန်
ချည်းကိုပြခြင်း

အဋ္ဌမုက်ဖီလာမုက် ၁၂-အင်းကို လေးထောင်ကန်ချလိုမူ
အင်းကွက် အချားအနံ ၁၃-ကွက်စီချ၊ ကောင်းစေလိုလျှင် မိတ်
ဂြိုဟ်ကိုယှဉ်စေ၊ မကောင်းစေလိုမူ ရန်ဂြိုဟ်ကိုယှဉ်လေ၊ လေးထောင်
ကန် တနည်းလိုမူ ၁၂-ကွက်စီချပြီးလျှင် မိတ်ဂြိုဟ်နှင့်ယှဉ်ရ၏။

အဋ္ဌမုက်ဖီလာမုက် ၁၂-အင်း၊ စတုရန်းပတ် ၁၂-အင်းကို
တကွက်တည်း ချလိုမူ တိုင် ၃၆-တိုင်ထူပြီးလျှင် စက်ဝန်း ၅၂-ထပ်
ဖြူလျှင် အလည်နှိုက် ဇာတာနေရန် ၁၂-ကွက်ပြု၊ ကောင်းစေလို
မူ မိတ်ဂြိုဟ်နှင့် ယှဉ်စေရမည်၊ မကောင်းစေလိုမူ ရန်ဂြိုဟ်နှင့် ယှဉ်
စေရ၏၊ အင်းကို အင်းချင်း၊ ဇာတာချင်းထပ်လိုမူ စက်ဝန်းရှစ်
ထပ်၊ တိုင် ၃၆-တိုင်ထူပြီးလျှင် အလည်တွင် ဇာတာအိမ် ၁၂-ကွက်
ခပ်၊ အဋ္ဌမုက်ဖီလာမုက် ၁၂-အင်းကို ဤကဲ့သို့ချည်းစီရင်ရ၏၊
အလည်တွင် လိုသူတဘဏ်သားဇာတာထည့်၊ ငါတို့ဇာတာကိုလည်း
၎င်းအပြင်ကထည့်လေ၊ အပြင်ကိုအလိုရှိမူ အင်းတည်းကို မိတ်ဂြိုဟ်နှင့်

ယှဉ်စေ၊ ဇာတာဗဟိုရ်အလည်တွင် အရပ်ချင်းနံ့ချင်းထပ်၍ စီရင်ရာ
၏။ ။ ဤကာ၊ ကေခင်းကျိုးကိုပြုစီရင်ခြင်းနည်းတည်း။

တဘန် မကေခင်းကျိုးကိုစီရင်လိုမှု စတိဝန်း ၉-ထပ်၊ တိုင်
၃၆-တိုင်ထူ၊ အလည်တွင် ချင့်အရုပ်ကိုထည့်၊ အရုပ်တွင် ချင့်နံ
ထည့်လေ၊ ဒွါဒသလက်စွင် ချင့်ဇာတ်ထည့်၊ ၎င်းအပြင် ရန်သူသည်
တနင်္ဂနွေသား၊ ဖြစ်လင့်က တနင်္ဂနွေအင်း၊ တနင်းလာသား၊ ဖြစ်လင့်က
တနင်းလာအင်းကိုထည့်လေ၊ ဤကဲ့သို့ ၇-ရစ်သားကို အင်းအသီး
သီးထည့်၍ ရန်ငြိတ်နှင့်ယှဉ်လျက် စီရင်ကုန်ရာ၏။

၁၅၅။ အရုပ်သွတ်-နံ့သွတ်-၁၂-အင်းချရန်

အကြောင်းကိုပြခြင်း

ရုပ်သွတ်၍ စီရင်လိုလျှင် ပဋ္ဌမအင်းမှာ ၁၇-ခုတည် ၁၂-ခု
တိုး၊ အင်းကိုးထပ်ဖြစ်၏။ တခွင်ကို ၁-ခုစီတိုးပြုလျှင်ချ၊ အင်းကိုး
ထပ်ဖြစ်၏။ အလည်ကွက်လွတ်၏။ ၁၀၀-တွင်အောင်မြင်၏။ ။
ခုတိယအင်း ၂၄-တည် ၁၁-ခုတိုး။ ။ တတိယအင်း ၃၁-တည်
၁၀-တိုး။ ။ စတုတ္ထအင်း ၃၀-ခုတည် ၉-ခုတိုး။ ။ ပဉ္စမအင်း
၄၅-ခုတည် ၈-ခုတိုး။ ။ ဆဋ္ဌမအင်း ၅၂-ခုတည် ၇-ခုတိုး။ ။
သတ္တမအင်း ၅၉-ခုတည် ၆-ခုတိုး။ ။ အဋ္ဌမအင်း ၆၆-ခုတည်
၅-ခုတိုး။ ။ နဝမအင်း ၇၃-ခုတည် ၄-ခုတိုး။ ။ ဒေသမအင်း
၈၀-တည် ၃-ခုတိုး။ ။ ကောဒသမအင်း ၈၇-ခုတည် ၂-ခုတိုး။ ။
ဒွါဒသမအင်း ၉၄-တည် ၁-ခုတိုး။ ။ ဤသို့အစည်အတိုင်းချ၍
၁၂-အင်းဖြစ်၏။ ထို ၁၂-အင်းတို့သည်ကာ၊ ၁၀၀-တွင်ချည်၊
အောင်မြင်၏။ အလျင်အ အဋ္ဌမုက်စီရင်သောနည်းအတိုင်း စီရင်၍ချ
လေ။ အလည်ကွက်အင်းလွတ်နှိုက်၊ နံ့အရုပ်ကိုသွတ်လျက် စီရင်
ရာ၏။ ။ ၎င်းထက် အစင်အကြယ်ကိုလိုမှု အောက်နှိုက်ဆိုလတ္တံ့
သော ဇယားပုံကိုကြည့်ရှု၍ သိရာ၏။

၁၅၆။ ရုပ်သွတ်နံသွတ် ၁၂-အင်းဝယားစောက် ပုံကိုပြခြင်း

(ပဋ္ဌမအင်းပုံ)

၁၇	၃၀	၄၃
၁၀၀	နံ	၅၆
၉၅	၀၂	၆၉

(ဒုတိယအင်းပုံ)

၂၄	၃၆	၄၀
၁၀၀	နံ	၆၀
၉၆	၀၂	၇၂

(တတိယအင်းပုံ)

၃၁	၄၂	၅၄
၁၀၀	နံ	၆၄
၉၇	၀၆	၇၅

(စတုတ္ထအင်းပုံ)

၃၀	၄၉	၅၀
၁၀၀	နံ	၆၀
၉၀	၀၀	၇၀

(ပဉ္စမအင်းပုံ)

၄၅	၅၄	၆၃
၁၀၀	နံ	၇၂
၉၉	၉၁	၀၁

(ဆဋ္ဌမအင်းပုံ)

၅၂	၆၀	၆၀
၁၀၀	နံ	၇၆
၁၀၀	၉၂	၄၀

၁၃၂

ကဝေသာရကျမ်းရင်းကြီး ဇ-တွဲ

(သတ္တမအင်းပုံ)

၅၉	၉၆	၇၃
၁၀၀	နံ	၀၀
၁၀၀	၉၄	၀၇

(အဠမအင်းပုံ)

၆၆	၇၂	၇၀
၁၀၀	နံ	၀၄
၁၀၂	၉၆	၉၀

(နဝမအင်းပုံ)

၇၃	၇၀	၀၃
၁၀၀	နံ	၀၀
၁၀၃	၉၀	၉၃

(ဒသမအင်းပုံ)

၀၀	၀၄	၀၀
၁၀၀	နံ	၉၂
၁၀၂	၉၀	၉၄

(ဧကဒသမအင်းပုံ)

၀၇	၉၀	၉၃
၁၀၀	နံ	၉၆
၁၀၅	၁၀၂	၉၉

(ဒုတိယဒသမအင်းပုံ)

၉၄	၉၆	၉၀
၁၀၀	နံ	၁၀၀
၁၀၆	၁၀၄	၁၀၂

အဋ္ဌမုက်-၁၂ အင်း၊ အလည်ကွက်တွင် နံဖြစ်စေ၊ ရပ်ဖြစ်စေ သွတ်၍ စီရင်ကုန်ရ၏။

၁၅၇။ စမ္မာနဝနုတ်ချစ်ဆေးကိုပြခြင်း

၉	၁၆	၁၁
၁၄	၁၂	၁၀
၁၃	၈	၁၅

ဤစမ္မာနဝ နတ်ချစ်အင်းကို ရင် မှာထိုး၊ နပူး-ရင်ဘတ်-လက်ယာ နှစ် ဘက် ကျောလယ်၊ ခါးဆစ်၊ ၎င်းနေ ရာတို့နှိုက်၊ သည်ကိုးလုံးစီ ထိုးရ၏။ နတ်ချစ်အနုပုံကို သာသန-၅၀၀၀ အနုပစ်ထိုးနည်းထိုးရ၏။

၁၅၈။ စမ္မာနဝ-၉ တွဲအင်းကြီးကိုပြခြင်း

အောက်နှိုက်ပြအပ်သော၊ စမ္မာနဝ-၉ အင်းကို သူရဿတီ ပန်းမေ့၊ ကွမ်းမေ့၊ မီးထွန်းမေ့၊ နားကြပ်မေ့၊ အစရှိသော သူရဿတီနှင့် စပ်လျှင်၊ သမ္ပုကို သုံးရ၏။ ၎င်းအင်းကို စက္ကူ၊ ပေထို့ တွင် အင်းချပြီးလျှင် မီးနှင့်ပြာချလျက်၊ ၎င်းပြာကို သောက်ရသည် ရှိသော်၊ သူရဿတီနတ်သမီးသည်၊ အမြဲကိုယ်နှင့်မကွာနေကြောင်း များကို၊ အထူးထူးသော လောကီကျမ်းတို့တွင် ထင်ရှားစွာပြကုန် ၏။ တို့ကြောင့်၊ မြလည်းမြ၏၊ မိမိပြေစောတိုင်းလည်း၊ နတ် တို့၏စကားကဲ့သို့ ထင်ရှားကုန်၏။

မ္ဗိနဝ ၉-တွဲအင်းကြီးပုံ

၂	၉	၇	၇	၅	၇	၄	၉	၂
၉	၄	၇	၅	၃	၅	၇	၄	၉
၄	၇	၅	၃	၆	၃	၅	၇	၄
၇	၅	၃	၆	၁	၈	၃	၅	၇
၅	၃	၆	၁	၈	၁	၆	၃	၅
၄	၇	၅	၃	၆	၁	၅	၇	၄
၉	၄	၇	၅	၃	၅	၇	၄	၉
၂	၉	၄	၇	၅	၇	၄	၉	၂
၇	၅	၃	၂	၁	၆	၁	၅	၇

ဤမ္ဗိနဝအင်း-၉ တွဲကို အထက်ပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်းထက်
 ဉာဏ်မီသမျှသုံးစွဲပါမူ၊ အကျိုးထူးတရားများစွာ ခံစားခြင်းအပြစ်
 သို့ ရောက်နိုင်၏။

၁၅၉။ ဝမ္မိနဝနွင်အင်းတွဲကိုပြခြင်း

(ဝမ္မိနဝ-ဝင်အင်းပုံ)

၄	၃	၂
၁	၀	၇
၅	၉	၆

(ဝမ္မိနဝ-ထွက်အင်းပုံ)

၂	၉	၄
၇	၀	၇
၆	၉	၅

ဤပြအပ်သော ဝမ္မိနဝထွက်အင်းကိုအသုံးပြုရန်နည်းသည်။
နောက်နှိုက် ထင်ရှားလတ္တံ့ သတည်း။

၁၆၀။ ဝမ္မိနဝအင်း၏အညွှန်းကိုပြခြင်း

ဝမ္မိနဝအင်း၏အကျိုးတို့မှာ ပဉ္စမဝင်အင်း၏အကျိုးကား။
ကသို၊မသီး၊သောသစ်ပင်ကို သီးစေနိုင်၏။သော၊မရှိသောမိန်းမတို့ကို
သားရစေတတ်၏။ ၎င်းပဉ္စမထွက်အင်းကား။ အသီး၊သီး၊သောသစ်ပင်
တို့ကို မသီးစေနိုင်။သား၊များ၊စွာရှိသောမိန်းမတို့ သား၊မရှိစေနိုင်
မအောင် ဟတ်နိုင်၏။

ဒုတိယဝင်အင်းကား။ မင်းအမတ်လူကြီးမိသထိုအား ကြည့်
ညိုစေတတ်၏။ ၎င်းတတိယထွက်အင်းကား။ မင်းဘေးစိုးခက်၊
အန္တရာယ်ရန်မန်အပေါင်းတို့သည် မိမိတို့၏ကိုယ်ကာယနှိုက်၊ မကပ်
မထိ မညီမစွမ်းနိုင်ကုန်။

တတိယဝင်အင်းကား။ ကုန်ကိုရခေလို့လျှင်၊ ၎င်းအင်းကို
အမြဲမကွာ ကိုယ်ဝယ် ဆောင်ရာ၏။ လစဉ် အပ္ပကာနှင့်လည်း

ပြည့်စုံခြင်း အပြစ်သို့ ရောက်တတ်၏။ ၎င်းတတိယထွက် အင်း
စာ။ ကုန်ကိုစွန့်ခစလိုလျှင် ၎င်းအင်းကို ရေစိမ်၍ပယ်ပြန်ရာ၏။
နို့မထွက်သောမိန်းမတို့ကို နို့အလျှင်ထွက်စေတတ်၏။ ဆီမထွက်
သော ဆီဆုံကိုလည်း ဆီထွက်စေတတ်၏။

စတုတ္ထဝင်အင်းကား။ ရန်သူပုံတို့ ဝင်ရောက်လျှင် အန္တိမ
ဆာယာ ဖြစ်စေနိုင်၏။ မေ့ခလျှာ စေတတ်၏။ တန့်စေတတ်၏။
၎င်းထွတ်အင်းကား ရန်သူပုံတို့ဝင်သော်၊ တဘက်ရန်က ဘမ်းနိုင်
ကိုင်မမိလိုက်၍ ဟစ်အော်ကျော်ညွှာလျှင် ပြိုပျက်စေတတ်၏။ ရန်လွတ်
အင်းတူ သမုတ်လျက် ရှေးဆရစုဆရာတို့ အမည်ပေးကြကုန်၏။

ပဉ္စမဝင်အင်းကား။ ရန်သူအပေါင်းတို့သည် မိမိကိုမြင်စေမျှ
နှင့်ပင် ချစ်ခင်သနားတတ်၏။ ၎င်းထွက်အင်းကား။ ရန်သူတို့သည်
မေတ္တာမျှလျှာ ရှိပြေညီမိစေကုန်၏။

ဆဋ္ဌမဝင်အင်း။ ၎င်းထွက်အင်းတို့ကား။ အလုံးစုံသော
သျှိုအပေါင်းတို့သည် အပြိုအဆုံးသို့ တိုင် ရောက်စေတတ်၏။

သတ္တမဝင်အင်းတို့ကား။ ရေနိုက်ဖြစ်ကုန်သော နဂါးဘေး၊
မိကျောင်းဘေး၊ လဘိုင်ဘေး။ လိပ်ကျောက်စသော ရေသတ္တဝါ
ဟူသမျှတို့သည် မိမိအား ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်း ဖြစ်စေတတ်၏။ ၎င်း
ထွတ်အင်းကား။ အထက်ကဆီခဲပြီးသော ရေနေသတ္တဝါတို့သည်
ကိုယ်သို့ မရောက်။ အန္တရာယ်ပြုခြင်းငှာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ လှေသင်္ဘော
နှင့် သွားငြားသော်လည်း လေမုန်တိုင်း၊ လှိုင်းထပ်၊ တံစူးသစ်ငုတ်တို့
သည် မထိမညီရအောင် တားပေတတ်၏။

အဋ္ဌမဝင်အင်းကား။ လူနတ်နဂါး၊ သိကြားငြဖျာ၊ အသုရာ
ဂန္ဓဗ္ဗ၊ ဘုမ္မာရက္ခာ၊ အစုကောသစိုး၊ ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏား၊ စသောလူအပေါင်း၊
ကိုသည် ချစ်ကြည် လေးမြတ်ကြကုန်၏။ ၎င်းထွက် အင်းကား
အထက်ဆီသို့သည် မုန်းထား၊ ညှူစု ငြားသော်လည်း အညှိုးပြု

ခြင်းငှာ မပြုစေနိုင်၊ အမျှော်ထွက်လင့်ကစား၊ ပြေလွယ်ခြင်းသို့ ရောက်စေတတ်ကုန်၏။

နဝမအင်းကား၊ ထာ၊-တုတ်-လေး-လှုံကန်-မြား-သေ့နတ် အမြောက်၊ စိန်ပြောင်း၊ မိုးကြို၊လောင်မီးဘို့သည် အပြီးသို့ရောက် တတ်၏။ ၎င်းထွက်အင်းကား၊ ဆိုခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာတို့သည် ကိုယ်ဝယ်မရောက် ပြောက်လွင့်ခြင်းသို့ ရောက်စေနိုင်၏။ ။ ဤ ကား၊ စမ္မာနဝ ကိုးအင်း၏ အကျိုးအပြစ်တို့ကို ပြကြောင်း ဖြစ် သော စကားအစဉ်တည်း။

၁၆၁။ ၎င်းစမ္မာနဝအင်း၏ အကျိုးအကာ

တေကြိ၊စွာ အင်းတကာတွင် စမ္မာနဝ မှတ်ကုန်ကြလေ့၌ ဂုဏ်ကြီးလှူ အခေါင်တိုင်၏ အခိုင်မည်မျှ မသိကြလျှင် ဧကတမူ အယူမှားစွာ နတ်မိစ္ဆာတို့ ရွံရှာခံညား၊ ဟန့်ဆီးတား၏။ ဒွေးကား ရာဇာ မင်းတကာတို့ မေတ္တာဝန်ပြု ကိုယ်သားမျိုးသို့ ရောင်းစိုး ဝယ်ရာ ကုန်စည်မှားမှု တြိယူလော၊ ကြီးထူလာဘ မင်းဘေးစသည် တောမှကျားမြွေ ကင်းစေလိုမှု စတုမုန်စွာ ချလေပါလေ့၊ ပဉ္စာ တမူ ဗိုလီလူများစွာ စစ်မျက်နှာဝယ် ကင်းစွာဘေးပေါင်း အောင် လိမ့်ရှောင်းအံ့၊ တကြောင်းတခု ခြောက်ခုထက် သစ်ကျားစသား၊ တောင်မှရှောင်ခွာ ဝေ၊လေရာ၏။ နဝ၊ပြိုင်ဘော် လှေလှည်း၊သော်မူ တေဇော်မှန်လှ သတ္တချလော၊ ပီယဒဿနာ လူတကာတို့ မေတ္တာ ရှိကြောင်း၊ ရှစ်ခုလေးစင်းလော၊ တကြောင်းသိမှ ချလော ၆-ခု ပြစ်မှု လေးမြား ဘေးဂင်္ဂြားသေ့နတ် မိုးကြီးပြစ်စည်း ရစ်စစ်လွတ်ရာ အောင်ကြောင်းရှာသည့်။ ။ စမ္မာနဝအကျိုးတည်း။

၁၆၂။ ၊ပေတ-ကင်း-သင်း-ဝက်နင်း- ခွါပြန်- တန်-
 လှန်-မ-အာ နှင်တကယ်လား၊ ထောင့်ကိုက်သွားလေ။ ၊အလျား-
 အနံ- ၅-ကွယ်ရေးပြီးလျှင် ထောင့်ကွက်ကိုလွတ်၍ ၎င်းအကွရာ
 ဂဏန်းအတိုင်း၊ မြင် ကိုက်ချလေ။ ထောင့်လေးထောင့် အလည်
 ၅-ကွက်လွတ်၍ ၎င်းအလွတ်ကွက်တွင် မလိုသူနံထည့်ပြီးလျှင် စီရင်
 ရာ၏။ အကျိုးကိုမဆိုပြီ။ မကောင်းသောအစီအရင်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်
 လျှို့ဝှက်အပ်၏။

၁၆၃။ စမ္မာနဝအင်း၏ဝေဒနသွားခြင်းကိုပြခြင်း

စမ္မာနဝအင်းကို အကွရာဖြင့် ဝေဒနသမသွား။ ဖိလသွားဆို
 သည်ကား။ သမသတ်တညီ တညွတ်ချဟု ဆိုလိုသည်။ ၊သမသတ်
 စာညီ တညွတ်ဆိုသည်ကား ပဋိပါဒအစဉ် အတိုင်းချရမည် ဆိုလို
 သည်။ ၊ဤအလိုကား။ အကွရာအင်း၏ သေချာစေ စစ်ကြောင်း
 တည်း။ စမ္မာနဝအင်း၏အကွရာ၊ ဝေဒနသမသွား။ ဖိလာချသော
 နည်းသည်ကား။ အညီအညွတ်ချသည်ကိုဆိုလိုသတည်း။ အညီအညွတ်
 သမသတ်ကား။ ပဋိပါတ်အစဉ်သင့်၊ အဖုံးအပိတ် ကန်မိအမြင့်
 ချည်းကိုဆိုသည်။ အင်းဖိုအင်းမအလိုကား။ ထွက်သောအင်းလည်း၊
 ထွက်၏။ ဝင်သောအင်းလည်း၊ ဝင်၏။ အကွရာသာသေချာကြောင်း
 တည်း။ ၊ဤသို့လည်း ဝေဒနသမသွားနည်းကိုလည်း သိအပ်ရာ၏။

၁၆၄။ ယတြာလောင်တိုက်ကြီး စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ယတြာလောင်တိုက်ကြီးအင်းပုံကား။ အလျားအနံ ၃-ကွက်
 စီပြုပြီးလျှင် တနင်္ဂနွေသားကို မကေတင်၊ ပြုလိုအုံး၊ ဂြိုဟ်ရှစ်လုံး
 အသတ်ကိုတည်း၊ တနင်္ဂနွေအသတ်နှင့်နတ် နှုတ်ကြွင်းကို တနင်္ဂနွေတွင်

ချ နှုတ်ကြွင်းကိုတည် တနင်းလှာအသက်နှင့်နှုတ် နှုတ်ကြွင်း၊ တနင်း၊
 လာအိမ်တွင်ချ၊ထိုကဲ့သို့ဂြိုဟ်ရှစ်လုံးကို မိမိ မိမိတို့အသက်နှင့်နှုတ်ခါ
 နှုတ်ခါပြုလုပ်၍ချလေ၊ အင်းအစသတ်လျှင် ဆုံးမြဲအလည်အကွက်
 လုပ်၍ ကျန်၏၊ ဤကဲ့သို့ခုနစ်ရက်သားလည်း၊ ချင်းတို့နံ့ရှိရာအရပ်က
 အစပြုလျက် နှုတ်ခါနှုတ်ခါချလေ၊ ဂြိုဟ်ရှစ်လုံးအစဉ်အတိုင်းနှုတ်၍
 ချအပ်၏၊ ဤအင်းကို အိုသိမ်၊လက်စက်မီးခွက်တွင် ချရန်ရာအင်းကို
 ယူ၊ အင်းကွက်လည်တွင်ချင်း၊ အမည်ကိုထည့်၊ ဘယောင်းတိုင်ကို
 အလည်ပေါ်တွင်စိုက်လျှင် ဆီမီးထွန်း၊ ချင်းနံ့ဘုရားရှာ၍ထွန်း၊ ဆီ
 မီးကျွန်းအောင်ထွန်းလျှင် မကောင်းကျိုးဖြစ်၏၊ မကောင်းလုပ်သူ
 ဒဏ်မပြန်နိုင်၊ အဖြေသည်မရှိ၊ ဆင်ခြင်၍ပြုပါကုန်၊ ၊၎င်းထက်
 အစင်အကြွယ်ကိုယူလိုမှ အောက်အင်း၊ခေမာန်ဇယားကိုသိအပ်၊

၁၆၅။ ယတြာဇောဒံတိုက်ကြံ၊အင်းဇယားပုံကိုပြခြင်း

(တနင်္ဂနွေသားတို့)

(တနင်းလာသားတို့)

၁၀၂	၈၇	၇၉
၀	နံ	၆၂
၂၃	၃၃	၅၂

၀	၉၃	၈၅
၆	နံ	၆၈
၂၃	၃၉	၅၈

၁၄၀

ကဝေသာရကျမ်း၊ ရမီးကြီး၊ ဗု-တွဲ

(အင်္ဂါသားတို့)

၁၅	၀	၁၀၀
၂၁	နံ	၈၃
၄၂	၅၄	၇၃

(ဗုဒ္ဓဟူးသားတို့)

၂၃	၈	၀
၂၉	နံ	၉၁
၅၀	၆၂	၈၁

(ကြာသပတေးသားတို့)

၅၀	၃၅	၂၇
၅၆	နံ	၁၀
၇၇	၈၉	၀

(သောကြာသားတို့)

၈၁	၆၆	၅၈
၈၇	နံ	၄၁
၀	၂၁	၃၉

(စနေသားတို့)

၄၁	၂၅	၁၇
၄၆	နံ	၀
၆၇	၇၉	၉၈

(ရာဟူးသားတို့)

၆၉	၅၄	၄၆
၇၅	နံ	၂၉
၉၆	၀	၁၉

၁၆၆။ အဋ္ဌမုက် ၁၂ အင်း၏အချ
ဂါထာကိုပြခြင်း

ဂါထာ။ ၊ အဘိတျာအင်္ဂါနေရာတုရာဟု ရာတုပြုပေစန္ဒိမာ
အင်္ဂါနံနရတိရာတုရာဟု ဗုဒ္ဓဿဥတ္တရေ ဂုရုသဒ္ဓကိဏေရာဟု ရာဟု
သောကြာဿ ပဋိမေ အထိနိဝါရပေရာဟု ရာဟုသေနေမိသေ။

အနက်ကား။ ၊ အဘိတျာ၊ တနင်္ဂနွေဖီသော အရွှေတောင်
ထောင်က ၂၈ ရ တည်၍၊ တနင်းလာဖီလာ အရှေ့က ၃၇ တည်၊
အင်္ဂါဖီလာ အနောက်တောင်ထောင်က ၆၁ ခုတည်၊ ဗုဒ္ဓဟူးဖီလာ
မြောက်က ၅၆ ခုတည်၊ ကြာသပတေးဖီလာဘောင်က ၆၄ ခုတည်၊
သောကြာဖီလာ အနောက်က ၇၂ ခုတည်၊ စနေဖီလာ အနောက်
မြောက်ထောင်က ၈၂ ခုတည်၊ ရာဟုဖီလာ အရှေ့မြောက်ထောင်
က ၉၁ ခုတည်၍ မြင်းသွားချရာ၏။ ကိန်းကို အလည်တွင် ၁၀၈
ကစလျက် အဋ္ဌမုက် ခြင်းသွားချလေ။ အင်းသွား တေစင်မြောက်
အရှေ့အနောက် ၃ ကွက်စီ၊ တအင်းလျှင် ၉ ကွက် ကိုးအင်း၊
ပတ်ဇာည် တကွက်စီချ၊ မိတ်ဂြိုဟ်ပြုလျက် ထည့်သည်။ အဋ္ဌမုတ်
မြင်းသွားချ၊ မန္တရာကို ရှုရာ၏။ ဂဠုန်စောင်းယာ။ ကျွေးကား
လတ်ပံ၊ ခြင်္သေ့နံကာ။ လှစ်ဘက်သန်။ မှန်းသည်တရံ၊ ဆင်နံသဘိ၊
အညီတချက်၊ ကြက်ကားဝအောင်၊ ကောင်းသည်အထူး၊ ပူ၊ အစ
အင်းကြွင်း၊ ကောင်းခြင်းလှစ်၊ ခုစံနဂါ၊ ထေးသည်မှန်စွာ ယကြ
လည်မှန်း၊ ကြိရန်းနှင့် စတုရန်းသည်။ ၊ ကောင်းလွန်ကျမ်းလား
စကားတည်း။

၁၆၇။ စတုရင်္ဂပတ် အင်းချနည်းကိုပြခြင်း

စတုရင်္ဂပတ် အင်းချလိုလျှင် ၉ ကွက် ၉ ခုစီ စီရင်ပြီး၍
အောက်အစဉ် ၅ ကွက် ရှေး ဇေရာက အစပြုပြီးလျှင် ငါးကျားရင်
တစ်နှစ်အစဉ်အထိ၊ မြင်းသွားဈေး ၆ ကလွန်မှ ၇ ခုကို ပြန်၏။

လက်ဝဲရစ် မြင်းခွာသွားလေ ဂဝ တွင် အောင်လေ၏။ အလယ်
 ကွတ်လွတ်၏။ တနင်္ဂနွေသို့ အကောင်းလိုမှု တနင်္ဂနွေကစ၍ ဂြိုဟ်
 ရှစ်လုံး အစဉ်အတိုင်း ဂြိုဟ်စဉ်ချလေ။ တနင်္ဂနွေသို့ မကောင်းကျိုး
 ကိုလိုမှု တနင်္ဂနွေကစ၍ ဂြိုဟ်ကို နောက်ဆုတ်ချလေ။ ၇ ရက်သား
 တို့ကို လိုသောနေ့က အစပြု၍ ကောင်းကျိုး မကောင်းကျိုးကို
 ဂြိုဟ်စဉ်ဂြိုဟ်ပြန်ကိုရွလျက် စီရင်ရာ၏။

ဤကား စတုရင်္ဂပတ် အင်းချနည်းတည်း။

၁၆၈၈ စတုရင်္ဂပတ်အင်း၏ စီရင်ရန်ကိုပြခြင်း

အကျော်စေဝ နေမှရသည့် အဗ္ဗဂြဟာ ဂြိုဟ်ရှစ်ပြာနှင့်
 သင်္ချာပွဲထ သိကြားကျောက်စာတိုင် စွဲကိုင်မှတ်မှု စတုရင်္ဂပတ်
 ထိုအင်းရပ်နှိုက် ဘတ္တရာဆတ် တချက်ချင်းရာ သင်္ချာဘော်ဆို နဂို
 အလော ထုမှစအမြန် မှန်မှတ်တုံမြို့ ထိုသို့ပြန်လတ် အရပ်ရပ်တွင်
 အစီရင်ကား ကိုယ်တွင်ကောင်းလို မြို့ကိုရပ်ရွာ ကျောင်းအိမ်မှာ
 လျှင် စည်ပင်သာယာ ငြိမ်းချမ်းပါအောင် ဆောင်ခါဆိုမှု နဂိုရ်
 ယူလော သူဘိုအမှန် ဆုတ်၍ပြန်ခစ စီရင်လေမှု ယူလေပြန်ရာ
 ပြန်အင်းသာတည့် အမှာအင်းတွင် အဘပင်တည့် တည်လျက်
 သေချာ မှတ်ယူရာ၏။ သို့မှထမှု ပြန်စတဟူလင့် ကြံတုံချင်မှု ထိုနည်း
 သူမှ မတူထူးခြား မကွဲပြားရ တမဇသာ အဘမှာကား များစွာ
 ယူချင် နှစ်ချွတ်ပင်တည့်။ မိခင်ချစ်ထေ့ တိုအဘောကြောင့် ပြင်တွေ
 သားမှာ ရှစ်ခုပြာလျက် ပွားများတက်၍ ဆောင်ရွက်စရာ ဆိုး
 ကောင်းသာလျှင် ဖေါ်ထုံချင်၍ စီရင်ပညာ ပဏ္ဍိတဘတို့ သည်မှစ
 သည်တွင် သည်လျှင်သည်ကို သည်သို့လိုတု နဂိုရ်ထုံးမှို သင်ရိုးညီ
 အောင် စွဲဆောင်မှတ်ခစ ပြန်ပေအံ့။ နည်းလေသည်သာ မမှတ်ပါ
 နှင့်။ ရိပ်ခါပြလျှင် အကျယ်မြင်လော ယူငင်ဝမ်းမှာ သွင်းထားပါက

လီသမျှကို တတ်ပြစ်ရင် ဖြစ်သည်ပင်တည်း။ သည်တွင်တမူ ထုံးယူ စရာ ပြခဲ့မှာအံ့။ သေချာစုံလင် မခိုလျှင်မူ တတ်သည့်သူနှင့် နံယူ တော်ရာ သစ်ပင်မှာလည်း ချရာသို့ပင် မိတ်လျှင်ခတ်စစ် အမြစ် ညွှန်တော် ယူသော်သစ်သား ကောင်းသည်များကို ချထားနဂိုရ် အင်းလျှင် ဆို၏။ သည်အင်းကိုလည်း သစ်ဆိုရာမှတ် ပဉ္စပွတ်နှင့် ဆပွတ်မြင်သော် ခင်းမလျော်ချေ ပျောက်ပြေးစေခြင် တို့ကိုဆင် သော် သစ်တွင်မလွတ် ပဉ္စပွတ်က အစနေမှတ် ဆပွတ်ရက်မှာ အပြီး သာမှတ် တလတ်မည်ဆို သစ်ကိုရအောင် ယူဆောင်ကုန်ကြ နှစ်ချက် ရစေ အသေအချာ မူဟောင်းစာတွင် မှင်ရာတခမ်း တရီရန်းနှင့် စတုရန်းကို ဆင်စေဆို၏။ သို့ကိုဟမူ ရန်သစ်ဟူလျှင် မယူလေရာ ရှိရင်းသာတည်း။ ဆရာရှေ့က မြက်မှာပြသည် သိကြမချွတ် ပဉ္စ ပွတ်နှင့် ဆပွတ်ရှောင်ခန်း၊ တရီရန်းနှင့် စတုရန်းကို နှစ်လိုဆောင်ရန် ဖြစ်ကျိမှန်ငြား မှန်ခွဲထား၏။ ယူငြားသစ်ကို မသင်လိုပေ အိုးထိမ်း မြေကို ရလိုယူမှ အင်းချလောက်အောင် လုပ်ဆောင်ကြလေ တထေ တကြောင်း၊ ဆင်ခေါင်းမြင်းမှာ အုပ်ခွန်သာလျှင် သည်နည်းဆင်ဟူ မြင်းဆင်ရိုင်းစွာ မရင်ပါလည်း ဆင်ရာသည်လျှင် မြင်လျှင်ရိုင်းရ ဆင်မှာထိုလျှင် ထားချင်နည်းနှာ မူဟောင်းစာနှိုက် အမှားဆင့်ပွား ဆိုရာများနှင့် မှတ်သားအစဉ် လူတွင်အမှန် တတန်ယူဆ ဆောင်လို ကြမူ သုဝဏ္ဏရဇတာ သလဲ့မှာလျှင် ချစီရင်လော၊ တည်ချင်ဘုရား တံခါးတိုင်ဆောက် ထပ်လောက်မြို့ပြ ကျောင်းဆိမ်စသည့် မိဘ ကိုးကွယ် နတ်ဝယ်စင်အိမ် ဆောင်ချိန်အခါ အဆင်းမှာကား ရှည် ကြာစည်ပင် ကောင်းလိုလျှင်မူ သလဲ့ဖြူတွင် ချစီရင်၍ အငိုတွင် သွင်းငြား လိုအောင်ထားလေ တထေသည်မှာ ထိုသို့လာမူ ထိုသ သူကို ပြန်စေလိုလျှင် အအုပ်အင်းတွင် ချမြှင်တည်း။ ရက်တွင် အမှတ် ပဉ္စပွတ်က စီရင်စလပ် ဆပွတ်ရမှတ် အပြီးသတ်ထေ ခြေသို့ မြေလည်း ခံစေအမှန် စီရင်ဘန်၍ ယူဟန်သည်မှတ် ပဉ္စပွတ်နှင့် ဆပွတ်ကိုဖျက် ရှောင်လျက်မကွာ ဆိုကာလည်ထား၊ မြုပ်ငြားသင့် ထေ့ မလာပေတည့် လာစေလိုမှ ရွေးယူရက်မှာ တော်လှစွာနှင့် ဝင်လဒနကွတ် ကမ္မတ် နှန် အမှန်တော်စွာ အင်းအဆာနှင့် သစ်မှာ တမူ အတော်ယူ၍ နည်းတူချထေ့ လာရောက်ပေလိမ့် မှတ်စေ ယတြာ ကျမ်းမောခင်းစာနှိုက် ဘေရှာကြည့်မူ ဆောင်ယူစရာ အပြာ

ဖြာလျှင် မွန်းပြင်ထွေလာ များသေးပါ၏။ သည်မှာတမူ မှတ်ယူ
စိမ့်ငှာ အကြဉ်းသာတည်း။ လင်္ကာဘော်ပြ ရိပ်ခါဟသည် သိကြ
ခြင်းရာ တွေသာအမှန် မှတ်ပန်သေ့ချော ကျမ်းရင်းတည်း။

၁၆၉။ မရဏသေလာအင်း၏ စီရင်ပုံကိုပြခြင်း

မရဏသေလာအင်းသွားခြင်း နည်းသည်ကား။ တနင်္ဂနွေ
အရပ်က တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်သက်တည်း။ လကျောရစ် မိမိဂြိုဟ်သက်အတိုင်း
ထိုးလျက် အဋ္ဌမုက်သွားနည်း သွားရာ၏။ အလယ်ကွက်တွင်လတ်၍
စနေစေ့မည်။ ၁၀၈-ခုတွင် အောင်မြင်၏။ ထိုအလယ်ကွက်တွင်
လည်း တနင်္ဂနွေခံသွတ်။ တနင်္ဂနွေ မရဏသေလာ အင်းတည်း။ ထို
နည်းကို မှီသဖြင့်လည်း တနင်းလာစသော အင်းတို့ကို မိမိတို့အရပ်
အစပြုလျက် ထိုထိုသောဂြိုဟ်တို့၏ အကွက်အတိုင်း ထိုး၍သွားရာ၏။
အင်းကွက်မှာကား အလျား အနံ ၃-ကွက်စီသာတည်း။ မရဏ
သေလာအင်းကိုကား ပရိဝါရ အာယုစသည်များသောကြောင့် အင်း
အပြားသည် ၆၄-ပါးပြားသတည်း။ မရဏသေလာအင်းအချုပ်
ကား သေနအရပ်က ဂြိုဟ်သက် ၁၀၈-ခုတည်း။ အထက်သွား
နည်းပင်လျှင်သွားလေ။ အလယ်ကွက်သာ လပ်စေ့မည်။ ထိုအလယ်
မှာ အမည်သွတ်လေ။ မရဏသေလာအင်း၏ အအုပ်ကား စနေ
အရပ် ရာဟု အရပ်တို့ကိုသာ အလိုရှိသည်သာလျှင်ကတည်း။ မရဏ
သေလာအင်းတို့ကို ၇-တောင်ကွာခြားသော အရပ်ကမြှုပ်ရမှု
တနေ့လျှင် တတေ့ခင်သွား၏။ ရွှေ၏ဟူရှေးပညာရှိ ဆရာမြတ်တို့
သည် မိန့်မှာအပ်ကုန်၏။ ဖီလာမုက်သွားခြင်းကား အင်္ဂါအရပ်က
တည် ကိန်းတည်း။ ထိုတည်ကိန်းတွင်မှ အဋ္ဌမုတ် နည်းတိုးလျက်
လတ်ဝဲရစ်မြင်းခွာသွားလေ။ မြင်းဆုံးလျှင် အတွင်းမှာပင်သေစေ။
တည်ကိန်းတိုးကိန်းမှာ အဋ္ဌမုတ်နည်းပင်တည်း။ ကိန်းအရပ်နှင့်
အသွားသာခြားသည်။ ဖီလာမုက်အင်းလည်း ၁၂-အင်းပင်ပြားမလ
သည်။ အဋ္ဌမုက်အင်းမှာ ကောင်းကျိုးကို သေနအရပ်ကတည်လျက်

ပါပန်သက်၊ စောင့်နေလျက်၊ လေးချက်ထောင့်နေစေ၊ ။
 ပါပရှိရာ၊ မြင်ပြန်ခါ၊ လေးခါ ဖေမုနေ၊ ။ တစ်ဆဲ ခုနစ်၊ ဘွေ
 ကလွမ်း၊ စီစစ်မြင်ပြန်ပေ၊ ။ ၃၆-တြင်း၊ မှန်မယွင်း၊ မြခြင်း
 လွန်သေခေ၊ ။ အင်းအလျားအနံ့-ကွက်စီ၊ ။ ၎င်းထက် အစင်
 အကြယ်ကိုလိုမူ၊ အောက်ဇယစးပုံကို ကြည့်အပ်၏၊

ပါပဂြိုဟ်အင်းဇယားပုံ

၎င်း၊ ပါပဂြိုဟ်စောင့် အင်းကို
 သုံးရန်မှာ၊ ။ အမှုဒပ်သိမ်း အေဝင်
 ရာ၏၊ ။ ရာဇသဗ္ဗဗုဒ္ဓိသျှိတို့ကို ပြီး
 စီ၏၊ ။ ၎င်းပြင် ပယောဂနှင့် စပ်
 လျင်းယော အရာများ၊ နှိုက်လည်း
 မိမိတို့ဉာဏ်ရှိသလောက်နှိုင်းထောက်
 ဆင်ခြင်လျက်၊ ၎င်း ပါပဂြိုဟ်စောင့်
 အင်းကို အသုံးပြုရာ၏၊

၁	၇	၈	၇၂	၉
၇၂	၃	၁	၈	၇
၇	၈	၇၂	၃	၈
၁	၁	၇	၈	၇၂
၈	၇၂	၃	၁	၇

(စနေသားတို့)

(ရာတုသားတို့)

၆၀	၈၃	၉၁
၆၂	၀	၁၀၀
၄၁	၂၉	၁၀

၃၉	၅၄	၆၂
၃၃	၀	၃၉
၁၂	၁၀၀	၈၉

၎င်း၏ စီရင်ပုံကို နောက်ကပြခဲ့သည့်အတိုင်း ဆင်ခြင် နှိုင်း
ထောက်၍ စီရင်ကုန်ရာသတည်း။

၁၇၁။ ဂြိုဟ်သက် အင်းချရန်အကြောင်းကို
ပြခြင်း

အုပ်သာရာပဒဝ စက္ကာအုပ်-အင်းကွက်မှာ၊ အလျားအနံ-၅
ကွက်-၉-အင်း ၎င်းနည်း၊ တနင်္ဂနွေသားဆောင်လိုမှု။ ။အုပ်တ
စ၍ချလေး ထောင်မှာ တနင်္ဂနွေ နံခနစေး လေးထောင်မှ၊ ၎င်း
တနင်္ဂနွေစေး၊ ခုနစ်ရက်သားတို့ကို၊ ဤကဲ့သို့ချလျက် ဆောင်လေ။
အုပ်သာရာ ပဒဝစက္ကာ အုပ်နှင့်လှည့်၍ ချလေ။ တနင်္ဂနွေသား
ဖြစ်လျှင် အုပ်ကစ၍ သေကြာသားဖြစ်လျှင် သာတစ၍၊ ဗုဒ္ဓတူး
သားဖြစ်လျှင် ယာတစ၍၊ ဤနည်းအတူ လက်အတိုင်၊ ချအပ်၏။
ပါပဂြိုဟ်သက် စောင့်နေလျက်၊ လေးချက်ထောင်နေစေး၊ ပါပရှိရာ
မြင်ပြန်ပါ-၅-ခါစေ့မှနေ၊ ခုနစ်ဆဲ နှစ်လယ်ကလွန်၊ စီစစ် မြင်
ပြနိုင်လေ။ ။၀၀၀-ခွင်း၊ မှန်မယွင်း၊ မြဲခြင်းလွန်သေခွေ၊ ။
အင်းအလျားအနံ-၅-ကွက်စီချအပ်ရာ၏။

၁၅၀။ မရကသေလာအင်း၏ချပုံခယား
စောက်အင်းကိုပြခြင်း

(တနင်္ဂနွေသားတို့)

၆	၂၁	၂၉
၁၀၈	၁	၄၆
၈၇	၇၅	၅၆

(တနင်းလစသားတို့)

၁၀၈	၁၅	၂၃
၁၁၂	၂	၄၀
၈၁	၆၉	၅၀

(အင်္ဂါသားတို့)

၉၃	၁၀၈	၈
၈၇	၃	၂၅
၆၆	၅၄	၃၅

(ဗုဒ္ဓဟူးသားတို့)

၈၅	၁၀၀	၁၀၈
၇၉	၃	၁၂
၅၈	၄၄	၇၂

(ကြာလပတေးသားတို့)

၅၈	၇၃	၈၁
၅၂	၆	၉၈
၃၁	၁၉	၁၀၈

(သောကြာသားတို့)

၂၇	၂၄	၅၀
၂၁	၆	၆၇
၁၀၈	၉၆	၇၇

လက်ျာရစ်ခရုပတ်ဝင်၍ အတွင်းမှာချည်၊ သေစေရမည်၊ ဖီလခမုက်
 ကောင်းကျိုးမှာလည်း ဖီလာကန်လန် လက်ဝဲရစ် မြင်းခွာသွား၍
 မြင်းအဆုံးအတွင်းမှာ ဝင်လျက်သေစေသည်။ ဖီလခမုက်တို့ကား
 အဋ္ဌမုက်ကို မှီလျှော်ဖြစ်ကုန်၏။ အဆုံးအပြန်အလှန် အကွယ် အကာ
 နှင့် အဖြိုကိုလိုလျှင်လည်း လက်ဝဲရစ်တိုး၍ချလေ၊ စည်၊စိမ်သုခ
 သိန္ဓေဟကို လိုမူကား လက်ဝဲတိုး၍ချလေ၊ မကောင်းကျိုး ရပ်၍
 သွား၏။ မကောင်းကျိုးဖြစ်၍ ထင်ရှားမပြခဲ့ပြီ၊ အဋ္ဌမုက်ဖီလာမုက်
 တို့ကိုယူခြင်ကား၊ အဋ္ဌမုက်မှာသေနှံကတည်း၊ တိုးမြဲတိုင်တိုး။
 လက်ျာရစ်ခရုပတ်ဝင်၍ အတွင်းမှာသေသည်၊ ဖီလာမုက်မှာကား၊
 အဂ္ဂိအရပ်ကတည်း ဖီလာကန်လန်မြင်းသွားသည်၊ မြင်းဆုံးမှ အဘွင်း
 ဝင်လျက် သေစေသည်။ အဂ္ဂိအရပ်ဆိုသည်ကား အင်္ဂါအရပ်ပင်
 တည်း။

၁၇၂။ ငမ္မုဒီပါ ထေးကျွန်းအင်းကြီးကို ပြခြင်း

အရှေ့ကျွန်းတို့

ပြ	ပွါ	ဒိ	ပါ	ရ	ကွာ	စေ	ဝါ
သ	ဗွေ	စေ	ဝါ	ပ	သံ	သိ	တာ
ပြ	ပွါ	ဒိ	ပါ	ဗ	ဟု	ရာ	ဇာ
အ	ဝေ	ရာ	ဟော	န္တိ	သု	ခိ	တာ
ပြ	ပွါ	ဒိ	ပါ	ဗ	ဟု	ဇ	နာ
သု	ခိ	တာ	ဟော	တု	ဇေ	ယျ	တု
သ	ဗွေ	စေ	ဝါ	ပ	သံ	သ	န္တော
ကာ	ယု	ဒီ	ယော	သု	ခါ	ဘ	ဝ

အနောက်ကျန်းသို့

အ	မြ	ဒီ	ပါ	ရ	ကျာ	ဒေ	ဝါ
သ	ဗြေ	ဧ	ဝါ	ပ	သံ	သိ	တာ
အ	မြ	ဒီ	ပါ	ဗ	တု	ရာ	ဇာ
အ	ဝေ	ရာ	ဟော	နီ	သု	နိ	တာ
အ	မြ	ဒီ	ပါ	ဗ	ဟု	ဇ	နာ
သု	ဒိ	တာ	ဟော	တု	ဇေ	ယျ	တု
သ	ဗြေ	ဒေ	ဝါ	ပ	သံ	သ	ဒ္ဓါ
အာ	ယု	ဒီ	သာ	သု	ခါ	ဘ	ဝ

မြောက်ကျွန်းသို့

ဥ	ကြ	ဒီ	ပါ	ရ	ကွာ	ဒေ	ဝါ
သ	ဋေ	ဒေ	ဝါ	ပ	သံ	သိ	တာ
ဥ	ကြ	ဒီ	ပါ	ဗ	ဟု	ရာ	ဇာ
ဒ	ဝေ	ရာ	ဟေ	နိ	သု	ခိ	တာ
ဒ	ကြ	ဒီ	ပါ	ဗ	ဟု	ဇာ	နာ
သု	ခိ	တာ	ဟော	တု	ဇေ	ယျ	တု
သ	ဋေ	ဒေ	ဝါ	ပ	သံ	သု	ဋေ
အာ	ယု	ဒီ	သာ	သု	ခါ	တ	ဝ

တောင်ကျွန်းသို့

ဇ	ဋေ	ဒီ	ပါ	ရ	ကွာ	ဒေ	ဝါ
သ	ဋေ	ဒေ	ဝါ	ပ	သံ	သိ	တာ
ဇ	ဋေ	ဒီ	ပါ	ဗ	ဟု	ရာ	ဇာ
ဒ	ဝေ	ရာ	ဟော	နိ	သု	ခိ	တာ
ဇ	ဋေ	ဒီ	ပါ	ဗ	ဟု	ဇာ	နာ
သု	ခိ	တာ	ဟော	တု	ဇေ	ယျ	တု
သ	ဋေ	ဒေ	ဝါ	ပ	သံ	သ	ဋေ
အာ	ယု	ဒီ	သာ	သု	ခါ	တ	ဝ

ထိုလေးကျွန်း အင်းတို့၏ အကျိုးအစီအရင်ကား ရွှေပြား
 ဝေ့ပြားတို့နိုက် စီရင်ပြီးလျှင် အရှေ့ အနောက် မြောက် တောင်
 အစဉ်အတိုင်း ထပ်လျက်လိပ်၍ ဆောင်ကြကုန်၊ စုန်း ဘုတ် ဘီလူးကို
 နိုင်လိုလျှင် လကျာခါးတွင်ဆောင်၊ ရန်သူအောင်စေလိုလျှင် လကျာ
 လက်မောင်းတွင် ဆောင်၊ ၎င်းအင်းနှင့် သစ်ပင်အောက်သို့ ဝင်မှု
 နတ်တို့ မနေနိုင်၊ ဆင်း၍ပြေးရလေ၏၊ သဗ္ဗကာရကာ အမူခပ်သိမ်း၊
 တို့နှင့် လျော်ရာမှာ ပင့်ဆောင်ကြပါကုန်၊ အကျိုးအနန္တပြီး၏။

၁၇၃။ နှစ်ဆဲလေးပစ္စည်းကို ပြခြင်း

၁	၁၄	၉	၂၀	၃
၂၄	၁၉	၂	၁၅	၁၈
၁၃	၈	၈	၄	၂၁
၁၈	၂၃	၆	၁၀	၀၆
၇	၁၂	၁၇	၂၂	၅

၎င်းနှစ်ဆဲလေး ပစ္စည်းအင်းကို စုန်း၊
 ပယောဂ ဘီလူးရဲ၊ နတ်ရဲသစ်ပင်၊ အိမ်ပျက်
 ရာပျက်ကျောင်းကန်ပျက်အချောက်အလှန်
 ရှိသောနေရာ၊ စုန်းပယောဂတို့ ဝင်ရောက်
 ကပ်သောအခါတို့၌ စီရင်ရာ၏။

၁၇၄။ မိတ်ဂြိုဟ်အင်း၏ အစီအရပ်ကို ပြခြင်း

	၁၇	၂၄	၃၆	၀၈	၃၆	၄	၁၀	
၁၀	၂၄	၃၆	၀၈	၁၇	၀၈	၃၆	၂၄	၁၇
၂၄	၃၆	၁၀	၃၆	၂၄	၃၆	၀၈	၃၆	၂၄
၃၆	၀၈	၃၆	၂၄	၃၆	၂၄	၃၆	၀၈	၃၆
၀၈	၁၇	၂၄	၃၆	န	၁၅	၂၄	၃၆	၁၈
၃၆	၁၈	၃၆	၂၄	၁၅	၂၄	၃၆	၀၈	၃၆
၂၄	၃၆	၀၈	၃၆	၂၄	၃၆	၁၈	၃၆	၂၄
၁၅	၂၄	၁၆	၀၈	၃၆	၀၈	၃၆	၄	၁၅
၁၀	၂၄	၃၆	၀၈	၃၆	၂၄	၁၅		

အဋ္ဌမုက်အင်း၊ သိခြင်းအစ ပဋ္ဌမကာ၊ ဤသို့တည်း၊ အဋ္ဌ
မုက်မှတ်၊ အင်းမြက်သိခြင်း၊ ထင်လင်းအစ၊ စတုအဋ္ဌ၊ လောင်း၊
ဆဲတခါ၊ မှန်စွာအင်းမူလ၊ မူလတည်ခါ၊ အင်းမှာလောင်းပါ
ဒွါဒသ၊ တစ်စုစီသာ၊ ရှုတ်တို့ပါ၊ သုံးပါးအင်းဇီဝ၊ အင်း
သုံးကာ၊ သိခြင်းအစ ပဋ္ဌမကာ၊ တေဇဂုဏ်ရည် ပွားစည်
ချော့ရုံ၊ သုဇဏ္ဍနှင့်၊ ပုတ္တံမိဘရ၊ ပြည့်စုံလှလျက်၊ ဓနကြွယ်ဖြိုး၊
ဇေတုတိုင်းတိုး၍ လာဘ်မျိုးရောက်လခ၊ မိုးသို့ရွာသည်၊ ကော
အင်းအကျိုးတည်း။

ဒုတိယအင်း အကျိုးကား၊ များခြင်းချော့ရွှေ၊ ဥစ္စာတွေ
နှင့်၊ ဆန်ရေစပါး၊ ကျွန်ကျွဲနွားလည်း၊ တိုးပွားသည်သာ၊ အင်း
တေဇာကြောင့်၊ စိုးမနှောင်လည်၊ စောင့်၏စည်းစိမ်မပြတ်တည်း။

တထေထိုမှ၊ တတိယမူ၊ သုခချမ်းသာ၊ ကြီးကျယ်စွာလျက်၊
ဥစ္စာကျေးဇူး၊ ချော့ရွှေပွားစည်၊ စည်းစိမ်တည်သည်၊ သက်ရှည်
မမှားကြွယ်ရာတည်း။

လေးမည်စယ၊ စတုတ္ထ၏၊ တေဇလျှိုမြူး၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှိုက်၊
ညွှန်ပုံသွန်၊ တယောင်းမှန်ကို၊ ကြိမ်တန်များစွာ စစ်ပြီးခါမှ၊ ပြုစွာ
နုထွား၊ လေးထောင့်ပျားလျက်၊ ရေးထားသေချာ၊ အင်းချီပါ၍၊
တယောင်းချက်မှ၊ မုဒလီးသီး၊ ရှေ့ဆီးနောက်ပင့်၊ ဆောင်သဖြင့်
လျှင်၊ လိုပုံယင်တို့၊ မြင်ခါခဏ၊ သိန္ဓေဟနှင့်၊ ပီယမေတ္တာ၊ ကရုဏာ
လျှင်၊ လိုရာမတ၊ တက်ဖြိုးကြွလိမ့်၊ ဓနရွှေငွေ၊ မိုးသို့စွေသည်၊
ထင်လေလာဘ်မျိုးများထွန်းတည်း။

ကြာသပတေးပဉ္စ၊ အင်းလှတေဇာ၊ အကျိုးမှာလည်း၊
တရာအကျယ်၊ နံငယ်အများ၊ အကျိုးများ၏၊ တိုးငြားကြက်သရေ၊
ဆံ့ရေစပါး၊ အကျိုးများသည်၊ စီးပွားကြီးကျယ် တိုး၏တည်း။

ခြောက်ပါးအင်းမှာ၊ မဟိံသာနှင့်၊ ဂေါဏခြံတွင်း၊ ထာ
ချင်းထ၊ များပြင်စီးပွား၊ စည်ပင်များသည်၊ ကြွယ်ငြော
တည်း။

ထိုပြီးသတ္တံ၊ အင်းတေဇကား၊ စိတ်ကအကြံ၊ ပြီးစီးမှန်လျှင်
ခန့်လာဘ၊ ပြည့်စုံကြ၏။

အဋ္ဌရှစ်အင်း၊ အကျိုးတွင်လည်း၊ ထိန်လွင်လျှံပြောင်၊ ကြယ်
များဘောင်တွင်၊ လရောင်ပရွန်း၊ သော်သာထွန်းသို့၊ ရံဝန်းချွေရွှေ၊
များစိုလ်ခြေနှင့်၊ ပေါ်ထွေစည်ပင်၊ ကျော်ဇောထင်သည်။ ၊ဂုဏ်
အင်အတိုင်းမသိတည်း။

ထိုမှတစ်ပါး၊ ကိုးအင်းမှာကား၊ အိမ်ရာကျောင်းကန်၊ ဌာန
မှန်တွင်၊ ထားရံသေချာ၊ လေးမျက်နှာကို၊ နှံပါလေးထေစင့်၊ အမြဲ
စောင့်ကြ၊ မမှောင့်ရောဂါ၊ နတ်မိစ္ဆာနှင့်၊ ပြိတ္တာတစ္ဆေ၊ ကဝေ
မြောက်စုန်း၊ ပြောက်ပျက်ပြုံး၍၊ အိမ်လုံးချမ်းသာ၊ ဘေးမျိုးကွာ
သည်။ ၊ချမ်းသာသုခ၊ ဆရာတည်း။

ဆယ်ဖြာမရွှင်း၊ ဒသအင်းကား၊ ကြီးခြင်းတေဇ၊ အကျိုး
မှာမူ ချမ်းသာစည်စိမ်၊ ရိပ်ငြိမ်ချွေရံ၊ ပြည့်ကုန်တံလျက်၊ သုခံ
လာဘ လွန်ကြွယ်ဝလိမ့်။

ဒသကော၊ ဆဲတဖြာ၏၊ တေဇာတန်ခိုး၊ အင်းအကျိုးကား။
အားမျိုးပြည့်ဝ၊ ဣတ္ထိယသို့၊ ပုတ္တရတနာ၊ ခိတရာကို၊ မှန်စွာမုချ၊
ကောန္တလျှင်၊ ၊ရတု မချွတ်မယွင်းတည်း။

ဆဲနှစ်လုံးအင်း၊ လျှံဝင်းတေဇာ၊ အကျိုးမှာကား၊ ဝေရာ
ပဉ္စ၊ သောဠသနှင့်၊ ဒသဒဏ္ဍာ၊ ဘေးဘယာလျှင်၊ စင်ကွာသန့်ရှင်း၊
ဥပါဒ်ကင်းသည်။ ၊အင်းမြတ်တန်ခိုးတေဇာတည်း။ ၊ဤသည်
ကား မိတ်ဂြိုဟ်အင်း၊ အစီအရင်ဖြစ်သောနည်းတည်း။

၁၇၅။ သုံးဏ္ဍဘုမ္မိအင်းကို ပြခြင်း

ဝင်အင်းပုံ

	သု	န	အေ	လ	
သ	ဟိ	ဇာ	ဝ	သော	ကာ
မ	အေ	ယျံ	န	မ	အိ
မ	ဇေ	ဇိ	ဟူ	ပိ	န
ဝ	ဇေ	ရာ	တု	ဘု	ဩ
	ပိ	ဇေ	သာ	အိ	

ထွက်အင်းပုံ

	ယျံ	ဩ	သာ	အေ	
ဝ	ဇေ	ဝ	သာ	န	ပိ
မ	ဟူ	သု	ဘု	သော	ဇေ
မ	အိ	ရာ	အော	ကာ	တု
ဝ	ပိ	အေ	မ	ဝ	န
	အိ	လ	အေ	ပိ	

၎င်း ဝင်အင်း ထွက်အင်းတို့၏ အင်းဆန် ဂါထာကာ သုံးဏ္ဍဘုမ္မိဂန္ဓာန၊ သောနတ္ထရမဟိန္ဒိကာ၊ ပိသုခစေန်ဒွံ၊ မိတ္တာန ဗြဟ္မဇာလမဒေသယျံ။ ဤဂါထာအတိုင်းအင်းဆန်ပြု၍ အထွက် အဝင်ကို ဆင်ခြင်၍ဆွင်ရာ၏။

၁၇၆။ သုကိတ္တိမာအင်း အစီအရင်ကို ပြခြင်း

ပုံအသွင်

	သု	ရော	ဂ	ဝါ	
ဒ္ဓိ	ဘာ	ရော	ကိ	သု	တော
မာ	ဂ	တော	အ	ရော	တ္ထိ
သု	သ	ဝ	သ	ယ	သိ
ဘာ	သိ	ဂါ	မိ	မာ	ကေ
	စေ	သု	သ	လ	

ပုံအဖွဲ့ထု

	တော	ကေ	သ	သု	
ကိ	သိ	ဘ	ဒ္ဓိ	ရော	ယ
သု	သ	သု	မာ	သု	သ
မာ	တ္ထိ	ဝါ	စာ	တော	ရော
ရော	ဘာ	ပ	သိ	အ	မိ
	လ	ဝါ	ဂ	စေ	

ရင်းသုကိတ္တိမာ ထွက်အင်း-ဝင်အင်းတို့၏ဂါထာကား။
 သုကိတ္တိမာ သုဘာစာရော၊ သုသီလဝါသုဘာဂတော၊ ယသသိ
 မာဝစေမိရော၊ ကေသရောဝါအသမ္ဘိတော။ ဤဂါထာအတိုင်း

ထွက်အင်း၊ ဝင်အင်း၊ အင်းဆံပြုလျက် ထွက်ဝင်ကို ဆင်ခြင်၍
လွတ်သွင်းရာ၏။

ထိုထွက်အင်းဝင်အင်းလေးပါးတို့ကို မှော်သွင်း နတ်ထိန်း
ပြုလုပ်သောအခါ တစ္ဆေမြေဘုတ်မှူးသောအခါ ပယောဂတို့ကို
နိုင်နှင့်၊ လိုသောအခါ အစရှိသော လက်ဝဲအစီအရင်တို့နို့က် ရဲရင့်
တည့်ကြည်စေရန်ဆေး ကျောက်ပျဉ်တို့နို့က်ချ၍ သုံးအပ်ကုန်၏။
အစီအရင်လည်း မြဲစွဲ၏။

မြို့ရွာလေးထောင့်တို့နို့က် မြှုပ်သဖြင့် အန္တရာယ်ကင်းခြင်း၊
ဘေးရှင်းခြင်း။ ကပ်သုံးပါးငြိမ် ခြင်းစသော အကျိုးတို့ကိုပြုစေနိုင်
တတ်၏ဟူ ရှေးရသေ့ရှစ်သောင်း ဆရာစောင်းတို့ ခြံ၊ မုမ်း၊ တော်
မှုကြကုန်၏။

၁၇၇။ အဇ္ဇတဂ္ဂေအင်းစီရင်နည်းကိုပြခြင်း

၎င်းအင်း၏အင်းဆံဂါထာကား အဇ္ဇတဂ္ဂေပါနဒပတံ ဗိုဇ္ဇံ
သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ ဓမ္မံ သံသံထည့်၍ အစကအဆုံးတိုင်အောင် အင်းဆံ
သွတ်သွင်းရာ၏။ ဤအင်းအကျိုးကို ဆိုသည်ရှိသော် ပယောဂ
နှင့် စပ်ဆိုင်သော အရာဋ္ဌာနတို့နို့က် အတိုင်းမသိ အဆုံးပြုနိုင်
သည်။ ပယောဂအရာပြုလုပ်သူတို့သည် မိမိတို့ဉာဏ်စွမ်းရှိသလေစက်
ဆင်ခြင်၍ စီရင်ရာ၏။ ဤ၌ ၇-ကွက်အင်းချ၍ မြင်းသွားလေ။

၁၇၈။ သရဏဂုံအင်း၏အစီအရင်ကိုပြခြင်း

၎င်းအင်းဆံကား၊ ဗုဇ္ဇံသရဏံဂစ္ဆာမိ။ ဓမ္မံသံသံထည့်၍ဆို၊
၎င်းအင်းကို မြင်းသွားသွတ်၍စီရင်ရာ၏။ အကျိုးကိုမဆိုပြီ အနန္တ
တည်း။ အင်းကား ၅-ကွက်ချရမည်။

၁၇၉။ အာယုသမိုက်အင်း အစီအရင်ကိုပြခြင်း

ပ-က-ဝ-ဝ-ဘ-တာ-ကား၊ ပီပီ-ပီပီ-ထ-က-ဝ-ဝ-ပန္နဟူသော
ဂါထာနှင့်၎င်း ၄-ကွက်တွင် ပေါင်းလဲစောင်ပြီးလျှင် ဂ-ရုက စ၍ချ၊
အစဉ်အတိုင်း ချသွားလေ။ ဂ-ခုအကျိုးကား လယ်ယာတွင်
ထားသော် ရေမခမ်းနိုင်၊ ကိုယ်တွင်၎င်း၊ ဥစ္စာတွင်၎င်း ဆောင်
သော် ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ၉-ခု၏

အကျိုးကား။ ဥယျာဉ်၊ လယ်ယာနှိုက်ထားလျှင် အသီးအနှံ
 ကောင်း၏။ ၁၀-ခု၏အကျိုးသည် ကား အဏ္ဏာတော် ကျိကျတောင်
 ထားသော် ကြွက်မစားနိုင်၊ နို့မထွက်သောမိန်းမကို နို့ထွက်ရ၏။
 ၁၁-ခု၏ အကျိုးကား လယ်ယာတွင်ထားမှု သူခိုးမခိုးနိုင်ပြီ။
 ၁၂-ခု၏အကျိုးကား အိမ်တွင်းထားမှု စပါးဆန်ရေ ပေါများ
 ၏။ လမ်းမှာထားမှု ဆင်၊ မြင်း၊ ကျွဲ၊ နွားတို့ လမ်းလွဲရ၏။ ကိုယ်
 တွင် ဆောင်မှု သျှုပ်ပြိုး၏။ ၁၃-ခု၏အကျိုးကား ကုန်စွန့်တတ်
 ၏။ အိမ်တွင်ထားမှု စပါးဆန်ရေ ရွှေ ငွေ ဥစ္စာပေါများ၏။ ဆင်၊
 မြင်း၊ ကျွဲ၊ နွား လမ်းလွဲရ၏။ ၁၄-ခုအကျိုးကား ခြေမြောက်၏။
 ခရီးသွားမှု မပင်ပန်းနိုင်၏။ ၁၆-ခုအကျိုးကား ကိုယ်တွင်ဆောင်မှု
 စော့ရှန်စင်၏။ ၁၇-ခု၏အကျိုးကား ဘောင်းထုပ်တွင်ဆောင်မှု
 အလိုရှိရာ ဆုတောင်းပြည့်စုံ၏။ စည်းစိမ်းချမ်းသာများ၏။ သမ၊မရ
 သေစ မိန်းမတို့ဆောင်မှု သစ္စာရလွယ်၏။ ၁၈-ခု၏အကျိုး။ ၁၉-ခု၏
 အကျိုးတို့ကား ကိုယ်တွင်ဆောင်မှု စည်းစိမ်းချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံ
 ၏။ လယ်ယာတွင်ထားမှု အသီးအနှံကောင်း၏။ သူတထူးတို့ ဖျက်၍
 မပျက်နိုင်။ အဖျက်မျိုးဟူသမျှကိုနိုင်၏။ ၂၀-အကျိုးကား သား
 မရသေစသ္မုဝတ်သော် သားရ၏။ စိတ်နှလုံးသာယာ၏။ ၂၁-ခု၏
 အကျိုးကား စပါးပို့တွင်ထားမှု ကြွက်မစားဝံ့။ ရေတွင်စိမ်လျက်
 သောဏ်ရမှု သားဖွား၏။ ၂၂-ခု၏အကျိုးကား အားရှိသော
 မိန်းမကို ဆီစိမ်၍ လိမ်းရမှု ဘေးအန္တရာယ်ကင်း၏။ ၂၃-ခု၏
 အကျိုးကား အိမ်မိုးခေါင်တွင် ချပ်၍ထားမှု ရန်ကင်း၏။ ခဲမကြေး
 နီတို့နှိုက်ချ။ ဘောင်းထုပ်တွင်ထားလျက် ဆောင်မှု ရန်သမျှတို့
 မချဉ်းမကပ်ဝံ့ကုန်။ ၂၄-ခု၏အကျိုးကား ကိုယ်တွင်ဆောင်မှု ရန်
 ခပ်သိမ်းတို့ကိုအောင်၏။ ၂၅-ခု၏ အကျိုးကား ဘောင်းထုပ်တွင်
 ဆောင်။ သူခပ်သိမ်းကိုနိုင်၏။ စုန်းပယောဂတို့ မကပ်မချဉ်းဝံ့။
 ၂၆-ခု၏ အကျိုးကား လည်တွင် ဆောင်သော် အသံသာယာ၏။
 ၂၇-ခု၏အကျိုးကား ဆီဆုံတွင်ထားမှု ဆီမထွက်နိုင်။ ၂၈-ခု၏
 အကျိုးကား ကိုယ်တွင်ထားမှု အများချစ်၏။ အိမ်တွင်ထားမှု အနာ
 အဖျားကင်း၏။ ၂၉-ခု၏အကျိုးကား ကိုက်တွင်ထားမှု အနှောင်
 အဖွဲ့ လွတ်၏။ ၃၀-အကျိုးကား ကိုယ်တွင်ထားမှု သူခပ်သိမ်းတို့
 ချစ်ကြည်၏။ ငြိတ်စီးငြိတ်နင်း လွတ်၏။ ၃၁-ခု၏ အကျိုးကား

ကိုယ်တိုင်ဆောင်မှု အန္တရာယ်ကင်း၏။ ၃၂-၏အကျိုးအစား ကိုယ်
တိုင်ဆောင်မှု အနှောင်အဖွဲ့မှလွတ်၏။ ၃၃-ခု၏အကျိုးအစား ကိုယ်
တိုင်ဆောင်မှု ဘေးရန်ကင်း၏။ ၃၄-ခု၏အကျိုးအစား အသိးသိး၏။
၃၅-ခုအကျိုးအစား ၃၄-ခုအကျိုးနှင့်တူ၍ မီးဘေး၊ မင်္ဂလာ၊
ခိုးသူဘေး၊ အနာဘေးတို့မှ ကင်း၏။ ၃၆-ခုအကျိုးအစား သား၊
မရသော မိန်းမဆောင်မှု သားရ၏။ ရူးသောသူတို့ခံစားရမှု အရှုံး
ပျောက်၏။ ၃၇-ခုအကျိုးအစား ဦးခေါင်းထက်ဆောင်မှု အလိုပြည့်
စုံ၏။ ၃၈-ခုအကျိုးအစား ကိုယ်တိုင်ဆောင်မှု ရတနာ ၇-ပါးနှင့်
ပြည့်စုံ၏။ ၃၉-ခုအကျိုးအစား ကိုယ်တိုင်ဆောင်မှု အခြံအရံနှင့်ပြည့်
စုံ၏။ ၄၀-အကျိုးအစား အိမ်တွင်ထားမှု သူခပ်သိမ်းတို့ ချစ်ကြည်
လေးမြတ်၏။ ၄၁-ခုအကျိုးအစား ကိုယ်တိုင်ဆောင်မှုကြံတိုင်ပြီး၏။
၄၂-ခုအကျိုးအစား ကြံတိုင်အထမြောက်၏။ ၄၃-ခုအကျိုးအစား
ကိုယ်တိုင်ဆောင်မှု သူပြု၍မဖြစ်နိုင်။ ၄၄-ခုအကျိုးအစား ကိုယ်တိုင်
ဆောင်မှု အဖဲအယားမျိုးလွတ်၏။ ၄၅-ခုအကျိုးအစား သံပူကိုကိုင်
မပူ၊ လည်တွင် ဆောင်မှု အသံ သာယာ၏။ ၄၆-ခုအကျိုးအစား
ကျီတွင်ထားမှု ကြွယ်မစားဝံ့။ ၄၇-ခုအကျိုးအစား ဖိုတွင်ထားသော်
အရေမဖြစ်နိုင်။ ၄၈-ခုအကျိုးအစား နှားခြံတွင်ထားမှု နှားပွား၊
မျှား၏။ ၄၉-ခုအကျိုးအစား သျှိုပြီး၏။ ၅၀-အကျိုးအစား ရန်ကိုနိုင်၏။ ၅၁-ခု
အကျိုးအစား အိမ်တွင်ထားမှု ရတနာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ၅၂-ခုအကျိုးအစား
ပြုံးသောဥစ္စာ ပြန်ရတတ်၏။ သူခပ်သိမ်းတို့ချစ်၏။ ၅၃-ခု အကျိုး
အစား ကိုယ်တိုင် ဆောင်မှု ပဇယာဂတို့ မတမ်းစားနိုင်။ ၅၄-ခု
အကျိုးအစား သူငယ်လည်တွင်ဆွဲမှု အန္တရာယ်ကင်း၏။ ၅၅-ခုအကျိုး
အစား ကိုယ်တိုင်ထားသော် သူခပ်သိမ်းတို့ ချစ်၏။ ၅၆-က-၇၈-ခု
တိုင်အကျိုးအစား အတိုင်းမသိ ကြီးကျယ်လှ၏။ ဤတွင်အစား အစယု
ယမိုက်၏အကျိုးကို ဆိုရာဆိုကြောင်း စတုရန်းတည်း။

ကဝေသာရကျမ်းရင်းကြီး ၉-တွဲ၌ အင်းကိုပြဆိုရာ
ဖြစ်သော အင်္ဂုကဝေသာရ ပဉ္စမပိုင်းပြီး၏။
ဤတွင်၍ ပဌမ-ဒုတိယ-တတိယ-စတုတ္ထ-ပဉ္စမ-ငါးပိုင်း၊
ငါးကဏ္ဍကတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော
ကဝေသာရကျမ်းရင်းကြီး အပြီးသို့
ရောက်သတည်း။

မှတ်တမ်းချက်

၄၆:စာအုပ် ၅-တွဲ၏ အဆတ်ဖြစ်သော ဒုတိယစာအုပ်
၄-တွဲတွင်၊

၁။ ပီယသိဒ္ဓိ ဆဋ္ဌမကဏ္ဍ၊

၂။ ကာယသိဒ္ဓိ သတ္တမကဏ္ဍ၊

၃။ နေသိဒ္ဓိ အဋ္ဌမကဏ္ဍ၊

၄။ ဇေယျသိဒ္ဓိ နဝမကဏ္ဍ၊

၄၆။ ၄-ပိုင်း၊ ၄-ကဏ္ဍတို့ဖြင့် ပြည့်စုံစွာ ပါရှိပါသဖြင့်
ဆက်လက်ကြည့်ရှုရန် သတိပေးနှိုးဆော်လိုက်ပါကြောင်း။

တောင်တွင်းဆရာတော်

ခင်ကြီးပျော်

၏

ပထမဆရာဘင်လက်စွဲ

ကဝေသာရကျမ်း။

ခုထိမတွဲ

ဦးဘဟန်-ဒေါ်သိန်း (တူ) မောင်ဘညွန့်

ကျားခေါင်းစာဆိုင်ဆိုင်

နံပါတ် ၉၈-၉၉၊ (ဝိ-ရုံ) ဈေးချို

မန္တလေးမြို့။

19 A

နိဂါန်း

စတုကပေ တွက်ကိုန်းနေတင် သုံးထွေမေယေ နိစ္စလဖြင့်
 လောကဓမ္မတာ ဖြစ်ပျက်ရာကား၊ ဗြဟ္မာပထမ ဒုတိယနှင့် တတိယ
 မှန် သုံးဘုံ ဈာန်ကို သုံးတန်ဖျက်ချွေ မီး-ရေ-လေဟု မသွေကတိ
 ပြဋ္ဌာန်၊ ရှိသော အာဒိပဌမ သံဇနမ္ပ ကပ္ပသုံးတန် ပြုန်းခဲ့ကျန်သည်
 နိယံမချွတ် တည်မြဲမှတ်သော ဝိစနုဋ္ဌာ တပ်ဦးစွာဝယ် အာဘဿရ
 ဝိမာနဖြင့် ဘုံမှဗြဟ္မာ များဖြင်စွာလျှင် ကြမ္မာလျှောပြတ် ဥပပါတ်
 ဣ လူ့ ရပ်ဘုံ လူ့ တပ်ဦးလူတို့ မှောင်မြူမပြယ် ကိုယ်ရောင်ကွယ်စာ
 ထွန်း၊ ဣလ်လောင်လူ ရဝိန္နုကို ရှုလိုကုန်ကြ လင့်မျှော်တသကဲ့သို့
 ပထမခေါင်းပိုင်း၊ အလှိုင်းမကျယ် ခိပ္ပာယ်မခက် လူနီနှစ်သက်သဖြင့်
 နေ့စက်ဆက်သေသ လေးကဏ္ဍဟု သာရကဝေ တျမ်းမြူတေ၏
 ရှေ့ဏမ္မည်းသတ် မှာဘတ်ခပ်အောင် ကြည့်မှတ်လိုသူ ခပ်သိမ်း၊
 လူတို့၏ ကြည်ဖြူဆန္ဒ အာသိသကြောင့် ဒုတိယ၄ပိုင်း၊ သမိုင်း၊
 မော်ကွန်း၊ အစဉ်ထွန်းလျက် ပြည်ညွှန်းသခေပ နိဂါနဥယျော
 သအောအမြွက် ဖော်ထုတ်ချက်တို့ကား။

(၁) ဆောင်ရွက်သမျှ ကိစ္စသီးသီး လိုဘိုင်းပြီး၍ အံ့ချီး၊
 မဆုံး ကြီးသို့ထုံးလျက် ပနီ ကုံးအသွင် ချစ်ခင်စေတို မြတ်ဘုန်း၊
 ရှိဟု သီဝလိမန္တန် စီရင်ရန်နှင့် သက္ကဏန်ရုပ်ပွား ဆောင်ထေးနံသင့်
 ပုံဖြင့်သေချာ အကွရာပြီသ ဒေါင်းမ-ဒေါင်းဖို စိတ်လိုကိုယ်ရောက်
 ရွတ်မြောက်ဥဒေ အပေတယံ ပိယံပိယ သူဝရွေကျော၊ ချစ်ဆေး
 တရပ် သူရဿတီ ဒေဝီမယ်လျ သူဝဏ္ဏဂဟေ ရှေ့ငွေရောစု သုခနု၏
 အောင်ဆုတဖြာ မဟာသုခုခ လိမ်းသ ဝ-ကွက် ဖေးယောင်းချက်နှင့်
 လင်္ခီပတ်မော်ဖို့ အာရုံအာရမ္မဏိဏ လိုသမျှအရာ လွယ်ကူသိဒ္ဓိ
 သျှိုတိုင်ဘိသေခ ပိယသိဒ္ဓိ ဆဋ္ဌမကဏ္ဍ၊

နိဒါန်း

(၂) နက္ခတ်ထုထိဝင် တွင်းပြင်ဘက်ကန်း၊ စန်းယှဉ်မိတ္တူ၊ ကြည့်ရှုသေချာ အက္ခရာရေးပြီး စိတ်ပုတီးနှင့် အပြီးတိုင်မြောက် လူခြောက်ရှောမ္မေ၊ လေးထောင်ဆင့်နေ ပဒေသာရ စသည့်အင်းပို့ မန္တန်စုံတို့ဖြင့် 'ဥဒြေအင်းဩ' နှိမ်နည်းနင်းနည်း ဖြစ်ပြီးသိပ္ပ ကာယသိဒ္ဓိအခန်းကို ပြဆိုအပ်သောသတ္တမကဏ္ဍ။

(၃) လတ်ယာအောင်မြေ သိင်္ဂီရှေ့နှင့် ဓာတ်နေဓာတ်ထား၊ ပြဒါ၊လုတ ပြာကတခင်း၊ သံလမ်းတဖြာ မတာမဟေ တက်လေ တိုင်းတိုး၊ ပြိုလေတိုင်းမောက် ထွက်ရပ်ပေါက်သဖြင့် မြိုင်စအောက် သမီး သူယောင်သီးတို့နှင့် မညီးဖျော်ပြေ ကမ္မာကြေလည်း မကျေ အာယု ချစ်သတ်စုနှင့် လိုဆုအတူ ပန်ဆင်ယူလျက် နိဗ္ဗူအမတ ရည်ညွှန်၊ ဤသင်္ဂင်သော ဓနသိဒ္ဓိအခန်း အဋ္ဌမကဏ္ဍ။

(၄) သုနာပရန် တမ္ပဒီပ မြန်မစုကျွန်းဘေ့ ဘူရပ်မြေတွင် ရှေ့ငွေဇေတိ နက္ခတ်ကျောက်သန် အမှန်ရထိုက် ဗုဒ္ဓသိုက်ဟု သမိုက် လမ်းညွှန် တောင်စွန်မခပ် ကောင်းကင်ရပ်ကို ပြာသခမ်းမစီး သိဒ္ဓိ ပြီးလျက် ကောင်းကြီးကျေညာ ဒေဝါနက်လေး၊ နတ်တို့ပေးသော နတ်ဆေးနတ်ဝါ၊ ပုံမခြားပဲ ပြထားသေချာ ဝဲယာဖြန့်ညှီ ဣဒ္ဓိမယ နည်းစုံခသော ဇေယျသိဒ္ဓိအခန်း နဝမကဏ္ဍ။

ဤ ၄-ကဏ္ဍတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ကဝေသာရ ကျမ်းရင်းကြီး ၉-တွဲ၏ ၄-ပိုင်း၊ ဒုတိယစုအုပ်ကို မူရှင်မောင်ဘဟန် ဈေးချို (စီ-ရုံ) နံပါတ် ၉၈-၉၉မှ ဆက်လက်၍ ပုံနှိပ်လုပ်ဆောင် အပ်သတည်း။

မာတိကာ

အဝေသရကျမ်း၊ ရင်းကြီး၊ ၉-တွဲ၏ ၄-ပိုင်း၊ ဒုတိယတွဲ
မူဒတ်အာ တေဘက်နှုတ်ချက်

ဦးရေနံပါတ်	စာကြောင်းအရာ	နံပါတ်
၁၇၇	ဆဋ္ဌမဏဏ္ဍ၏ ဥပဒေသ	၉
၁၇၈	ရှင်သီဝလီ ကိုးကွယ်စီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၁၀
၁၇၉	ရှင်သီဝလီမန္တန်တော်ကိုပြခြင်း	၁၁
၁၈၀	ဆင်မခန့်စွယ်စီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၁၂
၁၈၁	ရှင်သီဝလီ လတ်ဖွဲ့ကို နံသင့်စီရင်နည်း	၁၃
၁၈၂	ဒေါင်းဖို-ဒေါင်းမစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၁၄
၁၈၃	ကျေးဖို-ကျေးမစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၁၅
၁၈၄	သူရဿတီအစအရင်ကိုပြခြင်း	၁၆
၁၈၅	သူဝဏ္ဏဂဟေစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၁၇
၁၈၆	သူဇနမင်း၏ ပီယသျှိုစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၁၈
၁၈၇	မဟာသုခုမ အစီအရင်ကိုပြခြင်း	၁၉
၁၈၈	အနုလိမ္မိဆေးကိုပြခြင်း	၁၉
၁၈၉	လျှော့မွေးလတ်ညှိုးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၂၀
၁၉၀	ပယေခင်းချက်စီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၂၀
၁၉၁	နံသင့်ပီယသိဒ္ဓိအင်းကိုပြခြင်း	၂၁
၁၉၂	နံ့သာငါးပါးမှော်ကိုပြခြင်း	၂၂
၁၉၃	အနုလတ်ဖွဲ့စီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၂၂
၁၉၄	အနုဆောင်ဂဝံစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၂၃
၁၉၅	အနုမှန်ကူဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၂၃
၁၉၆	အနုလိမ္မိဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၂၃
၁၉၇	အနုလက်သတ်ဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၂၄
၁၉၈	အနုမျက်ကွင်းဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၂၄
၁၉၉	လက်အင်္ကျီမှော်သွင်းနည်းကိုပြခြင်း	၂၅

(၁)

မာတိကာ

ဦးရေနံပါတ်	အကြောင်းအရာ	နံပါတ်
၂၀၀	လက်တက်မန်းဂါထာကိုပြခြင်း	၂၅
၂၀၁	ထိုးမန်းဂါထာကိုပြခြင်း	၂၆
၂၀၂	ဘုရားမှော်သွင်းနည်းကိုပြခြင်း	၂၆
၂၀၃	ဝ-လေးလုံးပိတ်စီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၂၇
၂၀၄	အနုမီးထွန်းစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၂၈
၂၀၅	အနုလက်စွပ်စီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၂၈
၂၀၆	အနုမှန်ကူဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၂၉
၂၀၇	အနုတော့ဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၂၉
၂၀၈	အနုသုတ်ဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၃၀
၂၀၉	အနုနတ်သမီးဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၃၀
၂၁၀	အနုလှင့်ဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၃၁
၂၁၁	အနုရက္ခစိုးစေ့နည်း စီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၃၁
၂၁၂	အနုမီးတွန်းစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၃၁
၂၁၃	အနုနတ်ရဲတိုက်စီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၃၂
၂၁၄	အနုလက်ဝါးပြဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၃၂
၂၁၅	အနုနတ်တိုက်ဖုတ်တိုက်စီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၃၂
၂၁၆	ဂီရိမင်္ဂလာထုံသင်းစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၃၃
၂၁၇	အနုနုပူလိမ်းဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၃၃
၂၁၈	ပေတလူဆေးကြိုးကိုပြခြင်း	၃၄
၂၁၉	တနည်းပေတလူဆေးကြိုးကို အကျယ်ပြခြင်း	၃၄
၂၂၀	အနုကုန်တိုက်မန္တန်ကိုပြခြင်း	၃၇
၂၂၁	တနည်းပိယပန္နန်ကိုပြခြင်း	၃၇
၂၂၂	ပိယမန်းဆေးလိပ်စီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၃၇

ဆဋ္ဌမကဏ္ဍမာတိကာပြီး၏။

ဦးရေနံပါတ်	အကြောင်းအရာ	နံပါတ်
၂၂၃	နက္ခတ်ထွက်ဝင်စသည်တို့ကိုပြခြင်း	၃၉
၂၂၄	တဘဏ်ကန်၊ စသောလင်္ကာကိုပြခြင်း	၄၂
၂၂၅	ဥပါဒ် မိတ္တူ စသည်တို့ကိုရှေးခြင်း	၄၂
၂၂၆	အာယသိဒ္ဓိပုတီးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၄၃
၂၂၇	ဓုတ်ဆောင်စီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၄၆
၂၂၈	ဂဝံစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၄၆
၂၂၉	ဆောင်ဓားစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၄၇
၂၃၀	တနည်း၊ ဂဝံစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၄၇
၂၃၁	လူခြောက်ရွှေမေ့စီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၄၈
၂၃၂	လက်ဖျ ရိုးကိုဂဝံစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၄၉
၂၃၃	ခွေမဟောင်သောဂါထာကိုပြခြင်း	၅၀
၂၃၄	သိဒ္ဓိလတ်ဖွဲ့သုံးပါးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၅၀
၂၃၅	လေးထောင်ဆင်နေပဒေသာအင်္ဂါကိုပြခြင်း	၅၁
၂၃၆	မေ့ရှင်တော်ဂါထာကိုပြခြင်း	၅၂
၂၃၇	သုတ္တန်ကျမ်းလောဂါထာကိုပြခြင်း	၅၂
၂၃၈	ခိုးသူပမ်းပင်၊ စီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၅၃
၂၃၉	ဘုရားအမိန့်တော်ကြီးကိုပြခြင်း	၅၄
၂၄၀	အက္ခယ်အကစိန္တီမဏိဂါထာတော်ကြီးကိုပြခြင်း	၅၅
၂၄၁	သင်္ကတန်နာလူးရန် ရေမန်း၊ ဆီမန်း၊ ဂါထာတို့ပြခြင်း	၅၆
၂၄၂	ရင်ဘတ်နာ ဆားမန်း၊ ဂါထာကိုပြခြင်း	၅၆
၂၄၃	အပင်၊ ကျ ရေမန်း၊ ဆီမန်းတို့ကိုပြခြင်း	၅၆
၂၄၄	အပင်၊ ကျ ဆီမန်း၊ ဂါထာကိုပြခြင်း	၅၇
၂၄၅	စုန်း၊ ဖုတ်၊ တစ္ဆေပူးသော် တိုက်ရန်ရေမန်း၊ ဂါထာကိုပြခြင်း	၅၇
၂၄၆	အစာမန်း၊ ဂါထာကိုပြခြင်း	၅၇
၂၄၇	ဝိဇ္ဇာစိုရ်ရှင်ပျံစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၅၈

(ဃ)

မာတိကာ

ဦးရေနံပါတ်	စာကြောင်းအရာ	နံပါတ်
၂၄၈	ကမ္ဘာသိဒ္ဓိအင်းညွှန်းစသည်တို့ကိုပြခြင်း	၅၉
၂၄၉	ဝေဝအစိန္တိယာ ဂါထာကိုပြခြင်း	၆၀
၂၅၀	စမဂါထာကိုပြခြင်း	၆၀
၂၅၁	ပါပအင်းစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၆၁
၂၅၂	ယဿိဒန္တာစတော စီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၆၂
၂၅၃	အဋ္ဌမုတ်အင်း စီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၆၅
၂၅၄	ဇေယျတုံအင်းစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၆၈
၂၅၅	မိတိအင်းစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၆၈
၂၅၆	အမင်္ဂလာအင်းစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၇၀
၂၅၇	ဓမ္မာနဝအင်းစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၇၃

သတ္တမဏဏ္ဍ မာတိကာပြီး၏။

၂၅၈	လင်္ကာယာအောင်မြေလမ်းကိုပြခြင်း	၇၈
၂၅၉	ဆရာအောင်ကြီးလုပ်ထုံးကိုပြခြင်း	၈၇
၂၆၀	ထြိနေကြလုပ်ထုံးလမ်းကိုပြခြင်း	၉၄

အဋ္ဌမဏဏ္ဍ မာတိကာပြီး၏။

၂၆၁	ဆေးမျိုးကျောက်မျိုးတို့၏သိုက်ကိုပြခြင်း	၁၁၁
	နဝမဏဏ္ဍ မာတိကာ ပြီး၏။	

ဤတွင် ကေဝေသာရ ကျမ်းရင်းကြီး ၉-တွဲ၏
၄-ပိုင်း၊ စုတိယတွဲ မာတိကာပြီး၏။

ဇမ္ဗူကသိန်း ပါရမီဖြည့်ပြီး ဖြစ်တော်မူသော မဟာသာဝတ
 အသိတိဝင် အရှင်မထေရ်တို့အနက် ဘဝဂ်ဘုံသူ၊ ကြိုည်ဖြူရှင်ပြု၊
 ပီယအရာ၊ ပတ္တနာရှည်မှတ်၊ ပြည့်စုံလတ်သဖြင့်၊ မြင်မြတ်သော
 မဟာလာဘ တေဒဂ္ဂ ရာထူးကိုရတော်မူသော ရှင်သီဝလိပုဂ္ဂိုလ်၏
 ပါရမီတော်နှင့် နှိုင်းစာလျှင် ကြိုဆဋ္ဌမကဏ္ဍ ကဝေသာရကျမ်းရင်း
 ကြီး ၄-ပိုင်း၊ ဒုတိယတွဲ၌ ပြဆိုလတ္တံ့သော ပီယသိဒ္ဓိ ကဝေသာရ
 သည် ပန်းကို ထုပ်အပ်သော ပေါက်ဘက်၏ ယနံ့ကဲ့သို့ ယနံ့
 မပြယ် ရှိသောဝင်တကားဟူသော ဥပဒေသကို မှတ်အပ်၏။

၁၇၈။ ရှင်သီဝလိ-ကိုးကွယ်စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

မေတ္တာပေမ၊ တဏှာပေမ နှစ်ပါးတို့တွင် ဘုန်းကောင်း၊
 လစာကောင်း၊ ရရှိခြင်း၊ မင်းစိုးရာဇာမှစ၍ သားကဲ့သို့ ချစ်ခြင်း၊
 သည် မေတ္တာပေမမည်၏။ ဝိသဘာဝ-သဘာဝတို့၏ ဓမ္မဘာဖြင့်
 တပ်နှစ်သက်သောစိတ် ရွှေ့ရှုလျက် ချစ်ခြင်းသည် တဏှာပေမမည်၏။
 ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် မေတ္တာပေမကို အလိုရှိ၍ စီရင်ကုန်မှု ခုနှစ်ရက်
 သားတို့၏ နံသင့်အားလျော်သော သစ်သားတို့ကို ရွေးချယ်စီစစ်၍
 စီရင်ကုန်ရာသည်။ နံသင့်သစ်သားတို့ကား တနစ်နွေသား၊ သမီးဖိုး-
 ကုက္ကို၊ တနင်းလစ သား၊ သမီးဖိုး-ပြည်ညောင်၊ အင်္ဂါသား၊ သမီးဖိုး-
 ချယား၊ ဗုဒ္ဓဟူးသား၊ သမီးဖိုး-သပြေ၊ ကြာသပတေး၊ သား၊ သမီးဖိုး-
 သပနီ။ သောကြာ သား၊ သမီးဖိုး-အုတ်နွဲ့၊ ဇနေသား၊ သမီးဖိုး-မအူ၊
 ဤသစ်တို့ကို နေ့နံ့အားလျော်စွာ ဆိုလတ္တံ့သော အစီအရင်တို့ဖြင့်
 စီရင်ကုန်ရာသည်။

တဏှာပေမကို အလိုရှိ၍ စီရင်ရာ၌ မည်သည့်နေ့သား-နေ့သမီးမဆို ဆင်မာန်စွယ်ကို စီရင်ရာသည်၊ ဆင်မာန်စွယ်တို့၏ ပကတိသဘောကာ၊ ပျော်မြူးကုန်သော ဆင်အပေါင်းတို့တွင် စိတ်၏ ခက်ထန်ခြင်းအားဖြင့် တံစုန်းသစ်ငုတ် သစ်ပင်တို့ကို တိုးဝေ့သော အခါ လတ်ဆတ်စွာ ကျိုးပြတ်လေသောအစွယ်ကို ဆင်မာန်စွယ်ဟု သိအပ်၏။ ထိုမာန်စွယ်သည် ရေ၌ချသည်ရှိသော် သွေးချင်းချင်းနီသကဲ့သို့ ရေနှင့်တကွ အစွယ်ရောင်တို့သည် နီမြန်းသော အဆင်းရှိကုန်၏။ ထိုသို့မှလျှင် ဆင်စွယ်ကို ယူသောအခါ ရေပကတိပင် နီမြန်းခြင်းမရှိဘဲတည်း။ ဤအစွယ်ကို ဆင်မာန်စွယ်ဟု သမုတ်အပ်၏။

စီရင်အံ့သောအခါ နံ့သင့်သစ်သားကို အလိုရှိ၍စီရင်မှု မိမိတို့၏ နံ့အားလျော်စွာ သပိတ်၊ သင်္ကန်း၊ ခါးပန်း၊ တောင်ဝှေးစသော ပရိက္ခရာရှစ်ပါးနှင့်တကွ ရပ်တော်မူဟန် ပြုသော ထုလုပ်လေ၊ ထုလုပ်ပြီးသောအခါ နံ့သာငါးပါး ရေတို့ဖြင့် ဆွတ်ဖြန်းဗူးဇော်လျှင် ဆိုလတ္တံ့သော မန္တာန်တို့ဖြင့် ရွတ်ဘတ်သရဇ္ဈာယ်လျှင် ပူဇော်ကိုးကွယ်ကုန်ရာ၏။

၁၇၉။ ရှင်သီဝလိမန္တန်တော်ကိုပြခြင်း

- ၁။ သီဝလိစ မဟာလာဘံ၊ သဗ္ဗသာဘံ ဘဝိဿတိ၊ တေရဿ အာနုဘာဝေန၊ သဗ္ဗေ ဟောန္တု ပိယံ မမ၊
- ၂။ သီဝလိစ မဟာဝိဒရာ၊ ယေစ ပဿန္တု မံပိယံ၊ တေစ ပဿန္တုပရမံ၊ ဇနပဒိပူဇယန္တု၊
- ၃။ သီဝလိစ မဟာနံမံ၊ ဣန္ဒာ ဒေဝါ သဗြဟ္မာကာ၊ မနုဿပုရိသော ဣတ္ထိ၊ မဟာလာဘံ ဘဝိဿတိ၊
- ၄။ သီဝလိစ မဟာထေခရာ၊ မမ သီသ ဌပေတွာန၊ ဇမ္မုဒိပ မဏ္ဍာလ၊ ဇယော မန္တာသုခါဝဟာ၊
- ၅။ သီဝလိစ မဟာလာဘံ၊ နာနာ ဒေတိ ဝရံဝရံ၊ ဣဒံပိ ပူဇိတံ ဒေသိ၊ မဟာသုခံ ဘဝိဿတိ၊

၆။ ဂဏ္ဍဒန္တ နရာတိတ္ထိ၊ အနာမယျ ဘဝေစေဝ၊ တဝ
ရုက္ခေရာဇဓိတာ၊ သဗ္ဗေကောဓံဝိနယန္တိ။

၇။ သီဝလိစ မဟာနာမံ၊ သဗ္ဗလောဘံ ဘဝိဿတိ၊ ထေရဿံ
အာနန္ဒဘာဝေန သဒ္ဓါ ဟောန္တု ပိယံ ပမ။

၈။ သီဝလိစ မဟာထေရော၊ ယေယေ ပဿန္တု မံပိယံ၊
တေစ ပဿန္တု ပရမံ၊ ဇနပဒံ ပူဇယန္တု။

၉။ သီဝလိစ မဟာလောဘော၊ မမသိသေ ဌပေတွာန၊
မန္တတေဇဇယော မန္တံ၊ အဟံဝန္တာမိ သဗ္ဗဒါ။

၁၀။ သီဝလိစ မဟာထေရော၊ ဒေဝမနဿ ပူဇိတော၊
သေဝမဟော ပစ္စယာဒိနံ၊ မဟာလာဘံ ကုရော တုဗေ။

ရင်းဆယ်ဂါထာတို့ကို အစဉ်အကျက်၍ ပူဇော်ကိုးကွယ်
သည့်နေ့မှစလျက် နေ့စဉ်မပျက် ရွတ်ဘတ်ရှိခိုး ပူဇော်လေ၊ ဆွမ်း
ပန်းပေါက်ပေါက် စသော သက္ကာရတို့ဖြင့်လည်း တတ်အားရှိသမျှ
နေ့စဉ်ပူဇော်လေ၊ အကျိုးကား- မကောင်းကျိုးအပေါင်း ပျောက်
၍ ကောင်းကျိုးချမ်းသာမင်္ဂလာ တိုးတက်အံ့၊ ဘုန်းကောင်း လောဘိ
ကောင်းပေးအံ့၊ သွားလေရာရာ ရိုသေစုစုဆောင်၊ အလိုရှိသမျှ
ပြီးစီး၏၊ တရားတပေါင် အောင်အောင်အံ့၊ မင်းရှေ့စို့၊ မောက်
ဆောင် သားကဲ့သို့ ချစ်အံ့၊ ကုန်ရောင်း ကုန်ဝယ်ဆောင်၊ အဆွ
ခင်ပွန်းကဲ့သို့ စွဲမြဲစွာ ချစ်အံ့၊ အတိုင်းမသိသော မေတ္တာပေမကို
ဖြစ်စေလိမ့်သတည်း။

၁၇၀။ ဆင်မာန်စွယ်စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ဆင်မာန်စွယ်ကို ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အစီအရင်ဖြင့် ရှင်သီဝလိ
ရုပ်တုတော်ထူ၍ အခါကောင်း နက္ခတ်ကောင်း ရွေးချယ်ပြီးလျှင်
သိဒ္ဓိတင်ရမည်၊ သိဒ္ဓိတင်ရန် မန္တန်ကား- ဥျံသိဒ္ဓိသိဒ္ဓိ မဟာသိဒ္ဓိ
ဝိဝဿ အရဟန္တာ မြတ်ဆရာ ထက်ဆရာထက်၊ ၎င်းမန္တန်
၁၀၀၀-၇၇၇၇၇၇ သိဒ္ဓိတင်ရမည်၊ သိဒ္ဓိတင်ပြီးသောအခါ

ရတီပတ်လုံး ငါးပါးသော သီလုမတော်မြတ်ကို လုံခြုံစွာ စောင့်ထိန်း၊ လျက် နောက်၌ ပြုဆိုခဲ့သော သီဝလီဂါထာ ၁၀-ဂါထာတို့ကို တတ်အားသမျှ ရွတ်ဘတ်သရဇ္ဈာယ်၍ ရှိခိုးပူဇော်ရမည်။

၄၉-ရတီ ဈေးသောအခါ ထီး တန်ခွန် မျက်နှာကြက် ဆန်ပန်းပေါက်ပေါက် ဆွမ်းတော် ပန်းတော် ရေချမ်းမီးတိုင် အစုံအလင်တို့နှင့် တတ်အားသမျှ ဘိတ်မန္တတပြု၍ အနေကလာတင် ရမည်။ (အနေကလာ ဆိုသော် ဘုရားကဲ့သို့ တင်ရမည်မဟုတ်) ဆိုအပ်ပြီးသော သိဒ္ဓိတင်မန္တာန်ဖြင့် ထပ်မံ၍ ၁၀၀၀-စုတ်ခြင်။ သီဝလီဂါထာ ၁၀-ဂါထာတို့ကို တတ်အားသမျှ ရွတ်ဘတ် သရဇ္ဈာယ်ခြင်းတို့ကိုပြုလျက် ရှိခိုးပူဇော်ခြင်းသာ အပြီးသို့ရောက်၏။ ဆောင်အံ့သော အစီအရင်မှာ အပါယ်၊ ငရဲဒဘ၊ မှ တားမြစ်ခြင်း၊ အကျိုးငှာ (ပေယျာလ) ထားအပ်၏။ တဏှာပေမ အစီအရင်ဖြစ် ၍လည်း လွယ်လင့်တကူပြီးမြောက်နိုင်၏။ ဤသည်လျှင် ဆင်မာန်စွယ် စီရင်နည်းတည်း။

၁၈၁။ ရှင်သီဝလီဇာန်တို့ကို နံသင့်စီရင်နည်း

ရှင် သီဝလီ ဖို တော် ကို ပရိက္ခရာရှစ်ပါးနှင့်တကွ အပြည့် အစုံ ပြုသစွာရေး၍ လက်တွဲထိုး ရမည်မှာ တနင်္ဂနွေ-ခဲမ၊ တနင်္ဂလာ-ခဲပုတိ၊ အင်္ဂါ-ခဲမဖြူ၊ ဗုဒ္ဓဟူး-ကြေးဝါ၊ ကြာသပတေး-ကြင်သီးကြေး။ သေခွ ကြာ-ကြေးနီ၊ စနေ-ကြေးဖြူ၊ ၎င်းတို့ကို နံအားလျော်စွာ အပြား ခပ်၍ ရုပ်ဖိုတော်ကို ရေးရမည်။ ဘေးပတ်လည် တံလည်း ပဌမ ဂါထာ ဖြစ်သော သီဝလီစ မဟာလာဘ်၊ သဗ္ဗလာဘ် ဘဒိ သတိ ထေရဿ အာနုဘာဝေန၊ သဗ္ဗေ ဟောန္တံ၊ ပိယံမှမ။ ။

F 20 A

ဟူသော မန္တန်တော်ကို ပခုံးတော်စွန်းကစ၍ လက်ျာရစ် ဗဟိမ်
 အောင်ရေးရမည်၊ ၎င်းရေးပြီးသောအခါ အရံဂါထာနှင့် တထောင်
 စုတိ၊ စုတ်ရမည်မှာ ဘုရားတန်ခိုးကြီး၊ နတ်ရဲ ယစ်ပင်၊ လမ်းလေးခွ၊
 နတ်ကွန်း၊ ရေဆိပ်၊ တံတားဦး၊ တောကြီးမျက်မဲ၊ ခုနစ်ဌာန
 ၁၀၀၀-စီစုတ်လေး၊ ဆောင်သောအခါ နောက်ဆုံးဖြစ်သော တော
 ကြီးမျက်မဲ အရပ်မှာပင် အလိုရှိရာ ခံဘွယ်ဘောဇဉ်တို့ကို တောင်တ
 ကြွရကုန်၏။ ရသော်လည်း ၎င်းဘောဇဉ်တို့ကို တောင်စောင့်နတ်
 တို့အား ပူဇော်ကန်တော့ ကုန်ရာသည်။ ကန်တော့ပြီးလျှင် မိမိလို့
 အပ်သောဆုကို တောင်းရာ၏။ အရှင်နတ်မြတ်တို့ အလိုတော်ရှိ
 သုံးဆောင်ကုန်၊ အကျွန်ုပ်အားလည်း ကြည့်ရှုစောင့်မတော်မူကုန်ဟု
 ဆုတောင်းပြီးလျှင် အောင်ပြီဟူ၍မှတ်၊ သန့်ပြန်စွာထား၊ အလိုရှိရာ
 ဆောင်လျှင် သူခပ်သိမ်းတို့ သားကဲ့သို့ ချစ်ခင်ကုန်၏။ လိုအပ်ရာကို
 တောင်းသော်လည်း ချစ်ကြည်ညိုစွာ ပေးသနားကုန်၏။ မည်မျှ
 မည်၍ အဘိုးထိုက် သော်လည်း ပေးလိမ့်မည် ဖြစ်သောကြောင့်
 ရောင့်ရဲကုန်သောစိတ်ကို ရှေ့ရှုကုန်ရာသည်။ ဤကား ရှင်သီဝလီ
 နံသင့် လက်ဘွဲ့စီရင်နည်းတည်း။

၁၈၂။ ခေါင်းဖို ခေါင်းမ စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ခေါင်းဖို ခေါင်းမ စီရင်ရန်မှာ စနေဆန်းသောလ လဆန်း၊
 တရက် စနေနေ့ နေဝန်းပေါ်သောအခါ ရွှေပြားတွင် နေတခြမ်း
 ပေါ်သည်နှင့်တပြိုင်နက် ခေါင်းဖိုရုပ်ကို ရေးရမည်။ ရေးပြီးလျှင်
 ဥဒေတယံ ဂါထာကို ဥ၍ မထည့်ဘဲ တထောင်စုတ်စေ။ ခေါင်းမကို
 လည်း ၎င်းအတူ ၎င်းနေ့ နေဝင်ခါနီး နေတခြမ်းအဝင်မှာ ရွှေ
 ပြားတွင် ရေးရမည်။ ရေးပြီးလျှင် အပေတယံကို ၁၀၀၀-စုတ်
 စေပြီးကာလ ခေါင်းဖို လက်ဘွဲ့မှာ ကြိုးနီ၊ ခေါင်းမ လက်ဘွဲ့မှာ
 ကြိုးစိမ်းခွဲ၍ထားရမည်။ အရံဂါထာတို့တား...ဥ၍ဟော့စွနီယျကပ်၊
 ခေါင်းဖိုမှာရံ၊ ဥ၍ဟော့စွနီယျကပ်၊ ခေါင်းမမှာရံ၊ အရုပ်ကို ပြီသ
 လှစွာရေး၍စီရင်၊ အစုတ်မန္တန်ကို ပြီသစွာရွတ်၍ တထောင်စီစုတ်
 ရွှေကြွတ်နှင့်ထား။ မင်းစိုးရာဇာတို့ရှေ့သို့သွားသော် ခေါင်းဖို

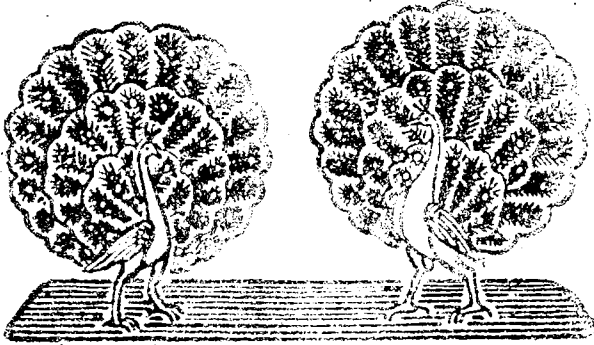
၂၀၈

ရုပ်ကို ကြုတ်တင်ထည့်၍ဆောင်၊ သဗ္ဗကုသိုချစ်၏၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓိကို လိုသော် ဒေါင်း၊မရုပ်ကိုဆောင် အပြုံးတိုင်၏၊ အလိုရှိရာ ချဲ့ထွင်၍ သုံးသော်ကစား။ အဘိုး အစိုင်းမသိထိုက်၏။

ဒေါင်းမရုပ်

ဒေါင်းမရုပ်

ဥပေါဂဏ္ဍာနိယုကပ်။

ဥပေါဂဏ္ဍာနိယုကပ်။

၎င်းရုပ်ပုံအတိုင်း ပြုသစ္စာရေးသား၍စီရင်လေ။

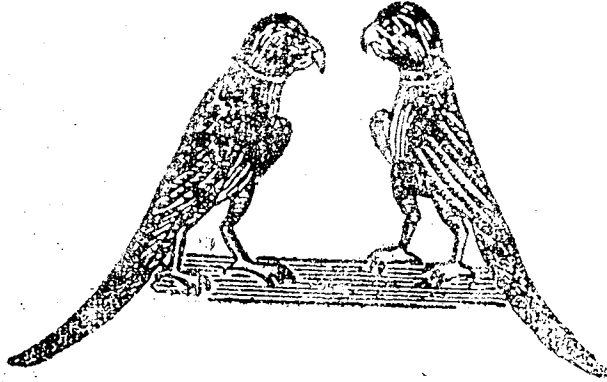
၁၈၃။ ကျေးဖို ကျေးမ စီရင်နည်းကိုပြခြင်း။

ကျေးဖို ကျေးမ စီရင်နည်းမှာ တနင်းလာနေ တနင်းလာ ဆန်းသေခလ၊ လဆန်းတရက် တနင်းလာနေ ငွေပြားတွင် စီရင် ရာ၏။ နံနက် နေဝန်းပေါ် နေတခြမ်းထွက်လျှင် ကျေးရုပ်ကိုစီရင် ရာ၏။ စုတ်အံ့သော မန္တာန်ကား- ဥပိယဝါယေ ပိယသွားဟုံ ၎င်းမန္တာန်နှင့် ၁၀၀၀-စုတ်၊ ထိုအတူ ကျေးမရုပ်ကို စီရင်သောအခါ ညနေ နေဝင်ကာနီး နေတခြမ်း အဝင်တွင် ၎င်းမန္တာန်နှင့်ပင် တထောင်စုတ်၊ ကြိုးသီရန်မှာ ကြေးဖိုကို ကြိုးနီ၊ ကျေးမကို ကြိုး စိမ်း သိ၍ထစားရာသည်။ ကြုတ်တင်ထည့်၍ထစား။ အလိုရှိရာဆောင်၊ ရာဇသဗ္ဗကိုလိုသော် အရုပ် ၂ ခုလုံးကို ရောစပ်၍ဆောင်၊ ဗုဒ္ဓိကို လိုသော် ကျေးဖိုရုပ်ကိုခွဲ၍ သိခြားဆောင် အလိုရှိတိုင်းပြည့်စုံရာ၏။ ခပ်သိမ်းသေစ အမျိုးသားတို့သည် ဤသို့သော အစီအရင်ကိုရသဖြင့် ကောင်းမြတ်သော ချမ်းသာသုခနှင့် ပြည့်စုံရာ၏။

ကျေးဖိုရှပ်

ကျေးပရုပ်

ဥပုသ်နေ့သော့ဖျားလှူ။

ဥပုသ်နေ့သော့ဖျားလှူ။

အရံဂါထာနှင့် အစုတ်ဂါထာ နှစ်ဦးလုံးပင် အတူတူပင် ဖြစ်သည်။

၁၈၄။ သူရဿတီ အစီအရင်ကိုပြခြင်း

သူရဿတီ အစီအရင်မှာ နက္ခတ်ခပတီ တောင်းသောနေ့မှာ ပယောင်း၊ ၂-ဘိုင်၊ ပဲ့ ၂-ပဲ့ အချိုအချဉ်ထည့်၊ သက်သတ်မပါရ၊ ပန်းမန်း-ဆံဆု-ပုတီး-လက်ကောက်၊ ဆံဘိုး-ဆံကျင်း၊ ထမီအင်္ကျီ၊ ပုဝါ၊ ဘီး-မုန့်၊ ကျောက်ဖျဉ်-သနပ်ခါ၊ အပြည့်အစုံ ပြင်ဆင်၍ ထား။ ရေမိုးသန့်စင်စွာ ချိုးပြီးလျှင် ၎င်းရပ်ပုံကို အရံနှင့်တကွ ရွှေပြား၊ ငွေပြားတို့တွင် ရေး၍စီရင်ရာသည်။ သူရဿတီရုပ်ကို ရေးသောအခါ ဆောင်ကြောင့်ထိုင်မဇ္ဈတိ၊ ခူးကိုညွတ်လျက် ထောက်ထားလေဟန် တနောင်တင်ပါးတို့ကို ထိစေ၍ရေး၊ မြတဘက်ကို လည်ဝယ်သိုင်းဆင်ဟန် ထည့်၍ရေးရမည်။

အရံဂါထာကား-ဥပု သိရီကြက်သရေ၊ တနွထဲကို သုံးပါး ထွေ၊ သပြေရာဇာ၊ နတ်ဒေဝါ၊ ဆရာဝါသ္ဗိမ၊ ဥပုတြ မြဟ်ရှင်စော အမိန့်တော် သဗ္ဗသိနေဟံ ပီယံမမ၊ ၎င်းဂါထာကို ရံ၍ စီရင်ရမည်။ ၎င်းဂါထာကိုပင် ၁၀၀၀-ပြည့်အောင်စုတ်၍ စီရင်လေ။ ဆောင်ထားရသော် သေမည့်အမှုကိုပင်ဖြစ်စေ မျက်နှာကိုမြင်က

ချစ်ခင်သနားသဖြင့် လွှတ်အံ့ ၊ မရေတွက်နိုင်သော ပိယသိဒ္ဓိအပေါင်း၊
နှင့် ပြည့်စုံလေအံ့ ၊ ၃၀-သောအပါ၏ အပြိုတိုင်ခြင်းကိုလည်း၊
ရောက်၏။

သိန္ဓေဟံပိယံမမ • ဥပုသ်ရိက္ခက်သ

သိန္ဓေဟံပိယံမမ

ရေတုသေသံသိန္ဓေဟံပိယံမမ

ဩဂါဉ် ။ ဂဏ္ဍိဉ်သြာဉ်ထေ ၂၀၀၀၀၀၀၀၀

အထက်က အမှားအတိုင်း၊ ပြိယစွာရေးသား၍ အရံဂါထာ
ကိုလည်း ရံ၍စီရင်လေ။

၁၈၅။ သုဝဏ္ဏိဂဟေ စီရင်နည်းကိုပြခြင်း။

ရွှေပြားကိုဖြစ်စေ၊ ငွေပြားကိုဖြစ်စေ အပြား ၂-ခု ခပ်၍
တခုမှာ မိန်းမရုပ် အင်္ဂါအစုံအလင်နှင့် ပြိယစွာရေး။ တခုမှာ
ယောက်ျားရုပ် အင်္ဂါအစုံအလင်နှင့် ပြိယစွာရေး။ ရေးသောအခါ
မတ်ရပ်ဟန် ရေးရမည်။ မိမိအရပ်နှင့်မျှသော နှီးတံပူကို အလယ်
တွင်စိုင်း၍ မတ်တပ်စိုတ်၊ အရပ်၏တပြန်မျှ တချောင်းနှင့်တချောင်း၊
ဝေ၊စေ၊ အလယ်ငါးပိုင်းတွင် ရေးသားပြီး၊ အရပ် ၂-ခုကို ပျား၊
အယောင်းနှင့် ဖျာ၍သား၊ တဘက်တချက် အမြင့်အနိမ့် ညီညွတ်
စေ၊ ပြီးသောအခါ မန္တန်ကိုစုပ်ရမည်။ စုပ်အံ့သော မန္တန်ထား-
ဥပု-သုရဿတီ-မဝန္တိ စန္ဒိမယ်လျ-နတ်မိန်းမ၊ ဂေါ်အာကောစေတုတ်
ပါ။ ဆရာမြတ်၏အာဇာနည်တည်း။ သြေခင်း အသက်တရာ အနာမရှိ

မြင်လိုဘိသည် ပြောင်းအိင်္ဂါသို့ ညွတ်စေလော။ ၎င်းမန္တန်နှင့် ၃၇-အုပ် စုပ်ရမည်။ အောင်မြင်လျှင် ညွတ်၍သာပြီမှတ်။ ကပ်လျှင် အောင်မြင်၏။ မကပ်သေးလျှင် ထပ်၍စုပ်။ အောင်သောအခါ အရပ် ၂-ခု ကပ်၍လာလိမ့်မည်။ ၎င်းအခါ ဆရာကနေရာမပျက် တခါတည်း။ အဆောတလျှင်ယူ၍ မိန်းမရုပ်ကိုအစကိက ယေခကျိာ။ ရုပ်ကို အပေါ်ကထားပြီးလျှင် လိပ် အပြီးတိုင်၏။ ရာဇကိုလိုသော် ၎င်းလတ်ဘွဲ့ကို ဆီတင်စိမ်၍ မျက်နှာကိုလိမ်း။ ဣတ္ထိကိုလိုသော် ရင် ထွင်လိမ်း။ သဗ္ဗသျှိုကိုလိုသော် မောင်းရင်းတွင်လိမ်း။ ဆောင်သမျှ မှာ အပြီးတိုင်၏။ လတ်ဘွဲ့ကိုကား အထူးဆိုပွယ်ခရိ။ သျှို-၃၀ တိုင်မြောက်၏။

၁၈၆။ သုခနုမင်း၏ ဝိယသျှိုဝိစင်နည်းကိုပြခြင်း

မိုးကြိုးပစ် သစ်သားကိုယူ၍ ခူးလေးလှုပ်။ မိုးကြိုးပစ်ဝါး ကို ဆေးကိုင်လုပ်ပြီးလျှင် ပရိတ်တော်ချည်ကို ကြိုးကျစ်၍စီရင်။ ဇာကျောဘတ်ကြီးထိပ်တွင် ဥဇုံဏ္ဍပက္ခာ ဒေဝါမိုင်၊ ဟူသော အက္ခရာ ကို မိုင်းကိုင်စက္ကူတွင် ရေး၍ဆွဲ။ လက်ဝဲဘတ်ကြိုးထိပ်တွင် ဥဇုံ-ဇုက္ခပက္ခဒေဝါမိုင်၊ ဟူသော အက္ခရာကို မိုင်းကိုင်စက္ကူတွင် ရေး၍ ဆွဲရမည်။ ၎င်းလေးကို သိဒ္ဓိတင်ရန်မန္တာန်ကား ဩောင်း သိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိ ဇေယျသိဒ္ဓိ၊ မဟာဓနု ထဟိဆရာထက်၊ သိဒ္ဓိရာကျော် သက် ဆရာသတ်။ ၎င်းမန္တာန်နှင့် သိဒ္ဓိတင်ပြီးသောအခါ စုပ်အံ့သေမန္တန် တာ။ ဥပထဝီဇေယျသုန္ဒြီ၊ သဗ္ဗဓနု မဟာဓနု၊ ဇေယျာ ဇေယျ သုခနု။ ၎င်းဂါထာနှင့် ခရီးဆုံး ရေဆိပ်၊ သုသာန်မြေ ၃ ဌာန စေ့အောင် တထောင်စီစုပ်လေ။ ပြီးသောအခါ တန်ခိုးကြီးသော နတ်ကုန်းကိုသွား၍ အရှင်နတ်မြတ်၊ သုခနုဟူသည် အကျွန်ုပ်တည်း။ အကျွန်ုပ်၏လေးကို ပူဇော်ပါ၏တုဆို၍ ပေးအပ်လေ။ ပွဲနတ်ယကာ အချိုအချဉ်ထိုကိုလည်း ဆတ်သလေ။ အလိုရှိရာဆုကိုလည်း တောင်း ဆိုလေ။ လေးကိုတင်၍ မန္တာန်ကို ရွတ်လိုက်လျှင် အလိုအလျှောက် ပြတ်၍ကျလိမ့်မည်။ ဤမျှတည်းဖြင့် ဆောင်ရွက်အပ်သော အစီ အရင်သည် အောင်ပြီဟူ၍မှတ်။ နတ်မြတ်သည့် ဝါအား လေးကို ပြန်၍ပေးတော်မူသည်ဟု အမှတ်ထားပြီးလျှင် ရိုသေစွာ တောင်းပန် ၍ လေးကိုယူခဲ့။ ၎င်းအလိုရှိသောအခါ သုခနုဝါ၊ ဘုန်းရောင်ပြာ။

ရာဇဂေရာဇ်၊ အာဏာသောဝါ၊ ၎င်းကဲ့သို့ ရွတ်ဆို ကြိမ်းပပြီးလျှင် အလိုရှိရာကိုပစ်လေ၊ အပြီးတိုင်၏၊ ရန်ကိုပြေလိုသော်၎င်း၊ ပီယကို လိုသော်၎င်း၊ အလိုရှိရာကို ရည်မှတ်၍ ပစ်အပ်လေ၏။

၁၈၇။ မဟာသုခမအစီအရင်ကိုပြခြင်း

ကျီးရုပ်သဏ္ဍာန်တကြောင်းဆွဲအင်းလိမ့်ရေးပြီးလျှင် ရွှေပြား ငွေပြား၊ သတ္တုများတို့တွင် စီရင်ရာသည်၊ အင်းဆံ သွတ်ရန်မှစ က ယ-ဏ-ဋ္ဌ ကြီး ၄-လုံး၊ အက္ခရာပင် ဖြစ်၏၊ ဦးခေါင်းကစ၍ လင်္စဲ ဆက်ျာ အတောင်ပံ အမြီး ဤ ၄-ဌာနတို့၌ ကြီး ၄-လုံး၊ အက္ခရာကို သွတ်၍ စီရင်ရာသည်၊ စုပ်အံ့သော မန္တန်ကာ၊ ဥ၊ မင်းမြတ်ပွဲတော်- စားတော်ခေါ်၊ စားတော်ငါ့သို့ ရောထိစေ သောစံ၊ ၊ ဤမန္တန်ဖြင့် ၁၀၀၀-စုပ်၊ စုပ်ပြီးလျှင် ဦးခေါင်းက စ၍လိပ်၊ လိပ်ပြီးသောအခါ ၎င်းမန္တန်နှင့်ပင် ၁၀၀၀-စုပ်ပြန် အပြီးတိုင်၏၊ ထမင်းစားသောအခါ စားဦးကိုယူ၍ ထမင်းချနစ်ဆုပ် ယူ၊ ၎င်းလက်ဖွဲ့နှင့် တပွဲသန့်သန့် ပြင်၍ထား၊ နတ်သုဒ္ဓါတို့သည် ရောက်ကုန်၏၊ ၎င်းအနံ့ကို မွှေးကာမျှဖြင့် မည်သူမဆို မနေနိုင်၊ အောင် တောင်တ၊ တောင်ရမ်းကုန်၏၊ အလိုအတိုင်း ပြည့်စုံ၏၊ ပီယသိဒ္ဓိ အပြီးတိုင်၏။

၁၈၈။ အနုလိမီးဆေးကိုပြခြင်း

ကတိုးစစ်၊ ကြောင်ဏတိုး၊ တွင်းနက်ကတိုး၊ သက်ရင်းကတိုး ကွမ်းကတိုး။ ကတိုးငါးပါးကို အမျှစီစု၊ ကန်စော့ပွဲ၊ ထမင်းပွဲ၊ ဆီမီးလေးတိုင်၊ ဝင်းရာဇမတ်၊ မိန်းမထဘီ အင်္ကျီ၊ လက်ကောက် လက်ကျပ်၊ သနပ်ခါးကျောက်ပျဉ်၊ အပြည့်အစုံ ခင်းကျင်း၍ ရေခိုး သန့်စင်စွာ ချိုးပြီးလျှင် စုပ်ရမည့်မန္တန်ကာ- ဥ၊ သူရဿတီ ပီယ မမ၊ သြောင်းသူရဿတီ၊ အလွန်လှဘို၊ သိရိမြတ်လှ၊ ထွန်းပည့်စင်- မဲ့သခင်၊ သက်ပေဆရာ သက်ပေ၊ ပြပေဆရာ ပြပေ၊ ဥ၊ ငါက စေလျှင်၊ နှုတ်ချေသံသာ၊ ဆောင်လျှင်၊ ပါ၊ လူပင်ဖျက်လည်း၊ မပျက်

စေနှင့်၊ ကြီး၍ဆောင်၊ အောင်စေတည်း။ ၊ ၎င်းမန္တန်နှင့် ၃၇-
 အုပ်စုတ်၊ ဆေးညှက်သောအခါ အနီးမန္တန်ကား ဥ၍ နှုတ်ခမ်း
 ဖြူစင် ဖယောင်းထင်သည်၊ ရှင်လှည့်သော၊ နှမဖြူစင် တို့ကိုမြင်၊
 ရှင်လှည့်သော၊ ချစ်ခင်သနား၊ မဆိုအားလည်း၊ စကားတုံ့ပြန်
 ဆိုလှည့်သော၊ ၎င်းမန္တန်နှင့် ၃၇-အုပ် နီးလေ၊ အလိုရှိရာသို့
 သွားလျှင် နဖူးဆံကို လိမ်းသုတ်လျက် သွားလေ၊ လေညာက
 စကားပြောလျှင် အပြီးတိုင်၏။

၁၈၉။ လျှော့မွေးလက်ညှိုး စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

လျှော့မွေးလက်ညှိုးကို ပုဆိုးဖြူ ၇ ထပ်နှင့်ထုပ်၊ သွားနှင့်
 ကိုက်ရိယာပြီးလျှင် အမွှေးအကြိုင် ပန်းနံ့သာရည်နှင့်လူး၍ နတ်ကြီး
 ရှေ့တွင် မန္တန်ကို စုပ်ရမည်၊ စုပ်ရမည့်မန္တန်ကား ဥ၍ စန္ဒီ မဟာ
 စန္ဒီဒေဝီ သတ္တိကူ ဟာရှက်၊ ၎င်းမန္တန်နှင့် တထောင်စုပ်၊ ပြီးလျှင်
 အသစ်သွင်းလေ၊ အသက်သွင်း၊ မန္တန်ကား- ဥ၍ ငမူငမူ ဝင်ဆရာ
 ဝင် ဥ၍ ရက္ခသေဝတော၊ ဝင်ဆရာဝင် အက္ခာယံ ဝင်ကုန်ဆရာဝင်
 ကုန်၊ ၎င်းမန္တန်နှင့် အသက်သွင်း၊ ဝင်သောအခါ စေတိုင်းရ၏၊
 ၎င်းပွဲအတွင်းပင် လက်ညှိုးညွှန်၍စမ်းလေ၊ အသက်ဝင်လျှင် အပြီး
 တိုင်၏၊ အသက်မဝင်သေးလျှင် ထုပ်မံ၍ အသက် သွင်းရမည်၊
 လက်ညှိုးညွှန်တိုင်း ပြီးစီး၏။

၁၉၀။ ပယောင်းချက်စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

နံ့သာမျိုးငါးပါး၊ ကတိုး၊ ပြုံးမသိန်၊ ဆေးကင်းဖိုမ၊ ကာလ
 ကဏ္ဍိရိမ၊ သမိစံပီဖိုမ၊ ထိကရုံး ၃ ပါး၊ ဂမုံးလမိုင်း၊ ဂမုံးသိုက်ညွှန်း၊
 ပန်းပေါင်း၊ မင်းပေါင်း၊ ဂမုံးပေါင်း၊ ကိုကုမံ၊ အန်ဘတ်၊ ကက္ကူ
 ကမည်း၊ ကြက်စာကောက်၊ လျှော့မွေးလက်ညှိုး၊ စမ္ပါယ်ဆီ၊
 နှင်းဆီ၊ နံ့သာဆီ၊ မဆစ်ဆီ၊ ဂမုံးကတိုး၊ ကန်ဘလူ၊ သည်ဆေးစု
 ကို အမျှစီပေါင်း၊ မြေဖယောင်း၊ မစုတ်ဖယောင်း၊ ဘုရားတန်ခိုးကြီး
 တွင် ထွန်းသည်ဖယောင်း၊ ပယောင်းအေးလုံးကို ရော၍စပ်ပြီးလျှင်
 အိုးထိန်၊ ခွက်လုပ်၍ချက်၊ သမလျှင် အသေးခဲ၍

ဝေအစိန္တိယာ အင်းကို ဖယောင်းတွင်ချ၊ ချက်ပြန်၊ ဤသို့ သမရုံ သမရုံ
 ၃၇-ကြိမ်စေ့အောင် အင်းကိုချ၊ မီးပြု၍ အရည်ဖြစ်လျှင် အအေး
 ခံ၍ အင်းချခလ၊ ပြီးလျှင် ခုနစ်ရက်သားနို့ လောင်းဆေးကား၊
 ပန်းအိ၊ ပန်းမှောက်ခုံ၊ ပန်းညို၊ ပန်းရင်၊ ပန်းမ၊ ပန်းသွန်၊ ပန်းနု၊
 ဤပန်းတို့ကိုလောင်း၊ ကတိုး၊ ပုံးမသိမ်လည်း ထပ်၍လောင်းပြန်၊
 နံ့သာရေပက်၊ ထပ်၍ချက်၊ ပြီးလျှင် စုပ်အံ့သောမန္တန်ကား- ဥပြု
 လေးကျွန်းပတ်လည်၊ ရောင်ခြည်ထွန်း၏၊ ရှင်နေမင်းနှင့် ရှင်လမင်း
 ကား၊ မင်းစေစေပါတည်း၊ လေမုန်တိုင်း ပြိုင်မျှနိုင်လည်း၊ မနိုင်
 အောင်မြင်၊ အောင်မြင်သော်၊ မင်းလှချစ်မြဲ ချစ်စေသော်၊ မင်းလှ
 အောင်မြဲ အောင်စေသော်၊ ၎င်းမန္တန်နှင့် ဘုရားတန်ခိုးကြီးရှေ့မှာ
 ၃၇-အိပ်စပ်လေ၊ ပြီးသောအခါ ရှေ့ကြိုတ် ဝေ့ကြိုတ်တို့တွင်ထား၊
 အလိုရှိသောအခါ နဖူးဆံစတွင် လိမ်းသ၍သွား၊ ရာဇသဗ္ဗဗုဒ္ဓိ
 အပြီးတိုင်၏။

၁၉၁။ နံသင့် ပိယသိဒ္ဓိအင်းကိုပြုခြင်း

နန္ဒစံပါးကိုရော၍တည်၊ တနင်္ဂနွေရှိရာတွင် စ၍ ချရမည်။ ချပုံ
 ၎င်းတနင်္ဂနွေနှင့် တနင်းလာကိုပြုအံ့၊ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်သက် ၆-နှစ်
 တနင်းလာ ဂြိုဟ်သက် ၁၅-နှစ်၊ ၂-ခုပေါင်းသော် ၂၁-ဖြစ်၏။
 ၎င်းတွင် ၂-ခုတိုး ၂၃၊ ၎င်းတွင် ၂-ခုတိုး ၂၅၊ ၎င်းတွင် ၂-ခုတိုး
 ၂၇၊ ၎င်းတွင် ၂-ခုတိုး ၂၉၊ ၎င်းတွင် ၂-ခုတိုး ၃၁၊ ၎င်းတွင်
 ၂-ခုတိုး ၃၃၊ ၎င်းတွင် ၂-ခုတိုး ၃၅ ကိုးကွက်အင်း ပတ်မိ၏။
 ရထားသွားသွားလေ အလယ်ကွက်မှာ ၁-၆၊ ၎င်းအတိုင်း နံကို
 သွတ်၊ ၎င်းတနင်္ဂနွေနှင့် တနင်းလာချပုံ အစီအရင်ကား ဤသို့တည်း။

၂၁	၂၃	၂၅
၃၆	၁-၆	၂၇
၃၃	၃၁	၂၉

ဤ ပြုအပ်သောပုံမှာ တနင်္ဂနွေနှင့်
 တနင်းလာ၏ ပုံဖြစ်သည်။ ဤနည်းနည်း
 နှင့် တနင်္ဂနွေနှင့် အင်္ဂါဖြစ်လျှင် တနင်္ဂ
 နွေ ၆-နှစ်၊ အင်္ဂါ ၈-နှစ်၊ ပေါင်း ၁၃
 ရ၏။ ၁၄-ကစ၍ လက်ျာရစ် အင်းဆံပြု၍
 နေ့-လ ၂-ပါး၊ ၂ခုတိုးလျက်သွားလေ။

အလယ်ကွက်မှစ တနင်္ဂနွေနှင့် ဝါ တနင်းလာ ၂၊ ၎င်းဂဏန်း ၂ ပါး
 ကိုထည့်လေ။ ။ ထို့အတူ တနင်းလာနှင့် အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသ
 ပတေ။ သောကြာ၊ စနေ မည်သည့် နေ့သား၊ နေ့သမီးမဆို
 နံနစ်ပါးကိုရော၍ ပဌမကွက်မှာချ၊ လက်ျာရစ်ရထား၊ သွားချည်း
 သွားလေး၊ အလယ်ကွက်မှာ နံနစ်ပါးကို ထည့်လေ။ ။ အိုးထိန်း
 လတ် စက်မြေကို ဆီမီးခွက်လုပ်၍ချ၊ လိုသူ၏အဝက်စ၊ မိမိ၏
 အဝတ်စ ၂ ခု ကို ပေါင်းစင်၍ မီးစာလုပ် မီးထွန်းလေး ဖြစ်ကူ၊
 ချောင့်ခြားမနေနိုင်၊ လာရောက်သောဟူ၏။

၁၉၂။ နံ့သာငါးပါးမှော်ကိုပြခြင်း။

နံ့သာငါးပါးရေကို တထမယ်ခန့် အရေရအောင် မပြစ်မကျ
 ယူ၊ ဥုံဗေဗျူပါ၊ ကျွန်းသရယ်ခက၊ လာသည့်နတ်ကြီး။ နတ်မင်းကြီး။
 မင်းဆရာ၊ အလျဉ်းလာ၏။ ရတနာဆင်မြင်း၊ ဗိုလ်သင်းပင်း၊ နတ်
 မင်းမနေ၊ ငါ့နှုတ်ခမ်းတွင်နေနှင့်စေ။ ဥုံ ဒေဝါဒေဝါ မှိုင်းဆရာ
 မှိုင်း။ ၎င်းမန္တန်နှင့် ၃၇ အုပ်စုပ်၊ ရက်ပေါင်း ၄၀ အတွင်း
 နေ့စဉ် မန္တန်ကိုစုပ်၍ နေ့စဉ်လျက်ရမည်၊ ရက်ပေါင်း ၄၀ စေ
 သောအခါ၊ ၎င်းနံ့သာကို ကုန်စေရမည်။ ။ နံ့သာမှော်ကို
 အောင်၏။ အလိုရှိတိုင်းပြောဆိုက ချစ်မြတ်နိုး၍ အကျိုးပပ်သိမ်း
 ပြီးစီးတုန်၏။ ။

၁၉၃။ အနုလက်ဘွဲ့စီရင်နည်းကိုပြခြင်း။

ထူးသေတွင်ထည့်သည့် ကတို့ခငွေကို အပြားခပ်၍ ဥုံ အိပ်
 ပျော် ရှာလာ၊ မာတာပီတုမနုဿမနက္ခံ၊ ကတေတောထမထုတံ
 သွားဟ၊ ၎င်းဂါထာကို သုံးကြောင်းရေး၊ ရေးသောအခါ နတ်ရဲ
 သော ညောင်ပင်အောက်တွင် ရေးလေးစုပ်သောအခါ ကာလလည်း
 ၎င်းသစ်ပင်အောက်တွင်စုပ်၊ စုပ်သောအခါ ကာလလည်း ပွဲနတ်ယကာ
 စုံစေရမည်။ နေ့ကောင်းရက်သာ ရွေး၍စုပ်၊ ဒါ၊ ထောင်ပြည့်သော

အခါ နတ်သစ်ပင်ပေါ်က ဆင်း၍လာလိမ့်မည်၊ အကျိုးကိုဆိုသော်၊ ရှိန်၊ ဆာယာ၊ ဆိပ်မေ့ အပြီးတိုင်၏၊ ထပ်မံ၍ ဝါးထောင်ပြည့်အောင် ပင် ခေါင်းမြီးခြုံ၍ စုပ်လေ၊ ရာဇသဗ္ဗအပြီးတိုင်၏၊ ဉာဏ်ရှိ သလောက် အကျယ်သုံးလေ၊ ။

၁၉၄။ အနုဆောင် ဂဝံစီရင်နည်းကိုပြခြင်း။

ဥပြုံ ဗုံခွံမေ့သံသံ၊ နမောကုရုကာဘုံသွားဟယျကပ်၊ ကိုယ်ဝန် ရှိသော မိန်းမသေအရိုးကိုယူ၍ ဂဝံသားပိုက်နို့စို့ဟန်ထု၍ ၎င်း မန္တန်နှင့် တထေခင်စုပ်လေ၊ အနှိုးဂါထာထွား၊ ဥပြုံ ရှသေ့ ရှစ်သေခင်၊ ဆရာကောင်းပညာ၊ ထဆရာထ၊ ကြံဆရာကြံ ၎င်း မန္တန်နှင့် ခုနစ်အုပ် မန်း၍ စီရင်လေ၊ ။ ဂဝံရုပ် ထိပ်ပေါ်မှာ တနပ်နှေ့နံ့ရေး၊ လက်နှစ်ဘတ်ပေါ်မှာ တနင်းလှာနံ့ရေး၊ နှာခေါင်း ပေါ်မှာ အင်္ဂါနံ့ရေး၊ ရင်ပေါ်မှာ ဗုဒ္ဓဟူးနံ့ရေး၊ ဝမ်းပေါ်မှာ ကြံ့စသပ်တေးနံ့ရေး၊ ပမိုးမှာ သောကြာနံ့ရေး၊ မီးညှောင်မှာ စနေနံ့ရေး၊ နတ်ရိဒသာသစ်ပင်မှာစုပ်လေ၊ အဝတ်ပုဆိုး၊ ဝူဝါ များတွင်ချည်၍ ဆောင်လေ၊ သျှိုသုံးပါးကိုလည်းကောင်းသည်၊ ပုဆိုးစတွင်ထုပ်၍ မင်းဆိမ်ပေါ်သို့သွားသော်၊ မျက်နှာကို မြင်လျှင် မြင်ခြင်း၊ ဆီး၍နှုတ်ဆက်၏၊ ငုံ့၍ဟစ်အော် ကြိမ်းမောင်းသော အခါလည်း ကြားသမျှရန်သူ ထိတ်လှန့်လေ၏၊ အပါး ၃၀ ကောင်း လှ၏၊ အရေးကြီးလျှင်ငို၊ သေနတ်၊ ဒါး၊ လေး၊ ဝဲ၊ မြားမမှန်နိုင် အလို့ရှိတိုင်းသုံးလေ၊ အပြီးတိုင်စောင်းလှ၏။

၁၉၅။ အနုမှန်ကူဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း။

မိကျောင်းသည်းခြေ၊ နှားနက်သည်းခြေ၊ ဆိတ်သည်းခြေ၊ ကြက်မနတ်မသည်းခြေ၊ ဘားဘောင်းစေ့၊ သပွတ်ခါးသီး၊ ဘူး ခါးသီး၊ ၎င်းဆေးများကို စုပေါင်း၍ဖျော်လေ၊ ဖျော်၍ပြီးလျှင် အဝတ်ပုဆိုးတွင်လူး၍ နေပူမှာလှန်း၊ ပျားရည်နှင့်ရောသော ဆီခွတ်

တွင်ထည့်၍ မင်ခံလေ။ အလိုရှိသောအခါ လက်နှင့်ယူ၍ နဖူးတွင် မှန်ကူလေ။ အလိုရှိသောအခါ စေ့စေ့ကြည့်လေ။ အမိနှင့်နှစ်မသာ လွတ်စေရမည်။ ကောင်းလှ၏။ ဣတ္ထိသျှိ။

၁၉၆။ အနုလိမိဆေး ဝိရင်နည်းကိုပြခြင်း

အင်္ဂီရဿ နမတ္ထု။ သဗ္ဗဓညော ရေညာ မနုဿဒေဝါနံ ပီယံ ဟောန္တုပီယံမမ။ သရဖီာစ္စံ။ ကံကော်ဝစ္စံ။ ကြာမျိုးငါးပါး ဝစ္စံ။ မြတ်လေးပွင့်။ အကျော၊ ဂုံဂမံ နိဿာဖြူ။ ကရမက်၊ တနိဘလူ၊ ကတိ။ နန္ဒင်းနက်၊ ကာလတဏှိ ၎င်းဆေးများပေါင်း၍ ကြိတ်ပြီး လျှင် တောင့်၍ထား။ အပေါ်ကပြခဲ့သော မန္တန်တော်နှင့် တထောင် စုပ်လေ။ စုပ်၍ပြီးလျှင် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော ရေချမ်းနှင့်ဖျော်၍ လိမ်းစေ။ လူကြီး လူငယ် ယောက်ျား မိန်းမ မြင်မြင်သမျှ ချစ်ခင် ကြင်နာ ဂရုဏာရှိ၏။ ဣတ္ထိသဗ္ဗသျှိ။

၁၉၇။ အနုလက်သတ်ဆေး ဝိရင်နည်းကိုပြခြင်း

မဟာဂီရိစင်တွင်ရေးသည့် ဆေးဒါန်း။ ရေးမျောသည့်သစ်စုံ၊ မသာဆိုင်၊ တီးရာ ကွာ၍ကျသော ပတ်စာ၊ လေပေ့ဘွင် လှင့်၍ သွားသော သစ်ရွက် ၎င်းဆေးများကိုကြိတ်၍ တံခွန်ဖျားပေါ်မှာ လှိုသည့် မိန်းမရပ်ကိုရေး၍ အမည်နံကိုသွင်း၍ ညကို ငါ့ထံသို့ လာ၍ယူ။ လက်သတ်၍ သုံးခွန်းစေ အောင်မှာ အလိုရှိသောမိန်းမ အိမ်သို့လာလိမ့်မည်။ မိမိအလိုဆန္ဒပြည့်စုံလျှင် ဗောဓိညောင်မြစ်နှင့် ဖျက်လေ။ အပြီးတိုင်ကောင်း၏။

၁၉၈။ အနုမျက်ကွင်းဆေး ဝိရင်နည်းကိုပြခြင်း

စရဉ်းခုနစ်ညွန့်၊ ဇီးခုနစ်ညွန့်၊ မယားကြီးခုနစ်ညွန့်၊ မယား သိန် ခုနစ်ညွန့်၊ ဣတိုး၊ ဘုံ၊ မသိမ်၊ ပန်းဆွဲလဲ ၎င်းဆေး ၇ မျိုးကို ညက်စွာ ကျောက်ပျဉ်ပေါ်မှာ တင်၍ကြိတ်။ နတ်ရဲသောသစ်ပင်တွင်

ဖြစ်စေ၊ နတ်ဝင်တွင်ဖြစ်စေ ၎င်းမန္တန်နှင့်စုတ်၊ စုတ်ရမည့်မန္တန်ကား
ဥ၊ ဖြစ်ပြစ် သဗ္ဗစ တထ ယံ တာလုပညာယန္တု၊ ရက္ခရာဇာ မှိုင်း
ဆရာမှိုင်း၊ ဥ၊ ဗြဟ္မာ စိတ္တရာယ ဗဟုန် ဗဟုန် သွားဟယျကပ်၊
၎င်းမန္တန်နှင့် တထောင်စုတ်ခလ အလိုရှိသောအခါ ညာကမိုးရေနှင့်
သွေးပြီးလျှင် မျက်စိနှစ်ဘက်မှ ကွယ်၍ထား၊ အပြီးတိုင်ကေစင်း၏။

၁၉၉။ လဘက်မှော်သွင်းနည်းကိုပြခြင်း

ဥ၊ အစိန္တေယျိ အစိန္တေယျ ကောက္ကသန် ကောဏဂုံ ကဏဝ
ဂေါတမ အရိမတ္တယျ ဘုရားငါးဆူ သတ္တော်ဝင် ဇော်ဝင် ဈာန်
ဝင် မဟာဝဿဝရော ဗောဓိကတံ၊ ဉာဏ်တော် ခြောက်ပါး
အိုဘုရား အိုတရား အိုသံဃာ အရေတော်ထား၊ ရွှေစင်အလား။
ဦးခေါင်းတော်ကား မြင့်မိုရ်စောင်း၊ မျက်လုံးတော်ထား၊ ပုလဲ
အဆင်း၊ သွေးတော်ကား ဝရေဇိန်၊ လည်ပင်းတော်ကား သံခဲ၊
ခြေတော်နှစ်ချောင်းကား ဗောဓိညောင်တော် အမြစ်တည်း။ အို
ဘုရားရှင် ပညာတော် ထိုး၍မပေါက် စုတ်၍မမြဲ ဆွဲ၍မနိုင် ကိုင်၍
မပြစ် ပစ်၍မမှန် အရဟံ ခံဆရာခံ ကွယ်ဆရာကွယ်၊ ဤဂါထာနှင့်
လဘက် ၂၅ ကျပ်၊ ၁၅ ကျပ်ကို ဘုရားတင်၊ ကျန် ၁၀ ကို မိမိ
သက်စေ ဘုရားရှေ့တော်တွင်စုတ်၍ ၇ ရက်အတွင်း ကုန်အောင်
စားဆောက်ရမည်။ လဘက်မှော်အောင်လျှင် ရာဇသဗ္ဗဗုဒ္ဓိသျှို
ပြီ၏။

၂၀၀။ လဘက်မန်း ဝါထာကိုပြခြင်း

ဥ၊ ဗုဒ္ဓေါ ဇာတရူပေါချုပ်၊ ဥ၊ ဓမ္မော ဇာတရူပေါချုပ်၊
ဥ၊ သံဃော ဇာတရူပေါချုပ်၊ ချုပ်ဆရာချုပ် သွားဟ၊ လဘက်
ကို ၇ အုပ်မန်း၍စား၊ ပီယသျှို။

၂၀၁။ ထုံးပန်းဂါထာကိုပြခြင်း။

ဥ၊ သွေ့သွေ့ဘတ် သနပ်ပတ် သွေ့သွေ့ဟ၊ ထုံးထူမတ်
နှမ်းဆိမမတ် ဖျော်ပြီးလျှင် အထက်ဂါထာနှင့်မန်း၍ လက်ဝါးတွင်
ပွတ်ပြီးလျှင် ဥ၊ဗုံခွေးနာထော ဝင်ဆရာဝင်၊ ဥ၊ခမ္မောနာထော
ဝင်ဆရာဝင် ပွတ်၍သွင်း လက်ဝါးပြပီယသျှို။

၂၀၂။ ဘုရားမွှေးသွင်းနည်းကိုပြခြင်း။

- ၁။ ဣတိပိ သောဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာ
စရဏ သမ္ပန္နော သုဂတော ဇေဓက။
- ၂။ ဣဘဒ္ဓေါမ္ပိတံ ရဝိန္ဒောပိ ဟံဇ္ဇာ သူသော သစ
ဂဘမ္မာရတော ဂဿဏဇောစီမ္မုသတ္တ။
- ၃။ ဣန္ဒောစသဘပိ ဂဏဒ္ဓေါဟံ ဘလောမ္ပဇ္ဇမ္ပဝဝါထိသု
ရမ္မုရသောတော သဝိသက။
- ၄။ ဣဏမ္မာသောဒန္တာဒ္ဓေါ ဝါဘောစစဟံ တိသသတ္တသု
ဝိဘ ဇောရ သပိမ္မုဂ ဂဇ္ဇောရက။
- ၅။ ဣဒတောသုမ္ပဏစ ဝမ္မုဟံ ဘဂသောတိလော ဂန္ဓောသ
ရဇ္ဇောဒ္ဓေါသ သရဝါဘပိတ။
- ၆။ ဣမ္မုလောသတောမ္မာဂ ဘုသုဟံန္ဓော ရမ္မဘသဝါဏ
ဂရဘစသောဇ္ဇာပိ ဝိစိဒ္ဓေါက။
- ၇။ ဣသသလောမ္မုသု ဝဇ္ဇာလောဟံ ဣပိသန္ဓော ဂဝိ
တော ရရတိမ္မမ္မဘဒ္ဓေါဂဘစက။
- ၈။ ဣဇ္ဇာဂမ္မသလော ဝိဘုသဟံ တောဒ္ဓါသောဏရ
ဂမ္မုပိရ ဘသုသစ ဝါန္ဓောမာက။
- ၉။ ဣဘရသဇ္ဇစသဂတိ ဂဟံမ္မုစမ္မဘာ ပိဝါသဒ္ဓေါ
ရန္ဓော လောသောစသမ္ပာဝိဏသက။
- ၁၀။ ဣတိပိသော အဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိဇ္ဇာ
စရဏ သမ္ပန္နော သုဂတော ဇေဓက။

၎င်းအက္ခရာတော်မြတ်ကို မိုင်းခိုင်စက္ကူတွင် ခဲတံနှင့် ၁၀-
 ချောင်းရေး၍ ပြာချ၊ ဝက်သား၊ သုံးဆယ်သားကို ဆီငါးကျပ်၊
 ငြိတ်၊ ကြက်သွန် သင့်အောင်ထည့်၍ ဆီပြန်ချက်ပါ၊ ဇီးသား၊
 ထင်းကို စားမည့်သူ တာတောင်တောင်၍ သုံးချောင်းပြတ်၊ သုံး-
 တောင် ဖြစ်၏၊ ၎င်းသို့ တောင်တွင် တတောင်လျှင် သုံးစိတ်စီခွဲ၍
 ဆိုက်၊ ဆိုခဲ့ပြီးသော ဝက်သားကိုမြင်ပြီးလျှင် အိုးသစ်မှာထည့်၊
 ဂါထာပြောကိုလည်းထည့်၊ ဇီးသားရောင်မနှင့်မွေ၊ ဂါထာ ၉ ပုဒ်
 ကို မိမိသတ်စေ၊ ရွတ်ပြီးလျှင် ရာဇမတ်အတွင်း၌ချက်၊ ကျယ်သော
 အခါ ထမင်းလွတ် ကုန်အောင် စားပါလေ၊ ၎င်းမှော်ကိုသုံး
 စားရသော အကျိုးကား၊ ပထဝီဥဒဏ ဘာဏသဒေဝါ ရာဇာ
 ဣတ္ထိ အနုရိန်နှင့်တကွ ဆာယာများကိုပင် ကေစင်၊လှ၏၊ ရာဇကို
 လိုသော် မိမိကိုယ်ကို ငုံ့လျှိုးဟန်ပြု၍သွား၊ ဣတ္ထိကိုလိုသော် ပြုံး
 ရယ်၍သွား။ သဗ္ဗကိုလိုသော် လက်ပိုက်ဟန်ပြု၍သွား။ အလိုခပ်
 သိမ်းကို ပြည့်စုံစေ၏။ ရန်အောင်၏။ ခရီးလျှင်၏။ ရေမနစ်နိုင်၊
 ကောင်းကင်သို့ပင် ဆောင်နိုင်၏။ နတ်မြတ်အပေါင်းတို့ ချစ်ခင်၏။
 ငါးပါးသီလ မြစေရမည်။ သီလမတည်လျှင် မှော်ခပါက၏။ သတိ
 ပြု၍ဆင်ခြင်။

၂၀၃။ ဝလေးလုံးပိတ်စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

- ၁။ ဝဏ္ဏိတေန၊ ဝဏ္ဏိတော၊ ဘုဿပရော၊ ရဘောနဝ၊ ပထမ၊
 - ၂။ ဝဏ္ဏိဇောဝရံ ဌာနေ ခေနတောဝရံ သပ္ပိနဝ၊ ဒုတိယ၊
 - ၃။ ဝပဏာနိနေန ဘဟိသပ္ပနဝ၊ တတိယ၊
 - ၄။ ဝကပ္ပိတော၊ နလိမ္မာန္နာ၊ ဝဿိကဿနဝ၊ စတုတ္ထ၊
- ၀-၄ လုံးပိတ်၊ တံဆိပ်ဖော်အက္ခရာ၊ ကမ္မည်းစာကို မကွာ
 ရှည်လျက်၊ ညွှန်နက်လျှင်၊ ရွတ်တိုချင်က၊ လူ့တွင်ထင်ရှား၊ စည်းစိမ်
 များ၏။ လေး၊ မြား၊ သေနတ်၊ ပစ်ခတ်သောခါ၊ လက်နှင့်သာ
 လျှင်၊ လျှင်စွာရစ်ဦး၊ မီးမကူးတည်း၊ အထူးဆိုပြင်၊ ပန်းသစ်ပင်ကို
 လက်တွင်ကိုင်ဆုပ်၊ ၇-အုပ်ပင်၊ ရွတ်တိုချင်လျက်၊ ၃-ချစ်ပနောင့်၊
 ခြေဖြင့်ဆောင်က၊ ညှိုး၍ကျလိမ့်၊ နောက်မှတပန်၊ လမ်းခွဲပြန်မှ။

ပန်သောသူမှာ၊ ရန်ဟူသမျှ၊ ရှောင်ရှားရ၏။ ထိုမှတချက်၊ တံခါ၊ ရွက်ကို၊ ရွတ်လျက် ပုတ်ခါ၊ သော့သေတ္တာနှင့်၊ မှတ်ပါမယွင်း။ ခြေကျင်းကြီးထိပ်၊ လက်ဖြင့်နှိပ်ကာ၊ ပွင့်ကြစမြဲ၊ ဆီမိယဲတည့်တည့်၊ မီးထွန်းရှိမှု၊ ကြည့်၍ရွတ်လေ၊ မီးငြိမ်းပေလိမ့်၊ တတွေ့ငြုပ်၊ ရေငုပ် မှန်ငြာ။ မန်း၍စားက၊ သေနတ်ဓားလုံး၊ တနေ့ခံသည်၊ ရှင်ပျံ ရသေ့ဝညာတည်း။

ပျားရှေ့ ၇-ကျပ်၊ နှမ်းဆီ ၇-ကျပ်၊ ပေါက်ပေါက် ၃၇-ပွင့်၊ ဝေခင်းစူးရောစပ်၍ ဘုရားရှေ့တော်တွင် အထိပ်ပြထားသော မန္တရာနှင့် ဩစင်းထပ်၍ ၃၇-အုပ်စုတ်ပြီးလျှင် လိုရာဆုကိုတောင်း။ ဓိဋ္ဌာန်သစ္စာပြု၍ စားလေ။ အကျိုးကား လက်ခံ၍ပါဝင်သော စကားတို့သည် ထင်ရှားကုန်၏။

၂၀၄။ အနုမီးထွန်းစီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ဥ၊ နယေပရံယုတ္တေ၊ နယေပရံယုတ္တေ။ ၊ ၎င်းဂါထာကိုပင် ပယောဓ်းတိုင်အပေါ်ထ တစ်ကြောင်းတည်းရေး၍ နှံပိတ်ပြီးလျှင် ၎င်းဂါထာကိုပင် သလူ၊ စက္ကူ၊ ကျီးမနား၊ ထန်းရွက်တိုင် လုပ်၊ မီးစာမှစ ကိုယ်အဝတ်စ၊ လိုသူအဝတ်စ ထည့်ပြီးလျှင် နံတဘက် တချက် ပိတ်၍လိပ်၊ နတ်စင်ရှေ့မှာ ၃၇-အုပ်စုတ်၊ လဘက် ဆီ ဆန် နှင့်တိုင်ကြားလေ။ တန်ခိုးကြီးသော ဘုရားမှာ ထီးကို လက်ယာ၊ ယမားကို လက်ဝဲတင်၍ထွန်း။ ဂါထာကိုပင် သုံးဆယ့်ခုနစ်အုပ် ထပ်၍စုတ်၊ စုတ်၍ပြီးလျှင် ဘုရားရှေ့မှာပင် ပူဇော်လေ။ အလိုရှိ၍ ခေါ်လျှင် ဆီမိသို့လာရသောဟူ၏။

၂၀၅။ အနုထက်စွပ်စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ဥ၊ မဂ္ဂတစု မဂ္ဂရာဇာသွားဟံ၊ ယျကပ်၊ မျော့ကမိမတန်ဆာကို လှီး၍ ထက်နှင့်တန်ရံ တုတ်ကိုလုပ်၊ တုတ်တွင်စွပ်၊ နေပူလှမ်းပြီးလျှင် အောင်ချဉ်ရစ်၍ ရွှေခုနစ်ထပ်ချ၊ ပွဲနတ်ယထာ ခင်းကျင်း၍ အပေ

က ပြီခဲ့သော မန္တန်နှင့် တထောင်စုတ်၊ ပြုမက္ကဋ္ဌပိစိတ် သွားဟဲ့
လျှက်ပ၊ ၊ ၎င်းမန္တန်နှင့်လည်း တထောင်စုတ်လေ၊ မင်းအိမ်ကို
တစ်၍သွားသော် လက်ညှို့၊ တွင်ဝတ် အလျှင်မန္တန်ကို ခုနစ်အုပ်နှိုး၍
လက်ညှို့၊ ညွှန်ဟန် အမှတ်မထင်ပြု၊ မိန်းမကို လိုသော် အပါးသို့
ရောက်လျှင် နောက်ကမန္တန်ကို ခုနစ်အုပ်နှိုး၍ လက်ညှို့၊ ညွှန်ပြု၊
စကားပြောလေ၊ ရာဇဣတ္ထိသျှိသုံးပါး ကေခင်း၏၊

၂၀၆။ အနုမုန်ကုလိပိးဆေးစိရင်နည်းကိုပြခြင်း၊

ကတိုး၊ ပရပ်၊ ဘုံးမသိမ်၊ ပန်း၊ ဥ၊ ကုံကုမ်း၊ ဥပသကွာ၊ ကန့်ပလ္လာ၊
သည်ဆေးခုနစ်ပါး၊ လုံးကို အမျှစီစု၊ အားလုံး အလေး ပင်လယ်
ရေမြှုပ်ကလေး၊ အားလုံး အလေး ကျောက်သလင်း၊ စစ်ကဲ၊ စမ္ပိုယိ
ဆီနှင့်ကြိုတ်၊ မရလျှင် ဆီမွှေးနှင့် ကြိတ်လေ၊ ပြီးလျှင် ထမင်း
မုန့် ငါး အထွေအလှော် ငှက်ပျော အုန်း၊ ခင်း၊ ကျင်း၊ ပြီးလျှင်
ဆွမ်း၊ သင်ပုတ်တင်၍ တန်ခိုးကြီးသော ဘုရားရှေ့မှာ တထောင်စုတ်၊
စုတ်အံ့သောမန္တန်နီထား၊ ဥ၊ သဗ္ဗဒေဝါသရက္ခာစ၊ ဘူတာပရိတ္တာစ၊
ဇော်ဂနီပရိတ္တာစ၊ ဥ၊ ဒေဝါဒေဝါကညာ၊ နာနာဒေဝါဝဏ္ဏာရံ၊
သဗ္ဗသဗ္ဗမံသစသိန္ဓေသိန္ဓေ၊ ၊ ၎င်းမန္တန်နှင့် တထောင် စုတ်လေး၊
သန့်ရှင်းသော နေရာမှာထား၊ လိုသောအခါ ဆေးကို ၎င်းမန္တန်နှင့်
ခုနစ်အုပ်နှိုး၍ ပုပူ၊ မှာမှန်ကူ၊ ကိုယ်မှာလည်း လိမ်း၍ထာ၊ အလို
အတိုင်း ပြည့်စုံ၏၊

၂၀၇။ အနုတောက်ဆေးစိရင်နည်းကိုပြခြင်း၊

နတ်ဝင်ပန်သေခပန်း၊ ပြည့်တန်ဆာမပန်သေခပန်း၊ အရူး
စန်သေခပန်း၊ အရူးဆံပင်၊ အရူးစားသေခအန်ဖတ်၊ ဆင်အထက်မုန့်
အောက်မုန့်၊ ဂမုန့်၊ ကြက်လာ၊ မြင်းမုန့်၊ လူမုန့်၊ လူကာလကဏ္ဍီ
သံလိုက်ကြီး၊ ပဗ္ဗိင်၊ ခတ္တေ၊ အရှေ့သို့သွားသောအမြစ်ကို တန်စူးဝါး၊
လတ်နှစ်သစ်တိုင်၍ တစ်ချက်တည်းပြတ်အောင်ဖြတ်၊ ဆေးမြစ်နေရာ

ကို တံစူးဝါးဆက်ခဲ့ အပေါ်မြေအထဲ အထဲမြေကိုအပေါ်ဖို့ခဲ့
 ပခိုင်၊ ခတ္တိာမြစ်ကို တံစူးဝါး ကျည်ဘောက်ပြု၍ထည့်၊ ကျင်ဝယ်
 ရေနှင့်စိမ်း၊ ခုနစ်ရက်လည်လျှင် ဖော်၍ကြိတ်၊ ကျောက်ပျဉ် လေး
 ထောင့်တွင် စမ္ပနဝအင်းကိုချ၊ ပိတန်မှာလည်း ၎င်းအင်းကိုချ၊
 ကျောက်ပျဉ်လေးထောင့်တွင် ဝေဝါးကျပ်တင် အုန်းငှတ်ပျော့ပွဲ
 နတ်ယကာ စုံလင်စွာနှင့် သူရဏိတိကိုပူဇော်လေ၊ တနင်းလာနေ့ကို
 တိုင်ကြားလေ၊ အင်္ဂါနေ့ နေဝန်းပေါ်ကို အရှေ့စူးစူးကို မျက်နှာ
 လှည့်၍ နှင်းရေနှင့်ဆွတ်ဖျန်း၍ ကြိတ်လေ၊ အစုတ်မန္တန်ကား။ ။
 ဥဒ္ဓါက္ခော ရာဇာ ဒေဝါ နမိန္ဒော၊ ၎င်းမန္တန်နှင့် တထောင်
 စုတ်လေ၊ ကတိုး ယင်ဖိုတခကောင် ယင်မတကောင် အမှုန်ပြု၍
 ထားပြီးလျှင် နှောလေး ဆေးစုတ်၍ပြီးသောအခါကာလ လူမေး
 လျှင် စကားမပြောနှင့်၊ ပြောချင်လျှင် ဆေးကိုချ၍ပြော၊ လိုသော
 အခါ လက်ညှိုးဖျားတွင် တင်၍ဆောင်၊ တံးထူးနှင့်နယ် လက်ပြန်
 စတာဏိ၊ ကိုယ်အလိုရှိသောအခါခေါ်လေ လိုက်၍လာသောဟူ၏။

၂၀၈။ အနုသုတ်ခဆ၊စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ချို၊လည်ပြောကံသည်းခြေ၊ တင်ကျည်၊သည်းခြေ၊ ဗျိုင်၊
 သည်းခြေ၊ ကြက်အနီသည်းခြေ၊ ကြိတ်မကိုခေါ်သည်အစာ၊ နှား
 နက်တွင်တွယ်သည့် မှူးသွေး၊ ပန်းပေါင်း၊ မင်းပေါင်း၊ ဂမုန်း
 ပေါင်း၊ အကျော်စံပါဏရမက် အမျှစီစု၍ကြိတ်၊ အမှုန်ပြု၍ထား။
 အစုတ်မန္တန်ကား။ ၎င်းနောင်၊ လမင်၊ သိကြားမင်း၊ ဟေဟေ
 ကပ်၊ ၎င်းမန္တန်နှင့် တထောင်စုတ်လေ၊ ရာဇာကိုအလိုရှိလျှင်
 နှာခေါင်းပေါ်ကိုသုတ်၊ မင်းအိမ်သို့သွားသောအခါ နှုတ်မင်းတွင်
 သုတ်၍သွား၊ လူထွိုကို အလိုရှိလျှင် လက်ဖဝါးတွင် သုတ်၍ပွတ်၊
 သျှိုသုံးပါးကောင်း၏။

၂၀၉။ အနုနုတ်သမီးနှာဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ဥက္ကံမီးရိုးကားမကျ အောက်ရေကကျ၊တဟဟ၊ထဆရာထ
 ကြဆရာကြ၊ နံ့သာနီ၊ နံ့သာဖြူ၊ ကတိုး၊ ဆေးကမျဉ်၊ဝဟံဆံ

ထင်းကလေး၊ မြို့၊ ကြောင်နံ့ သာသို့၊ ဖျံသို့၊ ၎င်းဆေးခုနစ်ပါးကိုညွှက်
စူးကြိတ်၍ အစိုကြ။ ကျည့်တော့ကံတွင် ထည့်ပြီးလျှင် အပေါ်က
ပြခဲ့သည့် မန္တန်နှင့် ခုနစ်အုပ်နှိုး၍ နှုတ်၍။ သို့လား။ အနံ့ သွားသလေစက်
ချစ်ကြ၏။

၂၁၀။ အနုလွင့်ဆေးစိရင်နည်းကိုပြခြင်း။

ဆောင်သူ၏ရင်သွေး၊ သံလိုက်၊ ပိတုန်း၊ လှည်းပန်း၊ ဆင်
အထိမုန် အေးဖတ်မုန့်၊ ကြက်ကောက်စား၊ သမား၊ ဓနော၊ အရှေ့သို့
သွားသော ပခိုင်း၊ ခတ္တာမြစ်ကို စနေ၊ အင်္ဂါနေ့ကို ဆန် ပန်း
ပေါက်ပေါက်နှင့် ပူဇော်ပြီးလျှင် အင်္ဂါဆစ်နှင့်တိုင်၍ ပြတ်ပြီးလျှင်
၎င်းဆေးကိုအမျှစီ ပြု၍စု ပြီးလျှင် စိုတ်ရမည့်မန္တန်ကား။ ။
ဥုံ အမိသည်ရသားနံ့။ ။ ဘုရားတပွဲ၊ နတ်တပွဲ၊ ဇော်ဂျီတပွဲ၊
သုရထိတီတပွဲ၊ ဆရာလုပ်သည့်ဓူမာ ပွဲအင်၍ မြှောက်မုန့်နှောဝကို
တန်ခိုးကြီးသော ဘုရားကိုသွား၍ စိုတ်လေး၊ ဣတ္ထိရာဇသဗ္ဗ အပြီး
တိုင်၏။

၂၁၁။ အနုရက္ခစိုစေနည်းစိရင်နည်းကိုပြခြင်း။

ဥုံယက္ခနိ ယက္ခနိဏက္ခာ ဖော်ဖော်။ ။ ခေါ်တွင် ထမင်း၊
တင်၍ အကြော်အလျော် ထည့်ပြီးလျှင် အထိကရ နတ်ရဲသေး
သစ်ပင်တွင် ခေါ်ကိုထား။ ။ ခေါ်အေးဖတ် ငွေငါးမတ်မြှုပ်ခဲ့၍ သစ်ပင်
ကို ခြေနှင့်ကျော့ကပ်ပြီးလျှင် အပေါ်ကပြခဲ့သော မန္တန်နှင့် ခုနစ်အုပ်
မန်း၍ခေါ်။ ။ ဥုံရက္ခတဝေဝတာ သွားဟ။ ။ ၎င်းမန္တန်နှင့်
ခုနစ်အုပ်မန်း၍ ချုပ်ပြီးလျှင် လိုရာဆုကိုတောင်းလေ။ ဆရာ နတ်
မြတ် ရက္ခစို။ ။ တန်ခိုးတိုးပါသည် ဆို၍လား။ ညအခါကာလ လို
သောသူ အိမ်ကိုသွား၍ ခေါ်လေ။ လျှောက်၍လားသောဟူ၏။

၂၁၂။ အနုမီးထွန်းစိရင်နည်းကိုပြခြင်း။

သင်္ဘောစက္ကူပေါ်တွင် ပန်းပေါင်း၊ မင်းပေါင်းနှင့်ရေး
ရေးရမည့် ဂါထာကား။ ။ ဥုံဗုဒ္ဓဂုဏ်ပီယံဟောတု၊ ဥုံဓမ္မဂုဏ်ပီယံ

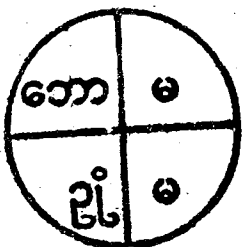
ဟောတု၊ ဥပသံဂုဏ်ပီယံဟောတု၊ ဧဟိဧဟိ၊ ၊ ရေး၍ပြီးလျှင် ဘုန်းကြီးမျှတိန္ဒာလွမ်း၊ ဖယောင်၊ ငါးမတ်မန်း၍ ၎င်းဂါထာနှင့်ပင် တထောင်စုတ်လေ။ နတ်စင်ရှေ့မှာ လိုသူအတော်စကိုယူ၍ မီးစာပြု၊ မီးထွန်းလေ၊ ကိုယ်ကြံသမျှအောင်၏။ ၊

၂၁၃။ အနုနထိရဲတိုက်စိရင်နည်းကိုပြခြင်း

တစ္ဆေဝါကိုယူ၊ လိုသူနံအမည်ကိုရေး၊ ဝါ၊ ခြမ်း၊ တထွာသာ ယူလေ။ ၊ စုတ်ရမည့်မန္တန်ကာ။ ၊ ဥပတတ္တကပ၊ သိမ်သကပ်၊ မရယိုင်ထပ်၊ သီရိသဘုံရာဇာ ဣစက္ကတောလေ၊ ဥစက္ကတောလေ၊ ဥပ ဆေးစုပတ္တအတ္တိသွားဟ၊ ၊ ၎င်းမန္တန်နှင့်မန်း၍ နတ်ရဲသော သစ်ပင်မှာ ထမင်းတဆုပ် ရေတမုတ်တင်၊ သွန်း၍ ညဉှိကထာ။ ၊ မည်သူကို ငါအိမ်သို့ ပို့လော့မည် ဆို၍မှာ၊ မိုးလင်းသောအခါ ထားခဲ့သော ဝါးကိုယူ၍ တခြားသစ်ပင်မှာပြောင်း၍ သုံးရထံ စေ့အောင်ထား။ သုံးရတီစေ့ သောအခါ ကိုယ်မှာခဲ့သော မိန်းမ အိမ်သို့လော့လိုမ့်သော ဟူ၏။ ၊

၂၁၄။ အနုထက်ဝါပြု ဆေးစိရင်နည်းကိုပြခြင်း

တခါကောင်၊ နက္ခတ်ခါးပတ်အဝင်ကြိမ်သည့်နေ့ကိုလင်၊ တ အာမု။ ၊ ရှောမူးသည်းခြေ၊ စနေမီးသွေ၊ ၎င်းဆေးသုံးပါးကို ရော၍ကြိတ်၊ ပြီးသောအခါ ၎င်းဆေးကို ရေနှင့်ဖျော်၍ စက်ဝန်းကို လက်ဝါးတွင် သုတ်၊ ပြီးသောအခါ ကိုယ်အလိုရှိလျှင် ဟေ ဆို၍ လိုသူကိုပြ၊ လိုက်၍လာသော ဟူ၏။ ၊

၂၁၅။ အနုနတ်တိုက်ဖုတ်တိုက်စိရင်နည်းကိုပြခြင်း

ခေါသုံးခုတို့ကိုလုပ်၊ အခုတ်တခါမန်း၊ သုံးခုတ်စေ့အောင် ခန်း၊ ခန်းရမည့်ဂါထာဏာ။ ၊ ဥပပတ္တပတ္တ မဟာပုတ္တ သရပုပုတ္တ။

ပုတ္တပုတ္တ ဖော်ဖော် အာဂစ္ဆန္တံ၊ ဒေဝတာ ဖော်ဖော် မန်း၍ပြီးလျှင် ထမင်းကိုယူ၍ သုံးဆုပ် ဆုပ်၊ တဆုပ် တထောင်မန်း သုံးဆုပ် သုံးထောင်စေ အောင်မန်း၊ ခေါက်ကြည့်၍မန်း၊ နတ်နှင့် ဖုတ်ကို လက်နှင့်တီး၍ နတ်ရဲသော သစ်ပင်မှာ ခေါ်၍တိုက်၊ နတ်တိုက် ဖုတ်တိုက် ကြိုက်သောသူ၊ ဥစ္စာကို ခိုးသောသူ၊ တရားတက်ပြိုင် သောသူ တို့ကို ငါဖြေမှပြေ ဆို၍ စိတ်ရှိတိုင်းတိုက်၊ အမှုကိစ္စ မပြတ်သေးလျှင် အစာကျွေးထားလေး ။

၂၄၆။ ဂိရိမဂ်လှာထုံသင်း ဝိရင်နည်းကိုပြခြင်း

ကတိုးဘဝ ပရုပ်နှစ်စု၊ အုတ်ရှစ်ပွင့် သုံးစုံ၊ ဇာဒိပျိုလ်၊ လေးညှင်း လေးစု၊ သင်းပင်ပေါက်ဖြူ ငါးစု၊ ထင်းရှု၊ ခြေခဖီစု၊ ပန်းဥ ခုနှစ်စု၊ ဂမုန်းပေါင်း၊ ရှစ်စု၊ ဖာလာကိုးစု၊ အကျော်ဆယ်စု၊ ခန့်စက္ကား တဆယ့်တစ်စုံ၊ နှားမြေရင်း တဆယ့်နှစ်စု၊ ပန်းညို တဆယ့်သုံးစု၊ ပစ္စည်းတဆယ့်လေးစု ဤဆေးစုံကို ပေါင်း၍ ကြိတ် ပြီးလျှင် စုတ်ရမည့် မန္တန်ကား ဥြက်သံတိသ္မရာဇာ၊ ဥြဆေးစု ပုပ္ဖတ္တသွား၊ ဗဲယျ၊ ၊ ၎င်းမန္တန်နှင့် ခုနှစ်ခါစုတ်ပြီးလျှင် သန့်သော နေရာမှာထား၊ အလိုရှိသောအခါ နှိုးရမည့် မန္တန်ကား၊ ၊ ဥြ ပါရိမာရိပဓာလဂုဏ လထဝါမာနိ ဥပစာဥပစာ၊ ဥြ ပညဇိထာန၊ ဥြ ဆေးစုပုပ္ဖတ္တသွား ဗဲယျ၊ ၊ ၎င်းမန္တန်နှင့် ခုနှစ်အုပ်နှိုးလေ၊ အကျိုးခံစားရသောသူကား လူတကာတို့၏ ပူဇော်ရာ ဖြစ်သော မြင်မြင်သမျှသောသူတို့ ချစ်မေတ္တာရှိ၏၊ အသက်ရှည်၏၊ ဘုန်းကြီး ၏၊ အန္တရာယ်ကင်း၏၊

၂၅၇။ အနုနုပုလိမ်းဆေး ဝိရင်နည်းကိုပြခြင်း

မိကျောင်းသည်ခြေ၊ ဆိတ်သည်ခြေ၊ နှေးသည်ခြေ၊ ကြိတ် သည်ခြေကိုယူ၊ ဗူးခါးသီး၊ သပွတ်သီး၊ သခွါးသီး၊ ဖယောင်စေ အရည်ကိုယူ၊ အိုးသန့်သန့်တူင် သုတ်၍ လှမ်းပြီးလျှင် ဆီမီးစာပြု၍ ဘုရားရှေ့မှာ တနေ့ထား၊ အလိုရှိသောအခါ အတန်ယူ၍ နုပူး ပေါ်မှာထည့်၊ လှိုသောသူရှိရာသို့သွား၊ စေ့စေ့ကြည့်လျှင် အလိုရှိ တိုင်း အောင်၏၊

၂၁၀။ ပေတလူဆေးကြီးကို အကျယ်ပြခြင်း

ဇာဒိပျိုလ်၊ လေးညှင်း၊ စမုံမျိုးငါးပါး၊ ကရဝေးရွက်၊ ဖန်
 ပလူ၊ သိန္ဓော၊ အိပ်မွေ့သီး၊ ပဒါ၊ ကလောသီး၊ ချည်းသီး၊ ဆေး
 ခါန်း၊ ကန့်၊ ပဒေါက်မို့၊ နွယ်ချို၊ ကျန်ဟင်း၊ ဇလပ်အနီ၊ ဇလပ်
 အဖြူ၊ ဇော်ဂျီဦးထုပ်၊ ကျဇု၊ ဆောင်လုံးကျော်၊ သစ်ကျပိုး၊ တော
 ရှောက်၊ ဖန်ခိုစေ့၊ သက်ရင်းကြီး၊ မဟာဂါ၊ ကျန်စစ်၊ ကြံတစ်
 ကြီး၊ ကြာတက်ယေ၊ တောကျက်သဟင်း၊ သီသခွန်၊ တြိတုဋ္ဌာတ်
 သုံးပါး၊ ရှိန်းခို၊ စပါးကြီး၊ သည်းခြေ၊ စပါးကြီး၊ ချက်ကြီး၊ အစုံ၊
 နံ့သာငါးပါး၊ ကတိုး၊ ပရပ်၊ ဖုန်းမသိမ်း၊ ပန်းညိုကြီး၊ ပုဏ္ဏရိပ်၊
 ဣဿရမူလီ၊ ဂမုန်းပေါင်း၊ ပျံပေါင်း၊ ကြီးပေါင်း၊ သမထ၊
 တပတေး၊ ခပေါင်းရေကြည်၊ လက်ထုပ်ကြီး၊ အော်လဲ၊ ဝန်အူ၊
 ငုရွှေမြစ်၊ ပိတ်သင်ဏှပ်မြစ်၊ သုံးပန်လှ၊ စတုခါး၊ ဇင်ရွှေဖြူ၊
 ဘုမ္မရာဇာ၊ ဣပျို၊ နူးမြေရင်း၊ ကမာရွတ်၊ ယင်ပြား၊ နနင်းည၊
 ကဇောပင်လုံး၊ ကြက်သွန်နီ၊ ပဲဆိတ်ဖြူ၊ ပဲဆိတ်အနီ၊ ဗုဒ္ဓသရဏ
 အမြစ်၊ ၎င်းဆေးများကို အမျှစီစု၍ စနေ-အင်္ဂါ မှန်းတည့်သော
 အခါကာလ ဓားလေးစင်း၊ လှံလေးချောင်း၊ ဖြင်ဖြူ-ဖြင်နီ၊
 နီခေါ့၊ ကုမ်းဆေး၊ စုံလင်စွာနှင့် ကြိတ်လေး၊ ကြိတ်ပြီးလျှင် တနီခိုး
 ကြီးသော ဘုရားရှေ့တော်မှာ ဆွမ်းသင်ပုဒ် ရေချမ်း၊ စုံလင်စွာနှင့်
 တင်၍ မန္တန်တထောင် စုတ်လေး၊ စုတ်ရမည့် မန္တန်ကား၊ ည
 အာကာသေ၊ အာဏာသေ၊ ချဉ်းဆရာချဉ်း ကပ်ဆရာကပ်၊ သွားဟ၊
 အကျိုကို နောက်ဆယ်ဆေးကြီး၌ ပြဆိုအံ့။

၂၁၉။ တနည်း ပေတလူဆေးကြီးကို အကျယ်ပြခြင်း

ဇာဒိပျိုလ်၊ လေးညှင်း၊ ကရဝေးရွက်၊ စမုံမျိုးငါးပါး၊ ကန့်
 ပလူ၊ အိပ်မွေ့သီး၊ ပြဒါ၊ ကလောသီး၊ ဆေးခန်း၊ ကန့်တိုက်၊
 သစ်ဆွဲလ၊ ဘူးဘက်၊ ဗုဒ္ဓသရဏ၊ နွယ်ချို၊ ကျန်ဟင်း၊ ဇလပ်ဖြူ၊
 ဇလပ်နီ၊ ဇလပ်ကျား၊ သဘေကျဇု၊ ဇော်ဂျီဦးထုပ်၊ တောင်လုံး၊
 ကျော်၊ သစ်ကျပိုး၊ တောရှောက်၊ ကန်ခိုစေ့၊ သက်ရင်းကြီး၊

သင်္ကရင်္ဂကတိုး၊ ကြောဘတ်ကြီး၊ ကြောဘတ်ငယ်၊ တောကြက်သား၊
 ဟင်၊ သီသခွန်၊ လင်းတရင်သား၊ စပါးကြီးခြေ၊ စပါးကြီးချက်၊
 နံ့သာမျိုးငါးပါး၊ ကတိုး၊ ဘုမ္မသိမ်၊ ပရုပ်၊ ပန်းညို၊ ရှိန်းခိုး၊
 ပုဏ္ဏရိတ်၊ ဣဿရမူလီ၊ ဂမုံးပေါင်း၊ သမကတပဆေး၊ ပိတောက်မို့၊
 ခပေါင်း၊ ရေကြည်၊ လက်ထုပ်ကြီး၊ လက်ထုပ်သိမ်၊ အော်လွဲ၊ ဆေး
 ဝင်ရိုး၊ ငုရွှေ၊ ပိတ်သင်းဇာပ်၊ သုံးပန်လှ၊ ဇင်ရွေးဖြူ၊ ဇင်ရွေးနီ၊
 ဘုမ္မဇာတော၊ ကပ္ပိလ်၊ နှားမြေရင်း၊ တမာရွက်၊ နှင်း၊ ဥက္ကသစ်ပျိုမြစ်၊
 ကြက်သွန်ဖြူ၊ ပဲစိပ်ဖြူ၊ ကပ်မျိုးငါးပါး၊ ကြက်ဆူရိုးနီ၊ သစ်ဆိမ့်၊
 လင်းနေ၊ လင်းနေစုံ၊ ဆိတ်ဖူး၊ ဆိတ်ပလူး၊ သစ်စိမ့်ဆံ၊ ကလိမ်ဆံ၊
 စေတင်ချမ်းသီး၊ သစ်ကြီးရင့်မာ၊ ဘိန့်၊ နွဲ့၊ မြင်းခေါင်းနှာရောင်၊ ဥဘုံ၊
 အုပ်ရှစ်၊ သင်းဝင်ပေါက်ဖြူ၊ ရှင်ပါကူ၊ ရှင်ဆာစွမ်း၊ မဏိဩယ၊ ဥပ
 သဏာ၊ ဖြောက်ဆိပ်၊ ပျဉ်းတော်သိမ်၊ ဆေးကပ်ပိန့်၊ ဘုရားတန်ခိုးကြီး၊
 ပန်း၊ အတွင်းနတ်ပန်း၊ ပြင်နတ်ပန်း၊ အတွင်းနတ်အိုးကွဲ၊ ပြင်နတ်အိုး
 ကွဲ၊ ၎င်းဆေးများကို အမှုန့်ပြု၍ထား။ ဆေး၏အကျိုးကား အပင်၊
 ရှိသောသူမှာ ပေတလူဆေးရင်း၊ ဆပ်ကြိုရစ်၊ ရှိန်းခိုး ၎င်းဆေး
 သုံးပါးကို ပေါင်းပြီးလျှင် ပုန်းရည်နှင့်ကြိတ်၊ ထိပ်စုလူး၍ချ၊
 ချက်တူငီရပ်၊ ခြေဖျားကလူး၊ အပေါ်ကိုပင့်၍ဆွဲ၊ ချက်နားသို့ကျ
 လျှင် ရပ်စေ၊ ပြီးလျှင် ဝမ်းထဲသို့ တမူးတန်သည် အပဲတန်သည်
 တိုက်၊ အရိုးအပင်၊ ဟူသမျှကျ၏၊ ပျံပေါင်းသုံးဆယ်၊ ဂမုံးပေါင်း
 သုံးဆယ်၊ မိုက်ပေါင်းသုံးဆယ်၊ ၎င်းဆေးသုံးပါးကို ပေတလူဆေး
 ရင်း အမျှ စပ်၍ကြိတ်၊ အလိုရှိရာသို့၊ ကောင်း၏၊ မင်းကို လိုလား
 သော် ဂမုံးပေါင်းသုံးဆယ်၊ ပန်းပေါင်းသုံးဆယ်၊ ဣတိုး-နှင်းဆီ
 ပေတလူ ဆေးရင်းကြီးထည့်၍ ခေါ်နေရေနှင့်ကြိတ်ပြီးလျှင် ဆီနှင့်
 ဖျော်၍ နှား၊ သွယ်-နှားရင်း- နှား၊ နေ့စတံဆိ- မှတ်ဆိတီ၊ ရင်-လျှာ
 ဖျားကိုသုတ်၊ မျက်စိကိုလည်း ကွင်း၍သွား။ အမှုဟူသမျှ အောင်
 ၏၊ နတ်ဆေးတိုက်လိုသော်- ပုဏ္ဏရိပ်၊ ဣဿရမူလီမြစ်၊ ဋ္ဌင်းတ
 ရင်အုပ်သား။ မီးနေထဘီ၊ အပြင်နတ်အိုးကွဲ၊ အတွင်းနတ်အိုး
 ကွဲ၊ ထင်းကုလားမို့၊ စမြင်တိုင် ၆-ချောင်း၊ ပေတလူဆေး၊ ဝ ကျပ်၊
 သင်္ကရင်္ဂကြီး၊ ဝ-အုပ်၊ ငြုပ်စောင်း၊ ဝ-ကျပ်၊ ကမ္မရာရေနှင့်
 ကြိတ်၍ထား။ အထက်ကလူး၍ချ၊ စုန်း၊ ပယောဂကိုလိုသော်-
 ဇာပ်နီမြစ်၊ ပုဏ္ဏရိပ်မြစ်၊ စစ်တုံလင်းနေ၊ မြေစုန်း၊ သစ်စုန်း။

ဣသးမုလိမြစ်၊ စဝက်မြိုင်၊ ဒန်စကူးနီ၊ ဒန်စကူးပြူ၊ ပေတလူ
ဆေးကြီးနှင့် အမျှစီစု၊ ၎င်းအလေး၊ ငြုတ်ပြန်ကြံ့ကြိတ်၊ ကြိတ်
သေအခါ- သူဇံပမဂေ။ ။ ၃၇-အုပ် ရွတ်ပြီးမှကြိတ်လေး၊
ကြိတ်ပြီးလျှင် စုတ်ရန် မန္တန်ကား- ဥ၊ ကရုဓတ သူရဿတိ ဇန္တိ
နတ်သမီးသည် မေမယာ၊ ငါ၏နှုတ်လျှာ၌၊ ဝိဒနဒိဒေ၊ နေ့တိုင်း
နေ့တိုင်း၊ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေကုန်သတည်း။ ဗုဒ္ဓသာသနော၊ ဘုရားရှင်
သာသနာတော်၌၊ စိန္တသတိ၊ ငါကြံတိုင်း၊ မြေခက်စေသတည်း။
ဩောင်းလတန္တ၊ ငါကြံတိုင်း၊ ရစေသတည်း။ ၃၇-ခါရွတ်လေး။
စုန်းပယောဂစေလိုသော်- မိန်းမဖြစ်လျှင် လက်ဝဲ၊ ယောကျ်ား
ဖြစ်လျှင် လက်ယာ၊ ၃၇-လုံးစီထိုး။ အသွယ်မှာ ကြက်ခြေခတ်၊
လာစေလိုသော် မီးကင်း။ သေစေလိုသော် လျှာနှင့်လျက်၊ သမားတို့
ဆောင်လိုသော် ပေတလူ ၁-ကျပ်၊ ဆေးဓုန်း ၁-ကျပ်၊ သစ်ထို
၁-ကျပ်၊ ဆိတ်ပူ ၁-ကျပ်၊ လင်းခဲ ၁-ကျပ်၊ သင်္ကဏီမြစ်
၁-ကျပ်၊ ၎င်းဆေးများကို ညက်စွာကြိတ်ပြီးလျှင် ဆေးကို ၂-ပုံပုံ၊
၁-ပုံကို စေတီလုပ်၊ ဩောင်း၊ ရစ်ထည်၊ ပလ္လင်ခံ၊ ပလ္လင် လေး
ထောင့်မှာ သိမ်ဝင်အပ် ၄-ချောင်းစိုက်၊ သရကုသုံးပါးနှင့်
၃၇-အုပ်စုတ်၊ ရွှေချ၍သာ။ ရိဒသစွာဆောင်လေး၊ သမားတို့
အကာကြီးလူပြုမျိုးတထောင် မတတ်နိုင်၊ စုန်းဖမ်းသော် ငါကုမည်
ဆို၍ မျက်နှာကိုသုတ်၊ ပျောက်၏။ သွေးအန်သော် ဆေးတမတ်သား
ကြံ့သွေး တမတ်သား၊ ရော၍ ပျောက်စေဆို၍တိုက်၊ ပျောက်၏။
နတ်တိုက် လူပြုသော် ၎င်းဆေးကို ခြိမ်းချောက်၍တိုက် ပျောက်၏။
မိန်းမများ၊ မီးမဖွားနိုင်လျှင် မုန့်ကူ၍ မျက်နှာမှတတ် ပွား၏။
ဝိယဇုတ္တိကို လိုသော် မျက်နှာကိုလိမ်း၊ ရာဇာကိုလိုသော် နပူးကို
သုတ်၊ နှုတ်ခမ်း လျှာဖျားကိုလည်း သုတ်၊ နှလုံးပျက်၍ ရှားသော်
သကြား-ကြံ့ရည် ရရာနှင့်တိုက် ပျောက်၏။ မြေခဲသော် အထက်က
ပြို၍လူး ပျောက်၏။ ကြံ့ထိုးသော် မထိုးနှင့်ဆို၍ လျှာဖျားကို ထိုး၊
လည်မျိုကို ဆွဲ၍ချ ပျောက်၏။ ဝမ်းကျသော် ပထမ သွေးကဆွဲ၍
ချက်မှာရပ် ပျောက်၏။ နှလုံးနာ၍ တပျိုပျို တအန်အန် ရှိသော်
သကြား-ကြံ့ရည် ရရာနှင့်တိုက် ပျောက်၏။ သူငယ် နို့မရှိနိုင်သော်
နို့ကိုသုတ်၊ ယက်ကန်း ယက်သောအခါ အနှောင့်အရှက် ရှိလျှင်
ဆေးကို ပျော်၍ တေဇတ်၊ စားကောင်းသောက်ပွယ်မှာ မယုံ

သင်္ကေတရှိလျှင် ဆေးခတ်၍ကြည့် ဇာတိပင်၏၊ ၎င်းဆေးကိုဆေးခင်
လျှင် ခုနစ်ခုကို သားသမီးတို့ ချစ်မြတ်နိုး၏၊

၂၂၀။ အနုကုန်တိုက်ပန္နန်ကိုပြင်း

ဥဒ်နမောသီဝလိရာဇာ ဟေပိမေတ္တာပေဟိ အာရဏာ ဟေဟိ
ဗုဇာ ဟေပိပုရိယာ ဟေပိဣတ္ထိယာ ဟေပိသာဘံ၊ ဥဂ္ဂိရုဂ္ဂရ သွားဟ၊
ဥဂ္ဂိကတံ ခေမံကာခံ ကာရောမ မံကာကော ခတ္ထိယဗြဟ္မဒဏေ ဣတ္ထိ
ယောစ ပုရိသေခစ မမမံကာအော အာဂစ္ဆန္တိ ဟေဟေ ဘုဉ္ဇာဟိ
ဘုဉ္ဇစဟိ၊ ၎င်းပန္နန်နှင့် ကုန်ကို ထွက်စေလိုသော် ရေကိုဖြစ်စေ၊
ရေမွှေးကိုဖြစ်စေ မနိုး၍ ဖျိန်းလေ၊ ရေအုမိုးအိုကရေကို မနိုး၍
သောဏီလျှင် အန္တရာယ် ကင်း၏၊ အစာကို မနိုး၍ တိရစ္ဆာန်ကို
ကျွေးသော် ယဉ်၏၊ ဆေးလိပ်ကို မနိုး၍ပေးလျှင် ပိယကောဇင်၏၊
ခေ့စဉ်ရွတ်လျှင် လူနတ်ချစ်ခင်၏၊

၂၂၁။ တနည်း ပိယမန္တန်ကိုပြခြင်း

ဥဒ်အံတွံထ၊ တန-ဘန-ထ၊ ၎င်းပန္နန်နှင့် နှင်းဥတလိုကို
ခန့်၍ နှင်းနှင့် ထဆင်ထူး ၂-လုံးကို လက်မမှစာ အည့်တည့် ထပ်မိ
အာစမ် တဘက်တလုံးစီရေး၍ လက်မကို ၎င်းပန္နန်နှင့်ပစ် မနိုး၍
ထွား၊ ရှာဇ-သဗ္ဗဣတ္ထိသျှိသုံးပါး၊ ကောဇင်းသေစဟူ၏၊

၂၂၂။ ပိယမန်း ဆေးလိပ်စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ဆေးလိပ် ၃-လိပ်ကို နတ်စင်မှာတင်၍ မနိုး၊ ရမည့်ပန္နန်ကား-
ဥဂ္ဂိ အထက်သိကြား၊ အောက်နဂါး၊ ဩခင်း ဗုဒ္ဓရက္ခိတ၊ ကြိမ်သို့
နှလုံး၊ ကြိုးသို့ထိုး ထွားဟံ ထွားဟ၊ မနိုးပြီးလျှင် အလိပ်ကို

လို့သူကိုပေးလေ။ သောက်မိလျှင် အချစ်မပြေ။ ဆေးလိပ်ကို ကိုင်၍
နမ်းမိလျှင် ဣန္ဒြေပျက်လိမ့်မည်။ ဆေးလိပ်ကို မပေးနိုင်လျှင် ကိုယ်တိုင်
ထေ့ညှာကနေ၍ သောက်ပြီးလျှင် အငွေ့ကို လှတ်။ ဆေးငွေ့ဆင့်လျှင်
သန်းလခလိမ့်မည်။ ဆေးမှိုင်းထိတိသို့ နေလိမ့်မည်။ နေလျှင် ကိုယ်
အလိုဆန္ဒ ပြည့်စုံသည် မှတ်ယူလေ။

ဤတွင် ကဝေသာရကျမ်းကြီး ၉-တွဲ၏

ပီယသိဒ္ဓိ ဆဋ္ဌမဏ္ဍကဏ္ဍအစား ပြီး၏။

တနင်္ဂနွေနေ့၌ နက္ခတ်အထွက်ကို လည်းကောင်း၊ အဝင်ကို လည်းကောင်း၊ ခပတ်ကိုလည်းကောင်း သိနိုင်ရန် ဇယားအကုတ်သားပြီလျှင် တနင်္ဂနွေထေရ် အရပ်ဏစ၍ ရဝိသေခဋ္ဌသ ဆိုခြင်းကြောင့် ၁၆-စတန့်၊ ၎င်းတွင် တစ်ခုတိုး၍ ၁၇-တတန့်၊ ၎င်းတွင် ၁ ခုတိုး၍ ၁၈-တတန့်၊ ၎င်း ၂ တန့် တနင်္ဂနွေ ထေရ်ကုတ်တွင် ချပြီးလျှင် ၎င်းတွင် ၁ ခုတိုး၍ တနင်္ဂနွေအရပ် ၁၉-တတန့် ၎င်းတွင် ၁ ခုတိုး၍ ၂၀-စတန့်၊ ၎င်းတွင် ကိတ်ဂြိုဟ်အတွက် ဂဏန်းမတိုးပဲ ကြကီခြေ တတန့်ချ၊ ၎င်းသုံးတန့်ချပြီးမှ ဇယားအတွင်းသို့ဝင်၍ ၎င်း ၂၀ တွင် တခုတိုး၍ ၂၁-ကိုချ၊ ၎င်း ၂၁ တွင် တခုတိုး၍ အင်္ဂါထေရ်တွင် ၂၂-တတန့်၊ ၎င်းတွင် ၁ ခုတိုး၍ ၂၃-တတန့်၊ ၎င်းတွင် တခုတိုး၍ ၂၄ စတန့်အားဖြင့် ၃-တန့်ချ၊ ၎င်း ၂၄ တွင် တခုတိုး၍ ဗုဒ္ဓဟူးအရပ်တွင် ၂၅ တခုတိုး၊ ၂၆ တခုတိုး၊ သတ္တဗိသု ဖြစ်လျှင် ခြေ၍ သုညချ၊ အတွင်း၌ ၁ ကိုချ၊ တခုတိုး၍ စနေထေရ်၌ ၂ တခုတိုး၊ ၃ တခုတိုး၊ ၄-ချ၊ ၎င်းတွင် တခုတိုး၊ ကြာသပတေးအရပ်၌ ၅ တခုတိုး၊ ၆ တခုတိုး၊ ၇ သုံးတန့်ချ၍ တခုတိုး၊ ခပတ်၌ ၈-ချ၍ တခုတိုး၊ ရာဇဂြိုဟ်ထေရ်၌ ၉ တခုတိုး၊ ၁၀၊ တခုတိုး၊ ၁၁၊ သုံးတန့်ချ၊ တခုတိုး၊ သောကြာအရပ် ၁၂-တခုတိုး၊ ၁၃-တခုတိုး၊ ၁၄၊ သုံးတန့်ချ၍ တခုတိုး၊ ခပတ်၌ ၁၅-ချ၊ တနင်္ဂနွေဖွဲ့ပြီး၏။

ဤနည်းနှင့် တနင်္ဂနွေ၌ သိလိုလျှင် စန္ဒရာဇီသဋ္ဌဆိုသော စကြာ ၂၀-ကို အစပြု၍၊ ဇယားကုတ်၌ ချရမည်။ တနင်္ဂနွေဖွဲ့ ဤနည်းအတူ အင်္ဂါနေ့၌ ဘေမတေဇီသ ဆိုသောစကြာ ၂၃-အစပြု၍၊ ဗုဒ္ဓဟူး ဆိုသောစကြာ ၄-ခုကို အစပြု၍၊ (တနည်း သုညကို အစပြု၍)၊ ဂုရုသုည ဆိုသောစကြာ ၂၀ ကြာသပတေးနေ့၌ သုညကို အစပြု၍၊ (တနည်း ၄-ကို အစပြု၍)၊ ရာဇဂြိုဟ် ဆိုသောစကြာ ၉ ဆိုသောစကြာ ၉ ရှစ်ကိုအစပြု၍၊ သောရီဒွါဒသ ဆိုသော စကြာ ၁၂-ကို အစပြု၍၊ နေ့ ၇-ဝါးအဖို့ ဇယားချရန် ရှိသည်တွင် တနင်္ဂနွေ ဇယားပုံစံကိုသာ အစပြု၍၊ ဤနည်းကို အစဉ်လိုက်၍ တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါနေ့စသော ကျန်ရက်တို့၌ ဇယားပုံစံကို သိနိုင်လတ္တံ့။

တနင်္ဂနွေနေ့ဇယားပုံ

အထွက် ၁၈ ၁၇ ၁၆	အဝင် ၁၉ ၂၀ +	အထွက် ၂၅ ၂၃ ၂၂
၂၀၀ ၈ ၇ ၆ ၅	၂၁ X ၂၁ ၈	၀ ၆ ၆ ၂၀၀
၉ ၁၀ ၁၁ အထွက်	၇ ၆ ၅ အဝင်	၂ ၃ ၄ အထွက်

ဤပုံစံ၌ လေးထောင့်အရပ်စာ၊ အထွက်၊ လေးမျက်နှာ တည်တည် အရပ်စာ၊ အဝင်၊ အတွင်းကား ခေတီတူ မှတ်သားရာ၏။

ဤဇယားပုံစံကိုချဉ်းလျှင် နက္ခတ်အထွက် ကျသည်၊ အဝင် ကျသည်၊ ခေတီကျသည်တူ သိနိုင်ရန် ဤဆိုလေ့ရှိသော လင်္ကာဖြင့် ရွေးချယ်၍ သိရာ၏။

လကဆုန်တည်ငြားလို့၊ ဒွေးမြောထိပွားဆင့်ရန်၊ ရောထိဆဲစ လကိုချန်သည်၊ နှောသွင်းရန်ရက်ပေါင်။ ထပ်လောင်၍ သတ်မိ သေ၊ ချေလိုက်ပေစန်းယှဉ်အကြောင်း။ ကဆုန်လကို အစပြု၍ လစဉ်ကို ရေတွတ်၍ရသော လပေါင်းကိုတည်း၊ နှစ်ခုမြောက် ၎င်းအရနှင့် ရောထိဆဲဖြစ်သောလ၏ ရက်ပေါင်းနှင့်ရှေး၊ ဆတ္တမီသ နက္ခတ် ၂၇-လုံးခြေ၊ အကြိုင်းစန်းယှဉ် နက္ခတ်ဖြစ်၏။ (ထိုနေ့ ရသော နက္ခတ်လည်းဟူ၏။) ဤစန်းယှဉ်နက္ခတ်နှင့် တူရာဇယား ပုံ၌ကြည့်၍ အထွက် အဝင် ခေတီကိုသိရာ၏။ အထွက် အဝင် နက္ခတ် ရွေးနည်း၊ ဤတွင်ပြု၏။

၂၂၄။ တဘက်ကား၊ ဝေယျာလင်္ကာကိုပြဆိုခြင်း

ရူပသဗ္ဗ ဣတ္ထိယနှင့်၊ တည်ဆွေပဒနာ၊ ပြုကြံရာကို၊ ပညာရှင်
 များ၊ မှတ်သားစေရန်၊ လင်္ကာပြန်ပိမ့်၊ ယမ်မရွေ့၊ ထိုနေ့နက္ခတ်၊
 တည်ထုတ်မှန်ငြား၊ ကိုးစုစားမှ၊ ကြွင်းငြားပဉ္စ၊ ဧကသုညာ၊ ကြွင်း
 လေပါမူ၊ ရှုရာမလမ်း၊ တဘက်ကား၊ တခန်းခဘာမ၊ သတ္တ
 ဘသျှိ၊ သုံးခုကြွင်းရလို့၊ နှစ်ဘက်မမြင်၊ ထိုပြင်စန္ဒရ၊ ဗုဒ္ဓသေကြော၊
 ကြွင်းလေရာမူ၊ ချမ်းသာကြည်လင်၊ နှစ်ဘက်မြင်တည့်၊ ဝါးလျှင်ဧက၊
 သုညဂဏန်း၊ တဘက်ကား၊ ကား၊ ဘုရားဂူကျောင်း၊ တန်ဆောင်း
 မဏ္ဍပ်၊ စရပ်မြေစိုက်၊ တည်ထိုက်ကောင်းစွာ၊ ကြွင်းရာစုံလက်၊
 နှစ်ဘက်မမြင်၊ အကား၊ တွင်ကား၊ ရိပ်ဝင်ဆာယာ၊ ဌာပနာနှင့်၊
 ဝိဇ္ဇာဓရ၊ ကာယသိဒ္ဓိ၊ ပြီးဘိစီရင်၊ နှစ်ဘက်မြင်ကား၊ ချစ်ခင်ကြင်နာ၊
 ဣတ္ထိယနှင့်၊ ရာဇာသဗ္ဗ၊ ဟူသမျှကို၊ ဆောင်ကဆောလျှင်၊ ပြီး
 အောင်မြင်သည်၊ လူ့ခွင်လောကမှတ်ကြောင်းတည်း။ အင်္ဂါပွဲ၊
 ကား၊ ထိုနေ့၌ တွက်၍ရသောနက္ခတ်ကိုတည်း၊ ၉-နှင့်စား၊ အကြွင်း
 ပဉ္စ၊ ဧက၊ သုညာ၊ ကြွင်းလျှင် တဘက်ကား၊ ဟူ၍ သိရာ၏၊ ဤ
 သတ္တ၊ အဋ္ဌကြွင်းလျှင်၊ နှစ်ဘက်ကား၊ ဟူ၍ သိရာ၏၊ ဒွေ၊ စတု၊
 ဆ၊ ကြွင်းလျှင် နှစ်ဘက်မြင်ဟူ၍ သိရာ၏၊ တဘက်ကား၊ ကြွလျှင်
 ဘုရားတည်၊ ကျောင်းဆောက်၊ တန်ဆောင်းမဏ္ဍပ်၊ ရေထွင်၊ ရေကန်
 စသည်တို့ကို ပြုလေ၊ နှစ်ဘက်ကား၊ ကြွလျှင် ရှိန်းဆာယာ၊ ဝိဇ္ဇာ
 ဓရနှင့် အာယသိဒ္ဓိတို့ကိုစီရင်လေ၊ နှစ်ဘက်မြင်ကြွလျှင် ဣတ္ထိယ၊
 ပီယသိဒ္ဓိ၊ အင်္ဂါပွဲ၊ ဝါးလျှင် ဆေးထိုး ဆေးနှံတို့ကို စီရင်
 လေ၊ ပြီးစီ၊ အောင်မြင်လှတ္တံ့သောဟူ၏။

၂၂၅။ ဥပါဒ်မိတ္တိ၊ ဝေညံတို့ကိုရွေးနည်း

စန်းလှည့်နက္ခတ် ၂၀-မကျော်လျှင်၊ သီ၊ ကုန်း၊ ပြည့်၊ အောင်၊
 လှ၊ တံ၊ ဇောင်ကိုနှော၍တည်း၊ ၂၀-ကျော်လျှင် နောင်၊ ဆို၊ သည်၊
 ကား၊ မြ၊ အ၊ လား၊ ကိုနှော၍တည်း၊ သတ်နှင့်စား၊ သေသ၊ ဧကီ
 ဒွေ၊ ဤတို့မှာ ဥပါဒ်၊ မိတ္တိ၊ ကာနဟုံသိ၊ စတု၊ ပဉ္စ၊ ဆ၊ သည်

တို့မှာ မြိတ္တံ၊ ဇာတံ၊ ဝရံ၊ သိဒ္ဓိဟုသိလေ၊ နေ့ ၇-ပါးအလိုက် နှော
ရမည်၊ ပြဆိုဆဲ ပြဆိုလတ္တံ့သော သိဒ္ဓိအမျိုးမျိုးတို့ကို စီရင်သော်
အခါ ရွေးချယ်၍ စီရင်ကြလေကုန်၊

၂၂၆။ ကာယသိဒ္ဓိပုတီး စီရင်နည်းကို ပြခြင်း။

၁-ဥ ခေတဝါ၊ ၁-ဥ ကောက္ကသံဝါ၊ ၂-ဥ ဂေါဏ်
ဝံဝါ၊ ၃-ဥ ကဿပဝါ၊ ၄-ဥ ဂေါတမဝါ၊ ၅-ဥ ပရမုတ္တိ
ရဝါ၊ ၆-ဥ မင်္ဂလဝါ၊ ၇-ဥ သုမနဝါ၊ ၈-ဥ ဣသ္မာဝါ၊
၉-ဥ ဣတိပိသောသည်းခြေ၊ ၉ ဥ သမ္မုဒ္ဓေါ၊ ၁၀-ဥ သမ္မုဒ္ဓေသည်းခြေ
ဥ အသမ္မုဒ္ဓေသော၊ ပရိတိအဆုပ်၊ ၁၁-ဥ ကာယေ ကာယ နုပသိ
သည်လည်းအဆုပ်၊ ၁၂-ဥ သံလဟုကဝုတ္တိ သည်လည်းအဆုပ်၊
၁၃-ဥ ယံကိန္ဓိ၊ သည်လည်းအဆုပ်၊ ၁၄-ဥ ယံရတနံ၊ သည်လည်း
အဆုပ်၊ ၁၅-ဥ ဗုဒ္ဓေရတနံ၊ ပရိတိကြီးသည်းခြေ၊ ၁၆-ဥ ဓမ္မရတနံ၊
သည်လည်းသည်းခြေ၊ ၁၇-ဥ သံယရတနံ၊ သည်လည်းသည်းခြေ၊
၁၈-ဥ ကရဏိယ၊ သည်လည်းသည်းခြေ၊ ၁၉-ဥ သင်္ခါရနီရော
ဓာ သည်လည်းသည်းခြေ၊ ၂၀-ဥ သင်္ခါရ နီရောဓော အနေ
ကဇာတင် ပရိတိသည်းခြေ၊ ၂၁-ဥ ပရပရိစ္ဆာနံ၊ တလာပံ သည်
ခြေ၊ ၂၂-ဥ ဧကန်ဝုတ္တံ၊ ဆန်းကျမ်းသည်းခြေ၊ ၂၃-ဥ ခွေးက
ပုတ္တံ၊ ဆန်းကျမ်းသည်းခြေ၊ ၂၄-ဥ ပါဇိကိန္ဓိ၊ ပရိတိကြီး သည်း
ခြေ၊ ၂၅-ဥ ပရိတ္တံ၊ သည်လည်းသည်းခြေ၊ ၂၆-ဥ အင်္ဂုလိနံ၊
သည်လည်းသည်းခြေ၊ ၂၇-ဥ အာယကာ၊ သည်လည်းသည်းခြေ၊
၂၈-ဥ သမန္တာ၊ ပရိတိကြီးအသက်၊ ၂၉-ဥ စက္ကဝါဠေသု
ပရိတိကြီးအသက်၊ ၃၀-ဥ သုခိတတ္တာ၊ ပရိတိကြီးအဆုပ်၊
၃၁-ဥ တဇဟောန္တံ၊ သည်လည်းအဆုပ်၊ ၃၂-ဥ သုကံချဏာနံ၊
သည်လည်းအဆုပ်၊ ၃၃-ဥ ယိတ္တံယံ၊ သည်လည်းအဆုပ်၊ ၃၄-ဥ
ပူရန္တတော၊ သည်လည်းအဆုပ်၊ ၃၅-ဥ သုခံဝါ၊ သည်လည်း
အဆုပ်၊ ၃၆-ဥ ကလံဝါ၊ သည်လည်းအဆုပ်၊ ၃၇-ဥ သုဒ
ထောဝါ၊ သည်လည်းအဆုပ်၊ ၃၈-ဥ ဣရိယောဝါ၊ သည်လည်း

အဆုပ်၊ ၃၉-ဥုံ အန္တနံပိ၊ သည်လည်းအဆုပ်၊ ၄၀-ဥုံ ဝိနသန္တ၊
 သည်လည်းအဆုပ်၊ ၄၁-ဥုံ ဒေဝံပိ၊ သည်လည်းအဆုပ်၊ ၄၂-ဥုံ
 ပမဏိယ၊ ၄၃-ဥုံ ဝဝတိ၊ ၄၄-ဥုံ သုသုသာ၊ ၄၅-ဥုံ တေသုသု၊
 ၄၆-ဥုံ တပုတတိတသ၊ ၄၇-ဥုံ ကရဏီယချင်ဆီ၊ ဥုံ သမ္ပဝ
 သန်ဒသန၊ ရတနသုတ်သည်းခြေ၊ ၄၈-ဥုံ ဧရံ ဧရံ စလ သူစ၊ဟ
 ဣတိပိသော သည်းခြေ၊ ၄၉-ဥုံ အမ္ပနိဟိ၊ ကမ္မဝါသည်၊ခြေ၊
 ၅၀-ဥုံ သက္ကသူးစ၊ ကရဏီယသည်၊ခြေ၊ ၅၁-ဥုံ ယဝနကသိ
 သူးစ၊ သမ္ပုဒ္ဓေသည်၊ခြေ၊ ၅၂-ဥုံ သုံသုံည၊ အာသောမမဝ
 သည်းခြေ၊ ၅၃-ဥုံ အမောဓရဣမော၊ ပရိတ်ကြီး၊ ဂဂဓောဓိ၊
 ၅၄-ဥုံ ဂစ္ဆအမုဒ္ဓိ ဩက သေတိဋ္ဌာဟိ၊ ကမ္မဝါချပ်၊ ၅၅-ဥုံ
 အက္ခရာသု၊ သဒ္ဓါသည်၊ခြေ၊ ၅၆-ဥုံ အက္ခရာဝိမိ၊ သဒ္ဓါသည်၊
 ခြေ၊ ၅၇-ဥုံ တွံသွံမိ၊ အဘိဓမ္မာသည်၊ခြေ၊ ၅၈-ဥုံ လောကုတ္တ
 ရာပိ၊ ဥုံ ဘိဓမ္မာသည်၊ခြေ၊ ၅၉-ဥုံ ရူပက္ခန္ဓာယမိဏိသည်၊ခြေ၊
 ၆၀-ဥုံ အဗျာကတစမ္မော၊ ပုဂ္ဂလပညတ်သည်၊ခြေ၊ ၆၁-ဥုံ
 အဗျာကတစမ္မော၊ ပုဂ္ဂလပညတ်သည်၊ခြေ၊ ၆၂-ဥုံ ဣသုနာမိ၊
 ပါရဇိဏဏိသည်၊ခြေ၊ ၆၃-ဥုံ ဣသုန္နာပိ၊ ပါရဇိဏဏိသည်၊ခြေ၊
 ၆၄-ဥုံ သွံသော၊ ပါရဇိဏဏိသည်၊ခြေ၊ ၆၅-ဥုံ ကျတသောတံ၊
 ဝါစိတ်သည်၊ခြေ၊ ၆၆-ဥုံ အရာပိ၊ ပါစိတ်သည်၊ခြေ၊ ၆၇-ဥုံ
 အက္ခရာသောတပါစိတ်သည်၊ခြေ၊ ၆၈-ဥုံ မဟာနေန၊ မဟာ
 ဝါသည်၊ခြေ၊ ၆၉ ဥုံမဟာသေန မဟာဝါသည်၊ခြေ၊ ၇၀ ဥုံစူဠ
 ကမ္ပိ၊ စူဠဝါသည်၊ခြေ၊ ၇၁ ဥုံစူဠသေန၊ စူဠဝါသည်၊ခြေ၊ ၇၂ ဥုံ
 သုက္ကန္တ၊ သုတ်မဟာဝါသည်၊ခြေ၊ ၇၃ ဥုံရူပန္နစ၊ သုတ်သီလက္ခ
 သည်းခြေ၊ ၇၄ ဥုံအသရူပဏိ၊ သုတ်သီလက္ခသည်၊ခြေ၊ ၇၅ ဥုံ
 အာတောဒေါတိပိ၊ သုတ်ပါထေယျသည်၊ခြေ၊ ၇၆ ဥုံ အာအာအာ
 ခံဝိ၊ သုတ်ပါထေယျသည်၊ခြေ၊ ၇၇ ဥုံသောညတ္တိ၊ ကမ္မဝါသည်၊ခြေ၊
 ၇၈ ဥုံသဗ္ဗပါပံ၊ ပရိတ်ကြီးသည်၊ခြေ၊ ၇၉ ဥုံဝိနာသနံ၊ ပရိတ်
 ကြီးသည်၊ခြေ၊ ၈၀ ဥုံညာတိကာနံ၊ မင်္ဂလသုတ်သည်၊ခြေ၊ ၈၁ ဥုံ
 ယောစသင်္ဂဟောစ၊ မင်္ဂလသုတ်သည်၊ခြေ၊ ၈၂ ဥုံပဏိဓာနတော၊
 ပရိတ်ကြီးသည်၊ခြေ၊ ၈၃ ဥုံ အသုရာမိ၊ ပရိတ်အဆုပ်၊ ၈၄ ဥုံ
 ရာဇတောဝါ၊ ပရိတ်ကြီးအဆုပ်၊ ၈၅ ဥုံအာမန္နေသိ၊ ပရိတ်အဆုပ်၊
 ၈၆ ဥုံ ဘိတ ဒေဝိ၊ ပရိတ်အဆုပ်၊ ၈၇ ဥုံလေနဝါ၊ သည်လည်း

၂၂၇။ ဒုတ်အောင် စီရင်နည်းကိုပြခြင်း။

မိုးကြိုးပစ်သော သစ်သားစကိုယူ၍ တောင်ဝှေးဖြစ်စေ၊ ဒုတ်
 ဖြစ်စေ တထွာ သို့မတုတ် ကတောင်လှုပ်၊ အရင်းကို ကြေးနီကွပ်၊
 အဖျားကို မိုးကြိုးကွပ်၊ ကြေးနီကို ဂဝံဆောင်ကြောင့်ထိုင်ဟန်ထု၍
 ပစ္စယဒတိုင်နေဟန်ထု၊ စမ္မာနဝအင်းကို ပစ္စယာတိုင်ချ၊ ထိပ်တိုင်လည်း၊
 ချပြီးလျှင် ဥဂဝံပတီအင်းဟိုင်ဟိုင်၊ ဂဝံကိုယ်တွင် ပြည့်အောင်ရုံ၊
 ၎င်းမန္တန်နှင့် တထောင်စုတ်၊ ဥဂံသကလရက္ခ ရက္ခန္တ၊ ၎င်းမန္တန်နှင့်
 ၃၇ အုပ် အသက်သွင်းပြီးလျှင် ဒုတ်ရင်းတွင်ထွင်း၍မြှုပ်၊ ပြဒါ၊ ဝေ
 ကို ခြေသေ့ရုပ်လုပ်၍ ထု၊ ခံတွင်းတွင် ဥကိုချ၊ လက်ယာလက်တွင်
 အင်းကိုချ၊ လက်ဝဲလက်တွင် ထိုင်ကိုချ၊ လက်ယာခြေတွင် သွားကိုချ၊
 လက်ဝဲခြေတွင် ဟာကိုချ။ ဥ သက္ကော ဝေဝါရာဇာသီဟော နာဓ
 အင်းကို ၎င်းမန္တန်နှင့် တထောင်စုတ်လေ။ ဒုတ်ဖျားတွင် ထွင်း၍
 မြှုပ်၊ အပေါ်က ရေးရမည့်မန္တန်ကား။ ဥ ခလောလဲညကပ်သွား။
 စူ စတ္တိမြရေ စတ္တိရေဘိဟတ်ဣအရင်းတွင် ၇ ကြောင်းချ၊ ဥ
 သက္ကောဇထမဂ်လော သမ္မုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိ၊ ဥ ပစ္စိသွားဟ၊
 ဒုတ်ဖျားတွင် ၇ ကြောင်းချပြီးလျှင် သစွမ်းသုတ်၍ မန္တန်ကိုရေး၊
 ၇-သပ်သုတ်၊ ၇-သပ်ရေး၊ ၎င်းမန္တန် ၂-အုပ်နှင့်ပင် တထောင်
 စုတ်လေ။ ဤဒုတ်ကိုစွဲရသော် ခပ်သိမ်းသောသူအပေါင်းတို့သည်
 မတတ်နိုင်၊ အရင်းကညွန်သော် သူတို့မချည်းဝံ၊ မတတ်နိုင်၊ အဖျား
 ကညွန်သော် ပြုပျက်၏၊ အကြောင်းရှိလျှင် ပြောင်းပြန်ထောင်၍
 ကိုင်လေ။ သိန္ဒိဆာယာ အမှောင့် အပျို၊ အဟန်၊ ဝေး၊ သေနတ်၊
 အမြောက် လွဲစ၏၊ ရေဘေး ကြည်းဘေးကို အောင်၏၊ စုန်း
 နတ်တစ္ဆေ မြေဘုတ်ဘီလူးတို့ မချည်းဝံကုန်။

၂၂၈။ ဂဝံစီရင်နည်းကိုပြခြင်း။

ဥ ညံတရိမှိုင်းဟရိဝါ မှိုင်းမှိုင်းကွယ်လည်းမှိုင်း၊ ထိုင်းလည်း၊
 ဆရာထိုင်း၊ မှိုင်းလည်း ဆရာမှိုင်း၊ ထိုင်လည်းဆရာထိုင်၊ မှိတ်လည်း၊
 ဆရာမှိတ်၊ အုတ်နှံကြီးပေါင်းကို ဂဝံမျက်နှာဖုံးထု၊ မျက်မမြင်ဆံကို
 ဦးရစ်ပြု၊ ထူရူးဆံပင်ကိုခါးဆီးပြု၊ ရွှေကြိုတ်တွင်ထည့်၍ သစ်ပင်

ရင်းမှာထား၊ ရက်လည်သောအခါ နှားကိုစီး၍ဝင်၊ နှားမဝင်လျှင် မယူနှင့်ဦး၊ နှားဝင်နိုင်မှ ယူလေ၊ နတ်ရဲသောသစ်ပင်မှာ အပေါ်က ပြခဲ့သော မန္တန်နှင့်တထောင်စုတ်လေ၊ ပြီးသောအခါ ပါးစပ်ထဲ မှာ ငံ့၍သွား၊ ကိုယ်နှင့်အတူပါသော အဖောက် မမြင်နိုင်ကုန်၊ မင်းရဲကျော်စွာကြီး အဆောင်တော်၊

၂၂၉။ ဆောင်ခေးစိရင်နည်းကိုပြခြင်း

ခေးဦး လှဦး သုံးဆယ်စီးပေါင်း၍ ဆောင်ခေးလုပ်၊ ဆောင် ခေးနှစ်ဘက်တွင် မန္တန်ရေးလေ၊ ရေးရမည့်မန္တန်ကာ၊ ဥုံ ကြီးစွေ သလောင်စဲ အနန္တမောတုတ်တုတ် မောရိသတ္ထောကျိန်ကျိန်၊ ဥုံ ကြီးစွေသလောင်စဲ အနတ္တမောတုတ်တုတ် မောရိသတ္ထောကျိန်ကျိန်၊ ရင်းမန္တန်နှင့်ပင် တန်ခိုးကြီးသော ဘုရားရှေ့တော်တွင် အရင်၊ တထောင်၊ အလယ်တထောင်၊ အဖျားကထောင်စီ စုတ်ပြီးလျှင် ရဟန်းသုံးပါး၊ ပရိတ်စင်မှာ ခေးထောင်လျက် ပရိတ်နား၊ ဝရိတ်ချည့် ကို ဆောင်ခေးတွင် စွပ်၍ထားလေ၊ ရန်သူကိုမြင်၍ အလိုရှိသော အခါ ဟိ ဟိ ဟိ ဟိ ရွတ်၍ ခေးကိုမိုးလျက်လိုက်လေ၊ ခေးလေးဆယ် လူလေးဆယ်ထင်ရ၏၊ ခေးလေးဆယ်လူလေးဆယ်ကိုမြင်က အသိန်း၊ အသန်းထင်၏၊ ရနီသူ ဘယ်လောက်ပင် များသော်လည်း ခေဝံ၊ ပြေးလေကုန်၏၊ အကျိုးကိုဆိုသော် အတိုင်းမသိ ပြည်တန်၏ဟု ရှေးဆရာမြတ်တို့ ဆိုကြကုန်၏။

၂၃၀။ တနည်းဂဝံစိရင်နည်းကိုပြခြင်း

ဂဝံတင်ပြင်ခေဟန်ကို ထွက်နွတ်နှင့်ယှဉ်၍ထု၊ လက်ယာ လက်ဏာ၊ မျက်နှာပုံးဟန်ထု၊ လက်ခဲသက်ကာ၊ ခံတွင်ပိတ်ဟန် ထု၍ ကျွဲချိုရှင် ကြွတ်တွင်ထည့်၊ ကြွတ်ကိုပွတ်သောအခါ စူးဆော့ထဲ တလချေ၊ သိဒ္ဓိတင်၍ နတ်ယကာ တတ်အားသမျှ တင်လေ၊ တန်ခိုးကြီးသော ဘုရားရှေ့မှာ ကြွတ်တွင် ဆီထည့်၍ ဂါထာ တထောင်စုတ်လေ၊ နတ်ယကာမှာ မုန့်ခုနစ်ရှက်၊ ဝါ၊ခုနစ်ကောင်၊

ကြတ်ဖို-ကြက်မ၊ မုန့် ၃၇-ကြား လေးဆယ်တင်၍ တထောင်စုတ်၊ သင်းချိုင်းထွက် တထောင်ငါးရာ၊ နတ်စင်ရွှေတွင် နှစ်ထောင်၊ နတ်ယကာနှင့်နည်းတူစုတ်၊ စုတ်ရမည့် နေ့နံ့ကား၊ ဥပစ္စယသွား ဟောက်၊ အလိုရှိသောအခါကာလ အမွှေးအကြိုင် စုံလင်စွာနှင့် တလ သိဒ္ဓိတင်ပြီးလျှင် ဆောင်၍ အောင်စေသောဟု ဝိဋ္ဌာန်၍ ဝံလျှင် အကျိုးများစွာ အနန္တသိဒ္ဓိမြောက်၏။

၂၃၁။ လူခြောက်ရှောမွှေး စီရင်နည်းကိုပြခြင်း။

လူခြောက်ရှောမွှေး ဆိုသည်မှာ ကိုယ်ဝန်ရှိ၍ ခြောက်လ ရုနစ်လရှိလျှင် တဖြည်းဖြည်း ဝမ်းဗိုက်ငယ်၍ မွှေးသောအခါ တမိုက်ခန့်၊ တညိုခန့်၊ လက်လေးသစ်ခန့်မျှ ရှိသော ယောက်ျား၊ မိန်းမ အင်္ဂါစုံ၍ ပြဿစွာမွှေး၍ မပုပ်မဆွေးသော အခြောက်ကို လူခြောက်ဟုခေါ်သည်။ ထိုလူခြောက်သည် အရှင်လည်း ရှိသည်၊ အသေလည်းရှိသည်၊ အရှင်ဆိုသော်လည်း အသက်ရှူခြင်း၊ ရှိက်ခြင်း၊ စကားပြောခြင်း၊ လှုပ်ရှားခြင်းမရှိ၊ အသက် ရှိဘိသကဲ့သို့ မိဘများကို ဆီပ်မတ်ပေးတတ်သည်၊ မကျွေးမမွေးပဲ ပစ်ထားလျှင် ကလေးငိုသံကဲ့သို့ အသံကြားရသည်။ ညအချိန်မှာတစ်တရာ ချေးတံ ချား လှုပ်ရှား၍ပြတတ်သည်။ ဤသို့သိသာရန် နိမိတ်ကို ယင်ရှား အောင် ပြမှသာလျှင် ထိုလူခြောက်ကို အရှင်ဟု ခေါ်ဆိုရမည်။ အသေ ဆိုသည်မှာ ဆိုခဲ့သောနိမိတ် အရိပ်အသွင် အမှုအရာ မပြုခဲ့ လျှင် အမေထုမှတ်လေး၊ ၎င်းလူခြောက် ယောက်ျားဖြစ်လျှင် မိန်းမ ဆောင်ရန်၊ မိန်းမဖြစ်လျှင် ယောက်ျားဆောင်ရန်၊ အလွန်အကျိုး ကြီးသည်။ သို့ရာတွင် ရရာကိုစီရင်ပြီးလျှင် မရွေးချယ်ပဲဆောင်သော သူမှာ အတိုင်းထက်အလွန် ကျေးဇူးခံစားရလိမ့်မည်။ ထိုလူခြောက် ကို တွေ့ရှိလျှင် အဘစကားကို ငါ့သား နားထောင်ရမည်။ အဘ ပြောတိုင်း မငြင်းဆန်နှင့်ဟုဆို၍ယူပြီးလျှင် ရံရိသေသေထား၊ ကလေး သေ၍ မသာချသော ပုခက်ကိုယူပြီးလျှင် ဖျက်၍ ပုခက်ငယ်ငယ် စီရင်ပြီးလျှင် ခြေမကြီး၊ လက်မကြီး၊ ကြိုးဆွဲချ၍ သေသောကြီး၊ ၎င်းကြီးမရလျှင် မသေချရာ အလောင်းရွှေ့ကတပ်၍ဆွဲသောကြီးကို

ပုခက်ကြီးတပ်၊ တန်စူးဝါးမရလျှင် ကန္တဝါးတိုင်ကို ပုခက်ချိတ်ရန် တိုင်ပြု၊ လူသေခေါင်းအုံးကို ခေါင်းအုံးပယ်စီရင်၍ ၎င်းလူခြောက်ကို ပုခက်ထဲတွင်ထည့်၍ သုဿန်သွေး၍ ယေဉ်ကျူးရမည်။ ထိုသူကိုလည်း ကြိုက်ရာ အမည်နာမပေး၍၊ ယေဉ်ကျူးရာမှာ ထိုအမည်ကို ထည့်၍ဆိုရမည်။ ယေဉ်ကျူးသောအခါ သုဿန်မြေပုံပေါ်မှာ ခေါင်းရင်းတတိုင်၊ ခြေရင်းတတိုင် တန်စူးဝါးကိုစိုက်၍ ပုခက်ကို ချိတ်ပြီးလျှင် မိန်းမထိုင် ထိုင်၍ဆို၊ အခေါက် ၃၀ စေ့အောင် ယေဉ်ကျူးပြီးလျှင် ပုခက်ကိုလွှဲရမည်။ ယေဉ်ကျူးရန်ကား အိုအို ငါ့သား၊ (မည်သူ) ကြက်ကြက်ဆူ၊ ရှင်လူရဟန်၊ မောင့်ထိပ်မန်း၊ ငယ်၊ လှမ်း၍ခေါ်စမ်းပါ။ အို...အို...အို...ငါ့သားဝိဇ္ဇာ၊ နရာပေါင်းစုံ၊ ခေါင်းမီးခြုံ၍၊ လုံးစုံသိဒ္ဓိ၊ တန်ခိုးရှိရန်၊ စီမံလိုက်ပါလေ၊ အိုလေလေး၊ ယုတ္တဗ္ဗသိန်၊ နေမိန္ဒရ၊ တောင်မျှမြင့်မိုရ်၊ ထိုထိုသတ္တရတန်း၊ ဝန်းရံသံမုဒ္ဓရာ၊ ယူဇနာသုံးထောင်၊ တောတောင်ဟေဝန်၊ လွန်၍ခရီး၊ ငါ့သားကြီး၊ (မည်သူ) ယခုလက်ငင်း၊ ဆောင်ကျဉ်းပါမေခင်၊ အဘအကျိုး ဆောင်ရွက်ပိုး၊ တိုး၍လျှင်လျား၊ မအားမနေ သွားပါလေ၊ ယီးလေးရိုး၊ အိုအမောင်၊ စားခအောင်းသောတိဖွယ် ကျွေးပါမယ်၊ ငယ်ရွယ်မောင်ကလေး၊ ပခင်အားကိုး၊ လျှင်လျားမနေ၊ သွားပါလေ၊ အေးအေး၊ သင်္ချိုင်းမှာသွား၍ ခေါ်ခွက်နှင့် စားဖွယ်သောကိဖွယ် အစုံပြင်ဆင်ကျွေးခမူး၍ ယေဉ်ကျူးလေ၊ ဤစီရင်နည်းအတိုင်း ၇-သင်းချိုင်းစေ့မှတစ်ဆင့်၊ ၇-ကြိမ်စီရင်ပြီးလျှင် မိန်းမကိုအလိုရှိလျှင် မင့်အပေ (မည်သူကို) ခေါ်လိုက်စမ်းတုခိုင်း၊ ယောက်ျားဖြစ်လျှင် မင့်ဦးကြီးကို ခေါ်ရမည်တုခိုင်း၊ လွှာသောအခါ အလိုရှိရာပြော၊ လှိုသောစွည်းကိုတောင်းလေ၊ မံနေနိုင် ပေးရလေ၏၊ စေလိုရာကိုစေ၊ အလိုရှိရာခိုင်း ပြီးစီ၏၊ ရှေ့နှင့်စက်၍ပေးသော်လည်း မရောင်းနှင့်၊ ပီယသိဒ္ဓိ နေသိဒ္ဓိ အပြီးတိုင်သော ဟူ၏။

၂၃၂။ လက်ဖြန်ရိုးကို ဂဝံစီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ဥပမာကွီးတော သောလံအံ မဗသတံဟိ သိတံ မံရက္ခန္တ၊ ကုရကုရသွားဟ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင် လက်ဖြန်ရိုးကိုယူ၍ ဂဝံရုပ်

မျက်နှာပုံ၊ ပီသစွာ ဆုလုပ်ပြီးလျှင် ၎င်းပြခဲ့သော ဂါထာနှင့် တထောင်စုတ်လေး၊ စုတ်ပြီးလျှင် အမြဲဆောင်၊ သျှိုသုံးပါး-အပြုံး တိုင်၏။ ခိုထိရန်ရှိသောအခါ ဥရုကွဒေဝ ထဆရာထ၊ ၇-အုပ်နီ ၍ သွား အဟန်ကောင်း၏။ ကုန်မစွန့်သော် ရေစိမ်၍ပတ်၊ ဂဝံရုပ်ကို ကုန်နှင့်အတူထား ကုန်စွန့်၏။ ညအိပ်ရာမှာ ခေါင်း၎င်းက မထား နှင့်၊ သူတပါးကို မငှားနှင့်၊ ကိုယ်အလိုရှိသော မိန်းမထိမ်သို့သွား လျှင် ငါ့အကျိုးကို ဆောင်ရမည်ဟု ပြောပြီးလျက်သွားလေ။

၂၃၃။ ခွေးမဟောင်သော ဂါထာကိုပြခြင်း

လင်္ခာလေးသစ်မျှရှိသော ဒုတ်ချောင်း၊ တခုကိုလုပ်၍ ဥုံ စိတ္တံ ပန္နမဟိတံ၊ ၎င်းဂါထာနှင့် အသတ်အောင်၍ ၇-အုပ် စုတ်ပြီးလျှင် ၎င်းဒုတ်ကို ခါးမှာညှပ်၍သွား။ ခွေးမဟောင်နိုင် တပွဲထိုး၊ နေ့က တအိမ်ကိုရောက်လျှင် ထပ်၍ ၎င်းအတိုင်း မန်းပြုလျှင် သွားလေ။

၂၃၄။ သိဒ္ဓိလက်ဖွဲ့သုံးပါး စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ဥဒ္ဓေသညတ္တိ ဒုမနိသမနိ၊ ဝေဠုပြားကို ရေထဲမှာငုပ်၍ နဝယ်နပမိးပိတ်၍ ထိုးပြီးလျှင် ၎င်းဂါထာနှင့် ၃၇-အုပ် ရေဆိပ်မှစ စုပ်လေ။ အခါရရှိလျှင် ၎င်းလက်ဖွဲ့ကို နှုတ်မှာငုံ၊ ကိုယ်၌အမြဲဆောင် ဘေးရန်ကင်း၏။ သားမပွားနိုင်လျှင် ဆံထုံးထဲမှာထားလေ ပွား၏။ စွန်းပယောဂပူးလျှင် ရေပြနီနှင့်တေခွတ် ပျောက်၏။ ၎င်းလက်ဖွဲ့ကို ပုဝါစွန်မှာချီ၍ မြားနှင့်ပစ် မစူးမပေါက်စ အောင်ပြီဟူ၍မှတ်၊ ရှေ့မာထိုးက နဝယ်နပမိးပိတ် မစပ်ဖွဲ နေတတ်သည်၊ မစပ်က မအောင်၊ အောင်မအောင်ကို စမ်း၍ဆောင်လေ။

၂၃၅။ လေးထောင့် ဆင်နေပဒေသာအင်းကိုပြခြင်း

၄	၀	၇	၀	၄
၂	၂	၃	၀	၂
၅	၃	၃	၃	၅
၂	၂	၃	၂	၂
၄	၂	၇	၂	၄

၎င်းအင်းတံဆိပ်။ လေးထောင့်ဆင်နေ၊ မဇ္ဈေသီဟနဂါ
ထက်အောက်၊ တောင်မြောက်ကြက်ကျား။ နေမှာသုံးလုံး၊ အဆုံး
လှည့်၍၊ ကုန်း၊ မှာကား၊ ဟာ။ ရေမှာငါး၊ ရှအောင်ရှာ၍ အသက်
ပေးကြခြင်း။ ၎င်းအင်းတံနှင့် အင်းပုံအတိုင်း၊ ကျအောင်ဈေး
ချရန်မှာ သိမ်ဝင်သပိတ်ကဲ့မာချ၍ လိုသွန်နှင့် မိမိနံကို ထည့်၍
လိုသူ အဝတ်စ၊ မိမိအဝတ်စကို မီးစာပြုပြီးလျှင် မဆစ်ဆီ ငါး
ကျပ်သားနှင့် မီးထွန်းလျှင် မနေနိုင် လစရသောဟူ၏။ တနည်း
သုံးလိုလျှင် ဝေ့ပြားကို လက်ပွဲထိုး၍ မိမိနံကို အလယ်ကွက်မှာ
ထည့်ပြီးလျှင် ကြိုးနီ၊ ကြိုးစိမ်းနှစ်ခု ပိတ်ခြင်းတောင့် ထိုး၍ ဆေစင့်၊
အနုထောင်း၏။ တနည်း၊ သုံးရန်မှာ ၎င်းအင်းကို သိမ်ဝင်သပိတ်ကဲ့
မှာချ၍ ကစားလိုသောနံကို ထည့်၍ ကစားနိုင်၏။ အစားသော
အခါ မည်မျှနိုင်လျှင် တန်မည်တူ သစ္စာဓိဋ္ဌာန် ကစားလေ၊ ဓိဋ္ဌာန်
အတိုင်း၊ ပို၍ကစားဆဲ အကုန်ပြန်၍ရှုံးတတ်၏။ ဆရာမှာသည်အတိုင်း၊
ပြုလေကုန်၊

၂၃၆။ မေ့ရှင်တော်ဂါထာကိုပြခြင်း

ဩဝံ ဟေဟေတိဿုတ္တုတိဿိတ္တိံ၊ ဗန္ဓုဋ္ဌံ-ဗန္ဓုဋ္ဌံ၊ ဓာရေယျံ ဓာရေယျံ၊ ဝါရေယျံ ဝါရေယျံ၊ နိဝါရေယျံ၊ နိဝါရေယျံ၊ နိချာန္ဓုယျံ နိရန္ဓေယျံ၊ ဗြဟ္မဒတ္တံ ဗြဟ္မဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ္တံ ဒေဝဒတ္တံ ဥဏှာလောမာမုနိ သွားတု ဟံ။

ဩဝံ ဟတ္တိအဿ သိဟယက္ခ - ဗျုပ္ပဒီပိ သံသုမာရ နေခဂ္ဂသတ္တိအသနိ၊ အဂ္ဂိဥဒက၊ ရာဇစောရ၊ အပိယ၊ အပ၊ နာဂ၊ ယက္ခဇော်ဂနိ။ ဩဝံ ကုရုတေ ဆိန္ဒန္တံ၊ ဆိန္ဒန္တံ၊ ဘိဒန္တံ၊ ဘိဒန္တံ၊ အတ္တင်္ဂမန္တံ၊ အတ္တင်္ဂမန္တံ၊ အဓင်္ဂမိသု အဓင်္ဂမိသု၊ ဝိခံသန္တံ၊ ဝိခံသန္တံ၊ ဒေဝဒတ္တံ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဗြဟ္မဒတ္တံ ဗြဟ္မဒတ္တံ၊ ဥဏှာလောမာမုနိ အာနာဘာဝေန သဗ္ဗအန္တရာယော ဝိနသန္တံ၊ အသေသတော။

ဤမေ့ရှင်တော်ဂါထာကို နေ့ညဉ့်မပြတ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ကြကုန်သောသူတို့ကား၊ အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓ တွင်းပဘေးရန် အတန်အန်တို့သည် နမ်းဆန် မြူခြမ်းမျှ သမ်းညိုခြင်း မရှိသည့်ပြင် ဣစ္ဆိတအကျိုး၊ ပြည့်ဖြိုးပြည့်စုံ၍ လူ့ဘုံ၌ မျက်နှာပွင့်လမ်းကြောင်းကို ကျမ်းဟောင်း၌ တွေ့ရှိလေကုန်၏။

၂၃၇။ သုတ္တန်ကျမ်းလာဂါထာတော်ကိုပြခြင်း

အဋ္ဌာနမေတံ ဘိက္ခဝေ၊ အနဝကာသော၊ ယောပရူပက္ကမမန၊ တာထဒဂတံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေယျံ၊ ပရူပက္ကမမန ဘိက္ခဝေ၊ တထာဂတာပရနိဗ္ဗာ ယန္တိ။

အပ္ပာဒေါ မဟာထေရော အပ္ပဲအာဒါန မုတ္တမော၊ အပ္ပတုလော အရဟတေတော၊ သဒါသေတ္ထိံ ကရောတုမေ။ ။

ဇိနံစါပံ ဇိနံသေဋ္ဌော၊ ဇိနောဗုဒ္ဓံ၊ ဇိနံဓမ္မော၊ ဇိနောသစ္စံ၊ ဇိနံဂရု၊ ဇိနောရသံ၊ ဇိနံဗီဇံ၊ ဇိနံသံယံ ဇိနံနမေ။ ။

နညတြဗောဇ္ဈတပသာ၊ နညတိန္ဒိယသံဝရာ၊ နညတြသဗ္ဗနိသဂ္ဂါ၊ သောတ္ထိံ ပဿာမိပါဏိနံ။

ဘဝဝါဟံဘယံဒိသ္မာ၊ တဝဉ္စဝိဘဝေသိနံ၊ တဝံနာဘိဝဒိ
 ကိဉ္စိ၊ နန္ဒိဉ္စဥပါဒိန္နိ။ ။
 နိလ္လယေဒေဝသုရေန၊ သမ္ပာနာဒသက္ခိယာ၊ တဂဝါဒေဝ
 သုရဿ၊ စက္ခမ္မမိနိလ္လယံ။ ။
 ဘုမ္မိပါထရက္ခဒေဝါ၊ ဧတ္ထိဒမပုတ္တောဠပိဒတာ၊ အာဂတေဠာ
 နေဂန္တိ၊ နသက္ကမိရက္ခိန္တိတော။ ။
 သုဝဏ္ဏဘုမ္မိဂန္တုဒန၊ သောနုတ္တရာ မဟိဒ္ဓိတာ၊ ပိသာစေနိဒ္ဓ
 မိတာန၊ ဓမ္မဝရဒေသယံ။ ။
 ဤဂါထာတို့ကို ဝရက္ခသပြေ၍ အခါခပ်သိမ်း ရွတ်ဖတ်
 သဏ္ဍောယ်ရမူ လောကီ လောကုတ္တရာ နှစ်ပြာသောကောင်းကျိုး
 ပြည့်ဖြိုးစေကုန်၏။

၂၄၀။ ခိုးသူပမ်းအင်၊ ဝိရင်နည်းကိုပြခြင်း။

၁၆	၉	၆	၃
၅	၇	၁၅	၁၀
၁၀	၀၇	၁	၈
၂	၇	၁၂	၁၃

ဥစ္စာပစ္စည်းကို သူတပါးတို့ယူလျှင် ၎င်းအင်းကို သိမ်ဝင်
 သပိတ်ကွဲမှာချပြီးလျှင် မဆစ်ဆီငါးကျပ်ထည့်၍ ဂါထာ ၃၇-အုပ်
 စုတ်လေ၊ စုတ်ရမည့် ဂါထာကား၊ ဥ၊ အရပ်ထင်္ဂနံ၊ ကျင်၊
 စောင့်ထချင်သည်၊ ရှင်နတ်များတို့၊ မ၊ တော်မူပါ၊ မတော် မတရား
 လူမိုက်များထား ထင်ရှား ယခုပြပါ မင်းတကစတို့၊ နတ်တကစတို့

အခေါင်ချဉ်းသည်၊ နတ်မင်း၊ မြင်တော်မူပါ၊ ဩောင်းဇေယျတု
 ဇေယျတု အောင်စေသောစံ၊ အရပ် ထက်ဝန်းကျင်တိုင်အောင်
 ပသ၍ ပွဲစုံခင်းကျင်းပြီးလျှင် မီးထွန်းပါလေ၊ မီးထွန်းသောအခါ
 ငှက်ပျောသီးလေးလုံး၊ အုန်းဆံလေးဆံ၊ လဘဏ်လေးထုပ်၊ မုန့်
 လေးရှက်၊ ကုမ်းလေးရာတို့နှင့် ပသပြီးလျှင် သစ္စာပြု၍ တန်ခိုး
 ကြီးသော ဘုရားရှေ့တော်တွင် မီးထွန်းလေ၊ ဥစ္စာယူသောသူများ၊
 မနေနိုင်၊ လာပြီး တောင်းပန်ရလိမ့်မည် ဟူဘုန်၏။

၂၃၉။ ဘုရားအမိန့်တော်ကြီးကိုပြခြင်း

ဘုန်းတော်အလွန်ကြီးမြတ်တော်မူလှသော မြတ်စွာဘုရား၏
 ဝစနထံတော်ကိုထုတ်ဖော်စေသနာအာဏာတော်မြတ်ဖြင့်ဖတ်ကြား
 ဝေါပြန်ဆိုမည်။ သတ္တရဘန်သီတံ၊ လေးဖြာစီပုံ၊ ရှာဇရန်လွတ်၊
 စိုင်းရစ်တထောင်၊ ကျွန်ုပ်များဘောင်တွင်၊ တေတောင်ရေမြေ၊
 ရှိလေသမျှ၊ ရုက္ခဘုမ္မာ၊ အစကသစိုး၊ တန်ခိုးကြီးခြင်း၊ နတ်မင်း
 နတ်သမီးတို့နှင့်တကွ၊ ကာရာနီလေးဖော်၊ ဇော်ဂနီလေးထွေ၊ တစ္ဆေ
 မြေဘုတ်၊ ဘီလူးဖုတ်နှင့်၊ အယုတ်မိစ္ဆာ မသမာအပေါင်။ ထောင်
 သေခင်းများစွာ သင်တကတို့ နားနာကြကုန်လေစ၊ သုံးဘုံလူ
 ထွင် ဘက်မမြင်သည်၊ သင်တို့ငါတို့၏ဆရာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
 တိလောကရာဇာ၊ မိန့်မ ပိုင်ခြား၊ ထားတော်မူသည့်နေ့အစ၍၊
 ပြည်ဝေသာလီ၊ လိစ္ဆဝီတိုင်း၊ အရိုင်းသန်ဘက်၊ သုံးချက်သေ
 ဘေးဒဏ်ကို ညီဟော်အာနန္ဒာအား၊ သင်ကြားပြသ၊ ရာနာသုတ်
 ပရိတ်တော်ကို၊ ဖြေဖျော်ရွတ်မန်းလျက်၊ အကြင်သရဲ၊ ပြေးလွှဲလွင့်
 ပျောက်၊ ကြောက်ရွံ့သန့်ရှုံး၊ သေဆုံးမတတ်၊ မိစ္ဆာနတ်တို့၊ ဥပါဒ်
 ရောဏ်ဘူ၊ ကြလေပြီး၊ ဝသဝတီ၊ ပူရီနေငြား၊ မာရ်နတ်သားလည်း
 များသောစစ်သည်၊ ဝန်းလှည့်ရန်ပေါင်း၊ နတ်သောင်းပြောင်းနှင့်၊
 တထောင်လက်ရုံး၊ ဒြိမ့်အုံးသန့်စင်၊ မြတ်ပလ္လင်ကို၊ လိုချင်မိငြား၊
 လုမိမှား၍၊ သင်းခြားရဟတ်၊ မရပ်မတည်၊ မိမိပြည်သို့၊ ပြန်လည်
 ထွတ်ပြေး၊ သေဘေးရောက်လုနီးလေပြီ၊ ဘုန်းတော်ကိုတန်၊ ရောဏ်၊

လျှံခြောက်သွယ်၊ သုံးဆယ်လက္ခဏာ၊ ရာဇာဓိပတိ မုနိထွဋ်တင်၊
 ရာဘုရင်လို့၊ စိတ်တွင်မလျော်၊ ယခင်သင်မောင်ရင်း၊ မိုက်ခြင်း၊ မပြတ်၊
 ဧဝံဒုတ်က၊ ရိုင်းပြုကျူးလွန်၊ မဆောင်းဝန်ကြောင့်၊ အလွန်အံ့အဲ
 မြောက်ခွဲ၍ ငရဲရွာသို့ပါရှာရလေသည်။ ။ ရတနာသုံးရှပ်၊ ဆည်း
 ထပ် မှန်စွာ၊ သမ္မာစာရ၊ ရှိသမျှသူ၊ ဟူဟူသမျှ၊ ဗာလအပေါင်း၊
 မကောင်းသသူ၊ အယူဖောက်ပြား၍ ဆယ်ပါ၊ သော ဒုစရိတ်ကို၊
 လို့လိုက်လေ့စား၊ သတ္တဝါကို၊ ဘုရားအလိုမရှိ၊ သတိမတ်မိ၊
 ထတိမ်းကပါး၊ မတရားပြုခြင်းလျှင်၊ စုတိမခြား၊ မမှားမလွဲ၊ ငရဲ
 သို့ ကျရမည်၊ ကောက္ကသံ၊ ကောဏဂုဏ်၊ အထပ၊ ဂေါတမ၊ အရိ-
 မိတေယျ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ငါဆူတော်တို့ အမိန့်တော်၊ ။ ဤ
 အမိန့်တော်ကြီးကို ပယောဂဆရာသမားတို့၏ မိမိတို့ဆိုင်ရာ နတ်
 ပြိတ္တံ စသည်တို့ကို ဆင့်ဆိုကြစေကုန်လော့။ ။

၂၄၀။ အကွယ်အကွာ စိန္တာမဏိဂါထာတော်ကြီးကိုပြုခြင်း

ဪခင်း၊ နမော အနန္တဏောတိကပ္ပံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏေ၊ သဗ္ဗ
 ဒေဝဂဏေ၊ စိန္တေန စိန္တာမုနိယေ၊ မုံသံဂဟိတေ၊ အတုလဂုဏဝရ
 ဓမ္မေ၊ ဗြဟ္မသိဒ္ဓေါ ဗြဟ္မဝဏ္ဏော အဝဏ္ဏန ဝါသဝါရော သုဂတော
 သဗ္ဗဝေရိနံ၊ နဝါရဏောမဓုဝန္တနာ၊ ဂီလာယုကေ၊ သိဒ္ဓေါကမ္မာ
 ပုညဝန္တော မဟာဧတဇော မဟာယသော ဘဂ္ဂဝန္တော ဝိဋ္ဌဓမ္မ
 ဝေဒနိယဘူတော အမှီယဂ္ဂေဖလဝဓမ္မော အနန္တသဗ္ဗညုဗုဒ္ဓေန
 ဒေသိတော၊ ဝိသုဒ္ဓေသော နရာသတော မဟေသျှာရော ဣန္ဒောဒဝါ၊
 မဏာဗြဟ္မာ၊ ဘူဓိဝသုန္ဒရေပဉ္စ ပဉ္စဒီယော၊ မဏိမေခလော
 အာဆဒသဒေဝေါ စတုလောကပါလေ၊ စန္ဒီမသုရိယ နက္ခတ္တာရော၊
 ဟိမဝန္တော သိန္ဒေရူပပူတော၊ စက္ကဝါဠသီလုစ္စယော၊ သတ္တပဗ္ဗတော၊
 ဂဇိ ယမုနာ အစီရဝတိ မဟိ သဓုဘူ ဇမ္ဗုရုက္ခာ ဂတံပေါ၊
 ပပ္ပရက္ခော သိရိသေခပါရ ပိပ္ပလပါရိဘတ္တကေ၊ အနန္တောရော-
 ဝဏ္ဏော ဒသဝေဠု မဏိယောနာမတိ၊ ဣစ္စေတံအာသနံတိဋ္ဌတု
 တိဋ္ဌတု၊ ဒီပါယဒီပါယ၊ ဝသာယဝသာယ၊ ဒဝါတုဒဝါတု၊ စိန္တာ-
 မဏိရတနံ မုံပါလေတု၊ ဣလုဟုလု သွားဟယ သွားဟုံဟုံ။ ။

၎င်းစိန္တာမဏိ ဂါထာတော်ကြီးကို ညည်းညူပျင်းရိခြင်း မရှိ၊ သတိ
မမေ့ ရွတ်ဖတ်လျက်ရှိကုန်သော သူအပေါင်းတို့မှာ မကောင်းသော
အနိဋ္ဌပဿ ဝုဒ္ဓိမိတ္တ စသော အပြစ်တို့မှ စင်ကြယ်၍ လေးသွယ်
လူမျိုးတို့နှင့်တကွ သမ္မာဒေဝ နတ်အပေါင်းတို့၏ ကောင်းသော
ဈာန်ခြင်းကို အလျဉ်း ခံရသည့်အပြင် သေလွန်သည်၏ အခြားမဲ့
လည်း သုဂတိနတ်ပြည်သို့ ကေနရောက်ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်သည်
ဗျ ရှေးစာဟောင်း အမှာရှိသည်။ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ပါကုန်။ ။

၂၇၁။ သက်တန်နာကိုလူးရန် ရေမန်း-ဆီမန်းတို့ကိုပြခြင်း

ဥါ မြေမှာနေသည့် ဖုတ်မင်းတက် သက်ဆရာသက်၊ ဥါ မိုးမှာ
နေသည့် နတ်မင်းတက် သက်ဆရာသက်၊ ဥါ ပုပ္ဖါးတောင်မြေ
ကပ်၍နေသည့် စိုးမင်းတက် သက်ဆရာသက်၊ ၎င်းဂါထာနှင့် ခုနစ်
အုပ်စီ ရေ-ဆီနှစ်ပါး နိုင်းခြင်းစပ်၍ မန်းပြီးလျှင် သက်တန်နာကို
လူးလေ၊ ပယောဂထင်လျှင် ရေကိုမန်း၍တိုက်၊ ဆီကိုမန်း၍လူးလေ။

၂၇၂။ ရင်ဘတ်နာ ဆားမန်း ဂါထာကိုပြခြင်း

ဥါ သုခမော၊ အပုတ်ခလုတ်မနေသာ၊ ။ ရင်ဘတ်နာ တွေ့ရှိ
လျှင် ဆားကို လက်သုံးချောင်းနှင့်ယူ၍ ၎င်းဂါထာနှင့် ခုနစ်အုပ်
မန်းပြီး ပေးပါ၊ မျိုလည်း မျိုပါလေ ကောင်းလှ၏။

၂၇၃။ အပင်းကျ ရေမန်း-ဆီမန်းတို့ကို ပြဆိုခြင်း

ဥါ ကြာဩာတြာတြိ နတ္ထိ မရှိ သွားဟ၊ ဥါ မာတြာမာတြိ
နတ္ထိ မရှိ သွားဟ၊ သဗ္ဗဇေယျိ သဗ္ဗဇေယျံ၊ ပြိစ္ဆနိစ္စဟေစ သွားဟ၊
ရေတနီလျှင်ရေ၊ ဆီတန်လျှင်ဆီ၊ ခုနစ်အုပ်မန်း၍ မည်သည့်အနာ
မဆို မယှံ၊ အရိုးပင်း၊ အသားပင်းမှစ၍ ဆိုင်ရာကြည့်၍ သုံးလေ
ကောင်းလှ၏။

၂၄၄။ အပင်းကျ ဆိမန်းဂါထာကိုပြခြင်း။

ဥုံ ဘုရားမြတ်လှ၊ ဂေါတမကား ခေါင်းရင်းနေ၏။ ဥုံ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရတန္တစကား လက်ယာလက်ဝဲ အမြဲရ၏။ ဥုံ စတု
လောကပါလ နတ်သားလေးယောက် ဦးစောက် ရေစင် ပြန်းဝါ
လတ္တံ့။ ဥုံ ထွက်လေဆောစွာ ဝက်ပါ။ ထွတ်ဆရာထွက်၊ သင်္ဃိ
ဆရာသက်။ ဆီကို ခုနစ်အုပ်မန်း၊ ပြီးလျှင် အပင်းရှိရာ နေရာကိုသပ်
၍ချဆေး၊ ဧဝင်၊ ဣသေခဟူ၏။

၂၄၅။ စုန်း ဖုတ် တစ္ဆေပူးသော် တိုက်ရန်
ရေမန်းဂါထာကိုပြခြင်း။

ဥုံ ဝသစောရော၊ ရက္ခောဒေဝ။ ၊ ရေကို ၎င်းဂါထာနှင့်
ခုနစ်အုပ်မန်း၊ ပြီးလျှင် စုန်း။ ဖုတ်၊ တစ္ဆေ၊ အစိမ်။ သရဲ၊ သဘင်္ဃိ
နတ်ဖမ်းသောသူတို့ကို တိုက်လေ၊ မသောက်လျှင် ခေါင်း၊ ကာလောင်၊
၍ချ ကောင်းလှ၏။

၂၄၆။ အစာမန်းဂါထာကိုပြခြင်း။

ဥုံ သံဂုံဝေယျိ၊ ပုခါသ- သခါပု၊ ဣသုခသု- သုသုခ၏။
ဣအမဇျာ-ချာမအဣ၊ ဣတိပိ-ပိတိဣ၊ အေဥ-ဥအမ၊ ပုဒိအာ-
ဇာဒိပု၊ ယျာမဂုံသံ၊ ဥုံ ဣတိပိသေခ-သောပိတိဣ၊ အဟံဘန္တေ-
ဣမေကေသာ၊ အစပတ္တိကရိယာမိ အာပတ္တိဣသုခသု၊ ဧ သုခ၊
ဟံဟံ၊ ဥုံ ဂစ္ဆအမှုမိ၊ ပာဒိသံသစ္စံကလော၊ မစခေါဝိဋ္ဌာသိ၊
ဧဝံတံပုစ္ဆိ၊ ကိန္ဒာမော၊ သုဏာတုမဘန္တေသံယော၊ အာဂစ္ဆေယျ၊
အာဂစ္ဆာဟိတိ ဝတ္တဗ္ဗော ဥုံ လုမ္မတုမံ ဘန္တေ သံသံရာဇာမိ
သုဏသိနစဂ၊ သောဥတ္တိ၊ ဥုံ ဗုဒ္ဓစက္ကံ၊ ဓမ္မစက္ကံ၊ သံဃစက္ကံ၊ ဒေဝ
စက္ကံ၊ မာတာပီတုစက္ကံ၊ အာစရိယစက္ကံ၊ သဗ္ဗဘန္တရာယောဝိနသန္တ၊
အစာမုာ၊ ကို ၎င်းဂါထာနှင့်မန်း၍ စားပါလေ၊ အပင်းဟူသမျှ
ဖျောက်လှ၏။

၂၄၇၊ ဝိဇ္ဇာခိုရ်ရှင်ပျံ စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

၎င်းဝိဇ္ဇာခိုရ်ရှင်ပျံကို ရှေ့ပြား၊ ငွေပြား၊ အင်္ဂုလိပ်စက္ကူတူင်
 ချဲ့၍ဆောင်၊ လက်ပွဲထိုး နှုတ်ငုံ၍တက်၊ တစ်အိမ်လုံးအိပ်၏၊ ဣတ္ထိသျှို၊
 ကိုလိုသော် ရောင်မှာပန်း၊ ထမင်းမနပ်စေလိုသော် ရေစိမ်၍ပြန်၊
 မနာလိုသော် သူအိမ်အောက်တွင်မြုပ်၊ မရဏလက်ပွဲ အကျိုးကို
 သိလိုသော် ဥစ္စာနှင့်အတူထား၊ မခိုးနိုင်၊ ထိပ်ကြီး၊ သံခွဲကျင်၊
 ကျွတ်စေလိုသော် နှုတ်မှာငုံ၍ အောင်ထား၊ ကျွတ်၏၊ စီရင်သည့်
 ကာလ တန်ခိုးကြီးဘုရားရှေ့မှာ ဆွမ်း၊ သင်ပုံတံ ရေချမ်းနှင့် စီရင်
 ပါလေ၊ စုန်းဖမ်းသော် လက်ပွဲကိုရေစိမ်၍တိုက်၊ အတန်ကြာအောင်
 ချည်၍ထား၊ စုန်းဖြစ်လျှင်ထ၍အော်၏၊ မိ၏၊ လက်ပွဲအကျိုး၏၊
 ရှေ့စင် ၅၀-တန်တော့မှ ပေးလေ၊ ပွဲတော့၊

၂၄၇။ ကာယသိဒ္ဓိအင်းညွှန်း စသည်တို့ကိုပြခြင်း

ဣတိပိသော တပုဗ်ကုန်ထ၊ တပုဗ်စ၊ ကတွင်ရပ်၊ သတ်နှင့်စေ။ သုံးခါပျံ၊ သုံးပျံချီ၊ သုံးလီချ၊ ဆယ်ခါပျံမှ အမှန်ရ၊ သတ္တအောင်လျှင် ဖြစ်လေစွ၊ နဂကုန်လျှင်၊ ယုံလေမင်း၊ ကြီးနှင့်ခြေကျည်။ အကွင်၊ ကျွတ်လွတ်နေကြ၊ မယုံလျှင်ဆီကိုမန်း၊ ကြက်ကိုသုတ်၊ ကြောင်မရုတ်၊ အဟုတ်မှန်မှချ၊ မသိသောလူ ကျော်လေကုန်၊ သိသောသူပော်လေကုန်၊ မယုံခရိုရ၊ ဣအစ ကအဆုံး ဆယ်အင်း၊ မှန်လှစေ၊ ပြည့်လုံမည်၊ မှတ်နားလည်လော၊ စိတ်ရည်မှာထာ၊ ဉာဏ်ပွားစေးကြောင်း၊ လက္ခာလောင်းအံ့၊ ပေါင်းပရိသတ် အိုသူမြတ်တို့၊ ရွတ်ဖတ် သဇ္ဈာယ်၊ နှုတ်ဝယ်လည်းငုံ၊ အာဂုံဆောင်ကြ၊ ကျိုးကြောင်းပြအံ့၊ ပထမအင်းကူကီ၊ ရန်ပျက်ပြုန်းပြေ၊ အင်းခြေဒုတိယ ရာဇပျတ်ပြေ၊ ဆောင်လေတဖန်၊ ချစ်ရိုးမှန်၏၊ အင်းဆံတတိယ တရမ်းဘတာ ဖြစ်တို့သာသော် လက်ယာ လယ်ဝဲ စွဲ၍မီးထွန်း၊ မကျမ်းစေရ၊ စတုတ္ထမူ ပျောက်လတ် ဥပဒ္ဒဝါ ဘယဒလူသမျှ အဏာရ၏၊ ထိုမှမပျောက် ရေး၍သောတိသော၊ ငါ၊ မြောက်ပဉ္စမ အင်းတေဇကာ၊ လာဘပြောင်တူ ရောင်းမူမစွန် မလွန်စေ၊ ကုန်တိုက်ရ၏၊ ဆဋ္ဌမအင်းကျော် မတော်သူရဲ လွန်ပင်ခဲမှ မလွဲမပယ် စေ့ခါဝယ်လည်း သရဇ္ဈာယ်ကြပ်ကြပ် ရွတ်ဖတ် ဘောင်ဘောင် အမှောင်အဟန့် ဆီးတန်သုတ်လေ တစ္ဆေ-သရဲ စွဲသောခါဝယ် သေချာမဆွ မနိုးမှုတ်ချလျက် ဆောင်ရွက်လေပါ လွတ်ချမ်းသာ၏၊ သတ္တမအင်းကျော် အကျိုးသော်ကာ၊ ပိုးမှူး၊ တိစ္ဆောန် လုပ်ဖန် လယ်ယာ ရောက်ပြန်လာသော် မကြာပျောက်စေ ထွက်ပြေးလေ၏၊ အင်းကျော်ပထမ ထိုသို့ကျသော် ဝေ၊ စွာတထေ့ သွား၊ လေခရီး၊ ဘေးမဆီးပဲ သားကြီးလောက်ပင် စိတ်တွင်အမှတ် စုန်းရပ်ရွာသို့ ရောက်တို့ဘနည်း ရွတ်ဖတ်ပြီးလျှင် ပြန်ပြီးလာသော် ဖြေပါမှလေ အာစေးပြေ၏၊ တွက်ရေနဝ ကိုးကွယ်ကြသော် တေဇထက်မိုး တန်ခိုးထင်ပေ၊ အကျော်တစော ရှေ့ထိသောမှန်စွာ ဒိသာပါ မောက် ရောက်ရောက်သမျှ ခယကျိုးနဲ့ အားခွန်အားတက် ဗျန်း၊ ကြာဏ်သရေ တိုးတက်လေသည် သပြေကျွန်းလုံး မှန်ကင်းတည်း။

၂၄၉။ ဝေံအစိန္တိယာ ဂါထာကိုပြခြင်း

အိန္ဒိနလိန္ဒလီ၊ သိပ္ပဒမာဓော၊ ကောပမောထေ၊ ရှင်ရှင်
 တန်လိုဏံ၊ သဝိတလနောဏံ၊ ကပ္ပိတိုး၊ ဥပုဗ္ဗါနဝိရူလယျ၊ ဥပ
 ဓမ္မာနဝိရူလယျ၊ ဥပ သံဃာနဝိရူလယျ၊ သိဒ္ဓိကိစ္စပိယံမမ။ ။
 ဝေံ အစိန္တိယာ၊ ဗုဒ္ဓါ အစိန္တိယာ၊ ဗုဒ္ဓါဗုဒ္ဓဂုဏာ အစိန္တိယာ၊
 အစိန္တိယေ၊ ပဿာနာနံ ဝိပါကော ဟောတု၊ အစိန္တိယော
 ဒိသ္မာနမေတံ စိတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓေရေပိယသိန္ဓေ၊ အဟံထရဿ အနဘာ
 ဝေန သဒ္ဓါ ဟောန္တု ပိယံမမ။ ။ ၎င်းဂါထာနှင့် ဝေံ အစိန္တိယာ
 အင်းကို သင်္ဘောစက္ကူ၊ ပိတ်စလွယ်၊ ဂမုံးမင်းနှင့်ဖျော်၍ နက္ခတ်
 ထောင်း ကြံစေရမည်။ ကြံလျှင်ရေး၍ ဖဒယောင်းတိုင်လုပ် အစုတ်
 မန္တန်ကို တတ်အားသမျှစုတ်၊ နေ့ကောင်း ရက်သာရွှေ့၍ စိတ်
 အလိုရှိရာ ဆုတောင်းပြီး မီးထွန်းလေ၊ စည်းစိမ်သုခ တိုးတက်သည်
 မှတ်ယူလေ။

၂၅၀။ ဝေ ဂါထာကို ပြခြင်း

ပဌမံသက လက္ခဏာမဏပဒံ၊ ဒုတိယာဒိ ပဒဘာသနိဒဿန
 တော သမနိဒုနိမာသဒုသနိဒုဝိဘလေဇာမတော ပဌမေနဝိနာ။ ။
 ကဗ္ဗာ ဇကံမံပါသန္တော၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗါတိ-ဗုဒ္ဓ၊ ဝဏ္ဏကံ အနေခိုရော
 တပေါဒိဒယ၊ ဗုဒ္ဓဝဏ္ဏောနဗိဒယယျ၊ ဝရုဒရော၊ ဝရသိဋ္ဌော၊ မုနိရာ
 ဇာဝရဟိဒဘာ၊ ဝရမံဗုဒဒေသရိ အတုလတံ နမာမဟံ။ ။
 တပေါ ရဝိဒိဒဝသု သောရတ္ထိမာ ဘာသစ္စန္တ ဝမာသန္တတော၊
 ရာဇကုမာရော၊ သမ္မာပစ္စတိသာဝဏော။ ။ ပဌမံကလလံ နကာ
 ရော၊ ဒုတိယ အဗ္ဗုဒ္ဓမောကာရော၊ ဆတိယံ ပေသနံပုကာရော၊
 စတုတ္ထံ ဂန နကာရော၊ ကေတ္တကာရော၊ ရဏာရော။ ။ ပဌမံ
 ဝိန္ဒုဇာတံ၊ ဒုတိယံဒန္တော၊ တတိယံအဋ္ဌကော၊ စတုတ္ထံ အင်္ဂုလိသမ္ဘဝံ၊
 ဗဒ္ဓမံသိသံဇာတံဒုကော၊ ဟောတိသမ္ဘဓေါ။ ။ ပဌမံဝိန္ဒု။ ။
 ၎င်းနှစ်ပုဒ်မှာ ရုပ်တူကံနည်း။ ။ ပဏဝဏ၊ ။ နမဗေ၊ ။ တဆယံ
 နှစ်လုံး။ ။ စွဲသုံးအက္ခရာ၊ လေးဝါးဖြန့်၊ အဋ္ဌဇာလီ၊ ပေါင်၊ ညီ
 အမှန်၊ လေးတန်သစ္စာ၊ ထိုဂါထာကို၊ ဝိဇ္ဇာမယ၊ ရှေ့ကစီရင်။

အကျိုးလျှင်ကား၊ ထက်ခွင်သွားသော်၊ အကျော်နတ်များ၊ စီးပွား၊
ခယ၊ ယိုညှော်ကြံအံ့၊ အောက်ကသွားမှု၊ စတုပရိပတိ၊ လေးရပ်
ကျော်စက်မှာ၊ ချသောခါလျှင်၊ ကျောက်ပျာပေါ့ပေါ့၊ ပေါက်အံ့
သောဟု၊ ကျော်စောမဲ့ငြား၊ ဘာ၊မဲ့ဆရာ၊ မိန့်မှာခဲသည်၊ သစ္စာ
လေးတန့် အင်းဝယ်သောင်း၊

ပဌမံ၊ ပထမအင်းကား-စက္ကူပေါ်တွင် ချပြီးလျှင် မီးထွန်း
လေး၊ ရန်ပြို၏၊ ကိုယ်ထောင်း၏၊ သူ့ဘထူးမကောင်းမပြုနိုင်၊ ဒုတိယ
အင်းကား-လေးမျက်နှာမှောက်လျက် မြှုပ်၊ ရန်သူသေ၏၊ တတိယ
အင်းကား-ကျောက်ပျာကို ချသော် ကျောက်ပျာ ပေါ်ပေါက်၏၊
စတုတ္ထအင်းကား အိမ်အောက်တွင် မြှုပ်သော် တဆိမ်လုံး၊ မွဲတတ်၏၊
ပဉ္စမအင်းအား အတွင်းမှာမြှုပ်၊ မှောက်၍ထား၊ တဆိမ်လုံး၊ သေ
တတ်၏၊ ဓတ္တမအင်းကား ထိပ်ဝယ်ရေး၍ထား၊ လူနတ်တို့ ချစ်သော
ဟူ၏၊

၂၅၁။ ပါပအင်း စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ပါပနံသတ်၊ စောင့်စေလျက်၊ လေးချက်ထောင့် နေစေ၊
နံသက်ရှိရာ၊ မြင်ပုံပါ၊ လေးခါစေ့မှနေ၊ ခုနစ်ဆယ့်နှစ်၊ ထွေကလှစ်၊
လည်ရစ်မြင်းမသွေ၊ ပိုတံတန်ကျော်အင်း၊ ဖြစ်ကုန်လျှင်၊ မြဲခြင်၊
မှတ်ကြလေ၊ ဆေးကြိတ်သောအခါ ကျောက်ပျဉ်မျက်နှာမှာချသည်
အတိုင်းကြိတ်၊ မီးထွန်း၊ ပိုက်သော်-တိလောမာလောဇာ၊ အလျှာ၊
ငါ၊ ကွက် အနံငါ၊ ကွက် အင်းပေါင်ခတ်၍ အဆိုအတိုင်းချပြီးလျှင်
သူနာသက်စေ အတေခင်ပြည့်စေရမည်၊ ချည်မျှင်ကို မီးစကြက်ခြေ
ပြု၍ အင်းပေါ်တွင် မီးစာခု၍ဘားပြီးလျှင် ပိုစုံစေရမည်၊ သရဏဂုံ
ကို သူနာသက်စေ မီးထွန်းလေ၊ အင်းကို ခဲငါးကျပ်၊ ကြေးဖြစ်လျှင်
ကြေးငါးကျပ် အတူချလေ ပဲ့တေ့၊

၂၅၂။ ယဿာနဘာဝတော စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ယဿာနဘာဝတော၊ ရက္ခာနေဝဒယန္တိတိသနံ၊ ယမိဒေဝ
 နရဇ္ဇန္တေ၊ ရတ္တိဝိဝေတန္တိတော၊ အင်းစောက်အတိုင်း မြင်းသွား
 မြင်းသေ မှန်အောင်ချလေး၊ မျိုးလေးပါးတို့၊ မှတ်သားစဉ်သာ၊
 ထားခဲ့မှာသည်၊ အက္ခရာအကျော်၊ ပရိတ်တော်ကို၊ နောင်သော်
 လူများ၊ အမျိုးသားတို့၊ ယုံမှားမရှိ၊ မှတ်ကြတီးလား၊ ကြိုတိ
 တန်ခိုး၊ အလျှိုးမဆွ၊ လွန်ပိုင်သ၏၊ ပြီးလှသိဒ္ဓိ၊ ကိတ္တိဘည်ကြည်၊
 အနာတည်၍၊ များသည်နေ၊ ကြွယ်ဝဥစ္စာ၊ လာဘ်သာဘာလည်း၊
 ဝင်လွှာမစဲ၊ တသဲသဲကည်း၊ အမြဲတေနံ၊ နေ့တိုင်းမှန်၏၊ သုခံချမ်း
 သာ၊ များစွာခြွေရုံ၊ ပီတိလျှို၍၊ တဖန်မကွာ၊ ဝင်သာကုန်ကြ၊
 လူထိုမျှတည်း၊ ဆိုကြမလွဲ၊ ကျော်သဲသတင်း၊ ကြိုခြင်းကြက်သရေ၊
 တက်သစ်နေသို့၊ ဘုန်းဝေညွန့်လန်း၊ လသစ်ဆန်းသို့၊ ပွင့်လန်း
 မျက်နှာ၊ ကရုဏာနှင့်၊ ပီယာပျံ့ပွား၊ လူအများလည်း၊ သနားစုံ
 မတ်၊ လွန်နှစ်သက်၍၊ အထက်မြင့်စွာ၊ နတ်ဒေဝါတို့၊ မာတာပိတ
 မိဘအသွင်၊ လွန်ချစ်ခင်၏၊ သစ်ပင်မှိုင်းမှိုင်း၊ စောင့်တိုင်းမြဲစွာ
 ရက္ခာနတ်များ၊ သနားချစ်ခင် သား၏သွင်သို့ ကြည်လင်လေးမြတ်
 နေ့တိုင်းကြပ်၍ မပြတ်စောင့်မ ဘုမ္မဒေဝါ နတ်ဘကနှင့် မြေ
 မှာ စောင့်ခြင်း၊ နတ်ရှင်မင်းလည်း သားရင်းပဟ မြမြဲစွာလျှင်
 မေတ္တာချစ်ထုံး နှလုံးချစ်ကြည် ချစ်သည်စောာန်၊ ကြိုလှစွာ၍
 မြေမှာနှံထား၊ ဥစ္စာများကို ပြုငြားကုန်လေ၊ ပေးတုံဒေဝအံ့၊ နတ်
 ဒေဝါပေါင်၊ ကောင်းရာပင်ချီ ပီယသိန္န ပွားထွေကရုဏာ
 ချစ်ဒေတ္တာနှင့် တရားတပါး လူမျိုး များတို့ သိကြ ရင်သွေး
 သားမြေးပမာ ကြင်နာစုံမက် လွန်နှစ်သက်၏၊ စင်္ဂပရိတ်တော်
 ဘေဇော်တန်ခိုး အနာမျိုးလည်း၊ ကိုးဆယ့်ခြောက်ပါး များသည်
 ရန်ခေး၊ ထင်းဝေ၊ ပယ်ခွဲ၊ လွန်ချမ်းသာသည် မြတ်စွာဘုရား၊
 မိန့်ခွန်းတည်း။

ဗျာဓိတောနက် သုဝန်တက်သည့် စင်္ဂပရိတ်တော် လူသုံး
 ဖော်မှာ ဆူတော်သူမြတ် မေ့ဇာတ်မေ့လျော် ကိန်းဝပ်ပျော်
 သည် ရှင်တော်ထံပါး တပ်တူငြား၍ မြတ်သားသီလ သုံးရက်မျှ
 စေ ကြည်လင်ပီတိ ရှိစေတနာ မြေခင်စွာစင်စင် နှလုံးသွင်း၍

သဘင်းမြေမြေ သုံးရက်စေ့အောင် သင်္ကေသတ်ရှောင်စေဘူး။ ထွန်းပြောင်တေဇာ သန့်စွာ ဖယောင်း မီး တိုင် ကောင်း၊ နှင့် အေးကြောင်းညောင်ရေ သုံးလုံးပေးရှင့်၊ ရီသေသဗ္ဗါ ဆွမ်းမှာ ကောင်းမှန် လွန်လွန်သုံးတပ် ပွတ်တိုလတ်၍ သင်္ကေသတ်မပါ အရသာကာ၊ သဏာတင်လဲ တည်မြဲထောပတ် ငါးကျင်အမှန် တတန်ခွားနို့ ဖက်တိုကောင်းစွာ ဓိာရာလျှင် လေးပြာပေါက် ပေါက် မြောက်တုံလူးဆတ် နှစ်- ဖြတ်ကြိုင်မွေး၊ သလေးစသာ ကောင်းစွာ မြန်ရှက် အေးမြက်အဖျော် သင်ပုတ်တော်တွင် အစုံ တင်လတ် နတ်ကိုခေါ်တင် မိခင်မာတာ ပီတာဖခင် သင့်ရာ ဆရာ ထိုထိုမှာလည်း ဝေဝါအထူး တတဦးကို ကြည်နူးမြတ် လေး မေးတူးမတော် ပရိသတ်ကို မကောင်းမြတ်ရသာ မှန်စွာ ခုနစ်ဝန် ရွတ်ပြန်၍စာ၊ ကြီးမားသစ္စာ မှန်စွာစောင့်ရှောက် မပေါက်မကျိုး ပညားမသန်း လန်းလန်းစေတနာ ကောင်းစွာ တည်ကြည် ထိန်းရမည်တည်း၊ ထိန်းသည့်သစ္စာ ဆိုသည်မှာကာ၊ ငါးဖြာသီလ မြတ်ဓမ္မကို ဖြူဆွလှိုင်လှိုင် ကျင့်နိုင်သမျှ မွေးလှန်သခ ငါးမည်ပါနှင့် မှန်စွာထိုရော် ပရိတ်တော်ကို ဝေပေါ်တင်ဇာတ် မှန်သေသပ်အောင် နှုတ်ကပတ်မှန်စွာ ရေးပြီးခါမှ အင်းမှာ လည်းကောင်း ပန်းပေါင်းနှင့်သာ မှန်သေချာသည် ပေမှာချဉ်း မြင်းသွားအမှန် သေဟန်မြင်းကိုက်၊ ကောင်းထိုက်နေရက် နက္ခတ် ကမတ် အင်းမြတ်ဖိုမ နှစ်ဌာနကို ချ၍မှန်စွာ ပြီးသောခါလျှင် မီးတွင်ပူဇော် ပြုတုံသော်မှ မွေးလှအကျော် ဖျော်သည့်နံ့သခ ငါးမည်ကြာနှင့် ဖျော်ခါထားမှ ခြားခြားသီးသီး ထားပြီး သေချာ ထိုသစ္စာနှင့် မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်စားတော်မြတ် ရုပ် ဓာတ်မို့လျော် ထင်ပေါ်တန်ခိုး ကျော်ဟိုးသတင်း ကြီးခြင်း သစ္စာ တော်ရှေ့မှာလျှင် မှန်စွာတည်ကြည် ချော်တောင်းသည် ကောင်းကောင်းဆုကို ရွတ်ဆိုရာကား၊ ထိုသစ္စာလည်း မှန်ပါ သရွေ့ စောင့်လေမြဲစွာ တည်ပါသမျှ ကာသအတွင်း နတ်ပဝင်း ကို နိုင်နင်းပါစေ ဝေဝါမာယ ပီယပီယာ နတ်များစွာလည်း ချစ်စွာပီတိ ရှိပါစေသော် တောနေတောင်စောင့် သစ်ပင်စောင့် မျိုး ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး နတ်အမျိုးနှင့် တန်ခိုးကြီးစွာ အာကာ သစိုး အမျိုးများစွာ ပီယာသိနဟ မိဘနှင့်သွား ကဲ့အလားသို့

ချစ်ပွား၊စေတနာ မေတ္တာမျှခေ တထေလူမှစ များတကစနှင့် ရာဇာမင်းမှ တောင်ညာစသည် ဒေဝဒေဝီ သူရဿတီ စန္ဒီစန္ဒာ တေဇာလျှမ်းပတ် အိမ်ရှေ့နတ်က နတ်မျှဗြဟ္မာ ကိုယ်တိုင်လစ၍ စေတနာကောင်းမှု တောင်းသောဆုကို ယခုမကြာ ပြည့်ပါစေ သတည်း။ နတ်များတကစ ချစ်ပါစေသတည်း။ ငါစကားကို လူများ တကာ နားမှာမသွေ ထောင်စေသတည်း။ ငါလိုသမျှ စိတ်ဆန္ဒကို တောင်တမသွေ ပြီးစေသတည်း။ သူရဿတီနတ်များ ခုနစ်ပါး တို့ ထင် ရှား ကိုယ် နို့ကံ ထိုက်သည်မျက်မှောက် ရောက်စေ သတည်း။ သူဇံပမယော ကျော်စောထင်ရှား နတ်ငါးပါးလည်း၊ ငါအား နေညမပြတ် စောင်မစေသတည်း။ ငါလိုသမျှ စိတ်ဆန္ဒကို တေဇကျော်ဟို၊ ရုက္ခစိုးလည်း၊ မြတ်နိုးစုံမက် လွန်နှစ်သက်၍ ဆုမြတ်တောင်းပေသတည်း။ ပေး၍ မချရစေသတည်း။ ကြီးထိပ် သံခြေကျဉ်၊ နောင်အိမ်တွင်းလည်း၊ တွင်းလှောင်ကုပ်ဖီ ထွက်နိုင် ပါစေသတည်း။

ဆုမတောင်းခင် ဘုရားရှေ့တော်မှစ ပွဲတင်၍ ထားရမည်။ ဆုတောင်းပြီးလျှင် သစ္စာရေကိုသောက်၊ ၎င်းပွဲတွင် တင်၍ထား။ ကြီးထိပ် သံခြေကျဉ်၊ သံတံခါးတို့ကို ဘုရားရှေ့ခတ်တင် လှူခဲ့ပါ။ သစ္စာရေကို အင်းဆံဂါထာနှင့် ၃၇-အုပ် စုတ်၍ သောက်ပါလေ။ ပွဲလုပ်ရန်မှာ ဘုရားတပွဲ၊ ဆရာတပွဲ၊ အာဘတပွဲ၊ အမိတပွဲ၊ သူရဿတီ နတ်တပွဲ၊ စန္ဒီနတ်တပွဲ၊ ပရမီသွာနတ်တပွဲ၊ မဟာပိန္နဲနတ်တပွဲ၊ ယောရမန္တနတ်တပွဲ၊ ရုက္ခစိုးနတ်တပွဲ၊ ဘုမ္မစိုးနတ်တပွဲ၊ အာကာသ စိုး နတ်တပွဲ၊ အိမ်ရှေ့နတ်တပွဲ၊ သိကြားမင်းတပွဲ၊ ဗြဟ္မာမင်းတပွဲ၊ မိမိစားရန်တပွဲ၊ ၎င်းတဆယ့်ခြောက်ပွဲက အသီးသီး တင်ကျွေးလေ။ တပွဲကို ၇-ကြိမ် ဆုတောင်းပြီးလျှင် ၎င်းအင်းဆံဂါထာနှင့် ၇-ခါ မန်း၍စားလေ။

တေဇကြီးစွာ အင်းတကာတွင် စမ္ပနဝံ ခေါ်ဆိုကြသား ကေတမူ ဗဟုများစွာ နတ်မိစ္ဆာတို့ ရှုံ့ရှာခန့်ငြား ဟန့်ဆီးတား ၏။ နှစ်ကာရာဇာ မင်းတကာတို့ မေတ္တာဖွံ့ဖြိုး ချစ်မြတ်နိုး၏။ ရောင်းမျိုးဝယ်မှု သုံးခုယူလော။ ကြီးတူများလှ မင်းတေးစသည် တောက ကျားမြေ ကင်းလွတ်စေမှု ချလေစတု မှန်စွာရှုလေစွ။ ငါးခုတမူ ဗယုများစွာ မူရာအပြောင်း အောင်နိုးရှောင်း၏။

တကြေခင်းထိုမှ ခြောက်မုချမှ ယက္ခသစ်ကျား၊ တောသားရှောင်
စွာ ဝေးသွေရာ၏။ နာဝါပြိုင်ပေါ် လှည်းလှေသော်မှ စောဇော်
လျှင်လှ သတ္တချလော။ ပီယဒသနာ လူတကာတို့ မေတ္တာစေးရွှောင်း
ရှစ်ခုလောင်း၍ တကြောင်းထိုမှ ၉-ခုကျမှ များလှသေနှုတ် ရန်ပတ်
ပစ်လည်၊ ရန်စစ်မဲ့ပါ အောင်နိုင်ရာသည်။ ။ ဓမ္မာနဝအကျိုးတည်း။

၂၅၃။ အဋ္ဌမုတ်အင်း စီရင်နည်းကိုပြခြင်း။

ဝရမေဓာ မည်တွင်သာနှင့် မဟာထေရ်ကျော် မြတ်သူ
တော်လျှင် ဖွေဖော်ရှာထုတ် ဂုဏ်မယုတ်သည့် အဋ္ဌမုတ်အင်း
ဆယ်နှစ်ကွင်း၏။ ကြီးခြင်းကျေးဇူး၊ အထူးထူးကို ချီးကျူးလင်္ကာ
မျိုးလေ ဖြာတို့ ဆောင်ပါစိမ့်ထွေ ထားခဲ့ပေအံ့။ ဆူဝေတသင်း
ထိုအခြင်းကို လင်းလင်းဖော်ပြ ဆိုမြက်ဟပ်နှင့် ဆေခင်ကြုကိုမူ
နှလုံးယူလေ့။ ကြည်ဖြူစေတနာ စီရင်ပါထံ သရဏဂုဏ် ကိုယ်
လုံးထိုမှ အဋ္ဌရှစ်ဖြာ ဆောက်တည်ပါလျက် ဆရာသမား၊ မိဘ
အားကို ညွတ်ကွားကော်ရော် ရှိပူဇော်၍ ဝေဝေီသူရဿတီ
နတ်က တကူအညီ စန္ဒီပရမိသွာ မဟာပိန္နဲ ခဲပျားစွာ အာကာ
ဘုမ္မ ရက္ခမကြွင်း နတ်ခပင်းတို့ ကြိုင်သင်းမွေးစွာ နံ့သာပက်ဖြန်း
ပေါက်ပေါက်ပန်းနှင့် ညွန့်လန်းလဘက် ကွမ်း- ငှက်ပျောသီး
အုန်းသီးကြံချို ရည်ယိုသကာ ဂနာနိဘ ပျားတင်လဲက ငွေက
ရှေ့စင် လေးထောင့်တင်လျက် ကျောက်ပျဉ်ပေါ်ကျင်း သင်ဖြူ၊
ခင်းလေစု၊ ယင်းသည့်အောက်မှာ နီးခေါက်ဖြာနှင့် သစ္စာကြည်ဖြူ
တောင်းဆုယူ၍ စက္ကူဖြူထွား ရှေ့ပြားငွေစင် သလုံပြင်နှင့် သိမ်ဝင်
ကညစ် ဂေဇာလိဆစ်ဖြင့် ပြေပြစ်ညွတ်တူး သွယ်ညွန့်ခားနှင့်
ကနားအပြင် ရေးခြင်းအချက် ခန်းမပျက်လျှင် ကိုးကွက်ကိုးလီ
ညီစေစတု လေးခုအထောင့် ပြောင့်ပြောင့်တန်းတန်း မကောက်ရွံ
တည်း။ မဏာန်းဟရိမ်း မတိမ်းမမတ် မလွတ်မပေါ် မကျော်စေရ
ဌာနအနေ ဂဏန်းခြေလည်း သေသေချာချာ ထားရာအရပ် အပ်နှင့်
အစ်ကို မကြပ်မခွေ ထားတုပေမ ခွေးဇယ့်နှင့် ပစ္ဆာပါရပ် သတ်နှင့်
တြိ နရတိထည်း အဂ္ဂိကားဘ စသ်နမှာ နဝင်းခြေ ရှိစေမယွင်း

နှလုံးသွင်းလေ့ အင်း၏အရာ မိန့်ခဲ့မှာသည်။ စဉ်လာမှတ်စီမံ
သေ့ငှာ တကြောင်းတည်း။

ဘေးရန်ကူးကွာ မျိုးလေးပြာတို့ ဆောင်ပါစီမံထွ ထားခဲ့
ပေအံ့ တွက်ရေအစ ပဌမကို ဇယက်နိုးသေ၊ တည်တံ့ပေမှ ဒွါဒသ
လျှင် အစအင်းတည် မယွင်းထလစ် လက်ယာရစ်၍ ကိုးကွက်စွဲ
သော် တကွက်ကျော်မှာ တခုသာလျှင် ထိုပါစင်ဆက် အလယ်
ကွက်မှာ အချက်သေချာ တရာနှင့်ရှစ် တလစ်သို့မှ ဒုတိယမှာ
ဆယ်နှစ်သာတည့် ဇောဝသမှန် တဘန်ထိုမှ ထိုးထမှနိုးထား
နှစ်ကွက်ခြားမှာ ကောတိုးပြီ၊ တသီးထိုမှ တတိယမှာ ဝိသင်္ကန်းသေ
ထည်တုံပေလျက် တိုးပေဒသ ပဌမအင်း၊ ပုံမယွင်းတည့် တိုးခြင်း
မှန်လှ စတုတ္ထမူ ကိန်းလှတည်လှစ် နှစ်ဆယ်ရှစ်စင် များသွင်သွားရိုး
ကိုးခုတိုးမှ ပဉ္စမမှန်စွာ ငါးအင်းမှာမှ သေချာတည်မြောက် သုံး
ဆယ့်ခြေခက်တည်း၊ တိုးမြောက်ရှစ်မည် ခြောက်အင်းသည်ကား၊
မတည်လောင်ဘူယ် လေးဆယ်လေသာ တိုးလေပါရှစ် သွားစုံ
လစ်မှ စေ့လှသေချာ သတ္တမှာမူ ကိန်းသာစင်စစ် ငါးဆယ်နှစ်ကို
တိုးလစ်ခြောက်ခု စင်စစ်ပြုမှ ရှစ်ခုအင်းမှာ တည်ပါကသစ် ခြောက်
ဆယ်ဖြစ်၏၊ တိုးလစ်ပဉ္စ ကိုးကွယ်ကြမူ တည်ထခြောက်ဆယ် ကိန်း၊
ဝယ်မှစ၊ တိုးငြိမ်းစတု အစင်ပြုလျက် ဆယ်ခုအင်းဘွဲ ခုနစ်ဆယ့်
ခြောက် တည်မြောက်တိုးခါ သုံးခုသာတည်း၊ ကောဒသ ဒွါဒသ
အင်း ဆယ်နှစ်ကွင်းကား တည်ခြင်းကိုဆယ် နှစ်ခုကယ်လေ့ တိုး
ဘူယ်တခု အစင်ပြုလျက် ပြီးမှုလွယ်ကွာ အကွက်မှာကား တရာနှင့်
ရှစ် အမှန်ဖြစ်သည် ချလစ် တဆယ်နှစ်အင်းတည်း။

အလျှော့တော ဝတိန်သာက ဣန္ဒာသက္က ဝါသဝဟု ဒွါဒသ
အင်း ဆယ်နှစ်ကွင်း၏ ကြီးခြင်းကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကို လေးဦး၊
ဗိုလ်လူ သိစိမ့်ဟူ၍ ကြည်ဖြူစေတနာ ဆောင်စီမံငှာလျှင် သေချာ
မှတ်သား ရေးခဲ့ထားသည်၊ ထင်ရှားထန်ပြင်း ထိုအင်းအစ ပဌမ
၏ တေဇဂုဏ်ရည် အကျိုးသည့်မှ ပွားထူးခြေရံ သုဝဏ္ဏနှင့်
ပုတ္တဓိတရ ပြည့်စုံလှသည် ဒါနကြွယ်ဖိုး နေ့တိုင်းတိုး၍ လာဘ်
မျိုးရောက်လာ မိုးညိုရွာရှင့် အာဏာတေဇ ဒုတိယအင်း အကျိုး
ရင်းထား များစွာရွှေငွေ တိုးတက်ပေ၏၊ ဆန်ခရစပါး ကျွဲနွား
ဂေါ်န ဖဟိသနှင့် ပွားထစေခြင်း ဆင်းမြင်းတသွယ် ထိုမှဝယ်

ကား အံ့ဖွယ်တေဇ တတိယမှာ သုခချမ်းသာ ကြီးကျယ်စွာလျှော်
 ဥစ္စုကျွန်ကျေး သံ၊ မြေးပွားစည် စည်းစိမ်စည်ဘုတ် လေးမည်
 ဇယ စတုတ္ထမူ ဂုဏလျှံမြူ၊ အင်းကျေးဇူးအား ညွတ်တူးပျေရ
 ပြောင်၊ ယင်းပဖောင်းကို ကောင်းကောင်းပြေပြစ် ကြိမ်ကြိမ်စစ်
 မှ မှန်လှစတု လေးထောင်ပြုလျက် အင်းကုဏီသေချာ ပြုပြီး
 ခါမှ ဖြူစွာနုထား၊ လေးထောင်ပြား၍ ရေးသားအင်းသာ ချ
 ပြီးပါလျက် ဖယောင်းချက်လော့ မပျက်နေ့ည မုခသိသံ ရှေ့ဆံ
 နေခက်ပစ် ဆောင်သူဖြစ်လျှင် လှပုံရင်တို့ မြင်စာပီယ သိနေ
 ဟ၏ ဓနုရွှေငွေ လစာစေ့လျက် ဝါထွေပညာ အကျိုး၊ မှာအား
 တာရာအကြယ် သုံးဆယ်အပါး ဆိုသည်များ၏ ခြောက်ပါးအင်၊
 မှာ မဟိသ်နှင့် ဂေါဏာခြံတွင်း ထားတုံလျှင်၊ က များခြင်၊
 ပွားစီး စည်းစိမ်ကြီးလိမ့် တသီးသတ္တ အင်းစောဇမူ စိတ်ထ
 ကြံဆောင် ပြီးစီးအောင်လိမ့် မြားမြောင်ခြေရံ ဓနုအာဘ ပြည့်စုံ
 ဝ၏၊ အဋ္ဌအရင်း အင်းမြတ်မင်းကား ထိန်ဝင်းကွဲပြောင်၊ ကြယ်မြ
 ပေါ်တွင် လရောင်တောက်ထွန်း သော်တာရှန်းသို့ ရပ်ဝန်းရွှေငွေ
 များဗိုလ်ချေနှင့် ပြီးထွေကျော်စော သဘောဂုဏ်အင် သတင်း
 ထင်လိန့် ထို့ပြင်တခါ ကိုးအင်းမှာကား အိမ်ယာကျောင်းကန်
 ထံးနည်းမှန်တွင် ရေးပြန်သေချာ လေးမျက်နှာကို နှံပါ လေး
 ထောင် အမှောင် ပယောဂ နတ်မှတစ္ဆေ ဝေးလေ ဖိုတ်ပြိတ်
 အဟိတ်မြေသား တောကျားပျောက်ပြုံး စုန်းနှင့်ပြုသူ တခုမကျန်
 ထိုအင်းလှန်က သုခချမ်းသာ ဘေးမှကွာ၏ ဆယ်ပြာမယွင်း
 စသအင်းကား ကြီးခြင်းတေဇာ အကျိုးမှာတုံ များစွာစည်းစိမ်
 ရိပ်ငြိမ်ခြေရံ ပြည့်လျှံလှန်းစွာ သုခါလာဘ လွန်ကြွယ်ဝ၏၊ ဒသ
 ဧညော်ကား ဆယ်တခါလျှင် ထိုအင်းဘွင်ကား သားကိုမရ ဣတ္ထိယ
 တူ မိန်းမတို့အား ဆောင်စေငြားမူ ကြည်ဖြူပုတ္တိ ဓိဘရတန် ရရိ၊
 မှန်၏၊ ကေနမယွင်း ဆယ့်နှစ်အင်း၏ ဂုဏ်မင်းလျှံဝါ အကျိုးမှာ
 ကား ဒုတ္တိသာနှင့် ဘယာပဉ္စ သောဠိသ ဥပါဒ် မကပ်ကင်းစင်
 ဘေးမဝင်တည့်။ ထို့ပြင်အကျယ် ဂုဏ်ကြွယ်လျှံလူ မှတ်ယူစွဲသုံး
 စင်သင်ရုံး၍ တလုံးစီထိုး အမှတ်ကျိုးနှင့် မြတ်နိုးပြည့်စုံ ဂုဏ်နှင့်
 လျှမ်းလျှမ်း၊ စတုရန်းသစ် နံသင်ခေါင်းအုန်း၊ တုန်းနှင့်စီရင် ပလ္လင်
 ပတီခေ့ ထွားပေတရတ် နတ်စေတီမူ နဂရနှင့် တေဇသိရိ အင်၊

ဗောဓိကို ရှိစေမယ့်ပင် ပူဇော်ခြင်းကား လျှပ်စီးစာဓာတ် အနုဂ္ဂဟ ကြီးလှကျီးရောထိ ချော့ထုတ်တောက်လျက် ကင်းပျောက်မှန်စွာ ဆနဝါသည်။ အာသာဆေးမျိုး ကုန်၏တည်း။

၂၅၄ ဇမ္ဗူတုံအင်း၊ စိရင်နည်းကိုပြခြင်း၊

အင်ဇမ္ဗူတုံ မိတ်စုံနံသင့် တဆင့်စာတ်ရ ရန်ဆကြိ ရဘိ စတု မှတ်မိပဉ္စာ ဆမ္ဘာတသွယ် အင်းဝင်အပေါင်း ရကြောင်း ကိုးခု အသုံးပြုလေ့၊ ထားမှုလိုရာ နံသာထည့်လေ ကွာစေပြတ် သာ၊ လင်မယားမူ ဗျည်းထားဟူ၏၊ ကြင်သူမိမိယာ လာစေမှန်လှ ဇယျတည်မှတည်း မင်းလှရာဇာ မေတ္တာလွန်ဘိ ရှိစေချင်မှု စတု သန္ဓေ ကိုယ်ဝန်နေကို ပျက်စေလိုက တည်ထ-ဂဏယ်၊ လှေဝယ်ပြေး အောင် တည်ခြောင်း-ဆလိမ်၊ ရိပ်ငြိမ်ချမ်းသာ ကွယ်ကာလိုက ၀-ကိုတည်နေ၊ နည်းသွေတခြား၊ မီးကားမတက် စေခြင်လျက်မူ မှန်ချတ်တည်ထား၊ ၀-ကိုထားလေဓ၊ ချစ်ငြားစေတနာ မိန်းမသာ လျှင် မီးသာမဖွား၊ နေလေငြားမူ တည်ထား-ဇက္ခ၊ ရေထဲငုပ်စေ လိုရှိပေတ သွင်းရမှန်စင် ၃-ရင်ကောက်သာ တည်ရာပလေ ရေမြေ တထွက် နှစ်သက်ဆက် မတည်မြဲတည်း၊ ဆင့်ကဲတနည်း၊ ရှေ့လည်း ခမ်းစေ လိုရှိပေက ကြက်ခြေသာခတ် ပြီးစေတတ်သည် အင်မြတ် ဇမ္ဗူတုံ ဝယ်လေသောဝိ။

၂၅၅၊ မိတ်အင်းစိရင်ခြင်းကိုပြခြင်း၊

ကောင်းကျိုးစီရင် မိတ်အင်းတွင်နှိုက် ကြည်လင်ဆပွား တွေ့စားများအောင် မင်းသားမင်းမြေး သူဌေးသူကြွယ် ချစ်ဖွယ် ပီတာ ယိနေဟာကို ကျိုးသာပေကြောင်း လုံးစုံပေါင်းလျက် ပျော့ပြောင်းဖြူဖွေး ယဉ်ကျေးကြော့ရင် ကောင်းခြင်းငါးထွေ ဆိုလေကညာ၊ ကုမ္မာရီက လှသည့်အမျိုး အအိုအမယ်ကြီး စိတ် ပုတီးစွဲ အသက်လည်းရှားကျော် အတော်ကုန်းကွ ရွယ်သုံးမျှလည်း ဖြူစွကေသာ သူတို့သာလျှင် အင်းသာဇမ္ဗူ ဆောင်သောသူကို

ခါမူမြင်ရ အဒေါ်လှလည်း ချစ်စွပီယာ ကုညာစိတ်ပေါက် ကြိုက်
 သွေးရောက်၍ တောကံတခေါ်ခေါ် မိသော်ဖခင် သည်လှသင်ကို
 ပြချင်လိုက်လှ ကြိုက်တော်စွဟု စိတ်ကအလွဲ အယူစွဲ၍ အခဲခကြေ
 ရှိရလေရှင် ဆောင်စေသောသူ အင်းဆုံမူကား ခုမူမှန်လှ အောင်ပ
 ကုလား၊ ဆွေသား၊ နောင်ရင်း၊ မိတ်ဘက်သွင်း၍ ရန်ကင်းဂါသာ
 ဂုဏ်သရေနှင့် ဖော်မိတ္တိ အင်းအရံတည်း၊ စိတ်သန်ကရုဏာ၊ ချစ်
 မေတ္တာမူ အင်းသာအလယ် နဝယ်တည်မြဲ မိတ်လည်းဆင့်လောင်း၊
 ပေါင်းသည်အမှန် နှံအင်းစီးလေ လေးထွေးထောင်မှာ မိတ်နှင့်သစ
 လျှင် ချစ်ရင်လေဗ္ဗ၊ ကြည်လင်လူထွို နှံကိုသိမူ ဆောင်သောသူသစ
 မကွာအကူ နှံမူခရာထား၊ စီရင်ငြားက တိုးပွားမသွေ မေတ္တာ
 ကျေ၍ မစနနိုင်ပုံ ချစ်ရည်စွဲ၍ လာမြဲခေါက်ခေါက် ယောက်ျား၊
 နောက်မယ် ကောဏ်ဏောက်လည်းပါ အင်းမြတ်စွာကြောင့် ဆရာ
 ကဝေ စောင့်မပေက ဝေဖန်ခြားနား၊ နောက်သား၊ သိအောင်
 ပြည့်နှံ၊ ဆောင်သည်၊ ဂုဏ်ရောင်ဆီမီး ထွန်းလှည့်သော်၊

တထေ့စဉ်ဇာ မှော်ကုန်၊ ဖြာပိမ့် နောင်ဇာလူပေါင်း သိခေ
 ကြောင်းကို ပြည့်နှံ၊ ဆိုမည် ကြည်လင်ဆပွား၊ မေတ္တာများစိမ့်
 အင်းသွားအင်းနေ အခြေသင့်ရုံ ဇမ္ဗူတု၌ လုံးစုံသဗ္ဗ ဌာရသကို
 ဖော်ပြမိန့်မည် ကျီးစက်ရည်အား မြေသည်ကျွမ်းရတ် မလွတ်ခစရန်
 အမှန်ဇာယာ ကျောင်း၊ ဆီမိမှာနှိုက် အရာမကောင်း ကြေကြောင်း၊
 ပျက်စီး မြေကြီးတုမို့ ကြမ်းသည်ရှိလျှင် အစီရင်ကား အင်းလျှင်ဇမ္ဗူ
 ချယူကျောက်မှာ အုပ်သလည်းကောင်း၊ ချပြီးနှောင်းမှ ရံခကြောင်း၊
 ဂါသာ မိန့်အလာကား၊ ဟေဌာစပထဝီနဂေါ သာဂရော၊ မုနီ
 မေဃေ တေခေါ ဝသံဝရော မှစရောဖော်မို့ ကောတေတိ တာနိ
 ရာဇာ သပ္ပကမ္မာနိ သိဒ္ဓိကာဟု မှန်စွာရံလေ မန်းလေခုနစ်အုပ်
 မြှုပ်ပစ်စရာ တွင်းမှာဆတောင်း တူးပြီးနောင်မှ ကျွေးထန်ဂါ၊
 အရာများလည်း မုန့်ငါးထမင်း၊ မွှေးခြင်နှံသာ ငါးပါးပါစေ
 စီရင်လေက ပြီးသမျှကို မြှုပ်ရသေခခါ မြေသာစောင့်မှတ် ဖုတ်ဝတ်
 တစ္ဆေ ဝေးစေရှောင်ရှား အပါ၊ မသိ ပြီးပြီးမလာ အင်းကျိုးသာ
 ကြောင့် လုပ်သလယ်ကောင်း၊ ယာဇာကောင်းကျောင်း၊ ဆီမိ ရိပ်ငြိမ်
 ချမ်းမျှ ကောင်းစွမစုံလာ ကောင်းညွှန်ဖြာပိမ့် နောင်ဇာဆက်ဆက်

မထိန်ဝှတ်အောင် နှစ်သက်ကြည်ဖြူ ကျွန်မူသစ္စာ သောင်မဟာ
တက် ဘေဇာကြီးရင့် ဉာဏ်ကြီးဆင့်သည် ဂုဏ်မြင့်နေသို့ ထွန်းလှည့်
သော်။

၂၅၆။ အမင်္ဂလာအင်း စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

အမင်္ဂလာ မကေခင်းရှုစသော် ပညာစဉ်စား စီရင်ငြား
လော၊ ရန်ကားစပြု သွင်းမှုဦးညို ခေမာဆိုတေ့ သွင်းလိုသူတာ
ဝေရီလာသား သွင်းပါစမြဲ မလွဲအမှန် ပြရန်ဂါထာ သုံးဖြာမူကစ၊
ဥါနမတ္တုဒတ ဘလိတေရာဇာ ကပ္ပကမ္မာနိ ဝိရောဂတာ မိတ္တု
ဗန္ဓပလီရာဇာ သပ္ပကမ္မာနိဝိရောဏတာ၊ ဤဂါထာကို သေချာရေး
သား ရံ၍ထားရှင် အခြားသူတို့ ပျက်စီးလိုလှ တစပုဆိုး ကြီး၍
ရှာကြံ အင်းချရန် သင့်နံအမည် အလယ်မှစသွတ် မှတ်လှချော
မြေ လုပ်ပြီး၍လျှင် ဆိုလေ့ဘထူး ဝါးတံစူးက မီးသွေးမျှကို
ရအောင်ယူလေ မင်ပြုပေရှင် သေချာရေးသား ကံများပြီးမြောက်
ခေါက်လေခုနစ် ကျစ်လစ်သေချာ လုပ်ပြီးခါလျှင် တစပျဉ်မှာ
မြှုပ်ဆင်လေက လျှောက်ပတ်လှ၏၊ ပရိဝါရပ် နေမှတ်တပုံ တစုံ
တခု အမှီပြု၍ လွတ်မှုမသာ ဆေခင်ရွက်ရှာလျှင် အမင်္ဂလာ ခန္ဓာ
ပြောင်း၍ အခါသော်။

မှော်ကွန်းကုဗျာ မိန့်လိုက်ပါအံ့၊ သောင်ချေဇမ္ဗူ ရှင်လူ
ရဟန်၊ ငြိမ်းချမ်းခေလေ သုံး၍မကုန် တတ်စုံပညာ ပွားစီမိဋ္ဌတု
စေတနာလည်းထား၊ ဉာဏ်သွားရှိတိုင်၊ သမိုင်းအင်းစုံ ဇမ္ဗူတု ဟု
ကြည်ယုံအင်းမြတ် ကြီးအတတ်ကို မှတ်ကြစေလို ပြည့်နိုးဆိုအံ့
နင်ဆိုငါဆဲ ဒေါသစို၍ အခဲများသော် ထေခင်လေးပေ၊ မှာ
ရသော် တည်ရ သည်မှထနည်း ပြောနည်းစကား စမည်များ၊
လည်း ပျက်ငြားလိုခါ ထ သာလေးလုံး တည်သုံးမများရ
လင်မယားကို ပြတ်စေလိုမူ ဗျ-ယူဇေးလုံး တည်သုံးမှန်လှ စွဲထ
သားမှာ ပျတ်လိုရာကား ကျ သာလေးထောင် မြစောင့်မှန်စေ
တည်ပါလေတည် သင်ပေအတတ် ပညာမြတ်ကို ပျက်လိုစိတ်ထား

လေးပါးထောင့်မှာ ပျတည်ရာ၏။ ဘုန်းသားတန်ခိုး၊ အာဏာရှိ၊
 အောင် တိတ်ခိုးကြုံလို ပကိုလေးလုံး တည်သုံးကြီးလေ တီးလေ
 စောင်၊ညှင်း ဆိုင်၊ကြေး၊နင်းနှင့် ဒိုမင်းခရာ တူရိယာဝါးပါ။ ပျက်လို့
 ငြားမှု မမှားထောင့်မှ မ-သာလေးလုံး၊ စည်သုံးစမြဲ ကျိုးမလွှဲ
 တည်း ရှုလီချင်ဘွယ် အင်းမြတ်လယ်နို့တိ သွယ်ပွယ်အသည် သင့်
 နာမည်ကို စိတ်ရည်ချင်အား၊ သေချာထော၊လေ့စွ လုပ်ငြားစရာ
 အတည်မှာကို ပြဆိုမှန်လှ တစပုဆို၊ ကျိုး၍ရှာကြ ရေးရန်မငှာ
 ခေါ်ရာအများ၊ တံစူးဝါးကို သုံးငြားမီးသွေး၊ ညက်စွာသွေး၍
 ရေးသာ၊ကြလေ သေချာစေက ပြီးထွေ့နောက်မှ ခေါက်ရကျစ်လစ်
 ခုနစ်ထော၊လေ ပြီးထွေ့နောက်မှ မြှုပ်ရထားလမ်း၊ လမ်းမှအဆုံ
 မရတုံသော် သင်္ချိုင်းပေါ်၌ မြှုပ်သော်ခတ်လှ သည်မှစသွယ်
 ခေါ်ဘွယ်တွင်လှ ထိတရ၏၊ မြင့်လှသစ်ပင် မြှုပ်လျှင်စည်းကောင်၊
 တကြောင်းငြာန နှံမှသင့်ရာ ပရိဝါရပ် သင့်ရပ်ကပင် မြှုပ်စီရင်စာ
 လှတွင်ပညာ အင်းမြတ်စွာကြောင့် ရောင်ဝါလည်းနှမ်း၊ နွေခါ
 မြန်းလိမ့် ညှိုးသန်းပူဆာ ဗျာပါသောဏ္ဍ ဧကွဲလည်းခတ် လမြတ်
 စန္ဒာ ဆုတ်ပမာသို့ ပြစ်ရှာလိမ့်မည် အကြောင်းသည်ကို ဉာဏ်ရည်
 ထောထိရှု စက္ခုဗျူဟာ ကြီးပေပညာ၊ မြင်ထစွာသာ၊ ဆရာထေရ်
 မြတ် ကျွန်းသောင်ရပ်စာ မှတ်ကြစေလို များလူဗိုလ်ကို ကြံည့်ညှိ
 ဆပွား၊ မေတ္တာများ၍ နောက်သာ၊နောက်နေစင်း ထုံးဟောင်း၊
 နည်းနာ အပြောပြောကို ပညာရှာစွာ ဝါးနည်းတူတူ သုံးယူပါစေ
 မှော်ကွန်း၊တွေလည်၊ သပြေသခန်း၊ သောဓ္မကျမ်းက ဉာဏ်စွမ်း
 ညှိနှိုင်းတတ်စေသော်။

ဇမ္ဗူဒီပါ ကျွန်းမဟာလျှင် တေဇာတမျှ ထွန်းလျှံဝဆာ၊
 ဂုဏ်ကျော်ဟု ဇမ္ဗူတုံဝယ် အစိုအလင် မိတ်ဆင်ရန်သတ် ခုနစ်ရပ်
 အင်း၊ အကျိုးရင်းကို ထွန်းဝင်းလျှံပ သူရိယသွင် ချစ်ရင်လော
 မှန်ပြင်နုကို စည်းစိမ်လိုမှု မိတ်နှင့်ယူတေ့ တမူသည်ပြင် ချစ်ရင်မှု
 ရန်ကိုယူ၍ လူတို့၌မှာ မေတ္တာပီယ သိနေဟက စသည် ကရုဏာ
 ချစ်မေတ္တာမူ လယ်မှာနံကို တည်ဆိုမြင် မိတ်နှင့်ဆင်လေ့စွ နံဝဝိ
 စီးစေ တထွေထောင့်မှာ မိတ်နှင့်သာလျှစီ ချစ်ရင်လော ကြည်လင်
 စေတနာ ရာဇဇတ္တိ နံကိုသိမှု ဆောင်သည့်သူနှင့် အတူမကွာ

နံချင်းသခလျှင် ရော၍ဆင်လေ သေချာစုံရုံး နည်းကျဉ်းချုံး၍
 မှာသုံးကျွ၏၊ နဝနဝါ အင်းတုက်သာလျှင် ယူလေပင်ထည့်
 သွန်သင်ဆရာ မူဗျောင်းစာတွင် အစီရင်မူ မွန်နှင့်များစွာ ရှိလေ
 ရာကို တွေခါမြင်လျှင် အကျယ်ဆင်လော သိမြင်ရုံမျှ နည်းကျဉ်းပြ
 သည် ဆရာအမှာအလိုတည်း။

ဓမ္မတုအင်း ဓာတ်အင်းကြီးချန်း၊ စတုချန်း၊ ပဉ္စပွတ် ဆပွတ်
 ပေါင်းကိုးအင်း၊ ခုနစ်အင်းရ၏၊ ဈေးဆိုင်ထားလို့သော် နံ့ကိုထည့်၊
 လင်မယား၊ ကွာစေလိုသော် ဗျ-ကိုထည့်၊ လာစေလိုသော် လျှ-ကို
 ထည့်၊ ရှာဇကိုလိုသော် ထ-ဆင်ထူးကိုထည့်၊ ပဋိသန္ဓေကို ပျက်စေ
 လို့သော် ဂ-ငယ်ကိုထည့်၊ လှေပြေးစေလိုသော် ဆ-လိန်ကိုထည့်၊
 အကွယ်အကာကိုလိုသော် စ-ကိုထည့်၊ မီးမတက်စေလိုသော် မီး၊
 မဖွားနိုင်သော် ဇ-ကွဲကိုထည့်၊ ရေစုပ်စေလိုသော် ချ-ရင်ကိုကောက်
 ကိုထည့်၊ ရေထွက်စေလိုသော် မ-ကိုထည့်၊ ရေခန်းစေလိုသော်
 ကြိတ်ခြေခတ်၊ မကောင်းကျိုးကို ပေးစေလိုသော် ဥုံနမတ္ထု၊ တပဇလီ
 တေရာဇာ၊ သဗ္ဗကမ္မာနိ၊ ဝိရာတတာ၊ မိတ္တု၊ ဗန္ဓုဗလီရာဇာ၊
 သပ္ပကမ္မာနိ ဝိရာဂတာ၊ သည်ဂါသားရံလေ၊ ကေစင်းကျိုးမှာ
 ဖော်မိတ္တုကိုရံလေ၊ မြေဥ ကောင်းကျိုး၊ မကောင်းကျိုးကို စီရင်လို
 သော် ဟေဋ္ဌစပထဝီနာဂေါ၊ ဂါထာကိုရံလေ၊ ခုနစ်အုပ်မန်း၍
 အစာပေးလေ၊ အင်းကိုမြှုပ်လေ၊ အဆိုးစီရင်လျှင် ရံအင်းဆင့်၊
 အကောင်းစီရင်လျှင် မိတ်အင်း၊ ၂-အင်းကို စီရင်လေ၊ လှင်မယား
 ကွာစေလိုသော် ထ-ကိုထည့်လေ၊ တရားတပေါင် ပျက်စေလိုသော်
 (လျှ) လယပင်း လေ လုံးကိုထည့်၊ အင်းကို ကုလ်အလွယ်အစ၍
 ၁၂၃၄၅၆၇-စာတမ်းဖြင့် ပြင်သို့ထွက်၍ ဓမ္မတု အင်း အလိုကား၊
 အချင်းများကြရသော် ရ-အောက် လေးလုံး ထောင့်မှာထည့်၊
 ဘုန်းတန်ခိုးအာဏာ ပျက်စေလိုမူ ဇ-ကွဲသည် ရှိအောင်ပြု၊ အတတ်
 ပညာ ပျက်စေလိုမူ ဗျ-လေးလုံးထည့်၊ စကားစမည် ပျက်မူကား
 က-လေးလုံးကိုထည့်၊ လင်မယား ပျက်စေလိုမူ ပုလေးကိုးကိုထည့်၊
 ဤ-လည်းထည့်ကြလေသည်၊ သားကိုပျက်စေလိုမူကား ကျ-လေးလုံး
 ထည့်လေ၊ ဇ-ကွဲလည်း ထည့်ကြသည်၊ စည်စောင်ညှင် တူရိယာ
 ငါ၊ ပါ၊ ပျက်စီးလို့ သော်မ-အေးလုံးကို ထည့်၊ အလယ်မှာ နံအမည်

ထည့်၊ အင်းအမှာအတိုင်း တစပုဆိုးကို အင်းချ၍ သူ့နို့ကို အလယ်
တွင် သွတ်၍ တံစူးဝါးကို မီးသွေးမင်ပြု၍ ရေးပြီးလျှင် ခုနစ်ခေါက်
ခေါက်ယူ၍ ယူ၍ပစ်လိုက်ရမည်၊ တစပုဆိုး မီးသွေးရှလျှင် သာ၍
ဇောင်းသည်။

၂၅၇။ စမ္မာနဝအင်း စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား တန်ခိုးတော် အာနုဘောတော်
အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရတနာသုံးပါး၊ ဆရာသမား၊ မိခင် ပခင်
သရီဝါ သရီဝ အမည်ရှိသော နတ်မင်း၏ အပြီးအစီး တန်ခိုး
အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပိဿနိုးပရမီသွာ သိရိမဟာပိန္နဲနတ်တို့၏
တန်ခိုးအာနုဘော်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ လောကပါလစ အမည်
ရှိသော ဒေဝီစန္ဒီ၊ ပရမီသွာ၊ သူရဿတီ ဒေဝီနတ်တို့ တန်ခိုး အာနု
ဘော်တော်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပြုပြင်စီရင်သော စမ္မာနဝအင်း
ကို သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား စည်းစိမ်ချမ်းသာ ဖြစ်စိမ့်သောငှာ
ကရုဏာဉာဏ် တိုက်တွန်းသည်ဖြစ်၍၊ အပြီးအစီးသို့ ရောက်စေ
ခြင်းငှာ၊ မဂ်ဉာဏ်ပညာဖြင့် စီရင်သကဲ့သို့ နိဗ္ဗာသို့ ရောက်စေခြင်း
ငှာ စင်စစ်ရသည်ဖြစ်ပါလို၏။ စမ္မာနဝ ပထမအင်းကား ရသေ့
ပျံတို့ စကြာဝဠာ၌ ခပ်သိမ်းသောအလိုကို ပေးစေတတ်သောအင်း
ကို ခပ်သိမ်းသော အက္ခရာကို နိုင်နင်းစေတတ်သော အားကို အုပ်
နိုင်သော၊ အရပ်အယံမျက်နှာမှစ၍ လူသူအပေါင်းတို့ နှစ်သတ်
စေတတ်သောအင်း၏ အကျိုးကိုထုတ်သော ဗေဒနာပညာသိပ္ပံများသည်
ကျဉ်းရာ၏၊ အကျိုးသည် ကျယ်ရာ၏၊ ဆရာနှင့်ပညာမရှိသောသူတို့
မဟောနိုင်ရာ၊ ပညာအကျိုး မြတ်သောသူတို့သာလျှင် စီရင်နိုင်ရာ
သည်။ ပထမ စမ္မာနဝအင်းကို ၂၃-တောင်ထုတ်၊ ရေကိုတူထီစေ
တတ်၏၊ ဆရာတို့မှအပ်၏၊ ၎င်းတို့ကို အုပ်စေတတ်၏၊ စမ္မာနဝ
စတုပီသအင်းကို ထောင့် ၆-ခုထုတ်၊ စောလာမုနိဂါထာကို လက်ဝဲ
ရစ်၍ရ၊ ခပ်သိမ်းသောရန်သူတို့သည် မပြန်မလှန်နိုင်ကုန်၊ စမ္မာနဝ
အင်းကို ဆရာတို့ အမှာကာ၊ စတုပီသတွင် ထောင့်ကို ရှစ်ခုထုတ်
ဗေဒနာပညာသိပ္ပံကို ရန်ခပ်သိမ်းကို ဆောင်စေတတ်၏၊ စတုပီသ

လေးမျက်နှာအရပ်နှိုက် ကြေးနီပြားတင်ချ၍ မြို့ပြည်ရွာ မြှုပ်ရ
 သော် သူရဲကောင်းပေါများ၏၊ မြို့ပြသာယာ၏။ အရပ်ဆယ်မျက်
 နှာကို အနိုင်ရ၏၊ အဋ္ဌာဝိသ ၈၂ ဆူဂါထာကိုရုံလေ။ ခပ်သိမ်း
 သော ရန်သူတို့ အတတ်ရှိသော် မြို့ကား ရွာဖြစ်၏၊ ရွာကား တော
 ဖြစ်၏၊ တောကား ထင်းဖြစ်ရာ၏ အဋ္ဌမုက်ကိုရုံလေ၊ လင်္ကာယာရုံ၊
 စမ္မာနဝစတုဝိသ ၂၄-အင်းကို စထာင့်ခွန်ခဲ ထုတ်လေ၊ လက်ယာ
 ရှစ်လေ၊ မမှားစေနှင့်၊ တြိသိဟာဂါထာကိုရုံလေ၊ အခြေကောင်း
 သော် စည်းစိမ်ဥစ္စာများ၏၊ စက္ကုတင်ချ၍ ကုန်ပေါ်သို့ထားလေ၊
 ကုန်စွန်၏၊ အရပ်ရှစ်မျက်နှာကလာ၍ဝယ်လတ္တံ့၊ စမ္မာနဝစတုဝိသ
 ၂၄-အင်းကို ထောင့်သုံးခုထုပ်၍ချသော် လေးမျက်နှာက လေး
 မြှား၊ မီးပေါက်လှဲ၏၊ စမ္မာနဝအင်းကိုပင် ပကဝတ အင်းကိုရုံ၍
 ရွှေပြား၊ ငွေပြား၊ တွင် ချပြီးလျှင် အလံတွင်ထည့်သော် အမြောက်
 သေနတ်လှဲ၏၊ လှေတွင်ဆွဲထားသော် လှေနှင့်တကွ မမှန်နိုင်ကုန်၊
 သံလျက်ရုပ်၊ ဘီလူးရုပ်နှင့်တကွ ရေး၍အင်းချ၊ မာရဗေဝံကိုရုံ၊
 အင်းကျောစစ်အရပ်နှင့်တကွ ဘီလူးပြေးလေ၏၊ စမ္မာနဝကို သိလို
 မူဇာ၊ ဆရာတို့သည် ဟောပြန်ပေး၏၊ စတုဝိသထောင့်ကို ၁၃-ခု
 တွတ်၊ ပဗ္ဗာရဏဂါထာကိုရုံ၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီး၏၊ အင်း၏ အစနေတော်
 အားဖြင့် ရထာ၊ ၂-ခု နှစ်ရပ်ကသွင်းလေ၏၊ စည်းစိမ်ရှင်လည်း
 ဖြစ်၏၊ ရွှေပြား၊ ငွေပြား၊ တွင်ချ၍ဆောင်၊ စမ္မာနဝအင်းကို ဒွေ၊ သွင်း
 သော် ရေကိုငုပ်၊ ဝင်စေတတ်၏၊ လေးခုအတွင်းသွင်းသော် ရေကို
 ထွက်စေတတ်၏၊ ထောင့်လေးထောင့်ကို လေးပြားချသော် အသင့်
 အားဖြင့် သိရ၏၊ မြင်ရလတ္တံ့၊ ဥဏ္ဍာမုနိကို လက်ဝဲရစ်ရုံ၍ချ၊ စမ္မာနဝ
 ကို သိလိုသော် ဆရာတို့မှာပေး၏၊ စတုဝိသ ၂၄ အင်းသုံးကို
 အလယ်သွင်း အကျိုးကြီး၏၊ အပြီးအစီးဖြစ်စေတတ်၏။

စောလာမုနိဂါထာကို လက်ဝဲရစ်ရုံ၍ ချလေ၊ စမ္မာနဝကို
 ဆရာတို့ ဟောပေးအံ့၊ စတုဝိသအင်းကို ရှစ်ခုအလယ်တွင်သွားသော်
 ကြေးနီပြားတွင်ချ၊ အဋ္ဌာဝိသ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူအင်းကိုရုံ၊ မြို့ခထာင့်
 ကို မြှုပ်ရသော် ဆိတ်၏ လက်ဝဲရစ် ချလေ၊ သူရဲကောင်းလည်း
 ထိတ်လန့်ရာ၏၊ မြို့ကြီးလည်း ရွာဖြစ်ရာ၏၊ ရွာကား တောဖြစ်ရာ၏။

တောကခ၊ ထင်းဖြစ်ရာ၏။ လက်ဝဲရစ် ချမလ၊ စမ္မာနဝ စတုဝိသ
 အင်္ဂါကို ကျောက်ပျဉ်တင်ချ၊ အဋ္ဌမုတ်အင်းကို လက်ဝဲရစ် ချ၍
 မြို့ရွာလေးထောင့်တွင် မြှုပ်သော် မြို့ရွာအေးချမ်းသာယာ၏။ ထိုမြို့
 စည်ကား၏။ အိမ်တွင် ချသော် စတုဝိသအင်းကို ခုနစ်ခုအတွင်း
 သွင်း၍ချ၊ လက်ယာရစ်လေ၊ တြိသီဟကိုရုံ၊ ကြေးနီပြားတင်ချ၍
 အိမ်တွင်ထားသော် ငိုက်မျည်းတွေဝေတတ်၏။ အကြံအစည် မပြည့်စုံ
 နိုင်၊ ကိုယ်ဖို့မထင်၊ မော့နဝ စတုဝိသ ၂၄-အင်းကို သုံးခုသွင်းလေ၊
 နက္ခတ်တာရာ ကောင်းစေရမည်၊ ဆရာမြတ်တို့ အထူး စီရင်လေ
 သည်ကား၊ ၁-က-ဝ-တ ကိုလက်ဝဲရစ်ချ၍ ရံလေ၏။ အလံ၌
 ချပြီးလျှင် အလံကို လွှင့်ချေက ဆင် မြင်၊ သူရဲတို့သည် အရိပ်တွင်
 မနေဝံ့၊ လွှင့်ပျောက်လိမ္မာ၊ အကြံအစည်ပြုခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ကုန်၊
 စမ္မာနဝ စတုဝိသ ၂၄-အင်းကို လေးထောင့်ထုပ်၊ ဣတိပိသော
 ဂုဏ်တော်ကိုရံလေ၊ ငွေပြားတင်ချ၍ အစဉ်ထားသော် ခပ်သိမ်း
 သောသူတို့ကို ပြေးစေတတ်၏။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့ကို မေ့စေတတ်
 ၏။ ရန်သူလည်း မဖြစ်နိုင်၊ သိန္ဓောမြင်းနှင့် တူသော လျှင်ခြင်းကို
 ဧည့်၊ ပြည့်စုံကုန်ရာ၏။ စမ္မာနဝ စတုဝိသ အင်္ဂါ ၂၄ ကွက်
 သွား၊ အဋ္ဌမုတ်အင်္ဂါ ၈-ခု၊ ၄-ခု ထောင့်ထုတ်အင်္ဂါကို နဂါးရံ၍
 အမြီးကို ခံတင်းသို့သွတ်၊ ဣမေသိသကိုရုံ၊ ဝမ်းတွင်ချ၊ အကွရာ
 မပျက်စေနှင့်၊ ရှေ့ပြား၊ ငွေပြားတင်ချ၊ ခပ်သိမ်းသောရန်ကို ပိတ်ဆို့
 နိုင်၏။ အကျိုးကိုဆိုသော် များလှ၏။ သေနတ်၊ ဓား၊ လက်နက်
 တို့ကို တားစေတတ်၏။ စမ္မာနဝ စတုဝိသ ၂၄-အင်းကို ၆-ခုထောင့်
 ထုတ်၊ လေးထောင့်နေစေ၊ ကျားရုပ်စီးလေ၊ ထောင့်က ဗျဉ္ဇရာဇာ
 ကိုရံ၍ နေစေ၊ ကျားဝမ်းတွင် ပထမအင်္ဂါကိုချ၊ သုံးနှစ်မြှုပ်၍ထား၊
 အရေးကိစ္စရှိလျှင် ထိုဥစ္စာကို ထည့်လေ၊ ကျားရောက်၏။ ကျား
 ကိုက်သံကို သို့ ထင်၏။ တန်ခိုးဖြင့် ခပ်သိမ်းသောသူတို့ ပြေးလေ၏။
 စမ္မာနဝ စတုဝိသ ၂၄-အင်းကို ၁၄-ခုလေးထောင့်ထုတ်၊ စက္ကူတွင်
 ရေး၊ ဇေယျပရိတ်ကိုရုံ၊ မဟာဝိနာယကကို လေးထောင့်ရုံ၊ သုခါ
 ဝဟကိုလည်းကောင်း အမှန်ချ စင်စစ်ထားရမူ ရန်သူကို စေစဉ်စေ
 တတ်၏။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့ အပူဇော်ကိုခံရ၏။ စမ္မာနဝ စတုဝိသ
 ၂၄-အင်္ဂါကို ပဋ္ဌတိံသ ၃၅-ခု၊ လေးထောင့်ထုတ်၊ ကျောက်တင်ချ၊
 ပဋ္ဌမံကို ရံလေ၊ ထောင့်ကို မိကျောင်းလေးထောင့်ထား။ အင်္ဂါကို

ကိုက်လျက်နေစေ၊ သံသုမာရောကို မိကျောင်းဝမ်းတွင်သွတ်၊ ရေမှာ
 ပစ်၍ထား၊ သုံးနှစ်လည်ကာ အစွယ်ကို ထည့်သော် ကိုက်လေ၏။
 မိကျောင်းလည်းရဲ၏။ စမ္မာနဝ စတုရီသအင်းကို သောဠိသဘာဆယ့်
 ခြောက်ခု လေးထောင်ထုတ်၊ ငွေပြားတွင်ချ၊ မိတ္တဒရာဂ ဂါထာ
 အင်းကိုရုံ၊ ခပ်သိမ်းသော အရာရာဆောင်၊ သပ္ပဗုဒ္ဓိရာဇာ၊ ဆီထွင်
 စိမ်၍လိမ်း၊ စမ္မာနဝ စတုရီသ ၂၄-အင်းကို ၇-ခု လေးထောင်ထုတ်၊
 ကျောက်တွင်ချ၊ မြေလေးစင်းကိုက်လျက်နေစေ၊ သမ္မုဒ္ဓေကိုရုံ၊ ဥ
 အသိမသပေါ့ယာသော၊ မြေဝမ်းတွင်ထည့်၊ သုံးနှစ်စေ့လျှင် မြေ
 ဖြစ်၏။ ဥစ္စာကိုထည့်လျှင် မြေဖြစ်၍ လိုက်ပေါက်၏။ စမ္မာနဝ
 စတုရီသ အင်းကို ၁၀-ခု ထောင် လေးထောင်နေစေ၊ လိပ်ရုပ်
 ထောင်ကိုဆီ၍နေစေ၊ တြိသီဟကိုရုံ၊ သိဒ္ဓိနာမ ခြေလှေ့ဘယ်ကိုချ
 ၍ထား၊ ဥဒ္ဓိန္ဒာသောကို ခေါင်းမှာချ၍ ရေထဲသို့ထား၊ သုံးနှစ်စေ့
 လျှင် ရေကူး၏။ ငုပ်လေ၏။ စမ္မာနဝ စတုရီသ ၂၄-အင်းကို ၃၀
 ၉-ခု လေးထောင်ထုတ်နေစေ၊ နှားရုပ်တွင်ချ၊ စိန္တာမဏိကိုရုံ၊ နပု
 ထွင် ဝိဇ္ဇာရုပ်ရေး၍ ထေစင်တွင်ထား၊ သုံးနှစ်စေ့ သောအခါ
 ဥစ္စာကိုထည့်က လိုက်၍ငွေ ၏။ မခံနိုင်ကုန်၊ မခရ်နတ်သား၊ ဖျက်
 သကဲ့သို့ ပျက်လေ၏။ စမ္မာနဝ စတုရီသ ၂၄-အင်းကို တေရသ
 ၁၃ ခုကို လေးထောင်ထုတ် ကျောက်တွင် ဘီလူးရုပ်ရေး၍ရံယေ၊
 မဟာယက္ခော ဝမ်းတွင်ထည့်ပြီးလျှင် ဥမဟာယက္ခောဟူ၍ အမည်
 ထုတ်၊ ဝမ်းတွင်ချသော၊ ယက္ခာဂုရု ခေါင်းတွင်ရေး၊ သုံးနှစ်စေ့လျှင်
 ဥစ္စာကိုထည့်ကာ အံသွားခဲ၍ ခြိမ်းချောက်၏။ စမ္မာနဝ စတုရီသ
 ၂၄-အင်းကို ၁၂ ထောင်ထုတ် ဂုမ္ဘန်နတ်ကြီး အရုပ်ရုံ၊ ကျောက်
 တွင်ချ၊ ဥမဟာဂုမ္ဘန္တော၊ ခေါင်းတွင်ချလေ၊ ဂုမ္ဘန္တောသွားဟု၊
 လတ်ယာတွင်ရေး၍ ထောင်တွင်ထား၊ ဥစ္စာကိုထည့်လျှင် အစွယ်
 လေးချောင်းပြု၍ ဖြိုက်၏။ စမ္မာနဝ စတုရီသ ၂၄-အင်းကို ကော
 ဒသ ၁၁-ထောင်ထုတ်၊ ကျောက်တွင်ချ၍ ဆင်ရုပ်ကိုရုံ၊ တြိသီဟာ
 အင်းကိုရုံ၊ လေးထောင်တွင်ထား။ ဥစ္စာကိုထည့်ကာ ဆင်ဖျိုက်၍
 ထိုးလေ၏။

ဤအင်းညွှန်းလက္ခဏာတို့ကို ပြဆိုခြင်းဖြင့် ကဝေသာရ ကျမ်း
 ရင်းကြီး ပထမတွဲ၌ ပြဆိုအပ်သော အင်္ဂုလကဝေသာရ အခန်းကို

ပွင့်လင်းသောဉာဏ်ဖြင့် ထုံးတမ်းစေအပ်၏။ အဓိပ္ပာယ် အယူအဆ
အာစရိယ ပရိပရ အနည်းနည်း အဖုံဖုံတို့၌၊ ဖာတိမြောက်လိမ္မာ
သဖြင့်၊ ဆရာတဆူ ပြုလိုသူတို့သည် နှုတ်တော်အာဂုံဆောင်အပ်၏။

ကဝေသစရကျမ်းရင်းကြီး ၉-တွဲ၏ ကာယသိဒ္ဓိအခန်း၊

ကို ပြဆိုရာဖြစ်သော သတ္တမကဏ္ဍ

ဤတွင်ပြီး၏။

နမေဓ တဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၂၅၇။ ငယ်ယာအောင်ခြေလမ်းကိုပြခြင်း

ငယ်ယာအောင်မြေ ကျွန်းလိပ်တွေတွင် ဝင်သပြေစစ်
ညှစ်မှုလှစ်၍ ဇမ္ဗူရစ်ရွှေ သုံးရစ်စေဟု ဓာတ်ခြေမမှာ၊ စီရင်ထား
သည် ဂြိုဟ်များထေဋ်နှင့်၊ ရာဇာမင်းကို နှောင်သွင်း၍ထား၊ ကျားနှင့်
သမုတ် ဆေးကန်ချုပ်ကို သွေးသုတ်၍ခါ တေဇာကြီးလှ စန္ဒရ
ကြီး၊ ဘုခါမှေးလျက် ကန်လက်အုပ်ပြီး ဇော်ဂျီလုံစွာ ဖိုဝယ်
မှန်လျှင် အသေပြေညှင်း တေဇာသွင်းမှ ကြေးစန္ဒနှင့် ထွေးကြ
ရှက်တင် ယူဝင်ခဏ အသာချ၍ ဒေါသပြေလောက် အာပေါ
ရောထိသော် သောကြာဂြိုဟ်မင်း ပြုရောင်ဝင်းနှင့် ဖြန့်ခင်းစကြာ
လှည့်သောခါဝယ် တရာသီတွေ ချိန်အာစတွင် မာရ်ငွေ့လျှမ်း
လျှမ်း ရာဟုပမ်းက နေနှင့်စကြာ ရတနာသည် ရောင်ဝါလျှပ်လျှပ်
သတ်ဇောပြတိုင်း၊ ကိတ်ဓာတ်နှင့်မြို့ ရင်ငွေ့လှုံက တူစုံနှစ်ဝ ပြာနု
ကြမ်း ပြုလှဦးငြီး ဟိုင်းဆယ်စီးထက် ဆယ်ပဲတက်၍ တွဲရှက်
လေးတူ ကိတ်မင်းကူသော် တောင်ဇမ္ဗူရာဇ် ရှေ့စင်ဖြစ်သည်။ ။
တက်သည့်နေ့နယ် နိုဝင်းတည်း။ ။

နေ့နယ်နိုဝင်း သောကြာများကို ခေတ်ရင်းအာဇာနည် နေ
စန္ဒာနှင့် ထိုးပါဆယ်လုံ တပုံထို့နောင် ခြူးရုပ်ဆောင်မှာ ဆယ်
ကြိမ်သာတည်း၊ နိတျာရေးရေး ခေါင်းရမ်းသွေးရောထိ ဒေါသ
ပျော့ထိသော် ဟဲ့လျှောက်တိတ်ခြံ ဆေးတော်တံမှ ကျေးဇူးကိလေကန်

ကျားနှစ်ဆယ့် ဆားလျော်ဖြူးဖက် လေးတူရှက်၍ ဓာတီထင်နှစ်ဆ
 နီးထိုးကမူ သံတူနက်ပြောင် သပိတ်ရောင်ချိပ် လေးစိတ် စိပ်ပြီ၊
 တစိပ် ထကျပ် ပစ်ခတ်ဝါဝင်း စပ်တူဆင်း၏၊ မှတ်ခင်း၊ တပုံ ပြာရိုက်
 ဘုံအံ့ ဓာတ်စုံအာဏာသ သမဏိရွေဝါ ကြွေမှာတစ်၊ ပြည်ကြီး၊
 ကဖြင့် သွေးစစ်အလား ယင်းသုံးပါးကို ခြင်္သေ့ ဆို၏၊ ထိုခြင်္သေ့
 ဆေး လှေးစိပ်တစိပ် ဓာတ်နိမိတ်ဖြင့် ဖြစ်သိပ်ဆားကဲ ဆေးထဲတွင်
 လှောက် ထိုးတုံ မြောထိက ဆပ်ရဓာတ်ရင်း အဘင်းခွာယူ ထိုတူ
 ထူးတုံ ဆပ်၍ကုန်က သံဆုံတင်ကြိတ် တစိတ်ခြင်္သေ့ နှော၍
 တေပါ သံပုရာရည် ချက်လေကြောအိုး ထိုးဗေမပျက် ခိုးငွေ ထွက်က
 ချထားမှပင် ခြောက်ကမုန့်ပြု သိပ်မှုလုံငယ် ပိတ်ကွယ်အဖိုး ဇော်ဂျီ
 သုံးမံ ဖတ်နေဖွဲ့သိပ် တစိတ်နှင့်မှ ပြာမကျလာ တခါတုတ်အုံး
 ထူးပြာနုနု စု၍မစ်ခါ ကျပ်မှာလေးရွေး ရွေးသွေးဝါဝင်း မတ်သွင်း
 ရေးတူ လှတ်လွတ်မှုကာ၊ ပြာမူခြင်္သေ့ ထပ်လောင်း၍သာ ချက်ပါ
 ရှေးနည်း သိပ်သည်းငုတ်လေ ဆေးနေလေးတူ စေ့မူတန်ပါ ပြာမှာ
 နူးညှံ နှံ့သော်နှစ်ရွေး ရွေးသွေးအဆင်း ထိုဟိုင်းမင်းသည်၊
 ဖြစ်ခြင်း ဗေမူရုဇ်သားတည်း၊

ဗေမူရုဇ်သား လုပ်ကိန်းထား၍ တက်ပွားဘခန်း ခြင်္သေ့
 ဖမ်းမူ ချိန်တူလက်ချား ဆေးဇဝက်သာ သုံးဖြာတဆယ် ကျောက်
 ဝယ်ညက်စွာ ကြိတ်ပြီးခါမှ ထပ်ခါထူးရည် ရေကြည်ပိဿာ ပေါင်း
 ၍သားလျှင် ချက်ပါနှေးနှေး မအေးမပူ ယောင်းမမူမမူ ဆူလေ
 ပွက်ပွက် ကြေညက်ကောလီ ပထဝီရောက် ချော်ဆေးကောထီလော
 ထိုနောက်ခြောက်သစ် လုံစံနှစ်ကို မြှုပ်လစ်ခိုးဝယ် တယ်သည်
 ဝင်းဝင်း နီတျင်းတျင်း၌ ခပ်သွင်း၊ ချော်ဆေး ပြေးညှင်းထိုးချိန်
 ချော်ရည်ငြိမ်ခါ သံပုရာရည် တေသည်အခြောက် ခြင်္သေ့ ဆေးကို
 ခပ်ပေးပေါက်ခါ ထိုးခါထိုးခါ ထပ်ခါထည့်သွင်း လုံအတွင်း၌
 ဝင်းဝင်းစက်စက် ဆိတ်မျက်လုံးသို့ ခုံးခုံးထွက်သော် ပြည့်လို့ကို
 များစွာ ချော်ဆေးသားအုပ် မေယုတ်ထိုးမြ ချော်နက်ထဲတွင် ခွဲ၍
 သတ္တ လုံးစုကျီချက် တော့ဝက်တွင်လောင်း မှဲ့ပေါင်းအလား
 တွားထွားဖြူဝင်း ခြင်္သေ့မင်းလည်း အပျဉ်းမရောက် ထူးခြောက်
 ခွဲသား ထိုအလားတွင် ပျဉ်းသားသောကြာ နီတျာနှင့် ထင်ခါ

လေးတူ လုံမှုအငယ် ပိတ်ကွယ်သုံးတပ် ဇော်ဂျီပတ်၍ ထိုးလတ်
 ပြင်းစွာ ချော်နတ်လာသော် သောကြာမရက် သီဟနှစ်ပါး ထုံး
 ကျသွား၏။ ရွှေသားစင်စစ် တကျပ်တွင်၌ ပစ်ထိုက်တပဲ ထုံးကို
 ဝဲသော် နက်မဲအရောင် မှောင်၏ဆင်ကျိုး အဖိုးမထိုက် လွင့်ပစ်
 လိုက်ချင် ဘော်စင်သုံးဆယ် အရည်ဝယ်တွင် ပစ်လေချင်မှ ရွှေစင်
 မေ့စစ် အမှန်ဖြစ်သည်။ တတ်သစ်သီဂီနီကွတည်း။

သီဂီနီကွ သုဝဏ္ဏနှင့် ဟိရနာရဏီ အညီပညတ် မှတ်သား
 တသွန်း ထွန်းသားအနေ ကျွန်းသပြေတွင် ပဝေဏီက သကျ
 အင်းစံ ရှင်ပျံရသေ့ နည်းအတူဖြင့် စေ့မြေမှတ်ကျိုး ဓာတ်လုံး
 တခန်း စီရင်လမ်းကား ဖမ်း၍ရလျှင် သောကြာပျဉ်းကို မပိုတကျပ်
 ဣလတ်နီစွာ စန္ဒရာနေ ဆယ့်ဝါးပေတည့် တထေ့ထို့နောင်
 ခြူးဆောင်ဆယ့်ဝါး ဆယ်ယူထားမှ ဆေးတံားအစေး ရှားစောင်း
 စေးနှင့် ဆေးစေ့သိမ်းသွင်း ကခြင်းမပျက် ဇဝဏ်လက်ချား
 ကျောက်သစ်ညက်စွာ ပျားတေခါကြိတ် ဓာတ်နိမိတ်ဖြင့် ပြည့်သိပ်
 နှစ်ဆ ပိတ်ထိုးကျလော့ ဒသဆယ်လုံ မီးယပ်တု၏။ လျော့တု
 ဓာတ်ရင်း ရွှေထပ်သွင်းပြန် ချိန်ရင်းတကျပ် ပြည့်လတ်သောခါ
 မိုက်ပဏီမှာကျိုး ရွှေကိုတပဲ ကျွေးမြဲလေ့ ထိုးရွှေစွန်သွား စား၍
 အံခါ ပျားမှာသွန်ယူ မိုက်မှုတဖန် ဖော်ထည့်ပြန်၍ ကျိုးရန်သဘော
 ကျွေးသောရွှေချည် ထွက်သည်မချ အမှန်ရသည် သုဝဏ္ဏလမ်း
 အပြီးတည်း။

ညာသိဒ္ဓိ အရင်ရှိယာ၊ ပဝတ္တိအမှန် ပုဗ္ဗကံကြောင့်
 ထက်ရန်တပုံ ရွှေတုံးတည့်ခန်း၊ သိဒ္ဓိလမ်းချုပ် နိဂုံးအုပ်ပိမ့် ရေထုတ်
 ဖော်ပြ သတ္တအစုံ တိက္ခာအာပတ် ခတ္တိဓာတ်တွင် ပေါင်းလတ်
 သုတ ကြိတ်ထညက်ပေ တေလေသမ္ဘရာ ချိန်ပါရှစ်ကျပ် ခြောက်
 သွေ့လတ်မှု ရှေးတူမပျက် ဇဝဏ်လက်ချား၊ ပဲခူးဆားနှင့် ထုံးကား
 ရေကြည် ချက်သည့်ချော်ဆေး စုဝေကျိပါ ဂဏနိုးသာမူ သာ
 ကြူစုံတော ရောနှောပေါင်းကော အဋ္ဌာရသ နဝပြည့်ခြင်း ကိုး
 နဝင်းသတ် မှတ်လေအပြီး ဂဠုန်ကြီးပင် ဆေးရွှေစင်ကို လုံတွင်
 ခပ်သွင်း၊ ချော်ငြိမ်းလင်းမှ ထည့်ခြင်းအာဏာ ထပ်ခါဆေးအုပ်

မယုတ်ထိုးမြဲ နက်မြဲချော်ဝယ် ဘော်နယ်သတ္တု စုံ၍သဒ္ဓါထား
 တမတ်သားမူ လောင်းညားဝက်ဆီ ကြိမ်ရည်နှစ်ဆယ် ဇေယျာန်စာ
 ငယ်သွင် ထောပတ်တွင်လောင်း ၎င်းထို့နည်း ကြိုးလည်းပေါ်ဇေ
 မြှုပ်ပါဆတ်ဟောင်း၊ ရောက်ကြောင်းသိဒ္ဓိ ပြီးလင့်တိ၏၊ ရရှိသတ္တု
 ချိန်မှုတဆယ် ခံရဝယ်ကား၊ တောဝက်ထား၍ ရွှေသားတကျပ်
 ကျီ ဗတ်ရေလင် ယင်းတွင်တကျပ် သတ္တုခပ်၍ သွန်လတ်ရှေးနည်း၊
 သိမ်းဆည်းလုပ်တု တဆယ်ကုန်ခါ အလင်းသာပစ် ရွှေတု၊ ပြစ်၏၊
 အနှစ်ဥပြန် နှိပ်မြဲမဇ္ဈိက ဖွဲ့ကခုန်နှင့် တင်လျှင်သုဘ ဝါ၊ ပိုကျလျှင်
 ခဲသအမှန် မယူပြန်တင် ဖွဲ့လျှင်နှစ်ပြည် ကျသည့်ပြာနု ရုပ်ထုဖြူစင်
 တဆယ်တွင်ပစ် ထုံးစံနှစ်ရွှေ ပြစ်လေမုချ တက်လမ်းပြအံ့၊ ခဲထ
 ပြဒါ၊ ရငြားထူးချိန် မမှိန်ရောင်လျှ ဆယ်နှစ်ပြန်ကျ ရလတ်သေခ
 ခါ ထုံးမှာလေးတူ ပေါင်းယူကျီ၊ သွန်ရာတောပျာ တင်ငြား
 တုရောက် ထပ်လျှောက်သုဘ ရှေးနည်းကျဖြင့် ဒွါဒသဆင့် ရောက်
 လင့်သေခါ ကြိုးစွာတန်ခိုး သိဒ္ဓိမျိုးပြီး ဓာတ်လုံးကြီးပင် ရှေး
 နည်းတု၊ ခွက် နိပ်လျက်သုဘ တင်ကရဏ္ဍမူ ဗုဒ္ဓသစ္စာ ဂါထာပဝဋ်
 စာင်းပြန်ဆယ်နှစ် ချလစ်ဖွဲ့ယိုက် မျက်နှာကြက်၍ ခံလျှာသီလ
 တင်ထပြဒါ၊ ပြာသားဝါနု ကျီ မူနာဂ တို့ထကွမ်းရိုး ဓာတ်မျိုး
 ထိုရွှေ ပြစ်လေအမှန် သံသိဒ္ဓိဘင် ထုံးကင်ကြငြား ပြဒါ၊ တမူး
 ပွင့်ပူးပန်းဝတ် ဖွတ်သည့်ပျားငယ် ပိဿဝယ်၌ နေဘွယ်စားလို့
 ပွားပိုအာယု ရှည်မှုအသက် မပျက်သီလ ဝါရိတ္တကို နေညွအားထုတ်
 ဝိမုတ္တိမြတ် နိဗ္ဗာန်ခေတ်သို့ ရလတ်ထုတ်ခြောက် မကြောရောက်သည်
 မျက်မှောက်သိကြားကြစေတည်း။

ကမ္ဘာ့တန်ဆာ ရှေးစဉ်လှာဖြင့် အာဏာဆယ်နှစ် ဒုတိယစစ်
 မှန်လှ သီဟရာဇာ စိန်မှာအနီ အဆီသတ္တု ထုယူစု၍ ဓာတ်မှုတေ့ခဲ
 ဓာတ်ဆဲပွားပြုန်း ဓာတ်လုံးတခန်း၊ ခေါ်မှန်းမယွင်း သရက်ကင်းစု
 နနုကစို မပိုကြိတ်လတ် ဆယ်ငါးကျပ်တွင် ထည့်ချင်စိန်နီ အညီ
 ငါးကျပ် ထပ်ခါရောကြိတ် ပြည့်သီပသုဘ ငါးကျပ်ကျသွင်း၊ ကြိတ်
 ခြင်းမစ လှမ်းမြဲဒုနမှာ ခြောက်ခါကွမ်းရွက် ထွက်သည့်သတ္တု
 ကြိတ်မှုတခန်း၊ နေလှမ်းသွေခါ အိမ်သာခေါ်ရင်း ခေါ်ပြင်၊ မေး
 ရွက် ရောထွက်သတ္တု စု၍ကြိတ်ခါ လှမ်းပါနေသွေ တေလေ့သပုရာ
 ခြောက်စွာထပ်တပ် ခယ်တွင်ကပ်၍ အုပ်လပ်စလောင်း၊ နီမာဒါ

ကြေးအိုး တေရိုမီးကော် တော်ရန်အလယ် ဖမိုလယ်ပြာ ဆန်မှာ
 ခုံညှင်၊ ထည့်ခြင်းညီမျှ ဆားလောနံထည့် သုတလေးတူ ရင်းမူ
 လတ်ပတ် ရှားလောင်းထပ်၍ ကြိတ်လတ်ဖယောင်း သေးကြောင်း
 သေသုတ် သံပတ်ထည့်သွင်း တည်ခြင်းအခလေး နွေးခနူးဝါးမီး
 နောက်ပြီးခိုင်မာ ပြင်းစွာမီးထိုး ချရိုးချိန်ညီ နှစ်နာရီပင် အေးလျှင်
 ခွာယူ ပုံမူကပ်ပါ ရာဇာသီဟ သတ္တုရ၏၊ ရသည့်သတ္တု စု၍
 လုံးသိပ် ထိပ်ကလက်ချား မီးပေါက်ကားအုပ် မယုတ်တပြည် ထိုး
 သည် အပိတ် ရောင်တိတ်ခွဲ ယူမြဲကောင်းစွာ ထိုရာဇာကို ချိန်ပါ
 နှစ်ကျပ် ပြည့်စေလတ်မှ စောင့် အပ်သီလ မန္တန်စသည် ကြီးစွာဂါထာ
 စိန္တာမဏိ အဂ္ဂိဇောတရပ် ဩောင်းကိုးထပ်က သံကြပ်ကြီးငယ်
 တသွယ်ပဌမံ ဂါထာပျံကို ရွတ်အံသရဇ္ဈာယ် နေ့စဉ်ဝယ်ပင် အား
 ထုတ်ချင်လေစူ အစဉ်သင့်စွာ ပြီးမြောက်ခါသော် ကောင်းစွာ
 ချက်မှု စတုပညာ ထိုဆေးသာနှင့် ခပ်ခါလုံသွင်း ထည့်ခြင်းငါးမူး
 ဓာတ်ထူးနှစ်ကျပ် ပိတ်တု လတ်မှ ထည့်ခတ်တပြည် မီးစည်ညှင်းညှင်း
 ထိုးခြင်းကလုံ ဧကုယူခွဲ ထိုးမြဲရှေ့နည်း လုံလည်းဟရာ ဆေးမှာ
 ငါးဆယ် စွန်းကယ်လေးကျပ် ကုန်လတ်သောခါ လေးပြာရောင်တင်
 ဓာတ်လုံးပင်တည်း၊ စွမ်းအင်သတ္တိ ရှိသည်တန်ခိုး အကျိုးမယွင်း
 အကျဉ်းသုံးဆယ် အကျယ်တထောင် ဆောင်၏သိဗ္ဗိ ထိုးပြီးဝဲယာ
 ဖောဏီထူးမှာကား ဘော်သားတကျပ် ဟည်လတ်အပိတ် တစိတ်
 ကုန်ထိုး ချရိုးချိန်ညီ နှစ်နာရီပင် ဧလျှင်ခွာယူ ထုံမူကပ်ပါ ရာဇာ
 သီဟ သတ္တုရ၏၊ ရသည့်သတ္တု စု၍လုံးသိပ် ထိပ်ကလက်ချား
 မီးပေါက်ကားအုပ် မယုတ်တပြည် ထိုးသည်အပိတ် ရောင်ထိတ်ခွဲ
 ယူမြဲကောင်းစွာ ထိုရာဇာကို ချိန်ပါနှစ်ကျပ် ပြည့်စေလတ်မှ စောင့်
 အပ်သီလ မန္တန်စသည် ကြီးစွာဂါထာ စိန္တာမဏိ အဂ္ဂိဇောရယ်
 ဩောင်းကိုးထပ်က သံကြပ်ကြီးငယ် တသွယ်ပဌမံ ဂါထာပျံကို
 ရွတ်အံသရဇ္ဈာယ် နေ့စဉ်ဝယ်ပင် အားထုတ်ချင်လေစူ၊ အဆင်
 သင့်စွာ ပြီးမြောက်ခါသော် ကောင်းစွာ ချက်မှု စတုပညာ ထိုဆေး
 သာနှင့် ခပ်ခါလုံသွင်း ထည့်ခြင်းငါးမူး ဓာတ်ထူးနှစ်ကျပ် ပိတ်တု
 လတ်မှ ထည့်ခတ်တပြည် မီးစည်ညှင်းညှင်း ထိုးခြင်းကလုံ ဧကု
 ယူခွဲ ထိုးမြဲရှေ့နည်း လုံလည်းဟရာ ဆေးမှာငါးဆယ် စွန်းကယ်
 လေးကျပ် ကုန်လတ်သောခါ လေးပြာရောင်တင် ဓာတ်လုံးပင်

လည်း စွမ်းအင်သတ္တိ ရှိသည့်ဇာန်ခိုး အကျိုးမယွင်း အကျဉ်း
သုံးဆယ် အဘယ်တထောင် ဆောင်၏သိဒ္ဓိ ထိုးပြီးဝဲယာ ဖောက်
ထူးမှာကား ဘော်သားတကျပ် ထည့်လတ်အပိုတ် တပိတ်ကုန်ထိုး
ချရိုးဇယူ ထိပ်မှူးဆောင်းခါ သေရှာမရဏ စုတိကျ၏။ ရသည့်
ဘော်သေ စုထားလေလေ၎။ တထေ့ထိုးပြင် ရှေ့စင်ထည့်ထိုး သေရိုး
သုဝဏ် အလွန်နက်စွာ ထိပ်ဆောင်းရ၏။ ခွဲ၍ယူသား တခဏ်း
သွားမူ ပြဇာီးသုတ စင်စုချက်ပြီး ဓာတ်လုံးကြီး၏။ ချိန်မှီးထက်
ဝက် သက်စေအိုးငယ် ထည့်ဖွယ်ဓာတ်လုံး စလောင်းဖုံးမှ စုရုံး
ထင်းမီး ပတ်ပြီးတိုက်ခါ ဖွင့်ကြည့်ရ၏။ ခွဲရှာသုဘ ဆူထပွက်ပွက်
အုပ်လျက်တိုက်ပြန် မရဏ်တွင် ရောက်လေချင်မူ မဆူမပွက် ငြိမ်
သက်လောခါ ယူပါဓာတ်လုံး အဖုံးထပ်အုပ် မီးမှုတ်တိုက်မြဲ ရဲရဲ
အိုးညီ နီသည့်ကင်းပုံ မှည့်ရုံတန်စေ လုံးအေးစေသော် ယူပေသုတ
ဖွဖွဖြူနု ပြာလျှင်စု၏။ ထိုသုဘပြု၍ လေးတူသာပေ ဘော်သေအမှုန်
ရှေ့သေမှုနှင့် တပုံစီခင်း နှလုံးသွင်း၍ နှပ်ခြင်ဖွဲ့သိပ် တစိတ်ကျင်း
ခါ ပြာနုမှာတား ဝဲယာနှစ်သွယ် တို့ဖွယ်ကွမ်းရိုး အကျိုးအနန္တ
ဟုမရှိတည့် ဓာတ်၏အနေ အခြေမူလ သာဓကနှင့် ဉာဏတန်ဆောင်
ဝင်းဝင်းပြောင်သား အခေါင်လေးထပ် ဆရာမြတ်၏ ဆည်းကပ်
တပည့် မည့်ရှိသညာ ရှင်အာသဘ လျှောက်ထစာတမ်း တခန်း
ကေပိုဒ် ထိဋ္ဌတပုဒ် နိဂုံးချုပ်သည် လက်ဆုပ်ဆောင်ကြံစေသတည်း။

မီးနေထေဇော ချက်သေစဗ္ဗ ချက်ထုံးပြအုံး သေဓနာဂါ
ရေမှာချထား အသားအသွေး စုဝေးပျော်ထွက် တရက်စေ့ခါ
ယူပါရေကြည် ပိဿာရည်တွင် ပူပင်သီဟ နာမသညာ တခွန်း
သာတည်း။ ရာသီမရွေး ပေါက်သည်ဆေးကို ဉာဏ်ရေးမျှော်သိ
ချိန်သိငါးဆယ် ကြိတ်ဖွယ်ညက်လှ နဂရေတွင်း သုကိုဆင်းစေ
မွေ့၍ကောလီ အရေကြည်မူ ပိဿာယူ၍ မပူမအေး ချက်ထွေး
ဒယ်တွင်း အငွေ့ကင်းက သူရသတ္တိ ရှိမည့်ဤဆေး စုဝေးမစ
ပျစ်ချဲ့သွတ်ကော် ရသော်တန်စေ ခံရှင်ဝေဖြူလှ ဆန္ဒန္တကာ၊
ချိန်ကြတဆယ် မီးမှာတယ်၍ ခပ်တယ်လျင်ဆော ဖိဗ္ဗောဒက
ဂဠုန်လှ၏။ သီသနတ်ခရ လောင်းလေအကုန် ချက်တုံပွက်စသး
စုဝေးခန်းမြဲ ခဲသောအခါ လောင်စ မီးသွေး တော်အောင်ဝေ၍
ခပ်ကျေးမီးငြိမ်း ပူရှိန်းမီးညှင်း ဖိုဘိုက်သွင်း၍ ဝင်းဝင်းဒယ်

ရောင် တောက်လောင်ထိုးချက် မီးသွေးဖက်ခါ ဖြစ်လစာအပေါ့၊
 လျှင်ဆောခဏ စဲပြန်ကလည်း ချ၍သိမ်းထား ဓာတ်ကစားမီးငြိမ်း၊
 မူမတိမ်းအောင် လုပ်ဆောင်သေသပ် ရှေးပညတ်ကာ၊ မည်မှတ်
 ကုမ္ဘန် ပြန်နဂါးပတ် ကြော့ကင်းအပ်သို့ သူမြတ်ဆရာ ထားခဲ့
 မှာသည်။ ။ပညာလက်မုန် ဖြန့်ကြဲတည်း။

နိဂုံးအချုပ် နောက်ဆုံးအုပ်၍ လုပ်ယပ်ထွက်ခဏ်း ရုပ်စား
 လမ်းပါ ဆရာဦးအောင် လုပ်ဆောင်ဓာတ်လုံး အကျဉ်းရုံးပိမ့်
 ရှေးထူးနည်းမြတ် နဂါးပတ်လမ်း ဖမ်းသည်သတ္တု ယူမှုနှစ်ကျပ်
 ကြိတ်လတ်ယမ်းလက် လေးတူစက်၍ ပိတ်ချက်လုံစေ ထိုးပေသုံးလုံ
 ယုံနှင့်ဒေါင်းယှက် မောင်း၍နက်က နဂါးစက်ကာ၊ ပြယ်လိမ့်မည်း
 ဆိုသည်မှန်လှ နေစန္ဒနှင့် ထိုးကြကိုးလုံ ဟပုံနောက်မှာ ဒန်ခိုးကွာ
 အောင် ဓမ္မစကြာ မှတ်ပါဘော်သုံး ထူးဆပ်ဆားကန် သီးသန့်
 လေးပါး ဖျော်ထားသံပုရာ ချက်ပါထူးရေ ခန်းတုံလေထ ပန်း၊
 သေတောင်ဌေး ဘော်သည်ဆေးမှတ် လေးတူကပ်၍ ထိုးလတ်လုံ
 ပိတ် ကိုလုံနှိမ်က ဖိတ်ဖိတ်ရောင်လျှပ် ကျွဲခပ်ကြေးမိုး ကုန်ရိုးပျောက်
 ကွယ် တသွယ်ရှက်ကူး သဘောဦးမှာ တီလူးကြောက်အောင် ခြူး
 ရုပ်ဆောင်နှင့် သွင်းလှောင်ကိုးကြိမ် မမိန်ရောင်လျှမ်း သုံးတန်းဝါ
 သတ္တာသီဟ ထိုးသမျှမှာ ကုန်ထတခွက် မီးဝင်ယှက်၍ နောက်ဘက်
 ယှဉ်မြိုင် ထု ဂလိုင်ဆေး လေးတူပေးပြီ၊ ပိတ်ထေးဇော်ဂျီ ကုန်သည်
 တစ်ပိ မီးနိမိတ်ဖြင့် နှိပ်ခြောက်ဆယ်ကို၊ ချော်အုပ်မိုးက တင်ရိုး၊
 ငါးမတ် ဓာတ်လုံးမြတ်ကို မြတ်မူလဆေး ပုခရ၊မြားဆိပ် ဘင်ဘိန်၊
 ဆိတ်က ဆူးပန်းစသည် ပေါင်းထငါးပါး ပျားနှင့်ကြိတ်ရာ ဖျော်ပါ
 တု လေ ခံရေငါးလည် ချက်သည်ထောပတ် တရပ်ဝက်ဆီ မြွေပွေး
 ဆီနှင့် မြင်ဆီလင်းမြေ ဆေးဖြူးမွေ၍ လေခင်းလေသမျှ ကြိမ်
 သတ္တညီ စင်စီနုလောမ ထိုးကပင် ဇေဘိခုနစ်ဆယ် စေခါဝယ်၌
 ရောင်ဝယ်ဝင်းဝါ သူရိယာနေ ထွက်လေခြေစုံ ဆယ်ပုံသိဒ္ဓိ အောင်
 မြင်ဘိ၏၊ ကဝိစွယ်စုံ ပေါက်တုဝဲယာ အဖြာဖြာကို ပညာသတ္တိ
 အစွမ်းရှိလျှင် ပြီးဘိမှတ်ရာ ဂျှတ်နာဘင်သွတ် သံဝတ်တော်ရွှေ
 မီးနေရုပ်အင် ဓူတ်ပုံပြင်ကို သတ်ချင်သောအခါ ထိုးပါငေတီလုံး
 လုပ်ထူးမပျက် တောဝက်တွင်လောင်း လုံအောင်း ဓာတ်သွင်၊
 ထိုးချင်းအပိတ် တစိတ်ကုန်က သူတိသံဘော်ရွှေ စုတိသေ၏၊ အထွေ

တစ်ရ သုတဒေါသ စင်လှချွတ်ဘွယ် ဓာတ်ဝယ်လေးတူ တွဲယူ နှိပ်အံ့၊ ပိတ်ဖုံးတစ်စိတ် ဖွဲ့နှိမ်ဖြင့် သုံးစိတ်ကုန်က ထုံးသို့ကျမှု ဓေထီလုံးယူ၍ ပြာမူအပိတ် နှိပ်သိပ်မနှင့် အုန်းနှင့်သုံးဆယ် တကျပ် ဝယ်ပင် ထိုတွင်ပြာဖြူ တမူးယူ၍ မျှတူသိကြား သကာပျားပက် တင်လဲစွက်၍ ကြေညက်လေခါ နံ့သာငါးမည် ပေါင်းစည်းနည်၍ ကိုးမည်ရာဇာ စန္ဒာသုရိယ သတ္တုပြဟ္မာ ဝိဇ္ဇာမည်ခံ သံသုမာရ ကုရဋ္ဌနှင့် နာမပညတ် ဂါထာမြတ်ကို သတ္တုထြို ရွတ်ဘိတုလတ် စုတ်လေးရပ်နှင့် နက္ခတ်အဝင် ကြိုကြိုက်တွင်ဝယ် ရှင်ပင်မြတ်စွာ ထံတော်သား၌ သစ္စာတရာ၊ တိုင်တည်ထား၍ ငါးပါးသီလ ခံပြီး မှလျှင် အစပြဟ္မာ ဓိဋ္ဌာန်စာကို မှန်စွာရွတ်ဖတ် မျှီတုလတ်မှ ရင်းကစ၍ နဝဒိဝါ စေ့သောခါလျှင် ပြီးအောင်မြင်က လူတွင် တုမဲ့ ဖြစ်တုခဲ့၏။ နှိုင်းရှိပညာ ဝိဇ္ဇာမရ ဣစ္ဆန္တဟု အကျိုးကြီး လတ် ဂါထာမြတ်ကို သတ္တုထြို ရွတ်ဘိတုလတ် နဝရတ်သွင် စကား စဉ်ဖြင့် စီရင်ရေးသားကုန်၏တည်း။

မင်္ဂလာမဏ္ဍိုင် လေးရောင်ဆိုင်သည် အပြိုင်စံရာ ကျွန်း လတ်ယာတွင် နေမြစ်ကြီး ရစ်စီးသွယ်မြေောင် ပန်းလောင်သလ္လာ ဒုဋ္ဌာဝတီ ဇေဂျီပတ်ဝိုက် သောင်းတိုက်မှန်ကူ ထီးဖြူကနက် ပြုံးပြတ်ရိုးရဲ ဟိန်သင်းတွဲနှင့် မင်းရဲတန်ခိုး ဝပ်ကြိုးခယ စော်ဘွား အပေါင်း မော်စီတောင်းသို့ တုပ်ညောင်းထံရင်း ဆက်သွင်းပဏ္ဍာ ရတနာပူရ မြို့ရွှေဝတွင် ရာဇဂုရု ရေးထုခြီးပ တံဆိပ်ရသည် နာမ နှိမ်တံ ဂီရိဗုဇ် လေးဝပိတ်ပုံ၊ တောင်လေးလုံးဟု ညွတ်ရုံးပူဇော် ဆရာတော်လျှစ်၊ နေခင်သော်အများ မျိုးလေးပါးတို့ မှတ်သား စေငှာ ဆရာဂေါဏ် နည်းအရနှင့် ယူဆညီစွာ၊ သေလာသမဏ ချသည်သတ္တု စပ်မှုအပ်ပျဉ်း တက်ခြင်းဝဲယာ စက်မှာခြောက်ခု စီရင်ပြုပြီး ရုပ်ထုသီဟ ဒေဝယက္ခာ ရေးသွတ်ခါလျှင် နောက်မှစ မြှုပ်ရန် လေးတန်စက်ဝယ် အကျယ်တထေခင် ဆောင်၏သိဒ္ဓိ ထိုပြီး နောက်မှစ နဝါကြီးစုံ ရောင်ဟုန်လေးသွယ် ကျယ်သည်သိဒ္ဓိ ဘူမိ ဥဒက နုခလစမဏ မနောမယ၊ အာက္ခမသပါ ဣစ္ဆန္တသယ ရောက် ထအမှန် စီရင်ရန်ကား၊ အဆံကံတော် မှည့်ပျော်ဆင်ယင် ချိန်ညီ တဆယ် ကျောက်ဝယ်သမဏ ငါးကျပ်ကျပ်ပင် ထည့်ထကြိတ်မြ သုံးရစ်စက လိုထဲထည့်သွင်း အတွင်းအူခချောင်၊ ဟေခင်းလောင်၊

ဖောက်သွယ် လုံဝယ်တယ်၍ ပိတ်ကွယ်အဖူး သုံးထပ်ဇော်ဂျီ
မံသည်သေတတီ ထိုးလတ်မီးပြင်း သတ္တုဆင်း၏။ သတ်ပြင်းသတ်
ဆေး ဘော်စုရေးမှာ ကြောစင်လျှာပုပ္ဖာ ဆူးပန်းစသည် ခါးလှဖရုံ
လုံးစုံဆံပွင့် ရင်ဇာတိပျိုလှ မပိုလေးညှင်း ထည့်သွင်းအညီ ကန့်ချုပ်
နီတည့် ဘိန်းဆီမြွှားဆိပ်ရိုင်း ဘောစကိုင်းက ဒဟယကိုင်း ခြား
ပိုင်းဆေးစေ ဘော်ရွှေစုထား ဆယ်ခြောက်ပါးတို့ ပျားနှင့်ဒောကုန်
သုံးပုံပုံ၍ တပုံကလေးက နှေးမဖောက် ခံ့ထောက်ကပုံ ကဲလ
တုံလော့ ကျတုံသတ္တု မရပျားတေ ဆေးမြေတကို နီးသေသုံးလုံ
စမ်းသပ်ရုံ၍ လုံးစုံဇာတိ မမှန်ဘိးသက် ဟိုက်ဒဟ်တိပ်ရစ် မည်း
ညစ်အရောင် မပြောင်ပြာလစ် လှင့်၍ပစ်လေစွာ စင်စစ်ဇာတိ မှန်ဘ
ပြီးကား၊ လုံးပိထိပ်မောက် မြေကျောက်ပတ္တမြား ထိပ်အလားသို့
ဖြူသားအရောင် ဝင်း၍ပြောင်၏။ ထိုနှောင်ဝဲယာ အောက်လမ်း
မှအကား၊ စင်စွာသမဏ သတ္တုရလျှင် နှစ်ဆတည်မြဲ ကဲလကဲ၍
ပိတ်ကွဲအဖူး သုံးထပ်ဇော်ဂျီ အညီမီးသင်း မြင်းခါမြင်းခါ ချော်
နီဗာအောင်ထိုးပါတုံလေး၊ လုံရေမရှိ ပျဉ်းဘိရောက်ခါ တခါ
ထိုးမြဲ ခန်းတောက်ကဲသွင်း၊ ဆေးမင်းနှစ်ဆ ဆတ်လျှင်းရပြန်
ထိုးဟန်မေ့သိမ်း သုံးကြိမ်ဆပ်ပျဉ်း ထိုးတုံလျှင်းမှ သဏ္ဍာန်
ရှား ကျောက်နဂါးသည် ထွားထွားမှုန်ခါကြဲ စုတေ့လေ၏။ သေ
သည်သမဏ ဆတ်ကျမ်းရလျှင် အဇဆရာ ထိုသည့်လုပ်သိမ်း ဘင်
စမ်းသံဘိုး ခံရေမျိုးတွင် ဘောက်ချိုးညီစွာ တတ်လေပါက ဝဲယာ
လထိလွတ် ကပြီးမှတ်လေး၊ တရပ်ဥဆုံ နည်းတပုံကား ကျတုံသတ္တု
စုဘိနဂါး ထိုအသားကို ဘက်ပွားအမြဲ ကလေ ကဲနှင့် ထိုးမြဲစေ
ပျဉ်းပြန်လေ၏။ ထိုအသေပျဉ်း ရပ်ခြင်းမီးနေ စီရင်ပေအံ၊ ပျားတေ
သဘော ဆေးကသောနှင့် ထပ်နေသွင်းလတ် ညောင်ကြယ်ပြာဖြူ
လေးတူထည့်သွင်း ကြိတ်ခြင်းညက်စွာ ထိုးပါအနေ နဂါးသေဖြင့်
ဆေးရင်းလေးဆ ပိတ်ထအဖူး ။ သုံးထပ်ခံပေ လုံရေခြောက်ဆယ်
စေ ခါဝယ်၌ ရှောင်ဝယ်လျှပ်လျှပ် ပတ်ပတ်လည် နန်း ချွန်းထောက်
မရှိ လုံးဘိစေ စပ် မီးနေယပ်နှင့် မီးယပ်နဂါး ဓာတ်လုံးသွားကို
သိမ်းထားကောင်းစွာ ထိုးရာလုံဝယ် ရေခြောက်ဆယ်ကို ညာဘယ်
ဝဲယာ ဘက်ဖိုသံပင် ထိုလုံတွင်၌ ဘင်ကိုပိတ်ထိုး ဆင်ကျိုးကြေမှု
ရွှေနှင့် အမှုန်ပြု၍ သုဘအစင် ဓာတ်လျှင်ထက်ဝက် ထည့်လျက်

မသွေ တေကုန်ဝါဏ ဗလစတု ဆေးအစုံကား၊ ကျောက်နုသမဏ
 ပြည်မစားရိုင်း၊ အနိပိုင်းထန်းသား၊ စိန်သားနီစွာ ထိုးလေပြာမှုန်
 သုံးပုံအပုံ ထည့်လေသံပုရာ တေခါကြွေအိုး၊ ချက်ရိုးညောင်စေး၊
 ချစ်လေသောခါ သိပ်ပါလုံငယ် ဖွဲ့ဝယ်စာစိတ် နှပ်သိပ်ထုတ်လေ
 ပြူလေပြာနု ရှာလစုစု၏၊ လုပ်မှုနေ၊ နာကဗျာ၊ စွာ ကျိ၍ သရလျှင်
 ပစ်ပါတရွေး၊ ပွေးပွေးဘော်ပြူ လက်လွတ်ဟူ၍ တမူလက်ထာ
 လုပ်ထိုးမှကား၊ တင်ကားချွတ်ကြေ ယင်းအသေကို သံနေခလေးတူ
 ကပ်ထူလုံဟောင်း ထိုးတုရှောင်၊ က ဘင်ကလောရာ ကြွေညက်ရာ
 တွင် သုဝဏ္ဏစစ် ထည့်ရစ်ဖို့ယှက် ထုတ်ဝက်တည်မှုန် ထိုးပြန်
 လုံဟောင်း၊ ထောင်းထောင်းမကျေ ထိုးလေထပ်ခါ လုံဟောင်း
 သာပင် သေရှာမရက စုံတိအူ၏၊ ကြေမှုမှုပြု စုသည်ခြင်သေ ဆေး
 လက်တွေကား၊ ဈေးစက်သားရွှေဝါ ပြည်ဘားဟိုင်းကြီး၊ တပြီ၊
 ကျားဝါ ထိုသုံးဖြာစည် ညစ်စွာမှုန်ပြု သုံးစုစုံ၍ တစုထည့်သွင်း၊
 ချက်ချင်းသံပုရာ ရှေးမှာနည်းတူ ပြီးမူဇော်ဂျီ အဆင်းညီ၏၊ နာဂီ
 များစွာ ကျိပြီခါလျှင် တို့ပါကွမ်းရိုး ကြောက်စိုးလန်ဖွယ် ရင်းဝယ်
 နှာရက် အညီသုဝဏ္ဏ ပြစ်သည်မှန်၏၊ ဉာဏ် ဘတ္တိ ပညာရှိတို့ နိရတ္တက
 လေးကိမျက် မုချလေ့လာ တတ်စွမ်းပါက ဆရာတဆူ ငါနည်းမူ၍
 ခံယူသီလ စာရိတ္တနှင့် ဇဗ္ဗိ စကြိုးကုတ် အားပါထုတ်၍ မယုတ်ကော်န်
 နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း၊ လမ်းကောင်းထင်စွာ ထားခဲ့ပါသည်၊ ဝိဇ္ဇာ
 နယ အန်ဆောင်တည်း။

၂၅၉။ ဆရာအားကြီး-လုပ်ထုံးလမ်းကိုပြခြင်း

ဧကကွရ ဧကသလ္လနှင့် ဧကအကွရ တလုံးစာကို သမ္မာ
 သမ္မုဒ္ဓ အကျဉ်းပြခဲ့မည်၊ နဝသင်္ချေယျ ဝါစဏိ အောင်ဆုကို
 ပန်ရသည် စိန္တံ သတ္တ ဇောအရနှင့် သောဠသ-ဧရာနော၍ ကောကံ
 ထည့်လျှင် တဆယ့်ခြောက်အနေ လေးသင်္ချေနှင့် ကုဠေတစ်သိန်း၊
 စာမ္ဘာကိန်းတွင် လေးသိန်းနှောကံပါ ရံသဗီ များနှင့် သာရမဏ္ဍ
 ဇာပုဏ္ဏာဏိသရေ လူ့ထိပ်နေတို့ မိန့်ရွှေဗျာဒိတ် နှုတ်တံဆိပ်နှင့် အောင်
 နိမိတ်ရ ဆုအောင်ကြ၍ ရသေ့စစ်တွင် ပြစ်တော်မူကြ သမ္မုဒ္ဓက

သတ္တနေ လေးကိုရှု၍ မြောက်မှုသတ္တ သင်္ချာပြတိုင် ဂေါတမ သယမ္ဘူ ဖြစ်တော်မူရသည်။ ဘူသဒ္ဓါသုတ် ဗောဓိရုပ်၌ အာလုပ် အနက် အို-ဟူ၍ ထွက်သောကြောင့် သိသက်သေဝိဘတ် ၈-ပညတ် နှင့် သုခဿန ကျောင်းတော်မှသာလျှင် ၁၀၈-အောက်ရွှေ ထိန်ထိန် ဝေအောင် မြေဒလိမိကြ တော်ထပ်၍လဲရ ပွဲများထိပ်ဦး နတ်လူဖူး ထိုက်အောင် ဆုထူးပန်ဆင် ရှိဦးသာဘင်ကြံတော့ မင်္ဂလာအောင်ဆု ဇေယျတုနှင့် ဘယ်သူ သည်ဉာဏ် သူ့အညွှန်ရိုးလား သယမ္ဘူဇော ထွင်ယူနှော ရှေ့ဗောဓိသတိ ဉာဏ် တက်မြတ်တင်မှ ၈-ကြီးသတ် ရှေ့ဉာဏ်တော် မေတ္တာ-ကရုဏာ မုဒိတာ-ဥပပက္ခာပြု ဈာန်ကသိုက်၊ ရှုသော် နုသုရင်သူ ဤနှစ်လူ နုသုမတန် မင်းဝေသန်တို့မှ ရွှေသန် လျက်စား ချွတ်ယောင်ပြ မှားသေးသည် ဘုရားဖြစ်မှု ပါရမီတော် ပြုယင်းပင် သူ၏နှလုံးတော် အကြံချော်တဲ့လို့ ကေ့-တော်-ကံ- ကား အလှူမှ မှားသေးသည်၊ ပုဏ္ဏားမိုက်စွာ ဇူဇကောကြောင့် ဝင်္ဂပါထ လင်းတစ်မည်လို့ တဲ့တဲ့သာလို့ တို့တကိုယ်မှ မဆိုသေးဘိ ပါရမီဖြည့်ရေး အလွန်ပင် ဝေးမည်ကြောင့် ဉာဏ်အထူးမရှိ အရိပ် သာ သိကြရေစွ (သစ္စိကရဏထွေ့န ပရမထွေ့နာပိ ပုဂ္ဂလော) ဘုရားမှဟောရသည် ငါလို့မကောကြံနှင့် လောလျှင်ပေးရေခု ခွေး ပုဂ္ဂိုလ်-ဝက်ပုဂ္ဂိုလ် ကြက်ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ဇလိုဇလာ မထောင်း သာသေးဘူး သည်ခန္ဓာပုဂ္ဂိုလ် ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဝန်တိုနှင့် မိစ္ဆာ ခေါင်ကပင် လာသောကြောင့် ကရုဏာဒေါလော သိလျက်နှင့် မေခရမည်၊ ဇောစိတ္တုပ္ပါဒ် ပါယ်လေးရပ်မှာ နာမ်ခပ်ကျောမို့ ဖြစ်လေပြီကို အလီလီတေးကြံရေခု ကိုယ်ရေးကိုယ်ဖိုဖြစ်လျှင် မမိုက် ရာ ကိုယ်ရှင်ကိုယ်လို့ဆိုသော် ကိုယ်မဟုတ်ရာ ကိတ်မှာကိတ်ပုဒ် ကတ္တားထုတ်က နာမ်ရုပ်ကိုင့် ရှာသကဲ့သို့ ကိုယ်နဲ့ ရုပ်နာမ် သည် နှစ်တန်မှ နိဗ္ဗာန်နာမ်ရုပ် ပုံကိုနှုတ်လျှင် နာမ်ရုပ်ပြီးပြင် နိဗ္ဗာန်လွှပ် ကို ကေစင်းထင်လို့ဟောခဲ့ ဂေါဗ္ဗဇာတိ နိဗ္ဗာန်ကို ရှာသော်လည်း၊ သဒ္ဓါဆိုသည်အနက် ပါဠိတချက် အနက်ဆယ်ထွေ သူ့ကွာတော ဝေရာတွင် သုံးထွေဆယ်လီ ယုဂ်ပြတ်ညီအောင် ဝါရမီဖြည့် စုံကာစိ တည်သည့်ဘကာတော် မယွင်းချော်ရအောင် ယသော်ခရာ ရာဟုလစ မညာဘဲဝဲ ရှေ့ကိုယ်ဘော်စွန့်ရ လေးကျွန်းလုံးရာဇိန် တာဝတိံ ဌာန ဥပဇာပြုသည် အရှေ့ဆိုအနောက် သတောပေါက်ကြရေခု မြောက်

ဆို တောင်က အရိပ်ပြာသာကြောင့် နှစ်နှင့်မောင် အလယ်ခေါင်
 မှာ ရောင်ပေပေကြီး စိတ်ပုတီးငယ်နှင့် ဘုန်းကြီးသရုပ် ရွှေဦးထုပ်
 နှင့် နာမ်ရုပ်ကို ရှာကြရသည်။ သည်ခါမှ စိတ်စွတ်မိ ရွှေမဏိတော်
 ရတနာ ရွှေဒေါက်ချာက ဖြိုးလူလူ နေပူလို့ မိုးရွာ လူမျိုးက
 လာကြရေစွ စာတိုတို လူတိုတို တပေါင်သံဆိုလိုက် ဆေ တံဘို
 ခြောက်ဆယ့်ကိုး လူးခြောက်ဆယ့်ကိုး အလိုညက်ကဲ့ သည်ခေထီဘွင်
 သည်ကံ ကုတန်သူ ကူကြရော့ ကူတန်မှ ကူပါစေ မကူတကူ
 ကူတကူနှင့် တမူရာ ဟန်ဖွဲ့လို့ တကယ်ဟန်တွေ သူနာတုမေနှင့်
 အနေတော်မဆည်ဆိုင် ပြီးစလွယ်ချိုင်ဘော့ တွန်ဂလိုင်ထိုး စေစေ
 ကြည့်လျှင် သူရုပ်သွင် သမင်မကုတ် လူမဟုတ်နှင့် ဦးဆုပ်သလှပတ်
 ပေလူကင်လို့ ပညတ်တော်မူသဗ္ဗာနှင့် တူသည်လို့လဲ ယူမဆနိုင်
 ဂေါတမနောက် ဂေါမ္မောတ်ကဲ့သို့ နှစ်ယောက်တုရား နှစ်ဆူများ
 ထားသည်နယ် ထိပ်ဖျားမှခွသို့လို ကိုးကွယ်လှည့်ကြွ ဘုရားက
 ရွှေတိုဂုံ မြို့တော်က ရန်ကုန် သင်္ဃာတော်ဆရာရဲ့ ဓာတ်ဖြစ်စဉ်က
 အစုံ စင်စလီသုံးချက် လိုင်အနက်မကျန်ကြွင်း၍ အခင်းမူဆု မခသရုံ
 ကြစေလို လောဟတမျိုး သုတလောဟာ တင်နာဂျာတီသွတ် ပန်း
 ဓာတ်ပိန်သေ မီးနေရုပ်ဝင် ဓာတ်ပုံမြင်က ရှင်အရဟံ ကောင်းကင်
 ပျံနှင့် ပုဂံရှင်ကြီး ရှာမထီးယ ခေါ်ဝေါ်ကြ ဂေါဏစက္ခု လှုပ်ရပ်
 မူများမှာ ကျမ်းပြု၍သား နေ့ခက်သားလူရှင် သိမြင်စိမ့်ငှာ သာ
 သနခတော် ထင်ပေါ်ထွန်းတောက် ပညာပေါက်စေလို အခကင်ကီ
 အယူ ထားတော်မူသော်သည်။ ဇမ္ဗူလက်ယာ မတောင်မျက်နှာတွင်
 ကမ္ဘာကျက်သရေ ထိန်ထိန်ဝေအောင် သရေခေတ္တရာ ရာမာသမိုက်
 သောင်းတတိုက်တွင် သမိုက်ဝင်ပြု ဆရာစုတွင် သူနာတိုဟိတ် ဂုဏ်
 အတိတ်နှင့် ဗိဗ္ဗစက္ခု ဆရာကြီးပြုလိုက်မည်အာနုဘော်သံ ပညာ
 ဉာဏ် ပေ ကြံသော ဇွန်း၊ ယောက်မသော ထောမနာသံ ဂုဏ်
 သတင်းခံမလား ရွှေဆံတော်မြတ် စံကိုန်းဝပ်သည် သုဒဿန သကျ
 မျိုးမည် စံတည်မယွင်း စက္ခုအင်းတူ တောင်ရှင်းဘူမိနီ ဇေယျာ
 နိမိက ဝရဇိန်ခင်းသွား ပင်လယ်သို့ခြားပြီဟု နားနိဗ္ဗာန်ဝင်
 ဂေါတမရှင်ကြီးက ဂိုဏ်းသီး၍ပသွေ တခဲတည်နေတည့်အောင်
 ရွှေတ္တမြားပင်ပွင့် ဖူးတံဆင့်သောခါ စင်တလင်းခေတ် ဓာတ်ရှင်း
 သတ်ရှ်အောင် ကမ်းခေတ်သည်ကျွဲ မင်းတကယ်ရဲမလား အမဲသားရုပ်

စင်းကော၍ ကော၍သုတ်ကရေစု ဦးကုပ်ကုပ်ခပ်ခွေခွေ ဓာ၊မ
 ထေရုရှည်ကြီးနှင့် အနေသင့်ပိုင်ပိုင် ခါ၊ခေါက်ကိုချိုင်ဖျိတ်မည်
 စဆာင့်ချောင့်ထိုင်ရွှေတ်ခွေ လျှာထုတ်၍သေရေစုဟု သံပန်းသေ
 တောင်ဝှေ့နှင့် နံခကွေးအောင်ချိုင်လိုက် ခွင်လုံးပိုင်မှတ်ကရေစု
 ထွက်ရပ်လမ်းတွင်မှ ရဟန်းမြင်ရှေ့ လမ်းမကွေ့နှင့် တဆွေ့ခွန်
 လွှား သတ္တုဖြူပြာပုံနှင့် ခွင်လုံးပိုင်စိမ်ပြီးလျှင် ဘယ်ထူကိုအရောင်
 ဘာပြုလို့မောင်ရ မောင်ချင်တိုင်း၊ အင်ဇွာနှင့် ပိတ်လှုပ်င်ကာမလား
 လှဲ၍ဖြူးဖြူးပြုစိမ့် ပါရမီတော်နဂို မရင့်လိုလျှင် ကုသိုလ်လို့မဟော
 ထိုက်စေနှင့် မိန့်ရွှေ့ခွန်းသံ ဗျာဒိတ်တော်ခံရပြီ ဥာဏ်မရှိသူ-ဥာဏ်
 ရှိသူ နှစ်လမ်းနှစ်ထွေ နှစ်သွယ်စီခနဲလျှင် စေတနာသဘော စော
 ကြောလို့ဆင်ခြင် သုံးဘုံပိုင်အရှင်ကလည်း သိမြင်တော်မူသဖြင့် အနု
 အရင့်သည်နှစ်ခွင့် နိမ့်မြင့်နှိုင်းညှိ ထူးနှံ့ရှိကြောင်းကို ထုခွိဝိစ
 ပယောဂနှင့် ဒိဗ္ဗစက္ခု မြက်ငါးခုနှင့် သဗ္ဗညုဘဂဝါ တို့ထိပ်ခြာ
 ဝယ် သုံးရွာလုံးဥသျှောင် ငါးမာန်အောင်ကလည်း တပေါင်ကိုယ်
 တော်စားလို့ မိန့်တော်ကြီးမှားမာခဲ့ပြီ အာသဝက္ခယေမို့ အနေတော်
 မကြံမှ မကျွံကျယ် အဓိပ္ပာယ်ရုံး တိုတိုသာကုံးလိုက်မည် နှလုံး
 ဥာဏ်ရှိ သိသူသာသိကြံရေ့ တွစ်ရွှေ့နန်းပန် သည်ကာရန်တိုင် မြန်
 မြန်နိုးတဲ့အောင် အပြီသတ်၍မှာမည်၊ ကမ္ဘာစေးရပ် ဇာပ်လေး၊
 ဇာပ်တွင် ကပ် ၃-ပါး၊ ဇာပ်လေး-၄ပါး၊ ကပ် ၅-ပါး စတား
 ပညတိ ကပ်ချင်တိုင်း၊ ဇာပ်ဆရေစု ပိဋကတ်သုံးပုံ သည်ခေတ်တွင်
 ကြံပါမှ ထုလိုထု လုံလိုလုံ ခေါင်းမီးခြုံက သဘာဂ ဝိသဘာဂ
 မနွေး ဗေဒင်စကြာ တရားတော်ဓမ္မစကြာ လာချင်တိုင်းလာကြရေစု
 ၈-ငယ်သုံးခု အုပ်ရှစ်ကိုထုတေ့ ကြက်ဥထောင်သည်နှယ် ဓာတ်
 ဝေါင်းတေ့စုံလို့ ဝင်္ကီဘာဝေ ဆံဒဏ္ဍသာမြတ် ကိန်းဝပ်သည့် မေ့
 ဓာတ်တော်စုံ ကိုးသွယ်ဂုဏ်အတု မရှိပြုသည် သုခာတ်ကြီးဂုဏ်ကိုးလို့
 မယုံရင်စမ်းမလှစွ ရှေ့နန်းတော်ကြီးမိတ်အာဏီ ကြက်သရောင်းပြောင်
 ဝေပုလ္လံတောင်အလုံးကို အသုံးတော်များစွ ရှိသမို့ ပညာမှု
 အရေးကို အမေးတော်ရှိသည်နှင့် ဥာဏ်ဆစ်နက်ဝရဇိန် တထိန်
 ထိန်ထုန်းလတ္တံး၊ ရွှေခမာ်ကုန်းရောင် တပြောင်ပြောင်နှင့် ကမ္ဘာ
 ဇာောင်ဝေလို့ မကျေစာတမ်း၊ သည်ခာတ်မြတ်စွာ လွှေကီစုရတနာ
 ပို့ ဥစ္စာရွှေငွေ ရတနာတွေကို မရေမရာ စွန့်ပစ်ခွာ၍ ပါရမီရှင်

တို့ထိပ်တင်ငယ် မကြင်မနာ အကြံတော်ပေါက် သန်းခေါင်လောက်
ကို နှစ်ယောက်တည်း၊ စီးတော်မြင်းနှင့် မင်းယသော်မောင် အနော်
မရဆိပ် သဲသောင်ရိပ်မှာ ပိတ်ကရောယဲ့ ရွှေစိတ်တော်ခဲလို့ တနဲကြံ၊
ကြံ နိဗ္ဗာန်ဆိုသူမတူတ်လား၊ သူလုပ်သည့်နိဗ္ဗာန်ကို ဘယ်နိဗ္ဗာန်
တူရမည် ဆယ်ထိ၊ ပြုမတန်သည့် ရွှေမဂ်ဥာဏ်လမ်း၊ ။

အလိုဉာဏ်ကဲ့ ရွှေနှင်းသူ ထွင်မအေ ကြာစေဘူ၊ မြန်မြန်
ပြန်မည်လို့လည်းမမှာ လာမည်လို့လည်းမဆို သလွန်ဘုံပန်း၊ မော်မှာ
ဝင်တော့မည်ဟန်ဟန် ကာနန်း၊ ရတင်းတိမ် ရွှေခြူ၊ လိမ်ပန်းနွယ်ကို
လက်တော်နှင့်ပယ်ပြီးလျှင် အသွယ်သွယ်မျက်ရည်နှင့် မဆည်တတ်ရှာ
ရွှေမျက်နှာနှစ်စုံကို သလွန်ဘုံခန်းခွင်မှ သာ၊ ရွှေစင်ရာဟုနှင့် ဆနစ်ဆူ
ထွက်သည့်နှယ် ပန်းပုံပုံ ကျက်သရေ ဂျော့ကိုတို့မေမယ်ယခုသော်
ရွှေကိုယ်တော် ပန်းပုံကို သဲတုန်အောင်ချစ်ရက်နှင့် ထွက်ခဲ့ရှာ၊ ဤ
ရှုပက္ခန္ဓာကို ဝေဒနာအနိစ္စ ဝိညာဏသင်္ခါရ ဆုံးအောင်ပ ရွှေနှလုံး၊
စော်အထင်နှင့် ဈာန်ဝင်တော်မူလို့မုန်း၊ လိုက်သည် တူနှင်ပော်သက်စု
ရာတုလာနေရစ်တော နှစ်တောနှစ်တောစွမည်မြန်မြန် ပြည်ကိုပြင်
ပြန်ပြီဘူး ရွှေနှင်း၊ စံထွက်မှန်ကူ ထီးဖြူကြီးကျက်သရေ ပဏာခေနေ
ရစ်တော ရွှေသစ္စာခန်း။

ဆောင်းပါ၊ လင်္ကာ ရကန်စာနှင့် မှာစာစကား၊ ပြေ လေး၊
ထွေးလေး၊ ရပ် နည်း၊ စုံအောင်စပ်လိုက်မည် တတ်သူတို့ပညာ အရော
ငယ် ပညာစိတ်ဝှက် ထမင်းချက်သို့ တောထွန်ခက်၊ စေ သည်ဟာ
လည်းမတူတ် ရွှေလုပ်သည့်အခန်း၊ ဆမ္မဋ္ဌာန်းနှင့် ဓာတ်ကျမ်း၊ ယောင်
ယောင် တပေါင်လိုလို ဟင်းပေါင်၊ စုံချိုသည့်နှယ် ကာလဆိုစေ
နည်းစုံအောင်ပါရေစွဲလို့ ကြိုက်ရာသုံးရအောင် ရွှေနှလုံးတော်
ရွှေဘုန်း၊ တော်ကြောင့် ပေါ်ပေါ်သမျှ စားအရတွင်မှ ဩဗိဏ္ဍ
စေတနာ အရင်းကစစ်၍ အမြစ်ကိုရုံးလိုက်မည် နှလုံးဥာဏ်စာ နည်းပုံ
အောင် ဖြာလိုက်သည် သည်တခါလာချေသေးရဲ့ ငြိ၊ ငြိ၊ ငြိမိငြိမိ
နီးနီးနိမိအပို ရော်ရမ်း၊ လို့မဆို စက်စက်ယိုအသိခဲ မသိသူလဲ့ သိသူ
သာစွဲရတဲ့ မလွဲနိုင်သည့်မြတ်စွာ သတ္တုရောင်ပြာတော့ခါ ဤကမ္ဘာ
လောကဓာတ်ကို လျှပ်တပြက်သွားနိုင် ပံညာပိုင်သည်ဆရာဆို ပေါ်

စေမည်မုန် အကြောင်းထင်စွာ ဤအရာကို သတ္တဝါလူပေါင်း
 ကြံတွဲရှောင်းသော်လည်း ရှေးကြောင်းရင်းကံ ကျွတ်ခွင့်သန်လှမှ
 သမုန်သဘော အတ္ထောဆိုအနက် ဥာဏ်ဝေဖိန်လက်နက်နှင့် တချက်
 ထည်းထင်မြင် ဆိုကြီးဆင်ရမည် နတ်လူသာဓု ကောင်းချီးပြုထိုက်
 သည် နုသူတို့လက္ခဏာမှာ ပဋိသမ္ဘာပင်သာသော်လည်း အနက်မှာ
 အထွေထွေ တဏှာမြစ်ကြော အကုန်မြေ ကြတဲ့ သေတံတုကို
 မြှုပ်စီနွေသုံးလူရှ်မှ မတင်နိုင်သေး ဓာတ်စုံဓာတ်တွဲ ဓာတ်ခွဲ-
 ဓာတ်ခွါ ဖရုံဖရဲ လှေးခဲလုံးစုံ အမှုမှုကို သုဘမုားစီးရာသည်
 ဗျာန်အစ ဖါန်ကိုပြုသည် ပါပမုားအခြေ ဝါနဒေသ ရသရွေ
 ပဋိသန္ဓေအဆုံး ဓာတ်သုံးရင်သေ ချနှင့်ပဂြိုဟ် မိလိုဖယို ဝါကို
 အမျှ ပြုခဲ့သည့်အတူ ဓာတ်ကူသပ်ပြု အာဟာရဓာတ် ရေဝတ်
 ရေသာကျွေး မအေးခင်နာနှပ် သေဘိဉာဉ်က တိလူးကြောက်
 အောင် ခြူးရုပ်ဆောင် ပလောင်သေနှင့်ရိုက် နဂါးသို့ ဆင်ဆိုက်
 ကြိုက်ရာဓာတ်ကိုခချ နဂါးအင်းမှ တဒတ္တဖြစ်က တွေခဲ့သည်
 မနေပြန်စ မေ့ခဲ့သည် ရွှေကိုကြည့်မြောက် နောက်ကိုထောက်
 နှစ်ကောက်ကယ်နှင့်အတော်ပင် မသိယင်တွေးဆင်ခြင် မမြင်ချင်
 ဖောင့်ရွှါ အောက်အနီးဆာမှာ ရင်မပါဘူး နာခန္ဓာကူး အရှူး
 ကို ဝအောင်ကျွေး ကျောင်းကန်ပလွင့်ခွေး ဆေးကိုမသိက ဂြိုဟ်
 ဂ-လုံးမှာလည်ရွှါမှာ ဗျည်း ၃၃-လုံးကိုလွန် ကျန်သည်ကသက်
 ဂ-လုံးဂြိုဟ်နှင့်ယှက် အသက်ကဂဠုန် နဂါးသမီးကိုထောင်တန်း
 ခြုံ ယုန်နှင့်ခေါင်းဝက် ပေါင်းရွှါယှက်က နဂါးစကားပြယ်လိမ့်
 မည်၊ အမျှစားထက်ကား ကြယ်လိမ့်မည်၊ အရှည်လိုက်မှမဟုတ်မှ၊
 နာရီဆိုက်မှမဟုတ်ဖူး ကူးသမီးဖြင့်ရောက်လွယ်၏၊ တေးဇာဓာတ်
 မှာအိုးရမည်၊ အာကာဓာတ်မှာသုံးရမည်၊ ပထဝီတိက ပါရီဒွါဒသ
 ငါးကုတ်ဒွေးကုတ် လေ့စပါးနှော ရာသီပေါ၏။ ပေါ်သည်
 နကွတ် နဂါးမှတ် နေမရှိရာ ထောင်ထိပ်မှာ ကြာပေါက်သည်
 မြေခန့်ရာ ကျောက်ပြင်မှာ သုဘနဂါးရောက်သည် ဗျင်းဖြူကို
 ခြောက် ဆင်ညီနှောင် ပ-ဓမ္မာတ်မှာသဝလိမ့်မည်၊ ဟိုင်းတဦးက
 ပူးမင်းအနေ ထက်ခုပ်လက်ဝါး အောက်သက်သား နဂါးအနီး
 ကြွစီမင်းကြီးခန့်ပဝေးကျားစာကျွေးဖြောဖြောချင့်တွက် ဆင် ခြသေ့
 ကို ပေါင်းရွှါယှက် အသက်ဂဠုန် နဂါးသမီးကို ထောင်တန်းခြုံ

ရောင်ခြည်တထောင်ဆောင်သော ရှင်နေမင်းကဲ့သို့ တန်ခိုးဝဠာ
ထွန်းတောက်ပခြင်း၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့မြင်လျှင်
ကြော့ကီရွံ့တုန့်လှုပ်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်သော်။

လေးကျွန်းလုံးကို လှည့်လည် ထွန်းပနိုင်သော လမင်းကဲ့သို့
ချမ်းအေးကြည်လင်စွာရှိသည်ဖြစ်၍ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ အကျိုး
ကို ရွတ်ဆောင်နိုင်သည်ဖြစ်စေသော။ ၊ သိဗ္ဗအခေါင် ဖြစ်စေ
သော်။ ၊ ဝိဇ္ဇာခိုရ်ကဲ့သို့ သိဒ္ဓိမျိုးမှသည် ဣစ္ဆာသယ ဝိဇ္ဇာမယ
သိဒ္ဓိမျိုးကို ပြီးမြောက် အောင်မြင်သည်ဖြစ်၍ အသက်ရှည်စွာ
ကုသိုလ်ဘဏ္ဍာပွားများနိုင်သည် ဖြစ်စေသော။ ၊ သုပဏ္ဏက အမည်
ရှိသော ဂဠုန်မင်းသည် ကောင်းကင် အဆီးအတား မရှိ၊ အဆိပ်
ရှိသော သတ္တဝါတို့ကို နှိမ်နင်းနိုင်ခြင်းကဲ့သို့ ကောင်းကင်ခရီး
တမံဖျတ်ခြင်း၊ မြန်မြန်ရောက်ပေါက်နိုင်သည် ဖြစ်စေသော။ ၊
နဂါဏ္ဍဇာ အမည်ရှိသော နဂါးမင်းသည် မြေအဆီးအတားမရှိ၊
ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတိရစ္ဆာန်တို့ကို မျက်စောင်းထိုး၊ ငြိတ်ခါမြင့်
ဖွဲ့ပြာလို့စိတ်ခြင်း၊ အရိန်အငွေ့ကို မခံမရပ်နိုင်ခြင်း၊ မြေခရီးကို
ငုတ်လျှိုး ထွင်းဖောက်သွားနိုင်သည် ဖြစ်စေသော။ ၊ တော
၃၀၀၈-ကို အစိုးရသော ဇောသရာဇာခြင်္သေ့မင်းသည် သားတဏှာ
တို့ကို အစိုးရခြင်း၊ ပေါ့ပါးလျှင်မြန်ခြင်း၊ ဟောက်သံမစဲနေရာမြဲသို့
ပျံဝဲကျရောက်လာခြင်း၊ ရန်အပေါင်းကို နှိမ်နင်းနိုင်ခြင်း၊ သတ္တဝါ
တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့သည် ကြောက်ရွံ့ခန့်ငြားခြင်း၊ ဗလခွန်အား
ကြီးမားသန်မြန်ခြင်း၊ ကျွန်ုပ်သည် ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ ဖြစ်ရပါလိ၏။

ဆရာအောင်ကြီး လုပ်ထုံးပြီး၏။

၂၆၀။ တြိနေတြလုပ်ထုံးလမ်းကိုပြခြင်း

အတိုင်းမသိ နည်းအရှိတွင် မသိသူကျယ် သိသူလွယ်စိမ့်
တဆယ်တွင်ခွဲ ဗာစုထဲကို ခေ၍မြဂဠုန် သုညနဂါး ဓာတ်နှစ်ဝါး

ခေါ်ငြား၊ တေဇော ဓာတ်ကျွမ်းဟော၏။ တေဇောအရ နာမ်ကိုချ
 သည် ဒသသင်္ချာ ပေါင်းခြင်းရာကြောင့် ပေါရာဏာစရိယ မြတ်
 သေဋ္ဌကို ဉာဏနောက်မှေ့ ကြံရှာဖွေ၍ တေဇောဓာတ်မြောက်
 အဟုန်တောက်သို့ ပေါက်၍လည်းဆင်း ဆိုတိုလျှင်း၏။ ဓာတ်ရင်း၊
 ဘေဇော ဤသဘောလည်း လောကဓာတု ပျက်မှုကည်မှု သည်
 နှစ်စုကို ပြုသည်တေဇော လျှင်တဆော၏။ အသောအချမ်း၊ အကျွမ်း
 အဆွေ၊ မျှော်ထောခက်ထွေးလေ့၊ ဆိုရေးမကုန် ဂဠုန်နဂါး၊ ဓာတ်
 နှစ်ပါးတွင် ချင့်ထားအနေ သိတတ်စေတု မိန့်ပေတချက် ကြံဆ
 တွက်၍ လိုက်ဘက်သင့်ရာ ကျွမ်းများစွာတွင် မှတ်ရာနည်းသေ
 ပြုငြားပေ၏။ ဆိုထွေအနန္တ နည်းနယတွင် သူညနဂါး သည်တပါး
 ကို နည်းခြားနည်းထူး ကြံသူမှုမျှ ရူးတို့စဘယ် ပရိယာယ်ခြား
 ဂဏန်းအားဖြင့် ၅-ခုသင်္ချာ သတ္တာသုည ဤမျှ သုံးပါး
 ဘုရား အကွဲရာ ဗျည်းဏလာသည် မှတ်ရာနဂါး ဆယ်မည်
 ပြစး၏။ အခြားပဉ္စ ဗျည်းဖြင့်ပြသော် ၃-၆-၃-၁-၁ ပြသည်
 ဝါးပါး၊ ဤသည်များကို အခြားဗျည်းန ကပ်ယှဉ်ကျ၍ ယပင်၊ ရရစ်
 သတ်ဆင်အင် အတင်အဆွဲ အကွဲကွဲဖြင့် မိုးပွဲနှင့်ပေါက် တဖြောက်
 ဖြောက်သို့ ဘယ်လောကီဘယ်မျှ ဉာဏ်ဖြင့်ဆလည်း မုချသိခက်
 ဇမ္ဗူထက်တွင် သစ်ရွက်သစ်မြစ် များစွာဖြစ်သို့ စိတ်စစ်တွက်က
 ကြံဆုံးစလျှင် ရသခြောက်ထွေ အကျယ်ရသော် ပွားလေအစက်
 အစုတ်ရသ ဂဏန်းချသော် ပဉ္စသတ္တတိ တွက်ရှိမကျယ် ၇၅-ပါး
 ရသပြားတု ဘုရားအတု ဉာဏ်အစုဖြင့် သုဘဗုဒ္ဓ သုဇနတို့ ဆုံးဆ
 ပိုင်းခြား မှတ်ရိုးထားသို့ နဂါးအစာ ဆေးများစွာကို ပညာကြီး
 ကျယ် ဆရာဘွယ်တို့ ဘယ်သွယ်ဝဝ စေ့ခွါရာ အစပြာ၍ ယထာ
 လာဘ စိတ်ကူးရတိုင်း မှတ်ကြကျဉ်းကျယ် ဖြစ်ပေါ်ယယ်သည် ပင်
 လယ်ရေနှင့် တရှိတည်း။

အသီးအသီး မှူးမြစ်စီးသို့ ကျွမ်းကြီးကျွမ်းငယ် မှတ်ဖွယ်ဖွယ်
 ပင် အလွယ်အခက် အဝှက်အလင်း၊ ကျွမ်းခပင်းကို အကျဉ်းသိရုံ
 ဆိုဦးတုအံ့၊ ပုံပန်းပုံပြ အနန္တတွင်း ပါပသူရဇ္ဇ အမြိတ္တကောလီ
 အသိတိဓာတ် ရှစ်ဆယ်မှတီသည် ထိုအမည်ကို အရည်တူရာ နာမ်ယူ
 သာအောင် ဆရာရှင်မထို ဥဏ်ကဝိဖြင့် သိသူတို့လုပ် နာမ်နှင့်ရုပ်

ကို ချုပ်၍သတ်လေ ပြတ် ပေ၏။ ကြံလေတလီ အသိတိဒသ ဘေစာ
 စတု လောကပါလာ နတ်မဟာတို့ များစွာသ၅ပေါင်း ရှိကြောင်း၊
 လျှောက်ကြား ထိုစကားလည်း ပြဒါးသတ်ခေ ဓာတ်ညွှန်းပေ၏။
 ဆိုထေ့တလီ နာမ်ရုပ်ပြီမှ အညီအညွတ် ပြီးစေတတ်သည် ကျမ်းမြတ်
 ပေ့ရှာ ဤသို့မှာ၏။ နှစ်ပြာနာမ်ရုပ် မချုပ်သမျှ မရန်ဗွာန် အမှန်
 ကျမ်းလာ ခြင်းရာတခြား မြွေနဂါးကို ငါးခုခွ ကြံဆုံးဆမှု
 နာမတချက် အသစ်စွကို၍ ကြွက်နှင့်ဟိုင်းမင်း အတူသွင်းမှ ဆိုခြင်း
 အစ သည်အရကို နာမတသီး ရှားမီးတွင်ကျ မရဏနှင့် တေဇ
 ပြင်းတုန် ဂဠုန်နဂါး ဓာတ်နှစ်ပါးတွင် ချထားအခန သိဘတ်စေ
 တူ ဆိုထေ့တသို့ ဂဠုန်ကားအစ် ခုနှစ်နဂါး ပေါင်းထားတဝ
 ဟိုင်းမင်းရ၏။ ထ-ဆင်ထူးတွင် ဂဏန်းမြင်ဖြင့် ပေါင်းလျှာ နဂါး
 ဂဠုန်များကို ကျိပြားထင်ထင် ပေါ်ချင်သတ္တရသ ပေါင်းဘုလတ်
 ဇည်း အဋ္ဌမှာသတ်ဆေး ဖော်၍ပေးလိမ့်၊ ကြံခရသတ္တရသ နှစ်ခု
 ဓာတ်ထည့် ရေနတ်သုပဏ် ကုပ်ဟန်အပြီး တသီးပေါင်းရ ဟိုင်း
 အဋ္ဌဖြင့် သတ်ထရေနတ် သေမြမှတ်လော၊ ထိုဓာတ်သုံးပါး ခြင်းရာ
 များကို နဂါးဇည်ပင်း၊ ဂဠုန်နင်းလျက် မြီးရင်းဟိုင်းစီး ကြက်
 ကြီးဝမ်းဖောက် ကျောင်းတိမ်ဆောက်တိုင်း ခုံခမြောက်ဟူးရား
 အခါကြားသည် မှတ်သားပညာ သတိတည်း။

အပြီးအပြီး အသီးသီးဖြင့် အတီးရှေးက ပဏ္ဍိတတို့ လောက
 စီးပွား နှလုံးထားဖြင့် ပြထားကိလိဋ္ဌ အစိတ်အပြာ နည်းများစွာ
 ဖြင့် မှတ်ရာထုံးပုံ ဆိုပုန်တုံအံ့၊ စွယ်စုံဉာဏ်ရှင် လင်းလင်းမြင်စိမ့်
 ရှစ်တွင်ကိုးဆင့် သုံးကြိမ်မြင်သော် ဘုရင့်နက္ခတ် သုံးလုံးမှတ်၍
 ပေါင်းလတ်ရှစ်ပင် သတ်ဆေးမြင်လိမ့်၊ ပေါင်းချင်ဆေးသား ရှစ်ပါး
 တရာ ထိုသင်္ချာတွင် အာဒိဆိုက ဆေးကိုပြသည်၊ ဒသသင်္ချာ ဓာတ်
 မှာဇားမီး တသီးဆေးဒန်၊ အုန်းထန်းထိမ်ထန်း သင်္ချာမှန်း၍
 ဂဏန်းဒသ နာဂ-ဂဠုန် သုဆုကိုခေ့ ပြေထွတသီး ကကြိ၊ ဗျည်း၊ ရ
 က-ကစ၍ ချသည်ကိုးကွက် သင်္ဘောချက်တွင် ဆက်ခါပဉ္စ ဗျည်း၊
 ကံချသော် က-ည-ဓ-သ ဤ ကိုရ၏။ အ-ကို သွေပါ။ အက္ခရာ
 ခြောက်ပါး ဆေးရင်းထား၏။ ခြေကံပါး၊ အရ ဂဏန်းချသော်
 ဒသအဋ္ဌာ ပေါ်လာမြင်မျှော် ခြင်းရာဖော်၍ အောင်ကျော်ညာတစ်

လှ၏ထွက်၏။ ပြက်ပြက်မြင်ယူ စပ်ပူခါးရား ဆေးလေးပါးလည်း ထွက်ငြားတူလှ စ-က-ဗ-လ-ယ ဤစလည်း တမျှခြင်းရာ ကမ္မာ လင်္ကာရ ဆရာပြသည် တသံညင်းချိတ် ကြောင်၊ဟိတ်ထုံးစံ နည်းယူ ကြံလှစ် တဆယ့်ရှစ်တည်း။ စင်စစ်ဂြိုဟ်သတ် ယူ၍တုတ်လျှင် ပေါ် ထွက်သဘော ဇောပညာသ ပြန်၍ချလျှင် ပဉ္စစာလီ ပေါင်းညီနဝ ရှယ်၍ပြသည် ဧကနှင့်အဋ္ဌ လည်၍ပတ်၏။ မှတ်လေချန်သွေ ဉာဏ် ပြင်တို့လော့။ ခြင်္သေ့နှင့်ကျား၊ ပေါင်း၍ထားပြီး ရှေ့လာ၊ဆိုချက် ကြက်နှင့်ပိုင်းမင်း၊ အတူသွင်းက ထွက်ခြင်း၊တဝ အစ်ကိုချ၍ သုည နှင့်အဋ္ဌ ပူးပွတ်ယှဉ်က နာမ်ရုပ်မ၏။ သုညအကွရာ ပဉ္စလစ၍ ဧကနှင့်ဧက မိတ်ရက်အောင်ပ ကျမ်းရင်းပြသည် မုချပုံထို ကောင်၊ စေလိုသော် ကိုးကိုဂဋ္ဌနှင့် ဖက်ပါကုန်တူ ခုန့်ကာလွှားကာ သိဟာ မြူးယောင် ပုံဆောင်မရွေ့ ခြင်္သေ့ထီးဆောင်း၊ အပေါင်းနိမိတ် အစိတ်အဖြာ အဋ္ဌာရသ ဂဏန်း၊ရကို ပြသည်ထွေထွေ ပင်လယ်ရေသို့ တထွေထိုမှ ဒသကိုချေ ကြံလေအဋ္ဌ သင်္ချာရကို စမ-လေးလို့၊ စသည်ထိုးဖြင့် သုံးဝါးဘက် ခြောက်ခုတုတ်တွင် စွက်သည့်နှစ်ခု ပုံစံပြု၍ အတုမဲ့ စွာ သင်္ဘောအရ ဂဏန်းပြနှင့် အဋ္ဌယူရန် မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ် ပုဇွန်ပုစ္ဆာ ပညာဥဒေါင်း၊ မှတ်ကြောင်းလှုပ် အကြံ မပေါက် ဝ-လေးထောက်နှင့် မြေပေါက်ဆပ်ပြာ ဝိစ္စာယမ်းတူ စိန်ဖြူယုန်သား ဆယ့်ရှစ်ပါးကို နှောထားတသီး ဝေါင်းပြီး၊ အုန်းရည် ယစ်သည့်အရက် စက်ဆုပ်ရွံ့ဘွယ် ရေအိမ်လယ်နှင့် မှတ် ပွယ်အရိုး အမျိုးမျိုးကို ပိုးကပြဟွာ ရေတူထိလာလည်း နည်းနာ မဆုံး ဂဏန်းကျုံးသည် အုံးလုံးကွဲဖွယ် အတိတည်း။

အတိုင်အပေအတ် ပုံထောက်ဓာတ်ပြ အမအထို၊ ဓာတ်ကြီး ဘက်ထား၊ ယောကျ်ားမိန်းမ ဓာတ်ရမီးခရ လေမြေခနုလ နေနှင့် ညွှက ရှေ့မြရောင်ဖြာ မြတ်စွာဘုရား တရားသင်္ဘော ပုံတူရာကို သင်္ချာ ရေတူထိ လိုက်ဘက်ပြန်ပြန် ယူရန်ထွေထွေ ဆေးပင်တို့၏ ဝေါင်း၊ လေဂဏန်း၊ ဉာဏ်ပြင်မှန်း၍ ဥဒါန်းတွင်ဘိ ပရိဟာသာ ဥဒါဟ ရုဏ် ဆောင်ကုန်သို၊သီး ရှေးအတီးက ဉာဏ်ကြီးသူများ၊ ရေးမှတ် ထားသည် ပွားခါပွားခါ စမ္မာနဝ အင်းပုံချ၍ ပြသည်ခြားခြား ၁၂-ပါးနှင့် ၉-ပါး ၈-ပါး တက်ပွားသတ္တဝိ စဉ်ဖိနကွတ် ဆတ္တိ

တြင်း နဝင်းကိုးဆစ် တရားရှစ်တွင် ဆေးမြစ်ဓာတ်စုံ အကျဉ်းငုံ၏။ ယုံကြည်သောသူ ဓာတ်ကိုယူ၍ မူလဆိုလျှင် ကိုးခုမြင်၏။ ချချင် ရောထွေး ငါးဆယ်လေးနှင့် လေးဆယ်ငါးမှန် နှောပြန်နဝ - ထို နဝကို ဆနှင့်ပူးမြောက် ကိုးဆယ်ခြောက်တည်း။ ထိုနှောက်တခြား ငါးဆယ်နှစ်တစ် ခြောက်ခုဖြစ်၏။ တလစ်မှတ်ထူး သုံးဆယ်ငါးနှင့် ဘုရားဖြစ်နှစ် ရှစ်ဆယ်သက်တော် ဝါတော်ဆိုရေး လေးဆယ် ငါးဝါ ကုသိနာမှာ မလ္လာမင်းတို့ အင်ကြင်းပင်စုံ ရွှေဘိုနိဗ္ဗာန် ယူဟန်ထွေထွေ ဂဏန်းခြေဖြင့် ခွဲဝစင်စစ် တရားရှစ်က ဖြစ်လေ သည်ချည်။ ဖြစ်ပေါ်ပြီး၏။ နည်းသစ်အထူး ဆိုသော်မူးမျှ ဆေး ကျူးနှစ်ပါး ပေါင်းရုံးထား၍ နဂါးနှင့်မ သုံးပါးရ၏။ ဤမျှ အကျဉ်း အကုန်ချဉ်းသည် အစဉ်လူတိုင်း မသိတည်း။

ဘုရားဖြစ်မှုန် ပြည်နိဗ္ဗာန်ကို အမှန်ယူပြီး ဓာတ်မီးတေဇော လေစင်သောအဆုံး သုံးပါးသမ္ဘိန္ဒူ ပမာဏနှင့် ဝဏ္ဏသုံးထွေ ရွှေဝေ ခိုးကြီး မှတ်ရွယ်ကိုး၍ အမျိုးခုနှစ်တန် ကျမ်းညွှန်အသမ္ဘိန္ဒူ ပြင်းရှိန် တေဇော သတ္တာတြိန္ဒူ ကိန်းဒသဖြင့် အများစီးပွား မြက်တိုယ်စားဗျာ ရုပ်ပွားဓာတ်မေ့ တည်စေတော်မူ ဉာဏ်ရှိသူတို့ မှတ်ယူကိုးကွယ် ပင်လယ်သံသရာ အဏ္ဏဝမှ ဒုက္ခကုန်ရာ ကမ်းပမာဖြင့် ခန္ဓာကွယ် ချုပ် နာမ်ရုပ်ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗူတာဟု မေမာအဘယ ရသဝိမုတ် လောကုတ္တရာ ရတနာ ပြည့်စုံရာဟု အင်္ဂါကိုးပါး ငါးပါးနိကာယ် မကွယ်ကြာမြင့် ၅၀၀၀-တင့်၍ ရှင်ပင်ကိုယ်စား ဘုရားအပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် ရပ်ဆောင်ရပ်ပွား အခြားခြားနှင့် ထူး ခြားထွေထွေ စေတီပုံပုံ စည်းခုံဆူဆူ ကျွန်းဇမ္ဗူတွင် သူတော် သူမြတ် ရိုသေညွတ်၍ ဓာတ်မေ့ကိန်းအောင်း ရွှေကျောင်းပုထိုး ကိုးကိုးကွယ်ကွယ် အပါယ်မလား ခြောက်ပါးနှင့်ရွှေ လူချမ်း သာနှင့် ဗြဟ္မာနှစ်ဆယ် ဖေလေးသွယ်ဖြင့် ဖိုဝယ်လေးတန် မြတ် နိဗ္ဗာန်နှင့် နဝလောကုတ် ဝိမုတ်ရသ အဆုံးကျသည် ဖလသမာပတ္တိ ဓိတိတည်း။

အံ့ဖွယ်သရဲ ကြိမ်တောင်ဘဲကို ကြိမ်ခဲလှစွာ ကြိမ်သည်မှာ လည်း တရာနှင့်ရှစ် စက်တံဖြစ်သား စံနှစ်စနာ အဖြာဖြာတွင်

ပညာရှိများ ရှေးမှတ်ထားသည် ပြဒါးသေခကြောင်း ဆေးပေါင်း၊ ဆေးစု အတုပတ် နည်းအရှိကို မသိတန်ရာ သိလေပါသား ထူနှာ စရိယ မြတ်ဉာဏလျှင် ဘုရားအလျာ သုခေဓာသည် ပါရမ်ဆယ် ပါး အပြားသုံးဆယ် အကျယ်ဉာဏ်မြင် ထင်သည်ကလ ပြသည် နိဗ္ဗိတ် အကြောင်းဟိတ်သို့ တိုးလိမ့်အုပ်အာ ထင်လာစမှတ် နတ် ဗြဟ္မာများ ကြားသည်စနည်း ကြီးသည်မြေကြီး ဟီးသည်ပုံဘင် လှုပ်ချင်ပထဝီ ဤသည်များကျယ် သုံးဆယ်နှစ်ပါး နိဗ္ဗိတ်များကို ပြထားဓမ္မတာ ထိုခြင်းရာကြောင့် ထင်လှာပြက်ပြက် မမေ့ရက် အောင် ပြချက်တွေထူး မကြိမ်ဘူးကို ချီးကျူးကြားပြီး ကြားပြီး ပစ္စမ ရောက်ကာလတည်း၊ နယထေထေ ပြဒါးသေအောင် မွေးမှု နောက်နောက် စိတ်စက်နောက်မျှ အောက်နှင့်အထက် အချက် ချက်ပင် ခွဲဝက်ပြထား ဆေးပေါင်းများတွင် ဘုရားရွှေစက် ရာရှစ် ကွတ်၌ သက်ဝင်သင်္ချာ တူမောစွာကို ကမ္ဘာဦးက ဥဒယဟု ပြော ကြဉ်ခါနီး၊ အစဉ်ထွန်း၍ ပုံညွှန်းသေချာ ဤခြင်းရာကို ထူနှာစရိယ သရူပဖြင့် တွေးဆနောင်လွှာ သိလွယ်သာအောင် လက်ထပ်လောင်း၊ စကားဟောစင်တွင် မြင်ကြောင်းကေန် လင်းလင်းပြန်ပိမ့် ဉာဏ်စုံ ထင်ကြ နွံကျယ်တည်း။

နွံကျယ်မလွဲ ဉာဏ်နက်နဲသော် ကျော်မြဲဉ်ခါနီး ကမ္ဘာ ကျွမ်းလည်း မယွမ်းမယိမ်း လူစပ်သိမ်းသို့ စိတ်ငြိမ်းရှင်ကြည် ပြောင့်မတ်တည်သား၊ နာမည်ထူးလှ ဥဒယဟု ဖော်ထင်သညာ အမည်မှာတာ၊ တရာနှင့်ရှစ် စက်တော်ဖြင့်၏၊ စံနစ်အနက် ဥဒည်သက်သည် နေထွက်ဟခြား တံခါးဦးတည်း၊ တနည်းဝမ်းစာ အနက်လာ၏၊ ဆရာအရှင် အိပ်ပျော်ချင်သည် ထန်းပင်ထက်က မီးစရဲရဲ မြင့်စွာဆွဲပြီး ကျောင်းကြီးဆရာ ထပါဘုရား ဆွမ်း ခံသွားဟု နိုးကြားလျှင်မြန် လျှောက်ထားဟန်ကြောင့် ဖောက်ပြန် အမှတ် မချွတ်လတ်ဘိ အယူရှိ၍ တစ်မကြာ ကျောင်းခမ်းဝါသို့ ဆရာအပ်ထား ဆွမ်းခံသွားသော် မျက်ဝါးလင်းစင် မမြင်အရက် ယုန်မင်းလမင်း မထွန်းမပ စောသေးလှ၏၊ ခဏခိုဝင် အိမ်ဗူးစင် ဝယ် နေချင်ရှည်ကြာ မလင်းပါ၍ ဆရာပြန်ရောက် တံခါးပေါက် က စောင့်ရှောက်နေပြီး ရှင်ကြီးလစလည်း ရိုက်ပါမှာထား သည်

စကားကြောင့် တံခါးပိတ်ပြီး ဆီး၍ရိုက်ဟန် ခြင်းရာပြန်သော်
 တန်ဘန်ဆိုမှ ဆရာကလည်း ခ-ယ-ငါးပါး တေခင်းပန်ငြားသော်
 နှစ်မှာမကြာ၊ ငါးဖြစ်အိုင်ဆင်း ဆိုခြင်းပေါ်တန် တစ်ပန်သစ်ကိုင်၊
 ရှိတိုင်၊ ရေတွက် ပုတ်ရှင်တက်၍ ရိုက်နှက်ချက်ထေး အသာ၊ ကျန်
 အောင် စားပြီးလျှင်သော၊ အရိုးများကို ပြုငြားအတုတ် ဆောက်
 ပုတ်ကိုင်ခါ ဆရာကိုရိုက် ရင်မိုက်လွန်ဟန် တဟန်နေညီ၊ အတီး
 ရှေးထု၊ စရုံးသိမ်းထား စာစေခင်းများတွင် ရှားမီးခဲကို ရေထဲ
 ချသော် မြည်၍အော်၏၊ ဝေ့၍သည့်နည်း ထူးနှင့်အောင်က
 အဆင်းသွေးဖြင့် စင်စစ်မှန်စွာ ပန်မှစသခုပ်ဟင်းကြပ်ကသစ် ပန်
 လှစ်ပြီးခါ ဒေါင်းဆပ်ပြာနှင့် ညောင်ပြာလိမ်းလျှင် ခပ်သိမ်းလှရှင်
 မမြင်ပျောက်သော စကောနှစ်ချပ် အတောင်ညှပ်က မိုးရပ်ပျံ
 ကြောင်း၊ ထုံးတောင်းတွေ့ပြား စာတူကိများနှင့် မမှားစေရ ခြင်း
 ရာပြု၍ ပြုကြပြီးလျှင် သင်္ကန်းချွတ်ထား တုရင်ဖျားဝယ် ပုန်းကွယ်
 ပျောက်သော မြောက်၍ပြောလျှင် အဆောတလျှင် ခုန်ပြန်ချင်သော်
 ကျပ်စင်ခြေစုံ ကလိမ်ခြံ၌ မှောက်ခုန်ပက်လက် လွန်ရက်မလွတ် အဝတ်
 သင်္ကန်း၊ အမှန်းမသိ မူ၊ မော်ဘီ၍ မချိပန်း၊ ပမာ အဆောလျှင်စွာ
 လှာဘာဒယ ဟစ်အော်မှလျှင် ဒယခပြာခါ ကပ်မည်လောသော်
 ရုပ်ဝါမထင် ထိုအရှင်သည် ဆယ်ခွင်ကဟစ် မမြင်လစ်သို့ ရစ်ခါ
 ပတ်ခါ ရှာပေလေဟန် ခြင်းရာပြန်ပြီး တစ်ပန်ကျောင်း၊ ဘက်
 ကျားမတက်၍ ကြော့ထံမက်စရာ နေလှည့်ရာကို လျှင်စွာမြဲမြဲ အမြဲ၊
 ထို့တူ ဖက်လှဲတကင်း ကျောင်းကြီးမင်းကို ချက်ချင်းပမ်းမည်
 လျှောက်ပြန်သည်တွင် မရှည်တိုတို့ ကျားမီးကိုလျှင် ထိုဘုန်းကြီးဆွဲ
 အားကုန်နှံ့သော် မြစေမြစေ ဆိုသောထွေဖြင့် မထေလေးစား
 လွန်ကန်ဖျားဖြင့် ကျားမကိုထို၊ အားကုန်ကျိုး၍ ငြိုးငြိုးကျိုးကျိုး၊
 တတုတု၊ နှင့် ခုံ ခုံ၊ ဒိတ်ဒိတ် ဘုန်းကြီးထိပ်ကို နှိပ်ခါကြိတ်ခါ
 ကိုက်ခဲရှာ၍ ဆရာထိပ်ပြု ကျားမြီးဆွဲလျှင် ရဲရဲတီးတီး သွေးစီး
 သံယို အညိုအမည်း အူးသည်၊ ပြောင်ပြန် လန်၍သေရှာ ကျား၊
 လွတ်ခါလည်း မာန်ပါခဏ ဖျန်းခါထ၍ ဒယကိုခဲတော့ကျောင်း၊
 ထဲမှာ ဖောက်လွဲတု တု ကြမ္မာကုန်သော် ဝသုန္ဒရာ မြေမဟာ
 အောက် စုတ်ရွှေကံလျှင် ကျောက်မြေသံလာ ပထဗျာထို့ ထမ်းခါ
 ခံရ ဝင့်ကြီးလှ၍ ကာလရှည်ကြာ ပန်းငြားရှာသော် ဘယ်ညာ

ပြောင်းလဲ မြေကြီးထဲက သဲသဲမြည်တုန် လျှင်ခုန်၍ တုန်တုန် ဆတ်ဆတ် ခံသည်ဝင့်မှ မလွတ်ကြာလှ ဥဒယသည်။ ။ အာဇာနည်မှာ ခန့်ရွယ်တည်း။

တမ္ဘာပတ်လုံး မဆုံးသမျှ ဥဒယသည် ကာလရှည်စွာ မဟာပထဝီ သီလာမြေရွတ် ခံရချက်ကို အမြတ်စကား ခြင်္သေ့များကို ပြဝါးချုပ်ရန် သတ်ဟန်သေကြောင်း ရှစ်ကောင်း၍ ထိုးဟောင်း အကျ ဥဒယတွင် တရားရှစ်ကွက် ရှေ့စက်ထင်မြင် ထန်းဝင်ပီးစ ဇာနည်ချသော် ရသည်ရှစ်ဆယ် သစ်ရွယ်ခတ်ရှိ အသိတိတည့် ခိုတိုဗူးစင် ရှစ်ခုမြင်၏။ ရိုက်ချင်ပိတ်ဆီး ရှင်ကြီးရှင်ဝယ် မှတ်ဖွယ် ဒွါရ ဓာရတ်နှစ်ပါး ကြွေပျောက်သွား၏။ ဝါးလျှင်အိုင်ဆင်း ဆိုထခြင်၊ မှ ပဉ္စကောန် အောင်ပမုန်ငြား ဖွတ်သားရှဉ့် သား ထားသည်အရိုး ယင်မျိုးယင်မ ရှားမီးရ၏။ စွဲကြဆောက်ပုတ် ရှစ်ရထုတ်သော် အတုတ်မှတ်စွဲ ရှားမီးခဲကို ရေထဲမှာချ ရှစ်ဆယ် ရ၏။ အဋ္ဌပဉ္စာ ရှားမီးလား၏။ မှတ်ရာမယှဉ်း ထိုးနုနှင်းမှာ မည်ရင်၊ သုတ နှစ်မပြဝါး၊ နားပြင်ကြားသော် နဂါးနှစ်ကောင် ပန်ဆောင် အသစ် ဟင်းခွက်စစ်လည်း ရှစ်ရမုန်စွာ ညောင်ပြာတရုပ် ရှစ်ခု တပ်၍ ခေါင်ဆပ်ပြာလည်း သုညာရာမ ပဉ္စပေါင်းထွက် ရှစ်ဆယ် တူ၏၍ သတ်တော်နှစ်ယူယ် ထင်ဖွယ်နာမ်ရုပ် ချုပ်ဆေးသတ်ဆေး ပေါ်၍ပြေးလိမ့်။ ဆိုရေးသင်္ကန်း၊ ဂဏန်း၊ ရာရှစ် စင်စစ်တုရင် ရှစ်ခု ပင်တည့်။ တိုးပြင်မုန်ဟော စကောနှစ်ချပ် ယှဉ်ခါစပ်လျှင် ဝညတ် မှည်ကြူ။ ထ-ဆင်ထူးသို့ ပျခါအောက်ထက် နဂါးတက်၍ တိုင်း ထက်ခေဟန် ကြိမ်အဖန်မှာ ယူရန်မတိမ် ကလိန်နှင့်ပြ ဇောဝိသက နယကျယ်ဝန်း ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်း မှတ်ဖွယ်ချည်းတည်း နှောတိနည်း ကျားမြီး ဆွဲကုန်ပြီးသော် သေကြီးသေကြ သေပြန်ကလည်း ဒယ ပြစ်ထေ့ သေလောပထဝီ ရွက်ချီထမ်းခါ တကမ္ဘာလုံး ကြာဆုံး ကြီးကြာ သည်ခြင်းရာမှာ သေလောပထဝီ ရှောင်နိနိပြင့် လေးလီ သေသ အဆုံးကျသော် လေးဝသဇံ့ ကပ်ကြီးကျေရီ ခေါ်ထေ့ ကမ္ဘာ မတာတပ်ကျ ထု ပြီးရ၏။ နေလနှစ်ပါး ထင်ရှားပေါ်ထွက် ဥဒယထက်၌ နံနတ်ကိုစစ် ညကိုနှစ်နှင့် လည်ရစ်ချာချာ ဆယ့်နှစ် ရာဝယ် သုံးပြာထွင်၊ ကိုးနဝင်းတင် ခေါ်ခြင်းစဉ်စီ သတ္တာပီပြင်

ကြိမ်လည်ဖန်ဖန် အန္တရကပ် ထပ်ခါတပ်ခါ ကြေပေလာ၏။ ကမ္ဘာ
ကုန်မှ ကိန်းဆုံးကျသည်။ သုညာဝဗျည်း သပ္ပယ်တည်း။ ဩော်
ခက်ခဲလေစွ။

ဗုဒ္ဓကမရ အေးမှရသည် ဝ-ဗျည်းနက်ကျယ် သုညဇယ်ကို
အလွယ်မမှတ် ဆင်ခြင်တတ်လျှင် ဉာဏ်မြတ်ပိုင်းခြား ဘုရားအတူ
ကျန်းဗေမ္မာတွင် ရှင်လူအံ့ဩ လှန်ကျော်စောလိမ့်။ သဘောအရ ထို
သုညကို ဝ-အက္ခရာ ခေးပြီးခါလျှင် ဝ-မှာထက်ဝက် အောက်ကိုဖျက်
လျှင် တင်အဋ္ဌ ဂ-ငယ်ရ၏။ ထိုဂ-ငယ်ကိုလှန် ခေါ်ပြန် (ပ)စောက်
ရှစ်ခုရောက်၏။ ဗ-စောက်နှစ်ရပ် ပက်လက်စပ်က ယ-အက္ခရာ ဖြစ်
ပြန်လာ၏။ မှောက်ခါရေးက က-ကြီးရ၏။ ဗ-စောက်အထက်
ဟောက်ပက်ပိတ်လိုယ် ဗ-ထက်ခြိုက်ရ မှောက်ပြန်ကလည်း ဝ-
အောက်ချိုက်သာ ထင်ပြန်လာ၏။ နည်းနည်ကျယ်လှ ထိုသုညကို
နေလထွက်ပင် ထင်ပြန်သည်က ပြည့်ဝန်းပလည်း သုည(ဝ)ပုံ
ထင်တုံရောင်ဖြာ မျက်စိမှာလည်း ညီစွာနက်ဝန်း စွမ်းသည့်ရင်ဝယ်
ဝ-ငယ်အရေး မျှော်ဆဲတူးလော၊ စွေးစွေးနီတိ ငါးမျက်စိနှင့်
မြီးကိုလှဝံ ဘတန်ကွက် ထက်ဝက်မောက်ခုန် တင်တုံ ဂ-ငယ်
ဥဒေါင်းငယ်လည်း မှတ်ဖွယ်ဘတန် ပုဇွန်ကျောက်ထက် ထင်ပြန်
ပြန်နှင့် ရေတွက်သင်္ချာ နာမည်အရ အဋ္ဌနှင့်ပင် သစ်ပင်ပိန္နဲ အညှာ
ထဲဝယ် ဂ-ငယ်နှင့်ပ။ သုညဝန်းဝန်း အစဉ်ထွန်း၏။ ချွန်းသော
သမ္ပ-စတ်မကျတည့် ဝန်းကစက်ဝင် ကျေးဇူးအင်မှာ ရှင်ပင်ဘုရား
ဉာဏ်ပိုင်းခြားမှ ကုန်ငြားဖွယ်ပင် ထင်သည့်အက္ခရာ ဝ-ကျယ်စွာ
သည်။ စကြဝဠာ တောင်ကြီး နှုန်းစွယ်တည်း။ ဩော်
နက်ခဲလေစွ။

စကြဝဠာ ဝန်းတိုက်ကာသို့ အက္ခရာဝ ထိုသုညကို ရှေ့လ
စံနစ် ဉာဏ်ဖြင့်လှုပ်ပိမ့် ဆန်းသစ်ရှေ့လ နန္ဒာကလျှင် စ၍ဘဒြာ
ဇေယျာရိတ္တာ ပုဏ္ဏာပစ္စ သုံးပြန်ကျတင် ဆန်းစနစ်ရက် သုံးရက်
ကစ ဂ-ငယ်ပြု၍ ဝ-ပြီးသေး အရောင်ရေးလည်း ပွေးပွေးရွေရွေ
အောက်ကနေ၍ ညိုထွေထွတ်က ဗထက်ခြိုက်ဟန် ထိုပြန်တိထီ
အစဉ်မှီ၍ အညီအလာ ပွားကကာဖြင့် ငါးပြာတိထီ သုံးခါ

ချီသော် ပုဏ္ဏမိတ္တ သုက္ကမက္ခ ဆယ့်ငါးရ၏။ သောဠသကာလ
 ပြည့်သောခါလျှင် ထွန်းဖြာအရောင် ညဉ့်လုံးပြောင်၍ တန်းဆောင်
 ကြီးသို့ ရောင်ဝါပြို၏။ ထိုမြို့တချက် ကနစ်ဖက်သို့ လျှောသင်္ကီပြန်ခါ
 ရောင်ဝါကွယ်ပ ပန္နရရက် ငါးချက်တိတိ သုံးပြန်လီသော် စဉ်စီ
 ထာလ ထိုကအရေး ညိုရောင်ပြေး၍ ရှေးဆန်းခဲစူ ပမာဏသို့
 ဂ-ငယ်ရှစ်ရောင် ထင်ပြီးနောင်ဝယ် မိုက်မှောင်ပုံးခါ ခြောက်လ
 ကြိာလျှင် ရာဟုဂြိုဟ်မင်း ပမ်းတုံလျှင်း၍ ဝင်းဝင်းထွန်းစင် မမြင်
 ရောင်ဝါ ညိုမှိုင်းပြာ၍ အံ့အာသရဲ ကျော်သံသဲတည့် ခေါ်မြ
 ထုံးတမ်း ငပုပ်ပမ်းဟု ခဲ့ခြမ်းသရုပ် ခေးငပုပ်တို့ အတ္ထုပ္ပတ္တိ နောင်
 လာသိအောင် ပရိဘာသာ ဥဓါန်းလာသား ကမ္မာကော၊ ဘိုးဘွား
 မိဘ ပြောဆိုကြသည် ရွှေလစံနစ် ခေးညစ်ငပုပ် သည်ကရပ်ကို
 အထုပ်မြေကာ ရတနာစုံ ပြသည်ပုံသို့ ဆိုတုလစား နည်းတဖြာ
 ပြင့် ဣဒ္ဓာစရိယံ တထူးပြပိမ်း။ ။ ကြံကြံဉာဏ်သွား ဉာဏ်စွယ်တည်း။

ဉာဏ်စွယ်ဉာဏ်သွား၊ ဉာဏ်စဉ်းစား၍ ပြဝါးသတ်သူ မှတ်စေ
 ဟူသို့ ပုံတူစရာ ရှေးအခါက မြိုင်သခကျက်စား၊ မုဆိုးသားသည်
 သားငါးရှာမည် တောသို့လည်သော် ကျေးဖက်ရှည်မျိုးခြား မြေ
 ငယ်များကို ရှေ့ဖျားအလျဉ် တွေ့လေချင်၍ ဝင်ခါဆွဲခါ ရိုက်ပြီး
 ခါလျှင် နောဇံပါငယ်သား တပည့်အားကို လျင်လျားအိမ်ရောက်
 ပြန်လေမြောက်က စားသောက်ရန်ပြုစီ တမတုတ်ဖြင့် သုတ်သုတ်
 ပြီးစေ မှာလိုက်ထွေဖြင့် ပြန်လေပြတ်ထား မြေငယ်များကို မေ့
 ဘွားသည်မိ တစ်တမြင် ထိုခါတွင်နိုက် ထင်သည့်ခြေရာ လိုဆီ၍
 လာပြီး ဈာန်စွာပြတ်ထား မြေငယ်များကို မစားသေးဘဲ အိုးကြီး
 ထဲ၌ အံ့အံ့စရာ ဩဇာနက်လေး ဆေးမြစ်ကိုခပ် လျင်ရွပ်ရွပ်ဖြင့်
 စွပ်ခါစွပ်ခါ ထွက်ခါလိုက်ကျ တခဏနှင့် မြေမခေ်သွား မြေငယ်
 များကို တေးဖျားဝင်မြောက် ပျောက်လေသည်ဖြစ် အိုးတိုလှစ်
 သော် ဆေးမြစ်ရသည့် ထိုတပည့်ကို လာသည်မုဆိုး စားမည်ကျိုး
 ၍၊ မြေအိုးယူချေ ဆီလေသောခါ မြေများစွာကို ယောမြေကြီး
 လာပြီခေါ်သွား အကြောင်းကြားက မုသားပျက်ကွယ် ယုဘွယ်
 မဆို စားလိုသမျှ ငါအလျင်စား ကုန်လေငြား၍ လှည့်စားလေ့လူ
 သွားလေ့ဟူသော် ထိုသူတပည့် လှည့်ပတ်ရပ်ခြား ခွာ၍သွားက

သမားစိတ်ဝင် နှလုံးရွှင်နှင့် တွေ့ချင်လမ်းပေါင် ခွေးသေကောင်ကို ဆောင်သည့် ဆေးငွေ နှာခေါင်းတေ့သော် ဆွေ့ဆွေ့တုလတ် ခြေဆပ်ဆပ်ဖြင့် မတ်တတ်ခွေပုပ် ရုပ်နာမ်အစုံ ရှင်လာကုန်၍ စုံစုံ မက်မက် ခေါ်လျှက်သွားလေ ဝေးနေရပ်သီး သေဌေးကြီး၏ သမီး ပျိုငယ် တင့်တယ်စွာလှ ဆင်းရူပနှင့် သေစဆဲဆဲ ဝန်းအုံပွဲသို့ သဲသဲ သံ ထိုအသံကို နာခံမေ့က သေဌေးသမီး ပျက်စီးသေစ နှစ်မြော ငြှ၍ ထိုမျှသူငါ ဆွေ့တကာတို့ ကောလဒဟလာ ဝိုကြွေးကြူတူ ခြင်၊ တစကား၊ ဖုတ်တိုင်းကြားက သမားလူလင် ခြင်သေ့ သွင်ဖြင့် ပြုံးရွှင် ရယ်ကာ ချိုမျက်နှာနှင့် သေရှာလေငြာ၊ သမီးအားကို ပေးစား အလျင် အသက်ရှင်စိမ့် ဆိုချင်လေက မောင်သူလှသည် ငါ့သမီး အား ကုရှင်ငြားက မယားဖြစ်စေ ထိမ်းမြားပေအံ့။

ဆိုထွေစာချုပ် သေကောင်ရုပ်ကို တုံးအုပ်ရိပ်ငြိမ် ကာတင်း တိမ်ဖြင့် ငြိမ်စေဆေးလေး နှာနှပ်ဆေးဖြင့် မွှေးမွှေးနှာဝ လှင့်မှုတ် ဓာလျှပ် ဇီဝအသက် ဆက်ကာရှင်ပြန် စောင်၊ဘိလှန်၍ သေလွန်သူ ကျက် ရှင်ပြန်ချက်ကြောင့် သမက်ဖမ်းပြီး သေဌေးကြီးသည် သမီး ကိုရ သမက်ရဟု သုခဝိတ် ပြည့်လျှမ်းရှိလျက် သိလေကျော်ကြား ထိုဆေးသားကို ရှည်လျှားအောင်ကို ဆောင်စေလို၍ ထိုဆေးသမား အိမ်တိုင်ဖျားဝယ် တင်ထားလှမ်းကာ လနတ်လာ၍ ရုပ်ဝါစွန်ဟန် လျင်မြန်ချီလေ စောင့်ရှော့နေသား ခွေးသားငပုပ် ထိုစွန်ကုပ်လည်၊ ဆေးထုပ်ကိုတ မရ၊ရအောင် ပြင်းစွာဟောင်၍ မိုးခေါင်ကိုလိုက် ဝဝန်းတိုက်သို့ ဆိုက်ရောက်ဝင်ငြား လ-နတ်သားကို ဆေးဝါး ပေးကြောင်း မည်ဟိန်းမောင်းလျက် ဆေးတောင်းလေတုံ လကိုငုံ၍ မိုင်းမုံအရောင် မပြောင်မလင်း လမင်းညိုရုပ် ခွေးငပုပ်ကြောင့် ဂုန်လှုပ်ဆွေ့ဆွေ့ အပုပ်ငွေ့ဖြင့် တွေ့ကြုံရရှာ သည်ခြင်းရာကို တမ္ဘာဥဒါန်း၊ အစဉ်ညွှန်း၍ လဝန်းကွယ်ချုပ် ငပုပ်ဖမ်းကြောင်း၊ ဤထုံးတောင်းကို တသောင်းဇေမျှ မြကျွန်းသူတို့ မှတ်ဟူပြောကြ ရှည်ကြာလှသည်။ ရှေ့လငပုပ်ဖမ်းကွယ်တည်း။

ငပုပ်ဖမ်းကွယ် ရှေ့လဝယ်လျှင် မှတ်ဘွယ်ထူးခြား ဤ စကားနှိုက် ပြဒါးသတ်သူ နည်းတူလှစိမ့် လူညစ်အမျိုး မုဆိုး

ဆေးမြစ် သင်္ချာစစ်သော် ရှင်ခုနှင့်နှင် ဂ-ငယ်မြင်လိမ့် အလျင်မြေ
ငယ် အသွယ်သွယ်ကို ရှင်လွယ်စေတတ် ဆေးမြတ်ခပ်သော် ရွပ်ရွပ်
အလျင် တောသို့ဝင်နှင့် သေချင်ပုပ်ပြီး ခွေးကြီးအရ ခွေးစမ္မဖြင့်
ပြသည့်ချင်းရာ နောက်ပါငယ်သား တပါးခွေးသေ ယူလေသေ
ကောင် ထွက်ဆောင်အဋ္ဌာ မှတ်အပ်စွာ၏၊ စန္ဒာလနတ် စွန်အမှတ်
ဖြင့် ချီလတ်လေဟန် အကြောင်းပြန်သော် ရှေ့စွန်ဘယ်မူ ဝဲသည်
မူဟု တန္တံ့ဆိုရေး နောက်ဆုံးမွေးသည် ခွေးကိုလိုလှ ဝဲသည်ပဟု
ဆိုကြတခြား၊ ဝတ်သုံးပါးကို စွဲငှားစွန်ခေါ် မြော်လေတေရေး၊
ခွေးအသားလည်း ခါးကြီးခါး၏။

မစားကောင်းပေ ခါးပစေတော့ ရေနှင့်ဆေးမည် ဆိုရေး၊
တည်၏၊ ရေသည်စစ်စစ် ဆေး၍ဝစ်က အညစ်ဓေါသ ပြုဆုဆုဟု
ဆိုကြမှတ်ရေး၊ ခွေးကိုသုည ရေအဋ္ဌဖြင့် ဤမျှထုံးဟောင်း၊ နည်း၊
သိကောင်းဟု အောင်၊ လောဇကဓာတ် ဗြဟ္မာနတ်တို့ မပြတ်ကိစ္စ
လှကိုမ-သား လောကပါလော နတ်တကောအား၊ ဆင့်ဆင့်ကြား၍
သားမြေ၊ စဉ်ဆက် အုပ်ကျတိမည် စနည်းသံဖြင့် နှစ်တတ်သူ မှတ်
စေဟူဆို မှတ်ထူဘွယ်ချည်း အနည်းနည်းဖြင့် (မနိကျည်း၊ ခုနစ်စဉ်
ဗည့်ပါလှသည် ရပ်ကယ်တ ကိုကြီးမြတ်ထယ်စေဆိုလာ အျားညီ
နှောင်မှစ ကြောင်နှစ်ကင်းကြောင့် ပျိုမငြင်းသာ ထမီ ဖာလိုပါ
သေး၏၊ တဘတ်ဖာလိုပါသေး၏၊ ဘီးနှင့်မှန် ကျန်ပါသေး၏၊
ကိုကြီးမြတ်ကယ်တ ရေလိုအေးနှင့်လိုက်ပါတော့မယ်လေး၊) ဆိုရေး၊
ပတ်ကုံး၊ ဗမ္မလုံးပင် ထိုးတမ်းတွင်၍ ထင်ထင်ရှားရှား ဆိုစကား၊
လည်း နတ်မျှစ၊ ပြသ လူထိုမျှအား၊ နဂါးသေနည်း၊ မန်းကျည်း၊
သင်္ချာ ဝဉ္စဗိသ ကြောင်ကြက်ရ၏။

ပဉ္စကြက်ကို အမျိုးမှန်းထား၊ ကျားလည်းညီနှောင် ကြောင်
လည်းရောထွေ၊ သွေးဆောင်အညီ ထမီတဘက် ဖာနှစ်ချက်မှာ
ကြွတ်ကိုပြပေ တဆယ်နှေ၏၊ ဆိုထွေပြီးမှန် မာရ်ဆယ်ထွေ ရေလို
အေးအတ် ကိုကြီးမြတ်မှာ ကြွတ်ခတ်ဟိုင်းမင်း ဗည့်ပါသွင်း၍
ထွက်ခြင်းမှန်ပြီး ရှားမီးတွင်ကျ မရကထည် ပုချယူလေ အထွေထွေ

ကို စာပေလင်္ကာ ချိုသာယာဖြင့် လူနွားစရိယ နည်းစံပြသည်။ ။
ရှေးကထု ဟောင်း အကျယ်တည်း။ ။ ဩော်သိမည်ခဲလစွာ

အကျယ် အကျယ် မှတ်သားဘွယ်ကို ဆန်းကြယ် ဉာဏ်ရှိ
တထူးသိလော့၊ မိဘဘိုးဘွား သူ့ဟောင်းများတို့ ရှေ့ကျားရှေ့ယုန်
ပြောကြတုံသား ရှေ့စကားတည်း။ ပြဒါးသတ်လမ်း ကုံးတမ်း
ထင်ထင် ဂဏန်းမြင်လိမ့် သည့်ပြင် မှတ်ဆောင် ဒိန္တိဒိန္တိ ချောင်ဟု
ကြောင်နှင့်ကြက်ရုပ် ခုတ်ခြင်းစကား တပြားနှစ်ပြား လင်ပန်းပြား
က စသည်ထူးတွင် ရှင်မထိက သိသူးဖော်စေ ဂဏန်းချေဖြင့် ပို့ဒသ
နည်းပြ က-ခ-ဂ-ဃ-င ယူကြလင်္ကာ မှတ်ပါတဝ စ-ဆ-ဈ-ဇ-ည
ယူကြလင်္ကဝဲ ရိပ်ခါစွဲ၍ အမြဲမြောက်ကိန်း ဒွေးတြိန်းဖြင့် ထွက်
ကိန်းကိုပြ ပ-ဖ-ဗ-ဘ-မ ပဉ္စသင်္ချာ မြောက်ပါသနည်း။

ဗျည်းနှင့်ဋ္ဌယ ပြသည့်အချက် ကြွက်လည်း ငါးကောင်
ကြောင်လည်းနှစ်ခု ယူမှုစုံစေ ခြင်္သေ့ဟိုင်းကို မရိုင်းယုဟု ဆိုမှု
ထွေးထွေ မှတ်စေဘရေ၊ ခြင်္သေ့ဆေးကို ယုံရေ၊မုချ ခြင်္သေ့ကမူ
နေလအထက် အောက်သက်နဂါး လဆန်းလားသို့ အောက်ကား
ပြောင်ပြောင် ထက်ခေါင်မိုင်းညို ရာဟုမျှီသို့ တို့ကိုပုံကြံ ပုဂံရှင်ကြီး
ထီးဆောင်း၍ပျေးကံ ဝလေးထောက်နှင့် နှောနှောက်ယူဘိ ကရ
ကိယ ဂဏန်းပြု၍ ပေါင်းကြသောခါ ပဉ္စာဒသ သုံဒသနှင့် ပဉ္စပိသား
ဓာတ်ကားမှန်ပြ က-ခ-ဂ-ဃ-င နည်းအရနှင့် စ-ဆ-ဇ-ဈ-ည၊
ပ-ဖ-ဗ-ဘ-မ ကြောင်းခြင်းရာကို မြင်ပါလိမ့်မည် နှလုံးရည်၍
ဆန်းသည်ရွှေသ သုက္ကရက်မှာ ပုဏ္ဏာတိထိ သုံးခါလည်သော် အညီ
ပဉ္စ ဒသတပြာ ပဉ္စာဒသ ပုဏ္ဏမတွင် လဝန်းပြည့်ပြောင် အရောင်
ဝန်းဝင်း ညဉ့်လုံးလင်း၏၊ နေမင်း၊ လမင်း ပြခြင်းအနက် အချက်
ချက်ကို ပြက်ပြက်ထင်စွာ ကြောင်းခြင်းရာသည်။ ။ စကြာလည်
သော နှယ်တည်း။ ။ ဩော်ဘုံဘွယ်သရဲ၊

နေမင်းတက်စ ဥဒယနှင့် လမင်းသရုပ် ခွေးငပုပ်တို့
အထူပတ္တိ တွင်ဘိနိဒါန်၊ အစဉ်ညွှန်းပြီး၊ တခန်းမှတ်ရန် ဆဒ္ဒန်

ဆင်မင် မေ့၍ဆင်း၊ ဝယ် ဆင်မင်၊ မှာရှစ် စိန်ဖြူဖြစ်၍ စင်စစ် ဆန္ဒနှင့်
 ဆေးဒါနီးမှန်၏။ စာတန်ပေါက်စပ် မှတ်လေစိပ်ဘန် မှန်သည်
 ပင်စိန်း၊ ဆေးခပ်သိမ်းကို မတိမ်းစေရ ဂဏန်းချပြင့် ပြသည်ထူထွေ
 မရေနိုင်ပါ မှတ်ရာတမျိုး အဘိုးအိုမှာ ပဉ္စမဇ္ဇာ အဒေါ်မမှစ
 စသသချီ၍ ရင့်မာလက်ပံ မလံတက်၊ ဆီမီးတောက်ဥ မှုထီမှု
 အကြောင်း၊ မြစ်၊ ခေါင်း၊ နှာရောင်၊ လျော်အောင်ယူလေ တထွေ
 ဒေါ်ရင်၊ ပြင်းနှစ်ရှင်းနှစ် စင်စစ်ခပေါင်း၊ ကြက်ငယ်ခြောင်း၍
 အကြောင်းကြောင်း၊ ပ မှန်းသည့် ကြက်သွန် ဆေးထွန်ကျွတ် ငမဲ့
 နံရိုင်း၊ ဝန်းရိုင်းတစန့်၊ ပုဇွန်ဆေးမျိုး၊ အဆိုးအတောင်၊ ဆေးသိန်း၊
 သော်ငယ်၊ ဝယ် အပေါင်းလျော်ရာ သည့်ဝိညာဉ် ပညာကျွမ်းစား၊
 သုံးပါးအမှတ် အကြင်ခတ်ကို ထောပတ်ဆီမှာ နာနာနှစ်ကြောင်း၊
 နို့ပေါင်းစုနှင့် ရှု၍တေမြေစီ ဂဏန်းကောတံသော် ထောတ်
 လေစူတောမှာ သုညလ၈၏။ အဋ္ဌာပတ်ဆီ ရှစ်ဆယ်ညီ၏။

ပတ်ဆီနီဖြူ ပေါင်းစုအဋ္ဌ နို့ သုညဖြင့် နယတခြား၊ ကြံတိုင်း၊
 ပွား၍ ဘုရားဒေသနာ တိဓမ္မာခုနစ်စည်း၊ ဝိနည်း၊ ငါးရပ် သုံးထပ်
 သုတ္တန် ပေါင်းပြန်သုံးငါး၊ ရှစ်ခုထားပြီး အဘိဓမ္မ ကျန်သတ္တကို
 သုညချလေ ရှစ်ဆယ်နေ၏။ တထွေခုနစ် ချလစ်သဘော သုံးခုရော
 သော် ဝေါ၏ဒေသ အန္တေရ၏။ ပဉ္စုတြိန်း၊ နှောကိန်းပေါင်း၊ ဇာ
 အဋ္ဌသတ် ဖြစ်ပြန်တို့လာ ကိန်းပဉ္စာကို မြှောက်တြိန်း၊ သုတ္တကိန်း၊ ပဝိ
 တြိန်း၊ ပဉ္စ ပြန်၍ချလည် ကဏ္ဍပက္ခ ဆယ့်ငါးရ၏။ အောင်ပမိတ်
 ဘော် ခေါ်လေအံ့မှန်၊ အမြစ်ညှိန်းလေစူ အံ့မှန်ကိုရှင် ကြံပြန်
 လစ်သော် ဥသျှိမ် အရွက် ၁၀ ထွက်၏။ ရွတ်ကိုသုည ဓေးပြန်က
 စည်း၊ ရမည်အနှစ် တဆယ်ဖြစ်၏။

အနှစ်အနက် မှာချစ်ချစ်ကို ဆစ်ဆက်ရမှု ဣက်တော်ရှု၍
 ဥဒယဗ္ဗယ ပြသည်အဋ္ဌာနံ၊ အမှတ်ရွမ်း၍ စာစန်းဥဒက ဗထလဲ့သွေ
 ရေနှင့်ဥပျိုင်း၊ ကသိုက်၊ မကျ သည်ခြင်း၊ တကြောင့် ဘုရသဘော
 ထပ်၍ဟောသည် အတ္တောအနစ် အချစ်ချက်ဖြင့် အက္ခရာပြ စေ

စာလီ အညီပေါင်းက ပဉ္စကုဋ္ဌာ ထိုခန္ဓာသည် ရှည်စွာဒိဿ ငါးလုံး၊ ရ၏။ ရသယုဗ္ဗသုံး ပေါင်းရုံးသရ အလေးသင်္ချာ ကျမ်းလာဗျည်း ဝယ် သုံးဆယ်နှင့်သုံး အဆုံးဂဠုန် ပြင်းဟုန်နိဂ္ဂဟိတ် ခွဲစိတ်ခြမ်းက ဗာတ္ထိသထု ရသည့်ဇာကုဏာ လောင်းလျာအစစ် ဘုရားဖြစ်လိုမ်း။

ရှစ်ခုသရ သုညနိဂ္ဂဟိတ် ယှဉ်၍ကြိတ်သော် ပေၤ၏လက္ခဏာ အငယ်သာတည့် မှန်စွာသတ်ထော် ခေၤသည်နရမ်ရုပ် အချုပ် သတ်ဆေး၊ မျှော်တွေးအပြီး ကကြီးကမ ပဉ္စဝိသာ ဝဂ္ဂပဉ္စ ဝဂ္ဂန္တတွင် သုညသေးသေ၊ နှိပ်၍ရေးသော် ရှေးအမည်မျှ မည်ထူး၊ ရ၍ ပရဿပညာ ယှဉ်ပါလေလော လျော်ရာခင်းကြ ပုဗ္ဗမဓော သဘောဇာတ်ထွေ နယေမရံ ကြံလေသဒ္ဓိ ကျမ်းရင်းရှိသည်။ ၊ အာဒိအစ ရုပ်ဝယ်တည်း။ ။အဟောဝတ အစ္စရိယံ။ ၊

တကြာယမာဒိ ပုဂ္ဂိုလ်မိသော် အာဒိအရ ဒေသသဘော ကတ္တောအန္တော တေလောဓာတ်ရ ဓာတ်မူလတည်း။ တကြမ္မာ နဂန္တုစံဖြာ အရံမှာလည်း အဋ္ဌာရသ ကျသည်သဘော သောတာ ပန်များ၊ ဘုရားအလို ဓာတ်ကိုသိလျှင် တွေ့တွေ့မြင်လိမ့် ထင်သည့် နိဗ္ဗာန် မြတ်တုံမှန်ကို သောတာဝန်ကစ တေလောပြု၏။

နောက်ကထပ်ခါ တကြာဘိရတိ မိစ္ဆေယျရှိ ဤပါဠိဖြင့် အဘိရတိ ရှေ့နန်းအိမ်သို့ စည်းစိမ်ကြီးကျယ် အံ့အံ့ဘွယ်ကို ဉာဏ် ကျယ်ဆရာ မဟာကစည်း၊ နည်းအစုံပြု လောကဓမ္မ အတ္တန္တံ ချက် အနက်ပြီ။စေ အနေကဇာ ဒေသနာအစ အာဒိချ၍ အန္တ ဝသန် နိဗ္ဗာန်ဝင်နီး ရှင်ကြီးရှင်ငယ် အသွယ်သွယ်အစ၊ သနား၊ တော်မူ ဘိက္ခု-ဘိက္ခုနီ ဥပါသက်-ဥပါသကာ အပွဲမာဒေန သမ္မာဒေထ အန္တိမဖြင့် ဘိက္ခုဥပါ ပဉ္စဒေသ ပဉ္စဝိသာ ဂဏန်းလာ ဖြင့် ထမ္မာဆင်ထူး ဝ-ကိုပူး၍ လူ့မူးဘုရား အဆုံးကြားသည်။ ၊ စကားပန်းနှယ် ကုံးသွယ်တည်း။

ပုအလုံနှင့် ပန်းကုံးသဘွယ် အသွယ်သွယ်ဖြင့် ဝ-ကျယ်သည်
 နိဗ္ဗာန်ကို ထ-ဆင်ထူးဖြင့် လူ့မှာဘုရား အဆုံးထား၍ ဟောကြား
 ခြင်းရာ ဘုရားမှာလည်း အဋ္ဌဝိသ ရှေးကဘုရား ပွင့်ငြားထွန်းဖြစ်
 နှစ်ကျိပ်ရှစ်ကို ချလစ်ဂဏန်း၊ ရွှေငွေမှန်းလေ့ နှစ်ခန်း၊ ရွှေငွေ
 ပေါင်းနှောရေလည်း တေဇောအာဒိ ဆေးရင်းသိလိမ့် ခေါ်ဘိသည်
 တွင် တဏှာကို အနတ်မှာလည်း တဏှာလောဘ တတ်စွမ်းကြ
 သည် လောကဘုရား နှစ်ပါးရွှေငွေ ပြည့်စုံပက မေဓကီရာ
 သရဏာနှင့် ဧပါအလာ၊ အမျှမှီရာ သာရဏပိက စသည့်ထင်
 ပေါ် လေးမည်ကျော်သား ရေသော်ကမ္ဘာ ဆယ့်တခါကို နှော
 ပါကုန်ကြ။

ဒွေးစမ္ပစစ် ကျားကြောင်ဖြစ်၍ ရောင်တစ်နေလ ဒွေးကေ
 တွင် ရဇတသဘော ဖြူသောဥစ္စာ ဒွေးကလာသည် ငွေသား
 အဟုတ် သုံဒွေးနေ ဘုရားမည်း သိမ်းထည်းဥစ္စာ ရှိသည်မှာလည်း
 များစွာကိစ္စ ပြီးနေကျ၍ သုခ္ဓသည်၊ ပွတ် သိဒ္ဓတ်သားတော် သတင်း
 ကျော်၍ ယသော်ယော များစွာခြံရံ အမေ့ခံသာ၊ ဘူးသည်သာ၊
 ဟု ရှေ့နိဗ္ဗာန် ရှုချင်စဘွယ် အသွယ်သွယ်ပင် မိုးကြယ်ပြင်သို့ သိမြင်
 တတ်က အသာဏီ ဘရဏီက သတ္တဗီသ နက္ခတ္တာနှင့် ကာက
 ဟံသ ကက္ကဋ္ဌတို့ နဝတရော တေ့တေ့ဖြာ၍ မိုးမှူးကြယ်စု တခု
 မကျန် ကျမ်းကြေပြန်လျှင် လင်းလင်းမြင်၍ ကောင်းကင်ကိုလျှော်
 ဉာဏ်တော်စက်ဖြင့် ချင့်တွက်စာနာ စက္ကဝါဝတ်ကွင်း တိုက်အတွင်း
 ဝယ် ရှိခြင်းရတနာ များပြားစွာတို့ စကြာမင်းဖျား ပတ္တမြားတွင်
 ထေ့ပြားထင်သို့ မြင်လိမ့်ဆေန် အဆုံးစွန်သည်။ နိဗ္ဗာန်ရွှေခန်း
 ပျော်ဘွယ်တည်း။

နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း၊ လူအပေါင်းအား နည်းထောင်း
 ဟောခဲ့ အကျဉ်းဘွဲ့၍ နှစ်ဆယ့်လေးလုံး ချသုံးအက္ခရာ စာရဏာဗျာ
 ဉီးစွာရွတ်ဘိ သာဝတ္ထိဖြင့် မည်ရှိဆန်းမှာ မည်သညာဝယ် စမ္ပယ်
 စည်းစိမ် ရိပ်ငြိမ့်မက္ခာ ဝိတ္ထိမှာလည်း သဗ္ဗာဝိတျာ နဘူယဘေ

ကြံလေမုချ အဋ္ဌတြိနံ၊ မြှောက်တိုင်းပြင်ပြ ဇေဝီဗိသတည့် သဗ္ဗ
ဝိတျာ ပြီးစီးရာဟု အနုဘူယတေး ခံစားရေးကို မျှော်တူးသိစေ
ဥဒ္ဓဟိတော်တော်၍ ရှေ့ပြည်နိဗ္ဗာန် ခရီးညွှန်သည် နှစ်တန်ထောင်း
ကျိုး ရည်ရွယ်တည်း။

ကဝေသာရကျမ်းရင်းကြီး ၉-တွဲ၏ အဋ္ဌမကဏ္ဍ
မံနသိဒ္ဓိအခန်း၊ ဤတွင်ပြီ၏။

နမေခ တထိ ဘဂဝတေ အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓိဿ၊

နဝမကဏ္ဍ-ဇေယျသိဒ္ဓိအခန်း

၂၆၁။ ဆေးကျောက်ပျို၊ တို့၏ သိုက်ကိုပြုဆိုခြင်း

သုနုပရန္တတိုင်၊ တမ္ပဒီပတိုင်၊ တို့၌ မြန်မစူဦးစွန်း၊ ထွန်း၊ ဣ မဟာ
ဘူမိမည့်သော သရေခေတ္တရာ အရိမဒ္ဒနာ ဝိဇယပူရ ဇေယျာပူရ
သုနုပရန္တတိုင်၊ တမ္ပဒီပတိုင်၊ ဟု သမုတိအပ်သော နိုင်ငံအတွင်း
မြတ်စွာဘုရား ကြတော်မူလာသည်။ ၊ ဘိုး ဦး၊ တောင် ၏ နေ ၍
သရေခေတ္တရာပြည် စည်မည့်အကြောင်း၊ ယင်းမှသည် တန်၍ ကြည့်
တော်မူဆော် တန်ကြည့်တောင်ထိပ်ကဲနေ၍ အရိမဒ္ဒနာ ပေါ်ဂူ၊ ရာဇ
မည့်သော ပုဂံပြည် တည်မည့်အကြောင်း၊ ဖင်းကသည် အညွှာသို့
ရောက်လျှင် တောင်ထိပ်ထက်ဝယ် အသံတော်ဖြင့် မြက်တော်မူသော
ကြောင့် သံတော်မြစ် တောင်ထိပ်က ရပ်တော်မူ၍ မြင်းစိုင်းမြို့၊
မက္ခရာမြို့၊ ပင်ဇေယျမြို့ စသော ပြည်ဖြစ်မည့်အကြောင်း၊ ဝိဇယပူရ
စသောမြို့၊ ထီးနန်း၊ ဆောက်စည်လိမ့်မည့်အကြောင်း၊ ဗျာဒိတ် ရှေ့
စွန်း၊ ညှိန်း၊ တော်မူသည်။

ယင်းမှသည် မင်းဝံတောင်ရိုးသို့ ရှေ့တော်မူလျှင် ဇေယျာ
ပူရ၊ ရတနာပူရ၊ အင်းဝ စသောမြို့တို့၌ ထီးနန်း၊ ဆောက်စည်လိမ့်
မည့်ဖြစ်ကြောင်းကို မိန့်တော်မူသည်။ ယင်းမှ မြန်မာ ဦးစွန်း၊ ထွန်း၊
မည့် သံသုနုပရန္တတော်တည်ရာ ပြည်ကြီးဖြစ်အံ့စွာ အစ ဖန်တီးစေ

ဘဝါးတော်ဦးစွာ ရောထ်တော်မူ၍ ဘဝါးဦးတော်တောင်သည် နှစ်နှစ် ရွှေ့သောကြောင့် ဘိုးဦးတောင် တွင်ပြန်သည်။ ပေါက်မြို့ ထီးနန်းဆောင်တည်မည့် အကြောင်းကို ဗျာဒိတ် ထားတော်မူ သည်။ စိုင်းသုံးစီးတို့သည် မြေပေါက်ပေါက်တို့ဖြင့် ပူဇော်လျှင် အသံတော်ဖြင့် မြှက်၍ မြင်ခိုင်း မကွရာ ပင်သယ်စသော မင်း ညီနောင် သုံးယောက်တို့ကို ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသည်။ ထို့ကြောင့် သံတော်မြှက်တောင် တွင်သည်။

စစ်ကိုင်းမြို့ ရွှေတောင်ဦးမော်ကိုလည်း ရွှေခေါင်ဦးမော် ဆို သည်။ မြတ်စွာဘုရား ရေမွတ်သိပ်တော်မူသောကြောင့် ဦးခေါင်း တော်ဖြင့် မျှော်တော်မူလျှင် တောင်စောင့်သော သမ္မာဒေဝနတ် သည် ရေကပ်တတ်မူ၏။ ထိုသမ္မာဒေဝနတ်ကိုလည်း ဗျာဒိတ်ထား တော်မူသည်။ ဤသန်လျက်ကျွန်းဝယ် အစအဆုံးပင် ဖြစ်လိမ့်မည်။ မိုးညှင်းမင်းတရား။ သား-မင်းရဲကျော်စွာ။ ညီ-ထူပါရုံ ဝါယကစ နရမတိကြီးကို ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသည်။

ရွှေကြက်ယတ်၌ ရွှေကြက် ဆိုသော စကားသည် မှန်၏။ ဘုရားလောင်းအစစ် ကြက်ဖြစ်သောကာလ မေ့ခင်နှံနှစ်ပါး နေပူး သော တောင်တည်း။ ရွှေကြက်တောင်မှာလည်း ရွှေကြက်နေသည်။ သီဟတော ဘုရားရှိသော ကျွန်းသည် အစဦးက သီဟဂီရိကျွန်း ဟု ခေါ်သည်။ ၎င်းသီဟဂီရိကျွန်းတောင်ကို သီဟဂီရိဒေဝတင် တွင်သတည်း။ ၎င်းတောင်တွင် ခြင်္သေ့မင်းအစစ် ဖြစ်တော်မူသော ကာလ မောင်နှံနှစ်ပါး အရံငါးရာနှင့် ပျော်ပါးနေပူး၏။ ၎င်း သီဟဂီရိတောင်၌ ဗဟန်းဖြူ-ဗဟန်းနတ်ရှိသည်။ ရပ်မိ၊ ငါးစာခဲ ခန့် ခြောက်တောင်ခန့်ရှိသည်။ မုနိရာဇရေသေ၊ ဂန္ဓတရာဇော်ဂျီတို့ နှင့် များစွာသော ဝိဇ္ဇာစိုရ် လုလင်တို့ ခိုးသော တောင်ကြီးတည်း။

ထိုတောင်၏ အနောက် ချောက်အမ်း ကြီးစွာရှိ၏။ ၎င်း ချောက်အထွင်း ကျောက်ဖျာ ရှိ၏။ ကျောက်ဖျာ အောက်တွင် ကျောက်ပေးရှိ၏။ ၎င်းအောက် ရုပ်မီးရှိ၏။ ယင်းမှသည့် မြောက် ဝယ် တောင်ပူစားရှိ၏။ ၎င်းအနောက်မှာ ရာဇရေသေ ဂူပျက် ရှိ၏။ ဂူပျက်တခေါ်ခန့်တွင် တောင်ကမ်းပါး ရှိ၏။ အဆင်းတွင် ၉၂- တောင်ခန့် ရိုးနီရှိ၏။ အရွယ် ဝန်း၏။ အပင်ဘတ်တောင်ခန့် ရှိ၏။

အပွင်ဖြူ၏။ အသီးမသီး။ ထိုဆေးပင်ကို ဇော်ရန်းပင် ဆိုသည်။
 နှာသေ၏။ ယင်းအနောက်တွင် ဂန္ဓာရမည်သော တောင်ကြီးရှိ၏။
 ထိုတောင်ထိပ်ဝယ် ကျောက်ငူတောင်ရှိ၏။ ကျောက်ငူတောင်
 ကမ်းပါးအလယ်တွင် တစ်တောင်ခန့် တူးသော် ရုပ်နီ ရုပ်ဖြူလည်း
 ရှိ၏။ ဗဟန်းဖြူ ဗဟန်းပြာလည်း ရှိ၏။ ရုပ်ဖြူကား သုတသေ၏။
 ရုပ်နီကား သံသေ၏။ ၎င်းအရှေ့ချောက်၊ ပုလဲဆိုင် ပုလဲပွင့်မည်
 သော ဆေးမျိုးရှိ၏။ ဂန္ဓာလရှင်ရသေ လက်ဝဲ-လက်ယာ ပျော်ပူ၊
 သောလမ်းတည်း။ ဆေးမျိုးကို သိလို့သော သူတို့သည် ကြည့်၍
 ထူကုန်ရာသည်။ ပုဂံမြို့ ထီးနန်းဆောက်တည်သော နရပတိသီဟ
 မည်သော မင်းလက်ထက်၊ ဘုန်းကြီးပညာကျော် အရှင်စိတ္တိရံသီ
 တို့နေ၍ လုပ်ရပ်အဆိုအတိုင်း ဝိဇ္ဇာစိုရ်လမ်းသို့ ရှေ့ထီပူ၏။ သီစာ
 ဂီရိ မည်သောတောင်၊ ဂန္ဓာလ မည်သောတောင် ၂-လုံး အညွှန်း
 တည်း။ ။

ယင်းကသည် စုန်ခဲလျှင် ၊ ရွှေကျွန်းရွာဝယ် အနောက်
 တောင်တန်းကို ယက္ခဏေလာတောင်ဟု တွင်သတည်း။ ထိုတောင်
 တစ် ရှုသေဇော်ဂျီ တမသီတို့ မနေ၊ ယက္ခိက်တို့ များစွာနေ၏။
 သစ်ကျား၊ ပြောင်ဆင် သမင် ချေငယ် စိုက်ဆတ်သော သတ္တဝါ
 တို့ နေ၏။ ရွှေကျွန်းရွာငယ်၏ အထူပတ္တိကား ဇေယျာစဗ်နတိုင်း
 ကေတုမတီ မည်သော ပြည်ကို မဟာသီရိခဇယျသုသား တွင်ရှင်
 မင်းတရား ရွှေထီးလက်ထက် စိုင်းနိုင်ငံ ကျယ်ဝန်းသည့်၊ ဘုန်း
 လတ်ရုံးကြီးသည်ဖြစ်၍ ရာမညတိုင်း တလိုင်းနိုင်ငံ လုပ်ကြံတော်မူ၍
 ဟံသာဝတီပြည်ကြီး၌ ထီးနန်းစိုက် ဆောက်တည်၍ မင်းပြု၏။
 နွားမတွင်ရ၍ အလွန်အဆင်၊ လှပမြတ်နိုး ဝေမနောမည်သော မိန်းမ
 ငယ်နှင့် ပျော်ပါး၍ သောဏ်စားမေ့လျော့ရှိလျှင် တလိုင်းအမတ်
 စစ်တောင်မြို့စား စက္ကဝေတို့ လှည့်ပတ်၍ အနိစ္စခရာကိုလျှင်
 အထိန်းတော်ကြီး မင်းရဲသိင်္ခသုသား သားတော်အကြီး ယောက်ဖ
 တော် ဘုရင့်နောင်ကျော်ထင်နော်ရတာနန်းကို သိမ်းမြန်း၍ မင်း
 ပြု၏။

တလိုင်းမင်းမျိုး သမိန့်ထောရာဇာ ဟံသာဝတီမြို့နန်းကို
 လုပ်ကြံ၍ ရွှေပန်းကိုပန်စေလျက် ပန်းအမှုထမ်းသမုတ်၍ အစို့ဖွဲ့
 လေ၏။ သားတော်ညွှောင်ရမ်းမင်းလက်ထက် ခမည်းတော်အရိပ်

အရာဖြစ်သော တိုင်းနိုင်ငံကိုရ၍ ၎င်းရလျှင် သေလာမည်သော
တောင်ခြေရင်းဝယ်ရွာဖွဲ့ပြီးလျှင် စမိုးစမြေချထား၍ အမှုထမ်းစေ၏။
ရွှေပန်းပန်အမှုထမ်း တလိုင်းတို့ နေသောကြောင့် ညောင်ရမ်းမင်း
ယက်ဆက် ရွှေကျွန်းဟု တွင်သည်။ ၎င်းတောင်တန်းကသည် ပတ္တမြား
တောင်တန်းထိ ယက္ခသေလာတွင်သတည်း။

ဘိလူးယက္ခိကီတို့သည် မန္တလတောင်နှင့် တစပ်တည်း
ကူးသန်းကြသည်။ တောင်လုံး၊ တောင်ပြုံး၊ တောင်မြင့်၊ တောင်ကြီး
စသော ဘိလူး (၄၇၀၀) တို့ နေရာ သေတပန်ဆိပ် စသော
ဘိလူး (၅၀၀) တို့ နေရာ တောင်ဘိလူး၊ စသော တကျိပ်သော
ဘိလူးတို့ နေရာ ဘုရားမြတ်စွာသည် သေတပန်ဆိပ်ဝယ် ဘိလူး
(၅၀၀) တို့ကို မွေးစေသော တိုက်ကျေးတော်မူ၍ သေတပန်
တည့်သောကြောင့် သေတပန်တွင်သည်။

စစ်ကိုင်းမြို့ ဇေတဝန်ဆိပ်ဝယ် ဇေတဘိလူးနှင့် မိတီဇင်
အစုံ (၇၀၀) သော ဘိလူးတို့ကို ချွတ်တော်မူသည်။ ထို့ကြောင့်
ဇေတဝန်ဆိပ်တွင်၏။ နံကိုင်းဘုရားရှင်ရှိသောတောင်ကို နံကိုင်း
တောင်တွင်သည်။ ၎င်းတောင်မြေအင်္ဂါ-တောင်ကို ပြာပိုတောင်
တွင်သည်။ အင်္ဂါဘဇော်ဂျီ၊ သိဒ္ဓိဗလဇော်ဂျီ၊ ပရဘိဇ္ဇမည်သောဇော်ဂျီ
စသော (၅၀၀) တို့လည်းကောင်း၊ ဇာနလက္ခဏာမည်သောရသေ၊
အညကိစ္စမည်သော ရသေ၊ ဝိတိနာရသေ၊ နန္ဒာသုခ ရသေ၊
စသော ဘာဂီယရသေတို့ ဘုရားမြတ်စွာ ပြာပုံတောင်ကိုလှူ၍
စေတီတည်သောကြောင့် ပြာပုံတောင်တွင်သည်။ ၎င်းပြာပုံတောင်
အနေအထိုင်အောင်ထောင်တွင် လေးလုံးသောစောင်ဝယ် ဝံသာဂီရိ
တောင် ခေါ်သတည်း။

နှယ်ငန်းပင်လည်းရှိ၏။ နှယ်ရွှေစင်မည်သော ဆေးပင်လည်း
ရှိ၏။ နဂုဏ်နှယ်မည်သော ဆေးပင်လည်းရှိ၏။ နောက်ရွှေလျှော
လျှင် ဘိလူးတောင်တွင်သည်။ ဘိလူးတို့သည် များစွာရှိ၏။ နေအစီ
ကြာလျှင် တောင်ဘိလူးတွင်သည်။ ဂူဟောင်း၊ ဂူပျက်များစွာရှိသည်။
၎င်းတောင်ဘိလူး မည်သော တောင်မြောက်၊ ဣစ္စာသယမည်သော
တောင်ကြီး ရှိ၏။ ထိုတောင်အရှေ့ ဂူပျက်များရှိ၏။ ဣစ္စာသယ
မည်သော ရသေအစိဦး ဓနပူး၏။ ထိုတောင်တွင် ဂူပျက်မြောက်
ခန်းကျည်းမောင်နှံ ရှိ၏။ မန်ကျည်းမောင်နှံဘနေခက် ခြင်္သေ့ဂူ

တောစင်၊ ၃၀ ရှိ၏။ ထိုဂူမြောက် ၁၂-တောင်ခန့် အရပ်တွင် တောင် ကမ်းပါးဝယ် ဆယ်တာခန့်တူးသော် ပြဒါးသေ၍ အိုးဖြင့် ၁၂ လုံး ရှိ၏။ နောင်ဇာသော ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသောသူတို့ စားစေခြင်းငှာ ဣစ္ဆာသယရသေ့ ထားတော်မူ၏။

၎င်းတောင်အထောင်ရွှန်းတွင် ချော့ကံဝယ် ဗဟန်းပြူ ဗဟန်းနက်ရှိ၏။ ကန့်ချုပ်နတ်၊ သမန်းနက် မဟာဂါနတ်ရှိ၏။ ဂဇော်နတ်၊ ကြောင်ပန်းနက်ရှိ၏။ ၎င်းတောင်ထိပ်ဝယ် နာဂရစ်-မည်သော ဆေးပင်လည်း အရွက်ဝန်း၏။ အသီးခရမ်းသီးခန့်ရှိ၏။ ၎င်းအစေ့ကို နမ်းသော်-မူးမော်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ အစေ့ဝါ၏။ ထိုနာဂရစ်မည်သော ဆေးပင်သည် ကြေးနီ-ခဲမတို့ကို မြစ်ချင်း ရ၏။ ကြက်မောက်ရွတ်ကဲ့သို့ အလယ်တွင် နီ၏။ သီခြင်း၊ ပွင့်ခြင်း မရှိ။ ဓားရိုးခန့်ပင် အလုံးရှိ၏။ ၎င်းပဉ္စနှင့် သံကိုထိုးသော် ပြင်း၏။ ငါးမီးထိုးသော် ပန်းသေ၏။ ၁၂-မီးထိုးသော် လမ်းပေါက်၏။ မီး ၂၀-ထိုးသော် ဣဒ္ဓိမယပြီး၏။ ဆီဦးထောပတ်ကျွေးလေ။

ဣစ္ဆာပထကျမ်းညွှန်၊ ဥစ္စာထားသည့် ဘုမ္မိအရပ်ကို လိုက်လို သော် ပုဂံမြို့သိုက်ဟောင်းများတွင် ဣစ္ဆာသယကျမ်းတွင် ကြည့်လေ။ ဣစ္ဆာသယတောင် ၃-လုံးရှိ၏။ အရှေ့တောင်ကို ဆိုသည်။ အလယ် တောင်ကား ဝရုဏဟရီ မည်သော ဇော်ဂျီဘစ်ဦးသည် ဇာတ် ၄-လုံးနှင့်တကွ လမ်းအဆုံးသို့ ရောက်၏။ ထိုဝယ် ကျောက်ဂူလို့က် ကြီးနှင့် နေ၏။ တရံရောအခါ ဘိန္နရောင် တိုင်းပြည်တွင် တပိုရန် ပင်နန်းမြင့်စိုက် ဆောက်ထားသော ဘိန္နရောင်မင်း၏ သမီးတော် စိတ္တရသီ အမည်ရှိသော မင်းသမီးကို ၎င်းဝရုဏဇော်ဂျီသည် ဆေး တန်ခိုးနှင့် ကောင်၊ ကင်ခရီးဖြင့် ယူဆောင်၍ ကျောက်ဂူတွင် ထား လေ၏။ ဝရုဏဇော်ဂျီလည်း စိတ္တရသီမင်းသမီးကို နှစ်သက်စေခြင်း ငှာ ဆေးတန်ခိုးဖြင့် ၎င်းတောင်မြောက် တလုံးသော တောင်ထိပ် ဝယ် နတ်ဗိမာန်တည်သကဲ့သို့ စိတ္တရသီ အမည်ရှိသော မင်းသမီးနှင့် ဝရုဏဇော်ဂျီနေသောကြောင့် နတ်ဘုံတောင် တွင်သတည်း။

နတ်သား၊ တျတောစင်၌ ဆေးမျိုး၊ ကျောက်မျိုး၊ အလွန်များ ၏။ ၎င်းတောင်အရှေ့ ရေကန်ရှိ၏။ ထိုနတ်ရေကန်အောက် ၃- တောင်၊ ၄-တောင်ခန့်တွင် ကျောက်ယောဇာသွား၊ ရွှေရောင် ငွေ ရောင်ရှိ၏။ ၎င်းနတ်ရေကန်တောင် တခင်းခန့်တွင် ၅-တောင်၊ ၆-

တေခင် တူးသော် အေဇက်ဘွင် နွယ်၍ သီးသော ခကျောက်ဖရုံ
 များစွာရှိ၏။ ၎င်းတောင်မြောက်က တောင်သည် ပုညရှင်တောင်
 ကည်း။ ရှေးသောအခါ ဓမ္မိကတောင် တွင်သည်။ ဓမ္မိကတောင်
 အကြောင်းကိုကား ငါတို့ မြတ်စွာဘုရားမပွင့်မီ ရတနာပုရ အင်းဝ
 မြို့သည် ခိတ္တိလာတံခါးဖြစ်သည်။ ၎င်းမှ ရွှေလျှော့၍ ဧရာဝတီ
 ရေငွေကမ္ဘာမှန်မည်သော တိုင်းကြီးပြည်ကြီး ဖြစ်သည်။ မဂ္ဂစိုးမင်းအဖြစ်
 ၆ သက် (၈၄၀၀) နေသည်။

၎င်းနောက် နေမိမင်း ဆက်သည်။ ထိုမင်းတို့လက်ထက် ၎င်း
 ကျွန်း၌ ထီးနန်းဆောက်တည်၍ အဘိသိက်ခံကုန်သည်။ ၎င်းနောက်
 ထိုတိုင်းပြည်တို့သည် တောအတိဖြစ်လျှင် ဧရာဝတီ အမည်ရှိသော
 ကြီးစွာသော နတ်နဂါးကြီးတို့ ပျော်ပါး၍ နေဖူး၏။ ထိုအခါ
 အဘိသုရိသေနတိုင်း အာဒိစ္စပူရ မည်သောပြည်၊ အသမ္ဘိန္ဒူ အသော
 မင်း ၆-ဆက်၊ လိုနောက်ဆုံးစွန့်ဖြစ်သော မဟာပဝသရာဇာ မည်
 သော စကြာမင်းသည် စကြာ လှည့်လည်တော်မူ၍ ကောင်းကင်
 ခရီးဖြင့်လာရာ ဤသံလျှင်တံခံကျွန်း၌ ဧရာဝတီမည်သော နဂါးကို
 ငြိမ်းလေ၏။ စကြာမင်းလည်း ညီတော် ဥပရာနု ညီတော် အနုရာဇ
 မင်း စသော လူတို့ကို မေး၏။ ငါယခုလာရာ အဘယ်မည်သော
 အသံနည်းမေးရာ ဧရာဝတီနဂါးတို့ ကြွေးကြော်သော အသံတည်း
 ဟု လျှောက်၏။ မင်းကြီးလည်း နဂါးတို့ကို ကောင်းကင်ခရီးက
 စံကြာဇီရ မည်သော လက်နက်နှင့် ပစ်သေလျှင် အသောင်မက
 များကုန်သော နဂါးတို့သည် ဟစ်ကြော်ပြီးလျှင် နာကျင်ကိုယ်ရှိ၍
 တောင်ခြေရင်းသို့ ဝင်လှိုင်းပြေးကုန်၏။

၎င်းနံကိုင်းတောင် မြောက်-တောင်ကို နဂါးရှိတောင် တွင်
 ၏။ ထိုတောင်ဝယ် ငါတို့ဘုရား မရှိသည့်နောက် အနှစ် ၁၀၀
 ကျော်ခန့်တွင် အရှင်ဇန္ဒကွ၊ အရှင်နာဂပုည၊ အရှင်သဒ္ဒမ္ပပါလ၊
 အရှင်စိတ္တမုနိ စသော လေးဦးသော ရဟန်းတို့နှင့်တကွ များစွာ
 သော အရှင်တို့သည် သီတင်းသုံးနေဖူး၏။ ထိုအရှင်လေးဦးကား
 ငါတို့ဘုရား မရှိသည့်နောက်တည်း။ မဟာပဝရသခံရာဇာ ဟူသော
 အမည်ရှိသဖြင့် ၎င်းစကြာမင်းသည် ကဿပဘုရားရှင် သာသနာ
 အဆုံးကာလတည်း။ ထိုစကြာမင်းသည် သီရိဓမ္မာရ ဟူသောပြည်

သမုတိ၍ သားတော် ဥပရာန စသော (၈၄၀၀၀) သော မင်းတို့ နှင့် အဘိသိင်္ဃိကံ၍ မင်းပြုကုန်သည်။ မနောမယမင်းထွင် ဆုံး၏။

ထိုမနောမယမင်းမှစ၍ ၉၅ ယေဒကိယော မင်းတို့သည် သံလျာဏိခုံကျွန်းကို ရှေ့ဝတီရဋ္ဌကမ္မနိဓညသော တိုင်းကြီးဟု သမုတိ ၍ ရှာမညတိုင်အောင် အဘိသိင်္ဃိကံကုန်၏။ ရှေ့ဝတီရဋ္ဌကမ္မနိကို မြန်မာတို့ ဘာသာပြန်သော် ရှေ့ဝတီ နဂါးကြီးတို့၏ နေရာဖွဲ့ ဆိုလိုသည်။ သီရိမ္မာရ ဟူသော မြန်မာတို့ ဘာသာဆိုသော် ဘုန်း ကျွမ်းသရေတို့ဖြင့် ထွန်းပသောပြည် ဆိုလိုသည်။ ထိုမင်းလက်ထက် ဝယ် ပုညရှင်ရှိသောစောင်ကို ဓမ္မိဏတောင် တွင်သတည်း။

ရတနာပူရ သန်လျက်ခုံ ကျွန်းကြီးသည် သီရိမ္မာရပြည်ဖြစ် သောဏာလ၌ အတိကရာဇာမည်သောမင်း၊ ကုမုဒ္ဒရာဇာမင်းသား၊ အပရေဒေဝမင်းသား၊ မဟာသကျမင်းသား၊ ဒေဝရောဇမင်းသား၊ မဟာရောဇမင်းသား၊ အတိဥပရာဇ်မင်း၊ အဘိသေကသုဓမ္မရာဇာ မင်းသား၊ ဇေယျနန္ဒနမင်းသား၊ ကောသိနန္ဒမင်းသား၊ သုန္ဒရမင်း၊ သင်္ခမာရမင်းသား၊ သူရဒေဝမင်း၊ ဥတ္တမဝိရာဇမင်း၊ သူရာမင်း၊ အန္တရာဇ်မင်း၊ သီဟကမ္ပမင်း၊ အနက္ခပုညမင်း၊ သမုတိမင်း၊ မဟိန္ဒ ရာဇာမင်း၊ စက္ကသဟရာဇာမင်း၊ မဏ္ဍလဇေယျမင်း၊ သောဏာ ပဝရမင်း၊ ဥပရပါကမင်း၊ အသောင်းမကမင်း တို့သည် လည်း ဝေဇာမင်း၊ ၎င်းဓမ္မိကတောင်၌ ရသေ့ရဟန်း ပြုကြကုန်၏။ ကသိုဏ်း ပရိကံကို လှေလာပျော်မြူးလျက် လောကီချမ်းသာကို ရကြကုန် သည်ချည်း ဖြစ်ကြကုန်၏။

ထိုဓမ္မိကတောင်ဝယ် ဝဏ္ဏရူပ မင်းသမီးညီမ ဝဏ္ဏဒါရီ၊ တူမ နာဂစန္ဒီ၊ အသင်္ကာမိတ္တာ၊ ပေါင်းလေးယောက် မနောမယ မင်း၏ သမီးတို့သည် တောထွက်၍ ရသေ့အဖြစ်ဖြင့် ကျင့်နေပူ၏။ ၎င်းနောက် မဒုဏလျာဏိမင်းသမီး၊ ရူပဝတီမင်းသမီး၊ မဏိမယာ စန္ဒာဒေဝီမိဖုရား၊ စိတ္တသုနန္ဒာ၊ ခေမာ၊ စက္ကနာ၊ သုဏေသာ၊ သုမာဏာ၊ သုပိယာ စသော ရာဇညတိုင်းတို့မှ မင်းသမီးတို့သည် အခြွေအရံ များစွာနှင့် သစ်သီးစား၍ တရားအလို့ငှာ မုနိသာရီ အမှုရှိသော ရသေ့မတို့နှင့်စကူ ရသေ့ပြုလုပ်၍ အများရှေ့၌ နေပူကျင့်ပူ၏။

ထိုမှတပါး ပုဏ္ဏား၊ ပုဏ္ဏား၊ စူဠဝေဒါသုကြွယ် အစရှိသော အမျိုးလေးပါးတို့သည် သာသနာပစ္စည်းဖြစ်၍ ရသေ့ ရဟန်း၊ မိမိတို့ အသီးသီးပြုကြကုန်၏။ ထိုနောက် အမည်ရွှေ့လျော့ကြွလျှင် ၎င်းဓမ္မိကတောင်သည် ငါတို့ဘုရားရှိသည်နောက် ၉၀-ကျော်ခန့် တွင် ဂေဟန္တရာအရှင် နာဂဒတ္တ မထေရ်သည် ထိုတောင်၌ သီတင်းသုံး၍ နတ်ဆွမ်း ဘုန်းပေးတော်မူ၏။ ထိုကြောင့် နောက် နာဂဒတ္တ တောင်တွင်သည်။ ထိုနောက်ကြီးလျှင် ထိုတောင်သည် ဖာသက္ကနန် နှင့်တူသောကြောင့် ဖာသီတောင် ခေါ်သတည်း။

၎င်းနောက်ကြီးလျှင် သက္ကရာဇ် ၄၀၀-တွင် ပုညရှင်တွင် ပြန်သည်။ အကြောင်းကား ဝိဇယပူရမြို့တည် သီဟသူသည် စမုန်းရိုးမှစမ္မာလာသော ကိုယ်လုံးဖြူသော ဆင်ဖြူမကို ကြွင်းထက်သိုတင်၍ ရွှေချည်ဦးစင်းတန်ဆာတို့ကို ဆင်၍ ခြေစောက်တင်ပြီးလျှင် တစ်ရှင် သီဟသူဟု ခေါ်တော်မူသည်။ ထိုမင်း ပြည်ရွာ ဖုတ်စေခြင်းငှာ သီဟိုဠ်ကုလားတို့သည် ကွမ်းလေခင်း၊ ကွမ်းခွက် တွင် မွေတော်ဓာတ်စောက်တို့ကို ဌာပနာပြီးလျှင် ဆစ်သလိုက်၏။ သီဟသူလည်း ပညာရှိတို့ကို တိုင်ပင်၍ မယုံမနာ ရှိသောကြောင့် ကွမ်းလေခင်း၊ ကွမ်းခွက်တို့ကို ပန်းတိမ်သည် ဝစိန်သင်ကိုဖျက်စေ၏။ ညဉ့် ဝစိန်သင်အိမ်တွင် တူတွင်တစ်ဆူ ပေတွင်တစ်ဆူ ကွမ်းလေခင်း မှထွက်၍ ကိန်းစပ်တော် မူပြီးလျှင် အရှောင် ၆-ပါးနှင့် တကူ တထိန်ထိန် ပြာဒိုဟာကို ပြတော်မူ၍ တစ်အိမ်လုံး လင်းသော် ပန်းတိမ်သည် ဝစိန်သင် ကြောင့်ရွှေသောကြောင့် တူပေစာန်ဆာ တို့ကိုယူပြီးလျှင် ညဉ့်ခြင်း စစ်ကိုင်းဘယ်သို့ကူး၍ အသန်ရာစောယွင်း အမတ်ကြီးပုညအား မွေတော် ဓာတ်မြတ် အကြောင်းကို ဝစိန်သင် ပြန်ပြောလေ၏။

ပုညအမတ်ကြီး ပန်းတိမ်သည် ဝစိန်သင်တို့သည် အခြား လူတို့ထို မသိစေရာ နာဂဒတ္တတောင် သီရိဓမ္မာသောစာမင်း တည်သော စေတီနားဝယ် တည်လေ၏။ နတ်တို့သည် ကူညီ၍တည်သောကြောင့် စေတီသည် နေ့ချင်းပြီး ပြည့်စုံလျှင် ပုညအမတ်၊ ဝစိန်သင်တို့သည်လည်း ရေစာသွန်းချသောကြောင့် ခပ်သိမ်းသော

လူနတ်တို့ သာဓု အနုခမာဒနာ ပြုကုန်၏။ ဇေယျပူရ စစ်ကိုင်းမြို့
ထီးနန်းတည် ဘုရင်အသင်္ခရာစောယွမ်း ကြားလျှင် ငါဘုရင်ဖြစ်
လျက်ကို မတင်မထား ငါလည်းမသိ၊ ငါမတည်ရလေလောဟု
အမျက်ကြီးစွာထွက်၍ ပုညအမတ် ပန်းတိမ်သည် ငစိန်သင်တို့ကို
ရေတွင်စိမ်းလ၏။ ကိုယ်၌ ရေမစွတ်၊ ရေပိုင်း၍ နေသောကြောင့်
ယခုထက်တိုင် ရေဝန်းအရပ်ဟု တွင်၏။

ထိုပုညအမတ် ငစိန်သင်တို့ စေတီသည် ပုညရှင်တောင်တွင်
သည်။ ၎င်းပုညရှင်တောင်ကို ကကုသန်ဘုရားလက်ထက် သေလာ
ပဗ္ဗတတောင်တွင်သည်။ ကောဏာဂုံဘုရားလက်ထက် ဝက်စာရ
တောင် တွင်သည်။ ကဿပဘုရားလက်ထက် ဓမ္မိကတောင် တွင်
သည်။ ငါတို့ဘုရားလက်ထက် နာဂဒတ္တမထေရ် နေဖူးသောကြောင့်
နာဂဒတ္တထေရ် တွင်သည်။ ထိုနေ့စက် ငဖာတောင် တွင်သည်။
ရွှေ့လျော့ကြာလျှင် ပုညအမတ်အစွဲပြု၍ ပုညရှင်တောင် တွင်သည်။
၎င်းပုညရှင်တောင်ဝယ် သီရိဓမ္မာသောကမင်းတည်သော စေတီ
တစ်ဆူ၊ မဇုသင်္ခရာဇာတည်သော စေတီတစ်ဆူ၊ ပုညရှင်တစ်ဆူ
သုံးဆူသော ဘုရားစေတီရှိ၏။ တောင်ဘီလာပုဂ္ဂိုလ်ကျော်တို့ ငယ်
ရွယ်စဉ်ကာလ ပုညရှင်ခြံခံသို့ အမေခက်မှ အရောင်ခြောက်ပြာနှင့်
အနောက်မြောက်ထောင့်က တန်ခိုးပြာဠိဟာ ထွက်၍ပြနေသည်ကို
ဆရာတော်ကြီးပြု၍ ပူးမြင်လိုက်ရ၏။ သီရိဓမ္မာသောက တည်သော
ဘုရားကဖြစ်မည်။ မဇုသင်္ခရာဇာတည်သော စေတီကဖြစ်မည်။ ပုည
ရှင် စေတီကထွက်ဝင်သည် ဖြစ်မည်မသိ၊ တဆူမှတဆူ ပြောင်းသွား
ရှိသည်။ အဘယ်စေတီက မွေတော်၊ ဓာတ်မြတ်ဖြစ်မည်မသိပါ။
၎င်းပုညရှင်တောင်၏ အရှေ့တောင်က တလုံးသောဘောင်ကို ဝတ်
ရံတော်တောင် တွင်သည်။

ဘုရားသခင်အား ထိုဝတ်တောင်စောင့်သော သမ္မာဒေဝ
နတ်သည် ရေကပ်လှ၍ ရေသပ္ပာယ်တော်မူရာ တစ်ဦးသောဘီလူး
သည် ဘုရားမြတ်စွာကို စားမည်လိုက်၏။ ဘုရားသခင်လည်း ထို
ဘီလူးကို ချွတ်တော်မူ၍ သရဏဂုံဘည်လေ၏။ အတွင်းနေသော
ဘီလူးငယ်တစ်ယောက်လည်း ရိုသေစွာ ရှိခိုး၍နေ၏။ ဘီလူးကြီး

ဇာတိ၊ ဘုရားသခင် ရေသနပ်တော်ကို ယူပြီးလျှင် ခြေဖြင့်နှင်း၍ ညွှတ်၏။ ဘုရားသခင်ဇာတိ၊ နေ့စဉ်သောအခါ မြန်မာဦးစွန်းထွန်းရာ ငါဘုရားသခင်သနာတော်မြတ်တည်ရာ သုနာပရန္တ၊ တမ္ပဒီပ စသော မြို့ရွာဖြစ်သည်ကလေး ထိုဘီလူးသည် ဘုန်းကြီးသောမင်း ဖြစ်လိမ့် မည်။ ထိုအခါ ငါဘုရားသခင်သနာတော်မြတ်ကို ကောင်းမွန်စွာ ပြုစုလိမ့်မည်။ နောက်တဖန် သခင်သနာတော်မြတ်ကို နှိမ့်ချလိမ့် မည်ဟူ၍ ဗျာဒိတ်ထူးတော်မူသည်ကို ရည်၍၊ စင်္ကြံချည်လျှံဝေ လျှံညှဲခဲပေသော၊ သရေခေတ္တ ပုဂံစသည် ပင်းယမြင်စိုင်း၊ စစ်ကိုင်းရော သာသနာလည်း အညွှန်ဆန်ကြာ ပြည်အင်းဝဝယ် ထွန်းပတည်မည် ထိုသည့်အမှန် အညွှန်ဆန်ဟု မျက်ပျံသုံးလူ သုနာပရန် ရန်မာန် နှိမ့်ခွဲ ဝတ်ရုံတောင်ထိပ် ခတ်တံဆိပ်ကြောင့် တောင်ဣသရ တော ယက္ခကို လူ့ဘုရား၊ ဗျာဒိတ်ထူးသည့် နောင်လာ၊ ဆန်ခိုကြီး အံ့တည်၊ ဟူ၍ ပညာရှိတို့စပ်ဆိုလေသည်။

မုရုသင်္ခရာဇာမညီသော ဘုန်းကြီးအား၊ ရတနာပူရ အင်းဝ မြို့တည် သတိုးမင်းဈေး၊ လက်ထက်တည်း၊ ပိဋကတ်ပေဒင် ဟတ် မြေတော်သည်၊ ဗဟုသုတ အကြားအမြင်များသည်၊ ပညာရှိသည်၊ နက်နဲသိမ်မွေ့စွာ ကြံနိုင်သည်ဖြစ်၍ လောကဓမ္မတတ်ပွန်လိမ့်မာ သည်ဖြစ်၍ လောကီကျမ်းများ၌လာသော ဆေးမျိုး ကျောက်မျိုး၊ လုပ်ရပ်မျိုးတို့ကို အပြုတိုင်၍ ၎င်းတောင်တို့၌အပြု၊ လတ်ဝဲ လတ် ယာ ပေါက်သည်။ ဥမင်-၃၀ အောင်ထိပ်ဝယ် ဥမင် ၃၀-ကို ဓေသင်္ခရာဇာ ကည်သည်။ ဥမင်-၃၀ တောင်ကို သုဝဏ္ဏဂီရိတောင် တွင်သတည်း။ ၎င်းတောင်ဝယ် သုဝဏ္ဏမာချိတ် ကျောက်ရှိ၏။ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိမည်သော ကျောက်မျက်စည်ရှိ၏။ ၎င်းကို သုဝဏ္ဏဂီရိ အောင် အနောက်မြောက် နှစ်လုံးသောတောင် အညွှန်းခေါ် သတည်း။

အဋ္ဌနရာသိကျောက်စုလျာဏီ သုံးတောင်ရှိ၏။ ၎င်းတောင် မြောက် တစ်လုံးသော တောင်ကို မဏိသေဇာတောင် ခေါ် သတည်း။ ထိုတောင်ထိပ်ဝယ် ဈေးကွက်သီလာ ကျောက်ဟိတူင်း လည်းရှိ၏။ ကျောက်ပွင့်ဈေးကွက်ယာလည်းရှိ၏။ မင်းဝဲတောင်၏

အတ္ထုပ္ပတ္တိအစာ၊ ဝံသုဇော်ကောစင်သည် ဘုရားမြတ်စွာကြွတော်မူ
 ယာလျှင် အမြန်အရသာနှင့်ပြည့်စုံသော သစ်သီးကို ကပ်လှူလေ၏။
 ဘုရားသခင်လည်း ဗျာဒိတ်ထားတော်မူ၏။ သံလျှက်ခုံကျန်း၌ မင်း
 ပြု၍ ကြီးစွာသော စည်းခုံတော်ကို စည်လိမ့်မည်။ သာသနာတော်
 ကိုလည်း ချီးမြှင့်လိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ်ရှိသည့်အတိုင်း မင်းကြီး
 စွာစော်ကဲဆိုသူတွင် အင်းဝမြို့ ရွှေစည်းခုံ ဒါယကာကြီးတည်း။
 ထိုမင်းဝံတောင်၌ ပွက်ဖြူကျောက်ရှိ၏။ ဘော်ဖြူကျောက်လည်း
 ရှိ၏။ သေလရာဇာမည်သော ကျောက်လည်းရှိ၏။ တရုတ်ဆေးနှင့်
 ချွတ်သော် ရတနာဖြစ်၏။ မင်းဝံတောင်အညွန့်၊ ပြီး၏။

တောင်ဘီလာကိုနာဂဝိသပဗ္ဗတဟုရှေးကလည်းတွင်၏။ နဂ
 ဓမ္မ နဂဂရဋ္ဌစသော နဂါးကြီးတို့ ရှေးကနေပူ၏။ ထိုနေ့ခက်-၂၀
 သောနဂါးတို့ နေပူ၏။ ထိုကြောင့် နဂဝိသတောင် တွင်ဆည်း
 ရှေးသရောအခါ ဇော်ဂျီဝိဇ္ဇာခိုရ်တို့ နေပူ၏။ ၎င်းတောင်ဝယ်
 မြစ်ချင်းရသောဆေးကာ၊ တပင်ရွှေထီးပင်ရှိ၏။ တပင်ရွှေထီးဆိုသည့်
 အစာ၊ အရွက်ထီးကဲ့သို့ဝန်း၏။ အရိုးနီ၏။ အပင်တစ်ထောင်ခန့်ရှိ၏။
 အသီး၊ ချည်ဝင်ကဲ့သို့ရစ်၍သီး၏။ ၎င်းအရှေ့၊ ချောက်ဝယ်ရှိ၏။ ၎င်း
 ပဉ္စဝါးပါးနှင့် တင်နာတို့ကို တမီးချင်း၊ အပြိုသို့တိုင်၏။ ၎င်း
 တောင်ဘီလာဘုရားကို မရသခံရာဇာ တည်၏။ ၎င်းတောင်အဆစ်၊
 အရှေ့ဘက်တွင် ဂူပျက် ဂူဟောင်းရှိ၏။ ၎င်းတောင်အပါးတွင်
 တဲတောင်ခန့်ရှေ့ထံလျှင် ကျောစင်နဂါး တွေ့လိမ့်မည်။

၎င်းကျောစင်နဂါးကို ယူပြီးလျှင် စာတောင်ခန့် တူးသော်
 ကျောက်ဖျော့ကြီးထိ၍ ၎င်းကျောက်ဖျော့အစာ၏ကို တူးသော်
 ကျောက်ပားကြီး မြည်သံကြားလိမ့်မည်။ ဖားသံကိုလျှောက်၍ တူး
 သော် အေးစင်းထင်သွားခြင်း၊ မြေလျှိုးခြင်း၊ အထူးထူးသောစာနံနံ၊
 ပန်ဆင်းနိုင်ခြင်း၊ အဝတ်ပုဆိုးထီးနန်းကိုပြီးစေနိုင်ခြင်း၊ ရေ၌သွား
 ဇာနိုင်ခြင်း၊ ယောကျာ်း၊ မိန်းမ ဖြစ်စေနိုင်ခြင်း၊ ဓမ္မဇောကျာ်းသံ
 ပတ္တမြားတို့ကို ဖြစ်စေနိုင်ခြင်း၊ အတိုင်၊ မသိသော ဖိလိပုံအနာယိ၌
 ကိုယ်ပျော့စိန်နိုင်ခြင်း၊ စိန္တုဗြဟ္မံ ဆူတဝါးတို့ကို သိနိုင်ခြင်း၊ အေးစာ
 ၏ အထူးထူးသော ဣဒ္ဓိမုယကို ပြီးစေနိုင်ခြင်း။ ဇေးပါးသော

ဓာတ်ဖြင့် ဝေဖန်အပ်သော လေးလုံးသောဗျည်းအက္ခရာကို လုပ်
နည်းနှင့်တကွ ကြေးနီပုရပိုက်နှင့် ရေး၍ သီတဿရသေ့ ဂဝံပဒေတ
တို့နှင့် မဟာရာသီ ရှင်းရသေ့ ဓာတုနိဒ္ဒ ဇော်ဂျီ၊ စိတ္တမင်္ဂါ ဇော်ဂျီ၊
ဇေတီ မဟိရမည်သော ဇော်ဂျီ၊ အရိန္တဝိပ မည်သော ဇော်ဂျီ၊
လေ့သောသော ကိုးဆယ်ရှစ်ထပ်သော ကြေးနီပုရပိုက်တွင် ကြည့်၍
စီရင်၊ ထိုတောင်ဝယ် နတ်တို့ကွယ်ဝှက်ထားသောဇေတီ၊ မဟာရာ
ဇော်ဂျီ ထားခဲ့သော နာနာမယမည်သော ပဉ္စရူပ ဆေးမြင်းရှိ၏။
၎င်းပုရပိုက်တွင် ဘီလူးမန္တရားရှိ၏။ ထိုဆေးမြင်းကို ဘုန်းကြီးသော
သူတို့ ရရှာသတည်း။

ထိုဂူဝယ် သံသယခြေနှင့်၊ သံသယဦးထုပ်၊ သံသယဓား၊ သံသယ
ဆေးရုပ်၊ သံသယတောင်ပေ၊ ပလ္လင်နှင့်ထား၏၊ လျှောက်လျှက်နေဟန်
မဟာရာဇော်ဂျီရုပ်လည်း ရှိ၏။ အထဲ၌ ဘီလူးဆေးခင်းကြောင့်ထိုင်ရုပ်
ရှိ၏။ ခံတွင်၊ ဝဝယ် သံသယတစ်လုံး၊ ဦးခေါင်းဝဝယ် သံသယတစ်လုံး၊
လက်ဝဲ၌တစ်လုံး၊ ထားခဲ့၏။ ထိုတောင်တွင်းဝယ် ညဉ့်ဓနုမသီ
တလင်းတည်း၊ ဖြစ်သတည်း။ ဂဝံပဒေတ၊ ရသေ့၊ ဇော်ဂျီ၊ ဘပသိ၊
ဝိဇ္ဇာစိုရ်တို့နေသည့် တောင်တည်း။

တောင်ဘီလူးတောင်ကား သုံးလုံးရှိ၏။ အလယ်တောင်ကို
ဆိုသည်။ ၎င်းတောင် အရှေ့မြောက်ထောင့်က ဆင်း၍သွားသော်
ချပ်ထဲသို့ရောက်၏။ ၎င်းအရပ်သို့ရောက်သော် အမြန်အရသာ အနံ့
မွှေးလှ၏။ ၎င်းအနံ့အားကျောက်ဩဇာအနံ့တည်း။ ထိုကျောက်ဝယ်
အဆီရှိ၏။ ၅၀ ၆၀ ခန့်ရှိ၏။ ခွဲ၍ကြည့်သော် အဆီငွေ့ငွေ့ရှိ၏။
ဆိုသည်။ ၎င်းတောင်ဘီလူး အခွေ့ချောက်တွင် မရသခံရာဇာ ငွေ
လုပ်သော ကျောက်တွင်းရှိ၏။ ထိုအနီးအနားဝယ် တပင်တိုင်မည်
သော ဆေးပင်ရှိ၏။ အရွက် ကျီးလျှောက်သို့ တစ်ပင်တည်းပေါက်၏။
အရွက်တစ်ရွက်တည်း။ အရိုးမရှိ။ ၎င်းအနီးတွင် ဆေးဆပ်ပင်လည်း
ရှိ၏။ စပ်လည်းစပ်၏။ ၎င်းလက်ဝဲလှမ်း တစ်ခန်းတည်း။ ၎င်းတောင်
ဘီလူးတောင်၏ မြောက်ကိုမျက်ရှုတောင်ခေါ်သည်။ ထိုတောင်ဝယ်
ဆေးကမြင်း-ကာလခန္တီရှိ၏။ တရော်နက် တချော်ဖြူ နက်ဝဲကြီး
ရှိ၏။ ၎င်းမျက်ရှုတောင် မြောက်သို့ သွားသော် နတ်သမီးတောင်
တွင်သတည်း။

ထိုနတ်သမီးတောင်ဝယ် ကျောက်ကတိုး ရှိ၏။ ဗဒိမ်ဝယ် ထားသော် တအိမ်လုံးမွှေး၏။ သတ္တရပျောက်၏။ ဘုန်းကျက်သရေ တိုးတက်၏။ နတ်၏အဆင်းကဲ့သို့ ဟိုးတက်၏။ နတ်ချစ်၏။ ထို့ကြောင့် ရှေးသောအခါ နတ်သမီးတို့ ပျော်မွှေ့သော တောင်တည်း။ ထို့ကြောင့် နတ်သမီးတောင် တွင်သတည်း။

ထိုတောင်ဝယ် မောရဂီဝါကျောက်လည်း ရှိ၏။ စိတ္တရဂီဝါ မည်သော ကျောက်လည်းရှိ၏။ ကျောက်သင်းတို့ ကျောက်သလဲလည်း ရှိ၏။ နဂမိမိုင်းကျောက်လည်း ရှိ၏။ ဆီမီးတောက်ပွင့် အဖြူအနီလည်း ရှိ၏။ မဟောရာ ကျွဲသဲလည်း ရှိ၏။ ၎င်းတောင် မြောက်ချပ်ဝယ် သလာဖြူလည်း ရှိ၏။ မုခုစရဏရသေ့ နေ၏။ နတ်ရဲ၏။ ပုသ၍ ရှာလေ။ ဂဝံပတေ ရသေ့ ဇော်ဂျီတို့နောက်၌ဖြစ်သောသူတို့ စားရစ်စေခြင်းငှာ အရိုးခေါင်းပေါင်၊ အရွက်ခေါင်းတောင်၊ တိုင်းလုံးဝအောင် ကျောက်နဂါးရုပ်ကို ခပ်သိမ်းသော သူများ၊ ဝေဠုကြ၊ သုဝဏ္ဏစစ်ပင်လုံးဖြစ်၏။ ထိုအပင်ကိုရှာ၍ သမိရာဇာတွေ့လျှင် ၎င်းချပ်တွင် လက်ဝဲလက်ယာ ပျော်ပူသောလမ်းတည်း။ နတ်သမီးတောင်အညွန့်၊ ပြီး၏။

တေဇင်ဘီလာ အရှေ့တောင်ကြီးကို ပတ္တမြားတေတောင်ခေါ်သည်။ ရှေးသောအခါက မဏိကဉ္စနာ ခေါ်သည်။ ပတ္တမြားတို့ဖြင့် ပြီး၏။ လူတို့ တရားမစောင့်သောကြောင့် နတ်တို့ ကွယ်ဝှက်ထားသည်။ ထိုပတ္တမြားတောင်ဝယ် ဝိရုဏနတ်မင်းကြီး ရှိ၏။ သမီးရတနာ ဖြစ်သောကြောင့် ပတ္တမြားတောင် ခေါ်သတည်း။

ဣရုဏ္ဏသီ နဂါးမင်းသမီးသည် မယ်တော်ဝိမလဒေဝီမိဖုရား၌ ဣန္ဒပထနဂရပြည်ဝယ် ဝိရုရဘုရားအလောင်း အမတ်၏ သည်းပွတ်နှလုံးသားနှင့်တူသော တရားဓမ္မဒေသနာကို နာချင်သော စေတနာအလွန်ရှိသောကြောင့် တောင်တသောစေတနာ ပျောက်စေခြင်းငှာ စိတ္တရသိပ္ပမည်သော တနိဆာအထူးကို ဆင်ယင်၍ ထိုမဏိကဉ္စနာအောင်ထိပ်၌ နေပြီလျှင် သာယာစွာ သီချင်းကိုဈူသော် ဘီလူးအပေါင်းတို့ကို အစိုးရသော ဝေဠုပတ္တနတ်မင်းကြီး၏ တူဖြစ်သော

ပုဏ္ဏကဘိလူးသည် မြဝါပျံစီးလျှစ် ဣရက္ခိသီ မည့်သော နဂါး
မင်းသမီးနှင့် ထတိသစ္စာပြု၍ ငါတို့ဘုရားလောင်း၊ ဝိဇ္ဇာရသုခမိန်ကို
ယူဆောင်လေ၏။

ဤသို့ ဝိဇ္ဇာရဇာတ် အတ္ထုပ္ပတ္တိ၌ မုနိကဉ္စနတောင်ဆိုသည်
ထိုပတ္တမြားတောင် ဖြစ်ရာသည်။ ထိုတောင်ထိပ်၌ရှိသော စေတီကို
အချို့သော ဆရာတို့က သီရိဓမ္မာသောကမင်းတည်သော ဘုရား
စေတီ ဆိုသည်။ နောက်ကြာလျှင် မခုသစ်ရာဇာ ထပ်မံ၍ တည်ပြန်
သည် ဆိုသည်။ ထိုတောင်၌ ဂဝံပစေ့ ရသေ့တို့သည် မိမိတို့
အတတ်ဖြင့် ဆေးဝါး၊ အင်းအိုင် ယန္တရား၊ အနွံအထားပြုကြသည်။
ထိုဘောင်အဆင်း၌ အများသောဇာတ်ရစ်စေခြင်းငှာ ရာဇမုနိမည်သော
ရသေ့သည် ဆေးတန်ခိုးဖြင့် ကျောက်အစီအနွံအသားပြု၍ ရေ
တွင်းတူး၏။ နတ်တို့ ရေသွန်းရ၏။ ထိုတွင်းကို ယခု သိကြားရေ
တွင်း ခေါ်သတည်း။

ပတ္တမြားတောင်ရံမြောက်တွင်၊ ချပ်ဝယ် အသီး၊ ဆင်ရွေးခန့်
ရှိ၏။ အပွင့်နှစ်ထပ်ပွင့်၏။ အရွက်မှာ အမွှေးပွားပွား ရှိ၏။ အပင်
တစ်တောင်ရှိ၏။ ၎င်းအပင်ကို ကမ္မသာနီတူ ခေါ်သတည်း။ သံကမ်း၊
ကိုပြီး၏။ ၎င်းအနီး၌ ကြက်မအုပ်ပင် များစွာရှိ၏။ ကျောက်ချဉ်
လည်းရှိ၏။ ထိုအရှေ့မြောက်တောင်ကို ဆေးဝန်းတောင် ခေါ်
သတည်း။ ထိုတောင်ဝယ်တူးသော် ဆေးဝန်း ပျားစွာရှိ၏။ ထို
တောင်၏ အရှေ့တောင်ကို မြေဖြူဇောစင် ခေါ်သတည်း။ ၎င်း
မြေဖြူတောင်ဝယ် တွင်းကျင်း များစွာ ရှိ၏။ ထိုပတ္တမြားစေတီ
တောင်ဝယ် သိကြားရေတွင်း ရှိ၏။ ၎င်းအနောက် ဂူပျတ်တခု
လည်းရှိ၏။ ဂူပျက်အနောက် မန်ကျည်းမောင်နှံလည်း ရှိ၏။ ၎င်း
အရှေ့ ကျောက်ကြီး အိမ်လုံးခန့် ရှိ၏။ ထိုကျောက်ကြီးကို ခွာ၍
တူးသော် ရှစ်တောင်ခန့်ရောက်လျှင် ကြေးကျောက် အချင်းများစွာ
တွေ့လိုမိမည်။

ထိုကျောက်ကိုခွာသော် ဈေးခက်မောင်း၊ ကျောက်စည် ရှိ၏။
ရွှေငွေကြေးနီဒဏ် စသော နန္ဒလောဗဟာ စသော ပုရပိကီ လောကီ

ဝိဇ္ဇာ စသော ရသေ့၊ ဆွမ်းပုရပိုက်ရေးလျှာ၊ နက္ခလိမ္မိမည်း၊ ဗာချိနိ၊
၁၀၀-ကျော်ခန့် ရွှေဖားကြီးရှိ၏၊ ပတ္တမြား စသော ပုလဲတို့လည်း၊
အိုးနှင့် များစွာရှိ၏၊ ရွှေကြိုက်ဥ သုံးတင်းခန့်ရှိသည့်ဟု ရသေ့တို့
မှစသည်၊ ၎င်းကိုတူလျှင် အစ ရေထုတ်လိမ့်မည်။

ရတနာပူရ အင်းဝစသောပြည်ကို သတိုးမင်းဖျား၊ ထီးနန်း၊
စိုဏ် ဆောဏ်သည်နောက် မင်းကြီးစွာစော်ကဲ လက်ထက် ဆေး၊
ဇော်ကျီတယောဏ် နေပူး၏၊ မိနိုးမ၊ ယောကျ်ား ဖန်ဆင်းခြင်း၊
မြင်းယောင် ဆင်ယောင် ဖန်ဆင်းခြင်းဖြင့် ပျော်ပါး၍နေ၏။

ဟံသာဝတီ ဆင်ဖြူရှင်ညီ အင်းဝမြို့ သတိုးမင်းစော်ကြ
လတ်ထက် ၎င်း စိတ္တကျော်ခေါင် ဘုန်းတော်ကြီး ဆေးဝါးလှုပ်ရန်
အပြုဖြင့် ထိုတောင်ဝယ် ပျော်ဖူး၏၊ ညောင်ရမ်းမင်းတရား လတ်
ထက် ဖားမဲ့ ဖားကြိုက် ဖားစာမုတ် ဖားတမေစ မှန်ခင်ကြီး၊
ခင်ကြီး၊ မုန့်တို့တောင်၌ ဆေးဝါးစီရင်ဖူး၏၊ ၎င်းတိဝရဇောတိပါလ
ရှင်ဝရဇောတိတို့ သီတင်းသုံးနေ၍ ၎င်းတောင်တို့၌ အရည်ကပ်
ဓူဆင်ဆောဏ်တည်ဖူး၏၊ ဝတ်ချက်ရွာကို အမှီပြု၍နေဖူး၏။

ညောင်ရမ်းမင်းတရားလည်း ထိုအရပ်၌ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့
ဆွမ်းအကျိုးငှာ ဝတ်ချက်ရွာကိုပြုစု၍ စမိုးစမြေချထား၏၊ အမှု
ထမ်းစေ၏၊ ဣသန်ဘုရားလွယ်ထက် ဂန္ဓာစန္ဒနတောင်၊ အော
ဏးဂုံ ဘုရားလက်ထက် သီခါရထတောင်၊ ဣသိပဘုရားလွယ်ထက်
မုန့်ကုဉ္ဇနတောင်၊ ငါထိုဘုရားစက်ထက် ပတ္တမြားတောင် တွင်
သတည်း။ ၎င်းမရသေခံရာဇာကို အစွဲတည့်သောစေတီကို ပတ္တမြား၊
စေတီအောင် တွင်သတည်း။ ဤကား ပတ္တမြား၊ စေတီတောင်
အညွှန်းတည်း။

အဝေသာရ ဆွမ်းရင်းကြီး ၉-တွဲ၏ စေတင်ညွှန်း၊
ဆေးညွှန်းတို့ကိုပြဆိုရာ ဇေယျသိဒ္ဓိ-နဝမကဏ္ဍ
ဤတွင် ပြီး၏။

နိဂုံး

သတ္တိလောက၊ သင်္ခါရလောက၊ ဩကာသလောက တည်း၊
 တူသော လောကသုံးပါးတို့၏ စီးပွားရေး၊ ချမ်းသာရေးကို ရည်
 မှတ်၍ လောကီ လောကုတ္တရာတို့အကျိုးငှာ ရည်သန်ပြဆိုအပ်သော
 နှိပ်စက်မှုလူ့ ပြုတတ်ကုန်သော ၁- စုန်းတို့၏ အပြားကို လည်း
 ကောင်း၊ ဖော်ထုတ်သုံးဆောင်ရာဖြစ်သော ၂-ဆေးဂမုန်းညှိန်းတို့၏
 အပြားကို လည်းကောင်း၊ ၃- စီရင်ထုံးမြိတ်အပ်သော နတ်ဆေး
 တို့၏ အပြားကိုလည်းကောင်း၊ ၄- ဖတ်အံ့ရွတ်ဆို မန်းမုတ်အပ်
 ကုန်သော မန္တန်မန္တရာတို့၏ အပြားကိုလည်းကောင်း၊ ရေးသွင်း
 စီရင်အပ်ကုန်သော ၅- အင်းအိုင်တို့၏ အပြားကိုလည်းကောင်း၊
 ၆- အနုချစ်ဆေးစွာ ဆိုအပ်သော ပီယသိဒ္ဓိအပြားကိုလည်းကောင်း၊
 ၇- အဆေခင်အရွက်ဟု ဆိုအပ်သော ကာယသိဒ္ဓိအပိုင်းကို လည်း
 ကောင်း၊ ၈- ရှေ့ငွေအစီအရင်ဟု ဆိုအပ်သော ဓနသိဒ္ဓိအပိုင်းကို
 လည်းကောင်း၊ ၉- ဝိဇ္ဇာမိယလမ်းတု ဆိုအပ်သော ဇေယျသိဒ္ဓိ
 အပိုင်းကိုလည်းကောင်း၊ တစ်စုတစ်ကုန် ခြေ၊ နှစ်၊ စွာဝေပန်လျက်
 ကိုပိုင်၊ ကို၊ စက္ကတို့ဖြင့် တနိဆာဆင်အပ်သော ဤသည် (ကဝေ
 သာရကျမ်း၊ ရင်းကြီး၊ ၉-တွဲ) ကို ၁၂၀၃=ခု၊ နှောင်းတန်ခူးလပြည့်
 ကျော် (၂)ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် တစ်ချိန်တော်၊ ကျော် အခါ
 ကောင်းသမယတွင် စီရင်ရေးသား၊ ပြုစုအပ်သဖြင့် အပြီသို့ရောက်၏။

ကဝေသာရ ကျမ်း၊ ရင်းကြီး၊ ၉-တွဲ၏ ၄-ပိုင်း၊

ခုတိယတွဲ ဤအောင်ပြီ၏။